

శ్రీ:

ఆత్మార్థ తిరువడి కళేవరము.

ఆత్మార్థ కళిలుమ్ ఆచార్యర్ కళిలుమ్ తలవరాయ్, అంకశ్చయేష్ట పుష్ప సేవే మహా ప్రభావరాగ

సన్మాన్యోబుక్తయ

భగవదనుభవసపరీవాహరూపమాయ్ సామవేదసామాయ్ వ్రాణవేదసాగరమాయ్,

తిరువాయ్ మొట్ట.

౨ స్వతా స్మృత్తు

ఇతఱు వ్యాఖ్యానమాక

*ఎతిరాశర్ పేరరుళాల్, తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళానదుళిచ్చెయ్త తతాయ్కప్పడి,

*అన్బొదు అమ్మకియమగవాలచ్చియరుళిచ్చెయ్త ఉత్తై యెన్జిఱుచన్నీరాయ్కప్పడి,

*తెల్లియతానమ్మిలై శెప్పనెఱిత్తెన్నెడక్కు తిరువీరిప్పిల్లై యరుళిచ్చెయ్త

ఈడుముప్పత్తాతాయ్కప్పడి

కుంకరమ్బాక్కమ్, అనన్బాణ్ణిలై, రామానుజయర్ ఈట్టుక్కు వ్యాఖ్యానమాక

శేర్ తరుళిన అరుమ్మడవకక్కమ్,

ఆత్మాజీయర్ శేర్ తరుళిన అజ్జయవల్లెన్దా నరుచ్చుదవిశేషమ్,

ఈట్టిలుదాహరిక్కప్పట్ట ప్రమాణవిషయమాక మగవాలమామునికళకుళిచ్చెయ్త ప్రమాణత్తై

తిరువాయ్ మొట్టియి నోనొరుడకక్కాసజ్జిహవాక

పెరుమాళ్ కోవిల్ వాదికేసరి, అమ్మకియమగవాలచ్చియ రరుళిచ్చెయ్త ద్రమికోడెన్దత్తన్ద్రమికోడయత్తిం

వేదానాచార్యరరుళిచ్చెయ్త ద్రమికోడనిషత్తాత్మగ్యరత్నావళి

ఇతఱు వేజ్కటేశాచార్య రరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానమ్,

మగవాలమామునికళకుళిచ్చెయ్త తిరువాయ్ మొట్ట మాన్దొచ్చెలి,

ఇతఱుప్పిల్లైలోకమ్ జీయరరుళిచ్చెయ్త వ్యాఖ్యానమ్,

ఆకరమ్,

కన్బిరాయ్కప్పడియశ్వయానగణాక.

తిర్కట్టిచాన-మాడభూషి-రామానుజాచార్యరాల్ అమ్మిప్పట్ట ఆధ్విప్రతిపదాష్టమ్, తార్కర్యమ్,

ఇష్ట తైత్తెన్ద్ర గ్రన్థజ్ఞతుమ్, అనేకభాగవతవియనువాదుసాహిత్యము

శ్రీమాణ - శిష్ట పెరుమాళ్ కోవిల్ - మాడభూషి - రామానుజాచార్యరాచిమ్

శ్రీమాణ - కరాలపాటి - ఆత్మార్థయన్ద అపర్కళాటమ్

అచ్చిట్టవ్రాచిన ప్రతికర్తృత్వము కలదొకమ్మిన్ద్ర

ఆత్మార్థ తిరువడి రాం - ౨౦౦౫ - జులై త్రోతి సంవత్సరత్తిల్

చెన్నై నగరము చెన్నై నగరములోని శివార్ల వలయములోని తిరువడి (౨౦) కలెక్టరేట్ కు కృపానీతిగము

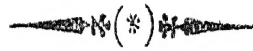
భగవద్గీషయ కమిటియారాల్

సూరిలిముద్రాపత్రం యిల్ కలెక్టరేట్ కు పంపిన.

భగవద్విషయకమితి మెంజరు

శ్రీమాన్. కొత్త-యతిరాజులు సెట్టిగారు, మోసన్ కంపెని.

- ,, కరాలపాటి-అశ్వారయ్యగారు, క-అశవందారయ్య అండుసన్.
- ,, పబ్లి సెట్టి-రామస్వామి సెట్టిగారు, పి-రంగయ్య సెట్టి అండుసన్.
- ,, ముక్క-ల-వెంకటకన్నయ్య సెట్టిగారు, పావుకీవర్.

భగవద్విషయము గం పత్తులక్రయము రూ ౫౦.

ఏకకాలమునందు గం ప్రతులుకొనువానికి నొకప్రతి పారితోషికముగ నిప్పింపబడును.

ప్రైవేటుప్రెస్సుముద్రాపకసభ (లిమిటెడ్) కు చందాబాకిలేని చందాదారుడు ౧౯౦౨-వ సంవత్సరము సెప్టెంబరు నెల ౩౦-వ తేదీ భోజి మొదటిపత్తుక్రయము రూ. ౭ ను ఒకదపాగాగాని రెండుదపాలుగాగాని చెల్లించినయెడల అట్టి చందాదారునికి మాత్రము పొనికీవ్వదలసిన మొదటిపత్తు అచ్చుపేసి ముగిసినదే యిచ్చుటయేగాక పదిపత్తులను సంపూర్ణముగా ముద్రింపయత్నించి యొక యాభగవద్విషయ కమిటీచే ముద్రింపబడు పైపత్తులన్నియు సభాభివృద్ధికొఱకు అచ్చగువఱకు బయిండులేక ఇనాముగా నిప్పింపబడును.

ఇటు ఒక చందాదారుని కొక ప్రతిమాత్రమే యిప్పింపబడునుగాని యధికమిప్పింపబడదు. రెండవ ప్రతి 'కావలసియున్న' మొదల పూర్వాక్రయమిచ్చియే కొనవలయును.

పైనుపహరించునట్లు ౧౯౦౨-వ సం॥ సెప్టెంబరు నెల ౩౦-వ, తేదిలోపల సభచందాదారుడు మొదటిపత్తుకు రూ. ౭ లు చెల్లించని యెడల అట్టివగునెల మొదలు నెల ౧-కి, రూ. ౦-౨-౦ చొప్పున క్రయముతోజేర్చి చెల్లించవలయును.

క్రోధినామ సరి॥

అనినెల ౨౦-వ తేది.

కరాలపాటి-అశ్వారయ్య.

భగవద్విషయకమితి మానేజరు.

నెం ౩౧ రు॥ అయ్యాపిళ్ళవీధి యనే వెంకటాచలమొదలివీధి.

చెన్నపట్టణము.

శ్రీమతేరామానుజాయనమః.

తిరువాయ్ మొట్టో - ౯ - మొదట పాశురజల్లి నట్టవణ్ణ.

పాశురం.	తిరు వాయ్ మొట్టో సంఖ్య	పాశు రసంఖ్య	పుటసంఖ్య	పాశురం.	తిరు వాయ్ మొట్టో సంఖ్య	పాశు రసంఖ్య	పుటసంఖ్య
1 ఆడియాన్	౪	౧౦	౧౦౨	34 ఊతుమన్ద్రొక్కత్తే.	౩	౩	౨౨౩
2 ఆడైవరుడు	3	౯	౨౪	35 ఎజ్జక్కణ్ణువ్వు	౨	౨	౪౯
3 ఆయనానమే	౧౦	౧	౨౫౪	36 ఎజ్జక్కణ్	౧	౧	౧౫౩
4 ఆనందమేనియ	౫	౫	౧౧౩	37 ఎనక్కొట్టను	౨	౧	౧౭3
5 అప్పనానమే	౧౦	౯	౨౫౨	3౮ ఎనక్కొట్టె	౯	౯	౧౪౬
6 అనోదయన్	౧	౧౦	౧౯౬	౩౯ ఎమిడర్కడిను	౨	౨	౪౩
7 అరణమావర్	౧	౪	౧౦	౪౦ ఎన్ద్రుణ్ణి	౫	౧౦	౧౨౬
8 అరియాను	౪	౫	౯౫	4౧ బిల్లివిన్ది	౨	౧౦	౧౭౯
9 తిరుకొల్మొట్టేవాన్	౧	౧	౧౯3	42 ఓరాయరమాయ్	౩	౧	౬౦
10 తవనుడైయరుళ్	౩	౯	౨౨౦	4౩ కడయనాయ్	౪	౧	౧౫౪
11 తవనయకల్	౩	౬	౬౭	44 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
12 తవనవిటు	౩	౧౦	౨3౨	45 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
13 తవనకుడై	౫	౩	౧౧౫	46 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
14 తప్పొక్కొట్టె	౪	౩	౯౧	47 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
15 తటికెరక్కొట్టె	౯	౪	౧౪౬	48 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
16 తడియ	౧	౩	౯౫	49 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
17 తయిన్దుడు	౧	౧	౧౦౩	50 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
18 తకణ్ణర్	౩	౧	౧౫	51 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
19 తరుమిడై	౧	౧౦	౨౪	52 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
20 తరుక్కొట్టె	౩	౨	౨౨3	53 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
21 తరుయిర్కడు	౯	౧	౧౫౧	54 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
22 తత్తామతయన్	౪	౧౦	౧౦౪	55 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
23 తిరువేళ్ళు	౫	౩	౧౦౨	56 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
24 తిరుయిదుడు	౩	౩	౧౦౧	57 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
25 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౦౦	58 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
26 తిరుయిర్కడు	౫	౧౦	౧౨౧	59 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
27 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	60 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
28 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	61 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
29 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	62 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
30 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	63 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
31 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	64 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
32 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	65 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
33 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	66 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
34 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	67 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
35 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	68 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
36 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	69 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
37 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	70 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
38 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	71 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
39 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	72 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
40 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	73 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
41 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	74 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
42 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	75 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
43 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	76 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
44 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	77 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
45 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	78 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
46 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	79 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
47 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	80 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
48 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	81 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
49 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	82 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
50 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	83 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
51 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	84 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
52 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	85 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
53 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	86 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
54 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	87 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
55 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	88 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
56 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	89 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
57 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	90 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
58 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	91 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
59 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	92 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
60 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	93 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
61 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	94 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
62 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	95 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
63 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	96 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
64 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	97 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
65 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	98 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
66 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	99 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧
67 తిరుయిర్కడు	౫	౧	౧౨౧	100 కణ్ణిక్కొట్టె	౪	౧	౧౦౧

పాశురజ్జలి.	వాయ్ మొట్టి పద్యం	పాశుర సప్తమి	పుటసప్తమి	పాశురజ్జలి.	వాయ్ మొట్టి పద్యం	పాశుర సప్తమి	పుటసప్తమి
౧౨ కొళుణ్ణాన్	౧	౨	౧౪౯	౨౪ పణ్ణుడై	౫	౩	౧౨౫
౧౩ శతీరమెను	౧	౫	౧౨	౨౫ పవళి మ్బెల్	౨	౫	౪౮
౧౪ శరణమానుమ్	౧౦	౫	౨౫౦	౨౬ పాడుశారా	౧౦	౧౧	౨౫౦
౧౫ శీలమెల్లె	౩	౧౧	౨౧	౨౭ పాతనాళుమ్	౧౦	౩	౨౫౦
౧౬ శుదర్శవళైయుమ్	౨	౨	౧౨౧	౨౮ పావియేక్ మనలే	౩	౪	౨౧౬
౧౭ తకవనెను	౨	౧౦	౧౨౭	౨౯ పుకలిడమ్	౩	౨	౨౦౯
౧౮ తక్కిలమే	౨	౩	౧౬౪	౩౦ పుతునుణమ్	౩	౩	౨౨౬
౧౯ తాళతామరైయాన్	౩	౧౦	౭౯	౩౧ పుళిబుడిక్కిడదు	౨	౪	౪౧
౨౦ తిరుమేని	౨	౪	౧౬౬	౩౨ పూన్దూయ్	౨	౩	౧౭౪
౨౧ తిరువరుళ్	౬	౫	౧౪౪	౩౩ పారుళ్ కైయణ్ణాయ్	౧	౩	౭
౨౨ తున్నెయువతార్వమ్	౧	౨	౫	౩౪ మణాళక్	౩	౫	౧౨౯
౨౩ తూతురై తల్	౨	౬	౧౨౦	౩౫ మనమే	౩	౫	౭౧
౨౪ తల్లివిరుమ్మ	౨	౫	౧౬౪	౩౬ మరుశే	౩	౪	౭౦
౨౫ తేవర్	౨	౯	౧౯౪	౩౭ మల్లికైకమట్టే	౩	౧	౨౦౧
౨౬ తొణ్ణురు	౧౧	౩	౨౪౭	౩౮ మన్ద్రొన్దై	౧	౭	౧౭
౨౭ తొణ్ణురు	౩	౯	౭౦	౩౯ మానై నొక్కి	౧౧	౪	౨౪౯
౨౮ పన్నెణ్ణి	౫	౬	౧౨౦	౪౦ మాలై నణ్ణి	౩	౧౦	౨౩౭
౨౯ నాళేలతిరుక్	౨	౪	౧౨౪	౪౧ మాలైయువనవు	౩	౧౦	౨౩౭
౩౦ నిన్ద్రొణ్ణుమ్	౬	౨	౧౩౦	౪౨ మొయ్యనానుమ్	౧౧	౭	౨౫౩
౩౧ ప్పిర్క్కయార్	౬	౩	౧౪౧	౪౩ మొయ్యార్ కరుణ్ణి	౪	౧	౫
౩౨ నుమగోడుమ్	౨	౨	౧౬౨	౪౪ యన్దెకొల్	౩	౩	౧౨౭
౩౩ ప్పిర్క్కనాళితే	౨	౧	౨౯	౪౫ యాతుమిలై	౧	౯	౨౧
				౪౬ యాముడై నెళ్ళముమ్	౧	౫	౨౧౦
				౪౭ పణ్ణుమ్మణి	౪	౧౧	౧౯౭
				౪౮ వారిక్కొణ్ణు	౧	౧౦	౧౫౨
				౪౯ వాళై తల్ కణ్ణిర్	౧	౧౦	౧౫౨
				౫౦ పిన్ద్రొణ్ణు	౨	౩	౫౦

ఒప్పతామృతం - ద్రమిడోపనిషత్సంజ్ఞితీయి నట్టవనై.

సం.	పాశురం.	పాశుర సంఖ్య	పుట సంఖ్య	సం.	పాశురం.	పాశుర సంఖ్య	పుట సంఖ్య
౧	అద్యై	౧౦	౨౬	౬	సంకృత్యై	౧౧	౫౮
౨	అద్యై	౧౧	౧౩౦	౭	విభాగకృత్యై	౧౨	౧౦౫
౩	అద్యై	౧౨	౧౩౧	౮	సంకృత్యై	౧౩	౨౩౪
౪	సారాంశం	౧౩	౧౪	౯	సంకృత్యై	౧౪	౧౫౫
౫	ప్రార్థన	౧౪	౨౬౦	౧౦	సంకృత్యై	౧౫	౧౦౦

ఒప్పతామృతం ద్రమిడోపనిషత్సంజ్ఞితీయి నట్టవనై ముద్రానీయం.

ఒప్పతామృతం ద్రమిడోపనిషత్సంజ్ఞితీయి నట్టవనై.

౧	అద్యై	౧౫	౨౬	౧	సంకృత్యై	౧౬	౧౦౦
౨	అద్యై	౧౬	౧౩౦	౨	విభాగకృత్యై	౧౭	౧౦౫
౩	అద్యై	౧౭	౧౩౧	౩	సంకృత్యై	౧౮	౨౩౪
౪	సారాంశం	౧౮	౧౪	౪	సంకృత్యై	౧౯	౧౫౫
౫	ప్రార్థన	౧౯	౨౬౦	౫	సంకృత్యై	౨౦	౧౦౦

ఒప్పతామృతం ద్రమిడోపనిషత్సంజ్ఞితీయి నట్టవనై ముద్రానీయం.

ఒప్పతామృతం తిరువాయ్మొళి నూద్రానీయి నట్టవనై.

సం.	పాశురం.	పాశుర సంఖ్య	పుట సంఖ్య	సం.	పాశురం.	పాశుర సంఖ్య	పుట సంఖ్య
౧	అద్యై	౧౦	౨౬	౬	సంకృత్యై	౧౧	౫౮
౨	అద్యై	౧౧	౧౩౦	౭	విభాగకృత్యై	౧౨	౧౦౫
౩	అద్యై	౧౨	౧౩౧	౮	సంకృత్యై	౧౩	౨౩౪
౪	సారాంశం	౧౩	౧౪	౯	సంకృత్యై	౧౪	౧౫౫
౫	ప్రార్థన	౧౪	౨౬౦	౧౦	సంకృత్యై	౧౫	౧౦౦

ఒప్పతామృతం తిరువాయ్మొళి నూద్రానీయి నట్టవనై ముద్రానీయం.

ఈ - నెస్టుమ్ అటుతియిట్టుప్పి అన్దలాభ త్తాలున్దానహర్షత్తాలేచేతననై క్కుఱ్ఱు. “నీజ్జో సోపాధికబద్ధుక్కుఱానవల్లాత్తాలై విట్టునిరుపాధికబద్ధువానఅవనై యేవన్ ద్రిఱ్ఱోవిక్ ప్పొరుజ్జోల్” ఎన్దుపరోవడే శేప్రవృత్తరాకిఱార్. ౧. “సర్వేమామేవలో కానామ్” ఇత్యాది; ౨. “అవ్యయఃపితా”. అల్లాతార్ తాయ్ తమప్ప నెన్దుపేరాయ్, నాలునాళిరున్దుమణ్కొట్టకమ్బొ లేకట్టిన్దుపోవర్ కల్, అజ్జనన్దుక్కే అట్టియూతేయెన్దు మ్మొక్కరక్షకనామ్ పితా అననేయాయిగ్గు. తనక్కుహితజ్జో న్దువిభింబనై ౩. “త్వాన్దుధిక్” ఎన్దుపుటప్పడవిట్టానితోరానాన్; అవ్కతమ్బొయెయొట్టియచ్చెల్లాతెన్దొటేపెరుమాళ్. పనోరాజర్ శ్చేష్టనాలేనొవుపడ, తనిమ్మెయిలేవన్దుతివివారితే పెరుమాళ్. పెన్దొతమన్వ్కవత్తే యాక, అవ నిలుగున్దుయనాయ్ నన్దుతిసారితే శ్రీప్రహ్లాదాత్మోనుక్కు. మాతాపితాక్కుల్ ప్పెట్టజమన్దుక్కు, (బ్రహ్మస్థ) న్దుడుత్తిక్కుడునిఱ్ఱిఱనర్ తామేయితేపుకలానార్. ౪. “సపిత్రాచ” ఇత్యాది. [స:] నీరేపుక్కున్దువువారైవ్వులే ధారకరానవరే బాధకరా యమ్బుతోడుక్కుమ్బడి శూన్ద్రత్తుక్కుడునిట్టఅవ్క. శేషంపూర్వవత్. ద్రాపదిధర్మ ప్రధానరాన భక్తాక్కులై చరుమ్ వెలున్దరైయైక్కిఱియిగుక్కు, అవర్ కళైయొట్టియ దూరస్థనాన కృష్ణనైయే నిన్దు క్కు, “అవళ్ ఆపన్నేయాయ్ నమ్మెనినైక్కు, నాముతనమ్మెన్దోగోమ్” ఎన్దు ౫. “కృష్ణామ దూరవాసినమ్” ఎన్దు పుణ్ణానననితే. అన్దునక్, “ఎన్నభిమతమెన్నాల్ తలై క్కుట్టిక్కుళ్ళవరితు” ఎన్దుశోకిక్కు, “ఉన్నైత్తోన్ద్రశివరువ తొన్దుపేన్దుకు-డలామన్దితే ఉనక్కుశోకిక్కువేణ్ణవతు, ఉన్నుడైయనర్వభరజ్జళైయమ్ నమ్మెలైయిలేపాకట్టు నామకడవ్రొమ్మెగు. ఉన్నుడైయగోధివర్తైయడైయ నామేపోక్కిత్తరుకిఱోమ్” ఎన్దానితే. ఇప్పడికళాలే “అననేనిగుపాధికబద్ధు, అననైయేవన్ ద్రిఱ్ఱోవిక్ ప్పొరుజ్జోల్” ఎన్దుతామటుతియిట్టవర్తతైవమ్మెన్దోగోమ్ త్తజ్జమాక పువడే తగుయనతాకపరోవడే శేప్రవృత్తరాకిఱార్.

ములత్పాట్. “బేపాధిక బస్థక-శాన దారపుత్రాదికశాలారు ప్రయోజనమిత్ర నిరుపాధికబస్థవానవనే
 అనుభూతి, అనన్తయోహన్ గ్రియుష్టో యుష్తోళ, కేతుతులైయిత్రై” ఎన్. తార్.

[illegible]

ముతబ్బాట్లు (కాణిపట్టిరిత్యాది). ఉత్తరార్ధక్రటాక్షిత్తవత్సరై (నిరువాధికబద్ధవానవిత్యాది)

అ-ఆ-వి|| భట్టరుడయివని మఱియేలే. 'అడియేనుక్కు-తల్లమేతు' ఎన్టుకేట్టు, 'ససేసామ్' ఎన్నిజ్జోకత్తెయరుళిచ్చెయ్ తారామ్.
 _____ ఆవనేనిరుపాధికబంధు, మద్రుముణ్డావార్ సోపాధికబంధుక్కుళెన్నుమతు, రావణప్పక్క-లిలిమ్, పెరుమాళ్ పక్క-లిలిద్ద
 డి 'మొగిటార్' (తనక్కు-హితజ్ఞోన్నవిత్వాది వాక్యద్వయత్వాలే), 'ఆవన్మప్పియైఇత్వాదిమ్' = 'అసయోసమ్' ఎన్టుతలేనోక్కు.
 అన్ఱియినాయ్ - కిట్టినపనాయ్, తిమ్మలేవన్ద ఆవత్తుక్కు-మ్ తామేరత్తుకరగిటార్ (వాతాపితాక్కళిత్యాది), ఉక్కార్తక్కు-ప్రమాణమ్
 (సప్తతీత్యాది). ఆవలే - అన్దపెరుమాళ్.

ఈ - (కొండపెట్టిర్ త్యాది) తాత్పర్యము త్రితే బన్ధుకృతానినై తిరుక్కుమ్ భార్యాదికలెన్నుతల్, (కొండపెట్టిర్) నిరుపాధికమాక వన్ధుని కే - (ద్రవ్యాద్యుపాధికతాలే పరిగ్రహిత్త స్త్రీకల్. అన్తి కేమాతాపితాకలై చ్చెన్ద్రుచ్చైరై కట్టవిట్టు. తానార్ తిథనతై యడై యక్కొడుక్కుమ్బడి తళ్ళమాక నెళ్ళి లేకొండపెట్టిరెన్నుమామ్, ఆచారన్ మమ్, పగడేనతై యమ్, ఐవ్వార్యాదికళు మెల్లమినళేయాక కొండపెట్టిరెన్నుమామ్. ఇవళున్డా కై యితేయెల్లమెన్ది నుక్కై. అన్తియే. ఇతునర్వవిశేషణమాయ్, బన్ధుకృతానినై తిరుక్కుమ్ భార్యాదికలెన్నుతల్ (మక్కల్) అప్పడిప్పట్టసనళుడై య యకావనతై యభీయమాటిప్పెఱుమ్ స్రజైకళ. (ఉన్ద్రొ) తనక్కుమ్ సగృశవిషయ మెన్దు ఆదరి త్తనమ్బుకళ. (శున్ద్ర త్తవర్) అవర్కళమతిక్కుమ్బడియానజ్జాతికళ. (పిఱరుమ్) అన్యరుమ్. మున్నప్పి శొన్నవర్కళుమ్, ఇవర్కళిన్జాట్టిల్ వాళిపెరితన్దెన్. (పిఱరుమ్) మిత్రభృత్యాదికలెన్నుమామ్. (కణ్డతోడుపట్టి తల్లార్) సన్నిధియిలే స్నేహిక్కుమతోఱ్ఱయవెన్నుతల్, కైయిలేద్రవ్యజ్జణ్డపోతు అత్తైప్పన్ద స్నేహిక్కుమతోఱ్ఱయవెన్నుతల్. (కాతల్ మన్ద్రీయాతుమిల్లై) ప్రయోజనజ్జణ్డపోతుడకపడుమతోఱ్ఱయ, ప్రకారాన్దరత్తి లేకడేశ ముమ్ స్నేహముడై యల్లరెన్నుతల్, కాణాతపోతు మెయ్యానస్నేహ మున్దుమిల్లెయెన్నుతల్, కణ్డతుక్కుమన్ద్రు - కాణాతపోతిటే. (కాతల్ మన్ద్రు) స్నేహముమ్, అతుక్కెత్తిర్ తల్లై యానదేవముమిల్లెయెన్నుతల్, స్నేహముమతు క్కుడియాన బన్ధముమిల్లెయెన్నుతల్.

(ఎన్దైకైయుమి త్యాది) పత్తుదిక్కిలున్డాననకలచేతనరై యుమ్ పిత్తికతిరపడామే తిరువయిన్ద్రీలేనైతురక్షై త్తినక, ఇనన్ద్రీన్ద్రక్కలొన్దు మిల్లాతవన్దురక్షిక్కుమనక. ప్రళయానస్థైయిల్ రక్షిక్కైక్కు సాధనముమిల్లై, అర్థిత్తన్

జీ-అ|| (తాత్పర్యము త్రితే ఇత్యాది). వాక్యము శివ శ్రీకోశజ్ఞులిల్లై. “కొండ” ఎన్దతుక్కు మూన్దరమ్-శీతత్వముమ్, వాల్చ భయముమ్, ఉత్తేశ్యతైయుమ్. (ద్రవ్యాద్యుపాధికతాలే) ఎన్దిఱవిదత్తి లాదికబద్ధతాలే, పిన్దకుల్లతాళుమ్, పూత్తరు పుణర్చియెన్దుతోడజ్జో మూన్దు పుణర్చియూలుమ్, పరిగ్రహిత్తవర్కళై చ్చొల్లుకొను. కెన్ద్రుచ్చైరైకట్టవిట్టెన్దు-పిన్దైపుమరివిట్టెన్దుపడి. (నెళ్ళిలేకొండ) ఎన్దతు- ప్రతివిషయమాకకొండపెట్టిరెన్దు. భారైయైప్పన్ద్రు పుత్రినళిమతెన్దుమిదమ్, స్త్రీయైయపేక్షిత్తు అప్పమపుత్రనానభీష్త నైకోక్కికొన్ద్రు చ్చన్దనువిప్పక్కలిలై కట్టుకొన్దు. కీర్తీచొన్నవర్కళోడే పిఱరైయుమొక్క వెదుప్పా నెన్నెన్దు (మున్నప్పిశొన్నవర్కళుమత్యాది). శొన్ను వర్కళుక్కుమెన్దుపడి. (కణ్డతోడు) ఇవనైక్కపోతెన్దు మున్దిసన్దుమ్. (పట్టతల్లార్) పడుకై - నెళ్ళిలేపడుకైయాయ్, స్నేహిక్కుమతోఱ్ఱయ వెన్దుపడి ఇతిరన్దామరత్తుక్కు మొక్కుమ్. మన్ద్రు - కాతల్ - యాతుమిల్లెయెన్దస్థయిత్తర్కమ్ (కాణాతపోతిత్యాది). మన్ద్రైన్ద్రున్ద్రు కాణాతపోతైచొల్లుమొనెన్దు (కణ్డతుక్కిత్యాది). మన్ద్రైయర్థత్తుక్కుమ్, “కాతల్ మన్ద్రు” ఎన్దు అదైవకణ్డకొన్దు. ఎన్ది ర్.త్తలై - ప్రతికోటి. దేవముమెన్దుతు - దృష్టాన్తమ్. అతుక్కుడియాన - స్నేహాత్మకకడియాన. మన్ద్రు - సమ్మన్దముమ్.

మున్ద్రువు మెన్దుతుక్కుర్కమ్ పిఱికి తిర్పడామేయెన్దుతు; తప్పాతపడి యెన్దుపడి. ఇత్తైల్ భావమ్ (ఇవన్ద్రీన్ద్రక్కలిత్యాది). అప్పొత్తొన్దు మిల్లెయొనెన్దు (ప్రళయానస్థైయిత్త్యాది). సాధనముమిల్లై - భక్తియుమిల్లెయెన్దుపడి. అర్థిత్వముమ్ - ప్రపత్తియుమ్. బన్ధముమిల్లై - అనుబంధము.

అ-అ-వి|| (కాతల్ మన్ద్రు). కాతిలుక్కుప్రతికోటియాన దేవముమిల్లెయెన్దుపడి. దేవముమిల్లెయెన్దుతు - దృష్టాన్తమ్. మూన్దామరమ్ కాతలుమతుక్కుడియాన సమ్మన్దముమిల్లెయెన్దుపడి. ఇరన్దామరత్తుక్కుమ్ మూన్దామరత్తుక్కుమ్ కాతల్ మన్ద్రీయాతుమిల్లై యెన్దస్థయిమ్ - అతుక్కుడియాన బన్ధముమిల్లెయెన్దుతు - ఇవమొడే ఉణవున్డాకవు మెన్దుమాకొనినైత్తిరానెన్దుపడి అతావతు - అవ ర్కళుక్కువున్దాయుక్కువుమ్, ఇవమక్కువిహికరత్తుక్కుఱుప్పానసమ్మన్దమెన్దుమ్, ఎమ్మెరుమానుక్కునినైవిల్లెయెన్దుపడి. “కణ్డతోడు పట్టతల్లార్” ఎన్దు కైయిలేద్రవ్యజ్జణ్డపోతు స్నేహిప్పరెన్దుతే బన్ధుకృతై చ్చొల్లిన్ద్రు, నాకపన్ద్రుచొల్లుకొను విషయమై అనుక్కుప్రతిశిరస్సాయుక్కు మెన్దితార్ (ఇవన్ద్రీన్ద్రక్కలిత్యాది).

(౨) తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౧ - తి - కొణ్డపెణ్డిర్ - ౨ - పా - తుణై యుమ్ వ్యాఖ్యానభట్.

ఈ-ముమిలైయితే. రక్షిక్కై కుత్తానత్తిన్దవావత్తుమ్ సన్బున్దముమితే వేణ్ణువతు. అప్పొత్తువలక్కై కుప్పరికవిమలైయే. (పిరాణ్) ఉపకారశీలనానవణ్. (తొణ్డరోమా యుయ్యలల్లాల్; అవనుక్కు నమ్మతాయుప్పత్తోన్దు కొడుక్కవేణ్ణు వత్తిలై - అడియోమాయుజ్జీవిక్కు మత్తోళియ. శేషత్వమ్ సర్వరూపమానవిన్బు అత్తైయిల్లక్కయారతు - వినాశ మితే. అన్వయత్రాలే యన్తిక్కేవ్యతిరేకత్తాలుమిన్బుక్కై దృఢీకరిక్కితార్. (ఇల్లైకట్టై తుణైయే) అపత్తుక్కు కణ్డోర పాశ్రయమున్దాయరుక్కు వివనైప్పన్దు చ్చొల్లుకిటత్తువితు. అవనైప్పన్దు శిస్వరూపవ్ పెణుతిల్, ఇల్లైయొకిలిలైయా మి తనై.

జీ-అ॥ రక్షిక్కున్బుడియె న్నెన్న (రక్షిక్కై-కి-త్తాది). సన్బున్దవ్ నిత్యమాయరుక్కు నందా పరయ త్తిల్ కొణ్డమిన్దు యాదిరుక్కునై న్నెన్న (అపొత్తిత్తాది). అప్రతిపేదమ కాణామైయాలే రక్షిత్తిల న్నెన్బడి అప్పొత్తు - ప్రళయవస్థయిల్. ఆవను-కార-నానాల్ నామమ శిలవచ్చెయిడ వేణుమోవెన్న (అవనుక్కి-త్తాది). “తొణ్డరోమాయుయ్యలల్లాల్” ఎన్నికతే, శేషత్వజ్ఞానవిన్బుతాళు కొణ్డనమిలైయో వేన్న (శేషత్వమిత్తాది). వ్యతిరేకత్తాలుమిన్బుక్కై దృఢీకరిక్కయారతు - అవనైత్తునైయొకిప్పన్దు నీనాలున్బుక్కిలూక్. అట్టాతరైత్తునై యాకప్పన్దు నీనాలున్బువనమిలైయెన్బడి. తుణైయొన్బు వవధానాచ్చుమ్ - (వేటోరిత్తాదివాన్బున్బయమ్) - తు - అత్తై న్దు. కొణ్డపెణ్డిర్ తొడిణ్డి, ఉయ్యలల్లాల్ - తుణై - ఇల్లైకట్టిరిత్యస్వయః.

ప్ర-తి॥ కొణ్డపెణ్డిర్ ప్రవేశమహాభారతే రాజనూయేమార్కణ్డేయః “సర్వేషామేకలోకానామ్” ఇత్తాది. — తత్త్వేన సా స్రనామాధ్యాయే, “ఒపిత్రాణాంపవిత్రమ్” ఇత్తాది; “దైవతస్థేవతానాచ్చ” ఇత్యస్తోత్రరాధిః. — సున్దరకాండేనామ సన్బు త్తాన్దకథనే, సపిత్రాచేత్తాది. శేషమపూర్వతే ఎన్నతు పయిలున్బుదరోశియిల్ ఎట్టాన్బుట్టిల్ ఎన్దు త్తిల్లొకిలిల్ కున్బున్ద వ్యాఖ్యానత్తై నినైత్తు. — మహాభారతే, గోవిన్దతీర్తానా.

అవతారిక:- ఈతిరువాయ్మొళిల్, సోపాధిక బంధువులైన భార్యపుత్రాదులను వదలి మనకు ప్రాప్తమైన సుఖమును నిరుపాధిక సకలవిధబంధువులైన శ్రీయఃపతిని యాశ్రయించుడియుని చేతనుల కుపదేశించుచున్నాడు.

తాత్పర్యము.— ఓచేతనులారా! మీకాపత్తుసంభవించినయెడల మీకిష్టమగుకామాలై యనువడుమిన్న మీభార్యపుత్రాదులెన్నియ సేదిగరుగాన వారిని వదలి ఆపద్బాంధవుండైన సర్వేశ్వరునినే యాశ్రయించి యుజ్జీవించుడి.

మూ.— తుణై యుజ్జూర్వమాకు వార్ పోట్పున్దు త్తివర్ పిటరుమ్ ! అన్దై యవన్దవాక్ మున్దేలత్తైకళో పోల్ శునైప్పర్.

కణ్డై యొన్ట్రాలేయేళో మరముమెయ్ తవెణ్డార్ ముకైలై । ప్పన్దై యెన్దుయ్యప్పొకిలల్లాలిల్లై కణ్డేర్ పాదుకే

ఆ.— (తుణైయుమ్) పరప్రయోజనపరరైప్పొలెవ త్తియానిన్బు సప్రయోజనపర రాయరుక్కి ఉపర్కతైవెట్టు, శేవలకొవరప్రయోజన పరనానదశరథాత్తజనైయే రక్షక నాకప్పన్దు ప్పొరుక్కోళ్; వేటొరువరైప్పన్దు యొరుప్రయోజనమిలైయొక్కార్.

అన్వ.— తుణై యుమ్ శార్వమ్ ఆకువార్ పోల్ (3) శున్దుత్తవర్ పిటరుమ్ అణ్డైయ (౬) వన్ద అక్కమ్ ఉణ్డేల్ (౯) అత్తై కళోపోల్ శునైప్పర్ కణ్డైయెన్ట్రాలే (౧౨) ఏళోమరముమ్ ఎయ్ త ఎమ్ (౧౫) కార్తుకిలై పుణ్డైయెన్బు ఉయ్యిప్పొకిలల్లాల్ (౧౮) పాదుకో ఇల్లై (౨౦).

పన్నీ.— అనన్దరమ్, అవిశ్వసనీయరాన అనుపకారకరై బన్ధుబుద్ధిపట్టా తే, విశ్వాసజనక సమాయాచకరిక్కుమనై యాత్రియైత్తొల్లతు ప్రయోజనమిలైయొక్కార్.

సుఖదుఃఖభళున్బు సహాయభూతరుమాయ్, ఆపత్తువన్దాల్ అపాశ్రయముమ్, ఆవారైప్పొలే, (3) బన్ధుక్కిళుమ్, మన్దురుముళొరుమ్, తన్దళుక్కుక్కిట్ట, (౬) పరుమ్, ప్రయోజనమ్, ఉణ్డాకిల్, (౯) అత్తైకళోపోలే, ఇవన్దనక్కు ఉపకారమెన్బునినైక్కున్బుడి పత్తై యుజ్జునైత్తువిడువర్, అప్పడియన్బియే ఆపత్తిలే అపాశ్రయమానతన్బుక్కులిలే బన్ధాచిత్రైపణ్ణినవనుక్కు విశ్వాసమ్ పిఱుక్కున్బుడి

ఓరమ్మలే, (౧౨) ఏర్మునురామర తైయుమ్, ఎయ్తవువకారకనాయ్, ఎమ్మెయమ్ విశ్వసిప్పిక్కుమ్, (౧౩) కాళమేఘస్వభావనాన్ వనై, అపాశ్రయమెట్టునినైత్తు, శిజ్జీవిత్తుప్పొమతోట్టియ, (౧౪) ప్రయోజనమ్, ఇల్లై. (౨౦) పుడై - తెప్పమాయ్, అమితోతపడి నొక్కమ్ అపాశ్రయ తైచ్చొల్లుకిఱతు. ౨.

అర్థము. - సహాయభూతులును రక్షకులును ఆగువారివలెనున్న (౩) జ్ఞాతులును తిక్కినబంధువులును తాముపొందుటకు (౬) వచ్చెడి (సంభవించెడి) ప్రయోజనము ఇన్నయెడల (౯) జలగలవలెపానముజేయుదురు (ధనములనపవరింతురు), ఒక బాణముచేతి (౧౨) సప్తసాల వృక్షములను కొట్టినునకు (విశ్వాసముచేయచగిన (౧౩) కాళమేఘమువంటి స్వభావముగల శ్రియఃపతిని రక్షకుడని (తలంచి) శిజ్జీవించవలయు నేతిప్ప (౧౪) సుతీయొకరినియాశ్రయించుటచే ప్రయోజనము లేదు. (౨౦) ౨.

ఈ. - ఇరణ్డామ్బట్టు. ఉపకారికరైప్పోలేయిరున్దు, స్వప్రయోజనజ్గలై తలైక్కట్టనినైక్కుమవిశ్వసనీయూ రానవొకరైయొయ, నిట్టైతుకనూః విశ్వాసజనకనాయ్ అపత్తిభనానవనైప్పొదమతన్ది ప్రయోజనమిట్టైయెన్దితార్.

(తుడైయిత్యాది) తుడైయాకైయావతు - ౧ “ఏకంయఃఖంసుఖచ్చనా” ఎన్దుసుఖదుఃఖజ్గలైయొక్కవనుభవిక్కై. శార్వాకైయావతు - పోక్కిడియల్లనైయల్ తాజ్గళేవుకలాకై. పాణ్డవర్కళుడైయ వనవాసత్తిల్ తనిమైయిలేయుకట్టాయుమ్, ద్రావదియై మిట్టైక్కొట్టైపోకిఱపోతు ౨ “జగామతాంభార్గవకర్తశాలామ్” ఎన్దుఅవర్కళే తన్దినపణిక్కొట్టిలిలే శెన్దు యుకట్టైక్కూడ్కిడ్దన్దు కతటియున్దునైయాయుమ్, భగవత్తావిట్టశక్తియై అర్జుననైత్తళి త్రికూమార్ పిలేయేల్లబు ప్పకలాయుమ్ పొన్దిక్కన్దైప్పోలేయిరున్దు. (ఆకువార్ పోల్) తాజ్గళబన్దుక్కుళానపఱయే కడక్కనిట్టుతుజ్జాయోతే, “రక్షకర్” ఎన్దుభ్రమిక్కుమ్బడి వర్తిప్పర్కళే. (శుద్ధుత్తవర్ పిఱరుమ్) జ్ఞాతికటమ్, మద్రుముళ్ళాదుమ్. (అడైయవిత్యాది) కైక్కెట్టినసమ్మత్తుడ్డాకిల్. “ఇనన్మక్కలిలేప్రయోజనమ్ తజ్గళుక్కుడ్డామ్” ఎన్దుతోల్లొయిరుక్కితెన్నుతల్; “తజ్గళవక్కలివనుక్కొరు ప్రయోజనమున్దు” ఎన్దుతోల్లొయిరుక్కి

జీ-౨. ఇరణ్డామ్బట్టు (తుడైయమిత్యాది). “తుడైయుమ్కార్యమ్” ఎన్దుతోడజ్గి, “పుడైయెన్దుయ్యప్పొకిలన్దాల్” ఎన్దుమళవుమ్ కలాక్షితవతాతికై (ఉపకారతరైయిత్యాది)

తుడైక్కుమ్కాన్దుక్కుమ్ భేదమరలిచ్చెయ్కితార్ (తుడైయాకైయావత్యాది). తుడై - సహాయమ్. కార్య - రక్షకమ్. తుడైయమ్ కాన్దువాకై సప్తేర్విరసుక్కేయ్యళైన్దువివక్షిత్తు, అప్పడితుడైయమ్ కార్యమాకకిండ్ల విషమున్దొన్దెన్న పాణ్డవర్కళుడైయ విత్యాది). “త్వింశముసాన్యసిన్ద్యాద్యోమే హ్యేకంయఃఖంసుఖచ్చనా” ఇత్యాదికిఱ్ఱిన్దాకాజ్గి. “వృష్టిప్రవీరస్తు కరుప్రవీరానాశజ్గుమానస్సహరాహణేయః | జగామతాంభార్గవకర్తశాలాయిత్రాసతేతేపురుషప్రవీరాః” ఇతిసంభవపర్వణి. భార్గవ - తులాల. “భార్గవస్తుకులాశే న్యాన్దుపురుసంభవకుక్రియోః” ఇతినిఖిల్లు. “కర్తశాలామ్” ఎన్దుతుక్కుర్గమ్ (పణిక్కొట్టిలిలేయెన్దుతు). శార్వానతుక్కుగాహరిణమ్ (భగవత్తనైత్యాది). “పోల్” ఎన్దుతుక్కుభావాన్తరమ్ (తాజ్గళిత్యాది). అడైయవన్ద - అడైన్దువన్ద - కిట్టవన్ద; ఆక్కమ్ - సమ్మత్తు, ప్రయోజనమెన్నుతల్. దాతావానవనై యడైన్దువన్ద వెన్నుతల్, అర్ధికళానతజ్గళైవన్దెయ్యమ్బడి - వన్దుకిట్టుమ్బడియానవాక్కుమ్

ఆ-౨-వి. పణిక్కొట్టిల్ - శట్టిపానైవణ్ణుకఱకూడమ్. “ఇన్దభావనామాత్రతాతే యవనుక్కు సద్ధితప్రయోజనమ్ - ఉభయభ్రష్టనాకై” ఎన్దుమిడతై “ఆకువార్ పోల్” ఎన్దుఅపదతిలే యిన్దెవిక్కితార్ (తాజ్గళిత్యాది). ఇత్రాల్ - తుడైయుమ్, రక్షయమిట్టాతే, ఉభయభ్రష్టరావరెన్దపడి. “అడైయవన్ద” ఎన్దుతుక్కు, కైక్కెట్టినవెన్దుతు - ఇవనుక్కు హస్తగతమానవెన్దుపడి. “అవనైయడైయ వన్దవాక్కుమ్” ఎన్దుమున్దినవర్ధత్తుక్కు శబ్దార్థమ్; ఇరణ్డామరత్తుక్కు, తజ్గళైయడైయవన్ద వాక్కుమెన్దు శబ్దార్థమ్. అనక తజ్గళుక్కు కొడుక్కువేడ్డా, అవనుక్కు సమ్మత్తుడైన్దుతీయవే మాయోపాయత్తినాలే గ్రహిక్కువేణుమెన్దొడి వరువర్కళెన్దిరణ్డామరత్తుక్కుభావమ్.

ఈ-లెన్నతల్. (అట్టెకళిపోల్ శువైప్పర్) రత్తప్పర్కమటవాక్కానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, ఇవనుక్కు హితజ్జాయ్ శిన నాయి కై
యి వై యిరుప్పతు. అప్పడియే, ఉపకాండ్కోడారాయ్ కొళ్ళాయ్ తే, హితజ్జాయ్ కెజార్ కళాయ్ కొణ్ణుప జీవిప్పర్ కళ.
“ఉన్నక్కలిలే ధనన్దిఱ్ఱిల్ వాణ్ణిక్కొళ్ళిర్ కళ, అవల్ నై యెక మేలేయ్ తిప్పై” ఎన్ను అవనుక్కు హితజ్జాయ్ కెజార్ కళా
యాయిల్ బుపజీవిప్పతు.

(కడైయితాళిది) ౧ ‘ఏకేనమహేశుశా’ ఎన్దుకై క్కెట్టిత్తల్లోరగ్నూలే. మహారాజర్, తనియరుమాయ్, వెళు వియరుమాయ్, తమయకప్పకై యుమాయ్, మనువ్యనళ్ళూరమిల్లాత తనిక్కాట్టిలేయరుక్క, పెరుమాళ్లై యుమిళ్లై యు పెరుమాళ్లై యున్దూర త్రిలేకణ్ణు, ‘వాలివరవిట్టవర్కళి’ ఎన్దుళ్ళియోడి త్తిరువడియై వరవిట్టు, అజివి త్తపిన్దు; ‘నామున్దుడైయ కార్యణ్ణోయ్యన్లోమ్’ ఎన్దుముప్పేన్ కొడుతు మవర్ కార్యణ్ణోయ్ తారిణే. (ఏళ్ళి మరముమె యోత) ఒన్దిరణ్ణో లేమహారాజరతిశక్తై తీర్క్కలాయరుక్క, ఏముమరామర్ తైయుమెయ్త. (ఎన్దోర్ ముకితై, ఎమ్) ఎన్దు - ఆత్రిత్తన్ చ్చెల్లుతల్; ఆత్తనిబహువచనమాయ్, మహారాజర్ కు చ్చెయ్తతు తమకు చ్చెయ్తతాకనినై త్తిరున్దవడి మా లేయోతల్. (కార్రుకితై) పరమోదారనానవనై. అవన్బడియితువాకిల్ నామవనుకు చ్చెయ్యవేణ్ణు చ తేన్నెన్నిల్ (పుడైయితాళిది) ఇడవేణ్ణువతోరువచ్చెయిల్లై, ఓరుక్కిమాత్రమమైయుమ్. ‘ఎక కార్యముచక్కి భరస’ ఎన్దురు ఎన్దైయేయవనుకు నేరవేణ్ణువతు. (ఇల్లకణ్డోర పారుళ్) పుటమ్మెరువరైప్పత్తనా చోరువయో సనముమ్మి. పుటమ్బాశ్రయిక్కెయిలే క్కేక్కచ్చిలరున్దొత్తనై; ప్రయోజనరూపమావతోన్దిల్లై.

“అయ్యో! ఇంతా నువ్వు చెప్పి నోదీయి కుక్కమాకలెన్నుతుల్. ‘అట్టెక్కోపోల్’ ఎవ్వరమ్మ బావమ్ (రక్తస్పర్శ మిత్రానైవాకర్షణం). ‘ఏమిటమ్మేమిటాంకళాయ్ కొమ్మలదివిప్పొక్కోల్’ ఎవ్వరికొవివరణమ్ (శిష్టకృతిలేయత్వాది).

మనస్సుతో యోగమును గ్రహించును (వివేచిత్వాని). “విభేదచక్షుస్సాలాన్ సప్తేన మహేశుకా” ఇత్యాది. “కర్మయ్యస్తాత
యగ్రో గాత్రం సుయోశో” ఎన్నతుస్కంభావమ్ (మహారాజితిత్యాది). “ఎత్థో” ఎన్నతుస్కంభావమ్, “మరముమ్” ఎన్నచక్షుస్కంభావమ్ దానమ్
(జ్యేష్ఠగ్రహితేయిత్యాది). శుద్ధో - ప్రహేళా. “ఎన్న” ఎన్నితతుస్కంభావమ్ (ఇదవేణ్ణవతిత్యాది). వివరణమ్ (ఎవకాన్యమితిత్యాది).
సోమో - ప్రహేళాజనమ్. వివరణమ్ (పుటమ్మితిత్యాది). క్రమేణాన్యయః.

ఆ-అ-గి|| ముగ్గుని వేసుకు = సత్యముబ్బొక్కడై. పుణి - తెప్పముమ్, ప్రతిభూవుమ్.

[illegible]

తాత్పర్యము. — మీ బంధువులు మీ యొద్దగ నున్న పాత మిమ్ములను గాపాడు వారి వలె నుండి మీ గనముల నపహరించి తరువాత మిమ్ములను విడిచి పట్టి పోదు గాన వారిని నమ్మక, ది. క. ౧౧ బముచే సత్తనాలములను భేదించిన ఆపద్బంధవుడైన శ్రీరాముని నే యాశ్రయించి జీవించుచున్నాము.

మూ. — పొరుళ్ల యుక్తయ్య చెల్ల కానిచ్చిత్తే నీయేనేత్తే న్నెమర! ఇరుళ్ కొడున్బ త్తినై కానిలేన్నే యెన్బా పుమితే!

మధుభోగోభో శైయక్తై యశురర్మజవడమత్తురై ప్పిఱన్దాఱు - । అరుభోగోభో యయ్యలల్లాలిత్తైకడ్డరజ్జేరి ॥

ఆ. — (పాఠశాల) ఇప్పటి స్వప్రయోజనపరరాకై యాతే ప్రయోజనముశ్చపాఠశాలే, దానిద్రావ్యపత్రిక విమర్శ సభాపరాక
వర్తకత్తవిట్టు, ఆపత్సమిక్షానకప్రకటనయై కృత్యైక్య విషయమాయయ్యలల్లాల్ వేటూరురత్నయై రైయెగ్గిటార్. 3.

అర్చము. — కై పొరుళ్ళ కొండాయ్ (2) కెల్లక్కాణిల్ పోద్రోయెన్టు ఏదోదు (౬) ఎమ్మవర్ ఇరుళ్ళొళ్ళతున్నతు ఇన్తై (౧) కాన్దో ఎన్నే ఎన్నాడు (౧౨) ఇన్తై మరుళ్ళొళ్ళ కెయ్తై (౧౫) అనురర్ మగ్గ వడమతురై (౧౮) పిఱన్దాఱు అరుళ్ళొళ్ళ కొండాయ్ (౨౧) ఉయ్యలన్దాల్ అరణ్ ఇన్తై (౨౪)

అర్చము. — అనన్దరమ్, అనిబ్బనిరాసకనాన కృష్ణనుడైయ కృపాపాత్రమాకిలలు వేటుముతలిన్తైయెన్దితార్.

కైయిల్, అర్చము. ఉండాయ్, (2) కెల్ల క్కండార్కళాకిల్, మద్దళాశాసనమ్మణ్ణి, అవళొడుత్తైకైయిల్ యేదోదుకొండాయ్ (౬) యాన్దొలితమ్పోకానిన్దొర్; అజ్ఞానతమఃప్రచురమాయ్ దుఃఖోత్తరమాన, దారిద్ర్యమ్, (౯) కండార్కళాకిల్, ఐయోన్దొ' ఎన్న కృష్ణపెన్దొవారుమ్, (౧౨) ఇన్తై. జగత్తుక్కు నెళ్ళుకలజ్జమ్మడియాన, ప్రవృత్తికైయెడైయ, (౧౫) అనురర్, కలజ్జమ్మడియాన్, పడమతురైయిల్, (౧౮) అవతరిత్తకృష్ణనుమ్, కృపాపాత్రమాన, శేషభూతరాయ్కొండొ, (౨౧) ఉజ్జీవింకిలలు, వేటుపుకల్ ఇన్తై. (౨౪)

అర్చము. — కేతిల్ ధనము ఉండి (3) నడమాడు చున్న దానినిచూచినయెడల నీవు తేమముగానుండవలయుననిస్తాత్రముచేసి (ఇచ్చిన దానిని) కిలికొని (౬) (ప్రార్థననుకూలై) పోదురు. అజ్ఞానమునుగలుగజేయుచున్నదియుదుఃఖమునుగలుగజేయుచున్నదియునైనదారిద్ర్యమునూ (౯) చూచినయెడల అయ్యో అనువారుమాడ (౧౨) లేరు. (లోకులను, భ్రమింపజేయుచున్న వ్యాపారముగల (౧౫) అనురులనశించు నట్లు ఉత్తరమందున్న ముహూనగరమందు (౧౮) అవతరించిన శ్రీకృష్ణునికి కృపాపాత్రమైన దాసులై (౨౧) ఉజ్జీవింకిలతప్ప (వేటు) రక్షణ కములేదునుమి (౨౪).

ఈ. — మూన్దామ్బట్టు. అవనైయొట్టిన్దొర్, ప్రయోజనముల్లపాతు బన్ధుక్కళాయ్ కొండొడి, ఆపత్తున్దొల్ పాల్ పొరుమిల్లై; అనపిన్బు, నిరుపాధికమాక వాపత్తుఖనాన కృష్ణనుడైయ కృపాపాత్రమాకైయొట్టియ వేటురక్షకరిన్తైయెన్దితార్.

(పొరుళ్ళకైయొండాయ్ చెల్లక్కాణిల్) ఇవన్దాళిలవద్రై యవిత్తోప్పతు ముడివతు శేమిప్పతాయ్ పోరా నిఱ్ఱుమిత్తే. పొరుళానతు కైయిలేయొండాయ్ పొరక్కాణిల్. (పోద్రోయెన్టు) పరసమృద్ధ్యైకప్రయోజనరైప్పలే వాన్తొల్లువర్. ఉన్కిన్నమున్ కిట్టిచ్చిరై పెరుకవేణుమెన్దొకళే. నెన్మనమ్మర్దియేతనకు ప్రయోజనమాయిదుప్పాచెరువన్దొవత్తే. " ఎన్తు కుళిరప్పార్కుమే, ఇవనినినమక్కుక్కణ్ణమాట్టానెన్తెన్దవాతే (ఏదోదువర్) ఇకలాకాతోపోక వెన్తుఏదోదుకొండొన్దొరుప్పర్కళే. (ఇరుళిత్వాది) అజ్ఞానావహమాయ్, దుఃఖహేతువాయిరుక్కిల

శీ-అ. మూన్దామ్బట్టు (పొరుళ్ళకైయొండొ). "పొరుళ్ళకైయొండాయ్" ఎన్తుతోడన్దొ, "ఇన్తైకణ్డిరణ్" ఎన్నుమళ్ళవుమ్ కటాన్దొ, త్రవతాన్తై (అవనైయొట్టిన్దొరిత్వాది).

కొండొక్కరసక్తియెత్తెన్ (ఇవన్దానిత్వాది). శబ్దాన్దమ్ (పొరుళానతిత్వాది). "పోద్రో" ఎన్తుకుభావమ్ (పరసమృద్ధిత్వాది). కొన్దొమవారైత్తెన్దొవిశదీకరిక్కితార్ (ఉన్కిన్నముమిత్వాది). కిట్టిచ్చిరై - కాళితై. కణ్ణమాట్టా - నిర్దయనాకమాట్టానెన్తపడి. (ఎన్తెన్దవాతే యెన్నుమళ్ళవుమ్) అవతారిత్తై. కొళ్ళకై - ఉదైత్తాన్తాయ్, అజ్ఞానావహమెన్దొవడి. ఇన్తై - ఇల్లామై - దారిద్ర్యమ్.

అ-అ-వి. ధనవానానవళ "తనకురసముజ్జెన్తుపిఱటియప్పొకితార్" ఎన్దొచ్చదిత్తు, దరిద్రనెన్తుతోద్రుమ్మడికన్దాధారియాయ్ త్రివియానిఱ్ఱు, ఎన్దొవేపొరుళ్ళకైయొండాయ్ చెల్లక్కాణుమ్మడియెన్దు; ధనోద్రేకమానతుఇవనైప్పిఱటియాతపడిమైకన్దొవోట్టాతేవేలియిదుమ్మడిపణ్ణుకైయారేయొన్దొక్కనెరియుమెన్దితార్ (ఇవన్దానిత్వాది), అవళకైయిల్ ద్రవ్యమేతద్దకుమ్మపటిత్తుకొళ్ళలామెన్దిజనన్ది, హృదయత్తిలేకిడక్కచ్చెయిలే ఆపాతప్రతితియిలే యవసుకమ్మమ్వారైకొల్లువరెన్దిజవతు (పరసమృద్ధ్యైక ప్రయోజనరైప్పలే) ఎన్దిజతుమ్మతాత్పర్యమ్. — కిట్టిచ్చిరై పెరుకవేణుమెన్తు - ధనమ్మడికైక్కుప్పడైవైవళరవేణుమెన్దొవడి, కళ - కృపై.

ఈ - వెలుమైయైక్కాణిల్. (ఎన్నేయ్బారుమిల్లై) ఐయోవెన్నాగుమిల్లై. పిళ్ళైతిరునత్తైయూరైయర్, 'ఒరువ నుక్కిట్టారునక వెలువియనావతు, అవనాతే నమృద్ధనానవనవనై ఎన్' ఎన్నుతల్, ఇన్కగృహత్తిరే వందెరునాళ్ కాల్కమ్మిప్పొత్తల్ శెయ్య, అవ్వళివాతే ఇన్నానిన్నానుక్కుబన్ధువాకాతే! ' ఎన్నివ్వళివుకొణ్ణు జీవిక్కలాయినాల్ అవ్వళివుణ్ణాయ్ వారిల్లై' ఎన్ఱుణిప్పర్.

(మరుళిత్యాది) పొరుళ్ళ కై యుణ్ణాయ్చెల్లక్కాణాతనన్ఱు మాశ్రితిరుడై యవాప త్తైప్పొక్క కైక్కాక అకర్త వశ్యనానతావద్దవతరిత్తుతివు వామెరువనుణ్ణెన్ఱిటతు మేలే; చేతనర్ నెణ్ణోలేయిరుళ్ళ కుడిపుకురుమ్మడియాన ప్రవృత్తికై యుణ్ణై యవాసురవర్గముడియున్ఱుడి, ఒరువరపేక్షియాతియక్కతానేవన్దవతరిత్తు రక్షిక్కుమవనుక్కు. అవనుక్కు నామ్ శెయ్య శేణ్ణువ తెన్నెన్నిల్ (అరుళ్ళకొళిత్యాది) కృపాశాత్రమాన శేషభూత రాయ్కొణ్ణుజ్జీవీక్కిల్లటతు. అన్కవణ్ణు మగుళై విలక్కాతోట్టియుమ త్తనై యేవేణ్ణువతు; తన్నుగుళ్ళకొళాన్వై, 'ఉదారా' ఎన్నుమవనితేయవన్. ఇవ స్వక్కలితుక్కుమేఱ్ఱుడక్కొళ్ళలావత్తిల్లై; అవనుక్కుమితుక్కు మేఱ్ఱెయ్యవేణ్ణువత్తిల్లై పూర్ణినాకై యులే. సమ్మన్దమో న్నాభావికమాయరున్దతు, ఇన్కపుకురునిన్ఱునంశముణ్ణాకిల్, తన్కపేతాకనినై త్తిరుక్కుమవనాయినాన్, ఇనివిలక్కా మైయితేవేణ్ణువతు. (ఇల్లైకట్టిరనే) రక్షిమావతితోన్ఱుమ; అల్లాత తెల్లామనర్థతోజేతల్లక్కట్టుమి త్తనై. శిలుప్ర లై: 'గునిచ్చాడు' ఎన్ఱునెరుప్పిలేకై వైక్కునూప్పోశేయిరుప్పతోన్ఱితే పుటమ్మివన్కక్షిమాకనినై త్తిరుక్కుమిన్ఱై. ఆ ఆదరేణ యధాస్తాతి ధనవ సంధనేచ్చయా. తథాచేద్విశ్వకర్తారం కోసముచ్యేతిబన్ధనాల్ స్త్రోత్రమ్మణ్ణిప్పొన్ద వాసనై యాలే ఉన్ఱైసానిక స్తుతియాసిన్ఱును. ఇప్పడిసుత్తిక్కిటతు ఉదారిన్ఱై యోవెన్నిల్ (ధనవన్దమ్) * ఓర్

తి-అ|| 'ఎన్' ఎన్ఱునుక్కు - ఎన్క - ఎన్నాగుమిల్లై యున్ఱురాన్దరమ్వినట్టై, అతున్ఱుసంవాదమ్ (పిళ్ళైతిరునత్తైయూరైయార్ త్యాది). అన్నిక్కో, ఏకార్థమేనూయ్, ఎన్నేయ్బారుమిల్లై మైయిన్ చరమావధిక్కుసంవాదమాతల్.

అనుళికొళిప్పొక్కటవాళాగెమ్మవడి. అప్పడివిలక్కాతోట్టిన్ఱాల్ కనక్కనినై త్తిరుక్కుమోవెన్ని (తన్నురుళ్ళకొళాన్వై యిత్యాది). విలక్కాత్రమాత్రతాతే 'ఉదారా' ఎన్నుకుగడుమోవెన్ని (ఇన్ఱుక్కలిత్యాది, విలక్కామైయితేవేణ్ణువనుఎన్నుమళన్ఱమ్). అవనప్పడి యిరున్దామివన్క పగుమేక్కిడాకివివక పన్చయిడ వేణ్ణాసోవెన్న (అవనుక్కుమిత్యాది). ఒన్ఱుమిల్లాతివివన్ఱక్కలిలే, విలక్కామైమాత్ర స్త్రోత్తు క్కవైపణ్ణుకొక్కు హేటునుగిచ్చెయ్కటూర్ (సమ్మన్దమోవిత్యాది వాక్యన్వయతాతే). పుసురనిన్ఱ వంశమ్ - లభిక్కుమంశమెన్ఱవడి, 'అల్లాతిల్ల కట్టిర్' ఎన్ఱైత్తల్ ఫలితమ్ (యకమావత్త్యాది వాక్యన్వయమ్). ఇటు - అరుళ్ళకొళాన్వై, 'ఇతోన్ఱుమే' ఎన్ఱిజతెన్, వేలు రన్కరిల్ల యోవన్న (శిలుప్రజైయిత్యాది). నున్ఱిచ్చాడు - నున్ఱునుజిక్కిన్ఱై. ఆనుమతిమాత్రమ్కొణ్ణు అవన్కరక్షిక్కుమెన్ఱెక్కు ప్రమా ణమ్ (ఆదరేణిత్యాది). 'ఆదరేణి' ఎన్ఱునుక్కుభావమ్ (స్త్రోత్రమ్మణ్ణియిత్యాది). 'ధనవన్దమ్' ఎన్ఱు - ఆస్తివివక్షాయాంతుప్పాయ్, ధనము తక్ మెన్ఱుకరుత్తు. 'ఆదరేణి' ఎన్ఱునుక్కుభావమ్ (స్త్రోత్రమ్మణ్ణియిత్యాది). 'ధనవన్దమ్' ఎన్ఱు - ఆస్తివివక్షాయాంతుప్పాయ్, ధనము

అ-అ-వి|| ఐయోవెన్నాగుమిల్లై యెన్ఱుతు-జీయర్ వార్తై. (తన్నురుళ్ళకొళాన్వై యిత్యాది). తన్నుక్కలిలేవన్దప్రయోజనాన్దరజ్జైయపే ష్ఠితాల్, 'జేతోరువో' పక్కలిరేపాకాలేనమ్మక్కలిలేవన్దై యేవేక్షిప్పలే! ఎన్ఱుతిరువుళ్ళిత్తైకొణ్ణు, అవర్కళేనమ్మక్కసర్వస్వదానమ్మణ్ణు కిటార్ కళేన్ఱిరుక్కుమవన్క, విలక్కామైయూడైయార్ క్కరుళ్ళచ్చొల్ల వేణుమోవెన్ని వ్యాకర్ణతుక్కుతాత్పర్వమ్. విలక్కామైమాత్రమ్బారుమో, తన్కపెరుమేక్కిడాక వివన్ఱక్కలిలే ఆధికప్రయోజనమ్ వాణ్ణాన్ఱోవెన్న, ఆకిన్ఱునానవివన్ఱక్కలిలే యవనుక్కుత్తక్కతోన్ఱుమిన్ఱై యెన్ఱిటార్ (ఇవన్ఱక్కలిత్యాది).

౧౦ తిరుమాయి మొదట—౯ - ప - ౧ - తి - కొండపెట్టిర్ - ౪ - పా - అరణమావర్ వ్యాఖ్యానం.

ఈ - పద్యం యెయ్యనాది అవచ్చక్కల్ నెక్కిచ్చియిల్లె యాళివనై వేరిత్తారానెన్నిల్, (ధనేచ్చయ). సర్వత్రైయుము
యెయ్యనాది, ఇవననవన్కిళ్ళై యిరుక్కిజవవచ్చక్కలిలే యివాసుకూల్యత్రైప్పణ్ణిప్పెటిల్, పిఱర్ కిట్టై యిరున్దున్దు
తిక్కనెన్దుమ్మనెయినై నెయ్యాన్.

శీ-ఆ - సామా తమిళపద. శత్రురాక్షసులకు (సర్వత్రైయుమిత్యాది. ఇవననవన్కిళ్ళైయొట్టు - విశ్వకర్మత్వమ్ దయాకార్యవాన్
యాలే నెక్కిచ్చియిన్దు గాయుకుమ్మెన్దు. క్రమేనాన్దయన్.

ప్ర-తి- మూర్త్యామ్మ (పాదులిత్యాది). (ఇల్లెకట్టిరణే) ఆదరణయధాస్తాతి ధవన్తంధ నేచ్చయ. తథాచేద్యశ్చకర్తారంభాన
ముచ్చేతివన్దనాత్.

తాత్పర్యము. - మూర్తిపూజలభమున్నవజ్జను మియొద్ద నెయిండిమికాపత్తువచ్చినప్పుడు మిమ్ముల నెంతమాత్రముకనికరిండుకాదు. అది
శుభముగా నానెనెదలె శత్రువులగునవతరించి యనుకులను సంహరించియావద్బాంధవుడైన శ్రీకృష్ణునియొకరియించుకొనెదలె.

మూ. - అరణమావర్ నకాలై కైన్దెన్మొక్కిప్పట్టార్. ఇరణజ్జొణ్ణైప్పరావరిన్ది యిట్టాలుమంతై.
నానెన్దున్దు నవమత్తున్దు ప్పిఱన్దువన్దవచ్చక్కల్. పిరనెన్దుయ్యప్పొకిలలాలిల్లెకట్టిరణే ||

ఆ - (అరణమావర్) సవ్యదా నాదికళాలేయాపత్తుమ్మ పుచ్చక్కల్ శైన్మాదిత్తువెత్తాల్, అవర్ కళిమాపత్తుపదాల్ కృత్యున్దు రావరము
పత్తుత్తైవ్వాతెయిల్వారే; ఆతలల్, అవర్ కళైవిట్టు, శవకారావేత్తననియే వదుముత్తురైయిల్గొన్దుపిన్దు అనన్దురైరక్షిక్కుమ్ న్దు
నానవచ్చున్దు కల్యాణ సంపదైరెనమాకప్పన్దుబుజ్జొర్, అతువేతిరెన్దితార్.

అన్య. - అన్యకాలైక్కు అరణమావర్ ఎన్దున్దు (3) అమైక్కప్పట్టార్ ఇరణమ్ కొన్దు (౬) తేప్పరావర్ ఇన్దియిల్లెమ్ అన్దు (౭)
(౯) వరున్దున్దు నెన్దు నెదుముత్తు (౧౦) పిఱన్దువన్ వో పుకట్టై (౧౧) శిరన్ ఎన్దు శయ్యప్పొకిలలాలి (౧౨) శత్రుర్ ఇల్లె (౧౩)

వన్దు. - అన్యకాలై, ఆపత్తుమ్మతవువర్ కళైనాక్కినై తువర్ కళిన్, అన్యవనెయిల్వారే కళి; అన్యనిరవేక్షమాకవనతిరెన్దు
రెక్కిమవన్ గొన్దు శేరక్షిమామత్తోయి, వేళుకొళి తైయెన్దితార్.

కైముత్తలై నకాలైక్కు, పుకలిదమావర్, ఎన్దుపలకాలమనునన్దు, (3) అర్థానికళాలేవళిరెక్కి పుట్టార్, కదవత్తు, కొన్దు
నాతి. (౬) తుచ్చరావర్ ఎన్దు కళి. నామాక్క-తోయిలుమ్, అమన్దుయ్యవత్తవామైయెన్దిన్దు (౯) కృత్యున్దు ప్రకారమ్ కొల్లి, ఎన్దు (౭)
యొడనమున్దు? ఇదమత్తున్దు, (౧౦) పిఱన్దువన్దయ, నిర్దైతుకొవకారకమాన, పిరసాలభ్యాదిగుణజ్జుళైయి, (౧౧) రక్షిక్కుమ్, అన్దు
నిన్దు, పిట్టై తుచ్చరావర్ తోయి, (౧౨) వేళుకొళిరేవాదు, ఇల్లె. (౧౩) శత్రురావత్తు-అనాయానెన ఫలమొకలమ్మెన్దు, అన్దు
లుమ్ - అవర్ కళి శత్రులమెన్దుమామ్, తేప్పర్ - దధిరాయ్, తుచ్చరెన్దునడి.

అన్యము. - (మనక) సవ్యములెనప్పుడు రక్షికులగుదురు అనివలమాతాలోచించి (3) శత్రుకరింపబడినవారు అప్పు (ఇచ్చి-దాసిని)
కొనినవారివలె (౬) తుచ్చరావర్ (సమయమునకొదిగరు). (వారు) వచ్చిపోయినను అంతయే. (౯) (సంపాదులను) వర్ణించి ఏమిప్రయోగము
ఇనము? ఉత్తరమందొన్దు ముఠరాగరమందు (౧౦) అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క కల్యాణ గుణములే (౧౧) రక్షిక్కుములు అని యాహు
సంధించి ఉజ్జ్వలించిపోవలసినదేతిప్ప (౧౨) (వేళు) మంచియుపాయము లేదనుమా (౧౩).

ఈ. - నాలామ్మట్టు. శిలరై ఆపత్తురెన్దు అర్థాదికళాల్ నెదునాళాశ్రయిత్రాల్, ఆపత్తువన్దువాటే కణ్ణన్దు
పేటిప్పర్ కళి, నిర్దైతుకమాకవనవతిరెన్దు ఆపత్తునానవనే మూశ్రయణీయనెన్దితార్.

శీ-ఆ॥ నాలామ్మట్టు (అరణమిత్యాది). “అమైక్కప్పట్టార్ - ఇరణజ్జొణ్ణై” ఎన్దుతోడజ్జి, “వళి పుకట్టైరణే” ఎన్దుమాళా
వుమ్ కటాక్షితవతారికై (శిలరైయిత్యాది).

తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౧ - తి - కొడ్డైప్పోర్ - ౪ - పా - అరణమఃజర్ వాల్క్కిన్జళ్. ౧౭

ఈ.-(అద్భుతకాలై క్కు - అరణమావర్ - ఎన్నెన్ మొక్కప్పట్టార్) కై ముతలదొక్కకాపై క్కురిక్షనావా నెరు
వణవేణుమెచ్చు పలకామనునన్దిత్తు, తనక్క ఇయదొక్కయిట్టాశ్రయిత్తు, తనక్కపాశ్రయ
మాకచ్చ మెత్తువై త్తనర్కళి. ఇప్పుడు అర్థానికళాతే వశీకరిక్కప్పట్టవర్కళాపట్టక్కతివుమ్మడి యెన్నెన్నిల్; (ఇర
ణ్ణొండ్డితేప్పరానర్) ఇవన్దిట్టపచ్చెచ్చెయిననున్దు శెయ్తానాకనినై త్తిక్కై యన్దిక్కే, తజ్గళిక్కు ప్రాప్తమాన
త్తై వాణ్ణినారాయ్, ఇవచుక్కయదొక్కయిట్టకే పచ్చెచ్చెయిడాతనాళై క్కుమ్ 'నమక్కిట్టిలక్' ఎచ్చువెఱుత్తు, ఇప్పుడి
కొడుత్తిత్తు ఎచ్చినానోపాతి పుల్లయరామ్మడియై యుడైయరావర్. తేప్పర్ - దభర్. నీ (శభరెన్వపడి.) (ఇన్దియి
ట్టాలుమంపే) ఎచ్చెచ్చెయిట్టా శ్రయియానిజిలు మావత్తువనాల్ కై విడునాదెక్కిడైక్కుమ్. ఆవత్తువనాల్ కై వి
డునాల్క్కు పుచ్చెచ్చెయిట్టా శ్రయిక్కనేన్దానే. అన్దిక్కే, ఇప్పుడియో ఇప్పుచ్చెచ్చెయిట్టవణ్ 'నమక్కురక్షకళ' ఎన్దా
శ్రయియానిట్టాచ్చెయ్తే నడునేయవణ్ ముడినతు, అప్పొత్తుమ్, కీర్తీవొన్నతునే ఫలితమామి తనె.

(నానిచే నేనీ) ఉపరితాన తిరిగి నే యపకారవస్తువునా పడియె యనునర్థితు వెలుతు (వరుణిచే నేనీ) ఎన్ని
తూట. ఇట్లే య పనుమాల్, నే కే మయునె యపడికల్లే యనునర్థితు, నీ అక్కామానదాచడ్డ గ్రోధనాప్రాప్త
మానసి' ఎన్నావ్నలే నీలవడ నైవ్నొ; వారాయ్పిచ్చాయ్ ! నీతానదై యెల్లా ఇల్లాలుకొతు నడువలాయ్చియై
దో ౨౨ సజేతమ్మనుభవమాతాతగ్గితి న్యాకగజ్జన) బుపడిగూలున నీయవై యిచ్చారై శ్లోకకడవై
యటై, త్రాసుని నేనుమాకల్ కే కల్లమరుచ్చెయ్యప్పారాయ్. ఇత్తుకునాధస్య భగతస్య) ఐయగోపాకట్టుము
జ్జివననా; నానుమాకట్టు పోనరాజ్యజై యిక్కుడిముల్ మర్యాదై ఇట్టిచాతపడియాక నొక్కొక్కొండ్ల కిడన్
పిట్టె - భరితస్యో పిక్కుడిగ్గ నాధక. భరితస్య కథాంకుని) నానీరనిమ్మడియావపారై శ్లోకప్పారాయ్.

[illegible][illegible]

అ-అ-వి! కలపల్లె పుచ్చెల్ల వస్తుతు - అభిరూపకరణం యసావ్ర స్వాగృహభిరతిస్తుతిః । కథమ్న సామృత్త్యైః తాదృశీకృతర
దర్శినా' ఎన్ని పుడకలపల్లె పుచ్చెల్ల వస్తుతి. అస్తు స్తే. 3 భు మితిశ్చరామగృహభిరతిచరతుః । ససమయధమత్యహః' ఎన్నెతు
కు- త్తిరప్పగొడ్డె వాస్తవ్యసావ్రే మల్లయుద్ధప్రకరణ త్తిరే దృష్టానతయా వెదు త్తిరునినారస్తు నిర్వహితాస్సావ్రే నిర్వహిక్తువుమమ్.

౧౨ తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౧ - తి - కొండపెట్టి - ౫ - పా - శతిరమెన్లు వ్యాఖ్యానము.

ఈ.—ఈ. ఉపకరితారవిషయ త్రితేయపకారమాకనినై త్తిరుప్పార్వడియనునది, ఇవ్వర్థక ధైయైక్కిడన్దువర్తికిరి-అ
 విత్తాల్ ప్రయోజనమే? పచ్చెయి ట్టమెయతవన్లు మవేషితకాల త్రితేవన్లు తవువానెరువనున్లు, అవనై యాశ్ర
 యిత్తు ఎత్తెత్తువ్వక ప్పొరుగ్గోళి. (వడమతురై యిత్యాది) ఒరువరవేషియాతే యిరుక్కచ్చెయ్తే, ఇవన్ శ్రీనున్దైయ
 రక్షణార్థమాక తానేవన్లు శ్రీమధురైయిలే యవతిరి తవనున్దైయ నిగ్గేతుకోపకారకమాన సాశీల్యసాలభ్యాది కల్యా
 ణగుణభ్యుత్తే నమక్కు రక్షకమెన్లుజ్జీవిత్తు ప్పొకై యొళియ. (ఇల్లకణ్డిశతిరే) నెన్ శ్రీపెగుత్తు ఫలమొన్లుమిన్వి క్కే-యి
 రుక్కుమెన్లుమతు - ఇళిమ్మితే; నెన్ శ్రీయల్పమాయ్, ఫలమొకనక్క పెటుమతితే - శతిరావతు ౧ * నమోవెన్న
 లిచెనెన్ శ్రీ; ౨ * శమకొళి విడిచేఫలమ్. ౪.

బి-అ. నెన్ పరుమ్మడి. “పరుణితైన్నే” ఎన్దుతుక్కుక్కి-త్తొచ్చొన్నవర్ధతై యనువదియనిన్లుకొన్డు మేలుక్కవతారికై యరుళిచ్చెయ్కెనా
 (ఆకవిత్వాదియాలమ్, పచ్చెయి ట్టమెయత విత్వాదియాలమ్). పోళుకత్త - కల్యాణగుణమ్ వ్యతిరేకార్థకధన పూర్వకమాక స్వభా
 వార్థమ్ (నెన్ శ్రీపెరుత్త్యాది వాక్యధ్వయమ్.) నెన్ శ్రీ - ప్రయాసమ్. భగవద్విషయ త్రితే నెన్ శ్రీయల్పమాయ్, ఫలమ్ కనత్తిరుక్కమా
 పెన్ (నమోవెన్న త్యాది). ఇళిమ్మ - అచాతుర్యమ్. క్రమేణాస్వయః.

ప్ర-తి.—నాలమ్మట్టు (అరణమావరిత్యాది) (వరుణితైన్నే) అరణ్యకాణ్డేమాడశే. “నతేమ్బమధ్యమా” ఇత్యాదిష్టోకః.
 ఆయోధ్యాకాణ్డే పక్షి ప్రతిసర్గేస్వమా నేతుమాగతాన్ మాతాన్ ప్రతి పిత్రాదిమశలప్రశ్నే భరతవాక్యతయోక్తః. “కచ్చిత్సకుశలీరాజా సితా
 దశరథోమమ | కచ్చిదారోగ్యతా రామేలత్తజేచనుమాత్తని || ౨ || ఆర్యాచధర్మ నిరతాధర్మజ్ఞాధర్మదర్శినీ | ఆరోగాచాపిశాలాన్వ మాణా
 రామస్యధీమతః | ౩ | కచ్చిత్సమిత్రాధర్మజ్ఞాజనీలత్తజస్యయా | శత్రుఘ్నస్యచవీరస్యసారోగాచాపిమధ్యమా || ౪ || ఆత్మకామా
 సదాచిన్ద్రోధనా ప్రాజ్ఞమానినీ | ఆరోగాచాపిమేమాతా కైకేయీకిమవాచవ || ౧౦ ||” ఇతితస్మాత్సోన్మిత్రదృష్టాన్తయోక్త ఇతిమన్
 వ్యమ్ ; ప్రకరణేతచ్ఛాన్ద్యప్రత్యుత్తే.—అరణ్యకాణ్డే, “భరతదశరథోయస్యాస్సాధుశ్చభరతస్సుతః | కథన్తు సామ్నాకైకేయా తాన్
 శీక్రూరదర్శినీ | ఇత్యేవలత్తతోవాక్యం స్మేమాద్భువతిచార్చితే | పరివాదంజనన్యాస్త మసహన్ రాఘవోబ్రవీత్ || నతేమ్బమధ్యమా తాతి
 గర్హితవ్యాకథప్స | తామేవేమ్మేమనాధస్య భరతస్యకథాంకురు”.

తాత్పర్యము.—మనకావత్తు వచ్చినప్పుడు కాపాడుదురని కావలసిన ధనములనిచ్చి యనుసరించినను వారు అధనమును దీసికొని
 యావత్సమయమందు విడిచిపెట్టియే పోదురుగాన వారినివదిలి, నిర్దోతుక కృపచేతనవతరించిన అపద్బాంధవుడైన శ్రీకృష్ణునినే యాశ్ర
 యించుదు. ౪.

మూ.—శతిరమెన్లుతమైతామేశన్లుతి త్తిన్మొళియార్ | మతురపోకన్దున్దువరే వైకిమన్ శ్రీనున్దులువర్ |

అతిరకొళి శెయ్ కై యశురర్ మజ్గవడమతురై ప్పిఱన్దాఱు. | ఎతిరకొళాళాయుయ్యలల్లాలితేకణ్డిరిన్బ మే || ౫ ||

ఆ.—(శతిరమెన్లు) శతిరాక వాహ్నినిన్దోమెన్లు తిడతైతాడతేయిన్దెన్లు, ఇనియవేచ్చుక్కైయైయైయై స్త్రీకళుడైయ మధురమాన
 భోగడతై భుజితవర్కతే, భుజితైక్కి డానయొగ్గతై మన్దినవాతే యవర్కళాతే మికవుమ్ పరిభవిక-ప్పదువర్, లోకమెల్లామనిరు
 మ్మడియాన ప్రవృత్తికైయైయైయై పరుర్ మజ్గప్పడియాక వడమతురై ప్పిఱన్దాఱు. సాగతాదికతైప్పణ్ణి యెతిరకొళుమ్మడియారా
 యుయ్యలల్లార్ వేలుసుఖమితై యెన్దితార్.

అన్వ.—శతిరమ్ ఎన్లు తమై (౩) తామే శన్లుతిత్తు ఇక (౬) మొళియార్ మతురమ్ పోకమ్ (౯) తున్దువరే వైకి మన్ శ్రీనున్దు
 (౧౦) టెలువర్, అతిరకొళి శెయ్ కై (౧౫) అశురర్ మజ్గ వడమతురై (౧౮) పిఱన్దాఱు ఎతిరకొళి ఆళాయ్ (౨౧) యుయ్య
 లల్లార్ ఇన్దుమ్ ఇత్తై. (౨౪)

పన్నీ.— అనన్దరమ్, తద్గతుక్కు భోగ్యతయాస్తీకృతైకళాన స్త్రీకళుముతవాతపడి క్లేశిప్పర్ ; క్లేశనివర్తకనానకృష్ణనై యభిగమనమ్బట్టి యాశ్రయిక్కుమతోట్టియ వేణుసుఖమిల్లె యెన్నితార్.

అభిమతవిషయ త్రైవశికరిక్కువల్ల శతీరయ్యడెయోమ్, ఎన్దు, తజ్జళై, (౩) త్తాజ్జళే, సంపదిత్తుక్కొండ్లు, ప్రముఖసరసమాస, (౭) వార్తెయ్యెయ్యడెయరాన స్త్రీకళుడైయ, ఇనితాన, భోగ తై, (౯) పూర్ణమాకవనుభవిత్తవర్కళే, కాలాన్దరత్తిలే, అవర్కళో అవమానాది కార్యమానవిపరీతిఫల తై, (౧౨) పెణువర్. లోకత్తుక్కు మికవుమతిర్ త్తిమెనిత్తేప్పిక్కైయే, స్వభావమాకవుడైయ, (౧౫) ఆనురర్కళో, నశిక్కుప్పడి, వడమతురైయిలే, (౧౭) అవత్తిర్ననానకృష్ణనుక్కు, అభిగమనకర్తాక్కుళాన, శేషభూతరాయ్కొండ్లు, (౨౧) ఉజ్జీవిక్కిలల్లతు, వేణు నిరతిశయసుఖమ్, ఇల్లై. (౨౪)

౫.

అర్థము — మంచిఉపాయముగలవారము అని తమను (౩) తామే తలచి, మధురమైన (౭) మాటలుగలస్త్రీలతోఁగూడ సుఖకరమైన సంభోగాదులను (౯) అనుభవించినవారే, కొంతకాలముగడచినతరువాత వేటొకటిని (అవమానమును) (౧౨) పొందుదురు. లోకమదురునట్లు వ్యాపారములుగల (౧౫) ఆనురులు నశించునట్లు ఉత్తరమధురానగరమందు (౧౭) అవతరించిన క్రికృష్ణునికి అభిమఖ్యముగల దానులై (౨౧) ఉజ్జీవించుటతప్ప (వేణు) సుఖము లేదునుమి. (౨౪)

౫.

ఈ.— అజ్ఞామప్పట్టు. తజ్జళై పెణ్ణావిడిల్ ధరిక్కుమాట్టాతపడిస్సిగ్గెకళాన స్త్రీకళాలేయావత్తువన్దాలికభుప్పడువర్; ఆనపిన్బు, ఏకప్రకారమాక స్నిగ్ధనానవనై యాశ్రయిక్కుమతోట్టియ వేణుసుఖమిల్లె యెన్నితార్.

(శతిరమెన్రు) శతిరాక వాఘ్నానిన్తోమెన్రు. “నాజ్జతిరర్, నాజ్జతిరర్” ఎన్టాయ్దు ఇరున్దతేకుడియాక తన్దామెనినై త్తిరుప్పతు. (తమ్మైత్తామే శమృత్తిన్దు) తజ్జళై త్తాజ్జళేశమృత్తిత్తు - తాజ్జళేయిళైన్దు. అల్పమియన్ద్రీయైయడై యనాయుగుక్కుమవణ, “అజ్జేనమ్మై శతిరణ్” ఎన్టనినైప్పిన్దుకువా, నామతిలే మేలెన్దు త్తిప్పత్తిర్” ఎన్నుమ్; ఇవ్వసదస్య ప్రవృత్తిక్కు వేణుసహకరిప్పారైక్కడై యాతే; తానేయితేయుళ్ళు. (ఇళ మొళియార్) ఇనియప్పేచ్చెయ్యడైయరా యిగున్దుళ్ళవర్కళుడైయ. అక పాయ్మయిర్క త్తియాయుక్కు చ్చెయ్ తేయుమ్, ప్రణయసరస మానవేచ్చాలే వశీకరిక్కువల్లనర్కళో. (మతురపోకన్దున్దునరే) మధురమానభోగతై, అవర్కళుడనే నెన్దగ్గుజుత్తవర్కళే. (వైకిమన్ద్రీన్దుణువర్) భోగత్తుక్కు ప్పాజ్జానయావనముమ్, అతుక్కు కైమ్మతలన ద్రవ్యముమ్పోమే;

శీ-ఆ॥ అజ్ఞామప్పట్టు (శతిరమిత్యాది). “ఇళ మొళియార్ మతురపోకన్దున్దునరే వైకిమన్ద్రీన్దుణువర్ - ఎతిర్ కొళాళాయు య్యలల్లాలి త్తెకణ్డిరిన్దుమ్” ఎన్టెవన్ద్రీ క్కటాత్తి త్తవతారికై (తజ్జళైయిత్యాది). కీట్, ప్రాపకాభాసజ్జళైచ్చొల్లిన్దు; ఇతిల్ ప్రాప్యాభాసజ్జళైచ్చొల్లకిఱు. “వడమతురైప్పిన్దుణువర్” ఎన్టెయాలే - ఏకప్రకారస్నిగ్ధతైసిద్ధమ్.

“తమ్మైత్తామే” ఎన్దు బహువచన తైయట్కొండ్లర్ (నామశతిరమిత్యాది). ఇరున్దతేకుడియాక - ఎల్లారుమొక్క, శమృత్తిక్కుమ్ ప్రకారమేతేన్దు (అల్పమిత్యాది). ఇయన్ద్రీ - ద్రవ్యాద్యాధికృష్టమ్. (ఇరుక్కుమవణ) ఎన్దుతుక్కు, (ఎన్నుమ్) ఎన్దుత్తోడైయన్దయమ్. అజ్జేయన్దు - సజ్జెయిలే యెన్దువడి. నమ్మైయెన్దు-స్వాతిశయన్దోన్దుచ్చొల్లకిఱవడి. “తామే” ఎన్దువపధారణార్థమ్ (ఇవ్వసగన్దేత్యాది). మొళియినినిమెయ్చొన్నతుక్కు వ్యావర్తయమ్ (అకవాయిత్యాది). ఇవిడత్తిలే ౧ ‘మధుతిస్థతివాచియోషితాం హృదిహాలాలమేవ కేవలమ్’ ఎన్దుతనుసన్దేయమ్, “మన్ద్రీ” ఎన్దుతు * మతురపోకత్తుక్కు మన్ద్రీనానభవమెన్దువడి. వైకిమన్ద్రీన్దుణువర్ - శతీతు కాలమ్ శెన్దువాతే పరిభవతైయడైవర్కళెన్దుశబ్దార్థమ్ వైకి - కాలాన్దరత్తిలేయెన్దువడి. మన్ద్రీన్దుణుమ్ ప్రకారమేతేన్దు (భోగత్తు

ఆ-ఆ-వి॥ అకవాయ్-హృదయమ్ మయిర్ క్కత్తి-త్తురమ్

ఈ - పిన్నెయి మూతై మాతాతే, అప్పొవిడజ్జళిలేపోయిరుక్కుమ్మవరువార్కుమ్మోధియాయ్, ముట్టడ, మనిచ్చి
లే నాలిరమ్మపణ్ణై పోలకాతో, ఎప్పర్కళే; “పోకితోమ్ పోకితోమ్” ఎట్టిరుక్కుమ్మోకాతే; పిన్నె వెళ్ళాట్టియై
యిట్టుపరిధిపిప్పర్కళే: అతుక్కుమ్మోకానే, పిన్నెయ్యాడై యిట్టెమ్మప్పిప్పర్ప్పర్కళే, అతుక్కుమ్మొన్నిరాక ;
పిన్నెక్కొలై పుల్లనే యిమ్మప్పర్కళే, ఇరకత్తాడై కట్టికొళ్ళమ్; ఇప్పడియాలవర్కళాలే పరిభూత రావర్కళే
విపాకత్తిల్ పిటక్కుమ్ పరిధినత్తెయను సన్నిత్తు వెటుత్తు, అతుత్కవాయాలళిచ్చెయ్య మాట్ట మైయావే (మున్
బొన్డు) ఎప్పికార్.

జ్జనన్తిక్కే విపాకత్తిల్ నన్నెయోడేతలై క్కట్టుమ్విషయత్తై పల్ శియుజ్జివిత్తు పోకప్పగుజ్జోశ్శెన్దితార్ (అతి
రిత్యాది, చేతనరుడైయ నెళ్ళుకళతిమ్మడియాన ప్రవృత్తికలై యుడైయ వసురవర్గమ్ ముడియుమ్మడి వడమత్తు
యిలేచను తిరువనత్తిరనటు. (ఎతిర్కొళాళా యుయ్యలల్) ఆభిముఖ్యమ్బుణ్ణు మడియారా యజ్జివిక్కుమత్తో
హీయ, అనరుక్కునాళ్ళెయ్య వేణ్ణునతితు - అనకతానే మేల్విద్రానిన్ద్రాల్, విముఖరాకాతోహీయ మత్తనై యేవేణ్ణు
వతు. ౧ [అన్యత్పూర్ణాదానసేజనాత్] పాణ్ణవపక్షచతియా యిరుక్కిటకృష్ణక్ వారానిన్ద్రాల్, అనరుక్కునాట్టై
యగ్గోడుత్తు. పొన్నెయగ్గోడుత్తునమక్కొక్కొళ్ళోతో మెన్దాప్పోలే, కృతరాష్ట్రేశిలశొల్ల; అతుక్కుక్కరుత్తు-ఇవ
బ్బోద్రాలేచన - పుడైయటుత్తుక్కొళ్ళోకేనెన్ద్రాయ్ బి. అవన్ద్రాన్ నెన్ద్రా లేనినై పుత్తోన్ద్రాయ్, వాయాలేవ్యనహరిప్పత్తో
న్ద్రాయ్ కేయిరుప్పతు; ఇత్తై యత్తిన్ద్రాయ్. వరుకిటవన్ద్రమై తవనల్లనాల్, అనరుక్కు వేణ్ణునతివ్యళ వెన్దితాల్, తాన్
కుడిమ్మన్ద్రాట్టై కుళ్ళొన్ద్రైక్క క్కడననే, అత్తై అవకవరుకిట వహీయిలే వాళలిలేనైక్కనమైయుమ్. తగ్గుహాళి
అతిధివరువుకున్ద్రాల్ కాల్కమ్మవనతాక సామాన్యశాస్త్రమ్ విధిత్తు. అతుక్కు మేట్టడఅవనాన వాశిక్కు విచేడి.
త్తు చ్చెయ్యవేణ్ణునతిత్తై. (అన్యత్పూర్ణాదానసేజనాత్) అన్దక్కుడ త్తిలేనీనై యిట్టు అవన్దిరునడికలై విళక్కివమైయుమ్,
మున్ బుకేన్ద్రా. (అన్యత్కుశల సంప్రశ్నాత్) నెడున్దూరమ్ వన్దవనై ఎన్దన్దకాల్ కళేమెన్ద్రా” ఎన్నప్రాప్తమిదన్ద.
జీ-ఆ కొల్లపెట్టి - యావరాచిక్కోళిన్ద్రై ఇరున్దపాకితానెన్ద్రా ఉదాసీనైశాయిరాతే, పరిభవిచ్చానెన్నెన్న (మనవార్ క్కుమ్మో
విరోధియాయ్) ఎప్పికార్, మనిచ్చిలే - బహుమానత్తిలే. పణ్ణ - చర్యాయమ్. “మున్ బు” ఎప్పికత్తే, ఇన్నతెన్నెన్ద్రాతో నన్న
(విపాకత్తిలిత్యాది). విపాకత్తిల్ - ఫలవేలైయిల్.

ఆచరకళెట్టి లిపిమక్కేల్ మమళిచ్చెయ్కేతార్ (అజ్జనన్తిక్కేయిత్యాది). ఉడివిక్కైక్కొమ్మఖ్యమ్ పోరుమోనెన్న (అన్ద
నుక్కిత్యాది). విపాకత్తై (అవక తానైయిత్యాది). ఆభిముఖ్య సప్తమనెన్న మతుక్కుప్రమాణమ్ (అన్యత్పూర్ణాదత్యాది). “అన్యత్” ఎ
న్ద్రాదానసేజనాత్! అన్యత్కుశలసంప్రశ్నాన్న చేప్పశిజనార్దన; ఇత్యుద్యోగపర్వణి ఏకోననవతితమేభృతరాష్ట్రం
ప్రతిష్ఠాయ; ఇతుక్కువతారిక్తై (పాణ్ణవేత్యాది). పుడైయటుత్తు - స్వవశమాక్కి. నాడుమతలానపల్లైక్కొడుత్తు స్వవశమాక్కుత్తై
టమాకవేణ్ణునతిన్ద్రా (అవన్ద్రానిత్యాది). ఆభిముఖ్యమేయివనుక్కువేణ్ణువ తెన్నుమ త్తైవదగ్గళిలే యేట్టిట్టుక్కొట్టికేతార్ (తాన్ కుడిక్కు
మిత్యాది) “పాదానసేజనాత్” ఎన్దత్తుక్కువతారిక్తై (తగ్గుహాత్తిలేయిత్యాది). నన్దన్ద కాల్కళేనొన్ద్రవోనెన్ద్రతు-తిరుచ్చన్దవిరుత్తుమ్

ఆ-ఆ-వి భోగత్తుక్కునుకూలమాన యావనద్రవ్యజ్జళి పోచ్చుతాకిలన్ణు పోవానెన్నెన్న (పిన్నెయమాతైమాతాతే) ఎప్పికార్. ఇన్ద్రా
త్తిలే ౩ “జిన్ద్రానిజీర్వతఃకేదాదన్తాజీర్వనిజీర్వతఃచతుశ్చోత్రేచజీర్వతే తృప్తైకానిరుప్రవా” ఎన్దిజ్జోకమనుసన్ధేయమ్.
కృతరాష్ట్రో శొల్లకిట శ్లోకజ్జళిలే, కృష్ణనిడత్తిల్ భావబద్ధన్ద్రొనియిరుక్కు నమక్కొక్కొళ్ళోతోమెన్ద్ర శొల్లకిట తెత్తాతయన్న
ఆవన్ద్రైయ, చాన్ద్రాభిప్రాయత్తై కొట్టునిమ్మొ మెన్దితార్ (అతుక్కుక్కరుత్తిత్యాది).

ఈ - (సచేచ్ఛతి) ఉండవనుక్కుణ్డ ప్పొకాతితే; అప్పడియే ఇవనుడై య ఉద్యోగ త్తలే అవనుక్కు వయిలు నిజైయుమ్. పిన్నవక శేయుమ వై యడై య మిక్త యాయరుక్కుమ్. (ఇల్లెకణ్డేరిన్బమే) సుఖుడైతే శిలవల్ తై సుఖమెచ్చు భమి క్కిఱవి త్తనై పోక్కి, ఇత్తోచ్చియనుఖరూపమా యరుప్పత్తోన్బితై. ఉయిర్ క్కుఱవి లేయరుక్కి ఱననుక్కు పివాసై యుమ్ వ ర్రితు, తణ్ణిరుఱుడితు, దాహముమ్ శమిత్తాల్ పిఱక్కుమ్ సుఖమెచ్చితే యరుప్పత్తోన్బితే సంసారికళుక్కు భోగ త్తాల్ పిఱక్కుమ్ సుఖమూకిఱు. ఆపిఱిపామ్మిన్ నిఱులిలేయొతున్, అతల్కొచ్చుమ్ ఎత్తతియాతే, వెయ్యిలై త్తప్పప్పై, హోమ్ ఎత్తుమొప్పరా యరుప్పరై ప్పొలేయితే విషయాను భవన్దళాతే కళి త్తిరుక్కిఱవిరుప్పివనుక్కు.

జీ-ఆ॥ అఱుపత్తోరామ్మట్టు. స్వప్నోః ఇచ్ఛా భావత్తుక్కు పేతుపరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఉజ్జతనుక్కిత్యాది) ప్రకృత త్తలయై తన్న (అప్పడియే యిత్యాది). ఆకిలెన్నెన్న (పిప్పివనిత్యాది). ఏతేనుమ్ శిలనుఖుడైతై యరుక్కు. ఇల్లై ఎన్దిఱి త్తెన్నెన్న (దుఃఖుడైతేయిత్యాది). విష యనుఖమ్ - సుఖభ్రా నియొట్టేయ, వస్తుతః దుఃఖమెన్దిఱార్ (ఉయిర్ క్కుఱవిలేయిత్యాది) ౧. విషయానాన్త సంసర్గాత్ ఇత్యాది - నాచి ప్రాయేణ అసర్థపర్యవసాయియమా మెన్దిఱార్ (అడుకిఱివిత్యాది).

ప్ర-తి॥ అఱుపట్టు (శతిరమిత్యాది) (ఎతిర్ కొళాళాయుయ్యలల్లాలిలై) ఉద్యోగపర్వతి ఏకోననవతితమే న్నతరాష్ట్రం శ్రతి సజ్జనుః, అన్యత్పూర్ణదపాంకుమ్బ దన్యత్పదావ సేజనాత్ : అన్యస్కుశలసంప్రశ్నాన్త చేచ్ఛతిజనార్దనః.

తిరుచ్చనవిరు త్తమ్ - అఱుపత్తోరామ్మట్టు,

నడన్దకాల్ కణ్డొన్ద వోనడుగ్గళాలమేనమా । యిడన్ద మెయ్ కులుగ్గవోవిలన్దామాల్ వరై మ్మరమ్ ।

కడన్దకాల్ పరన్ద కావిర్ క్కరైక్కుడన్దెయ్యో । కిడన్దవాఱున్దిరున్ద పేకువాట్టేకేళనే ।

తాత్పర్యము. - యావనవంతులును ధనవంతులునైనవారు మిక్కిలి గర్వమై యుండి స్త్రీలతో సుఖమనుభవించి యావనమును ధనమును సజించినప్పుడు ఆ స్త్రీలచేతనే గొప్ప తిరస్కారమును బొందుదురగాన వారినివలె నిరుపాధిక బంధుడైన శ్రీకృష్ణుని యాశ్రయించి సుఖించుడి. ఇంతకంటె వేఱనుఖోపాయములేదు.

మూ. - ఇల్లెకణ్డేరిన్బమన్దో వుళ్ళితునినై యాతే । తొల్లెయార్ కళై త్తనై వర్ తోన్దిక్కిన్బిన్బిదార్ ।

మల్లెముత్తూర్ వడమతురై ప్పిఱన్దవక వణ్బుకట్టే । శొల్లియుయ్యప్పొకిలల్లాన్ద హొన్దిత్తురుక్కి ॥

ఆ. - (ఇల్లెకణ్డేర్) 'ఎమ్మెరుమానల్లకు వేఱుపురుషార్థమిలై' ఎన్నుమివ్వుడైయెయిణరాతే యెత్తనై వర్ తోనేముడిన్దప్పోనార్ ; నీఱుళుమిడ్ల సేనశియాతే, ఆశితర్ కాత్త దానమ్మణ్బుకై కాక్కువన్ద పిఱన్దరుళివనుడైయ వాద్యత్తెయ్ శొల్లియుయ్యట్టోళ్, వేఱుయ్య విరకిలై. ఇతుసజ్జేవేణిశోన్నో మెన్దిఱార్.

అన్య. - ఇన్బమ్ ఇల్లెకణ్డేర్ అయో! (౩) ఉళ్ళతు నిన్దెయతే తొల్లెయార్ కళై (౬) ఎత్తనైవర్ తోన్దిక్కిన్బిన్బిదార్ , మల్లె (౯) మూతు ఊర్ వడమతురై (౧౨) పిఱన్దవక వణ్ బుకట్టే (౧౫) శొల్లి ఉయ్యప్పొకిలల్లాల్ మల్ ము (౧౮) శురుక్కు ఒన్దు ఇల్లై (౨౧).

పన్నీ. - అనన్దరమ్, పురుషార్థపరిజ్ఞానమిల్లామల్ ముడిన్దపాకాతే కృష్ణనుడైయ వానన్దజనకమాన గుణకీర్తన తైప్పజ్జిలల్లకు వేఱు జీవవార్థమా యరుప్పత్తోరుసజ్జివామిలైయెన్దిఱార్.

౨. సర్వమిదుఃఖమయంజగత్, ఎన్దిఱిజగ త్తితే సుఖరూపమాయరుప్పత్తోన్బు, ఇల్లెకణ్డేర్; ఐయో! (౩) సర్వకాలపరియానవాళిన్ది యాయుళ్ళభగవత్స్వరూప తై, అనుసన్దియాతే, పత్తైయకాలత్తిలుళ్ళార్ (౬) ఎత్తనైవేర్, జన్మమరణజ్జళయాత్త్రెయ్ యప్పోనార్; ఆనపిన్బు నిరతిశయసమ్మత్సమృద్ధమాయ్, (౯) వామనావతారన్దొడక్కి తత్సమ్మన్దమమాతామల్ పత్తైయతాన, ఊరాయరానిఱ్ఱిఱ, పడ మతురైయిలే, (౧౨) పిఱన్దవన్దెయ, ఆహ్లాదజనకమాన, గుణజ్జళై, (౧౫) క్కిర్తిత్తు, ఉజ్జిపత్తుప్పొమత్తోయ, వేఱు, (౧౮) సజ్జిపాణి శొల్లలావతు, ఒన్దుమ్, ఇల్లై (౨౧)

అ.అ.వి.- (వేలు) సుఖము లేదునుమి. అయ్యో! (3) నిరతిశయావద్ధరూపమైయున్న భగవత్స్వరూపమును తలచుక ప్రాచీనులైన (౨) ఎందరో జన్మించినవారికి. భగవత్స్వరూపము నెడిసంపత్తుగల (౯) అనాది సగరమైన ఉత్తరమధురయందు (౧౨) అవతరించిన శ్రీకృష్ణనియొక్క కల్యాణములైన గుణములనే (౧౫) అనుసంధించి ఉజ్జీవింతులకంటే వేలు (౧౮) సద్భావముగా చెప్పదగినది ఒకటి లేదు (౨౧).

ఈ. - ఆతామ్బు. నిరతిశయ పురుషార్థమై యుగారాతేమున్నభారనేకర్ ముడినుపోనార్ కళ్, అప్పడియే సిగ్గును నయితే, ఆశ్రితర్ కాక నవతరిత్తు రక్షిక్కుమవనైయే యాశ్రయిక్కుమత్తనై యల్లతు, ఆత్మాపుక్కు హితమిలై యెసిగార్.

(ఇల్లెక్కణ్ణీర్ న్నమ్) ౧. "సర్వం ముఖమయం జగత్" ఎన్నిటనసార త్తిల్, కెడువికాళ్! సుఖలేశముమిలై కిడికోళ్.

(అన్యో!) భోక్తాక్కుళాన వృద్ధుక్కు నానుచదేక్క వేణువతే! ప్రత్యక్షము మకిళ్ళిత్తరమాయిరుక్కు ఉపదేశిక్కితారితే. (ఉళ్ళతునినైయాతే) ఉడ్డానపురుషార్థమైనినైయాతే. "సుఖరూపముమాయ్ నిత్యముమాయిరుప్పతు భగవద్విషయమ్" ఎన్నునననియాతే. ఉడ్డానవిల్లామైయెనినైయాతే యెన్తుకీళ్ళే కూట్టపుమామ్. (తొల్లెయిత్తాది)

పత్తైయరాయిరుప్పరై త్తనై పేర్, ఉత్పత్తియానతు వినాశతోడకూట్ట, నడువుళ్ళనాళ్ పురుషార్థత్తుక్కుడలన్తికేక్క కట్టినుపోనార్. శిలపూణ్ణుక భుక్తాయ్ తోన్తిన్ విడన్దన్తి లేనిన్తు తీయ్ న్నుపోవన; అప్పడియే.

(మల్లెయిత్తాది) సమృద్ధియైయుత్తాయ్, అవనుక్కెన్తు మొక్కక్కలవిరుక్కెయాయ్ పోరుకొసిద్ధాశ్రమమాయ్, శ్రీవామన నెట్టురుళియిరున్దుమ్, శ్రీశత్రుఘ్నాశ్రమ పడైవీడుశేయ్తుమ్, శృంగవన్దనతరిత్తుమ్, ఇన్నుడి భగవత్సమృద్ధిన్ మాతాతే పోరుకొదేశమాయిత్తు. (మూతూర్) పత్తైయతాయ్ వరుకొవూర్, అజ్గేవన్దవళించి శ్రవన్మయ వుదారమానపుకత్తైయే వాయూలే శొల్లియుజ్జీవిత్తు పోమతొట్టియ. (మల్ గొన్తిలైశురుక్కే) పురియేన్తినిపరక్క కాడుకైక్క లావత్తుడిత్తనై పోక్కి, శురుజ్జువైరువాశురత్తాతే శొల్లలావత్తిలై.

జీ-అ॥ ఆతామ్బు (ఇల్లెక్కణ్ణీర్ తాది) "ఉళ్ళతునినైయాతే" ఎన్తుతోడక్కి, "మల్ గొన్తిలైశురుక్కు" ఎన్నుమళ్ళవుమ్ కడిసంక్కి త్తవతారికై (నిరతిశయేత్తాది). ఇన్దవనతారికై "ఉళ్ళతునినైయాతే" ఎన్తుతికమున్దినవర్ధిలై.

..అన్యో! ఎన్తుక్కుళాన భావమ్ (భోక్తాక్కుళిత్తాది). దుఃఖరూపతైప్రత్యక్షమాయిరుక్కు ఉపదేశిక్కితేన్నెన్న (ప్రత్యక్షముమిత్తాది). కృపైయాలే యెన్తుడి. వివరణమ్ (సుఖరూపముమాయిత్తాది). ఉడ్డానవిల్లామై - సత్యమానవిల్లామై - సంసారత్తనుడైయన పారమార్థికాకారమ్ - ఇన్నుమిలై యెన్నుమత్తెన్తుడి. ద్వితీయయోజనైయిల్, "ఇన్నుమ్ - ఇల్లెక్కణ్ణీర్" ఎన్తుళ్ళితు, అత్తెనినైయా "యెన్తుశబ్దార్థమ్ ఉత్తమస్వప్నమ్ (శిలపూణ్ణుకలిత్తాది).

మల్లె - సమృద్ధి. ఆతావతు - భగవత్సమృద్ధిమాతామై. కలవిరుక్కె-కొలవిరుక్కె. ఎన్తుమొక్కవితుకలవిరుక్కెయొనెన్న (స్థితిశ్రమముమాయిత్తాది). "శురుక్కే" ఎన్తుక్కుళానమ్ (పుణ్యమేయిత్తాది). కాడుకైక్కలావతు - వాయ్ కైక్కుమ్మడి వన్దిక్కలావతు. వాయ్ కైక్కలావత్తు వొచ్చుకై యెన్తుడి. ఇల్లెక్కణ్ణీర్ న్నమ్తోడజ్జి, పోకిలల్లో శురుక్కు - మల్ గొన్తిలైయెన్దన్దయమ్.

అ-అ-వి. ఇప్పడియిరుక్కుచైయేతేయ ముపదేశిక్కవేణుమ్మడి యివర్ కళిడైయ దారాత్తైత్తైయమ్, ఇవర్ కళిడైత్తియొక్కాన్ రొక్కుణ్డొన దయాధిక్యైయ మనునన్దిత్తు వ్యాఖ్యాతావీడు పదుకెతార్ (ప్రత్యక్షముమిత్తాది).

తాత్పర్యము. - నిరతిశయపురుషార్థమైన భగవత్స్వరూపమును సంసారముయొక్క హేయతను నెఱుంగక ముందనేకమంది నశించిరి. మీరు న్నమ్మకాకుండ ఆశ్రితర్ కాక నవతరిత్తు రక్షిక్కుమవనైయే యాశ్రయిక్కుమత్తనై యల్లతు, ఆత్మాపుక్కు హితమిలై యెసిగార్.

మూ.—(మద్రొన్దిల్) శురుజుచ్చొన్నామానిలత్తెవ్వుయిర్కుమ్ | శిద్రువేణ్ణాశిన్దిప్పేయమైయజ్జిర్కళన్దో |

కుద్రుమనైజ్జిల్ పెద్రుత్తాయ్ నడమతురైప్పిటన్దా | కుద్రుమిల్ శీర్కద్రువై కల్ వాద్ర్ తల్ కణ్డిర్ కుణమే ||

అ.—(మద్రొన్దిల్) ఇచ్చురుక్కైమిక్కురవామేవ్యక్తమాకుక్కిణ్. వేణువక్తవ్యమిల్లాతపడి సజ్జేవేణ్ణాత్తోజ్జీవనూపాయత్తై యొగ్గొమ్మొన్నామ్. ఇతుక్కుధికారినియమము, కాలనియమము, దేశనియమముమిల్ల. “ఇవువ్పాయన్దా = దుపగరమ్” ఎఱ్ఱుకుళివుపావుమేద్రా. స్మృతిమాత్రమేయమైయుమ్. ఇతునిష్ఠులమాకిలావెన్నిల్, ఇతుశ్చేయ్ తాల్ మన్నమసర్గమిల్లెయ్తే. ఆతలాల్, ఆతలర్ క్కాక వడమతురైయిలేపిటన్దానాన పకుమేయ్కు మాయనడైయపేయప్రతినికమాన కల్యాణ గుణజ్జైయనుసరియున్దో, ఇటుత సేయమైయు మెన్నుప్పడి భోగ్యమాయ్, యక్తముమాయరుక్కు మెన్దితార్. ౭.

అన్వ.—కుద్రు ఒఱ్ఱ ఇల్లై (౩) కుగుజ్జ శొన్నోమ్. మా (౬) : అత్తు ఎవుయిర్కుమ్ శిద్రువేణ్ణా (౯) శిన్దిప్పే అమైయుమ్; కణ్డిర్ కల్ (౧౨) అన్దో కుద్రుమ్ అన్దు (౧౫) ఎజ్జిల్ పెద్రుమ్ తాయ్ (౧౮) వడమతురై పిటన్దా కుద్రుమిల్ (౨౧) శీర్ కుద్రు వైకల్ (౨౪) వాద్ర్ తల్ కణ్డిర్ కుణమే (౨౬).

పన్.—అన్దురమ్, చిన్తామాత్రసులభి నాన కిష్టగుణానుసధానమ్బుణ్ణి కాలతత్త్వముశ్చిత్రనైయుమ్ వాద్ర్ కైప్రాప్తమెన్దితార్, వేణు, వర్తవ్యమాయరుప్పత్తోన్దు, ఇల్లై, (౩) సర్గిపేణ, శుభశుక్కుచ్చొన్నోమ్, పెరియ, (౬) భూమియిలే, ఎల్లావాత్తాక్కు శుక్కుమ్, పరక్క వాయాసప్పడవేణ్ణా, (౯) చిన్తామాత్రమే, అమైయుమ్; ౧ “అయాస స్తురణ్ణోస్య” ఎఱ్ఱప్రసిద్ధమ్ (౧౨) ఐయోగ్ ఇన్దనుకరమార్గమేళనవ్యాప్తమల్లవాకిలుమ్, అన్ధకరమ్, అల్లవే, (౧౫) ఇప్పడిస్సర్వమేతెన్నిల్; ఆశ్రితభివ్యనాయ్, అజ్ఞ మానవగుక్కుశుక్కు, రత్నకమాయ్కొన్దా, (౧౮) “వడమతురైయిలే, అవతీర్ణ నానవనడైయ, అవేత్తనిరపేక్షమాక ఆశ్రితసరత్నజైక ప్రయాజనమాన. (౨౧) గుణజ్జై, శుపన్మొళిత్తై యిప్పడివుత్పత్తిపణ్ణి, ౨ “సర్వాన్ కామాన్ సమత్తుతే” ఎన్జిజడయ్ యావ దాత్మభావిగుణానుభవమ్బుణ్ణి, (౨౪) వాద్ర్ కైపరమ్. శుభశుక్కు స్వభావమాకైయుమ్, ప్రాప్తముమ్ (౨౬). ౭.

అర్థము.—వేణు ఒకకవాయము శిద్రు. (౩) సంగ్రహముగా చెప్పితిమి. గొప్ప (౬) భూమియించి సకలప్రాణులకును ఆయాసపడవలదు. (౯) తలంపుమాత్రమే చాలును చూచితిరికదా (ఇది ప్రసిద్ధముకదా). (౧౨) (దీనిని తెలిసికొనకయుండుట) దుఃఖజనకముగానున్నది. (దీనికి ఫలమునిద్దించకపోయినను) దోషముకాదు. (౧౫) మాకత్వస్తభవ్యుడై గోవులను రక్షించినగొల్లవాడై (౧౮) శత్రుమఘరాఘరియందు ఆదతిరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క హాసములేని (౨౧) కల్యాణగుణములను అభ్యసించి ప్రతిదినమును (౨౪) జీవించుట స్వరూపానురూపమైనదినుమి. (౨౬).

ఈ.— ఏద్రొమ్బాట్టు. భగవత్సమా శ్రయణ తినుడైయ వెళిమైయెయు మినిమైయెయునురుళిచ్చెయ్ కిణ్. (మద్రొన్దిల్) ఇత్తోడొక్క వేణ్ణాలావత్తై యెన్నుతల్, ఇప్పొత్తైచ్చొల్లి వేటారుపాతు వేటొనైచ్చొల్లి కిణ్ నెన్దిరుక్కు వేణ్ణావెన్నుతల్. (శురుజుచ్చొన్నామ్) ఇతుతనై ప్పొప్పొచ్చొన్నామ్, ప్రతిపత్తికవిషయ

జీ-౫॥ ఏద్రొమ్బాట్టు (మద్రొన్దిల్లైయత్వది). “శిద్రువేణ్ణాశిన్దిప్పేయమైయుమ్; కుద్రుమన్దు” ఎన్జిజడజ్జైక్కటాక్షిత్తవతా ర్థకై (భగవత్సమాశ్రయణేత్వది).

ఇత్తోడొక్క వత్తు - “శిన్దిప్పేయమైయుమ్” ఎన్దైప్పద్రు. ప్రతిపత్తియొడొక్క వేణ్ణాలావనూపాయా నరమిలైయెఱ్ఱమున్దిన వరత్తుక్కు భావమ్; ఎన్ వాడైయై “విప్రలంభకవాక్యమ్” ఎన్దిరుక్కువేణ్ణా, “ఆప్రవమ్” ఎఱ్ఱవిశ్వసియున్దోశ్చెన్దిరణ్ణామర్కత్తుక్కు భావమ్ “శురుజ్జ” ఎన్దతుక్కుశబ్దతినుడైయ సర్గిపాముమ్, అర్హతినుడైయ సర్గిపాత్వముమెన్దిరణ్ణమ్. ఇత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిణ్ (ఇతుతనై

అ-౨-వి ౩ “తస్మాన్నాన్యసమేహంతిపసామతిరిక్తమాహుః” ఎన్జిజడయ్ ప్రపత్త్యపాయమే సర్వోత్కృష్టమ్, మద్రైయపా యజ్జితపాతే యత్కృష్టమల్లవెన్దుమన్దినవరత్తుక్కు భావమ్.

౧౮ తిరువాయ్ మొట్ట - ౯ - ప - ౧ - తి - కొడ్ల పెట్టి - ౮-పా - మల్ మొట్టలై వ్యాఖ్యానభల్.

ఈ - మామ్యశొల్లై యన్టిక్కే, సుగ్రహమాకచ్చొన్నొమ్. (మానిలత్తు) ఇతుక్కుధికారికళ్ సంసార త్రిలే. ఇవ్వర్థ తుక్కుయార్ పరమపద త్రి లుళ్ళారాకిలుమ్, ఉపదేశతుక్కుధికారికళ్ సంసార త్రి లుళ్ళారెన్లై (ఎవ్వయిర్ కుమ్ ఇతధిక్కుతాధికారమస్తు, సర్వాధికారమ్. (శిర్ మువేడ్డా) అయాసిక్ వేడ్డా. శిర్ ముతల్ - శితలుతలాయ్, పరక్క వేడ్డావెన్లై ఒరువ్వాపారమ్ వేడ్డావెన్లపడి. (శిన్దిప్పేయమై యుగ్గణ్డిరకళ్) ఉక్కినిరవేతుమాన చిన్తామాత్రమై యమై యుగ్గణ్డిరకళ్. (అయ్యో) “కట్టరకుక్కిట్టిసతనై యున్ కై విమకై కుడలావతే!” ఎన్దు - అన్దో! ఎన్దొత్తార్.

(కుల్ మమస్తు) కీర్తించొన్న నన్దెకళ్ళొన్దు మిలైయేయాకిలుమ్, ఇతుశొన్నాలు ముగ్గళ్ తలైయిల్ మున్దుటము న్నమిషేన్దొతు, ౧ “యోవసాదన్న ఉచ్యతామ్ - ప్రాతర్దేవేతిక్కుప్పేతి” ఇవ్వపాయతుక్కు ఫలమిలై యానాలుమ్ ఇతుతానే ప్రయోజనమ్ పోరుమెన్లై. (ఎజ్జో పెల్ మత్తాయ్ వడమతురై ప్పిఱన్దా) వన్దుపిఱప్పటమున్నే పెల్ మత్తాయన్నోలేకాణుమ్. వన్దువతరిప్పతాక నజ్జల్పి త్తత్ పురై యల్ శ్రీరుచ్చపడి. ఆశ్రితర్ కాక వడమతురై ప్పిఱన్దానాన పశుమేయ్ కు మాయనెన్నుతల్. పెల్ మత్తాయ్ - పశుమేయ్ కు మిడైయ్. (కుల్ మమిల్ శీర్ కల్ ము) హేయప్రత్య నీకమాన కల్యాణగుణజ్జలై యభ్యసిల్లెన్నుతల్; పిఱప్పిలుమ్ చేప్పితగ్గళిలుమ్ పురై యల్ శ్రీరుక్క మెన్నుతల్. ౨ “అహంవ్రా బాధవ్రాజాతః”. (నైకల్ వాల్ తల్ కణ్డిరకుణమ్) కట్టతొరుకాలాయ్, పిన్దు వాల్ చ్చి నిత్యమాయురుక్కు మాయల్ ము, ఇతొన్దుమేగుణమ్; ఇతొన్దుతడై యవప్రాప్తమ్

శీ-అ-యిత్తాదివాక్యవ్యయతాల్. సంసార త్రిలే ‘ఎన్దిఱతే’ నిత్యవిభూతియి శేయన్దోవుళ్ళ తేన్న (ఇవ్వర్థత్తుక్కిత్యాది). “ఎవ్వయిర్ కుమ్ ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (ఇతిధిక్కుతేత్యాది). “శిర్ ము” ఎన్దొత్ అయాసత్తై కాట్టమోవెన్దు (శిర్ ముతలిత్యాది). “శిన్దిప్పే” ఎన్దువపధార శార్థమ్ (ఉక్కినిరవేతుమానవిత్త్యాది). “అన్దో” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (నచ్చరక్కిత్యాది) కట్టినతనైయుమ్ - కట్టవిరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్.

కీర్తించొన్ననైకశావస. సర్వోపాయాధికతమత్వ ప్రతిపత్తివిషయత్వ సులభత్వ సర్వాధికారత్వానాయా సత్వోక్తి నిరపేక్ష త్వా రూపనాన వివాదుకూల్యభల్. ఉక్తార్థత్తుక్కు సంవాదమ్ (యోవసాద ఇత్త్యాది). “ప్రాతర్దేవేతిక్కుప్పేతి గోవిందేతిచజల్పతామ్ మధ్యాహ్నాచాపరాహ్నేచయోవసాదన్న ఉచ్యతామ్” అవసాధః. దుఃఖమ్. “కుల్ మమస్తు” ఎన్దుతుక్కు భావాన్తరమ్ (ఇవ్వపాయా తుక్కిత్యాది) ఏకార్థమాకవుమామ్. పెల్ మమ్ - కన్దుమ్, పశువుమ్. పిఱన్దుపిన్దు పెల్ మత్తాయ నెన్నాతే, “పెల్ మత్తాయ్ పిఱన్దా” ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (వన్దుపిఱప్పటత్తి-త్త్యాది). ఫలితమ్ (వన్దువతరిప్పతాకవిత్త్యాది). ద్వితీయార్థత్తుక్కు, “శీర్” ఎన్దు - గుణకార్యచేష్టి తగ్గలై వొల్లుఱ్ఱిఱు. “పిఱప్పిల్ పురైయల్ శ్రీరుక్కుమ్” ఎన్దుతుక్కు ప్రమాణమ్ (అహంవ్రాబాధవ ఇత్త్యాది) “నాహన్దోవగన్ధర్వోవస యన్దోవదానమ. అహంవోబాధవోబాతోనైతచ్చిన్ద్యమతోవసదా” ఇతిశ్చాంకుర్యతోగోపాన్ ప్రతిశ్రిక్కుప్పణ్. “కల్ మునైకల్ వాల్ తల్” ఎన్దుపదచ్చేర్ త్తిక్కు భావమ్ (కట్టతొరుకాలాయిత్యాది). “వాల్ తల్ + కణ్డిరకుణమ్” ఎన్దునయిత్తు, ఆవధారశార్థమ్ (ఇతొన్దుమే యిత్యాది). గుణమ్ - ప్రాప్తమ్, “కురుగ్గచ్చొన్నొమ్” ఎన్దుతుక్కు. “శిన్దిప్పేయమైయుమ్” ఎన్దుగొడై యన్దయమ్. ౭.

అ-అ-వి. “పరప్పటచ్చొన్నొమ్” ఎన్దుతుక్కు ప్రయోజనమ్ (ప్రతిపత్తిక్కిత్యాది). పారతన్యజ్ఞానమ్ నిత్యనూరికకుక్కున్దో వుళ్ళతు. “సంసార త్రిలే” ఎన్బునెన్నెన్న (ఇవ్వర్థత్తుక్కుణ్డియారిత్యాది). — వన్దువతరిప్పతాకవిత్త్యాది. ఇన్ద్యాకత్తుక్కు తాత్పర్యమ్ - వడమతురైయట్టిఱన్దుపిన్దు పెల్ మత్తాయ నానానెన్నాతే, “పెల్ మత్తాయ్ వడమతురై ప్పిఱన్దా” ఎన్దెయాలే. “నామ్ దేవనాయరుక్క మనుష్యగజాతీయ నాయపిఱక్క వేడ్దోల్ శ్రీ!” ఎన్దునెన్దొటలాడే యన్టిక్కే, ఇతుతత్వన్దమభిమతమాయ్, “పెల్ మత్తాయ నాక వేణుమ్” ఎన్దువిఱ్ఱ వేసజ్జల్పిత్తు వన్దువతరిత్తా నెన్దుపడి.

ప్ర-తి.—ఎటొమ్బుట్టు (మట్టొన్ఱిత్తాది). (మట్టొమ్బు) దైత్యసుతాన్ ప్రతిప్రహ్లాదః. “ప్రాతర్దేవేతికృష్ణేతి గోవిందేతిచజల్వ తామ్ । మధ్యాహ్నా చాపరాహ్నేచయోవరాహస్స ఉచ్యతామ్” — పల్నమేంత్రయోదశేగోవర్ధన ధరణాద్యతిమానుష చష్టిత దర్శనేన, “బాలత్వత్పాతీవీర్యబ్ధి జన్మవాస్తవ్యోభవమ్ ॥ ౭ ॥ చిత్తవ్రమానమేయాత్కౌశక్త్యాంకృష్టప్రయచ్ఛతి । దేవోవాదాన వోవాత్వం యుజ్యోగద్ధర్మ ఏవనా ॥ ౮ ॥ కుష్టాకంబచారేణ బాన్ధవోసినమాస్తుతే ॥ ౧౪ ॥” ఇతిశక్త్యాంకుర్వతోగోపాన్ ప్రతికృష్టః “నావాదేవోగగర్భోవ్యయిషోవిదవానః । అంపూబాన్ధవ్రాజాతోవైతిచ్చిత్తవ్రతోన్యథా ॥ ౧౨౪ ॥”.

తాత్పర్యము. — ౧. / దేవసుఖం సర్వేశ్వరసమయోక్త స్మరణమే సకలపురుషార్థములనిచ్చును, దీనికధికారినియమములేదు. ఏమియు శ్రమమునులేదు. దీనితో సమానమైన మతీయొక ఉపాయమునులేదు. దీనికి ఫలమప్పుడే సిగ్గింపకపోయినను స్వరూపాను రూపమైనదిగాని వానికి లాభమునులముల నే గొల్లపాడును సనుసంధించి యుజ్జీవించుడి.

మూ.— వాల్ తల్ కిడ్డిర్ కుణమితన్ద్రోమాయవనడివరవి । పోల్ తుపోక వుళ్ళకిఱ్ఱుమ్ పున్దైయిలాతవర్ కుమ్ ।

వాల్ తున్దై యావడమతురై ప్పిఱన్దనన్ వణ్ పుకల్లే । వీల్ తున్దై యాప్పొమితనిల్ యాతుమిల్లెమిక్కుతే ॥ ౮.

ఆ.— (వాల్ తల్) తన్నుడైయు కల్యాణగుణానుసంధానైకాత్మ ధారణరాస శీరియర్ కుమ్ వాల్ తున్దైయాకపడమతురైయిలేవన్ద పిఱన్ద రుళిన సర్వేశ్వరసన్దైయు కల్యాణగుణానుసంధానత్తుకుమ్ మేఱ్ఱుట్టపురుషార్థోపాయమిల్లె యెన్దితార్.

ఉన్య.— వాల్ తల్ ఇతు మణమ్ (౩) కిడ్డిర్; అన్దో! మాయవన్ (౬) అడి కువి పోల్ తుపోక (౯) ఉళ్ళకిఱ్ఱుమ్ పున్దై ఇన్ద తవర్ కుమ్ (౧౨) వాల్ తున్దైయా నడమతురై (౧౪) పిఱన్దనన్ వణ్ పుకల్లే (౧౮) వీల్ తున్దైయా పోమ్ (౨౧) ఇతినిల్ మిక్కుతు యాతుమ్ (౨౪) ఇల్లె (౨౫).

పన్నె.— ఉన్యన్దనె, అన్యన్దనె యోజ్య రావవధి కాకికుకుమ్ జ్జీవనహేతువాన కృష్ణమదైయగుణన్దైయభినివేశిత్రమథవిక్కుమలొ భీయిఇతిల్ విభీనతొరుకాశియల్లయెన్దితార్.

నామ్మకల, ఇతువన్దో, ఎల్లార్ కుమ్ మగుణూపతు, (౩) ఇతులోకప్రసిద్ధమన్దో; బయో/వాల్ తుమ్ ప్రకారమతీకిఱ్ఱిల్లయే. ఏతె విత్త, ఆత్మర్యగుణదేహితనాన సర్వేశ్వరసన్దైయు, (౬) తిరువడికలై, ప్రతిప్రహ్లాదేస్తోత్రమ్మగ్గి, కాలక్షేపమ్మణ్వేణమెన్దు, (౯) నిన్దెక్కుమల్లవర్ కిళాదె, ప్రయోజనాన్దరసన్దైవాకటపులిమై, ఇల్లాతవర్ కిళుక్కుమ్ (౧౨) స్వరూపానురూపమానవాల్ చిక్కుమ్, ఉపాయ భూతసాగ్గోక, నడిమతురైయిలే. (౧౪) పన్దపిఱన్దకృష్ణమదైయు. ఆత్రితానుభావ్యమాన, గుణజ్జలైయే, (౧౮) అభినివేశవిషయ మాన, భోగ లోమనామకొక్కమ్, నడకలై, (౨౧) ఇతిల్, విభీనతు, ఏతేన్ద మొరువాన్దైయమ్ (౨౪) ఇల్లె, (౨౫) వీల్ తున్దై - విక్కుమియ తున్దైయమమమ్.

ఉరిము.— (ధగన్దగుణములననుసంధించును) ఉజ్జీవిం మటగు నెడి ఇది స్వరూపానురూపము (౩) ఇదిప్రసిద్ధమునుమీ. ఆయ్యా ! ఆత్మర్యభూతుడైన సర్వేశ్వరసమయోక్త (౬) శ్రీపాదములను స్తోత్రముజేసి కాలమునుబోగొట్టవలయునని (౯) ఆధ్యపనాయముగల వార్తె నాన్దెవరతియనెడిహాసతి లేనివారైనఅన్యన్దప్రయోజనులయొక్క (౧౨) ఉజ్జీవనమునకుహేతువైనై త్తరమధురయందు (౧౪) అవతరించిన శ్రీకృష్ణునియొక్క కల్యాణగుణములనే (౧౪) ఆశపడదగిన సహాయుగాజేసికొని నడుచుచున్న (౨౧) దీనికంటె మేలైనది ఏకిము (౨౪) లేదు (౨౫).

ఈ.— ఎటొమ్బుట్టు. అవతారత్తుక్కు నిదానత్తైచ్చొల్లి, అవన్దయే రక్షకనాకప్పల్ ముమితొట్టోయ వేఱు విలక్షణమా యిరుప్పతోరసాశ్రయమిల్లె యెన్దితార్.

జి-ఆ॥ ఎటొమ్బుట్టు (వాల్ తల్ తాది) “వాల్ తున్దైయా” ఎన్దొదజ్జి, “యాతుమిల్లెమిక్కుతు” ఎన్దు మశ్చమకటాక్షిణ వతారికై (అవతారత్తుక్కితాది).

ఈ - (వాల్మీతల్ కట్టిరకుణము, అవకగుణజ్జలై యనునదియు వాడుమితువే కిడికోళ్ యుక్తమ్. (అన్దో) కరు మ్మొత్తన్న కూర్మిలిగొడుప్పొచ్చై వ్వుచే. ఇనర్కలై యపేత్తిక్కవేణ్ణువతే! ఎనకు వాల్మీచ్చియుద్దళతాయరుక్క ఇర న్ను తిడివేకనానావతే! (మాయవనిత్యాది) సాందర్యశీలాదికళా లాశ్చర్యభూతనా యరున్దుళవస్తువినుడై య గుణజిత రాయ్, ప్రీతియా లేయవన్దువడికలై యక్రమమాకవేత్తి, అతాలే కాలక్షేపమృణ్ణువతాక వధ్యవనిక్కవల్లరాన నన్నెయై యుడై యవర్కళో శరీయవర్కళో. అనన్యప్రయోజనరాన శ్రీనైష్ఠవర్కళుక్కు. ౧.* తెరితైఱ్ఱుతివాశిత్తుమ్, క్కేయ్ మేనణ్ణి వ్వుపట్టుమ్ పూశిత్తుమ్ పోతుపోక్కు మవర్కళో, “ఇన్దమాయవనడిపంపుకై, శూతుశతురజ్జత్తై పాశికాలక్షేపమాక్కు క్కీపున్దై యిల్లాతవర్కళో” ఎన్దుభట్టర్. (వాల్మీతుడై యిత్యాది) పున్దై యుడై యవర్కళు మకప్పడక్కట్లై అతువే పోతుపోక్కుకానిన్దుపిన్దు, ముతలివే యతుకుడిపుకురాతవనుక్కు ఆశ్రితసంక్లేషమొళియ వేణుప్రయోజన మిల్లైయితే, అవర్కళోతకగుణజ్జలై యనుభవిత్తు వాల్మీకైక్కు తుడై యాక వడమశుడై యివే వన్దవతిత్తవనుడై య. అవతారి ప్రయోజనమ్ ౨ “పరిత్రాణాయ సాధూనామ్” ఎన్దితేయరుప్పతు. (వణ్ పుకట్టి త్యాది; అవనుడై య కల్యాణగుణజ్జలై యే యాడై పుడున్దుడై యాకప్పద మితుపోక్కి, (వీట్టతుడై) అత్తై ప్ప డున్దుడై. 3 “తామ్పీర్వోర్ తమ్పీర్ ప్పెన్ద్రవర్” ఎన్దుక్కడవతితే ఆశాయుక్తరై. (ఇతనిల్) ఇతిత్కాట్టిల్. (యాతుమిల్లై మిక్కతే) ఇతనిల్ మేలాయరుప్ప తొన్దుడై, “ఇతిల్ నన్దు” ఎన్దు వేణుమే; ఇతుక్కు మేలాయరుప్ప తొన్దుమిల్లై.

౨-౨ “వాల్మీతల్ కట్టిరకుణమ్” ఎన్దుతుకనువాదమ్. అవకగుణానుభవత్తినుడై యరస్యతైయచ్చొల్లి, “అన్దో” ఎన్దుతుక్కుభా నా కు మ్మొత్తన్నైత్యాది. ఇతితమ్ (వాల్మీచ్చియిత్యాది). పోల్మీతుపోక - కాలక్షేపమృణ్ణువతాక, ఉళ్ళుక్కియ్ - అనునదిక్కవల్లరాన పున్దైయిలాతవర్కళు - నన్నెయై యి వర్కేన్దుళ బాధమ్. “క్కియ్” ఎన్దుతుక్కుర్థమ్ (వల్లరానవెన్దు). ఉళ్ళుక్కి - నిన్దైక్కు. “శరీరవ ర్కళో” ఎన్దుతైవివిక్కితార్ (అనన్యప్రయోజనరత్యాది). సప్రమాణమాక ఉక్తవిమణమ్ (తెరిత్తిత్యాది). గాలానిరువన్దాత అం నన్దుమాన్దాన్దుట్టు, “తెరిత్తిరున్దేనాకవే” ఇత్యాది. వ్వుడైక్కు - అతుతానేయాత్రైయాకై. తెరిత్తు - తెరిన్దు. అట్టిన్దవడి. భట్టర్ నిర్వాహిత్తుక్కు, పోల్మీతుపోక పుళ్ళి క్కియ్ అతు పున్దై” అట్టిలాతవర్కళుక్కెన్దువడి. అతావతు - భోగరూపమాక వన్దిక్కి కాల పాణ్ణుమాక పుళ్ళుక్కియ్, పున్దై - పొల్లొన్దైవడి. వాల్మీతుడై యాకైక్కోవివక పిన్దుతెన్న (పున్దైయై యవర్కళుమిత్యాది). కట్టిత్తు పున్దైపోకప్పట్టి. ఇతువే - భగవదనుభవమే అతు - పున్దై శబ్దార్థమ్ (అవర్కళిత్యాది). “ఆశ్రితసంక్షేపమే అవతార్తుక్కు ప్రయో జనమ్” ఎన్దుమతుక్కు ప్రమాణమ్ (అవతార్ప్రయోజనమిత్యాది). “వీట్ట” ఎన్దు - ఆత్మైచ్చొల్లుమోవెన్దు (తామ్పీర్వోర్ త్యాది) 3 “తామ్పీర్వోర్ తమ్పీర్ ప్పెన్ద్రవర్ పెన్ద్రవరే” కామత్తికా క్కాట్టిల్” ఎన్దుమత్. నాయకియై మున్దుకవాడైప్పట్టవర్కళో తన్దు యన్దు నాయకియాడైప్పడప్పెన్ద్రవర్కళాత్, కామత్తికా కొట్టైయిల్లాతఫలత్తై లభితార్చెత్తుక్కు ప్పొరుళ్. కాట్ - కొట్టై. చేపలక్కి రసరూపమానకనియెన్దవడి. ఇతినిల్ - మిక్కతు - యాతుమిల్లైయన్దువయమ్.

అ-౨-వి: వాల్మీచ్చిక్కుక్రమమరుళిచ్చెయ్కీతార్ (అవకగుణజ్జలైయిత్యాది),

[౪-౩-౨౩] తెరిత్తిరున్దేనాకవేతారాకణప్పోర్ | విత్తురై త్తవెన్నాకత్తున్దై | తెరిత్తైఱ్ఱుతి |
వాశిత్తుడైట్టుమ్ వణ్ణివ్వుపట్టుమ్ | పూశిత్తుమ్ పోక్కినేకాపాతు.

తాత్పర్యము:—అనన్యప్రయోజనమై భగవదనుభవమే కాలక్షేపము చేయువారికొట్టికై మధురాపురియందవతిరించిన శ్రీకృష్ణు యొక్క ప్రీతిపూర్వక గుణానుభవమునకంటె మేలైనపురుషార్థమేదియులేదు.

మూ. — యాతుమిలై వ్యాఖ్యానజ్యోతిః తనిలై నెనతుకరుతి | కాతు శెయ్ వాక్ కూతై శెయ్ తుకడై ముత్తై వాక్క్ కైయమోమ్ |

యాతుశిలై నెడికొండై వడమతురై ప్పిటన్ద | తాతు శేర్ తోళ్ కన్దనల్లాలై కణ్డిర శరణే ||

ఆ. — (యాతుమిలై) ఎల్లావర్ శీలుమ్ మేప్పట్టపురుసార్థమన్తో నాంసారికదుఃఖనిచ్చిరూపకవల్లమెప్పు అత్తై పురుషార్థమెప్పు పుగ్గోల్, కాతు పెరుక్కవెన్దుపురుక్క, ఎన్దుశ్శితై యుమ్ కెడుత్తు కూతై చూక్కినాపోలే, పణ్ణుళ్ళ నాంసారిక సుఖతై యుమ్మిన్దు, మిత్తినై; ఆతిలాల్, శ్రీనిగ్గుళయితే శిరువనతారన్నున్దుకై యాలే పుతుక్కణి త్తరట్టకై యుడై యనాన కణ్ణనే పరమప్రాప్యమనితార్.

అర్థము. — అతిలాల్ మిన్దు యాతుమ్ (౩) ఇల్లై ఎన్దు అత్తు (౬) కరుతి కాతు శెయ్ వాక్ (౯) కూతై శెయ్ తుకడై ముత్తై వాక్క్ కైయమోమ్ మా (౧౨) పుకెలిక్ కొడి కొళ్ (౧౫) మాడమ్ పడమతురై పిటన్ద (౧౮) తాతు శేర్ తోళ్ కన్దనల్లాలై (౨౧) శరణే ఇల్లై కణ్డిర (౨౪)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, వేటొన్దై ప్రయోజనమాకని నైత్తాల్ మున్నుళ్ళ భోగ తై యు మిన్దును మిత్తనై, నిరతిశయభోగ్యనానకృష్టనై యొట్టియ స్రాప్యమిలై యెన్నితార్.

అభిప్రాయము. — మిల్లినై ప్రయోజనమ్. ఏ తేను మొన్నుమ్, (౩) ఇల్లై, ఎన్దు పలకాలుమ్, అన్దవైర్వరన్దై వల్లయామాన ప్రయోజనాన్దరై, (౬) అనుసన్దిత్తు, కాతు, శెయ్ వాక్కు, (౯) ఆశ్రయమున్దులై న్దు కూతై యాచువినుమాపోలే మున్నుపోకిట హేయప్రయోజనముమ్, నతిపుష్పమిత్తనై. పెరుక్క, (౧౨) తుచల్ కళిలన్దున, కొడికై, ఉడైయ, (౧౫) మాడమ్మై యుడై యిరుక్కెట, పడమతురై యిలే, అవతిరి త్తరనాన, (౧౮) తుళ్ళన్దెయన్దు మామలబ్ధిమాన, తోళ్ కై యుడైయ, కృష్ణన్దై యొట్టియ, (౨౧) ప్రాప్యతయా పుకలిడమానతు, ఒన్దుమిలై; ఇతునిరూపకము క్కన్దు కొళ్ళలామ్. (౨౪) తాతు - పుష్పకేసరమ్.

అర్థము. — అతికింతు మేల్లెనద ఏ యు (౩) తేను అనిపలమాటు అకైవల్యమునే (౬) తలంచి (దానిని పొందుట) చెప్పును పెన్దుకగాడేని కొనదుమించి (౯) మొట్టిన్దు; అల్లమై మునుపటినుంచియున్న సంపత్తుగూడ నశించును. శ్లాఘ్యమైన (౧౨) వస్త్రముల ధ్వజములు గల (౧౫) మేడిల నేనిడియున్న ఉత్తరముధురయంగు అవతిరించినవాడను (౧౮) మాలతోడేరియున్న భుజములుగల వాడనున ప్రకృష్టనితిపు (౨౧) మోగకరక్షకము లేదుచూచిరికదా! (౨౪)

ఈ. — ఒన్దు తామబ్బట్టు. ఇనన్దై యొట్టియ వేటొన్దు నెరక్షకమెన్దు పభోద్రినవర్ కళ్, పణ్ణుని న్దునిలై యు క్కెట్టు అనర్థపుట్టు ప్పొవర్ కళ్; ఆనపిన్దు, ఇనన్దు తుశరణమిలై యెన్నితార్. అష్టకే, కైవల్యపురుషార్థతై చొప్పిరికటాక పుమామ్.

(యాతుమిలై) భగవద్వ్యతి రిక్తమాయగుప్ప తొన్దైప్పట్టి, “ఇతొట్టియవేటు రక్షకమాయగుప్ప తొన్దుమిలై” ఎనుశోకి అష్ట రక్షకమాక నిన్దెత్తు. ౧ “సమన్ధోద్యతే కచ్చిత్” ఎన్నిప్రతిపత్తియై యతిలేపణ్ణి.

జీ.ఆ॥ ఒన్దు తామబ్బట్టు (యాతుమిలైయత్యాది). “యాతుమిలై మిక్కుతనిల్” ఎన్దుతోడక్కి, “కడై ముత్తై వాక్క్ కైయమోమ్ - కన్దనల్లాలై కణ్డిర శరణే” ఎన్నిట పద్యశ్లోకలూక్ష్మీ త్తవతారికై (ఇవనై యొట్టియవిత్యాది). ఇన్దపద్యశ్లోకలూక్ష్మీ అనుభవతై చొప్పిరికటాక తస్య యోజనాన్దరమ్ (అన్దిల్లైయత్యాది).

ఇతినిల్ - మిక్కుతు - యాతుమిలై - ఎన్దు తుకరుతి” ఎన్దవ్యయమ్. భగవత్పర రాయరుప్పార్, “అనిన్దునిన్దు త్రిప్రప్రాప్తికతు క్కేళ్వరై నై యొట్టియవేటొన్దు శక్తిమానిలై” ఎన్దుబుద్ధిపణ్ణుమై, ఇద్దవత్తెక్కలిలే యివర్ కళ్ బుద్ధిపణ్ణువర్ కళెన్నితార్ (సమర్థయత్యాది).

౨౨ తిరువాయ్మొళి - ప - ౧ - తి - కొండవెడ్డి - ౯ - పా - యాతుమిల్లై వ్యాఖ్యానజల్.

ఈ - (కాతు శెయ్ వాళూతై శెయ్తు) కాతు పెరుక్కప్పక్క, వణ్ణుళ్యయోగ్యతైయెయ్యుడెడుతుక్కజై యాక్కీనా వోళే. (కడై ముడై వాల్క్కియై మ్బామ్) తణ్ణితానముత్తై మైయా లే వాల్క్కిడవ వాల్క్కియై - సంసార త్తిలే వశలుజ్జుట్టియుమాయ్ అళాయ్ కుళాయాయ్ వోరు నుతు, అతువుజ్జాడక్కెడుమిత్తనై. ఆవ తిలతు రక్షకమాకమాటాతు; అతిన్నక్కలిలే న్యస్తభరనా యిరుక్కయాలే, తాళశెయ్తు కొళ్ళుమత్తనై యు మిల్తుక్కుమ్.

(మాతుకిలిత్యాది) కంసక నాల్క్కితానాయ్, అలజ్కారమాక క్కట్టినకొడియై కృష్ణనుడై య వవతారత్తు క్కెన్టెనినై త్తిరుక్కీ తారాయ్ బ్రివర్. శిశుపాలక, పాణిగ్రహ ణత్తుక్కుడలాకచ్చయిత శడజ్జుకళడై య త్త నకుడలాక నెనైత్తుక్కిప్పిడితానితే. (తాతిత్యాది) వైడయ నితొడక్కమాన మాలై కళాలే యలజ్జుతమాన తిరు త్తోళకళై యుడై యవళ. వేటారుప్రయోజనన్దా వేణ్డ. (అల్లాలిల్లైకణ్డిరళరణ్) అవనైయొల్లియ వేటరక్షక మాక వల్లొరువస్తు విల్లెకిడికోళే.

వైవ్యసరమానపోతు, (యాతుమిత్త్యాది) “ఇవ్వాత్తానుభవనుఖత్తుక్కు మేట్టుట్టిరుప్పొన్టై” ఎన్టు, అవ్వరుకే భగవదనుభవనుఖ ముణ్డేయాకిలు మత్తైయేబుద్ధిపణ్ణి క్కాతు పెరుక్కప్పక్కవళ, అత్తైప్పలకాలు మఱు త్తువైత్తు మున్నుత్తైయోగ్య తైయజ్జాడ క్కెడుక్కుమావోలే, భగవత్సమాశ్రయణత్తుక్కు యోగ్యమాన సంసార త్తిలే శబ్దాదివిషయజ్జులై యనుభవిత్తిరుక్కు మత్తైయు మిల్తుక్కుమ్; ఆనపిన్పు, సర్వాధికనానకృష్ణనే పరమ ప్రాప్యనెన్టై.

జీ-అ-స-సన్నదాం సమాహారేణగాంవినివర్తనే । సమర్థోదృశ్యతేకశ్చిత్తంవివాపురహాత్తమమ్ ” అతుకరుతి-వ్యతిరక్తదేవతైయెనినైత్తు - కూతై - మూళి. కడై - తణ్ణిమై వశలుమకుట్టియుమాయ్ - కుళ్ళుమకుట్టెయుమాయ్. అళాయ్ కుళాయెన్టు - సంభ్రమవ్యాపారమ్ - సంసార త్తిలే వాల్క్కికటకేడామ్ ప్రకామెన్న్దెన్నవరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (ఆవ త్తిలిత్యాదివాక్యవివృతతై). అతు - దేవతాన్తరమ్.

“మాతుకిలికొడిక్కోళే మాడవిడమతురైప్పిన్ట.” పెరియత్తుకిలైయైత్తాన కొడికళై యుడైయమాడద్దళై యుడైత్తాయరుక్కూట విడమకుట్టెయలేయవతిరక్తనెన్టుశ్చాధమ్. తుకిల్ - ఆడై. కొడికళాలుడైన వలజ్కారత్తైచ్చొల్లి, అనన్తరమ్, “పిన్ట” ఎన్టుతుక్కుభా వమ్ (కంసరిత్యాది). ఇప్పిడిపిఠర్ క్కాకచ్చెయ్తతు - అవసుక్కానవిడమున్టొవెన్న్ (శిశుపాలనిత్యాది). శడజ్జు - క్రియ. “తాతు” ఎన్టు - ఉల్లితొళాయ్, మాలైయెలక్షిక్కిఱతు. శబ్దార్థమ్ (వైడయన్తీత్యాది). ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (వేటారువిత్యాది). “కణ్ణనల్లాల్ - శరణ్ ఇల్లైకణ్డిర్” ఎన్టున్పుత్తరమ్ (అవనైయొల్లియవిత్యాది).

“అతుకరుతి” ఎన్టుతుక్కున్ (అవ్వరుకేయత్యాది). “అతుకరుతి” ఎన్టు - అత్తానుభవతైయిద్దిపణ్ణియెన్టపడి. (అత్తైయుమిల్తు క్కుమ్ ఎన్టుచళిత్తై - భగవదనుభవతై సముచ్చయిక్కిఱతు. ఇన్టపక్షత్తిల్, “శరణ్” ఎన్టు - ప్రాప్యమెన్టపడి. ఇతనిల్ - మిక్కితు. యాతుమిల్లై - ఎన్టెన్టుకరుతియెన్టుకొడజ్జి, వాల్క్కియై మ్బామ్; ఆనపిన్పు, మాతుకిలినిత్యారభ్య, కణ్ణనల్లాలిల్లైకణ్డిర్ శరణ్ జెన్న్పుయమ్.

అ-అ-వి “తాతు” ఎన్టు - ఉల్లితొళాయ్, మాలైయెలక్షిక్కిఱతు. ఇత్తైచ్చొల్లికటకు - ఇవన్తైయనుభవిక్కుమతే స్వయంప్రయోజనమెన్టు తోల్ నైక్కాక వెన్నుమత్తై వ్యతిరేకముఖత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ కిఠార్ (వేటారువిత్యాది).

ప్ర-తి- ఒన్న్దైత్తామ్బట్టు (యాతుమిల్లైయత్యాది). “సంసదాంసమాహారే విపదాంవినివర్తనే । సమర్థోదృశ్యతేకశ్చిత్తంవివాపురహాత్తమమ్.”

తాత్పర్యము. — ఇదియేవరమోపాయమని యధ్యవసించి దేవతాన్తరములను భజించువారు ముందున్న విశ్వరూపునుగూడపోగొట్టుకొని యనర్థమును బొందుదురుగాన మనకు సర్వలక్ష్యరాలజ్ఞులై మైనమధురాపురిలో నవతరించిన పరమభోగ్యుడైన శ్రీకృష్ణునికంటె మఱియొకరక్షకములేదు.

మూ.—కణ్ణనల్లాల్లైకణ్ణీర్ శరణతునిఱ్ఱువన్దు | మణ్ణిన్బరనీక్కుతత్తేనడమతురైప్పిఱన్దాన్ |

తిణ్ణమానుముడై మెయుడేలననడి శేర్ త్తుయ్మినా | వణ్ణ వేణ్డానున్దు తాళుమవనన్బిమల్ శ్రీత్రయే || ౧౦ ||

ఆ.— (కణ్ణనల్లాల్) కృష్ణనల్లతుశరణిత్తెయ్మిన్బరనే తన్నుడైయ రత్తుకత్తై నిలైనిఱుత్తైక్కాక ప్రిమధురైయిలేవన్దుపిఱన్దురుళి భూభారావతరణమ్బణ్ణి, జగత్తైరక్షిత్తురుళినాన్; ఆనాల్, అవనేరత్తుకన్; ఆనపిన్దు, ఉగ్గళుక్కాక ప్రిమానిక్కుప్పడుకీఱ వన్దుక్క-
త్రైయు మవన్దురువడికళితే శేషత్వేన సమర్పియున్దోళ్, ఉగ్గళుక్కాక ప్రిమానిక్కుప్పడుకీఱవైయ్మిన్ సీఱుమవన్దుక్రేషమ్, ఇతిలాగుం
శయమై యెన్దితార్.

అన్వ.— కణ్ణనల్లాల్ శరణ్ ఇల్లైకణ్ణీర్; (౩) ఆతు నిఱ్ఱు మణ్ణిక్ పారమ్ (౬) నీక్కుతఱ్ఱు వన్దు వడమతురై (౯) పిఱన్దాన్
నుమ్ ఉడైమై (౧౨) ఉణ్ణేల్ అవనడి తిణ్ణమా (౧౫) శేర్ త్తుయ్మినా ఎణ్ణవేణ్డా నున్దుతు (౧౮) ఆతుమ్ అవన్బి మల్ శ్రీ (౨౧)
ఇల్లై. (౨౨)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, తానేప్రాప్యముమ్ ప్రాపకముమెన్దు మిడమ్ నిలైనిఱుత్తైక్కాక వవతరిత్తు భూభారనిరసన్ముణ్ణి కృష్ణ
న్దిరువడికళితే, నీజ్జల్ ప్రాప్యప్రాపకమెన్దు నిలైత్తిరుక్కిఱవన్ దైయిల్లామ్ దృఢమాక సమర్పియున్దోళ్నితార్.

కృష్ణనల్లతు, వేణ్డప్రాప్యప్రాపకజ్జల్, ఇల్లైడికోళ్, (౩) అన్తన్నుడైయప్రాప్యవాపక భావమ్, లోకత్తిలేనిఱ్ఱుక్కాకవుమ్,
తన్బిరోధికళాన వాసురప్రకృతికళాకీఱభూభారత్తై, (౬) పోక్కుక్కైక్కాకవుమ్, నాగపర్యజ్జుత్తైవిట్టువన్దు వడమతురైయిలే, (౯) అవ
తరత్తాన్; ఆనపిన్దు, ఉగ్గళుక్కాకనిలైత్తిరుక్కిఱ, పదార్థమ్, (౧౨) ఉణ్ణమాకిల్, అవన్దురువడికళితే, దృఢమాక, (౧౫) సమర్పియు
న్దోళ్; చివారిక్కువేణ్డా, ఉగ్గళుడైయ, (౧౮) ప్రాప్యప్రాపకరూపమాన సమస్తపదార్థజ్జుమ్, ౧౮ మాతాపితాభ్రాతానివాసశ్చరణం
సుహృద్గతర్నారాయణః” ఎన్దు సర్వవిధబద్ధవానవనైయొట్టియ, వేణ్డుస్సనిఱ్ఱమా యిరుప్పత్తురువన్దు, (౨౧) ఇల్లై. (౨౨)

ఆర్థము.— శ్రీకృష్ణునికంటె వేణురత్తుకము లేదునుమి; (౩) అనేదియాయర్థమును నిలుపుటకును భూభారమును (౬) పోగొట్టు
టకును వచ్చి ఉత్తరమధురయందు (౯) అవతరించెను మిగు సొమ్ము (౧౨) ఉన్న యెడల వానిశ్రీపాదములయందు, దృఢముగా (౧౫)
సమర్పించియుజ్జీవించుడి సందేహింపవలదు, మియొక్క (౧౮) సమస్తస్తువులను ఆసర్వేశ్వరునిదేతప్ప వేణు (౨౧) మీది యేవన్దువు
నులేదు. (౨౨).

ఈ.— పత్తామ్బాట్టు. తాన్ శరణమెన్నుమర్థత్తై ప్రతిష్ఠిక్కైక్కాక వవతరిత్తకృష్ణన్దిరువడికళై యాశ్ర
యియున్దోళ్ శ్రేన్దితార్.

(కణ్ణనిత్యాది) కృష్ణనైయొట్టియ వేణుశరణమావారిలై యెన్నుమిన్వర్థమ్ నిలైనిఱ్ఱైక్కాక, ఇన్వర్థత్తైన్దా
పిక్కైక్కాకవుమ్, అతుక్కుఱుప్పాక భూభారత్తై పోక్కుక్కైక్కాకవుమ్ తిరువవతారమ్బణ్ణినాన్; ఆనపిన్దు, నీజ్జ
ళుమ్, ఉగ్గళుడైయై యెన్దునిలై తిరున్దన వుణ్ణాకిల్ కడుకవన్దురువడికళితే శేషత్వేన దృఢమాక సమర్పియున్దోళ్.
ఉణ్ణేలన్బతు - స్వపక్షత్తాలిలై, అవర్కళుడైయ వన్యథాజ్ఞానత్తాలుణ్డాన ప్రతిపత్తియాలే వన్దనవుణ్ణాకిలెన్.

జీ-ఆ|| పత్తామ్బాట్టు (కణ్ణనిత్యాది). “కణ్ణనల్లాల్లైకణ్ణీర్ శరణతునిఱ్ఱువన్దు - వడమతురైప్పిఱన్దాన్ - అవనడిశేర్ త్తుయ్మినా”
ఎన్దువన్ దై క్కటాక్షీత్తవతారిక్ (తాన్ శరణమిత్యాది).

“ఆతు” ఎన్దుతుక్కు-ప్పొరుళ్ (ఇవ్వర్థమెన్దుతు). “మణ్ణిక్ పారమ్ నీక్కుతఱ్ఱు” ఎన్దిరుక్క, “శరణతునిఱ్ఱు” ఎన్దిఱ
మాత్రత్తై చొప్పిలువానెన్నెన్న (ఇవ్వర్థమైత్యాది). ఇవ్వర్థత్తైన్దాపిక్కై ప్రధానప్రయోజనమ్, భూభారనిరసనమేతదుపయుక్త మెన్దు
పడి. “నీక్కుతఱ్ఱు” ఎన్దిఱ ఏవకారమ్ నిరర్థకావ్యయమాతల్; “ఆతునిఱ్ఱు” ఎన్దిఱవిడత్తిలేకూట్టి, అతునిఱ్ఱు వే యెన్నుతల్.
తిణ్ణమా - దృఢమాక. “ఉణ్ణేల్” ఎన్దిఱ యదిశబ్దార్థమ్ (ఉణ్ణేలిత్యాది).

ఆ తిరువాయ్ మొక్కి.—**౯ - ప - ౧ - తి - కొడ్డప్పజోర్ - ౧౦ - పా - కడ్డనల్లాల్ వ్యాఖ్యానం.**

ఉ. — (స్వల్పవేదా) “ఇతుతానవనతోః నమ్రహోః” ఎన్మవిచారికవేదా, ఉజ్జలొడుజ్జలొడైమెయొడువాళియజ
వనచుక్కేళేషమ్. (మల్ శ్రీలైయే) వేటిలై. అన్మిక్కే, ఉజ్జలొడైయ భరత్తిల్ కర్తవ్యాంశమడైయ ఉజ్జలొతలైయిలే
కిడ్కిఱతల్ల, ఎల్లొమవన్మక్కలిలే కిడ్కిఱ తెన్నుతల్. (మల్ శ్రీలై) ఫలసిద్ధిక్కిడాన సాధనముమవనై మొళ్ళియ
విల్లై. నమ్మిఱై పాతి, సావిత్రిపాతియాక నీజ్జళు మొరుతలై కూట్టుప్పడవేణ్ణువత్తిలై.

బి-ఆ. నుస్తుతాతుమ్ - ఉక్తశుడైయ వాత్తాత్తైయక్తశేల్లామ్, అవనన్తి - ఆవనుక్కు శేషమన్తి, మన్ద్రీతై - స్వనిష్ఠమాయరుప్పత్తితై ద్వితీ
యాన్ద్రత్తుక్కు, నుస్తుతాతుమ్ - ఉక్తశుడైయ సర్వసరక్తశుమ్, అవనన్తి - అవన్పక్కులాభీయ, మన్ద్రీతై - ఉక్తశిడత్తిత్తియైన్ పడి. ఉపా
యాన్ద్రత్తుశుమ్ సాధనరూకానిక్కు, ‘‘మన్ద్రీతై’’ ఎన్నానెన్నెన్న (ఘనీధిక్కిత్తాది). ‘‘అవనైయన్తిమన్ద్రీతై’’ ఎన్టాయ్, ఏవకా
రాన్ద్రమ్ (సమిదైయత్తాది. ఆవణియాన్పత్తుక్కు విన్నూఱు సమత్తుమ్ విన్నూఱుగాయత్రియమ్ వణ్ణలాకాతావ్పీలే, అవమోడు నీజ్
శు మొరుకూట్టుప్పడ వొణ్ణాత్తెన్ పడి. కణ్ణనల్లాల్లెమలొడక్కి, నీక్కుతొత్తొ - వప్ప - వడమత్తురై ప్పీఱన్దాన్, నుస్తుడైమెయ్ ప్పేల్ - శీఱ
మా - అవనడిశేర్ త్తయ్ మినా; ఎన్టావేణ్ణావిత్తొరభాన్ద్రయిః.

ఉ-ఉ-వి: (ఫలసద్భక్తి-దాగనిత్యాది). ఆట, ఫలవిసదృశసాదగమిత్రయితే; ఫలసదృశసాదగమవనయ్యోయ వాటి^లయెన్ని
తూర్. తిప్పికొట్టెనా? రత్నత్రయం పులకశ్రుతిసాతయమి, ఎన్నికాకృతయసనైపుత.

తాత్పర్యము.—తానే రక్షకుడనెడి మాటను స్థాపించుటకై యవతరించి భూభారమును బోగొట్టిన శ్రీకృష్ణుని శ్రీపాదములయందు మీదియని భ్రమించిన పద్మాక్షములన్నింటిని వానిదియని తలంపుతోఁడు సమర్పించి యాశ్రయించు.

మూ. — ఆత్మమిల్లమన్ బ్రవనిల్లెత్తు వేతుణిన్దు । తాత్తు శేర్ తోళి కణ్ణన్ కురుకూర్ చ్చుటోపకళొన్దు ।

తీతిలాతపైడ్డవిఘ్న కళివై యాయరిత్తుళిప్పత్తుమ్ | ఓతవల్లపిరాక్కల్ నమ్మెయాళుడై యార్కళ్ వడ్డై|| ౧౧

ఆహ్లాద్ తిరువడిక ఛేళరణమ్.

ఆ. — (ఆకుమిత్ర ఆత్మాయజ్ఞశ్లోమవరుక్మేశ్వమెఱుఁగినిరున్న తడఁగొప్పగా, తాతుకేరొత్తోశొకణ్ణజ్జెచ్చొన్న, నిరవద్య మాయ కల్యాణమన విత్తిరువాయొ మొట్టొయొతవల్లమహాత్మాక్కలో, సమక్కుప్పట్టే న్నామిక శ్చేన్నితార్.

తిరుక్కురుకై ప్పిరొన్నిశ్శా నిరువడిక శ్చేరణ్ణమ్.

[illegible]

పన్నీ. — అనంతరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్క ఫలమాక, ఇతుకల్ దవర్ కల్ ప్పల్ దవుణ్ణానస్స శేవత్వత్తైయరుళిచ్చెయ్ కిఱార్.
అవనైయ్ మోయ్, వేటు, ప్రాప్తిప్రాచకమాయరుప్పత్తిరువస్తువుమ్, (3) ఇల్లై, ఎన్నుమ్మత్తైయ్, అధ్యవసిత్తు (౬) మాళాలబ్బు
తిమాన, తోళోకలైయ్ మడైయనాక్కైయలే నిరతిశయ భోగ్యనాయ్, ఆత్రిశభవ్యి నానక్కప్పనై, (౬) అహ్మోర్, ఆరుళిచ్చెయ్ తిత్తాయ్,
శబ్దాన్తక్కిఱుమ్, (౧౨) అత్తిరు, బహుగుణమాయ్, ద్రావిడరూపమాన, (౧౫) ఇల్లై, ఆయిరత్తుళి, ఇప్పత్తైయమ్, (౧౮)
అభ్యుసిక్కివల్ల, ఉపకారకరానవర్ కళి, ఇద్దవభ్యాసారమాన శరీర పరిగ్రహమ్మబ్బిన కాలమే తొడన్ది, (౨౧) నమక్కు, నాథ భూతిర్.
(౨౩) ఇతుకలిత్తుత్తి. ఇతుశీర్వత్తైయళిత్తు “కలివిరుత్తమ్” ఎన్నారుముళర్.
వాదికేసరి అక్రకియమణవాళిచ్చియర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—ఆశ్రయఃపతికంఠే వేటురక్షకము ఎదియు (3) లేదు అనెడియర్థమునే అధ్యవసించి, (4) మాలతో, జేరియున్న భుజములగల శ్రీకృష్ణనివిషయమై (5) తిరునగరియందువేంచేసియున్ననమ్మాళ్వార్లు సాదించినవియు దోషము (6) లేనివియు సుందరములైనవియు ద్రావిడభాషాహాపములైనవియునైన (7) ఈ వెయిపాశురములలో, జేరిన ఈపదిపాశురములను, (8) అధ్యయనముఁజేయఁదగిన ఋషకారకులు మునుపే (9) మనలను దానులుగాఁగవారు. (10)

(2) తిరునామ మొట్టి - ౯ - ప - ౧ - తి - కొండ పెడీర్ - ౧౧ - పా - ఆతుమిలై వ్యాఖ్యానం.

ఈ - నిగమ త్రిత్, ౧ “అధ్యేష్యతే చయశమమ్” ఎన్ఱుతోడజ్జి యననరుళిచ్చెయ్ తాప్పలే, ఇత్తిరునామ మొట్టి యభ్యసిప్పారెనకు ప్రియకరైగ్గఱార్.

(ఆతుమిలై మల్ నననిలెన్ఱు వేతుణిన్ఱు) అవనైయొట్టియ వేతుప్రాప్య ప్రాపకజ్జిలైయెచ్చధ్యవసిత్తు. ఇవర్ క్కిప్పడి యిన్ఱవ్యననాయలై కొ మత్తా రైన్ఱాల్; వేతున్ఱాల్ అవనుడైయతో హమ్ తోళ్ మాల్లె యుమన్ఱా తాతి త్యాది) అవనుడైయ సానర్యముయిల్ బ్రవరై యిప్పడి తుణియప్పణ్ణిల్లు. (తీతిహత) కథాన్ఱరప్రస్తావ మిప్పిక్కే యిరుక్కై. (బడ్డమిట్టికళ) ఉళ్ళున్ఱానవర్గతైయడైయ వెళియిట్టుక్కొడుక్కనల్ ద్రాయరుక్కై. నిర్దోషమాయ, బహుగుణమాన నైయెన్ఱుమామ్ (ఓతవల్లపరాక్కళ్) ఇప్పతైయధికరక్కనల్ల వుపకారకర్. సంసార త్రితన్ఱైయమ్, ఈశ్వరనుడైయ ప్రాప్యప్రాపకభావముమితే ఇత్తిరునామ మొట్టియిచ్చిల్లిల్లు; ఇత్తైయభ్యసిక్కవే, తీయ వట్టియై తవిన్ఱు నల్ వట్టిపోకత్తోడజ్జునర్కళ. ఇతుక్కు మేచ్చడవివర్కు పకారమిలై యితైయివర్కళ్ ప్లణ్ణునతు, (నమ్మెయాళుడై యూర్కళ్ వడ్డే) ఒరుడన్ఱ త్రితే యితైయభ్యసిక్కై క్కిడాన వధికారతై యురై యరాయరుప్ప రాకిత్, అనర్కళ్ వడ్డే సమక్కు నాధభూతర్. ౧ “అధ్యేష్యతే” ఎన్ఱుటపడియే, ఇత్తైయభ్యసిక్కై క్కిడాన యోగ్యతైయళ్ళ జన్మదొడజ్జి నమక్కునాధర్.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిలై తిరువడిక శేశరణమ్.

భ-ఆ॥ నిగమమ్ (ఆతుమిలైయిత్తాది. ఓతవల్లపరాక్కళ్ సమ్మెయాళుడైయూర్కళ్ వడ్డే” ఎన్ఱుటపడియై క్కిటాక్షిత్తనతారికై (అధ్యేష్యతైయత్తాది). “అధ్యేష్యతేచయశమమ్ ధర్మ్యం సంవాదమావయోః । జ్ఞానయజ్ఞేన తేనాహ మిష్టస్సాన్యమితి మేమతిః” ఇతిగీతాస్య స్టాది శే. “నమ్మెయాళుడైయూర్కళ్” ఎన్నానిట, “ప్రియకరై” ఎన్నానెన్నెన్నిల్, అవర్ స్వస్వరూపత్తుక్కిడాక వరుళిచ్చెయ్ తాలుమ్, వస్తునీత్యాస్వప్రబధ్ధాధిక రొక్క శోతమక్కు ప్రియవిషయమెన్నలాయితే యిప్పట, ఆకైయాలేయిప్పడియరుళిచ్చెయ్యక్కులై యిలైయెన్ఱుకుత్తు.

“అవనిల్ - మల్లు - ఆతుమిలై - ఎన్ఱుతువేతుణిన్ఱు” ఎన్ఱున్ఱయిప్పట. అవనైయొట్టియ వేతుమిలైయెన్ఱు తైయేయభ్యవ సిత్తెన్ఱుశబ్దార్థమ్. “అవర మెన్ఱు” ఎన్ఱుఅపాట్రితే, “అవనైయొట్టియ విషయజ్జిభోగ్యజ్జిల్” ఎన్ఱైయాలే - అవనేభోగ్య నెన్ఱమ్, “మల్ల హొన్ఱిలై” ఎన్ఱుఅపాట్రితే, ఉపాయసౌకర్యతైచ్చొల్లుకైయాలే - అవనేయపాయమెన్ఱమ్ సిద్ధితీతే; అత్తైయెట్టొన్ఱై (వేతుప్రాప్య ప్రాపకజ్జిలైయెచ్చధ్యవసిత్తు) ఎన్ఱుటార్. మేలుక్కవతారికై (ఇవర్ క్కైత్తాది). ఇత్తాల ఫలితిమ్ (అవనుడైయవిత్తాది). ప్రబన్ఱత్తుక్కు త్రితేతెన్న (కథాన్ఱరైత్తాది). ద్వితీయార్థత్తుక్కు, లక్షణహానియిల్లాతివెన్ఱ పడి. ఒన్ఱై-అమ్మను ఆమ్మకేతెన్న (ఉళ్ళున్ఱానవిత్తాది). నిర్దోషమాయె న్ఱుతు - లక్షణహానియాకిటదోషమిన్ఱిక్కేయెన్ఱ పడి. ఇత్తైయభ్యసిత్తవర్కళివర్కుచ్చెయ్త వుపకారమేతెన్న (సంసార త్రినిత్తాది). “పడ్డే” ఎన్ఱుతుక్కు - పూర్వజన్మమేతోడజ్జి నమక్కు నాధభూతరన్ఱు వివక్షిత్తు, అన్ఱేతోడజ్జి యివర్కళ్ తమక్కు నాధభూత రన్ఱుక్కు హేతువరుళిచ్చెయ్కెటార్ (ఒరుజన్ఱ త్రితేయిత్తాది). ఉక్తార్థతై ప్రమాణముఖతాలే స్థిరీకరిక్కిటార్ (ఒరుజన్ఱ త్రితేయిత్తాది). ఉక్తార్థతై ప్రమాణముఖతాలే స్థిరీకరిక్కిటార్ (అధ్యేష్యతైయత్తాది). అతావతు - యః - అవయోః - ఇమమ్ - సంవాదమ్ - అధ్యే ష్యతే - అధ్యయనమృణ్ణుక్కడవనెన్ఱ భవిష్యదర్థమాక చొన్నాప్పలే, “పడ్డే” సమ్మెయాళుడైయూర్కళ్” ఎన్ఱుతు మెన్ఱపడి.

ఆ-ఆ-వి॥ (అధ్యేష్యతైయత్తాది). “అధ్యేష్యతేచయశమమ్ ధర్మ్యం సంవాదమావయోః । జ్ఞానయజ్ఞేన తేనాహ మిష్టస్సాన్యమితి మేమతిః” శ్రీభగవద్గీతై యరుళిచ్చెయ్త వున్ఱరమ్, “ధర్మత్తోడే కూడియిరుప్పతాయ్, ఉనక్కు మెనక్కుమున్ఱాన విన్ఱసంవాదతై యాతొరుత్త సభ్యయనమృణ్ణుక్కడవన్; సమ్మె యుపాసనమృణ్ణినవన్ఱక్కులున్ఱానవుకప్పెల్లా మవన్ఱక్కులిరేయిన్ఱు” ఎన్ఱుకృష్ట సరుళిచ్చెయ్తానీతే.

తి-౨. : : 'అన్దతు - యోగ్యతైయళ్ళజన్దనొడక్కియెన్దపడి. ' అధీతే ఎన్నాతే ' అధ్యేష్యతే ' ఎన్దయాతే యోగ్యతైయళ్ళు వన్దెన్దొడక్కియెన్దకు. 'ప్రియకరెన్ద తోదోబుకెతు ' ఎన్దరుళిచ్చెయవర్. అతుమిలైయిత్తొరభన్, క్రమేణాన్వయః ' తాతు ' ఎన్దు - ఉల్లితమోయ్. మాలైదులక్షిత్తు, మాలైయోడేశేరన్ద తోశ్శెయ్దైయ కృష్ణనైయెన్దు శబ్దార్థమ్. ౧౧.

జీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

[౨-తి. - (ఒకవల్లపిరాక్కళ్) [౨-గీ-౧౨]. 'అధ్యేష్యతేచయ ఇమందర్త్యంసంవాదమావయోః | జ్ఞానయజ్ఞేనతేనాగా మిన్దు, చాన్యమితిమేమతిః || ౨౦ ||'. ౧౧.

మణవాళమామునికళ్ తిరువడికళేశరణమ్

తాత్పర్యము. - శ్రియఃపతిని దష్టవేణుప్రాప్యప్రాపకములు లేవని యధ్యవసించి, అత్యాకర్షకమైన వనమాలను ధరించిన యాశ్రీశ్శిష్యుని విషయముగ నమ్మాళ్వార్లు నాదించిన వేయిపాశురములలోనీ పదిపాశురముల నభ్యసించువారే మనకు పరమ ప్రాప్తులు. ౧౧.

[ద్రమిడోపనిషత్సంక్షిప్త తియిలి తిరువాయ్మొళి క్కానళ్లోకమ్.

(కొణ్డపెణ్డిర్) ఆద్యేచకారనవమే శతకేశరారి స్తచ్చేషతానుభవసన్తతి సమ్మతేన |

నిశ్చిత్వసర్వవిధబంధుతయాతమిశ మాపత్సఖం ప్రణమతే తివరోపదేశమ్.

వాదికేసరిఅమ్మకియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడికళేశరణమ్.

అర్థము - శరారిః - నమ్మాళ్వార్లు, నవమే - తొమ్మిదవదైన, శతకే - పత్తునందు, ఆద్యే - మొదటితిరువాయ్మొళిలో, తచ్చేష తానుభవసన్తతి సమ్మతేన - ఆధగవచ్చేషతానుభవమునందు నద్బుద్ధిగల భాగవతులసమ్మతిచేత, తమ్ - ఆ, ఈశమ్ - సర్వేశ్వరుని, సర్వవిధ బంధుతయా - ఏకలవిధబంధువగుటచేత, అపత్సఖమ్ - అపత్కాలమందు స్నేహితునిగా, నిశ్చిత్వ - నిశ్చయించి, ప్రణమతే - (అసర్వేశ్వరుని) నమస్కరించుదు, ఇతి - అని, తివరోపదేశమ్ - పరులకుపదేశమును, చకార - చేసిరి. ౧౨.

తాత్పర్యము. - 'కొణ్డపెణ్డిర్' అనెడు తిరువాయ్మొళిలోనమ్మాళ్వార్లు, భగవచ్చేషతానుభవమునే పరిమళపురపార్థముగ నిర్వచించిన భాగవతులయభిప్రాయము ననుసరించినవారై, లోకులనుగుఱించి, 'ఓ! జనులారా! మీరు బంధువులుగాను రక్షకులుగాను తిలకించుదార పుత్రాదులు సోపాధికబంధువులై ఆధనాద్యుపాధులున్నవలె బంధువులుగానటించి యాపత్కాలమందు వేరీరతురు; సర్వేశ్వరుని డల్లుగాక నిరుపాధిక సకలవిధ బంధువైయాపత్సఖుడైరక్షించును అని చక్కగా నీయర్థమును విమర్శించి నిశ్చయించుకొనియితిరులను సాక్షి యట్టిసర్వేశ్వరునినేయాశ్రయించుడియని యుపదేశించుచున్నారు.

[౨-తా. - (కొణ్డపెణ్డిర్) ఆపద్బస్థిత్యకీర్త్యా దృఢమతిజననా దైత్యనాశాయభూమా

జాతత్వాదు త్తరస్యాంపురిమధురపదాలబ్ధౌతాయాందయాధ్యైః |

బద్ధోకృష్ణస్యపాదాశ్రయణ మిహావినానోసహాయః పుమగ్ధో

రక్షోసామర్థ్యహానేర్భవినఃకలిహితం కారిసూనుర్బభాషే.

౧౩

అర్థము. - ఆపద్బస్థిత్యకీర్త్యా-ఆపత్ (ప్రళయ) కాలమందు (రక్షించి) బంధువగుటవలన గలిగినకీర్తిచేతను, దృఢమతిగలనాట - (తనయందు) దృఢమయిన విశ్వాసమునుబుట్టించుటవలనను, దైత్యనాశాయ - అసురపధార్థమై, భూమా - భూలోకమందు, ఉత్తరస్యాధ్యైః - ఉత్తరదిక్కునందున్న, మధురపదాలబ్ధౌతాయామ్ - మధురమునుపదముచేలబ్ధురింపబడిన, పురి-పట్టణమందు, దయాధ్యైః-సముద్రమునందు (తమ) కృపచేత, జాతత్వాత్ - అవతరించుటవలనను, బద్ధో - బంధువైన, కృష్ణస్య - శ్రీకృష్ణునియొక్క, పాదాశ్రయణంవిహిత - శ్రీపాదములనాశ్రయించుటచేత, రక్షోసామర్థ్యహానేః - (తనను) రక్షించుకొనుటకుశక్తిలేనటువంటి, భవినః - సంసారిచేతినునికి, ౧౩.

యః - (వేణు) సహాయమును, పుమర్థః - పురుషార్థమును, మో - లేదు, ఇతి - అనియెడి, హితమ్ - హితమును, ఇహ - ఈతిగువాయ్.
మొట్టిలో, కారినూనుః - సమ్రాట్వర్లు, బభావే - వక్కా జించిరి

వ్యా.—(ఆపద్భిన్నతప్రకీర్తన) ఎట్టికైయున్నట్లుమేలుమ ముద్ర మిప్పుడుపిరాక - ప్రళయపత్తిలే యెల్లాలోకజ్ఞులైయు నిరువయిద్రు
ద్రులైనెత్తురక్షిత్తు అత్తలే మిశ్రపుజ్ఞోష్ణాడవుడుకై యాలుమ , (దృఢమతిజననాత్) కలైయొన్టాలే యేడ్ మరము మెయిత వెచ్చార్ ముకిల-చక్ర
వర్తితిగుమక నా యెరుతిరుచ్చరత్తలే సప్తసాలజ్ఞులైయుమ భేదిత్తు, (శక్తి తత్వానీత్) ఎన్నిరున్దవాశ్రితర్ కు. ౨. జనయన్ ప్రత్యయన్దదా
ఎనిఱు ఎదియే శృఙ్గవిశ్వాసత్తై యున్డాకుక్కైయాలమ్ ; (దైత్యనాశాయభూమాజాతత్వాదుత్తరస్యాంపురి మధురపదాలజ్ఞుతై) యాం
దయాభేః) మరుళ కొళిశేయైకై యశురర్ మద్ద వడమతురైప్పిఱదాన్కరుళ కొళాళాయయ్యలల్లాల్ - పూతనాశకటాద్యమరనిర
సనార్థు-క త్తై పరమకృపైయాలే వడమతురైయిలే కృష్ణనాయవన్దవతిరైకై యాలమ్ ; మేలిట్వాట్టుక్కళితోఱుమ్, “వడమతురై
ప్పిఱదవన్ చచ్చుకట్టేళరణైన్దుయ్యి,” “అతిగొళిశేయైకై యశురర్ మద్ద వడమతురైప్పిఱదాన్క,” “మలైమూతూర్ వడమతురై
ప్పిఱదవన్ వచ్చుకట్టేళొల్లియుయ్యి,” “మెద్రుత్తాయన్ వడమతురైప్పిఱదాన్,” “వాట్టేతుణైయా వడమతురైప్పిఱదవన్,” “మాతు
కితిన్ కొడిక్కొళిమాడ వడమతురైప్పిఱద,” “మణ్ణిన్బిరమేన్కుత్తేఱ్ వడమతురైప్పిఱదాన్” ఎన్దు విశోధినిరసనార్థమాక వడ
మతురైయిలే వన్దవతిరైత్తురుళినైయే ప్రశంసిక్కైయాలే, ఇమద్రుద్రలే తానేయనన్దగార్ధకళుమ్ వ్యాఖ్యాతమయిద్రుద్రైన్దు తిరువుళ్ళుమ్.
ఇప్పడి సర్వజనజ్ఞుళుకుమ్ పరమబుద్ధవానకృష్ణమడైయ తిరువడికలై యాశ్రయిత్తాలాఱ్ఱియ, (ఎప్పరత్తుణ్డేళ క్తస్యశోహేతుః పరరత్తు
ణ్డే) ఎన్దుమ్మడి యిరుక్కిఱ సంసారిచేతనరుక్కు వేఱుసహాయముమ్ పురుషార్థము మిలైయెన్దు పరమహితమానవరత్తై “కొణ్ణప్పెడ్డిర్”
ఎనిఱువరకత్తిలే కారినూను అరుళిచ్చెయ్తార్నిఱార్.

జే.దా.నా.చా.ర్య.రొ.తి.రు.వ.డి.క.శే.శ.ర.ణ.ప.

తాత్పర్యము. — “కొణ్ణపెణ్ణిర్” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్రాజ్యస్థితి, సర్వేశ్వరుడు [౧] ప్రళయకాలమందుఁగలిగినయాపత్తిలో సకలచేతనులనునశింపకుండ తనయొక్కరమందుంచుకొని రక్షించిన యాపద్బాన్ధవుఁడు, [౨] తనయందువిశ్వాసములేని సుగ్రీవాదులకు ఒక బాణముచేఁ దనపరాక్రమమునుజూపించి తనయందు దృఢతర విశ్వాసమునుగలిగించుకొనిన వాఁడు, [3-౪-౫-౬-౭-౮-౯-౧౦]విరోధులైనయనురులను సంహరింపుటకై తమపరమకృపచేత ఉత్తరమందున్న మధురాపురియందవతరించినవాఁడు, గనుక నిట్టిరక్షకుని శ్రీపాదములనాశ్రయింపనియెడల, స్వరక్షణమందక తులైన సంసారులకు వేఱురక్షకములేదు, ఇంతకంటెవేఱుపురుషార్థములేదు అనియెడి యీపరమసాతమును లోకులకువదేశించిరి.

౯౩.

తి-నూ.— కొండ్లపెద్దోర్తాకముతలాక్కూటుముత్తూర్కనత్తాల్ | అడ్డినవరెస్టేయనరెవిట్టు | తొడ్డురుడ్డు |
శేర్కునిరుమాలైచ్చేరుమెన్టా నార్కుమితమ్ | పార్కు మ్మవుకర్థిమాజ్కపణ్ణు. ౮౧

ఆగమము. — ఆర్కుమ్ - ఎట్టివారికిని, ఇతమ్ - హితమును, పార్కుమ్ - చూచుచున్న, ఫుక్ద్ - తీర్తిగల మాజన్ - నష్టా
 హ్వర్లు, ప్లా - ముందు, కొట్ట - (ధనాదుఁచే) స్వీకరింపబడిన, పెడ్డీర్తాక్ముతలా - (బంధువులలో) ప్రధానులైన స్త్రీలు మొదలుగ,
 హులుమ్ - చెప్పబడుచున్న, ఉద్దోర్ - బంధువులు, కన్నత్తాల్ - (పుణ్యపాపాదితము) కర్తవులచేత, అడ్డినవర్ - చేరినవారు, ఎట్టే-
 అనియేనిశ్చయించి, అవర్త - ఆబంధువులను, విట్టు - వదలి, తొడ్డిగడక్ - (తన) భర్తలతో, శేర్కుమ్ - చేర్చుచున్న, తిరుమలై -
 ప్రయోజనము, శేరుమ్ - ఆశ్రయించుడి, ఎన్టాక్ - అనియువదేశించిరి.

అవ — (కొంజెపెట్టిర తాళ ముతలా) ఇతిల్, సోపాధికబద్ధకల్పైవిట్టు నిరుపాధికబద్ధవైపుల్లోచొచ్చుకొక వాహ్వోర్ పాశురత్తె
యనువదిత్తరుళిచ్చెయ్కతార్. ఎజ్జనేయన్నిల్, తన్నెప్పల్లోనారై త్రినక్కభిమతిరాన భాగవతరీకళ తిరువడికలిత శేరేత్తురక్షిక్కువై
సర్వశ్వర నేప్రావ్యముమ్ ప్రావకముమ్ సర్వవిధబద్ధవుమ్, అల్లాతారడక్కలుమా పాధికబద్ధకల్, ఆనపిమ్మ, అననైయొడ్డన్ జోపాధికబద్ధ
కల్పైవిట్టు, ర(బ్రాతాభర్తాచబ్బశ్చపితాచనుమరాఘవః) ఎన్నువ్బడినిరుపాధికసర్వవిధబద్ధవుమాన సర్వేశ్వరునికిడిమై పుక్కుజ్జివిత్రు

పొరుగ్గోళ్లు ప్రతి ప్రకర్షతాత పిటరై కు, తిరువదేశిక్కిళు * కొణ్ణపెణ్ణిరిలరై "కొణ్ణపెణ్ణిర్ తాకొముతలా" ఇత్యాదియారే యరుళి చెప్పియేకటారె.

వ్యా. - కొణ్ణపెణ్ణిర్ తాకొ ముతలామ్మముల్ దొర్) కైయల్ ధనతై యట్టియమాటి కొణ్ణసీకిళ్. కొణ్ణపెణ్ణి - అతిసాపాధిక త్వమ్ తోన్ దుక్కు ; తానెప్పు - పెణ్ణిర్ ప్రాధాన్యమోన్ దుక్కు. ఇ. ప్పడికిళి త్రిపుత్రాదియాకచ్చిల్ల ప్పడుకీటబద్ధవర్గమెల్లామ్. (కూడు ముల్ దొర్) ఎన్ఱుపాఃమఃపోతు ఆగన్ఱుకమాక ఎన్ఱుకూడినవర్ కళెన్ఱాకట. (కన్ఱతలణ్ణిసవరెన్ఱేయవరెన్ఱు) కర్తాపాధికమాకనడెన్ఱవర్ కళెన్ఱే వాధికబద్ధకళానవర్ కడెన్ఱు. "కొణ్ణపెణ్ణిర్ ముక్కుళ్" ఎన్ఱుతోడణ్ణియరుళిచెప్పియేతై యనుపదిత్తురుళిచెప్పియేకడి. (తొన్ఱు రుడకాళేర్ ప్పన్ఱురుమాలెచ్చుమెన్ఱాక) తన్ఱైయన్ఱయి అన్ఱుక కైత్తనకు - శేషభూతరానవర్ కళోడే శేర్ కుమ్ శ్రియఃపశోడైయన్ఱయన్ఱొళ్ళెన్ఱిత్తార్. (అర్ కుమితమ్మార్ కుమ్ పుకట్ మాకవన్ఱు) ఎత్తనైయటిన్ఱుతవర్ కళో విషయత్తిలుమ్ పితత్తై త్తమ్మడైయన్ఱు ప్పన్ఱుత్తై దర్శిక్కుమ్ యశస్సెయన్ఱైయన్ఱాన వాన్ఱొర్ మత్కలత్తిల్. ఇప్పడియాత్త హితదర్శియాన వివరు మొరునరే యెన్ఱడ. ఆర్ కుమితమ్ వార్ కైయన్ఱు - "కొణ్ణపెణ్ణిర్" ఎన్ఱుతోడణ్ణి, "తొన్ఱు" మాయన్ఱులల్లాలై కణ్ణిర్ తున్ఱే" ఎన్ఱుమ్, "తున్ఱైయన్ఱు తాన్ఱునామచాపోల్" ఎన్ఱుతోడణ్ణి "పున్ఱైయన్ఱు ప్పొన్ఱులల్లాలై కణ్ణిర్ వాన్ఱే" ఎన్ఱుమ్, "వాన్ఱే కైయన్ఱైయన్ఱు" ఎన్ఱుతోడణ్ణి "అరుళి తాన్ఱాన్ఱాయన్ఱులల్లాలై కణ్ణిర్ కళే" ఎన్ఱుమ్, "అరణమావర్" ఎన్ఱుతోడణ్ణి, "శరణెన్ఱయన్ఱు ప్పొన్ఱులల్లాలై కణ్ణిర్ శతిర" ఎన్ఱుమ్, "శతిరమ్" ఎన్ఱుతోడణ్ణి "ఎత్తిర్ తాన్ఱాన్ఱాయన్ఱులల్లాలై కణ్ణిర్ పే" ఎన్ఱుమ్, "ఇల్లె కణ్ణిర్ ప్పమ్" ఎన్ఱుతోడణ్ణి "కొల్లియన్ఱు ప్పొన్ఱు కలల్లల్ ముల్ దొన్ఱిలై కురుకే" ఎన్ఱుమ్, "ముల్ దొన్ఱిలై కురుకన్ఱొమ్మోమ్" ఎన్ఱుతోడణ్ణి "వడమతురై ప్పిణ్ఱాక ముల్ దొన్ఱిల్ శిర్ కున్ఱునై కల్ వాన్ఱే కణ్ణిర్ మణమ్" ఎన్ఱుమ్, "వాన్ఱే కణ్ణిర్ మణమతు" ఎన్ఱుతోడణ్ణి "పిన్ఱే తున్ఱైయాన్ఱొమ్మితినిల్ యాన్ఱు మిల్లె మిక్కుతే" ఎన్ఱుమ్, "యాన్ఱు మిల్లె మిక్కుతనిల్" ఎన్ఱుతోడణ్ణి "తాన్ఱు శేర్ తొన్ఱున్ఱులల్లాలై కణ్ణిర్ శరణే" ఎన్ఱుమ్ "కణ్ణన్ఱుల్" ఎన్ఱుతోడణ్ణి "ఆవన్ఱు ముల్ దొన్ఱిలై" ఎన్ఱుమ్, ఇప్పడి బహుముఖమాక సర్వార్ కుమ్ సర్వహితకైయన్ఱు దేశిత్తురుళిన్ఱై, ౧. ఇప్పుడవులక లి కణ్ణతోడున్ఱు అబాన్ఱవరడ కాభోగ్యా ముఖానుసాయ ప్రతిసమ్మన్ఱై కాన్ఱి" ఎన్ఱితే ఆచార్యహృదియత్తిల్ నాయనారువారు చి చెప్పియేతట.

పెరియజ్జేయర్ తిరువడిక శ్లేశరణమ్.

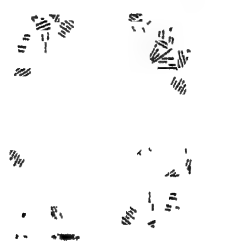

తాత్పర్యము. - ఎంత అజ్ఞానులను హితైషియైన కీర్తినివహించిన నమ్మాళ్వార్లు, "కొణ్ణపెణ్ణిర్" అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో, భార్యాపుత్రాది సకలబంధువులను తమతమకర్మానుగుణముగ వచ్చిచేరినవారు, వీరుసర్వకాలమును మనలనురక్షించెడి బంధువులుకారు అని నిశ్చయించి వారినివదిలి, తనభక్తులను తనభక్తులతోజేర్చి యానందంపించుచున్న నిరుపాధికబంధువైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించుచు యని యుపదేశించిరి.

ఒప్పుతామ్మత్తిల్ - ముత్తిన్ దొరువాయ్ మొట్టి ముల్ దొన్ఱిల్.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౨౧. - - ౨౯౩.

శ్రీః.

ఆత్మార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేషరణమ్.

అనునామ్ మొట్టి - ఒన్నతామ్బత్తు - ఇరణ్డాన్దిరువాయ్ మొట్టి - వణ్డెనాళాళే వ్యాఖ్యానజ్ఞాల్.

మూ - వణ్డెనాళాళేనినిగువరుళుమ్ పజ్జయత్తాల్ తిరువరుళు.

జ్జొణ్డనిన్దోయిల్ శీయ్ తుప్పల్ పడికాల్ కుడికుడివట్టివన్దాప్పయ్యమ్.

తొణ్డొర్క్కరుళివోతివాయ్ తిరువన్దామ్ రైక్కణ్డానొక్కాయ్.

తెణ్డైరై ప్పొరునన్ దుణ్డై శూన్ ద్దతిరుప్పళిజ్జుడిక్కిడన్దానే.

అను - (వణ్డెనాళాళే) ఇప్పడియెమ్మెరుమానుడైయ వుళువైమైయై యనునట్టి, “ఇప్పజివుడైయ నానవనోడే కలన్ద పరిమాణ వేణుమ్” ఎన్నును సొరభత్తుక్కొణ్డ తిరుప్పళిజ్జుడియిలేపోయ్ ప్పొక్క, అప్పడత్తిల్, తన్దిటత్తు సామాన్యకటాక్ష మల్లతు వేటొరు విశేష కటాక్ష మ్మణ్డై యగుళక్కా. ఇంపైయాలే శాలవిన్నా తారాయ్, “ఎన్నై యన్ద్రుక్కియ తిరుక్కణ్డాళే నొక్కొయరుళ వేణుమ్. తిరువడికల్ తొణ్డొయిలే వై త్తిరుళి వేణుమ్, తిరుప్పళియుణ్డన్ద పిరాట్టియోడే మాడవిగున్దరుళ వేణుమ్, ఎటొన్దిరు నైన్దై తిరేవన్దరుళ వేణుమ్” ఎన్దివుడై గళిలే తమ్మిడయ మసొరభత్తుడైయడైయ వసేక్కొత్తార్.

సెంకొట్టి పరగ్రహమాత్తయాలే వణ్డెయ న్దాలే విషయాకృతి రాయ్ సర్వవిధకైజ్జుర్య నిగతరుమాయ్ ఎన్ద్రుణ్డియాకివడిమైకైయెతు పర్క్కొట పడియోజ్జుళుక్కరుళి శోతివాయ్ తిరువన్ద ఊతామరైక్కణ్డాలోనొక్కాయ్; తెళిన్దతిరైయెయడైయ తిరుప్పొరున లోడు పొడిన ప్పొడియ నీర నిలమ్ శూన్ ద్ద తిరుప్పళిజ్జుడియిలే వన్దకన్దొళిన్దరుళిననేయెన్ద్రు ప్రార్థిక్కిత్తార్.

పన్ను. - అనన్దరమ్, ఇరణ్డాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తీ, నిరుపాధుబద్ధవాస సర్వేశ్వరనుడైయ ఫలరూపతియాప్రాప్యతైయెయరుళి యైయెతు, అనుకన్దొళిన్దరుళిల్ కైజ్జుర్య మ్మణ్డైయెమసొగ్గిత్తు, కైజ్జుర్య ప్రతిసమ్మన్దియావవనుడైయ [౧] పుణ్డొకాక్షిత్వతై యెయెతు, [౨] అనురూప సమ్మన్దతైయెయె, [౩] అగ్నిసహాయత్వతైయెయె, [౪] దర్శనీయాకారతైయెయెయె, [౫] మనస్థితశోభైయెయెయె, [౬] ఆశ్రితార్థమాసవానాయుధన తైయెయెయె, [౭] అసాధారణ పరికరయోగ తైయెయె, [౮] అఖిలలోకవన్ద్యత్వతైయెయె, [౯] అనిత్యమై సామూహ్యతైయెయె, [౧౦] శ్రీభూమి సేవ్యత్వ తైయెయెయె, ఏవంప్రకారవిశిష్ట నాననీ, [౧౧] ఉనక్ సాధారణ శేషభూత గాయ్ ప్పొన్ద వజ్రకుంకుమపైపణ్డి పూర్ణకటాక్ష మ్మణ్డవుమ్, [౧౨] తిరువడికల్ తైయెడుత్తుత్తైయెలే వైక్కవుమ్, [౧౩] అగ్గీకరిక్కుమొట్టు పిరాట్టి యూడిమాడ వ్మొన్దరుళియిరున్ద జ్జీకరిక్కువుమ్, [౧౪] ఆశామరూపమాక నడన్దెన్దరుళివరవుమ్, [౧౫] ముకముమ్మలువలుమాయ్ కొణ్డొక్కొమ్మ సేన్దెన్దవుమ్, [౧౬] నిలుగుమొట్టు పెరియితిరువడియైమేటొణ్డొ దవ్యాయుధన్దైయ మేన్దికొణ్డొవరవుమ్, [౧౭] అసాధారణపరికరత్తోడే వన్దన్ద సేన్దెన్దరుళి ప్పొన్దిక్కువుమ్, [౧౮] సర్వలోకజ్జుళుజ్జణ్డ వాన్దుమ్మడి యెన్దున్దరుళి యిరుక్కువుమ్, [౧౯] ఇన్దకుమారమానవడివై నాననుభవిక్కుమ్మడి పణ్డవుమ్, [౨౦] నాయ్చిమరై యడిమైకొణ్డరుళుకిణ్డాప్పాలే యున్దిరువడికిళిలే యడిమైకొణ్డరుళువుమ్ వేన్దొమెన్ద్రు, తిమ్మిడయ మసొరభత్తున్దొక్కొళి, తిరుప్పళిజ్జుడియిలే కిడన్దరుళుకిణ్డ సర్వేశ్వరన్దిరువడికళిలే ప్రార్థిత్తిరుళుకిత్తార్.

అన్ద్రు. - తణ్డొ త్తిరు పొరునల్ (౩) తణ్డొ పణ్డొ శూన్ ద్ద (౬) తిరుప్పళిజ్జుడి కిడన్దానే నిన్ (౯) త్తిరువరుళుమ్ పజ్జయత్తాల్ తిరువరుళుమ్ (౧౦) వణ్డెనాళాళే కొణ్డొ నిన్ (౧౧) కొయిల్ శీయ్ తుప్పల్ పడికాల్ (౧౨) కుడికుడి వట్టివన్ద ఆప్పయ్యమ్ (౨౦) తొణ్డొర్క్కరుళి అరుళి శోతి (౨౩) వాయ్ తిరువన్ద ఊ (౨౪) తామరై కణ్డాల్ నొక్కాయ్. (౩౦)

ఈ- (పడ్డెనాళాళేని తిరువరుళుమ్) నెడునాళో కూడప్పణ్ణిప్పొన్దపుకటాక్ష. తైయమ్ నీనేర్ బ్రీన్దుపణ్ణిప్పొన్దపుమి. యిళలమో? వితు, ౧ * ఎత్తిశూల్ పుక్కునెడునాళో పట్లకేళ త్తిళ ఫలమన్మో? వితు. నెడునాళో కృషియై ప్పణ్ణి ఫలవేళై యిల్ కై విడవో? (పజయత్తాళో తిరువరుళుమ్) అతుక్కడియాన పెరియపిరాట్టియార్ కటాక్ష తై యుణ్ణోణ్ణు. అవనుడై యవరుళిక్ సావత స్త్యైత్తై త్త విక్కుమరుళో. ప్రణయిత్వత్తాల్ వన్ద పారత స్త్యమితే సావత స్త్యైత్తై త్తవిర్ పుతు. ౨ “ఎన్నడియారతు శెయ్యార్” ఎన్నముక్ కటాక్షముమ్, 3 “నకచ్చిన్నాపరాధ్యతి” ఎన్ను మవళో కటాక్ష తైయమ్ పెరుళు. ౪ “కృపయాపర్యపాలయత్” ఎన్దు, కృపాపరత స్తినాన వున్నుడై య కటాక్ష ముమ్, అప్పారత స్త్యైత్తై క్కడియాన వవళో కటాక్షము మెన్దుమామ్. (పజయత్తాళో తిరువరుళుమ్) ఉన్నరుళిక్ సావత స్త్యైత్తై త్తవిర్ క్కుమవ శరుళుమ్మడియాకవన్మో వన్దతు. అవళరుళవక్ సావత స్త్యైత్తై ప్పిక్ శెల్లావపడి ప్పణ్ణుమాయీరు. “అవనుడై య పారత స్త్యమ్ ప్రణయిత్వమన్మో, నిలై నిఱ్ఱుమో, సావత స్త్యమేయన్మో ప్రకృతి” ఎన్దువేణ్ణా, అవళరుళేయిరుక్క సావత స్త్యమ్ జీవియాతు. ఆకై యితే, ముఱ్ఱున్దొరూ లవళోపురుషకారమాక ప్పన్దొరూకటాక్షు. (నికొయిల్ శీయ్త్తు) ఉకన్దరుళిన నిలజళితే, అసాధారణ పరిచయై ప్పణ్ణి. తన్దాముడై యనుకృతత్తాళో

జీ-ఆ|| శబ్దార్థమ్ (నెడునాళిత్యాది) మున్నే తొడజ్జీయన్దానపుక్ తిరువరుళుమ్మెన్దు శబ్దార్థమ్. “అరుళో” ఎన్దు-తత్కార్యమానకటాక్ష తైలక్కిటతు. ఫలితమ్ (నీనేర్ బ్రీన్దిత్యాది). ఇతు - తావన్దణ్ణుకైత్తైత్తై. ఆసారెన్నెన్దు (నెడునాళిత్యాది). అతః, పి యాన - అవనుకుక్కడియాన. ఇవళుడైయవరుళవక్ కటాక్షత్తైత్తై క్కడియాకైయాన తెన్నెన్దు (అవనుడైయ విత్తాని). సావత స్త్యైత్తై త్తవిర్ క్కుమ్ ప్పణ్ణియేతెన్దు (ప్రణయిత్వత్తాలిత్యాది). ఇతలి కృపైపణ్ణువర్ కశెన్దు క్కీల్ పదద్వయత్తుక్కు భావాన్దరమ్ (ఎన్నడియా రిత్యాది) కొణ్ణు-పెర్ బ్రేన్దపడి. మన్దినతాత్పర్య వివరణమ్ (కృపయేత్తాది). “పదార్థమపికాకుత్తని - కృపయాపర్యపాలయత్” “అవనుడైయరుళిక్ సావత స్త్యైత్తై” ఇత్తాది వాక్య వివరణమ్ (ఉన్నరుళినిత్యాది). ఏతద్వివరణమాతల్, “ప్రణయిత్వత్తాల్ వన్ద” ఇత్తాది వాక్యవివరణమాతల్ (అవళరుళిత్యాది). ప్రణయిత్వకార్యమాన పారత స్త్యమాపాధికమన్మో, సావత స్త్యమేయన్మో నిలై నిఱ్ఱుమేయన్మో పున్దు తెన్దు పరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవనుడైయవిత్తాని). ప్రణయిత్వమన్మో వేన్దతు-ప్రణయిత్వ పేతుకమన్మో వేన్దపడి. ప్రణయిత్వకార్యమాననిలై సావత స్త్యమాపాధికమన్మో సావత స్త్యమేయన్మో నిలై నిఱ్ఱుమేయన్మో వేన్దపడి. అతః - ప్రణయిత్వమ్ నిత్యమాకైయాళేత్తైత్తై ర్కనాన పారత స్త్యమమ్ నిత్యమేన్దపడి. కైత్తైత్తై శెల్లామిరుక్క తిరువలకిడుకటాక్ష తై విశేషిక్కైయాళే ఎన్దుకైత్తైత్తైత్తై ముఱ్ఱుమితు. వేన్దపడి తార్ (ఉకన్దరుళినిత్యాది, అల్లాతార్ స్వస్వగృహ్యై ప్పేణానిక, ఇవర్ కళుకన్దరుళిన నిలజ్జై ప్పేణవా నెన్నెన్దు (తన్దాముడైయవిత్తాని)).

ఆ-ఆ-వి|| నెడునాళో కూడవేపణ్ణిప్పొన్ద కటాక్ష శ్శడియాక, తిరువరుళుపడిమాన్మొకై ముతలానకైత్తైత్తై సన్దానపరన్దుగ గాన క కాస్త్రమార్గత్తాళే శేయ్తు పారుకటాక్షవిద్యోజ్యైయెన్దు తన్మొడైయస్వరూప తైచ్చొల్లి, అనన్దరమ్ “తామరైక్కణ్ణుళాళోనూకటాక్ష ము” ఎన్దు ప్రార్థిక్కిటపరుడైయ పార్థభావ తైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నీనేర్ బ్రీన్దిత్యాది వాక్యత్రయత్తాళే). ————— “పజయత్తాళో తిరువరుళుమ్ - నికొ - తిరువరుళుమ్ - కొణ్ణు నికొయిల్ శీయ్త్తు” ఎన్దెయారే - ఇరువరుడైయవుమ్ నిర్వేతుకవిషయాకారస్థితిలకాన కితార్ క్కీత్తై యెన్దుతోబ్రీన్దోబ్రీన్దో, ఇత్తైత్తైరుళుళుమ్మోబ్రీన్దో సహేతుకమానవిషయాకారత్తుక్కిలక్కాన వర్కళిరుగ్గు కో ప్రకార తైయమ్ నిర్వేతుకమానవిషయాకారత్తు క్కిలక్కానవర్ కళిరుక్కుమ్ ప్రకార తైయమరుళిచ్చెయ్ కితార్ (తన్దాముడైయవిత్తాని వాన్ద ప్పణ్ణుత్తాళే). ఇత్తాల్ - “సహేతుకమాన భగవద్విషయాకారముడైయవర్ కళో, ప్రయోజనాన్దరపరమాయ్ సాధనాన్దర పరమాయ్ యిరుప్పర్ కళో ; నిర్వేతుకభగవద్విషయాకారముడైయవర్ కళో, అనన్దప్రయోజనరమాయ్ అనన్దసాధనరమాయ్ యిరుప్పర్ కళో” ఎన్దుత్తా మురు.

మూ —కుడిక్కిడన్దాక్కణ్డాయ్తు నిన్దీర్ త్త వడిమైక్కున్ద్రోవల్ శెయ్తు, ఉన్దా పా ।

న్నడిక్కిడవాతేవట్టివరుకిన్దవడియోర్క్కరుళి, నీయొరునాళి ।

పడిక్కళవాక నిమిర్ త్తనిక పాతపజ్జయమేతలైక్కణియాయ్ ।

కొడిక్కొళ్ పొన్దు త్తిళ శూన్ద్రు కుళిర్ వయల్ త్తై త్తిరుప్పళిఱ్ఱుడిక్కిడన్దానే ॥

౨॥

ఆ.—(కుడిక్కిడన్దు) త్తిరుప్పళిఱ్ఱుక్ ప్రయోజనరావ్ కొణ్డొ ఉనక్క న్దరజమానవడిమై శెయ్తు ఉన్దిరువడిక్కళ త్తళియా తేవరమ్మర యాన్ ద్రిక్కిట వడియోముక్కుప్పైవణ్డి సర్వత్తాక శుక్కుమ్ మలభమాననిక పాతపజ్జయమే యొగునాళితలైక్కణియాయ్ ; కొడి కొళ్ పొన్దు పాక ముత్తే శూన్ద్రు కుళిర్ వయల్ శోత్తై త్తిరుప్పళిఱ్ఱుడియితే కణ్ణళర్ నరుళివనే యెన్దితార్.

౩

అన్య.—కొడిక్కొళ్ పొన్దు (౩) శూన్ద్రు కుళిర్ వయల్ (౬) శోత్తై త్తిరుప్పళిఱ్ఱుడి కిడన్దానే, (౯) కుడిక్కిడన్దు ఆక్కుమ్ శెయ్తు తీర్ త్త (౧౨) నిక అడిమై కున్ద్రోవల్ (౧౫) శెయ్తు ఉన్దా పా (౧౮) అడిక్కిడవాతే వట్టివరుకిన్ద అడియోర్క్కరుళి అరుళి నీ యొరునాళి (౨౪) పడిక్కు అళివాక నిమిర్ త్త (౨౭) నిక పాతపజ్జయమ్ తలైక్కణియాయ్ (౩౦).

అన్య.—అన్దరమ్, ఆన్దయవియాయురూపసమ్మన్ద్రైయడైయ వున్దిరువడికలై యొక తలైయితేవైక్క వేణు మెన్దితార్.

కుడిక్కళ తేయలక్కుటమాయ్, ఉనక మయమాన, మతిశాలే, (౩) శూన్ద్రుప్పట్ట, కుళిర్ న్ద, వయలైయమ్, (౬) శోత్తైయైయముడై త్తొన, త్తిరుప్పళిఱ్ఱుడియితే, ఆ త్తెయిమభి వార్థమాక క్కణ్ణళర్ న్దరుళివనే (౯) కేవత్తికులమ్ తప్పాతపడినిన్దు, అన్దశేవత్తి మట్టివర్థమా మ్మడికానాన్ శేవత్తియైయమున్దు యొన్దు యొన్దు, ఇతరపజ్జనివర్తమాన, (౧౨) ఉన్ద పియమాన, అడిమైకళితే, అన్దరజమాన వ్విత్తివిశేష క్కళి, (౧౫) అన్దున్దై, ఉన్దున్దై, అన్దున్దైయమాన, (౧౮) తిరువడికలైయొళ్ళయ అనుభవగనితమాయ్ అపర్వసానలభ్యమాన సర్వసత్త్వనిగూ త్తిరుప్పళిఱ్ఱుడియితే, సావతిన్ద్రైయమార్తమ్, తప్పాతపడివరుకిన్ద, శేవత్తిరాన వెజ్జళుక్కు, (౨౦) అరుళి, నిరుపాధికిబన్దు వాననీ, భూమిక్కి నాన్దళిమానమన్ద్రైయనిగూళితే, (౨౪) ఆతుక్కు, అనురూపమాక, నిమిర్ త్తైన్దున్దొన్దు, (౨౭) ఉన్ద, నిరతిశయిశోగ్య మాన త్తిరువడిత్తొమ్మిన్దు, ఎక త్తొక్క నురూపమానవలక్కొరమామ్మడివణ్ణియరుళ వేణుమ్, (౩౦).

౩.

అన్య.— స్వరముల నీతనలక్కుట మునదయన్దు స్వరహణీయమైన వ్రాకొరములచేత (౩) మట్టరెడినదియన్దు చిల్ల నైన పొలములను (౬) పోల్పుముగలదియన్దు నన్ద త్తిరుప్పళిఱ్ఱుడియన్దు పన్దళించినదీ పోవ్మి! ( ) చిల్లమర్యానలో (శేవత్తిలో) నుండి (ఆకులమున) అన్దయమానగలది తీసి అన్దయమిగలది వన్దు నన్ద పిన్దించిన (౧౨) నీయొక్క వైక్కుర్యములయన్దు అన్దరజైజ్జగ్గర్యములను (౧౫) తేనీ నీయొక్క స్వరహణీయమైన (౧౮) త్రిగూటములను దాటకుండ (నీయొక్క త్తిరువడితప్ప మతేయొకదాని నెఱుంగక) శేవత్తిమాన్దు మందును చిల్లమన్దు నీ భూమిల మునమా (౨౦) క్కవతేనీ నీవు ఒకప్పడి (౨౪) భూమి అనురూపముగా (భూమి త్తిరువడిక్కిం కాని గున్దొ) సంచిన (౨౭) నీయొక్క శ్రీ సావతిన్ద్రైయములే నాశిరస్సున కాభరణముగన్దునుము. (౩౦)

౨.

అన్య.— ఇరణ్డామ్మట్ట. స్వరములభమాన వున్దిరువడికలై యెన్దులై యిత వై త్తిరుళి వేణు మెన్దితార్.

(కుడిక్కిడన్దు) కుడిక్కిడాకవర్తిత్తు. కులమర్యాదై తప్పాతపడివర్తిక్కై. “ఇత్తోకువంశ్యరిల్, తమయనిరు క్కత్తిమ్మిమారిల్ ముడిశూడి యటివారిల్లై” ఎన్దానితే శ్రీభరతామృత్ (ఆక్కణ్డాయ్తు) కుడియిల్ పణ్డెలాత

జీ-అ॥ ఇరణ్డామ్మట్ట (కుడిక్కిడన్దొత్తాది). “పడిక్కళవాక నిమిర్ త్తనిక పాతపజ్జయమేతలైక్కణియాయ్” ఎన్దైక్కటాత్తై పతారిక్కై (స్వరములభేత్తాది).

కులమర్యాదై తప్పాతపడి వర్తిక్కైయావతు - అవసుక్కు శేవ భూతమాన స్వరూపత్తుక్కునుగుణమాక పక్షిత్తాలుమిరక్షియావిట్టాలు మున్దాకై పార్ త్తిరుక్కై. ఇప్పడి వర్తిత్తపేరున్దొవెన్దు (ఇత్తోకువంశ్యరిల్). ఆక్కుమ్ - నన్దై, అతిశయమాక వుమామ్. పణ్డెలాతనన్దై శావన-

ఈ - నన్నెక్కలైయ్ డ్దాక్కి ౧ - పజ్కుదిగన్దు జటిలోభరతస్వాం ప్రతిక తే! పాదు కేతేపురస్కృత్యసర్వభృకుశలంగు మేం
 ఎమ్మమ్, ౨ - జటిలం చీరననమ్" ఎమ్మమ్ 3 సహితేరాజపుత్రన్దం కామాయామ్మర ధారిణమ్ | పరిభోక్తుం నన్యవ
 స్యన్తి పారావైధర్మవత్సలమ్! అరుకేయిరుక్క చెయ్ తేయు మిననై చూచ్చువిరుక్కి అ పారిరాననర్కళ ఇననై య
 నుభవిక్కియల్ సనైయల్ గ్రాంకళ. అతుక్కడియెన్నెన్నిల్ [రాజపుత్రమ్] పెధునూళ్ పేరనిష్టవన నరమ్,
 "ముడివర్కననై, ఇవనోతాన్ నమక్కు త్తిజప్పకుకితా" ఎన్నిపుద్దార్కళ. [ధర్మవత్సలమ్] ఇతుక్కు మన
 న్ననోచొక్కమ్: ధర్మత్తుక్కాక త్తనై యభ్యయ మాతినానితేయవ. ౪ ప్రభిశ్చసచివై సార్ధమ్! తానెరువను మే
 పోకనమైదుక్కు, అర్తర్పలనై యుగ్గొణ్ణుపోనా. అతుక్కడి - "నామెరువనుమేయన్తిక్కి, పలర్ కణ్ణసీర్ కణ్ణాన్
 మోనానా" ఎన్నుమత్తెప్పూర్. వినై శెయ్య ప్పొవనై ప్పొలే, అనై కుత్తైకలై యకప్పడ త్తిరట్టిక్కొణ్ణు పోనా
 నాయ్. పిరినాల్ గ్రామెక్కు త్తన్నిఱుత్తెన్దా రొరువరుమిల్లై యాయ్. పరికరత్తిల్, [శిరసాయాచిత్రం]
 మయా: నాకతలై యాలే యిరన్దకార్యత్తెయమ్ ముజప్పరో? ౫ "శిరసాయాచిత్ర స్తస్యవచనం నకృతంమయా"
 ఎన్దాకేయనరుమ్ - "అవనుమేతనక్కడుక్కుమ్బడిశెయ్తా, నాముమ్ నమక్కుడుక్కుమ్బడి శెయ్రోమ్" ఎన్దా
 రితే. "అనాకతలై యాలే యిరన్దకార్యత్తె ముజాతుప్పొద్దమ్" ఎన్తితేయనర్ తిరుచ్చళన్ పుణ్బట్టటు. 6 "బ్రాతం"
 ౭ "బ్రాతాన్యా మూర్తిరాత్తనా" ఎన్తిజుడియే, అవర్తన్దిరుమేనియ కవన్ద వేన్నెన్తిరుప్పళు. శేషమ్ పు
 ర్వవత్. ఇప్పుడియిక్కడియి లిల్లాత శేర్ దిజ్జలై యున్దాయ్. "మూత్తారిక్కు విళై యార్ ము: పూడక్కిడిన
 తన్దు" ఎన్దుపోర్ తనై మున్దు అన్దాన్యాయమ్, కణ్ణుచొక్కనిరుమాయ్, జుత్తెయమిప్పనైన్దు, నల్కలై యువదా

చి-౨. ప్రేమపరిచయత్రాల్ పద్దవికృతికళ. ఎ - పజ్కుదిగన్దు జటిలోభరతస్వాం ప్రతిక తే! పాదు కేతేపురస్కృత్యసర్వభృకుశలంగు మేం
 భరతస్వాం ప్రతిక తే! పాదు కేతేపురస్కృత్యసర్వభృకుశలంగు మేం" ఇదియన్దకాణ్డప్రతిప్రయాణ రామలక్ష్మణ భరతస్వాం
 అన్యైరన్దం గ్రాహింపతితంభువి | దదర్శ రామోగుర్భంయుగా నై భాస్కరంయథా" ఇతియోధ్యా కాణ్డపిత్రకూళి "నానితేరాన్దం
 త్రన్దకాచాయామరధారిణమ్ | పరిభోక్తుంవ్యవస్యన్తిపారావైధర్మవత్సలమ్" ఇతియన్దకాణ్డరామాగమనాసన్న కాలే. "నిగ్రహస్యన్తి"
 అధ్యనీహితాకితైయైన్దపడి. ఇకాన్దకళ్యేయప్పొతేయాలేయో సనైయల్ తెన్ని (అరుకేయత్వాది) ఎన్ద - మేనానై. తొట్టన్ద
 నరుత్తె - అదనైయ్. చ - చక్వరియోడు అతెప్పడియెన్దు (ధర్మత్తుక్కాకవిత్వాది). ఇవనుమ్, తిరుయనిరుక్కత్తిమ్మిడిజూనా
 క్కుడన్దత్తే" ఎన్తిజుర్ తిలే వత్సలన్దపడి. పట్టిజాతనన్దకలై యున్దాక్కినతుక్కు ప్రమాణాన్దమ్ (ఏభిశ్చేత్వాది). "ఎన్తి" ఎన్ద
 తుక్కుభావమ్ (తానెరువనుమేయత్వాది). "ఏభిశ్చ, సచివైశ్చ" ఎన్దు - చకారత్తెయిరన్దిడ త్తిలుమ్ కూట్టనతు. ఆనాల్, ఆన్ద
 తైకత్తెక్కొట్టిక్కొణ్ణుపోనానెన్నెన్దు (వినైశెయ్విత్వాది). రధగజతురగపదాతికలై త్తిరట్టిక్కొణ్ణుపోనతుక్కుమేటు (పిరినాల్ గ్రా
 మెక్కిత్వాది). "మతార్" ఎన్నుమతుక్కు నియామకమరుళిచ్చెయ్కేతార్ (శిరసాయాచిత్ర స్తస్యత్వాది), యన్దకాణ్డరామభవధాన్
 రామ, "మాంసివర్తయితుంయోసా చిత్రకూటముపాగతా" ఇతిపూర్వార్ధమ్. ఇల్లోకిత్తుక్కు భావమ్ (అవనుమిత్వాది). నమక్కుడుక్కు
 మ్బడి యెన్దతు - నమ్మడైయన్దొణ్ణుత్తుక్కుడుక్కుమ్బడి యెన్దపడి. వివరణమ్ (అవకతలైయాలేయత్వాది). "బ్రాతం" ఎన్దతుక్కు
 భావమ్ (బ్రాతాన్యామూర్తిత్వాది). "అచార్య బ్రహ్మణీమూర్తిపితామూర్తిప్రజాపతే | మాతాపృథివ్యామూర్తిస్తుబ్రాతాన్యా
 మూర్తిరాత్తనా" ఇతిమానవధర్మకాన్దే. శేషమ్ పూర్వవత్ ఎన్దతు - మహాప్రవేశ త్తిజ్జిన్ద వ్యాఖ్యానత్తెన్దైన్దు. ఏభిశ్చ" ఎన్దుప్రాణి
 కలై చొన్నతు - అనైకుత్తిరకళుక్కుముపలక్షణమ్. వివరణమ్ (మూత్తారిక్కువిత్వాది) (మున్దివనైయ్యోయ్) ఎన్దవనన్దమ్, అప్పడియే

(౧౦) తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౨ - తి - పణ్డెనాళాలే - ౨ - పా - కుడిక్కిడన్ వ్యాఖ్యానం. 32

ఈ - త్తిరువాయ్మొళియితే మున్బిననై యొళియ. (నికత్తిర్ త్త వడిమైక్కుల్ దేవల్ శెయ్తు) తన్నుడై య రస్యతై యాలే, ఇతరపుగువార్థ త్తిల్ నలై యఱుక్కువన్ల నడిమైకళిల న్దరజ్జమాన వడిమైకళై చెప్పయ్తు. (ఉకాపాన్నడి క్కడ వాతే) తకాచాపలతాలే నిర్బన్దిక్కు మతువుమన్త్రికే; మున్ను పెరుమనాల్ ద్రామైయోడే శ్రీవస్తిభగవాన్ తొడక్కుమా న్నాడై పురుషాకారమాకిక్కిణ్ణు మీట్టతాక చెప్పవన్, “ నామవియర్ శొన్న కాన్యమ్ శెయ్తోమాన నిజమ్ పెజలానతు, నీర పతినాలాణ్ణు రాజ్య త్తిలే యిరుక్కిల్ కాణుమ్” ఎన్న; ౧ “ఆరుహారధంబాప్టు;” ఎన్ఱు హృష్ట నాయ్ మీణ్ణుపోనానితే; అప్పడియే, ఉన్నుడై య వాణ్ణాతిలజ్జనమ్బణ్ణాతే. ఉన్దిరువడికళై త్తప్పాతే. అన్బియే, ఉన్ను డైయ స్పృహణీ ముమాన తిరువడికళై యల్ తజ్జిమాతేయెన్నుతిల్. అతావతు - అనన్యప్రయోజననాకై. (నన్బివ గుడ్డి వడియరోక్కరుళి) అడిమైముత్తై తప్పాతే పోరుకిఱ వనన్యగతికళాన వెజ్జుకుక్కు శృపైయెప్పణ్ణి. (నీయెరునా ల్లిత్యాది) అనన్యభావ మొరునాళిలేయాయ్ ప్పిన్నువద్రుమతో; అప్రతిషేధత్తుక్కు మేజ్జుడరుచిమికై యో? గుణా గుణ నిరూపణమ్బణ్ణాతేయెల్లార్తలై యిలుమ్వై త్తతిరువడికళై, అకైయై య వెళతలై యిలుమ్వైక్కలాకాతో? (నడిక్కిళి వాక) భూమియైమిళాక్కులై కొళ్ళి విజ్జవళరుమతిలు మరితుపోలేకాణుమ్, అతుక్కుళవాక త్తిరువడికళై గ్గుళై తొళ్ళిన వరుమైయుమ్. ఉనక్కిరియతొన్ఱాయ్ నాన్కైశప్పడుకితేనో? ఇత్తనై యన్తోశెయ్యవేణ్ణువతు (నికా పాతపజ్జయమ్) ఒరు శెప్పిప్పువై కొణ్ణుకాణుమ్ కాడుమేడై యు మళిన్దుకొణ్ణు. (త్తల్ క్కణియాయ్) ఏళెయి మాకకొళ్ళినినై త్తి కార్యత్తుక్కుళి వాక్కు మత్తనై యా యిరున్దతితే, భూమిక్కుళాన్కిన తిరువడికళై యెన్ఱై క్కళి ఎక్కలాకాతో? (త్తల్ క్కణియాయ్) ౨ “కోలమామెన్ శెన్నుక్కు” ఎన్దిరుప్పార్తలై యిల్ వైక్కలాకాతో?

అయిననుకొ, ప్రాంత్యత్వైయాలే, ప్రపన్నకుల త్తిలిల్లాత 3 “కణ్ణిన్కైకళాలిన్ఱుక్కుమ్” ౪ “మణ్ణైయిరున్దుకుటావి” అత్యాదికి శే గొల్లన్దొమ్మిగురుగొల్లన్దొమ్మిగురుసతానన్యసాంబంధతాలే అతిశయ తైయున్దాక్కి ఎన్ఱుకూట్టువను. తీర్ త్రవడిమైయాలతు - ఉనక్కియల్ మున్బిన్ఱుక్కుకొన నడిమైగురున్దువివశీత్తు, అత్తాల్ ఫలితమ్ (త్తిన్నుడైయవిత్వాది). ఉకావిషయమాయ్, ఇతరసజ్జనివర్తకమాన వడిమైకళిల్ అన్ద ర్జ్జమాన వడిమైకళి వచ్చున్దొమ్మిగురుక్. (నీర పతినాలాణ్ణు రాజ్య త్తిలేయిరుక్కిల్ కాణుమ్) ఎన్దవన్దరమ్, (తకాచాపలతాలై నిర్బ న్దిక్కుమతువుమన్త్రికే) ఎన్ఱ త్తియసుసన్ధిప్పతు. (నిర్బన్దిక్కుమతువుమన్త్రికే) ఎన్ఱతుక్కు-ఆరుహారధంబాప్టు; ఎన్ఱైయన్దెయ్యయమ్. ఆజ్ఞానిత్వమునమ్బణ్ణ తేయప్పతు - ఈశ్వరమగ్గు. త్తమ్మైకొణ్ణుతిరునాయ్మొళి పాడువిక్కిత్తిరువుళ్ళమానాల్, అన్దవ్యసన త్తైప్పాటున్దు కొణ్ణిగొన్దొమ్మి. ఇన్దరమ్ (ఉన్దిరువడికళై త్తప్పాతేయెన్ఱు) ఎన్దనన్బియేవరుకిఱవన్న (అడిమైముత్తైయిత్వాది). “ఒరునాళి” ఎన్ఱతు గ్గుళి వాక (అన్దన్యభావమిత్వాది). అన్దన్యభావమానతు - క్కవైపణ్ణుకై. వద్రుమతో - వద్రుమతున్దెన్దవడి. “పడి” ఎన్దనచేతన సమాధిక్కుభావమ్ (అప్రతిషేధత్తుక్కిత్వాది). మికయో - అధికమాక వేణ్ణుమతో. తాత్పర్యమ్ (గుణాగుణేత్వాది). వడియిలేనిమిర్ త్తవె న్నా తే “అళివంకనిమిర్ త్త” ఎన్ఱవిశేషిక్కితాతెక, అప్పడియళివాక నిమిర్ క్కైయరున్దలొకెన్న (భూమియైయిత్వాది). (విళాక్కులై కొళ్ళిన్దొమ్మి) గ్గుళి - కర్దమ విళాకొళ్ళిన్దొమ్మి - వ్యాపితక్కు; కబళీకిరైక్కియెన్దపడి. మత్తైతాన్దిన - కడివాళి మెట్టిప్పిడిత్తి. ఇన్నామర్కన్య కభసత్తుక్కు ద్వేధాభావమరుళి చెప్పయ్కితార్ (ఉనక్కిరియతిత్వాది వాక్యద్వయత్తాలే). ఇత్తనైయన్తో శెయ్యవేణ్ణువతెన్దతు - మేలు క్కవతారికైయాలిల్. “పజ్జయమ్” ఎన్ఱతుక్కుభావమ్ (ఒరు శెప్పిప్పువైయెత్వాది). భూమిక్కుళవాక్కినతిరువడికళై యెన్ఱుడైయ త్తల్కళివాక్కు పోమొవెన్న (ఏతేమమిత్వాదివాక్యద్వయమ్). వైయాయ్నాతే “అణియాయ్” ఎన్ఱతుక్కుభ వమ్ (కోలమా మిత్వాది). “అణియాయ్” ఎన్ఱెక్కు, అప్పడిప్రార్థ్యమొవెన్న, ప్రార్థ్యమెన్దెక్కుమ్, తిరువడికళిలజ్జార్ మెన్ను మతుక్కుమ్ ప్రమాణమ్

ఈ. — ౧. కదా" ఎన్గెఱార్. (కొడియిత్యాది) ౨ సారామసక్కిరన వీతళోకారామస్య శోకేనసమానశోకా పెరు మాళుడైయ సద్భావ త్తిలతిశక్కైయా లేయు మొరుళోకముణ్డు, పిరివాల్ త్రామైయా లే పడుకిఱతు మొరు శోకముణ్డు, అతిల్, తిరువడియై క్కణ్డపిన్బు ఒన్బుతీర్ న్దతిత్తే, అప్పడియే, సురక్షితమాయ్ శ్రమహరమాన దేశ త్తిలే కణ్డళర్ న్దరుళప్పెన్దుతు, ఎకవరుకిఱతో? ఎన్బిఱభయన్దీర; ఇనియెన్నై వివయికరిక్కుమతు వేకుడై అక్కుత్తై యున్దీర్ త్తిరుళ కేణమ్.

జీ - ౨॥ (కదాన్బెఱార్) “కదాపునశ్శుభ్రరథాన్” ఇత్యాది. “మదీయమూర్ధాన మలబ్బరిప్పతి” ఇతియామునా చార్యస్తోత్రే. మతిశ్చెచ్చొన్న తుక్కుమ్, “తలైక్కణియామ్” ఎన్బ తుక్కుమ్ సద్భావస్తమాకభావమ్ (సారామేత్యాది). “సారామ సక్కిరనవీతళోకారా మస్యశోకేనసమానశోకా । శరన్తుభేసామ్బుదశేషచన్దా) నిశేవవై దేహసుతాబధూవ” ఇతిసున్దరకాణ్డే. “వీతళోకా” ఎన్నాన్బెఱార్, “సమానశోకా” ఎన్బ తుశేరుమ్బడియెన్నెన్న (పెరుమాళుడైయ విత్యాది) “సారామసక్కిరన వీతళోకా” ఎన్బైయా లే పెరుమాళుడైయ సద్భావ త్తిలతిశక్కైయా లేయిల్ ద్రొన్బుపడి. కొడికైయు డైత్తాయ్, పొక మతిళా లే కూర్పట్టు, కుళిర్ న్ద వయలైయుమ్ శోలైయైయుమ్ డైత్తాన తిరుప్పళిఱుడియిలే కణ్డళర్ న్దరుళుకిఱవ నేయెన్బు శబ్దార్థమ్. కొడిక్కొళెన్బుతోడజ్జి, కిడన్దానే .. కుడిక్కిడ న్దెన్బు తోడజ్జి, తలైక్కణియామ్ త్యన్బయి:

ప్ర-తి — ఇరణ్డమ్బట్టు (కుడిక్కిడన్బు) యధకాణ్డే ప్రతిప్రయాణే రామప్రతిభరచాపిజ, “పబ్బుదిగ్గు జటిలో భరతస్తాప్తిప్రతీక్ష తే । పాదుకేతేపురస్కృత్య సర్వభువుశలంగృహే॥ .” — అయోధ్యాకాణ్డేచిత్రకూటే, “జటిలభేర వసనం ప్రాజ్ఞాలింపతితంభువి । దదర్శరామోదుర్దర్శం యుగాన్తేభాస్కరంయథా.” — యధకాణ్డే రామాగమనాసన్నకాలే, “సహితేరాజపుత్రన్దం కామయామ్బుంధారిణమ్ । పరిభోక్తుంవ్యవస్యన్తి పౌరాన్దేర్షవత్సలమ్” — అయోధ్యాకాణ్డే, “ఏభి శ్చసవివై సాన్దర్శమ్” ఇత్యాది. — యధకాణ్డే [౧౨౮] “మాన్నివర్తయితుమ్” ఇత్యాది ॥ ౧౯ ॥ . — మానవే ధర్మ కాన్తే, “ఆచార్యోబ్రహ్మచోమూర్తిః పితామూర్తిః ప్రజాపతీః । మాతాపృథివ్యామూర్తిస్తు భ్రాతాస్వామూర్తిరాత్మనః” — సున్దర కాణ్డే పత్తింగళసన్దే, “సారామసక్కిరన వీతళోకారామస్య శోకేనసమానశోకా । శరన్తుభేసామ్బుదశేషచన్దా) నిశేవ వైదేహసుతా బధూవ॥ ౧౭॥”

తాత్పర్యము. — ధ్వజములచేతను నుందరప్రాకారములచేతను నలంకృతమై పాలములచేతనుతోపులచేతను చల్లనైయున్న తిరుప్పళిఱు డియందుచువన్బులించిన ఓశ్రయపతీ! ఆనస్యగతికులమై నీపాదములయందు స్వరూపానురూపమైన కైబ్బర్యముజేయుచున్న మాయంగు కృపజేసి త్రివిక్రమావతారమందు భూమినిగొలుచుటకైయెత్తిన నీశ్రీపాదములను మాలిరన్నుమీద నుంచుము.

మూ. — కిడన్దనాళికిడన్దాయె త్తనై కాలజీడ త్తియున్బిరుపుడమ్బుళైయ ।
 తుడర్ న్దుకుల్ ద్రోవల్ శెయ్మొత్తోల్లడిమైవళివొన్దెన్దొర్ క్కరుళి ।
 త్తడన్దోడామరై క్కణ్ విట్టిత్తునీయెన్బున్దన్దామరై మణ్డెయినీయుమ్ ।
 ఇడన్దోన్బావులకున్దెన్బువిరున్దరుళాయ్ తిరుప్పళిఱుడిక్కిడన్దానే ॥

3॥

ఆ. — (కిడన్దనాళి) ఇజ్జనే యెరుపడియేకణ్డళర్ న్దరుళుకిఱపిరానే! ఉన్ తిరువుడమ్బునోవాతో; ఉన్ తిరువుడమ్బునోవాతో ఉన్నడియేనాన పెనక్కాకనీయెరునాళో, తామరై త్తడమ్మలర్ న్దాపోలే తిరుక్కణ్డైవిట్టిత్తు ఎన్బున్దరున్ద ఉన్ తామరైమణ్డెయిన్బు నీయుమ్, ఇన్దలోకమెల్లామ్ వామ్బుమ్బడి యిరున్దరుళాయెన్బెఱార్.

3.

అన్యః— తిరుప్పళిఱుడి కిడన్దనాళి కిడన్దనాళి (3) కిడన్దనాళి ఉక్ తిరువుడమ్మ (౬) అత్తైయ ఎత్తనైకాలమ్ కిడన్ద (౯) తుడర్న్ద మన్దోపల్ శాయ్తు (౧౨) తోల్ అడిమైవళి మమ్ (౧౫) తొన్దొరొక్క అరుళి తడమ్ (౧౮) తొల్ తామరై కణ్ (౨౧) విట్టిత్తు నీ ఎమ్మిన్ద (౨౪) ఉక్ తామరై మన్దైయుమ్ (౨౭) నీయుమ్ ఇడన్దనాళి మూవులకుమ్ తొన్ద (3౦) ఇరున్దరు శాయ్. (3౧)

పన్నీ.— అనన్దరమ్, తిరుమేనియలైయుప్పడియే పోతున్దజ్జణ్ణళర్న్దరుళాతే, అడియోగళ్ కణ్ణునభవిమ్మమ్మడియాక ప్పిగాట్టి యోడేమాడ వుణర్ న్దెమ్మిన్దరుళియిరుక్క వేణుమెన్దితార్.

తిరుప్పళిఱుడియిలే, ఆశ్రితార్థమాకక్కణ్ణళర్న్దరుళుకిఱవనే! అవేమాపరతన్ద్రనాయ్క్కొన్దొ కణ్ణళర్న్దరుళుకిఱవమ్మతుడక్కమాక. (3) ఇప్పడి యొరుపడిప్పడక్కణ్ణళర్న్దరుళినాయ్; ఉక్, తిరుమేని, (౬) అత్తైయమ్మడి, ఇన్న మెత్తనైకాలమ్ కణ్ణళర్న్దరుళి క్కడవై, (౯) ఇనిఎన్దళ పేత్తైక్కాక వున్నైయనవిధానమ్మజ్జిచ్చెన్ద, అన్దరన్దప్పత్తి, పణ్ణి, (౧౨) అనాదిన్దమాన, శేపత్వమార్గత్తిలే వరువోమాయ్, (౧౫) ఉనక్కేశేపమామ్మడి యనన్దగతికళానజెజళుమ్, ఇరన్ద, తడవై, (౧౮) తొన్దొమ్మడిపెరుత్త, తామరైపోన్ద, కణ్ణళై, (౨౧) ప్పరక్కవిట్టిత్తు, — , పడుక్కైయిన్దమ్మిన్ద, (౨౪) ఉనక్కనపాయినియాన్, పూవిట్టిపావలన్దాన భోగ్య తైయైయుమ్, పరువతైయై ముడైయళానలత్తీయుమ్. (౨౭) నీయుమ్, విన్దీర్జగత్తైయుమ్ అనన్దప్రయోజనరోపాతి కణ్ణునభవిమ్మమ్మడి, (3౦) ఇరున్దరుళవేణుమ్. (3౧)

అర్థము.— తిరుప్పళిఱుడియందు పవ్వళించినవాడా! పవ్వళించినప్పుడు మొదలుకొని (3) (ఏకరీతిగా) పవ్వళించియేయున్నావు, నీయొక్క తిరుమేని (౬)నొచ్చునట్లు ఎంతకాలము పవ్వళించెదవు! (౯) అనుసరించి అన్దరన్దకైజ్జగర్భములను చేసి, (౧౨) అనాదియైన శేపత్వమార్గమందు, (తప్పకుండ) నడుచుచున్న (౧౫) దాసులమైనమాకు కృపచేసి, తటాకమును (౧౮) ఆకవించుచున్న తామర పుష్పములవంటి నేత్రములను (౨౧) తెఱచి, నీవు లేచి (౨౪) నీయొక్క కమలవాసినియైన పిరాట్టియు (౨౭) నీవును, వికాలమైన మూడులోకములను ఆశ్రయించునట్లు, (3౧) వేంచేసియుండుము. (3౧)

ఈ.— మూన్దామ్మట్టు. తిరువుడమ్మజ్జైయ వైరుపడియే కణ్ణళర్న్దరుళాతే అడియోముక్కాకప్పిగాట్టియుమ్ దేవకుమ్మిన్దరు న్దరుళ వేణు మెన్దితార్.

(కిడన్దనాళి కిడన్దనాళి) ౧ “కిడన్దతోర్ కిడక్కై” ఎత్తుకిడైయమ్మకు కాణవేణు మెన్దాళైప్పట్టిరుప్పా నెరువ నుక్కాక, అత్తైప్పట్టవన్ద తొడన్ద క్కణ్ణళర్న్దరుళినాయ్. (ఎత్తనై కాలన్దన్దత్తి) ఇనియొరువన్దవన్ద ౨ “కిడన్దనాతె

జీ-అ॥ మూన్దామ్మట్టు (కిడన్దనాళిత్యాది). “ఉక్ తిరువుడమ్మజ్జైయ - ఎత్తనైకాలన్దన్దత్తి - తామరై మన్దైయుమ్ నీయుమ్ - ఇరున్దరుళాయ్” ఎన్దిఱపదజ్జళై క్కలూక్షీ త్తవతారికై (తిరువుడమ్మజ్జైయవిత్త్యాది).

“కిడన్దనాళి” ఎత్తైయలే - కిడన్దకాలత్తుక్కొరు మడివిల్లైయెన్ద తోగ్గోరుకిఱతు, అక్కాలదైర్ఘ్యత్తుక్కొరు పేతువరుళి చ్చెయ్కితార్ (కిడన్దతోర్ త్యాది). ఆశ్రితర పేత్తైక్కాక క్కణ్ణళర్న్దరుళుకిఱవన్దతొడన్ద యొరుపడిప్పడక్కణ్ణళర్న్దరుళినాయ్; నుకు మారమానవుక్ తిరుమేనియలసమామ్మడియిన్న మెత్తనైకాలమ్ కణ్ణళర్న్దరుళుక్కడవైయెన్దబ్బాడమ్. (కిడన్దతోర్ కిడక్కైయిత్త్యాది). తిరుమాళై. (కిడన్దనాతెమ్మిన్దరుళుపేకువాళి) తిరుచ్చన్దవిరుత్తమ్, సప్తార్థః. ఇతుక్కొరుమడివుణ్డాక పుణ్ణాతోన్దెన్దిఱతు, “ఎత్తనైకాలన్దన్దన్ద” ఎన్దిఱవివర్ క్కు వివక్షితమాకైయాళే, అమ్మడివుణ్డావతు, ఆశ్రితక్, “ఎమ్మిన్దరుక్కవేణుమ్” ఎన్ద పేక్షిక్కుమళవుమెన్దితార్ (ఇనియొరువన్దన్ద్యాది). కిడక్కైయిరుక్కైయెల్లా మాశ్రితరిట్టమ్మాక్కా యిరుక్కుమోవెన్ద (ఎల్లాచేష్టితజ్జగుమిత్త్యాది). 3 “సంక్రెతార్థ

ఈ యొద్దుకున్నవేసు' ఎన్నుమళపుణ్ణిడకుమి త్తనై యితే. ఎల్లాచేప్పితజ్జళుమెం, "భక్తానామ్" ఎన్నుకుత్తవిరాతితే. (ఉకాశిరువుకమ్మైయై) సుకుమారమాన తిరుమేనియలశుమ్మడి. అర్థికత్తై యేపార్కుమి త్తనైయో, ఉన్నైయుమ్ పార్క్కువేణ్ణావై (తుడర్న్దు కుర్నైవల్ శెయ్తు) (ఇన్ద్రైయిల్ శెయ్యవడుప్పతితు, ఇన్ద్రైయిల్ శెయ్యవడుప్పతితు) ఎన్నుచొత్తి, అన్ద్రజన్మత్తియైప్పణ్ణి. పెరుమాళ్, తమక్కభిమతజ్జళిలవహితరన్దిక్కే యిరున్దపోతుమ్, "ఇన్ద్రై డిమైయై కొణ్ణురుళవేణుమ్. ఇన్ద్రైడిమైయై కొణ్ణురుళవేణుమ్" ఎన్నుఅవ్వనకాలన్దోటుమ్. "చూంవడ" ఎన్నువడిప్పిట్టి డిమై శెయ్తావోడే, అన్ద్రజన్మత్తికత్తైప్పణ్ణి. (తొల్లడిమై) ఆత్మపుక్కు న్వాభావికమానవడిమైయాకై యాచే ప్పత్తైయతాయ్పొరుకితి ౩ "ఆవిన్దుర్కమనహజక్తై జ్జర్క విధయః" ఎన్నుక్కడవతితే. (నభీవరుమ్ తొణ్ణిరోర్ క్కయి) అడిమైముత్తై తప్పామేపోరుకితి వనన్యగతికళాన వెజ్జళుక్కుప్పైప్పణ్ణి. ఇమ్మాన్మపాట్టిలుమ్, తమ్ముడైయో యోగ్యత్తైయై చొన్నావోలేయితే యిరక్కీటతు; అత్తప్పొల్లకిటతు; "ఒరునర్క్కేయాయురప్పారై వేణుముకమ్ పార్వార్తై" ఎన్నుత్తమ్ముడైయో వనన్యగతిత్వజ్జొల్లకిటార్. (తిడన్దోతామన్దైక్కో విభీతు) పొయ్క్కైయెక్కో శెటియిట్టతామరైపోలే, ఇడముడైతాన తిరుక్కణ్ణళాలే కుళిరనొక్కి. (నీయెమ్మిరున్దు) నీయెమ్మిరున్దు. ౪ "శేరి యశిజ్జ మటివున్దు" ఎన్నిటపడియే, ఉడర్న్దురుళుమ్మొత్తై యిరుకుకాణవేణుమ్ (ఉకాతామరై మన్దైయున్దు నీయుమ్) "భగవద్విషయత్తిల్ ముతలడి యిడువార్ పిరాట్టిపురుషకారమాక ప్పత్తిర్క్కడవతు" ఎన్నుమత్తాళి, "పజ్జయత్తాళి తిరువరుళి" ఎన్నుకీర్త్తి; అడిమైశెయ్య మిడ త్తిలుమిరువరుమాన శేర్ త్తియిలే యడిమైశెయనతాక చొల్లిప్పోరుమత్తైప్పత్తిర్క్కయిట్టకిటిజ్జు. (ఇడన్దోళి మూపురుమ్) ఇడముడై తాననకలలోకజ్జళిలుళ్ళారుమ్ (తొల్ల మిరునరుళాయ్) అనన్యప్రయోజనరైప్పోలే ముత్తైయిలేతొల్ల నీయిరుక్కుమిరుప్పై నాకొణ్ణినుభవిక్కవేణుమ్. (తొల్ల పుళిజ్జుడిక్కిడన్దానే) నీసులభనానపిన్దు, ఎల్లామ్ శెయ్తాళివేణుమ్, అవేతీతజ్జళెల్లా జ్జాయ్తరళిక్కడవతా నాల్, ఆతిరకదేజ్జాయ్తాల్, కుత్తైయజ్జాయ్తా తలైక్కట్టవేణ్ణావై (తిరుప్పళిజ్జుడిక్కిడన్దానే- ఇరున్దరుళాయ్) శాయ్నరుళిన న్దుకుకాట్టినాయ్, ఇరున్దరుళినపోతై యిరుక్కుయజ్జాయ్తా యరుళాయ్. 3.

జీ.ఆ. పృ. ౩౨) ఎన్నుక్కడవతితే. వరరాజన్ద్రకే. ఆత్మైయ-అలకుమ్మడి. ఆలమామ్మడి ఇత్తాళి భానమ్ (అర్థికత్తైయైత్తై). "తుడర్న్దు" ఎన్నువిశేషణ్ణుక్కు-భావమ్ (ఇన్ద్రైయిల్ త్తై). నద్యప్తైమాకవివరణమ్ (పెరుమాళిత్తై. తుడర్న్దు - అవిధాన ముణ్ణి యెన్ద్రపడి. వడిమ్మిట్ట - ప్రేరేత్తు. అడిమైయిల్ త్తైయైత్తై. ఆత్మపుక్కిత్తై. "పుడి న్వాభావికమానన్దు (ఆవిన్దుర్కమనహజక్తై). ఆత్మకీ, ఆకారాధాయైవ స్వమహిమహిమన నవహాసరాణాం సత్యానామ్" ఇత్తైది "కైర్క్కర్యవిధయః" ఎన్నిటతిల్, విధియెట్టతు - విధానమాయ్, కైర్క్కర్యక్రియైయైచ్చొల్లకిటతు. "కుడికుడి వభీవన్దా ప్పెయ్యుక్కు తొణ్ణి" ఎన్నుమ్, "నభీవరుక్కు వడియి" ఎన్నుమ్, "తొల్లడిమై ప్పభీవరుక్కుతొణ్ణి" ఎన్నుమ్, తమ్ముడైయోగ్యత్తైయై మిన్ద్రపడి. "తామన్ద" ఎన్ను వేకనచున్ద త్తై నోక్కాకభావమ్ (పొయ్క్కైయైత్తై). తిడమ్ - పొయ్క్కై, పరప్పమ్. కణ్ శెటియిట్ట - మత్తైత్తై "నీయెమ్మిరున్దు" ఎన్నుమ్, ఎన్నున్దుకుమతు ఆత్మకాయుకుమ మోవెన్దు (శీరియవిత్తై). అటివున్దు - ఉడర్న్దు. కీర్త్తి "పజ్జయత్తాళి" ఎన్నువైట్ట, పిన్ద్రయమ్ "తామరైయై" ఎన్నిటతెన్నెన్దు (భగవద్విషయత్తిత్తై). తిరుప్పళిజ్జుడిక్కిడన్దానే - ఇరున్దరుళాయ్" ఎన్ను కూట్టిభావమ్ (నీసులభనానపిత్తై). వివరణమ్ (అవేతీతజ్జళిత్తై). "కిడన్దానే- ఇరున్దరుళాయ్" ఎన్నుకూట్టి, శక్తైత్తెన్నుటమాక క్కాట్టకణ్ణాన్ (శాయ్నరుళినపిత్తై). వికదేజమ్ శెయ్క్కైయవతు - తిరుప్పళిజ్జుడియిలే కిడన్దై. ఉకా తిరువుడమ్మైయై - కిడన్దనాళ్ కిడన్దా యెత్తనైకాలమ్ కిడన్దైయైత్తై, తిరుప్పళిజ్జుడిక్కిడన్దానే - ఇరున్దరుళాయ్ తిన్ద్రపడియః ... 3.

ఆ-ఆ-మ (ఇన్ద్రైయిల్ త్తై). ఇన్ద్రైయిల్ శెయ్యవడుప్ప త్తైతు - ప్రాణికాలత్తిలే ప్రబుద్ధనాగాల్ తిరుమళ్ళనత్తుక్కు-మక రణజ్జైచ్చుమైత్తైత్తు. తిరుమళ్ళనత్తుక్కు-మక ముతలాన అవ్వనకాలజ్జళిలే యున్దై త్తైయడిమైశెయ్క్కై. ౪.

[ప్ర-తి. - మూన్టామ్బట్టు. జితన్తాయమ్, సతేరూపంసచాకాలో నాయుధానినచాన్దమ్ | తథాపిపురుషాకాలోభక్తానాం త్వం ప్రకాశనే - ఆరణ్యకాండే [౧౫] ఏవముక్తురామేణ లక్ష్మణ స్సంయతాజ్ఞాతిః | సీతాసమక్షంకాకుత్స్థిమిదంవచనమ్ | బ్రహ్మీత్ || ౬ || (ఇత్యాది). - శ్రీమద్భట్టపరాశరాచార్యవీరచిత్రేనిత్యే, “అకారార్థాయైవస్వమహామథమహ్యంసహాసరాజాంనిత్యానా మయనమతినారాయణపదమ్ | యమాహస్తే కాలంసకలమపిసర్వత్రసకలాస్వవస్థాస్వావిన్యూర్తమసహజైకజగ్రవిధయః || 3.

[తి-సా-౨౩] మారిమలైముల్లొల్లై మన్నిక్కిడన్దఱుమ్ | శీవయశిభమజీవున్ ముత్తివిత్తిత్తు | వేరిమయిర్ పొన్జ వెప్పాదుమ్ పేర్ నుతటి | మూరినిమిర్ న్దుముల్లొల్లై ప్పట్టు | ప్పొత్తిరుమాపోలేనీ పూవైప్పువల్లెవుక్ | కొయిల్ నిన్దుమిజ్జ నేపొన్దరుళిక్కొప్పడైయ | శీరియిచ్చొళన్ తిరున్దుయామ్ వన్ | కారియమారాన్ దరుళేలోరెమ్బావాయ్ ||

తాత్పర్యము || తిరుప్పళిఙ్గుడియందుఁబ్రవృత్తించిన ఓ! న్నామి! నీ తిరుమేననందు మెప్పియెత్తునట్లు నీవెంత కాలము పవ్వళించెదవు? పరమపరగా శేషభూతులమైన మాయంగుఁగృహజేసి నిద్రను వదిలిలేచి నీవుపిరాట్టితోఁగూడ త్రిలోకములును నాశ్రయించునట్లు వేంచేసి యుండి మాకు నేవసాదించుమా. 3.

మూ. - పుళిఙ్గుడిక్కిడన్దు వరకుణమజ్జెయిరున్దు వై కున్దుత్తుణిన్దు |

తెళిన్ద వెళిన్దె యక క్కట్టియా తేయెన్దె యాళాయెనక్కరుళి |

నళిర్ నళీరులక మూన్డుడవియప్పనాన్దల్ కుత్తాడినిన్దార్ ప్ప |

పుళిఙ్గునీర్ ముకిలిన్ పవళి మ్పొక్కని వాయ్ శివప్ప నీకాణ వారాయ్ ||

౪||

అ. - (పుళిఙ్గుడి) ఉన్నయెనుకాన్యత్తినాలే యెనక్కాక ప్పళిఙ్గుడిక్కిడన్దు. వరకుణమజ్జెయిరున్దు, వైకున్దత్తుళి నిన్దు, తెళిన్ద నీకొళిన్దెయక క్కట్టియా తేయెన్దె యడిమైకొట్టె శివాపోలే, ఇన్దుముమున్నడైయ పరమకారుణ్యత్తినాశ శోలివాయ్ తిజన్దు, తామరై క్కన్దళాతేనొక్క. తిరువడిక్కళి యెన్దలైయలే వైత్తిరుళి, పిరాట్టియాడేకూడ విరున్దరుళి, “అహ్వరవేషేతప్తైచ్చెయ్ తరుళినాక్” ఎన్దు ఇన్ద కర్మాణగుణతక్కన్దు లోక మ్మొగ్గ విన్దు యన్దుడనాన్దల్ మాత్రాడినిన్దార్ వారప్పడ, నిజముక్తితాన మేఘుత్తిలే యుణ్డానపవళి మ్పొలే యట్ల కియితిరుప్పవళి త్తిల్ శివపోడే కాణామ్బడి నీవరవేణమెనిటార్. ౪.

అన్య. - పుళిఙ్గుడి కిడన్దు వరకుణమజ్జె (3) ఇరున్దు వైకున్దత్తుళి నిన్దు (౬) తెళిన్ద ఎళిన్దెయకమ్ (౯) క్కట్టియా లే ఎన్దె అళియ్ (౧౨) ఎనక్క, అరుళి నళిర్ న్దు (౧౫) శీర్ ఉలకమాన్దు ఉడక్ (౧౮) వియప్ప నాన్దల్ కుత్తాడి (౨౧) నిన్దు ఆర్ ప్ప పళిఙ్గు (౨౪) నీర్ ముకిలిన్ పవళి మ్పొల్ (౨౭) కని వాయ్ శివప్ప (౩౦) కాణ నీ వారాయ్ (౩౩)

పన్ని. - అనన్దమ్, అత్రితార్థమాక క్కిడన్దిరున్దునిన్దెన్దె యడిమైకొట్టె దర్శనీయమానవడిపూడేకూడ నాక్ కాణామ్బడి వర వేణమెనిటార్.

తిరుప్పళిఙ్గుడియిత, కన్బళిర్ న్దు, తిరువరకుణమజ్జెయిలే, (3) ఇరున్దు, శ్రీవైకున్దత్తిలే, నిన్దు, (౬) “ఇవైనమక్కాకప్పణ్ణినప్పత్తిక్ శిక్ష” ఎన్దు తెళిన్ద, ఎన్నడైయ, నెళ్ళుక్కుళేనిన్దు, (౯) పోకాతే, ఉన్నడైయశీలాదిగుణజ్జలై ప్రకాశిప్పిత్తుఎన్దె, అడిమైకొట్టెననే! (౧౨) ఎనక్క, విశేషమాకప్పవణ్ణి, ఉన్నడైయ శీతళమాన, (౧౫) శీలాదికలై, లోకత్రయముమ్, ఏకకణ్డమాయ్ కొట్టు, (౧౮) “ఓరాళిత పక్షపాతమే!” ఎన్దు విన్దు యప్పదుమ్బడియాకవుమ్, అనన్యప్రయోజనరాయ్ కొట్టు కాణవిరుక్కిఱనాన్దల్, శ్రీతిప్రకర్ష త్తాలే ససంధ్రమన్మత్తువణ్ణి, (౨౧) నిన్దు, ఆర్ ప్పరవమ్బుణ్ణుమ్బడియాకవుమ్, తెళిన్ద, (౨౪) నీరాలేనిన్దెన్ద, కాళమేఘుత్తిలే, పవళి కొడి

పడ్డెనాళాళే, (౨౭) స్పృగ్గమానసిజత్తైయడైతైన, తిరువధంమ్, శివస్తుతోస్తుమ్మడి, (౩౦) నాఙ్గళ్ కిణ్ణుమభవిక్కుమ్మడియాక, నీ, నడ
స్తువన్దుళి జేణుమ్. (౩౩)

అర్థము. - తిరుప్పలిఙ్గుడియందు పవ్వళించి వరకణముజ్జేయందు, (౩) వేంచేసియుండి శ్రీవైకుంఠమునెడిదివ్యదేశమందు నిలిచి (౬) నిర్జలమైన నాయొక్క హృదయములోపల (౯) వదలకుండనుండి నన్ను ఏలినవాఁడా! (౧౨) నావిషముమై కృపఁజేసి చల్లనైన (అను సంధించువారి హృదయము చల్లపడునట్లున్న) (౧౫) కిల్యాణగుణములను మూడుగోకిములును ఒకవిధముగా (౧౮) ఆశ్చర్యపడునట్లును మేము స్మృతిముచేసి (౨౧) నిలిచి కోలాహలము చేయునట్లును నిర్జలమైన (౨౪) జలముగల మేళుమందున్న పగడమువలె (౨౭) సుందరమైన అధరముయొక్క ఎఱుపుతోఁగూడ, (౩౦) మేము సేవించునట్లు నీవు వేంచేయుము. (౩౩)

ఈ. - నాలామ్బాట్టు. తిరుప్పతికళితే సన్నిహితనాయెన్నై యివ్వళి నాక్కీనాప్పోలే, మేలుమెన్న పేయీతణ్డోయేతనుళ వేణుమెన్దితార్.

(పులిఙ్గుడియిత్యాది) నానిరక్కపూ వివైయెల్లామ్ నీశెయ్ తతు. భట్టర్, తిరునారాయణపురత్తిల్, వెఱుప్పిలే, “దేవర్ స్వాతి స్త్రీయై మెల్లాన్ ట్టినాలుమ్ పిన్నైయుమ్ పణ్ణీనవిశ్వాసత్తిల్ కులై త్తలిన్దిక్కే యిరుక్కుమ్మడి ఎలుమ్బురముడైయ వెమ్మెరుమానార్ పోల్వార్ పక్కల్ శెయ్యుమత్తై ఎలియెలుమ్మనాన వడియేన్బక్కలిలుమ్ శెయ్ వతోఁ ౧ మహావిశ్వాస పూర్వకమ్” ఎన్నిఅపడియే, ఏతేను మొన్టు వన్దాలుమ్ ఇట్లుత్తైక్కొన్టు వరువతాయ్ వస్త్ర తన్టు, ఇతుక్కుడి నన్నుడై యవాఁమ్” ఎట్టు పణ్ణీనవిశ్వాసమ్ కులై యూతార్ విషయ త్తిలే శెయ్యుమత్తై, ఇతుతా నే హేతువాకి నెట్లు నెక్కిమ్మడియిళనెత్తార్ పక్కలిలుమత్తై చెయ్యక్కడవతోఁ” ఎన్టారామ్. తిరుప్పలిఙ్గుడియితే ౨. “కిడన్దతోర్ కిడక్కై” ఎన్నుమధుకై కాట్టియుమ్, వరకుణముజ్జేయి లేరె, పిరానిరున్దమై కాట్టిసీర్” ఎన్ను మిరుప్పళుకై

౩-౨ నాలామ్బాట్టు (పులిఙ్గుడియిత్యాది). “పులిఙ్గుడిక్కిడన్దు” ఎన్టుతోడజ్జి, “ఎనక్కరుళి” ఎన్నుమళవుమ్ కటాగ్గిల్లద తారికై (తిరుప్పతికళితేయిత్యాది). ఇవ్వళివాక్కుకై - ఇన్ద్రప్రాణ్యైత్తైవిశ్లేక్కై.

“వైకున్ఠతోడిన్దు” ఎన్ను నుళివుక్కుమ్ భావమ్ (నానిరక్కవిత్యాది). “తెల్లిన్దవెళిన్దై” ఎన్టుతుక్కు-౪, గిరయోవర్షధారమ్” ఇత్యాదివడియే, ఎత్తనైదుఃఖజ్జో వన్దాలుమ్ కిలక్టాతి నెట్టెన్టు వివశీత్తు, అతుక్కైతివాక్ (భట్టరీత్యాది). వివరణము (మహావిశ్వాసేత్యాది). తిరునారాయణపురత్తిల్ వెఱుప్పావతు - ఎమ్మెరుమాన్ తిరుమేనిక్కు మట్టివువన్దు, పిళ్ళైతిరునత్రయూరరైయరుమ్ పరమపదత్తుక్కున్దురుళుకైయల్ వన్దుఃఖమ్. క్రిమికణ్ణొకాలత్తిలే, ఊకన్దరుళి నెలగ్గళుక్కుల్లాయా డ్డివు వరుమ్మడివణ్ణిక్కొన్డు, భాగవతోత్తమరాన వాక్యోసుక్కుమ్ పెరియనమ్మిక్కుమ్ తిరునయనగ్గళుక్కుమ్ హానిపిఱక్కుమ్మడియాక్కి, అవ్వళివన్దిక్కే, పెరియనమ్మియుమ్ తిరునాట్టుక్కున్దురుళుమ్మడియాక్కి, పరివరానత మైయు మడ్డిరుక్కువొట్టాతపడి దేశాన్తరత్తేయకల వడిత్తు, పిన్నైయుమ్ ౫ “పాపీశతాయా, ఎన్నుమ్మడియే యవనై నెడుక్కొల మిరుక్కుమ్మడి పణ్ణుకైయిళే యివళి స్వాతి స్త్రీయై మెల్లాన్ ట్టికైయావతు.

౪-౨-వి|| “తిరుప్పతికళితే సన్నిహితనాయ్ - ఇవ్వళివాక్కునాయ్” ఎన్టువతారికై యిచ్చొన్న వరజ్జళి పదత్తిలే యెట్టిట్టు కాట్ట క్కొత్తార్ (నానిరక్కవోవిత్యాది). తిరునారాయణపురత్తిల్ వెఱుప్పావతు - ఎమ్మెరుమాన్ తిరుమేనిక్కు మట్టివువన్దు, పిళ్ళైతిరునత్రయూరరైయరుమ్ పరమపదత్తుక్కున్దురుళుకైయల్ వన్దుఃఖమ్. క్రిమికణ్ణొకాలత్తిలే, ఊకన్దరుళి నెలగ్గళుక్కుల్లాయా డ్డివు వరుమ్మడివణ్ణిక్కొన్డు, భాగవతోత్తమరాన వాక్యోసుక్కుమ్ పెరియనమ్మిక్కుమ్ తిరునయనగ్గళుక్కుమ్ హానిపిఱక్కుమ్మడియాక్కి, అవ్వళివన్దిక్కే, పెరియనమ్మియుమ్ తిరునాట్టుక్కున్దురుళుమ్మడియాక్కి, పరివరానత మైయు మడ్డిరుక్కువొట్టాతపడి దేశాన్తరత్తేయకల వడిత్తు, పిన్నైయుమ్ ౫ “పాపీశతాయా, ఎన్నుమ్మడియే యవనై నెడుక్కొల మిరుక్కుమ్మడి పణ్ణుకైయిళే యివళి స్వాతి స్త్రీయై మెల్లాన్ ట్టికైయావతు.

ఈ. — క్కాట్టియుమ్, (వైకుంఠ తీర్థం, చిత్ర మారసిన్టా) ఎన్నుమనిలై యుక్తై క్కాట్టియుమన్టా వెన్నై పుకుర నిలు త్తిన్దు. (తెలివ్ వెళిన్దై య క్కచ్చియాతే) “అయోగ్యో” ఎన్టకలతపడి * కణ్ణళివనిలే ఎళవ్వుయత్తై తెలివిత్తుమ్ అత్తైక్కవిడాతే నిరన్దర వానమ్మణ్ణి. (ఎన్నై యాళ్వాయ్) ఎన్నై “అయోగ్యో” ఎన్టకలవు మొట్టాతే, పిరి వాన్. గ్రామైయాల్ ముడియవు మొట్టాతే, గుణజ్ఞానత్తా లేధరిప్పిత్తుక్కొణ్ణిపోన్దాయ్. (ఎన్కరుళి) పుటమ్మిపోకాతపడి వలైత్తునీయుమ్ జీవనమిడావ్విటా లెజ్జనేధరిక్కుమ్మడి (నళిర్ న్దవిత్తాది) అనుసన్ధిత్తార్ హృదయమ్ కుళిగుమ్మడియాన శీల గుణత్తై. “అత్తొరవేషి తత్తొయ్ తరుళిన్దా” ఎన్టిటకల్యాణగుణత్తై. (ఉలక మూన్టడకవియప్ప) విలక్షణో డవిల డ్షణోడు వాళియట వెల్లారు మొక్క వనుభవిత్తు విన్దయప్పడుమ్మడియాక. (నాన్దళిత్తాది) నాన్దళి విన్దయప్పడు మళవన్తిక్కే, వికృతిరామ్మడి. ఇవర్ కు విన్దయప్పడ వవనరమిలైయాయ్దు. (పుళిఙ్గునీర్ ముకిలిక పవళ మొప్పల్ కని వాయ్ శివపు) తెలివనీరై ముకక్కయాలే దర్శనీయమాన మేఘమానతు పవళత్తై పూత్తాప్పోలే యాయ్దు. తిరువధర త్తిల్ ప్పుప్పిరుప్పతు. ఇవర్ సంభ్రమత్తైక్కణ్ణి అవళవణ్ణుమ్ స్థితమిక్కిటపడి. (నీకాణ వారాయ్) ఎన్నై తిరేయున్దుకు కాణవరవేణుమ్. అవళకూ త్తిరుక్కిటపడి. అవళమాటిమాటి యిడుమడి, వల్లారాడినాప్పోలే కాణ మిగుప్పతు. పిల్లైయిక్కియ మణవాళవరైయరై ప్పెరుమాళోరు నాళుళప్పాడిట్టు, “నామిజ్జనే నడక్కితోమ్, నీ యిత్తుక్కిడాక ఆడిక్కాళో” ఎన; “తమ్మిరానే! ఎన్నాలన్నడైక్కిడాక ఆడ గ్గేమో? క్రానకమ్మడియు లావియిలా వియిత్యాది) దేవరుడై యకుళులో శైయైక్కేట్టవాతే, పాడల్ తవిర్ న్దార్ కళ్. దేవరుడై యన్వాభావిక మాననడైక్కు త్తిజ్జిల్దై య శిక్షోబలత్తాల్దాన ఆడల్ తవిర్ న్దార్ కళ్; కురక్కుక్కై కొడు కూర్తుత్తువొవి అడియే దేవర్ తిసము న్నై ఆడవల్లెనూ?” ఎన్దారామ్.

౪.

జీ. అ॥ రమేతెన్న (అయోగ్య న్దైత్తాది). “ఎన్కరుళి” ఎన్టతోడజ్జి మేలుక్కెల్లామ్ భావన్ (పుటమ్మిత్తాది). శిర్ న్ద - శీతల మాస * శీరుక్కుక్కుళిర్ త్తొయ్ తెన్న (అనుసన్ధిత్తాది). * శీరావతేతెన్న (అత్తొరైత్తాది). విలక్షణర్ - ఇన్ద్రాదీకళ్, అవిలక్షణర్. భూమియిలుక్కార్. “ఉడక” ఎన్టతుక్కొమ్ (వాళియటవెన్టతు) “నాన్దళి” ఎన్ట - అత్తినిబహువచనమ్, ఇవర్ కు విన్దయప్పడ వేళ్ళో వెన్న (ఇవర్ క్కైత్తాది). స్పటికమ్బాల తెలివనీరై యుడైయ కాళిమేఘత్తిల్ పవళమ్ పూత్తాప్పోలే యిరుక్కి టకనివాయనతు శివన్దగోన్టుమ్మడియొక్క బ్బాపమ్. “నాన్దళి కూత్తాడినిన్దార్ పు” ఎన్టవన్దరమ్. “కినినాయ్ శివప్ప” ఎన్టతుక్కుభావమ్ (ఇవర్ సంభ్ర మత్తైయిత్యాది). “నాన్దళి కూత్తాడినిన్దార్ పు - నారాయ్” ఎన్టవన్దరైత్తియాలే ఫలిత్తిభావమ్ (అవళ కూ త్తిరుక్కిటపడియెన్ట). అవళవరుచతుకూన్దొవెన్న (అవళమాటిమాటియిత్యాది). “నడక్కై - కూత్తు” ఎన్టమతుక్కుసంవాదమ్ (పిల్లైయిత్యాది). “అవళ నడక్కి డాక వాడప్పొకాట” ఎన్టెక్కుప్పొకురమ్ (కానకమిత్యాది) పెరియాళ్వార్ తిరు మొట్టి. కానకమ్మడి - వనభూమి. పాకురత్తు క్కర్థమ్ (దేవరుడైయిత్తాది). కురక్కుక్కై - కురక్కువలిత్తై. కురక్కు - కురక్కువాతమ్, పుళిఙ్గుడిక్కిడై న్దైత్తుతోడనే, అడైవే యన్దయమ్.

౪.

తాత్పర్యము. — తిరుప్పళిఙ్గుడిలో పవళించియువరకుణమజ్జలో వేంచేసియుండియు శ్రీవైకుంఠమందునిలిచియుండుల నానిమి త్రమేయని యధ్యవసించిన నాశూద్రయమందనవరతముండి నన్నేలుచున్న ఓ! స్వామి! నీయొక్కదివ్యావయవ సౌందర్యమును నీవించి మేముసంభ్ర మన్యత్రిము చేయుటను నీసౌశిల్యమును లోకులు పుతించునట్లును కృపజేయుము.

మూ.- పవళమ్బొల్ నివాయ్ శివప్పనీ కాణవస్తునిక పన్నిలాము త్తమ్ ।

తవళ్ళ కతిర్ ముఱువల్ శెయ్ తునిన్దిరుక్కణ్ణామరై తయ్యన్దిన్దిరుళాయ్ ।

పవళనన్బడర్ క్కిళ్ళ చ్చెట్టై పారునల్ తణ్ణిరుప్పళిణ్ణుడిక్కిడన్దాయ్ ।

కవళమాకళిల్ శ్రీనిడర్ కెడ త్తడత్తుక్కాయ్ శివప్పవై యూర్ న్దానే ॥

౫౬.

ఆ.- (పవళమ్బొల్) పరుమిడత్తిల్, శ్రీగజేంద్రాద్వానుక్కాక పెరియతిరువడిమేలేటి పద్దరుళి నాపాలే, కనివాయ్ శివప్ప

నీ కాణవస్తునిక పన్నిలాము త్తవళ్ళ కతిర్ ముఱువల్ శెయ్ తు, నిక తిరుక్కణ్ణ తామరై తయ్యన్దిన్దిరుళాయ్ నితార్.

౫౭.

ఆస్వ.- పవళమ్ నక పడర్ క్కిళ్ళ (౩) శబ్దం ఉత్తై పారునల్ (౬) తణ్ తిరుప్పళిణ్ణుడి కిడన్దాయ్ (౯) కవళమ్ మా కళిల్ యో (౧౨) ఇడర్ కెడ తడత్తు (౧౫) కాయ్ శివమ్ పఱవై (౧౮) ఊర్ న్దానే పవళమ్బొల్ కని (౨౧) వాయ్ శివప్ప నిక (౨౪) సల్ నిలా ముత్తమ్ (౨౭) కతిర్ తవళ్ళ ముఱువల్ శెయ్ తు (౩౦) కాణ నీ వస్తు (౩౩) నిక తిరు కణ్ (౩౬) తామరై తయ్యన్దిన్దిరుళాయ్. (౩౯)

పన్నీ.- అనన్తరమ్, ఎకమున్నేయెమ్మిన్దరుళివస్తు మన్దన్ది తప్పణ్ణిక్కొణ్ణు నిన్దరుళ వేణు మెన్దితార్.

పవళత్తినుడై ను, తెట్టి, పాఱత్తి కీడై, (౩) శబ్దకళానవై, వర్తిక్కుమ్మడియాన, తిరుప్పారునలైయుడైయు, (౬) శ్రమహరమాన తిరుప్పళిణ్ణుడియిలే, కణ్విశర్ న్దరుళివనాయ్, (౯) కవళన్దొళ్ళుకై యేస్వభావమాన, పెరియ, గజేంద్రునుడైయు, (౧౨) ఆయిరమ్ దేవ సంప త్తిరమ్ నిరాహార నాయ్ నిన్దన్దై త్తరుళిమ్, పొమ్మడియాక, అన్దతటాకత్తిలే, (౧౫) విరోధివిషయ త్తిలే వెవియ, శివ త్తైయుడైయు, పెరి యతిరువడియై, (౧౮) నడత్తిక్కొణ్ణువన్దనే! తిరుప్పారునలిల్ పవళప్పడరుమ్ శబ్దమ్ తెట్టిన్దాపొలే, స్విగ్ధమాన, (౨౧) తిరువధరమా న్దరు, శివన్దతోన్ద, కణ్, (౨౪) పల్లాయ్, నిట్టిఱ, ముత్తమ్ పార్ క్కిల్, (౨౭) కతిరై, ఉడైత్తామ్మడి, ముఱువల్ శెయ్ తుక్కొణ్ణు, (౩౦) శ్రీగజేంద్రాద్వానుమ్మవన్దాపొలే, గానుక్కాణుమ్మడి, నీ, సత్వర నాయ్ వస్తు, (౩౩) ఉన్నుడైయు, అఱుకియ, తిరుక్కణ్ణుళాకిఱ, (౩౬) తామ రై యానతు, విశ్ణుమ్మడి, ప్రీతితోన్ద నిన్దరుళ వేణుమ్, (౩౯) పడర్ - పల్లె.

౫౮.

అర్థము.- పగడముయొక్క, దట్టమైన పొదక్రింద (౩) శబ్దములు చేరియున్న తామ్రపర్ణిచే (చుట్టబడిన) (౬) చల్లనైన, తిరుప్పళి ణ్ణుడియందు. పవ్విళించినవాడా! (౯) ఆహారము చేబలిసియున్న గొప్ప గజేంద్రునియొక్క (౧౨) దుఃఖము నశించునట్లు తటాకముందు. (౧౫) విరోధులను దహించుచున్న తోపముగల గరుత్మంతుని (౧౮) నడిపించినవాడా! పగడమువలె స్విగ్ధమైన (౨౧) అధరము ఎత్తినై (ప్రకాశించునట్లును) నీయొక్క (౨౪) దంతముల నెడి వెన్నెలగల ముత్యములు (౨౭) కిరణములను ప్రసరింపజేయునట్లుగాను మన్దహాసముచేసి (౩౦) (నేను) నేవించునట్లును నీవు వేంచేసి (౩౩) నీయొక్క సుందరమైన నేత్రముల నెడి (౩౬) పద్మములు ప్రకా శించునట్లును నిలిచియుండుము. (౩౯)

ఈ.- అజ్ఞాన్బుట్టు. శ్రీగజేంద్రాద్వానుక్కు వస్తుతోల్ శ్రీనాప్పాలేవస్తు తోల్ శ్రీయరుళ వేణు మెన్దితార్.

(పవళమిత్యాది) ౧ 'అవాక్యనాదరః' ఎన్నిఱపడియే, ఒప్పుక్కుమ్ వికృతనాకాతనీ, అనుకూలదర్శనత్తాలే

జీ-ఆ. అజ్ఞాన్బుట్టు (పవళమ్బొలిత్యాది). 'కవళమాకళిల్ శ్రీనిడర్ కెడ త్తడత్తు క్కాయ్ శివ ప్పవై యూర్ న్దానే' ఎన్నె క్కటాక్షి త్తవతారికై (శ్రీగజేంద్రానిత్యాది).

స్థితత్తుక్కు హేతువైయరుళిచ్చెయ్ కితార్ (అవాక్యత్యాది). అవాక్యీ - వారై శొల్లక్కడవన్దిక్కియిరుక్కుమవక, అనాదరః - ఆదర్శ

ఆ-౨-వి. ఒరువారై శొల్లక్కడవన్దిక్కి ముకమ్మర్తువారై శొల్లక్కెక్కు త్తన్నాదొప్పతోరుతత్త్వై న్దరుమిల్లా మెయాలే అనాదరః. రుక్కుమవన్ది - (అవాక్యనాదరః) ఎన్నిఱ శుతిక్కర్థమ్. అప్పడిక్కు త్తవక్ స్థితమ్మణ్ణువానెన్నెన్న (అనుకూలేత్యాది).

(౧౨) తీరువా య్ మొట్టి - గ - ప - ౨ - తి - ప్పన్దనాళి - శి - వా - పవళ మ్బాల్ వ్యాఖ్యానం. ఈ

ఈ.-యక వాయిల్ బస్స్లో ప్రవేశితనాయ్, స్థితమృచ్ఛిసింక్కు మృచ్ఛియైక్కాణకేణమ్ (నికపన్నిలాముత్తమ్) పూకిఱ
నిలానై యుడైయ ముత్తునిరైయానతు. (తవల్ కతిర్ మఃఱువల్ శెయ్తు, (కతర్-తవల్ - ముఱువల్ శెయ్తు)
కతిరుళ్ళడక్లాతే వుఱుమ్మేతవల్లుమ్మడి. ముత్తత్తిలే పన్నిలాక్కతిర్ తవల్లుమ్మడి ముత్తమ్ - అధరమ్. కతిర్ వుఱువ్వు
డుమ్మడి ముఱువల్ శెయ్తు. (నికతిరుక్కణ్ణామరైతయళ్ళ నిన్టరుళాయ్) కన్టనుడైయ స్థితమిరుక్కిఱవడి. తయ
ఙ్గుకైయావతు - అప్పొళుపిఱన్ద వైళియాత్, కడల్ చలిత్తావ్సలే యశైను వరుకిఱవడియై వ్విన్టరుళాయ్.
(నిన్టరుళాయ్) మున్దుఱునాలడివన్, పిన్నైయతువుమ్ మాట్టాతై స్తబ్దనాయ్ నిఱుమ్ నిలై కాణకేణమ్.

(పవళమిత్యాది) నల్లపవళపుడర్కితో శిశుకుళి నిర్మాణమాయ్ వర్క్కిట తిరుప్పావనలై యుడైతాయ్, శ్రమహరమాన తిరుప్పళిశ్శుడియిలై కణ్ణిళర్ న్దుకుళివననై! (పడర్ - తూటు). అన్బొలిల్ పదాన్ణిళిళుక్కు, బాధ కత్తుక్కు భయప్పట్టవర్క్కు మత్తిలైయాయ్ న్దు అద్దేశస్వభావమితువాయ్ కుక్క, “ఎనక్కు నై ఎక్కిడై కుక్కమో? శిడైయాతో?” ఎత్తు నాక భయప్పడుప్పడియిరుక్కిటలై (కవళమిత్యాది) కవళజ్జోర్ణిదుప్పతాన పెరియ వానై కవళజ్జోర్ణి వెన్దవిత్రాల్-మదముదితమెన్దై. ఇతిక్కు మున్బిడర్ పట్టితియాతవానై. (ఇడర్ కెడ) ౧ “వారా యెన్నా రిడరై నీక్కాయ్” ఎత్తు, త్తనావాయ్ లై “ఆరిడర్” ఎన్నుప్పడియితై పట్టివిడర్ కనమ్. “అనై య్కతుయ రమ్” ఎత్తు నెన్బుళుక్కుప్పడి యిడైపట్టు. (తిడత్తు)తిన్నిలమల్లాతి పొయ్ కై యిలై క్కున్ద పవార్థత్తై కై యిలైయక ప్పట్టుప్రతిక్రియై యన్బిక్కే యిరుక్కుప్పడియాన వాపత్తుప్పొప్పడియాక. తడమెన్దు-కక్కుమ్, పొయ్ కై కుమ్ పేర్. (కాయ్ శినప్పట నైయార్ న్దానై) ప్రతిపత్తై, క్కాయ్ శినక్కయ్ న్దైయ పెరియతివడియై, అవకపేగమ్ పోరామై అవనై ప్రేరిత్తు క్కొన్డనన్దు తోత్తనై న్దైయో! అవ్వానై య్క దైకై య్కదై. అతుక్కున్దోత్త న్దైనావోలై య్కమున్నై వన్దుతోన్దై యరుళనేనుమ్.

2.

జీ.అ॥ వివరములు మైయాలో అనాది దీర్ఘమనుమల క్రితమున పవనమైనవిగమన తిరవధనమాతలు కిందటను, అక్షయశాతానా మృడి నీవకై శుభ్రాం. మునిపరశుమృగ, 'నిలా' పను - బలియాన్, తిరుముక్తుమృగి తేవయన్. పూరితమైనయైనయ తిరు ముక్తునిలైయనుడైయకతిరానతు తమముమృడి ములువలో శేయ్ తెక్కుపడి. అర్ధమైన (ముత్తైతేయిత్తైది). అతావడ - 'నిలా' ఎట్టై 'కళిర్' ఎట్టైమ్ - బలియాన్, ఇరవాలన్ - మిక్కతేజై నెట్టై. పత్తినుడైయమిక్కతేజానతు ముత్తైతే - అనరైతే, తుల ముమృడిములువలో శేయ్ తెక్కుపడి. అనరైతే కతిర్ తమము యావతు - కతిర్ పుక్కుదుత్త. పుట్టేర్ శేయలో పుత్తైతైవానా (కన్దిపడి యవిత్తైది). 'కాణమ' ఎట్టైతే, 'నిన్దనలాయ్' ఎట్టైయైట్టయైమ్ (ముట్టైవత్తైది).

‘నాక - పవళమ్ - పదర్క్కీత్తొ’ ఎత్తవ్వయిప్పతు. పదర్ - తూఱు. ఇత్తొల్ చామ్ అవ్వనరిత్యాది. పర్వభావమ్ (అర్దేశ స్వభావమిత్యాది). ‘కవళక్కొట్టొ’ ఎత్తొల్ ఫలిర్పభావమ్ (కవళక్కొట్టొవిత్యాది). ‘మదమదతమ్’ ఎత్తుక్కభావమ్ (ఇత్తుక్కుమున్వి త్యాది). ‘మాళిన్ద్రీనిడర్’ ఎత్తుక్క - కళిన్ద్రీనుడైయ వెయివిదరెత్తువిడల్త్తు. ఆప్పి. వెయివిదరెత్తుజెన్న, ప్రమాణమ్ (వారాయిత్యాది) శిటియతిరుమడల్. అరిడర్ - మిక్కవిడల్. ఆర్ - మిసుళి. ఇడన్ - దుఱిమ్. ప్రమాశాన్దరమ్ (అన్యైక్తుయర మిత్యాది). నెళ్ళుగుక్కుమ్మడి - ఈగుపడుమ్మడి. కళిన్ద్రీనిడర్కడజన్నాతే. ‘తడత్తు’ ఎత్తువిశేష్టిత్తుక్క భావమ్ (తిన్నిల మిత్యాది). కాయ్కై - సింనిచ్చై. శివమ్ - తోళమ్. ‘ఇడర్కడ’ ఎత్తుతిలేమోక్కాకభావమ్ (‘వ్వాన్దైయిత్యాది) ‘ఊర్న్దానె’ ఎత్తుతిలే మోక్కాకభావమ్ (అత్తుక్కిత్యాది). పవళనాక పదర్క్కీ త్తొత్తిడిణ్ణి, కాయ్శిన్దప్పజ్జెయూర్న్దానె-నీ-పవళమ్బొల్కనివాయ్ శివప్ప - కాణవన్దు, నిక్పన్నిలావిత్యారభ్య నిన్దరుభాయిత్తవ్వయి.

29.

తడమాల్వ రె పోలుష్ || ర౮ ||

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రథమోధ్యాయః శ్రీకృష్ణార్జునసంవాదః ప్రథమః పర్వః ॥ ౧ ॥

నామోకావోమహేష్వరానామోయాయ్ , వారామౌస్సార్థశ్రీశక్త్యాంపరజెత్తు || ౫౦ ||

పాతక పక్షాత్తా తన గుణకాటాక విరావశిశై యదర్ కణ్డియా నెమ్మెరుమాక్ || ౫౦ ||

ప్రాశస్త్యము. — అరమహామైన అమృతశిల్పియందు బద్ధులైనట్లు, శియపతీగ జేస్తామి న్నైతి కావత్తువచ్చినప్పుడు వారిమందలి
 విషవాహనాదులనుండి నేవనాది చిన్నము నీటివానయచ కాలముతో గూడ నిప్పుడు నాయుండవచ్చి నేవనాదింపుమా. ౫.

మూ.— దావోదేవమునకును యూదులకును మధ్య నున్న యొక విరామి శాంతి కృతి వోల.

చూచినమాత్రావరాలిహూనెకదొంగలపక్షమున్నది.

కాన్స్టెన్స్ సేన్సెటివ్ ముడిచూసేకలివయ్య తిరుప్పలిజుగియాయ్ ।

[illegible][illegible][illegible][illegible]

కనకమయవిభా. మహామేరువిభా, మేలెడవిభా, (2) వాళిమేఘవిభా, విరోధివిభయ త్రితేనవిభయ, శీర్షిమత్తైయుడైయ, (3) పెరియలరువిభయ. నడత్తిశ్శొడ్డు, సైతివత్తగిలేకాలాగ్ని కల్లమాన, (4) సేనత్తైయుడైయ, శ్రీఞ్చాయుభత్తైయుమ్, ఏన్ది, (5) పెరియ. సత్తైయుడైయ, మాలి, (6) మహానాన నుమాలి, ఎన్దుప్రసిద్ధరాన, (7) అవోకళ, అన్దయభభూమియితే, నళి కుక్కమ్మజే, (8) ౧ "కాలాగ్ని సద్వతఃత్రోహే" ఎన్దుకణక్కితే పెరియశీర్షిమత్తై, ఉకవాతార్మనై, ఇవ్వుత్తైక్కాట్టిన్దవనాయ, (9) 2 "అన్దుశ్శేయత్తైయవికా" ఎన్దుమకణక్కితే విరోధిభుమ్కు దాళాకమాన, త్రోధగుణత్తైయుడైయ, స్వామియాయ, (10) విరోధిన్దుమజేత్తైయతే యోవిదుకీక, తిరువభివేకత్తైయుడైయవనాయ, ఆశ్రితార్థమాక, సమృద్ధమాన, (11) వయలైయుడైయ, తిరుప్పవ్విడియలేవైచ్చనాయ, అవ్వుడైయతే ఎన్దుభుడైయ, (12) అనభివాలాభరూపమానదుఱ్ఱై, క్కళిక్కిక్కడవనాయగు క్కళివనా! (13) అన్దవానానైదు మాయుధుడైదుమ్ తిరువభివేకత్తోడుమ్ నాకా కాణుమ్మడియాకచన్దు నిన్దురుక్కణ్డమరైతయన్దు నిన్దురుళాయెన్దు శీర్షేయన్దుయమ్.

ఆర్థము. — స్వర్ణమును వైశ పుష్పతముయొక్క మిద్య సంచరించుచున్న (3) కాశ మేఘమువలె, (విరోధులను) దహించుచున్న కోపముగల (4) గరుత్మంతుని నడిపించుకొని (శత్రువులను) దహించుచున్న (5) కోపముగల సుదర్శనముపాఞ్చజన్యమునందకముకాద్యకముకామోదకీ (ఈయాయుధములను) ధరించి (6) గొప్ప కోపముగల మాలి (7) గొప్ప మాలి (సూమాలి) అని ప్రసిద్ధులైన (8) ఆయుధము

గులు ఆయుధముందు చచ్చునట్లు (౨౧) కోవగించి (వారి) మండల నిలిచిన (౨౪) శత్రువులను దహించుచున్న కోవముగల ఓ! స్వామీ! (౨౭) కిరణములుగల కిరీటుముగలవాడా! సమృద్ధమైన (౩౦) పాలములుగల తిరుప్పళిడియందుఁ బ్రవ్వలించినవాడా! మాయొక్క (౩౩) దుఃఖములను నశింపఁజేయువాడా! (౩౫) (నాముండల నిలిచి నేవసాదింపుమా).

౬.

ఈ.- అటామ్బట్టు. ఉమ్మడై య నపేక్షితజ్జల్ శెయ్యవైల్లాతపడి ప్రతిబంధకజ్జల్ ప్రబలమున వెన్నిల్; మాలి, సుమాలి, మాల్యవాణ, ఇనర్కళిలుమ్ వలితోవెప్రతిబంధక మెన్నిటార్.

(కాయ్శినప్పట నైయూర్ను) ప్రతిపక్షి తిలునక్కు కన్జోడిలుమ్ కణ్ణల్ ముళియ చెయ్యిమ్ పెరియతిరు వడియైనడ తి. (పోమలై య్మి మిమిశైక్కార్ ముకిల్పోల) అపోతిరుక్కుమ్మడి. మరునైక్కినియకాళ మేఘమ్ పడిన్దావోలే యాయ్ మోళిరుప్పతు. ఇప్పోతిరుశొల్లుకిటతు - పెరియతిరువడి ముతుకలిరుప్పై క్కాణ్ణక్కాక. (మాశిన మాలి) పెరియశిన్నై యుడై యనాయ్ క్కొణ్ణునన్దమాలి. (మాలిమాణ) మహానానమాలి. సుమాలియెన్దపడి. (ఎన్దజనర్ పడ) ఎన్దజనర్ కళిజ్జేముడియుమ్మడియాక. (కనన్దుమున్నన్) శీటి అనర్ కళి మున్నేనిన్ద. వడినైక్కణ్ణ పోతే యెతికళి ముడియుమ్మడి యాయిజేవీరమిరుప్పతు. (కాయ్శినప్పే) తిరునామమ్. కాయ్శినప్పై యుడై య నిర్వాహక నే! (కతిన్ ముడియానే) విశజ్జానిన్ద తిరునభేషేక తై యుడై యననే! నీరికాత్తుక్కు ముడిశూడి యిరుక్క, నానిక్కుచ్రో! (కలివయల్ తిరుప్పళిజ్జుడియామ్) నీమారన్దనాయ్తా నిక్కిక్కిణేనో! సమృద్ధమాన వయలై యుడై య తిరుప్పళిజ్జుడియలే కణ్ణిళిన్దగుళి కిటననే! (కాయ్శినప్పైయిత్యాది) కాయ్శినప్పై యుడై య తిరు వాళిముతలాన దివ్యయుధజ్జలై ధరిత్రతు ఆశ్రితరుడై యనావతై పోక్కుకై క్కాకివన్ద! ఎమ్మిడర్ కడివానే - తిరుక్కణ్ణామరై తయజ్జనిన్దరుళాయ్" ఎన్దు కీర్తిత్తావైలే యిచ్చాట్టుక్కుక్కియై.

౬.

శి.౨॥ అటామ్బట్టు (కాయ్శినమిత్యాది). "మాశినమాలి మాలిమాణ" ఎన్దుతోడజ్జి, కనన్దు, ఎన్దు ముళివుక్కుటాక్షీత్రవతారికై (ఉమ్మడైయవిత్యాది)

"కాయ్శినమ్" ఎన్దువిశేష త్రతుక్కుభావమ్ (ప్రతిపక్షి తిలిత్యాది), అన్దిక్కే. "కాయ్శినప్పటనై, కాయ్శినప్పే" ఎన్దపన్ద శీక్కుటాక్షీత్తుభావనూతల్. కణ్ణల్ ము - నిర్దయమాయ్. కణ్ - కృతై. ఇప్పోతిరుశొల్లుకిటతైన్దతు - నకుత్తుచ్చొల్లుకిటతైన్దడి. మి మిశై - మేలే. కినియ - కిబళికిక్క. మాలియైయుమ్ సుమాలియైయుమ్మోన్దతు - మాల్యవానుక్కు ముదలత్తుణ్. సుమాలియమ్మాల్య వాను మోడిపోకైయాతే, "అవర్ పడ" ఎన్దు - తేజోవన్ద తై చొల్లుకిటతు. "మాణమాలి -" మహానానమాలి. "ఎన్దు - అనర్ - అజ్జు పడ" ఎన్దు ప్రసన్నరాసనర్ కళి అన్దయన్దభూమియిసే పడవెన్దు శబ్దార్థమ్. కనన్దు - శీటి. హింసియాతే, శీటిమున్నేనిత్తావనెన్నేన్ది (వడినైయిత్యాది). అన్దప్రసామ మెన్నిటార్ (కాయ్శినప్పైయిత్యాది). ఇతుక్కుభావమ్ (శీర్తుణ్దత్తుక్కితా ది). కలి-సమ్మడి, "తిరు వ్పళిజ్జుడియాయ్" ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (నీమారన్దనాయ్తాది). "ఎమ్" ఎన్దు - ఆశ్రితరై చొల్లుకిటతు ఇచ్చాట్టుక్కుక్కియైయైక్కాట్టుకిటార్ (ఎమ్మిడరిత్యాది). పోన్దలైయ్ మిమిశైక్కార్ ముకిల్పోల - కాయ్శినప్పటనైయూర్ను - కాయ్శినప్పాళిజ్జువాళి విదోమ డేన్ది - మాశినమాలిమాలిమాణెన్దు - అనర్ - అజ్జు - పడక్కనన్దు మున్దిన్ద కాయ్శినప్పే నేయెన్దుతోడజ్జి, తిరుప్పళిజ్జుడియాయ్ - ఎమ్మిడర్ కడివానే - నినిరుక్కణ్ణామరైతయజ్జ నిన్దరుళాయిత్యన్దయి.

౬.

తాత్పర్యము.- ప్రతపక్ష నిరసనశీలుడైన గరుత్తుతునిమీదనెక్కి మేరువుమీదనున్న కాళమేఘమువలె ప్రకాశించుచు కిరీ టమును పశ్చాద్ధములనుధరించి వెళ్ళి మాలినుమాలి మొదలగు, రాక్షసులను సంహరించి ఇప్పుడు తిరుప్పళిడిలోఁ బ్రవ్వలించిన స్వామీ! నిన్ను నేవించుటకు నాకేదైనను ప్రతిబంధకమున్నప్పటికిని, దానిని, మాలినుమాలి మొదలగు నసురులను యివ్వనట్లు నశింపఁజేసి నాకు నేవసాదింపుము.

౬.

మూ.- ఎమ్మిడర్ కడిన్దై నై యాళావనేయి మైయవర్ తమక్కుమాజ్జనై యాయ్ ।

శెమ్మడర్ లరున్దామరై ప్పొన త్తణ్ణిరుప్పళిజుడిక్కి డన్దాయ్ ।

నమ్మడై యడియర్ కవై వ్వికణ్ణుకన్దునాజ్జిత్తుళనలన్బార ।

ఎమ్మడవులర్ కాణనీయిరునాళిరున్దిడాయ్ జళ్ కణుకప్పే ॥

21

ఆ.- (ఎమ్మిడర్) ఉత్కర్ణాపకర్ణవిభాగమిన్దియే సర్వాత్మాకళుక్కుమ్ నీయల్లతు వేఱురత్తకరుళరో? ఆనపిన్బు శనక్కు నల్లరా యిరుప్పార్ నీయిరున్దురుమిరున్నైక్కడైల్ పడిమ్మాడుకణ్ణనాజ్జళ్ వాఱుమ్మడియాక ఇన్దలోక త్తిరుళువర్ కళ్ కాణమ్మడి యెన్దళ్ కణ్ణెడిక నీయిరునాళిరున్దిడాయ్ న్నితార్.

20

ఆన్మి.- ఎమ్ డెడర్ కడిన్ద (౩) ఇల్లు ఎన్నై ఆళావనే (౬) ఇన్దాయవర్ తమక్కుమ్ ఆల్లు ఆనైయాయ్ (౯) శెమ్ మడల్ మలరుమ్ (౧౨) తామరై ప్పనమ్ తణ్ (౧౫) తిరుప్పళిజుడి కిడన్దాయ్ నమ్మడై (౧౮) ఆడియర్ కవై వ్వి కణ్ణు (౨౧) నామ్ ఉకన్దా కళిత్తు (౨౪) శుకమ్ నలమ్ మార (౨౭) మడమ్ ఇ ఉలకర్ (౩౦) కాణ నీ ఒరునాళో (౩౩) ఎన్దళ్ కణుకప్పే ఇన్దదాయ్. (౩౫)

పన్నీ.- ఆనన్దరమ్, అశ్వతికళాపకర్ణోడు, అశ్వదైయరోడు వాళియఱ రత్తకనానీ, ఆసాధారణశేషభూతరాన సూరిక శివభక్తికీర్తి త్తియైక్కణ్ణు నాజ్జళుకన్దుమ్మడి యెన్దళ్ కణ్ణముకప్పే యిరున్దురుళేణు మెన్దితార్.

ఎన్దళ్ దైయ, అవిద్యాదికృతమానసం లభ్యున్దైయమ్, పోక్కి. (౩) ఇన్దభూమియిల్లైత్తు, ఎన్నై, అడిమై కొణ్ణురారుమపనాయ్, (౬) ఆసిమిషరానబ్రహ్మచరీవేదో కళుక్కుమ్, ఆల్లు, ఆప్పడికనిష్ఠనిష్ఠ త్తిపూర్వకమాక ఇప్పప్రాప్తియై ప్పణ్ణిక్కిడుత్తురత్తిక్కుమననాయ్, (౯) ఇన్ద, డెన్దో, మలరుక్కి, (౧౨) తామరైయైయైత్తాన, నీర్ నిలగ్గళైయైదైయ, కుళిర్ న్ద, (౧౫) తిరుప్పళిజుడియిలే, ఆళితాన్, మాకక్కణ్ణువర్ కళుక్కితవనే! నమ్మడైయారెన్నువ్విడి, (౧౮) ఉన్దక్కసాధారణ శేషభూతిరానసూరికళుదైయ, అనుభవజనితమాన, కొలూ హలత్తైక్కణ్ణు, (౨౧) నాజ్జళ్, ఉకన్దు ఆనన్దికళాయ్, (౨౪) నెన్దోలే, ప్రేమమానతు, పర్తిక్కుమ్మడియాక, (౨౭) వాళియఱియాత, ఇన్ద, లోకత్తారుమ్, (౩౦) కాణమ్మడి, నిత్యసూరికత్తైయెన్దుమిరున్దునవిపిన్కికనీ, ఒరునాళాకిలుమ్, (౩౩) ఎన్దళ్ కణుకప్పే - ఇరున్దురుళేణుమ్. (౩౫)

20

ఆర్థము.- మాయొక్క దుఃఖములను సరిపెంచేసి (౩) ఈలోకమందే నన్ను పరిపాలించువాడా! (౬) దేవతలకుఁగూడ ఆదేశలాభ కమంబును అట్టివాడా! (౯) ఎఱ్ఱని నిత్యములు వికసించునన్ను (౧౨) పన్నములుగల కొలనులచే చల్లనైన (౧౫) తిరుప్పళిజుడియందు పవ్వళించినవాడా! మావారై (౧౮) (నీకు) దాసులైన శ్రీకృష్ణపులయొక్క కోలాలమును చూచి (౨౧) మేము మిక్కిలి సన్నోపించి (౨౪) హృదయమందు ప్రేమము వృద్ధిపొందునట్లు (౨౭) జ్ఞానశూన్యులైన ఈ లోకమందుండువారు (౩౦) చూచునట్లు నీవు ఒకదినము (౩౩) మాకంటిములను వేంచేసియుండుము. (౩౫).

20

ఈ.- ఎత్తోమ్బొట్టు. దుర్బలరోడు ప్రబలరోడు వాళియఱరత్తకనానీ, నాజ్జళ్ వాఱుమ్మడి కణ్ణెడికనీయిరునాళిరున్దువేణు మెన్దితార్.

(ఎమ్మిడర్ కడిన్దు) ఎన్దళ్ దై యసాంసారిక సకలదుఃఖజ్జళై యుమ్ పోక్కి. (ఇన్దై నై యాళావనే) భగవద్దానత్తు

జీ-ఆ॥ ఎత్తోమ్బొట్టు (ఎమ్మిడర్ కడిన్దు). 'ఎన్నై యాళావనే, ఇన్దైయవర్ తమక్కు మాజ్జనైయాయ్ - ఎన్దళ్ కణుకప్పే - ఇన్దదాయ్' ఎన్దవల్ త్తక్కొక్షీత్తివతారికై (దుర్బలరోడిత్యాది). 'ఎమ్' ఎన్నైయలే (దుర్బలరోడిత్యు). 'ఇన్దైయవర్' ఎన్నైయలే ప్రబలకెన్దతు).

“ఇన్దు” ఎన్దువిశేష త్తమక్కుభావమ్ (భగవద్దానత్తుక్కిత్యాది) ఆల్లు - అన్దలోక త్తిలే. 'ఎన్నైయాయ్' - అప్పడిప్పట్టవనే యిత్యర్థః.

(౧౩) తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౨ - తి - పల్లెనాళాలే - ౮ - పా - ఎజ్జళ్ వ్యాఖ్యానం. ౪౯

ఈ-క్కడై విల్లాత విహలోక త్తిలే యెన్నై యడిమైకొళ్ళుకిటవనే! (ఇమైయవర్ తమకుమాజ్జనై యాయ్) అకి ఇచ్చనరాన వెళ్ళుక్కేయన్తిక్కే, ౧ “ఈశ్వరోహమ్” ఎన్తిరుక్కిట బ్రహ్మదికళుక్కు మజ్జప్పడి నిర్వాహకనానవనే! (శెమ్మడలిత్యాది) శివస్తవ్యుడల్ మలరానిస్తుళ్ళ తామరై కళై యుడై య నీర్ నిలజ్జళై యుడై తాయ్, శ్రమహర మాన తిరుప్పళిఱుడియిలే కణ్విళర్ న్దరుళుకిటవనే! ఉళ్ళుమ్పుటమ్మ మెల్లామ్ తామరై యాయ్ బు. (నమ్మడైయి త్యాది) ఉన్నడియారున్నై యను భవిక్కిటవారవార తైక్కణ్ణు నాజ్జళుకన్దు, అన్ద్రకప్పత్తలై మణ్డైయిట్టు, హృద య త్తిలే స్నేహమానతుమేన్నేలెనమిక్కువర. (ఇమ్మడవులకర్ కాణ) ఇన్దనంసార త్తి లటివుకేడరాయ్, ఇడక్కెనల క్కై యటియాతవర్ కళుమ్ కణ్ణాలే కాణమ్మడియాక. (నీయురునాళి రున్దిడాయెజ్జళ్ కణ్ణుకప్పే) ఎజ్జళ్ కణ్ణుకప్పే త్తిలే యెరునాళిరు న్దరుళ వేణుమ్, నిత్యసూరికళుక్కు సదాదర్శన విషయమాననీ, ఒరునాళెజ్జళ్ కణ్ణుక్కు విషయమాయరు న్దాలాకాతో? ఉన్నడైయ దర్శనమధిక్య తాధికారమాక వేణుమో? 2.

టీ-అ॥ ఇమైయవర్ కుక్కు “మెన్నా తే. “తమకుమ్” ఎన్తువిశేషి త్తతుక్కుభావమ్ (అకి ఇచ్చనరానవిత్యాది). “శెమ్మడలి మలరాన్దుమ్మడై” - ఎన్తు-పుటైయిల్ తామరైయెచ్చొల్లి, “కేవడాయ్” ఎన్తు-అవనైచ్చొన్న తుక్కుభావమ్ (ఉళ్ళుమిత్యాది). “నమ్మడై” నమ్మడైయి క్కణ్ణుకప్పే. ఉన్నడియారెన్దు - తిరుప్పళిఱుడియిల్ శ్రీవైష్ణవర్ కళై కవై - ఆరివారిమ్. సలమ్-స్నేహమ్. కూర-మిక్కిమర. మడప్పమ్ - ఆజ్ఞా నమ్. కీర్త్యవివరణమ్ (నిత్యసూరికళుక్కు-త్యాది). “ఎజ్జళ్” ఎన్తుకుక్కుభావమ్ (ఉన్నడైయవిత్యాది). ఎమ్మిడరిత్యాది, క్కమే తాన్వయి. 2.

తాత్పర్యము.—దుర్బలులకును ప్రబలులకును గూడ రక్షకుడవైన ఓ! శ్రీయశస్వతీ! శ్రీవైష్ణవులు నిన్ను సుభవించెయ్యమన్న కోలా నాలమునుజూచి సంతుష్టులమై సేవించునట్లు మాముందిట ఒకదినము వేంచేయుము. 2.

మూ,— ఎజ్జళ్ కణ్ణుకప్పేయలకర్ కళైలామిడై యడితొమ్మై తేమ్మైత్తైజ్జి ।
 త్తిజ్జళ్ న్దార త్తనుతుళిల్ వలతాల్ తలై త్తలై చ్చిటదుపూశిప్ప ।
 త్తిజ్జళ్ శేర్ మాడ త్తిరుప్పళిఱుడియాయ్ తిరు వై కునతుళ్ళాయ్ తేవా ।
 విజ్జళ్ళాల త్తితనుళు మొరునాళిరున్దిడాయ్ వీర్ బ్రేడన్దొణ్డే ॥ ౨॥

ఆ.— (ఎజ్జళ్) “నీర్ కొల్లిల్ బ్రేక్కామ్ తిరునాట్టిలే శెయ్ కిట్ హమ్” ఎన్మోవేళాతిరున్దరుళుకిటతు, అజ్జనైశెయ్ తిరుళిడైయాయ్, ఎజ్జళ్ కణ్ణుకప్పే త్తిరైకళైక ర్లూరుమ్మిరువడికళిరైయైమ్ నిర న్దరమాక త్తొమ్మైత్తై తార్థరాయ్, త్తిజ్జళ్ యెన్మోవేళాతిరున్దరుళుకిటతు, త్తిజ్జళ్ శేర్ మాడ త్తిరుప్పళిఱుడియాయ్ తిరు వై కునతుళ్ళాయ్ తేవా । విజ్జళ్ళాల త్తితనుళు మొరునాళిరున్దిడాయ్ వీర్ బ్రేడన్దొణ్డే ॥ ౨॥

అన్వ.— తిజ్జళ్ శేర్ మాడమ్ (౩) తిరుప్పళిఱుడియాయ్ తిరువై కునత్తు ఉళ్ళాయ్ (౬) తేవా ఎజ్జళ్ కణ్ణుకప్పే ఉలైకళై (౯) ఎల్లామ్ అడి ఇణ్డై (౧౨) తొమ్మైత్తై ఎమ్మైత్తై ఇణ్డై (౧౫) తజ్జళ్ అన్బు ఆర (౧౮) తనుతు శోల్ వలతాల్ తలై త్తలై చ్చి అన్దు (౨౧) పూశిప్ప ఇ కణ్ (౨౪) మా ఇలత్తు ఇతనుళుమ్ (౨౭) వీర్ బ్రేడన్దొణ్డే ఒరునాళ్ ఇరున్దిడాయ్ (౩౦)

సన్న్.— అనన్దరమ్, అన్దవిభూతియిలన్దియే, సకలలోకజ్జళ్ళున్దు ఉన్దిరువడికళిలే విమ్మై తొమ్మైత్తై వామ్మైత్తై, ఇన్దవిభూ తియిలుమ్ తిరుప్పళిఱుడియిలేయ్ కాళితోల్ బ్రేక్కామ్ తిరున్దరుళియిరుక్క-వేణుమెన్దితార్.

దేవలోక త్తిల్ మేలెల్లై యిలేవర్ క్కిటచన్ద్రోక్, శేరుమ్మడియొణ్డెన, మాడజ్జళైయై యెన్మోవేళాతిరున్దరుళుకిటతు, (౩) తిరుప్పళిఱుడియిలేవర్ క్కిటచన్ద్రోక్, తిరువై కునత్తు, ఎమ్మైత్తై తిరున్దరుళిన్దాయ్, (౬) ఇన్దసౌలభ్యతేజస్వైయై యెన్మోవేళాతిరున్దరుళుకిటతు, ఎజ్జళ్ కణ్ణుకప్పే, లోకత్తియళ్ళార్, (౯) ఎల్లారుమ్, ఉన్దిరువడికళి, ఇరన్దైయైమ్, (౧౨) తొమ్మైత్తై, ఎమ్మైత్తై తొమ్మైత్తై, పారతన్ద్రోగ్ నిన్దాన్తుమ్మడి సన్ద్రమరాయ్,

(౧౫) తద్దైయ, భక్తియానతు. వక్తియానిక్క, (౧౮) ఆత్మలే తద్దభుడైయ, శక్తిబలానురూపమాక, ఒరువర్క్కొరువర్ అహమనా మిక్కైయాకే మేర్వొట్టును, (౨౧) ఎరుమానస్తాత్రబ్బలైప్పణ్ణుమ్మడి, ఇన్ద, ఇదముడైతాయ్, (౨౪) సీవరుక్కేడాకళ్లాళ్ళుమాన శ్రీ మత్తాన, భూమియిలే. తిరుప్పళ్ళిబ్బడికుళ్ళాయుమ్, (౨౭) ఈశ మేన్దైయిడళ్ళొట్టుతోన్దమ్మడి, ఒరునాళ్, ఇరున్దరుళవేణుమ్. (౩౦) రా.

అర్థము. — చిన్మయము సంచరించునట్లు (ఉన్నతములైన) మేడలుగల (౩) తిరుప్పళ్ళిబ్బడియందు బ్రవ్వళించినవాడా! శ్రీవైకుంఠము నెవరికప్పుడేకమందు కేంచేసియున్నవాడా! (౬) గొప్పతేజస్సుగలవాడా! మాకంటిముండట లోకలు (౧౫) అందరు శ్రీపాద ద్వన్ద్వము ను (౧౮) ఆశ్రయించి లేచి నమ్రులై (౧౫) తమయొక్క ప్రీతి వృద్ధిబొందగా (౧౮) తమయొక్క శక్తికిఁ దగిన ఉక్తిచేత నేను ముండట చేయమంటయని ఒకరికొకరు నైనపడి (౨౧) ఆశ్రయించునట్లు ఈ విశాలమై (౨౪) క్లాళ్ళుమైన భూమియందలి ఈతిరుప్పళ్ళి బ్బడియందును (౨౭) తనమహిమ ప్రకాశించునట్లు (వేంచేసి) ఒకదినము శుండినేవసాదింపుము.

ఈ — ఎట్టామ్బట్టు. పరమపద త్తిలే యచ్చొవిరుప్పళుకు కాట్టలావతెన్న; అప్పిరున్నై త్తిరుప్పళ్ళిబ్బడియిలే యెరునాళిరున్దరుళ వేణు మెన్దిఱార్.

(ఎజ్జల్త్యాది) ఎజ్జల్ కణ్ ముకప్పే ఇరుక్క వేణుమ్, అతుశెయ్యుమిడ త్తిల్, లోక త్తిలుళ్ళారడజ్జ, తిరువడికళి లున్దాన శేర్ త్తియళుకు కణ్ణు తిరువడికళి లేవియన తెమ్మవతాయ్ కొన్డా శ్రయిత్తు. (తద్దభున్దార) తద్దభల్ (పేమమ్మికు వర. (తమతుళొల్లలత్తాల్) శక్తియనురూపమాన శొక్కాళాలే యెన్నుతల్, తాన్దాన్దొల్ల వల్లవళిలే యెన్ను తల్; ౧ “యథాజ్ఞానస్తు వక్త్యమిపురుష స్తం సనాతనమ్” ఎన్నక్కడవతితే. అతావతు - “నూఱుపిరాయమ్ పుకు వీర్, పొన్నాలే పూణునూలిడువీర్” ఎన్టాపోలేశొల్లుకై. వణిప్పరత్తునమ్మి “విజయస్వ” ఎన్న, అన్డా శొన్న వాడైయై నిన్నెప్పతు. (తలైతలై చ్చిఱన్దపూళిప్ప) ఒరువర్క్కొరువర్ మేర్వొట్టునుమికవుమాశ్రయిత్తుక్కొన్డాడ. (తిజ్జల్త్యాది) చన్ద్రీనుక్కు ఇతస్తతస్సచ్చిరిక్కై యాలున్దాన విలై ప్పెల్లా మాఱుమ్మడి యిరుక్కు మాన్దొబు

జీ-ఆ. ఎట్టామ్బట్టు (ఎజ్జల్త్యాది). “ఇతనుకు మెరునాళిరున్దిదాయవీర్ బిడన్దొన్డే” ఎన్దత్తైక్కటాక్షి త్తివతారికై (పరమ పద త్తిలే యత్త్యాది).

(ఎజ్జల్ కణ్ణుకప్పేయిరుక్క వేణుమ్మెత్తు) - అన్వయిత్తు వొన్నవడి. “తమతు - వలతు - శొల్లాల్” ఎన్దన్వయిత్తు తన్దాముడైయ బుత్తక్కిడానశొక్కాళాలే యెన్నుతల్, వలమ్ - బలమ్, తాన్దామశొల్లవల్లవళిలేయెన్నుతల్. ఇరన్దా మర్కత్తుక్కు ప్రమాణమ్ (యథా జ్ఞానమిత్త్యాది). యథాజ్ఞానస్తువక్త్యమి పురుష స్తం సనాతనమ్. తన్దైకస్యమహత్త్వం హి సచైకః పురుషస్సన్మృతః” ఇతి శ్రీనారాయణోబ్రహ్మ రుద్రసంవాదే. అతీంద్రవర్తివళపుకళిలేశొల్లుకై యావతేలేన్న (అతావతిత్త్యాది). ఇన్ద్రవన్దత్తిలే వితిహ్యమ్ (వణిప్పరత్తునమ్మియత్త్యాది). అతావతు - వణిప్పరత్తునమ్మి, పెరుమాళేనేవిక్కు ప్పియన్దరుళినవళిలే, ఇదైచ్చికళన్దైయిలే యిరున్దనేవితారాయ్, అత్తెనూన్డాక కణ్ణరుళి “ప్రాప్యమాన శ్రీవైష్ణవసముదాయమిరుక్కు అవర్కళన్దైక్కొమ్మిన్దరుళువానెకా?” ఎన్న; “నామల్పమ్ విరకరాయరుప్పామ్, ఇనర్కళొన్దు మతీయాత కొచ్చెకళాకైయాలే, అయచ్చరామోనవళ్యతి” ఎన్దిఱవడియే ఈశ్వరనుడైయకటాక్ష మివర్కళిడత్తిలే వళ్యమన్దైయా యిరు క్కున్దొణుమ్” ఎన్దేయరున్దేక్” ఎన్న; “అవర్కళొన్దు తేతు దేవరీరుళిచ్చెయ్తతేతు” ఎన్దాన్డాకేట్ట; “పాటున్దీర్, ప్పము చ్చీర్, పొన్నాలే పూణునూలిడువీర్, నూఱుపిరాయమ్ పుకువీర్, అబ్బుత్తవిరత్తైయడుప్పీర్, ఎన్దిఱవతు “అవర్కళొన్దు వాడై. “విజయస్వ విజయాభవ” ఎన్దనాక శొన్నవారై” ఎన్దనమ్మి యరుళిచ్చెయ్య; “అన్దేపోయమ్ మురుట్టుసంస్కృతమ్ విట్టిరితైయే, యిరున్దాలమ్నామ్ నాన్దొణుమ్, ఇన్దేయ్మిన్దరుళీర్” ఎన్దాన్దానరుళిచ్చెయ్తవారై. తలైతలై-ఒరువర్క్కొరువర్. శిఱన్దు- కిట్టి. పూళిప్ప - ఆశ్రయిక్క. తిజ్జల్ కేరుక్కై మేతువేతెన్న (చన్ద్రీనిత్త్యాది). శేరుకై - పడికైయాయ్, విశ్రమిక్కైయాకిఱు.

ఈ.-మాడబ్బలినుడై య పొక్కమ్; అతిలేసన్నిహితానవనే! (తిరువై కుప్పతుళ్ళాయ్) అవ్వళవేయన్టిక్కే, తిరువై కుప్ప
త్తిలే నిన్టరుళినవనే! (తేవా) పరమపద త్తి త్తాట్టిత్ సంసార త్తి నిలై యాల్ వన్టపుకర్. (ఇబ్బణ్ మాళాల
త్తితనుళు మొరునాళిరున్డిడాయ్) ఇన్టఇడముడై త్తాన మహాపృథివియిలే, తిరుప్పళిబ్బుడియిలేయ మొరునాళి రున్టరుళవే
ణుమ్. ఇరుక్కుమిడ త్తిత్ (వీధ్ బ్రీడన్గొణ్ణు) పరమపద త్తి లిరుక్కుమావ్పలే, ఉన్నుడై య వ్యావృత్తితోడై విరు
క్కవేణుమ్. (ఇతనుళుమ్) ఎన్నిటతుక్కు క్కరుత్తెన్నెన్నిల్; శాయ్సరుళిన వట్టుకుక్కణ్ణోముక్కు, “ఇవనిరున్డా లెబ్బనే
యిరుక్కిటతో?” ఎన్టుమ్, “ఇప్పడియిరుక్కిట వన్టాన్నిన్టా లెబ్బనేయిరుక్కిటతో?” ఎన్టుమ్, ఇబ్బణ్ శిలవచ్చేకళోపిట
క్కుమితే యివర్ కళుక్కు; అతు వేటారుపడియితే నమక్కు-ఇన్టెయ్లామ్ నరకావహమాన విషయబ్బళిలేయన్టు,
ఇవిషయ త్తిల్ తెరియాతు. శెయ్తతెయ్లామ్ పరితాకై యుమ్, అవ్వరుకే శిలపమాన్ బ్రజ్జలై యాకైప్పడుకై యు
మెయ్లామ్ నమక్కు ప్రాకృత విషయబ్బళిలే యున్టాయురుక్కుమ్ ఇప్పడియిరుక్కుమో వెన్టటియు మిత్తనై. ౯.

జి-అ|| ఇబ్బణ్ ప్రియే తెన్న (పరమపద త్తిలిత్యాది). ౧. దివుక్రీడా, ఇత్యాది ‘కణ్’ ఎన్టు-ఇడముడై త్తాన మహాపృథివియిలే వన్టడి. ఇతను
ళుమ్” ఎన్టచళ బ్రాధ్ కు (పరమపద త్తిలిత్యాది). అతు నమక్కు క్కాన్గిటోమిలైయే యెన్టు (అతు వేటారు విత్యాది). ‘వేటారుపడి’
ఎన్టతై విరిక్కిటార్ (ఇన్టెయ్లా మిత్యాది). ఇవిషయ త్తిల్ - భగవద్విషయ త్తిల్. ఏతద్విషయమ్ (శెయ్తతెయ్లామిత్యాది), పరితాకై-
గూలమాకై. అతావతు - పోరాటేయిరుక్కు మెన్టుపడి. తిబ్బళోకేర్ మాడమిత్తానభ్య. లేవా - ఉలకర్ కళెయ్లా మెన్టుగొడగి, ఇబ్బణ్ మాళా
ల త్తితనుళుమ్ - ఇడన్గొణ్ణు - ఎబ్బళోకణ్ణుక్కు - ఒరునాళ్ - వీధ్ బ్ర - ఇరున్డిడా యిత్యన్వయః. ౯.

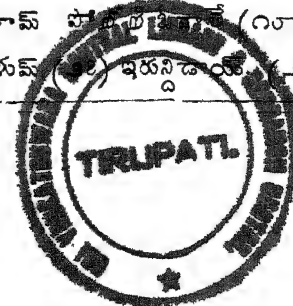
బ్ర-తి.-శ్రీనారాయణే బ్రహ్మద్రవంవాదే రుద్రంప్రతిబ్రహ్మ, యథాజ్ఞానమవత్సామి పురుషస్తంసనాతనమ్ | తస్మై తస్య
మహత్త్వంహింసచైః పురుషస్తవృతిః.

తాత్పర్యము.-చంద్రిమండలమవలకుఁ బెరిగియున్న మేడలచే సమృద్ధిమైన తిరుప్పళిబ్బుడిలోను శ్రీవైకుంఠమందును వేంచేసియున్న
ఓ! శ్రీయ్యపతి! నీవు సర్వైశ్వర్యసంపన్నుడవై మనుజులు తిమక్రీతిచే నిన్నాశ్రయించి యొకరికొకఱు పైవడి స్తోత్రము చేయునట్లు
నీవు వేంచేసియున్న విధమును మేమందరుగూడ సేవించి కృతార్థులమగునట్లు తిరుప్పళిబ్బులియందొకరినను వేంచేయుండుమా. ౯.

మూ.- వీధ్ బ్రీడన్గొణ్ణువియ న్టెన్టాళాల త్తితనుళుమిరున్డిడాయ్, అడియోమ్ |
పోద్ బ్రీయో వాతేకణ్ణిణ్ణై కుళిరప్పతుమలరాక కైప్పరుక |
చ్చేద్ బ్రీళవాళై శెన్నెలూడుకళున్టామ్మన్టై తిరుప్పళిబ్బుడియాయ్ |
కూద్ బ్రమామయళురర్ కులముతలరిన్టకొడువ్నై ప్పడై కళే వల్లానే||

ఆ.- (వీధ్ బ్రీడన్గొణ్ణు) ఎన్నుడైయకణ్ణిణ్ణయానతు విడాయ్ తీర్ న్టకుళిర ఉన్నుడైయ శెప్పిపూపాప్పిలే యిరుక్కిట తిరుమేనయై
యోవాతేపరుకుప్పడియాక విన్టయనీయమాన సంసార త్తిలేయన్టుడైయ వ్యావృత్తితోడై ముప్పడియెరుగాళిరున్టరుళవేణుమ్; ఆత్రితరుడై
యదుఃఖతై పొక్కవలై యాయరున్ట అవైశెయ్యతోబ్బియలామో వెన్టిటార్.

అన్య.- శేణు ఇళమ్ వాళై (3) శెన్నెలూడు ఉకళుమ్ శెట్టుమ్ (౬) పన్టై తిరుప్పళిబ్బుడియాయ్ కూద్ బ్రమాయ్ (౯) అళు
రర్ కులమ్ ముతల్ అరిన్ట (౧౨) కొడువ్నై పడైకళే వల్లానే (౧౫) అడియోమ్ పోద్ బ్రీయో వాతే (౧౮) కణ్ణిణ్ణై కుళిర పురుషుర్
(౨౧) ఆకతై పరుక వీధ్ బ్రీడన్గొణ్ణు (౨౪) వియ్ కొళో మా ణాల త్తితనుళుమ్ (౨౭) ఇరున్డిడాయ్ (౩౦)

౫౨ తిరువాయ్ మొழ్లి. - ౯ - ప - ౨ - తి - పడ్డెనాళాలే - ౯ - పా - వీడ్రీడమ్ వ్యాఖ్యానం.

శ్లో - ఆనన్దరమ్, నిరతిశయసుకుమారమాన పుక వడివై వాడల్ కణ్ణునుభవిత్తై ప్రయోజనమాక విన్దవిభూతియితే యొద్దున్దరుళి యిరుక్కేణు మెన్దెతార్.

తన్మిలమాన శ్లోబ్రీతేవళరుకైయాల్, ఇళికిప్పతిత్త, వాల్తెకళ్, (౩) శెన్నెలూడే, ఉకళిక్కళిత్తువ రిక్కక్కడవతాయ్, సమ్మధమాన (౭) నీర్ నలబ్బళైయడైయ, తిరుప్పళిబ్బడియిలేవ రిక్కేటవనాయ్, పతిపత్తుత్తుమ్మత్తువాయ్ కొణ్ణు, (౯) అనురకులత్తై, గర్భవ ర్భవనూక, అటుత్తువ్వాకదుమవనాయ్, (౧౦) అతుక్కీడానకొడన్దొల్లైయడైయ, ఆయుధబ్బళై, విధేయమాకవుడైయ నానవనే! (౧౧) ఉన్కనాధారణశేషభూతరాననాడల్, మజ్జళాశాసనమ్మణ్ణ, ఇడైవిడాతే, (౧౨) కణ్ణియైనతు, పరితాపమతీర్ స్తుకుళిరుమ్మడి యాకి. ౧. "చాచాన్దొంబిప్పివ" ఎన్దిపడియే శెప్పప్పురప్పిలే పుప్పహసనుకుమారమాన, (౨౧) ఉక వడివై, తృష్ణానురూప మాక పుప్పపిక్కమ్మడి, ఉన్నడైయ సర్వాధికత్వత్తాల్ వన్ద వేటుపాను విస్తృతమాయ్ కొణ్ణుతోబ్రీ, (౨౨) విస్తారవతాయ్, వ్వాళున్ద మాన, ఇన్దగన్ద్రుళియుమ్, (౨౩) ఇరున్దరుళ వేణుమ్. (౨౪)

అర్థము. - బురదయందు మంచీవయస్సుగల మత్స్యములు (౩) ఎత్తనిధాన్యసస్యములయొక్క నడుమ నెగిరిపడుచున్న అందమైన (౭) కొలనులుగల తిరుప్పళిబ్బడియందు వేంచేయున్న వాడ! మృత్యువలెనుండి (౯) అనురలయొక్క వంశమును సమూలముగా ఛేదించిన (౧౦) క్రూరవ్యాపారములుగల ఆయుధములను (ధరించిన) సమర్థుడా! (౧౧) దాసులము మజ్జళాశాసనముజేసి ఎడతెగక (౧౨) శేత్తివ్దన్దములు చురపడ నట్లు ఆప్పడువికరించినపుప్పమువలెనున్న (౨౧) తిరుమేనును పానముజేయు (అనభవించు) నట్లు తనమహిమ పాకాంచునట్లు వేంచేయుండి (౨౨) విశాలమై వ్వాళున్దై భూలోకముందు (౨౩) వేంచేయుము. (౨౪)

ఈ. - ఒప్పతామ్మట్టు. ఇప్పిరుప్పిల్ వాళియజియాత సంసారి త్రిలే యిరుక్కేట తెన్నెన్నిల్; రుచియుడైయ నాడల్ కణ్ణునుభవిక్క వెన్దెతార్.

(వీడ్రీడమ్) శేషిత్వత్తాల్ వన్దవేటుపాడుతోబ్రీబుమ్మడి. (వియన్దెళిత్తాది) విన్దయనీయమానమహా పుణివియాన పితేలయు మిరున్దిడాయ్. ఉన్నైక్కొణ్ణొరు కార్యమిల్లాత సంసారి త్రిలే. (ఇతనుళుమిరున్దిడాయ్) ఇన్ద త్తిరుప్పళి బ్బడియాకిట తిరుప్పతియిలేయు మిరున్దిడాయ్. ఉన్నైయొబ్బీయ చెల్లామై యుడైయార్ మున్నేయిరున్దాయెన్ను మితుబోరుమో? (ఇతనుళు మిరున్దిడాయ్) శాయ్న్దరుళిన పోతిగుక్కు మిరున్దైయనుభవిప్పిత్తరుళిబ్రీబు, ఇని. ఇరున్దాలిరుక్కు ముక్కుయై మనుభవిప్పిత్తర శేణుమ్, "నమక్కివై యెల్లా మిక్లేకాణలామితే. శాయ్న్దరుళిన వల్దుకు, పెరియ పెరుమాళో పక్కలిలేకాణలామ్; నిన్దరుళినవల్దుకు, నమ్మెరుమాళ పక్కలిలేకాణలామ్; ఇరుప్పిలున్దాన

శ్లో. - ఒప్పతామ్మట్టు. (వీడ్రీడమ్ మిత్యాది). "వీడ్రీడమ్" ఎన్దొడక్కి "పుతుమల రాక తైప్పగుక" ఎన్ను మళపుమ్ కిన్ద త్తవతారికై (ఇప్పిరుప్పిలిత్తాది).

ఇన్దొణ్ణు - ఇన్దొణ్ణానమాకత్తైక్కొణ్ణు. "ఇతనుళుమ్" ఎన్దొక్కొరన్దరమ్, మాళాలమాన విన్దభూమియిలు మెట్ట మున్దినతు; ఇన్దై యరుళి చెయ్ కిత్తార్ (విన్దయనీయమానమిత్యాది). మాళాలత్తిల్ వైత్తుక్కొణ్ణు ఇన్ద త్తిరుప్పళిబ్బడియిలు మెన్దిరన్దామర్గమ్, ఇన్దై యరుళి చెయ్ కిత్తార్ (ఇన్దొరప్పళిబ్బడియిత్యాది). "ఇతనుళుమ్" ఎన్దొక్కొ ఇతుక్కత్తైయెత్తెన్న (ఉన్నైక్కొణ్ణిత్తాది). నిత్యసూరికళ్ నడువేయరుక్కొడవసమక్కు ఇక్లేయరుక్కొణ్ణునానెన్నెన్న (ఉన్నైయొబ్బీయవిత్యాది). ద్వితీయార్థత్తుక్కు "ఇతనుళుమ్" ఎన్దొచళ బ్రార్గమ్ (శాయ్న్దరుళినమిత్యాది). ఇక్లేకాణలామెన్దతు - కొయిలిలే కాణలామెన్దపడి. ఇన్దైయెల్లామెన్దతు - కిడైయదుకుమ్, ఇరుప్పదుకుమ్, నిలైయదుకుమ్.

ఆ-ఆ-వి. నామిక్లేయరుక్కొటతినారే నమక్కు వరుకిటవతిశయమేతు, పరమపదత్తిలే యిరున్దాలాకాళోవెన్న; అట్టుగుణాతిశయ మిలై, ఇట్టుగుణాతిశయమ్ సిద్దిక్కు మెన్దెతార్. (ఉన్నై యొబ్బీయవిత్యాది). ఇక్లేయరున్దాలునక్కు గుణాతిశయమ్ సిద్దిక్కిటవళవేయన్దొ క్కై, ఎనక్కు మివ్విరుప్పదుక్కు తునుభవిక్కలా మెన్దెతార్ (శాయ్న్దరుళినపో తిత్యాది.)

1. - వల్లకు, పెరియప్పిరాట్టియార్ పక్కలిశేకాణలామ్' ఎన్దు భట్టరరుళిచ్చెయ్వర్. నామిక్కిరున్దు సీర్ పెఱప్పకుఱిఱి తేతెన్న (అడియోమిత్యాది). (అడియోమ్) అవ్విరుప్పై ప్పడివిడ, అతువేజీవనమాకవిరుక్కిఱనాజ్ఞాన్. (పోద్రీ) వ్విరుప్పిజ్జనేనిత్యమాక చెల్లవేణమెన్దు మజ్జళాశాసనమ్మణ్ణి. (ఓవాతే) ఉచ్చివీడువిడాతే. (కణ్ణిజైకుళిర) కాణ్ణుతామైమాలేకమర్ పిళన్దుడిక్కిఱకణ్ణాల్, విడాయెల్లాన్దిర్ న్దుకుళిరుమ్మడియాక. (పుతుమలరిత్యాది) శెవ్విప్పు ౨లే యిరుక్కిఱ తిరుమేనియై యనుభవిక్కుమ్మడియాక, పుప్పహాస సుకుమారమానవడివై, ౧. లోచనాభ్యాంపిబ వ' ఎన్గిఱపడియే నిరన్తరమాక వసుభవిక్కుప్పెఱుకై. (శేద్రీశమిత్యాది) అవ్వురిల్ పదార్థజ్జళై యఅభిమత భత్తాళే కళిత్తువర్తిక్కు మాయిద్రు. శెన్నెలికనడువే శేద్రీలే, పచ్చవింశతివార్దికరాన ముక్తరైప్పోలే యిరుక్కిఱవాళై కళిత్తుత్తుళ్ళా నిట్టుతాన వల్లకియ సీర్ నిల తైయుడైయ. (శెమ్మమ్మణై) అమ్మకియమరుత నిలమే మామ్. (కూద్రమామిత్యాది) ప్రతిపక్షత్తుక్కు మృత్యువాన దివ్యాయుధజ్జళై ధరిత్తుక్కిణ్ణిరుక్కిఱవెన్ను ౨; అన్బిక్కే, ప్రతిపక్షత్తుక్కు కూద్రమామై కొణ్ణు అవర్కళుడైయ కులతైముతలిలే యరిన్దుపొకడుమన య్, అతుక్కుడలాక కొడియతోళిల్ కళైయుడైయ దివ్యాయుధజ్జళై యుడైయనా యిరుక్కిఱవనెన్నుతల్. గ్పొత్తితుళొల్లుకిఱతు, ఇతుక్కుమున్బు తమ్మడైయ ప్రతిబద్ధజ్జళై ప్పొక్కినపడిక్కు దృష్టాన్తమెన్నుతల్; ఉనక్కే కుత్తై యున్దాయ్మొళి తే నెన్నుతల్.

అ॥ ఆకతై - తిరుమేనియై. ఆకమ్ - తిరుమేని. వివరణమ్ (పుప్పహాసేత్యాది). 'తస్యతద్వచనంశ్రుత్వా రామో వచనమబ్రవీత్ | సాసాన్తస్యైత్వేనం లోచనాభ్యాంపిబన్నివ' ఇతియాధికాణ్ణే. 'పుతుమలరాక తై. ఓవాతే-పరుక' ఎన్దస్యైత్వే. ఇప్పదత్తుమ్మ వమ్ (అప్రావ్రితిత్యాది). ఉకళుకై - సంభ్రమమాకసచ్చదిక్కై - శెమ్మమ్మణై - సమ్మద్ధమానవయల్. మరుతనిలమ్-నాతుశార్వప్ర మ్. జలస్థలమాతల్. 'కూద్రమామై' ఎన్దతు - దివ్యాయుధవిశేషణమాతల్, ఈశ్వరవిశేషణమాతల్. ఇరన్దైయమరుళి చెయ్మొళి ౨ (ప్రతిపక్షత్తుక్కిత్యాదివాక్యద్వయత్రాళే). ద్వితీయార్థత్తిలే 'కొడువినై ప్పడైకళివల్లానే' ఎన్దతుక్కుర్థమ్ (అతుక్కుడలాక త్యాది). ఇతు శొల్లుకిఱతుక్కు బ్రయోజన తై యిన్దువకైయాక వరుళిచ్చెయ్మొళి (ఇప్పోతిత్యాదివాక్యద్వయత్రాళే). ఎన్దతుకైయ యున్దక్కిటేనెన్దతు - విరోధియెప్పొక్క పరికరమిల్లామలో, శక్తియిల్లామలోవిమ్మక్కిటే నెన్దపడి. శేద్రీశవాళైయెన్దుతోడన్ణి పడై ప్పొన్దానే - అడియోమ్పోద్రీ - కణ్ణిజైకుళిరత్తుతు మలరాక తై - ఓవాతే - పరుకుమ్మడి - వియన్దొళి మాళాలత్తితమకుమ్ - ఇడ ప్పొన్ద - ఇరున్దిడాయిత్యైవయి.

ప్ర-తి. - యున్దకాణ్ణే ఏకొనవింశే, 'తస్యతద్వచనంశ్రుత్వా రామోవచనమబ్రవీత్ | వచసాసాన్తస్యైత్వేనం లోచనాభ్యాం ప్నివ'॥

తాత్పర్యము. - ఆకురులకు మృత్యువునలెనుండివారిని సమూలముగ నశింపఁజేసినవాడవై, శత్రువులవిషయమందలి క్రూరవ్యాపారము పంచాయుధములను ధరించినవాడవై పాలములచేసమ్మద్దమైన తిరుప్పవళిఱుడిలోఁ బవ్వళించిన వాడవైన ఓ! స్వామి! లోకులు నీమహి మేఱఁగక పోయినను నీయందు భక్తిగలమేము పుప్పహాససుకుమారమైన నీతిరుమేనును కండ్పార నేవించియానన్దిం చునట్లు ఒకదినము చేయుమా.

మూ - కొడువినై ప్పడై కళి వల్లెయాయమరర్ క్కిడర్ కెడవళురర్ కట్కిడర్ శెయ్ ।

కడువినై నజ్జేయెన్నుడై యముజ్జేకలివయల్ తిరుప్పళిఱుడియాయ్ ।

వడివిజై యిల్లాసులర్ మకళి మద్రై నిలమకళి పిడుక్కు మెల్లడియై ।

కొడువినై యేసుమ్ పిడిక్కినీయెరునాళి కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్యామే॥

౧౪ తిరువాయ్మొయి - ౯ - ప - ౨ - తి - పద్దెనాళాలే - ౧౦ - పా-కొడువిన్తై వ్యాఖ్యానం.

ఆ - (కొడువిన్తై) ఆశ్రితవిరోధినిరసనసమర్థమయ్య, ఆశ్రితవిరోధినిరసనస్వభావమయ్య, ఎనక్క నిరతిశయభాగ్యనాయ్, తిరుప్పళ్ళిఱ్ఱుడియలేవన్దు సన్నిహితనావనే! వడివ్వుకుక్కొప్పిల్లాత పెరియపిరాట్టియారుమ్. అప్పడియేయిరుక్కిఱ్ఱ శ్రీభూమిప్పిరాట్టియారుమ్ హరిస్సర్విక్కజేడ్డుప్పడి నుకుమానమానవున్నడైయి తిరువడికలై, అతిలోభోగ్యతైయైయిటిన్దు వైట్టిక్కైక్కొడాన పాపత్తైప్పణ్ణిన నానుమ్ పిడిక్కుమ్మడి, ఎన్నైయిరునాళిజే య్తైత్తుక్కొళ్ళుతల్, ఇజ్జేవరుతల్ శెయ్తరుళవేణు మెన్దితార్. ౧౦.

అర్వ.- కొడువిన్తై పడైకళ్ వలైయాయ్ (౩) అమరర్ కు ఇడర్ కడ (౬) అమరర్ కట్టు ఇడర్ శెయ్ (౯) కడు విన్తై నజ్జే (౧౨) ఎన్నుడై అమతే కలి (౧౫) వయల్ తిరుప్పళ్ళిఱ్ఱుడియాయ్ వడివు (౧౮) ఇణ్ణైయిల్లా మలర్ మకళ్ మల్ శై (౨౧) నిల మకళ్ పిడిక్కుమ్ మెల్ (౨౪) అడియై కొడువిన్తైయేనుమ్ పిడిక్క (౨౭) నీ కూవుతల్ పరుతల్ (౩౦) ఒరునాళ్ శెయ్యాయ్. (౩౨)

పన్నీ.- అనన్దరమ్, నాయ్చ్చిమానై యడిమైకొణ్డరుళినాప్పిలే నాను మున్దిరువడికళిలే యడిమైశెయ్యుప్పడి ఎన్నైయిజ్జే య్తైత్తల్ ఇజ్జేవరుతల్ శెయ్తరుళవేణు మెన్దితార్.

విరోధివిషయత్తిల్ కొడున్దొల్లీలాన, ఆయుధజ్జలై, క్కార్వణ్ణొళ్ళువలైయాయ్, (౩) అనుకూలరావదేవర్ కళుడైయ, దుఃఖమ్, తీరు వ్విడి, (౬) ప్రతికూలరావదేవర్ కట్టు, దుఃఖత్తై, విశైక్కుమిడత్తిల్, (౯) శిడక్కెన్నుమ్, ప్రవృత్తియైయైడైయ, సజ్జానవానాయ్, (౧౨) అనన్దప్రయోజననాయనన్దగతియానవెనక్కు, ఆలభ్యమానపమృతమయ్య, అత్యోసన్నమాప్పడి సమృద్ధమాన, (౧౫) వయలైయైడైయ, తిరుప్పళ్ళిఱ్ఱుడియలేకన్దొల్లీన్దురుళుకటవనే! ౧ “అనితేత్త కా” ఎన్నుప్పడి వడివ్వుకుక్క, (౧౮) నీయుమ్తెకుతియిల్లాతెవ దమాన వతిశయితలైత్తైయైడైయ, కమలవానినియానలత్తీయైమ్. ఏవంభూతలైత్తైయైడైయ, (౨౧) శ్రీభూమియుమ్, పిన్దొల్లైయైస్వాభావిక మార్దవ తైయైడైయ తిరుక్కళాళేపిడిక్కుమ్మడియాన, నిరతిశయ సౌకుమార్యతైయైడైయ, (౨౪) తిరువడికలై, చ్రాస్తనాయ్ వైత్తు నెడుక్కాలమిడ్డుమ్మడి కొడియపాపత్తైయైడైయ నానుమ్, పిడిక్కుమ్మడియాక, (౨౭) నీ, అజ్జేయ్తైత్తుక్కొళ్ళుతల్. నానవేత్తైవడి యిజ్జేవరుళుతల్, ఒరునాళ్, శెయ్యవేణుమ్. (౩౨) ౧౦.

అర్జము.- క్రూరవ్యాపారములుగల దివ్యాయుధములనుధరించిన సమర్థుడా! (౩) దేవతలకు దుఃఖము సళించునట్లు (౬) అను దుఃఖము దుఃఖమును జేయుచున్న (౯) క్రూరమైన (కౌషధముచేకాన్తికాని) వ్యాపారముగల విషముపంటివాడా! (౧౦) నాకు అమృతముచెల్లెభోగ్యభూతుడా! సమృద్ధమైన (౧౫) పొలములుగల తిరుప్పళ్ళిఱ్ఱుడియందువేంచేసియున్న వాడా! తిరుమేనుకు (౧౮) ఒప్పులేని కమలవానినియైనపిరాట్టియై అట్టిప్రభావముగల (౨౧) భూమిపిరాట్టియై స్పృశింపడగిన మృదువైన (౨౪) శ్రీపాదములను చెడ్డపాపముగలనేనును స్పృశించునట్లు (౨౭) నీవు (వేంచేసియున్న పరమపదమునకు) పిలుచుకొనట (నేనున్నచోటికి) వేంచేయుట (౩౦) ఒకదినము చేయుము. (౩౨)

ఈ.- పత్తామ్బాట్టు. నిరతిశయభోగ్యమానవున్నడైయి తిరువడికళిలేనానుమ్ వన్దడిమై శెయ్యుప్పడి, ఎన్నైయిజ్జేయ్తై త్తల్, నీయిజ్జేవరుతల్ శెయ్యవేణు మెన్దితార్.

జీ-ఆ. పత్తామ్బాట్టు. (కొడువిన్తై యిత్యాది.) “వడివిజ్జైయిల్లా మలర్ మకళ్” ఎన్నుత్తోడజ్జి, “కూవుతల్ పరుతల్ శెయ్యాయ్” ఎన్నుమళవుమ్ కటాక్షితవతారికై (నిరతిశయైత్యాది).

క్రీడైయెల్లామ్ సన్నిహితనాక పరుళిచ్చెయ్తు, ఇజ్జే, “కూవుతల్ పరుతల్ శెయ్యాయ్” ఎన్నతు - మానసానుభవవైశద్యతాలేసన్నిహితనాకవుమ్ అతు కలన్దెనాళే, తామిల్లుమ్, అవన్దమాకత్తోర్ ముకైయాలే. కొడితాన వ్యాపార తైయైడైయ శత్రుసేనైయైడిక్కి

కా. — (కొడువినై పుడై కళ వలైయాయ్) నీరే నెరుప్పెయ్నాప్పోలే, ఉనక్కు శేషమాయ్నై త్తుప్రతికూలి త్తవర్ కళ పక్కళ వైత్తి, అయి నమె పక్క వలైయాయ్! అవమాట్టాతతు శిలరై యభియచ్చెయ్ కై యాయ్ బు. ౧ “యది వారావణస్సవ్యయమ్” ఎన్నుమననితే. కడలై యనై శేయ్ తు, ఊరై చూపుబుప్పోన్దు, పినై అజ్గద ప్పెరుమాలై ప్పక విట్టి, కై యి లేవన్దకప్పట్టవనై. ౨ “గచ్ఛానుజానామి” ఎన్నుతప్పవిట్టతు, “ఇన్ను మొరుకాలనుకూలిక్కు మో?” ఎన్ను; “నాకముడిసేపోమి తనై” ఎన్ను అవనతిలేముతిరని న్దపిన్ను, కణ్ణుజ్జణీరుమాయితే నిన్నుకొన్దతు. ఇవర్ కళ వజ్జుమ్ ప్రాతికూల్యతై యభియచ్చెయ్యమి తనై పోక్కి, తానాక వభియచ్చెయ్యమాట్టానాయ్ బు. (అమర రిత్యాది) అనురక్ కళాళే దేవర్ కళుక్కు జ్జానమసినీరుమ్మడి, అనురక్ కళుక్కు ముఖ తైవిలై క్కుమ్. (కొడువినై నల్ల) అప్పోతే శడ క్కెనముడిక వన్ద్రాయ్, ప్రత్యేషధమిల్లాతనజ్జానననే! (ఎన్నుడై యముతే) అన్నజ్జుతానే యివ ర్ క్కె మృతమా యిరుక్కిఱపడి. దేవర్ కళుడై య వుప్పచ్చాటన్దు. (కలివయలిత్యాది) ఇవ్వమృతతుక్కు క్కడల్ కడై తల్, స్వర్గ త్తై లేపోతల్ శేయ్యవేడ్డా, తిరుప్పళిఱుడియిలే సన్నిహితమాయ్ బు శివమృతమ్. (కలివయల్) సమృద్ధ మానవయల్. (వడివిడైయిత్యాది) వడివిల్ వన్ద్రాలోప్పిన్ద కేయిరుక్కుమ్. భగవత్తత్త్వము మొప్పన్దు! ౩ “తథేస్థి యమసి తేక్షణా” ఎన్నుత్తే మాయేని న్దతితే. (మన్ద్రై నిలమకళ) ఏవంభూతై యెన్ను మ తనై యవనై యుమ్. (సిడి క్కుమ్ మెల్లడియై) అవర్ కళుద్దిరువడికలై ప్పడిక ప్పక్కాల్, పూత్తోడువారై ప్పోలే “కన్యకీతలో?” ఎన్నుకూ శిల్పిడ వేడ్డావ్వు న్దమాయ్ బు సాకుమార్యమిరుప్పతు. అప్పడిప్పట్ట తిరువడికలై. (కొడువినై యేనుమ్ సిడిక్కి) ర* కళాళే శివన్దుక్కుప్పిన్ను ఇవర్ క్కునికన్దాను న్దానమిల్లైయితే. “అవర్ కళుమ్ సన్నిహితరాయ్, ప్రాప్తియు

౧-౨॥ వలై యాయ్ యెన్దుకళ భారమ్. ౧ * ప్రసక్త స్యహి ప్రతిషేధః అన్త్రో, “వలై యాయ్” ఎన్ను, సప్తక క్తిక్కు అశక్తి ప్రసక్తమే తన్న (నీరేతయి త్యాది). అప్పడి మాట్టా మోవన్న (యదివేత్యాది). “అనడై నంబారిత్రేద ద త్తమచ్య భయంనుయా! విభీషణో వాసుగ్రీవయదివా గామిని స్వయమ్” ఇతియన్దు కాణ్డరముః. ఆనామనంబారిత్రానేయెన్ను (కడలైయిత్యాది). “గచ్ఛానుజానామి రజార్థిత స్వం ప్రవిశ్య రాత్రిం పరరాజలజ్ఞామ్” అశ్వమ్యనిర్యాహిరగీ సధస్వి తదాబలంద్రక్ష్యసి మేరధస్” ఇతియన్దు కాణ్డే. ౨ “మరణాన్తానివై రాణి,” ౩ “సఖా తిబాష్పాపరమేరమాన్తా” ఇత్యాన్దు సప్తభావ తైన్దుత్తే (కణ్ణుజ్జణీరుమాయెన్దతు). కణ్ణుమ్ కణ్ణునీరుమానాల్ కొల్లక్కూడుమావెన్న (ఇవర్ కళ ప్పణ్ణమిత్యాది). క్రూరవ్యాపార త్తయ్నడైయ న్దయెన్దుకళ భారమ్. నల్లైక్రార్యతై ద్వేభావమళిచ్చెయ్ కితార్ (అప్పోతేయిత్యాది). (అన్నజ్జుతానే) ఇత్యాదిక్కు - అనురపర్గతుక్కు బాధక నాయరుక్కుమిరుప్పు, తమక్కు భోగ్యమా యరుక్కు మెన్దుకరుత్తు. “ఎన్నుడై యముతే” ఎన్ను తుక్కువ్యావర్త్యమ్ (దేవర్ కళుడైయవిత్యాది). “కలివయల్ బీరుప్పళిఱుడియాయ్” ఎన్నిటానుమ్ అస్వమృత త్తిల్ వ్యా వృత్తి (ఇవ్వమృతతుక్కుత్యాది). కలి - సమృద్ధి. ఇన్దై-ఒప్పు. ఒప్పిల్లా మెయ్ చరమావధి (భగవత్తత్త్వముమిత్యాది). ఆధిక్యమే తన్న (తిథ్చియమిత్యాది). “తుల్యశీలవయో వృత్రాన్తుల్యాభి జవలక్షణామ్” రాసువ్రార్వ త్తినైచేహిం తథేయనుసి తేక్షణా” ఇతి సున్దరకాండే హనుమాన్ - మన్ద్రై-తత్తులైయన. “మెల్లడి” ఎన్ను విశేష త్తతుక్కుభానమ్ (అవర్ కళుమిత్యాది). “కొడువినైయే” ఎన్ను వితు, అయోగ్యతా

౨-౩-వి॥ ౧॥ ప్రసక్త స్యహి ప్రతిషేధః అన్త్రో. ౨॥ మననై నజగత్సృష్టిం సంహరన్ భుక్తో యోః తస్యారిపక్షక్షుచరే కియానున్దమ విస్తరః” ఎన్ను మ్మడియరుక్కిఱ సర్వకర్తయననై, “వలై యాయ్” ఎన్ను అశక్తితోల్ ద్దు చొట్టిల్లకొటతుక్కు క్కురుతై న్దెన్దిల శక్తియిలే యరుళిచ్చెయ్ కితార్ (నీరేతయిత్యాది). ————— కణ్ణుజ్జణీరుమాయెన్దతు ౩ “మరణాన్తానివై రాణి” ఇత్యాదియాయుమ్, ౪ “ఇత్యేవమార్తస్య” ఇత్యాదియాయుమ్ కొల్ల ప్పడుకొక సప్తభావనాకైయాలే.

ఈ-ముష్ణాయిరుక్క, నానికట్టినిరుప్పతే! ' ఎన్ఱు, "పావియే" ఎన్బారైప్పలే (కొడువినై యే) ఎన్ఱితార్ (యెరునాళ్ కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయే) ౧ (నిరతిశయభోగ్యనాయ సన్నిహితనాననీ, సత్తెయ్యెమొక్కుకై కొరునాళ్ళేయత్తై తల్, ఇళ్ళేవరుతల్ శెయ్తరుళవేణుమ్) ముప్పడ (వరుతల్) ఎన్ఱిలరాయల్లు, అస్సముదాయ తైక్కులైక్కప్పైత్తెయ్మత్తై. అవేత్తెయ్మడైయార్ పక్కలవనై త్తనివిట్టిరార్ కళితే, కూడకొడువరువర్ కళెయ్మ మత్తైప్పల్లు చొల్లుకితార్.

౧౦

శీ-౮: ముష్ణానసరమావెన్న; అన్ఱెన్ఱితార్ (కణ్ణిత్యాది). ఆనల్ "కొడువినై" ఎన్ఱిటకుక్కమ్మేతెన్న (అవర్ కళుమిత్యాది). ముష్ణుల "వరుతల్" ఎన్ఱు తొళ్ళివానెన్నెన్న (ముప్పడవిత్యాది). పిప్పడత్తాక్ "వరుతల్" ఎన్ఱు అస్సముదాయులైయతోవెన్న (అవేత్తెయ్మత్యాది వాక్యవ్యయమ్, క్రమేణాన్వయః).

౧౦

ప్ర-తి- ఏతత్పూర్వసర్గే, "అనయోనంహరిశ్రేష్ఠ రత్నమస్యాభయంచుయా । విభీషణోవాసుగ్రీవ యదివారావణస్సన్వయః॥౩౩॥" — ఏకోన † సప్తతిమసర్గే, "గచ్ఛానుజానామిరణాద్దిత స్త్వం ప్రవిశ్యరాత్రిఞ్చరరాజలఙ్కామ్ । ఆశ్వస్యనిర్యాహిరక్షీసభనీ చిదాలంద్రత్యుసిమేరభస్మః ॥ ౧౮౩౪ ॥" సువరకాణ్డే [౧౬] సీతారృణానస్తరేహసూమాక్, "తుల్యశీలవయోవృత్తాం తుల్యాభిజః లక్షణామ్ । రాఘవోర్హతివైదేహీం తథేప్తయమసి తేక్షణా ॥౫॥"

౧౧

తాత్పర్యము.- క్రూరవృత్తిగల శత్రుసేనలను నిరసించుటయందు సమర్థుడవై, దేవతలక్షేమముకొఱకు అసురులనుసంహరించినవాడవై నాకభోగ్యమాతుడవై, సమృద్ధమైన పాలములుగల తిరుప్పలిఱుడియందుఁ బ్రవేశించినవాడవైన ఓ! స్వామీ! అతివిలక్షణురాలైన ప్రదేవియానూదేవియు స్పృశించుచున్న నీశ్రీపాదములను నేనుగూడ స్పృశించునట్లునన్న నీవున్నచోటికైనను పిలుచుకొనుము, నేనున్నచోటికైనను నీవువేంచేయుము.

౧౦

ము.- కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తెడాయెన్ఱుకురై కడల్ కడై న్దవన్ఱనై ।
మేవి నన్ఱమర్ న్దవియన్ఱునన్ఱొరునల్ వన్ఱుతినాడక శడకోపన్ ।
నావియల్ పాడలాయరుత్తుళ్ళుమివై యుమోర్ పత్తుమ్ వల్లార్ కళే ।
పప్రచిన్ఱియులక మూన్ఱునన్ఱానడియిన్ఱై యుళ్ళత్తోర్వారే॥

౧౧

ఆత్మార్ తిరువడికళే శరణమ్.

౮.- (కూవుతల్) కురై కడల్ కడై న్దవన్ఱనై పరమప్రాప్యమాకప్పల్లో, కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తెడాయెన్ఱు పేక్షిత్త వియన్ఱునల్ పాదలల్ ప్దుతినాడక శడకోపన్ నావియల్ పాడలాయరుత్తి తిరువాయ్ మొట్టేయివల్లార్, ఆ శ్రీతగులభ నాన వెమ్మెరుమానుడైయ పరమపితై నిరన్దరమాకప్పాదియత్తిలే యనుభవిక్కప్పెణువరెన్ఱితార్.

౧౧

తిరుక్కురుకై ప్పిరాన్ఱిళ్ళాన్ తిరువడికళే శరణమ్.

అన్య.- కురై కడల్ కడై న్దవన్ఱనై (౩) కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తెడాయెన్ఱు (౬) ఎన్ఱు మేవి నన్ఱ (౯) అమర్ న్ద వియన్ఱునల్ (౧౦) పాదలల్ ప్దుతినాడక శడకోపన్ (౧౧) నావియల్ పాడల్ ఆయిరత్తుళ్ళుమ్ (౧౨) ఓర్ ఇన్ఱెయ్మన్ఱుమ్ వల్లార్ కళే (౧౩) మూన్ఱులకమ్ ఆళ్వార్ ఆడి (౧౪) ఇన్ఱై ఓవుతల్ ఇన్ఱి (౧౫) ఉళ్ళత్తు ఓర్వార్. (౧౬)

పన్నీ.- అనన్దరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టేక్కు ఫలమాకభగవద్దానలాభతై యరుళిచ్చెయ్మకితార్.

ప్రయోజనాన్దరపరరాగదేవర్ కళుక్కాక అతిఘోషతై యుడైత్తాన, కడలై, కడై న్దవనాన సర్వేశ్వరనై, (౩) అజేయత్తైత్తు కొళ్ళుతల్, నానిరున్దవిడత్తిల్, వరుతల్, శెయ్యవేణుమ్, (౬) ఎన్ఱు పేక్షిత్తు, అవనుడైయ వణ్ణికారత్తైప్పల్లు, అత్తారేనన్ఱాక, (౯) ధరిత్త

(౧౫) తిరువాయ్మొయ్. - ప - ౨ - తి - పచ్చెనాళాళే - ౧౧ - పా - కూవుతల్ వ్యాఖ్యానభట్. ౫౭

వరాయ్, సమృద్ధమాన, జలత్తైయుడైతాన, (౧౨) తిరుప్పారునలైయుడైతాన, తిరువట్రువాట్టుక్కు నిర్వాహకరాన, అహ్మారుడైయ
(౧౫) జిహ్వవ్యాపారమాన, పాడల్, ఆయిరత్తుళ్ళమ్మెత్తుక్కొల్లు, (౧౬) అన్యతీయమాన, ఇప్పత్తైయుమ్ పల్లవర్కళ్, (౧౭) త్రైశో
క్యత్తైయుమ్, అశస్త్రకొణ్ణసర్వసులభకో, తిరువడికళ్, (౧౮) ఇరణ్డైయుమ్, ఓవుతల్, ఇన్బి, (౧౯) నెళ్ళిలే, అనుసంధక్కుప్పెఱువర్కళ్.
(౨౦) ఇతుమ్మి శీరాశిరియవిరుత్తమ్.

౧౧.

వాదికేసరి అక్షయమణవాళ్చ్చీయర్ తిరువడికళ్ళరణమ్.

అర్థము. - ఘోషించుచున్న సముద్రమును చిలికినవానిని, (౩) పిలుచుకొనుట ఇచ్చటవేంచేయుట చేయుము (౬) అని (ప్రా
ర్థించి) సమీపించి చక్కగా (౮) అమరియుండి సమృద్ధమైన జలముగల (౧౨) తామ్రరత్నతో గూడుకొనిన వస్తువును నెడివేళమునకు
వావిమియైన సమృద్ధిపాదించిన (౧౫) జిహ్వవ్యాపారమై పాశురూపములైన వేయిపాశురములలో జేసిన (౧౬) అన్యతీయమైన ఈ పది
పాశురములను అభ్యసించువారు (౧౭) మూడులోకములను కొలిచినవానియొక్క శ్రీపాద (౧౮) స్వస్థ్యములను హృదయముందు ఎడతెగు
టులేకుండా (౨౦) మనస్సులో అనుసంధింతురు. (౨౦)

౧౧.

ఈ. - నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్మొయ్ కడ్రోదార్, అవనై నిరస్తరమాక వనుభవిక్ ప్పెఱువరెన్నిఱార్.

(కూవుతలిత్యాది) (కురైకడల్ కడైవన్వన్వై - కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తిడాయ్) ఎన్నాయ్ శీవర్ శొల్లి
బ్బు. ముత్తైకెడవుమామ్, ముత్తైయిరేయ్ కప్పమామ్, కాణుమిత్తనై యేవేణువతు. (కురైకడలిత్యాది) ఇన్బిపేత్తై
యిల్లాతార్ క్కు ముడమ్మనొవక్కడల్ కడైవన్వన్వై క్కు మననై యాయ్ శీవర్ పేషీ త్తతు; (మేవన్వన్వన్వై).
ఇన్బి స్వభావానుసంధానతాలే పొగున్దిక్కాల్ తిరైయిలే వావినారాయ్బు (వియనిత్యాది) విన్నయసేయమాన
నీరైయుడైయ తిరుప్పారునలైయుడైయ తిరువట్రువాట్టుక్కు నిర్వాహకరాన వాత్వార్. (నావియల్ పాడల్)
మనస్సహకారము మొట్టియవాయ్బు చ్చొల్లిబ్బు. (ఓవుతలిత్యాది) అశ్రితసులభనాన వనుడైయ తిరువడికళ్ళై
నిరస్తరమాక హృదయత్తిలే యనుభవిక్ ప్పెఱువర్ ఇత్తనై పోతుమ్, ఇనర్ తామ్ “ఇవన్బై ప్పెఱువేణుమ్” ఎన్ను
మవేత్తైయోడే, “తిరుక్కణ్ణాళాళే కుళిరినొక్కి యగుళివేణుమ్, తిరువడికళ్ళై త్తలై మేలే వై త్తరుళివేణుమ్, దేవరి
రొమ్మిన్దరుళి యిరుక్కుమిరుప్పై క్కాణవేణుమ్, నాయ్చ్చిమారుమ్ దేవరీరుమా యిరుక్కుమ్మడి కాణవేణుమ్. ఉలా
వుమ్మడి కాణవేణుమ్, స్తితమిరుక్కుమ్మడి కాణవేణుమ్” ఎన్నానై ప్పట్టవివర్ క్కు అప్పోతేకిడై యామైయాలే, “ఇవన్బై
త్తై ప్పెఱువేణుమ్” ఎన్నుమ్ మనొరధనానే పేణాయ్ త్తొబ్బోబ్బోబ్బు; ఇత్తైయభ్యసితవర్ కళుక్కుమ్ ఇమ్మనొరధమ్
మాతాతే ముడియచ్చెల్లుమెన్నిఱార్. ౧ “యదినాశంసవిసేతతావతా స్తికృతీసదా” ఎన్నిటపడియే.

౧౧.

వడక్కుత్తిరువేతిప్పిల్లై తిరువడికళ్ళరణమ్.

టీ. నిగమమ్ (కూవుతలిత్యాది), “ఇన్బియన్వన్వన్వై వల్లార్ కళ్” ఎన్బుతోడజ్జి, “శళ్ళిత్తొర్వారే” ఎన్ను మళవుమ్ కటాక్షిత్తవతా
రికై (ఇత్తిరువాయ్మొయ్ త్యాది).

అన్వయిత్తర్థమ్ (కురైకడలిత్యాది). “వరుతల్” ఎన్నా లే, “కూవుతల్” ఎన్బుమున్బుడన్బై ప్పానెన్నెన్న (ముత్తైకెడవుమామ్
త్యాది). ఉడైమైయరున్ద విడత్తైయుడైయవక్ వన్ద కైప్పిడిత్తుక్కొల్లుతోకై ప్రాప్తమాకైయాలే, వరుకమ్మై; భార్యయై యాళిట్టై
క్కైముత్తై కేడానవోవాతి కూవుకైయుమ్ ముత్తైకేడు. కురై - ఘోషిక్కిట. “కురైకడల్ కడైవన్వన్వై” ఎన్బు విశేషిత్తతుక్కు భా
వమ్ (ఇన్బిపేత్తైయత్యాది). “కురైకడల్ కడైవన్వన్వై - కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్తిడాయ్” ఎన్బుశొల్లి (ఇన్బిస్వభావాను సన్ధానతాలే)
ఇవన్బిక్కిట్టియెన్బుకట్టువతు. నన్దమర్న్ద - నన్దాకత్తిరిత్తి. త్తరైయల్ కాలే పావినన్దవెన్దపడి. పారుసల్ - తిరుత్తామృన్దరి. “నావియల్”
ఎన్బువిశేషిత్తతుక్కు భావమ్ (మనస్సహకారమిత్యాది). నావియల్ పాడల్ - జిహ్వవ్యాపారమాన పాడలెన్బు శబ్దార్థమ్. ఉలకమాన్బు
శబ్దానడియిడే - ఓవుతలిన్బి “శళ్ళిత్తొర్వార్” ఎన్బునన్దయింతు. “ఓవుతలిన్బి” ఎన్బుతుక్కురమ్ (నిరస్తరమాక శబ్ద). ఓర్వార్ - అను
సన్ధిక్కుప్పెఱువార్. అనుభవిక్ ప్పెఱువారెన్దపడి. ఇతుక్కుబ్బోర క్కు ప్రాప్తియై ఫలమాక చ్చొల్లాలే, మనొరధత్తై ఫలమాక చ్చొల్లవా
తెన్నెన్న (ఇత్తనైపోతుమిత్యాదివాక్యధ్వయమ్). మనొరధమ్ ఫలమొకెన్న, అతుక్కుప్రమాణమ్ (యదినాశమిత్యాది) జితస్తాయమ్,

జీ-ఆ||దుర్గతావపిజాతాయాం త్వద్గతో మేమనోరథః|| ఇతిపూర్వార్థమ్. తురైకడల్ కడైవ్వున్నై - కూవుతల్ పరుతల్ శెయ్ తిడాయెన్దు తొవ్వున్, ఇన్దైయమ్ పత్తుమ్ ప్లూర్ కళ్ - ఉలకముత్తవన్దానడియై - ఓవుతలిన్ది. ఇళ్ళత్తోర్వా రేయిత్వన్వయః. ౧౧.

జీ య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

ప్ర-తి. - జితస్తాయామ్, 'దుర్గతావపిజాతాయాం త్వద్గతో మేమనోరథః! యదినాశంనవిద్దేత తావతాస్తికృతీనదా' ౧౧.
మణవాశమామునికళ్ తిరువడిక శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము. - 'నన్న పిలుచుకొనుము, నీవురమ్మ' అని శ్రీరాధిని జిలికిన సర్వేశ్వరుని యనుసంధించి నెమ్మతిగలవారైన నమ్మాళ్వార్లయొక్క వాగ్విప్లవరూపమైన తిరువాయ్ మొట్టిలో నీవదిపాశురముల సభ్యసించువారు నిరంతరము శ్రీయఃపతినియచుభవించుదురు.

ద్రమణోపనిషత్సజ్జతియి లి త్తిరువాయ్ మొట్టిక్కాన్ శ్లోకమ్.

(పడ్డేనాళాలే) బన్ధుత్వతస్స వ్యమనుకమ్పితవన్తనూదా వాసన్నధామ్ని భుజగాధిపతౌ శయానమ్ |

స్వాపేక్షితమ్మనిరయూచతతంద్యోతీయే తస్యైకరూపశయనేపిచమఃఖతో భూత్. ౧౨.

వాదికేసరి అహ్నికియమణవాశచ్చీయర్ తిరువడిక శే శ ర ణ మ్.

అర్థము. - మునిః - నమ్మాళ్వార్లు, ద్యోతీయే - (తొమ్మిదవపత్తుయొక్క) రెండవతిరువాయ్ మొట్టిలో, ఆదౌ, మొదట, బన్ధుత్వతః - బంధువగుటవలన, స్వమ్ - తమవిషయముగ, అనుకమ్పితవన్తమ్ - దయచేసినవాడను అసన్నధామ్ని - సమీపమందున్న (తిరుప్పవళిజుడి యనెడు) దివ్యదేశమందు, భుజగాధిపతౌ - సర్పరాజైన ఆదిశేషునిమీఁద, శయానమ్ - జవ్వలించినవాడనునైన, తమ్ - ఆ సర్వేశ్వరుని, స్వాపేక్షితమ్ - తమయపేక్షితమును, అయాచత - యాచించిరి, తస్య - ఆ సర్వేశ్వరునియొక్క, ఏకరూపశయనేపి - ఏకాకారశయనమందు, మఃఖతః - భేదించినవారుగ, అభూత్ - ఆయిరి. ౧౨.

తాత్పర్యము. - 'పడ్డేనాళాలే' అనెను తిరునాయ్ మొట్టిలో నమ్మాళ్వార్లు, తమకు సకల విధబంధువై మొదటనుంచి తమయందు గృహంబైన తిరుప్పవళిజుడిలో ఆదిశేషుని మీఁదజవ్వలించిన సర్వేశ్వరునియొద్ద తమయభీష్టమును యాచించిరి. అప్పుటనే చలింపక చిరకాలముగ నేకతగాఁ జవ్వలించియుండుటఁజూచి తిరుమేను అలుసు నెయని ప్రేమపరవశులై దుఃఖితులైరి. ౧౨.

ద్ర-తా. - పడ్డేనాళాలే) లక్ష్మీనమ్మనభూమ్నా మితధరణితయా పద్ధనేత్రత్వయోగా

స్థిత్యాద్యైస్సైస్వరీతై స్వహృదపహరణా చ్ఛీగజ్జేన్ద్రావనాచ్చ|

తార్క్ష్యాంసాచాధిరుహ్య రిగణనిరసనా దేవదుష్పాపతాద్యై

రుష్కర్తౌన్దాలనాద్యై స్సుచిరకృతదయో మాధవశ్చేత్యపౌచత్. ౧౩.

అర్థము. - లక్ష్మీసంబంధభూమ్నా - శ్రీదేవియొక్క - సంబంధాతిశయముచేతను, మితధరణితయా - కొలవఁబడిన భూమికలవాడగుట చేతను, పద్ధనేత్రత్వయోగాత్ - కమలములవంటి నేత్రములుకలవాడగుటవలనను, స్వైః - తనసంబంధియైన, స్థిత్యాద్యైః - స్థితిమొదలైన, చరిత్రైః - చేష్టితములచేత, స్వహృదపహరణాత్ - తనద్రుతహృదయమునపహరించుటవలనను, తార్క్ష్యాంసౌ - గరుత్మంతుని భుజములను, అధిరుహ్య - ఎక్కి, అరిగినిరసనాత్ - శత్రుసమాహములను నిరసించుటవలనను, దేవదుష్పాపతాద్యై - దేవతలచేఁబొందుట కశక్య డగుటచేతను, రుష్కర్తౌన్దాలనాద్యై - చెడ్డకర్తములను నశింపజేయుటచేతను, మాధవః - శ్రీయఃపతి, సుచిరకృతదయః - చిరకాలము గాఁజేయఁబడిన దయగలవాడని, అవోచత్ - (నమ్మాళ్వార్లు) ప్రసాదించిరి. ౧౩.

వ్యా.- (లక్ష్మీసమ్మన్ధకూమ్మ) నిష్ఠురుమరుళుమ్ వడ్డయత్తా తిరుమరుళున్జొణ్ణు - పెరియపరాట్టియారోజ్జేయిరుకాలుమ్ పిరివనో
 ధననాకైయాలమ్ ; (మితధరణితయా) నీయిరునాళ్ వడిక్కళవాకనిమిరత్త - త్రివిక్రమరూప తైక్కొణ్ణు భూమియైయెల్లముళక్కైయా
 లుమ్ ; (పద్మనేత్రత్వయోగాత్) తడజ్జోళ్ తామరైక్కణ్ణిట్టు - సరసిజసదృశనయననాకైయాలమ్, (శ్రిత్యాద్యైస్త్రివిధైః రితైః) స్త్రీ
 హృదపహరణాత్) పుళిణ్ణుడిక్కిడన్దు వరకుణమజ్జేయిరున్దు వైవన్దతుణ్ణు - తిరుప్పళిణ్ణుడియిలే కర్వణ్డరుమ్, చురుణమజ్జేయిలే పిర్రే
 రున్దుమ్, శ్రీవైకుంఠితిలే నిష్ఠురుళియుమ్, ఏవంభూతచేష్టితద్దళాళే ఆశ్రితరుడైయ హృదయ తైయవహరిక్కైయాలమ్ ; (గ్రీగజేన్ద్రా)దనాచ్చు)
 కవళమాకళిన్ద్రో నిడర్ కెడ త్తడత్తు - మదముదితమయిరుక్కువుమ్, ప్రబలమాన ముతలైయొక్కైయిలేయకప్పడుకైయాళే మికవుమిడర్ పబ్బ
 శ్రీగజేన్ద్రా)హ్వనై రక్షిక్కైయాలమ్ ; (తార్వ్యాంసాచాధిరుహ్య రిగణనిరసనాత్) కాయపిచ్చుటనై యూర్చిత్యాది - ప్రతికక్ష త్తే
 మేలేకాయానిట్కిట పెరియతిరువడిమేలేయేటియరుళి, మేరుళిఖర త్తిలే నీలమేళుమిరున్దాప్పోలే రోగమాననాయొక్కొణ్ణు, మాళి గుమాలే
 మాల్యవాక్ ముతలాన శత్రుసమాహృతై నిరసిక్కైయాలమ్, (దేవసుమ్మ)కతాద్యైః) ఇమైయిచ్చితమక్కుమాన్దకైయాయ్ - శేవర్
 కళుక్కుమ్ రక్షక నామ త్తనైపోక్కి, అవర్కళాలుమ్ స్వయత్తు త్తాళే ప్రాపిక్కుదుర్లభ నాకైయాలమ్, అదిళ్ళైతై - శేవరమ్మచాట్టర్
 జ్జళానదీప్తిమత్స దివ్యాయుధవత్పజ్జళ్ నజ్జుహేతజ్జళ్.తిరుప్పళిణ్ణుడియాయ్ తిరువైవన్దతు గ్గాయలేవా - సుమమత్తక్కొణ్ణులు మిగ్గుం
 సార త్తిల్ నిలైయాళమిక్క తేజస్సైయైయైయనాకైయాలమ్ ; కొడువిన్దెప్పడైళ్ పల్లానే - విరోధికిడిత్తలే ప్రూచచేష్టిత్తుడైప్ప
 ణ్ణుడివ దివ్యాయుధజ్జైయైయైయనాకైయాలమ్ : (దుష్కర్మోన్మలనాద్యైః, కడువిన్దెక్కైయైయైయ - అన్ద్రురుడైయదుర్లభుడై
 సవాసనమాకప్పొక్కుమవనాకైయాలమ్, తిరుప్పళిణ్ణుడియైమ్మెరుమా నిచ్చేతననిడత్తలే నెడునాళేతోడక్కిక్కైయైమ్మెన్ద్రానిన్దానెన్దు - ప
 డ్డెనాళ్' ఎన్జిడళక త్తిలే ఆహ్వాన్ ప్రతిపాదిత్తరుళినాన్దెణ్డార్.

౯౪.

వేదాన్తాచార్యర్ తిరువడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము.- “పడ్డెనాళాళే” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమూహ్యుర్లు, సర్వేశ్వరుడు [౧] లక్ష్మీయతుడు. [౨] త్రివిక్ర
 మావతారమెత్తి భూమినిగొలిచినవాడు, [౩] కమలనయనుడు, [౪] తనదివ్యచేష్టితములచేత నాశితులహృదయము సమహరించువాడు,
 [౫] గజేన్ద్రునిరక్షించినవాడు, [౬] గరుత్మంతునిమీదనెక్కివెళ్ళి యనురులను సంహరించినవాడు, [౭-౮-౯] దేవతలకుఁగూడ పాం
 దదగనివాడగుట మొదలగు గుణములుగలవాడు, [౧౦] దుష్కర్మములను నశింపజేయువాడు, ఇట్టిగుణములుగలవాఁడుగాన నాశ్రిత
 విషయమందు చిరకాలముగాఁదయచేయువాడు అని ప్రసాదించిరి.

౯౫.

తి-నూ;— పడ్డెయుటవానపరనైప్పళిణ్ణుడిక్కే | కడ్డెనక్కెల్లావుటవికాకరియముమ్ | తడ్డెజనీ |

శైయేతరుళైన్దైయిరన్దశీర్ మాటన్దాళిన్దైయేయైతుడైయెచ్చుమేయోర్.

౯౬.

అర్థము.- పడ్డె - చిరకాలముగ, ఉఱవాన - బంధువైన, పరనై - ఉత్తముడైన సర్వేశ్వరుని, పుళిణ్ణుడిక్కే - తిరుప్పళిణ్ణుడి
 యందు, కణ్ణు - చూచి, ఎనక్కు - నాకు, ఎల్లాఉఱవిన్ - సకలబంధువులయొక్క, కారియముమ్ - కార్యములను, తడ్డెజ - విజృంభ
 లేకుండ, నీ - నీవు, శైయేతరుళ్ - చేయుము, ఎన్దు - అని, ఇరన్ద - యాచించిన, శీర్ - కల్యాణగుణములుగల, మాణ్ - సమూహ్యుర్లు
 యొక్క, తాళ్ ఇన్దాయ్ - శ్రీపాదదర్శనములనే, ఉయ్ తుడైఎన్దు - ఉజ్జీవించుటకు సహాయుని, నెళ్ళమే - ఓ! మనసా! ఓర్ -
 అనుసంధించుము.

౯౭.

అన - (పడ్డెయుటవానపరనై)ఇతిల్ - “బద్ధకృత్యమెల్లాజ్ఞాయ్యవేణుమ్” ఎన్దువేళినవాహ్వాన్ పాశుర తైయనవడిత్తరుళిచ్చెయ్కొటార్
 ఎజ్జనేయెన్నిల్ ; “ఇప్పడినిరుపాధికబద్ధవాన సర్వేశ్వరసుక్కు సర్వవిధబద్ధకృత్యముమ్ శైయ్యవేణుమ్” ఎన్దుతిరుప్పళిణ్ణుడియిలే పోయ్

వ్యక్తు, అట్లేపిరాట్టయోడే కూడవ్వళ్ళి కొట్టరుళుకిఱ * కాయశివపేన్దెక్కుటిత్తు, “తిరుప్పవళై తైఱ్ఱిఱన్దబరళకొల్లుచ్చొల్ల వేణుమ్, తిరుక్కణ్ణైయల విట్టిత్తుక్కుళిరమోక్కియరుళ వేణుమ్, తిరువడికళై త్తత్తక్కలజ్జారమాక వైత్తరుళ వేణుమ్, పిరాట్టియమ్ దేవరుమాక దివ్యసింహాసన త్తిలే యొమ్మన్దరుళి యిరుక్కవేణుమ్, కణ్ణుకప్పేనాడళ్ ససంధ్రమ నృత్తమ్బణ్ణుమ్బడియులావియరుళ వేణుమ్” ఎన్నాప్పోలే, ఒరుళోడివెళ్ళన్దైయవర్ సన్నిధియితే యశలటియాతవడి ప్రార్థిక్కిఱ * పడైనాళిలరత్తై “పడైయఱవాస” ఇత్యాదియాలె యరుళి ఇచ్చియేకిఱాన్దై.

వ్యా- (పడైయఱవాసవరనై) ౧ “ఉలక కొర్ మన్ద్రతాయ్తనైయే ముమ్మవేళులకముణ్డాయ్,” ౨ “తొయిరుక్కుమ్వణ్ణమే యుమ్మైత్తకవయిల్ శ్రీరుత్తియుయ్యొక్కణ్డాక్” ఎన్నుమ్బడి, ౩ “ఎణ్డితైయమ్ కీమ్మమ్మేలుమ్మన్ బ్రవుమ్మపిరాక్” ఎన్నుఅనాదిసిద్ధ మాన సమ్మత్తైయైయ సర్వస్తాత్పిరనై. అన్నిక్కే, ౪ * కణ్ణళ్ శివన్దతుడన్దెన్దన్దవరుకిఱతిరుమ్మన్ద్రప్రతిపాద్యమాననవవిధ సమ్మన్దయై క్తనా నసర్వస్తాత్పిరనైయైత్తాకవునుమ్. (పుళిఱ్ఱడిక్కేణ్ణు) “తిరుప్పళిఱ్ఱడిక్కిడన్దానే” ఎన్నుమ్బడితిరుప్పళిఱ్ఱడియిలకణ్ణుగ “ఎకమనక్కే” ఎన్నుమాప్పోలే, (పుళిఱ్ఱడిక్కే) ఎన్నిరుక్కిఱతు. (ఎక్కెల్లావుఱవిక కారియముమ్) “కుడికుడివట్టివన్దా ప్పెయ్యన్దొణ్డర్” ఎన్నుమ్, “వట్టివగుక్కివడియర్” ఎన్నుమ్, “తొల్లడి మైవట్టివగున్దొణ్డర్” ఎన్నుమ్ శొల్లుమ్బడియానవెనక్కు, ౬ “బ్రాతుళిప్పిప్పిదాసస్య” ఎన్నుమ్బడి సర్వవిధబద్ధత్వ కార్యముమ్. (తణ్ణునీ కెయ్తరుళైన్దైయిరన్ద) విళమ్బుమిన్ద్రక్కేయెన్నుత్తల్, పరప్రేరితనాయన్ద్రక్కేయెన్నుత్తల్; ఇవ ధ్రోహిలాన్తుమిదైవిదామల్ తణ్డైయఱదేవర్ నడత్తియరుళ వేణుమ్మెన్ద్రక్కిత్తివెన్నుత్తల్. అతావతు - “శోతివాయ్కిఱన్దక తామరైక్కణ్ణి కాలమోక్కాయ్,” నికపాతవన్దయమే తలైక్కణ్ణియాయ్,” “నీయొమ్మన్దకతామరై మన్ద్రయమ్ నీయమిడన్దోళ్ మూవులకున్దొడ్డు విరున్దరుళాయ్,” “కనివాయ్శివన్దనీ కాణవారాయ్,” “నికతిరుక్కణ్డామరై తయన్దనిన్దరుళాయ్,” “కాయ్శివప్పఱనైయూర్ ను - కాయ్శివవాట్టిళ్ళ వాళ్ విల్ తణ్డియొమ్మిడర్కిడిన్దానే” ఇప్పుడవులకర్ కాణనీయొరునాళిరున్దొడా యెన్దళ్ కణ్ణుకప్పే,” “ఇరున్దొడాయ్ పిల్ బ్రేదన్దొణ్డే” “వడివిణ్డైయిల్లామరి మకళ్ మన్ద్రైనిలమకళ్ పిడిక్కుమ్ మెల్లడియైక్కొడువిన్దైయేనుమ్ పిడిక్కనీయొరునాళ్ కూవు తల్వరుతల్ తైయ్యాయ్” ఎన్నువప్పడితత్త దర్శనళలాచభవ పరమ్మరైయై “కూవుతల్ వరుతల్” ఎన్నుముడుకవిల్లవడియైన్దై. ఇప్పడికెయ్తరుళ వేణుమ్మెన్ద్రత్త. (కిర్మాఱక) కై జగర్శనమ్మత్తైయైదైయవరెన్నుత్తల్, భక్త్యానిగుణ్ణైయైదైయవరెన్నుత్తల్, ఏవంవిధరానవాట్వార్ తిరువడికళై. (ఉయ్తుడైయొత్తుళ్ళమేయోర్) నాళత్తై విత్తిక్కున్దైవోలన్ద్రక్కే, ఉజ్జీవనత్తైప్పణ్ణున్దైయొన్ద్ర మనస్సే అను సన్ధిత్తైప్పిరు వెన్దితార్.

౧౨.

పెరియజ్జీయర్ తిరువడికళేళరణమ్.

తాత్పర్యము. - చిరకాలముగ సకలవిధబంధునైన పరాత్పరుని తిరుప్పళిఱ్ఱడియందునేనించి, ఓ! శ్రీయఃపతీ! నీవు నావిషయమం రు మాతాపితామెదలగువారు చేయుచున్న బంధుకృత్యములను శీఘ్రముగనే చేయువలయునని యాచించినకల్యాణగుణాకగులైన నమ్మాళ్వార్ల శ్రీపాదపద్మములనే యుజ్జీవమోపాయముగ నిశ్చయించుమని తమహృదయమున కుపదేశించుచున్నారు.

౧౨.

ఒన్బతామ్మై త్తిల్ - ఇరన్డాన్దిరువాయ్మొళిముల్ బ్రీల్ ము.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౧౨. - ౯౦౪.

శ్రీః.

ఆత్మార్ తిరు వడి కళేశరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడికళేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి. — ఒన్నతామ్మత్తు - మూన్టాన్దిరువాయ్ మొట్టి - ఓరాయిరమ్ వ్యాఖ్యానం.

మూ. — ఓరాయిరమాయల కేళిక్కుమ్ | పేరాయిరజ్జొత్తోర్ పీడుడై య్.

కారాయినకాళననే నియినన్ | నారాయణనజ్జో పిరానవనే ||

౧||

ఆ. — (ఓరాయిరమ్) ఇప్పడియాత్తోర పేషీక్క, “నీరిజ్జ నేప్రార్థిక్క వేణుమా? నమ్మైక్కడల్ ముడక్కటియారో?” ఎన్నెమ్మెరుమానాళిచ్చెయ్య, ఆవల్ మైయనునన్దినియరాకితార్.

ఓరాయిరమాయల కేళిక్కుమ్ పేరాయిరముడైయవనాయ్, సర్వజ్జత్వ సర్వశక్తిత్వ సత్వసత్కల్పత్వ కావ్య సౌందర్యవాత్సల్యసత్వోత్తమతత్వ లాభ్యతాసాధ్యపరిమితగుణ విష్ణు స్వరూపనిధినిధిగూర్చునాయుగ్ద సారాయణ నే సర్వేశ్వరనాక ప్పెలువతే! ఎన్నె తమ్మడైయ తిరువుళ్ళత్తిలిన్నా ప్పెల్లాన్దిర్దు ఎమ్మెరుమానాళిచ్చెయ్య సర్వేశ్వరత్వ త్తయనుభవిక్కితార్.

పన్న. — మూన్టాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీట్ - కైజ్కర్వప్రార్థనైప్పణ్ణి “మావుతల్ వరుతల్ కెయ్య వేణుమ్” ఎన్నె పేషీక్క, “నీరిజ్జ నేప్రార్థిక్క వేణుమా? నమ్మైక్కడల్ ముడక్కటియారో?” ఎన్నె తమ్మడైయ ప్రకార ప్రకారి మున్నెదోర్తానా నారాయణత్వ త్తైర్నకాళిప్పిక్కల్లు; అతినుడైయ కార్యమాన సర్వలోకగత్తణ సమర్థమాయళ్ళ [౧] దివ్యనామ గుణ్యతయమ్, [౨] రక్షణార్థవ్యాపార్తయమ్, [౩] అభిలషేదవేద్యతాప్రకారతైయమ్, [౪] నిత్యసూరిభోగ్యతైయమ్, [౫] అనిష్టదోషనివారణ వ్యలక్షణ్యతైయమ్, [౬] అనిష్టదోషవ్యతీర్ణప్రాప్తిహేతువాస లక్ష్మీసమ్మన్తతైయమ్ [౭] ప్రబలానిష్టభజనత్వతైయమ్, [౮] అభిప్రదోషనివారణతైయమ్, [౯] ఆశ్రయణమి కైయానభితితయతీలత్వ తైయమ్, [౧౦] అతినుడైయ వాచామగోచరమహత్తైయమ్, [౧౧] విమలవిభవనాన సర్వేశ్వరత్వ త్తయనుభవిక్కి వాళైప్పట్టు అవనుడైయతీల త్తై విధరాయ్ అనుభవద్దన్నిలుమత్తమ గానప్రకార త్తయగుళిచ్చెయ్ కిత్తార్.

అన్య. ఓర్ ఆయిరమాయ్ ఇలక్కొమ్ (౧) అళిక్కుమ్ పేర్ ఆయిరమ్ (౨) కొన్టెతు ఓర్ పీడు (౩) ఉడైయై కాళకారాయనన్ (౧౨) మేనియినన్ నారాయణనవనే నజ్జో (౧౩) పిరాన్. (౧౪)

పన్న. — ముత్తిత్వత్తిల్, నారాయణత్వ కార్యమాన సర్వలోకగత్తణ సమర్థమాయళ్ళ నామ సమ్మతైయడైయవన్ నమక్కు పకారక నెన్టలు తిరుట్ట, నమ్మె మొక్కియగుళిచ్చెయ్ కిత్తార్.

౨ “సంభర్త” ఇత్యదివచనక్రమత్తై యుక్తానపుష్పత్తి భేదతాలమ్ నిర్వచనభేదతాలమ్, ఓరోతిరునామజ్జో, సహస్రముఖ మాయ్కొన్టె, సర్వవిధమానసకలచేతనాచేతనజ్జలయమ్, (౩) రక్షిక్కుక్కడవతాన, తిరునామజ్జో, ఆయిరత్తై, (౪) ఉడైయై, అద్వి తీయమాన, పెరుమ్మెయ్, (౫) ఉడైయనాయ్, ఇన్దనామజ్జళాప్రతిపాద్యమాయుక్కి ఆ కాళమేళుమ్మాలేళ్యమళమాయ్, అప్రకృత మాన, (౧౨) దివ్యవిగ్రహ త్తయడైయనాయ్, ఆవల్ ముక్కడజ్జమాలభూతమాన నారాయణశబ్దవాచ్యనానవనే, నమక్కు, (౧౩) ఉపకారక, (౧౪).

అర్చము. — ఒకతిరునామమే అనేకవిధమై సమస్తలోకములను (౩) రక్షింపఁదగిన తిరునామములు వేయింటిని (౬) కలిగియుండు వాఁడును అద్వితీయమైన మహిమ (౯) కలవాఁడును నల్లనిమేఘమువంటి విలక్షణమైన (౧౨) తిరుమేనుగలవాఁడునైన ఆనారాయణుడే మనకు (౧౫) స్వామి. (౧౬)

ఈ. — “నీరిజ్జనే యధిక్కవేణుమో? నమ్మోట్టైక్కుడల్ ముడక్కై యటియారో?” ఎన్న; అత్తైయనునన్ది త్తిని యరాకితార్.

౧ “కూవుతల్ వరుతల్ శెయ్యాయ్” ఎట్టు ప్రార్థితార్ కీర్తీ; “అర్ ప్రార్థిక్కుడనల్ తైయార్ ప్రార్థిక్కి తార్, ఉమ్ముడై య లాభత్తుక్కునామ్ ప్రార్థిక్కి వేణ్ణు వుడియన్తో వుమ్మాడు నమక్కుణ్ణార ర క్తస్సర్పమ్, అనపిన్బు ఉమ్ముడై య సర్వాపేక్షితగ్గుణ్ణైయ్య క్కుడవుమ్, నీర్ వెఱుక్కువేణ్ణా” ఎట్టు సమాధానమ్మణ్ణినాళ్. ౨ “మైయ లేల్లో మయక్కువున్దుకమ్ మాయమన్దిరన్దాన్దెలో” ఎన్నక్కడనతితే; శ్రీకొనలైయార్, “ఏకపుత్తైయాన నాను మ్మెప్పిర్దు త్తినియింక్కుమాట్టే, కూడప్పొరుమిత్తనై” ఎన్దుపితోడర; పురిన్దుపార్తు, “అయ్చ్చీ! నీరెన్దైప్పి తోడరుకిఱిపిడమ్ ఇర్వహాసికిడి” ఎన్దుముకజై పార్ తొరువాడై యరుళిచ్చెయ్య; మీట్టైక్కాక పోనవినల్ మజ్జళాశాసనమ్మణ్ణి మీణ్ణాళితే; ఇతితేయవన్దుడై య ప్పార్వైకళుముక్తికళు మిరుక్కుమ్మడి. అవనెరుపార్వైశొన్నాల్ పిన్నైయవళ వట్టియేపోక వేణ్ణువుడి యాయితేయిరుప్పతు.

ఆక, అవళ నారాయణనాయురక్కిఱి విరుప్పైయను నన్దితార్; అన్నారాయణ శబ్దత్తినుడై య వర్ణతైయారాయ వెన్దిట్టినవాతే, ఒరువన్దువుక్కుమ్ తన్నుడై య పేటిత్తువుక్కుత్తనక్కు ప్రార్థిక్కైక్కు ప్రాప్తియల్ గొరదతు;

జ-అ॥ ఓరాయరమ్ ప్రవేశే, “నారాయణన్ నజ్జోపిరానవ నే” ఎన్దు తైక్కటాతీత్తు సజ్గిహసగ్గతి (నీరిజ్జ నేయిత్వాది).

విస్తరసగ్గతి (కూవుతల్ తిత్వాది). కీర్తీ “నల్లో ముడక్కు” ఎన్దు తిత్వో వరణమ్ (రక్తస్సర్పమెన్దుతు). (సమాధానమ్మణ్ణినాళ్) సమాహితరానాఁజ్జక్కాట్టునతు. ఓరుక్తిమాత్రితై సమాహితరాక మాదుమానెన్దు (మైయ లేల్లో యిత్వాది). ఉన్నడైయ తాత్త్వపేచ్చి క్కుళుమ వ్యాపారగ్గు మెన్దుకొప్పిచ్చేల్లో యతివుకెనుక్కు, ఉక్కుముక మమ్మనొడియోవిత్తిర్క. గాయ్చ్చియార్ తిరుమొట్టి, “పెన్దున్దు మాముకిల్” ఇత్వాది. “ఉక్కికర్కమ్” ఎన్దు మతుక్కుదాహరణమ్ (శ్రీకొనలైయార్ తిత్వాది) ౩ “సహితావదున్దుజ్జప్తంసర్వశాస్త్ర విశారదమ్ | ఏకపుత్రావినాపుత్రమత్సహే” ఎన్దు తైప్పల్లో (ఏకపుత్తైయానవిత్వాది) ౪ “అహన్దానుగమిన్దామిపుత్రయత్ర గమిన్దుసి” ఎన్దు తైప్పల్లో (కూడప్పొరుమిత్వాది). పురిన్దుపార్తు-తిరుమ్మిప్పార్తు. ౫ “భర్తృపునఃపత్యాగోన్యశంసఃకవలంస్త్రియాః” ఇత్వాదియైప్పల్లో (అయ్చ్చీయిత్వాది). ౬ “యన్దుజ్గళంసువర్ణస్య” ఇత్వాదియైప్పల్లో (మీట్టైక్కాకవిత్వాది). పార్వైకళుమెన్దుతు - “మైయ లేల్లో” ఇత్వాదియిశేసిధమ్ ఉక్కికళుమెన్దుతు - “అయ్చ్చీ, నీర్” ఇత్వాదికి. “ఉక్కికళుమిరుక్కుమ్మడి” ఎన్దు తై వివరిక్కితార్ (అవనెరువిత్వాది).

ఇతిరువాయ్ మొట్టియిల్ ప్రమేయ తైవిశదనాక పుపపాదియానిన్దుకొణ్ణు, ఇవర్ సమాహితరానపడియైవిస్తరిక్కితార్ (ఆకవిత్వాది). ముతన్దాట్టిలర్చమ్ (అవళ నారాయణనాయితాది). ఇరన్దామ్మట్టైప్పల్లో (ఒరువన్దువుక్కుమిత్వాది). “అతిన్దుసే,” నజ్జో

అ-అ-వి॥ ౫ “భర్తృపునఃపత్యాగోన్యశంసఃకవలంస్త్రియాః | సభవత్వానకర్తవ్యా మనసాపివిగర్హితః || యావత్తీవతికామత్త్వః పితామేజగతీవతిః | శ్రీకృషాక్రియతాన్తావత్సహిధర్తస్స నాతనః” ఎన్దు తైప్పల్లో (అయ్చ్చీయిత్వాది). ౬ “యన్దుజ్గళంసువర్ణస్య విసతాకల్ప యత్పురా | అమృతంప్రార్థయానస్యతత్తేభవతుమగ్గశిమ్” ఎన్దు తైప్పల్లో (మీట్టైక్కాకవిత్వాది).

ఈ.-ఇప్పుడి యిరుక్కిఱవక తన్నక్కలిలే విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపడియెయుమ్, ఇన్నా రాయణశబ్దాత్తుక్కై త్తెయానవవ నుడై య శీలగుణ తైయు మనుసన్నితు, “ఇప్పో తేయిప్పడి శీలవానానవనై కాణవేణమ్” ఎన్నుమపేక్షై పిఱున్దుతు; అతిల్ తమక్కు అననిరున్దువిడ త్తళవుమ్ కాలన్డై తారాతపడిక్కిడాక వాయ్దోలు అవనుడై య శీలాదికళితే యీశు పట్టున్దునక్కుణ్డవిడి. ఇనిత్తా, ఇవర్ పోనాలు మొన్దుశెయ్ కై మిక్కై యామ్మడి యిరుప్పా మెరుపనాయున్దునవక ; ఇవర్ తామ్, ఒన్దు శెయ్ తనుభవిక్కువల్లవరన్దిక్కియరున్దార్, అవనుడై య శీలగుణజళితే కల్ తాత్తొన్దిరుక్కుమ వరాన్కై యాలే. ఇప్పుడిప్పట్టవనుడై య శీలగుణ ప్రాచుర్యతైయే శొల్లి త్తలై క్కట్టుణిఱ తి త్తిరువాయ్మొళి.

అన్దిక్కి, ౧ * కిణ్ణళిశివన్దిలే - ప్రణవార్థతై యనుసన్నితార్; అతిల్ ముతలిరన్దురై ప్పాట్టాలే - అకారా ర్థతై యగుళిచ్చెయ్ తు, మేలొన్దురై ప్పాట్టాలే - చతుర్థ్యర్థతైయుమ్ మధ్యమాక్షర త్తి లర్థతైయుమ్ తృతీయాక్షర త్తి లర్థ తైయు మగుళిచ్చెయ్ తు, అవై పిరి తరుళిచ్చెయ్యాళొత్తినతు, చతుర్థ్యర్థముమ్ మధ్యమాక్షర త్తి లర్థముమ్

సి.అ.పిరాక్” ఎన్దైప్పదోరు (విశేషకటాక్షమ్మణ్ణినపడియెయు మెన్దుతు) “కడవతున్దుడలశముతమ్” ఎన్దైప్పదోరు శీలగుణ తైయు మెన్దుతు). “ఎక ముమ్మే మెణ్ణమిరాప్పకలిన్ది” ఎన్దైప్పదోరు (కాణవేణ మెన్నుమపేక్షై పిఱున్దుతైన్దుతు). అపేక్షై పిఱున్దులవనిరున్దుపడ త్తేపొకవొణ్ణో శెన్న (అతిల్ తమక్కిత్యాది). అననిరున్దువిడ త్తళవుమ్ మెన్దుతు - “నిన్దువేన్దుడమ్” ఎన్దైప్పదోరు. కాలన్డై తారాతపడి యొన్దుతు - “తేవర్ కళ కై తొమ్మివార్ కళ” ఎన్దైప్పదోరు. “శీలమెలైయిలై” ఎన్దైప్పదోరు (శీలాదికళితేయిత్త్యాది). తువ న్కుణ్డనడి - వశీకరిక్కుప్పట్టపడి. “ఎమ్మతు మెన్నుమితుమిక్కై” ఎన్దైప్పదోరు (ఇనిత్తానిత్తాని). ఒన్దుశెయ్ కై - ఒన్దుకైర్థ్య త్తైచ్చెయ్ కై. “త్తిమ్మివుమాఱియే” ఎన్దైప్పదోరు (ఇవర్ తామిత్త్యాది). “శీలమెలైయిలై నడిమేల్” ఎన్దైప్పదోరు (ఇప్పుడి ప్పట్టననుడైయవిత్త్యాది).

యోగనాన్దరమ్ (అన్దిక్కి యిత్త్యాది). ౧ * కిణ్ణళిశివన్దు తొడక్కి * ఓరాయరమశవుమ్ తిరుమన్ద్రార్థత్తిలే యేఱిమన్ద్రార్థత్తిలే. ఇతు వేయిరన్దుమ్ యోజునెక్కవాళి. అనుసన్నితపడి యెప్పడియెన్న (అతిల్ ముతలిరన్దురై యిత్త్యాది. అతావతు - ముతత్పాట్టాలే - ప్రాప్యమా యగున్దుళ్ళి విగ్రహ వైలక్షణ్యతైయుమ్, ఇరన్దామ్మట్టాలే తదాదారమాన దివాత్త్య స్వరూపవైలక్షణ్యతైయు మనుసన్నిక్కై యాలే, అకార త్తిల్ పదరూపత్తాల్ వన్దు శేషిత్వత్తివాయిమ్, ఆర్థబలత్తాల్ వన్దు శ్రీమంతుత్తైయుమ్ సిద్ధమాన ప్రాప్యత్వ తైయుమ్, మేల్ అరై ప్పాట్టాలే - ౩ “అవతరుళాల్” ఎన్దు - ౨ “అవతుణ్ణే” ఎన్దిఱ ఛాత్తర్థమానరక్షకత్వత్తాయిమ్, ప్రకృ త్యర్థమాన కాణిత్వత్తాయిమ్ సిద్ధమాన వుపాయత్వత్తాయి మగుళిచ్చెయ్ కై యాలే, ములిరన్దురై ప్పాట్టాలే అకారార్థతై యగుళిచ్చెయ్ తా రన్దుపడి. ఇన్ద్రవకారమ్, “ఏవమక్షరరూపేణ కారణత్వమహోదితమ్” క్షకత్వచ్ఛాభాతుత్వాచ్చేషిత్వంపడ రూపతః || శ్రీశత్వంవాచ్యశక్త్యాచయజ్యతే పరమాత్మనః | రక్షకత్వముపాయత్వ మర్థ్యవేషా విశేషితమ్ || అభీష్టార్థ నిదానత్వా త్కారణత్వన్దనిన్దితమ్ | శేషిత్వమేవోపేయత్వం కిణ్ణితార్థ్యత్వ రూపితమ్ || శ్రీశత్వం స్వభోక్తర్నా దుపేయత్వమపూ రయత్” ఎన్దు దీపనన్ద్రహత్తిలే శొల్లప్పట్టతు. (మేలొన్దురై ప్పాట్టాలే యిత్త్యాది). అతావతు - ౩ “ఇఱవేటి” ఎన్దు ఆత్మస్వరూపమ్ తన క్కత్తన్దు శేష మెన్నుమిడతై కాట్టిత్తన్దు నైయాలే - లుప్తచతుర్థ్యర్థమాన శేషత్వతైయుమ్, ౩ “యానుమతానాయ్మొళిన్దా” ఎన్దు సమానాధికరణమాక పగుళిచ్చెయ్ కై యాలే-మధ్యమాక్షర ప్రతిపాద్యానన్ద్యార్థ శేషత్వతైయుమ్, ౪ “తేనుమ్బులున్దున్దు ముముతు మాకి త్తిత్తు” ఎన్దు - తృతీయాక్షర వాచ్యనాన వాత్తావినుడైయ, ౫ “మనజ్జానే” ఎన్దిఱ ఛాతు సిద్ధజ్ఞానానన్దు విశిష్టతైయల్ వన్దుభోగ్య తైయాయు మగుళిచ్చెయ్ కై యాలే - మేలొన్దురై ప్పాట్టాలే చతుర్థ్యర్థతైయుమ్, మధ్యమాక్షర త్తి లర్థతైయుమ్, తృతీయాక్షర త్తి లర్థతై యుమగుళిచ్చెయ్ కైన్దుపడి. అనాల్, “ఇతు శేషత్వమ్, ఇతు అనన్ద్యార్థ్యత్వమ్, ఇతు తదాశ్రయమానవాత్తా” ఎన్దు పిరిత్తుచొల్లొతే తృతీయాక్షర వాచ్యనాన వాత్తావోడేక్కాట్టి యగుళిచ్చెయ్ వా నెన్నెన్దు (అవైయిత్త్యాది). వైలక్షణ్యతై - జ్ఞానానన్దుదివైలక్షణ్యతై

ఈ సాశ్రయమాయల్ల తిరామెయాలేకూడవరుళిచ్చెయ్ తార్ ; మేల్ నాలుపాట్టాలే-త్తుతీయాక్షరవాచ్యనుడై యవైలక్షణ్యతై యరుళిచ్చెయ్ తు; మేలిరణ్ణుపాట్టాలే - ఇవ్వడై విలే ప్రణవార్థాను సన్ధానవృత్తాత బాహ్యకుదృష్టికళై నిరిసితు; ఆక, ప్రణవార్థతై యరుళిచ్చెయ్ తు; మేల్, సమశ్చబ్దార్థతై, ౧* కరుమాణిక్కమలై, ౨* నెడుమాఱ్డిమై, ఇరిణ్ణాలు మరుళిచ్చెయ్ తు; సమశ్చబ్దత్తుక్కు శాబ్దమాకవు మార్థమాకవు మిరణ్ణితేఅర్థమ్, అతిల్ శాబ్దమానవర్థతై ౧* కరుమాణిక్కమలైయిలే యరుళిచ్చెయ్ తు, అర్థమానవర్థతై ౨* నెడుమాఱ్డి మైయిలే యరుళిచ్చెయ్ తు. సమశ్చబ్దత్తుక్కు శాబ్దమానవర్థమ్ - “నానెనకురియేనల్లె” ఎనైయిలే ; బరుకన్యకై యానాళారువనుక్కే యాయిరుక్కేయుమ్, తాతనకురియళన్దిక్కేయిరుక్కేయుమితే స్వరూపమ్; అతైయరుళిచ్చెయ్ తార్ - ౧* కరుమాణిక్క మలై యాలే; మేల్, * నారాయణ శబ్దార్థతై యరుళిచ్చెయ్ తార్ - ౩* కొణ్ణపెళ్ళేరాలే; నారాయణ శబ్దత్తుక్కర్థమ్ - స్వామిత్వ వాత్సల్యపాయత్వోపేయత్వ వ్యాపకత్వ మిత్యాదియితే. మేలే, చతుర్థ్యర్థతై యరుళిచ్చెయ్ తార్ - ౪* పణ్ణేనాలే; చతుర్థిక్కర్థమ్ - కైజ్జర్యప్రార్థనై యితే. ప్రణవార్థముమ్, సమశ్చబ్దార్థముమ్, వ్యాపకత్వముమ్, అవ్యాపకత్వముమ్, అల్లాత వ్యాపక మస్త్రోజ్జళిలు ముణ్ణు; అతిల్, తామాదరి త్తరుళిల్ బు త్తిరువప్టాక్షర మెన్నుమిడతై* ఓరాయరత్తాలే యరుళిచ్చెయ్ తార్. ఇతునడువిల్ తిరువీతిప్పిల్లై యరుళిచ్చెయ్ తుమ్మడి.

ముతత్పాట్టు - “అనానారాయణనన్మో, సమపేతీతజ్ఞాయ్ కై నిశ్చితమ్” ఎన్తు తిరువుళ్ళతైక్కుటిత్తరుళిచ్చెయ్ తార్.

జీ.అ॥ యొప్పడి. అరుళిచ్చెయ్ తై ప్రకారమే తెన్న (సమశ్చబ్దత్తుక్కిత్యాది). శాబ్దమానవర్థమేలు, అర్థమానవర్థమే తెన్న (సమశ్చబ్దత్తుక్కు శాబ్దమానవర్థత్యాది). ఇతు ౧* కరుమాణిక్కమలైయిలే యొప్పడి సిద్ధిక్కిటతెన్న (బరుకన్యకైయత్యాది). అర్థమానవర్థమ్-తెన్న శేషత్వపర్యంతమాకై. (అతైయరుళిచ్చెయ్ తార్) ౨* నెడుమాఱ్డిమైయిలే ఎన్తుకూట్టవతు. అతెప్పడియెన్న (నారాయణశబ్దత్తుక్కిత్యాది). తత్పురుషనాలే - స్వామిత్వముమ్, బహువీహియాలే - వ్యాపకత్వ వాత్సల్యజ్ఞముమ్, అయనశబ్దత్తే వృత్తత్వత్వైవ్యయత్తాలమ్ - శపాయో శేషత్వజ్ఞముమ్ శొల్లప్పట్టతీత. ఇన్ద్రావ్యమిత్యాదికళాకీట నారాయణశబ్దార్థతై ౩* కొణ్ణపెళ్ళేరిలేయరుళిచ్చెయ్ తార్. ఎన్జకేయన్నిల్; ౪ “సమస్తాతుమనన్ద మిల్లై” ౬ “అన్దోరోమాయ్” ఇత్యాదియాలే - స్వామిత్వతైయుమ్, ౭ “వఱ్ఱుక్కల్” ఎన్తుమ్, ౮ “కన్దెయ్ యొన్తాలే యేల్ మరముమెయ్ త” ఎన్తుమ్ - ఆక్రీత రిరున్దవిడతై శెన్మకార్య | మెన్మవాత్సల్యతైయుమ్, ౯ “కన్దెయ్ లొల్లై కన్దీర్” ఎన్తుమ్, ౧౦ “కుల్ మిల్ కీర్ కల్ మెల్ వైల్ వాల్ తిల్ కన్దీర్” ఎన్తుమ్ - శపేయత్వ తైయు మరుళిచ్చెయ్ తార్, ౧౧ “సమస్తాతుమనన్ద మిల్లై” ఎన్తుతి - వ్యాపకత్వముమ్ సిద్ధమ్. అతెప్పడియెన్న (చతుర్థిక్కిత్యాది). అర్థతైయరుళిచ్చెయ్ తాల పోరాలే, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టయిలే శబ్దతైయరుళిచ్చెయ్ వానెన్నెన్న (ప్రణవార్థము మిత్యాది). అదర్శవ్యతైక్కాక ఆప్రోపదిష్ట మెన్మిత్తార్ (ఇతునడువిల్ త్యాది). చరమచతుర్థియిల్ తాదర్శ్య చతుర్థియెన్మ శేషత్వతైచ్చొల్లమళివిల్, అతులు ప్రచతుర్థి సిద్ధమాకైయాలమ్ ౧౧ విధిస్త్యస్త్యన్మనాపే, ఎన్తు ప్రాప్తార్థత్తే విధిగోచరియాలమెయాలమ్, ౧౨ “నాకెళ్ళిత్తుర్వత శేషత్వమ్” ఎన్మినాయత్తాలే - శేషత్వసిరికరణరూపమానకైజ్జర్యతైచరమచతుర్థి శొల్లకిటతు. “ఈదృశకైజ్జర్యన్మో సిద్ధమా? అసిద్ధమా?” ఎన్తువిచారిక్కు మళివిల్ ; అతుసిద్ధమాకైయాలే తత్పార్థనై శపతిబలత్తాలమ్, ౧౩ “ప్రార్థనాయాళ్ళురుర్థి” ఎన్మిశాబ్దికప్రక్రియెయాలమ్, సిద్ధిక్కిటతు.

ముతత్పాట్టు (ఓరాయరమిత్యాది). “నారాయణో నజ్ఞోపి రానన” ఎన్తుతైక్కటాక్షిత్తు, అతిల్ శబ్దసిద్ధమాన పరత్తైయుమ్, తత్పర్యసిద్ధమాన వర్థతైయుమ్ కటాక్షిత్రవతారకై (అపనిత్యాది). తిరువుళ్ళతైక్కుటిత్తరుళిచ్చెయ్ తు - నాలామ్మట్టిల్ “మనమే” ఎన్తుతైక్కటాక్షిత్రతల్, మనమే - శోరేల్ కజ్ఞాయ్” ఎన్తుతు - ముతల్ మూన్మపాట్టుక్కుమ్ క్రియెయాకవివక్షిత్రతల్, ఇతువేముఖ్యమ్.

ఈ-అడై వతు-శొల్లినేళ్, ఇతుశోరేల్ కణ్డాయ్ ఎన్టక్రియైయాకవుమామ్ ; ఎత్తైన్ శొల్లికిటతెన్న ; ఇనమేతుమి
లానై యడై వతెన్ట క్రియైయాకవుమామ్ ౫

శీ-అ॥ అరుళిచ్చెయ్తార్, సజ్జీయరెన్టపడి. మనమే యున్నై వల్వినైయేనిరన్ట-పునమేవియవెన్టతోడజ్జి, అడైవతుమ్ - కనమేశొల్లినేళ్, ఇతుశోరేల్ కణ్డాయెన్టవయమాతల్ ; మనమేయెన్టతోడజ్జి, శోరేల్ కణ్డాయ్, ఎత్తైన్ శొల్లికిటతెన్నిల్, పునమేవియవెన్టతోడజ్జి యన్టయమాతల్. పెరియతిరువన్దాతిపతినాలామ్పట్టు (శాయాలిత్తాడి). [శాయాల్ కరియనై] కాన్దియార్ కణ్టిరుక్కి-జనరేన్టశ్చిరనై. [శొల్లిటియాంయ్] ఇట్టుక్కి-టియాతివళాయ్ [పేయార్] పూతనైయానవళ్. [పేయరాయ్] అతిపుకేట్టెయ్డైయళాయ్ కొల్లు, ములైకొడుత్తాళ్ ; అన్బడియే, నెన్టై. [పోయ్] విలక్షణవిషయ తైక్కిట్టి. [శువెత్తూళ్] రసిత్తనుభవిక్కై. [తేమ్బూణ్] తేమ్బుతలై విత్తే విమ్మమ్ - అవద్యత్తై విత్తేళ్ళుమెన్ట; [అటివటిన్టమ్] మికవు మటిన్టవైత్తుమ్. [తీవినైయామ్ పామ్బూర్ వాయ్] సమక్కునిన్టమాన భగన దినుభు మనెరారిధమాకణ్ సర్వాన్యైతల్. [కైన్టిల్ పార్ త్తి] కైన్టిల్ పానిన్టాయ్ [నీయార్] , నీయన్టప్పేయ్చిక్కిన్టవుటవుడైయాయ్ ఎన్ట అయోగ్యతాను సన్ధానైతల్ అకిలుకటారెన్టపారుళ్. తేమ్బుతల్ - మటైతలాయ్, అవద్యత్తైచ్చొల్లికిటతు. తమ్ కెయిలిల్ పూత పైతెయిల్ సనెన్ట అత్తైగొంవిత్తు. 'పేయార్' ఎన్టితార్. ౫.

అ-అ-వి॥ మున్నాళ్ కైయార్ శక్కిరత్తుక్కు-ప్రభమదివసభూతధ్వజారోహణదినప్రయాణప్రకారఇతిర్భు. 'కైయార్ శక్కిరత్తుక్కు' ఇతిర్భు స్త్రీకావ్యము, ౧. 'అవారాం తుభియెన్ట' ఇత్యాదివా - భగవత్కృతోపకారానుసంధానేన, పరమాచార్యః పరమానందప్రాప్తుః, ఏవమే మహాత్మ్యవ్యాజాహోహణదినసి నిస్సమానసాన్ద్యపుష్పతులసీ మాలికాలబ్ధృతదవ్యమధ్యవిగ్రహ ప్రకాశనకృతమహాపకారానుసంధానేన సర్వసామపి పరమానందస్యప్రాప్త్యైవైత్. 'కైయార్ శక్కిరత్తుక్కు' ఇతి మహాత్మ్యవ ప్రభమదివసమచ్యతే. 'పునమేవియపూన్డొట్టాయ్' అల్లలిస మేను మిలానాడైయావతు - కైయార్ శక్కిరత్తిన్ట పుటప్పట్టరుళినపడియితే ; ఇవ్విత్తుక్కున్నెన్ట యెరునాలిల్లమిమొప్ప ప్పట్టై' ఎన్టరుళిచ్చెయ్తార్. యగన్వ. 'కైయార్ శక్కిరత్తిన్ట - అహ్వోరీ అరునాళైచ్చొల్లివారుముట్ట. 'కైయార్ శక్కిరత్తు' ఇతిర్భు న్నాన్ గంభానామి, విలివాన్ క్కిన్ట కాన్పాం' ఇతిప్రతిబద్ధకాభావస్య ప్రతిపాద్యమానతయా, తివభిప్రాయేణ (కైయార్ శక్కిరత్తుక్కు-అన్టప్పట్టరుళినపడి). ఇతిపిభిశోధనేన ప్రతిబద్ధకాభావాన్నిర్దమసమచ్యతే ఇతివివదన్తి. 'కైయార్ శక్కిరత్తిన్టైల్లార్ వడి పుమి పుటప్పట్టరుళిన్ట' ఇతిర్భు రాజరవాన్య వాక్యస్యాపి అయమేవార్థః - తన్నిన్ దివనేనరేన్టపమానన్దాతియేన నేనాకాన్తి సన్ధానైర్భు. సన్జియార్, తిరుముళ్ళై అనాగెన్ట, 'పునమేవియపూన్డొట్టాయ్' ఎన్టవిన్నాటైల్లామనుసన్తిత్తు అరానుభవత్తాల్ నన్ట భావనాన్టకన్టైత్, అరుళిశోధనాన్ట శీనెముతిలియార్ పుటప్పట్టరుళినకైయార్ శక్కిరత్తుక్కు పెరుమాళ్ పుటప్పాడాకిన్టపుళి మ్మిన్ట మున్టై నాళ్ అరుళిగొడియాన్టాన్ట పుటప్పట్టైన్ట శిత్తు 'నేన్టున్టుజున్టపడియితే పునమేవియపూన్డొట్టాయ్ అల్లలిస మేతు మిలానాడైయావతు' ఎన్టరుళిచ్చెయ్తార్' ఎన్టసమ్మిన్టై యరుళిచ్చెయ్తా రన్టకణ్డొకొళ్ళెతు. ౫.

పెరియతిరువన్దాతి - పతినాలామ్పట్టు.

శాయాళ్ళియా నైయళ్ళటియారాయ్ నెన్టై. పేయార్ ములైకొడుత్తార్ పేయరాయ్ ।
నీయార్ పోయ్ తేమ్బూణ్ శువెత్తూణ్ అటిన్టటిన్టమీన్టవినైయామ్ । పామ్బూర్ వాయ్ కైన్టిల్ పార్ త్తి ।

తాత్పర్యము.-ఓ!మనసా! సుందరతులసీమాలలబ్ధృతుడై యసద్భక్తుడైన శ్రీమన్నారాయణుని నేయాశ్రయించుము; ఈనాటను
పేక్షింపవలదు, ఈయర్థము నే నిన్ను యాచించుచున్నాను. ౫.

మూ. — అడై నతుమనియార్ మలర్ మక్కైతోళే ! మిడై నతుమశురర్ కు వెమ్బొరకళే !

కడై వత్తుజ్డిలుళముతమ్, ఎన న | ముడై వత్తుమనత్తై యొరుజ్జాక నే||

6.—(అక్షరములు) : అవినవిదాతేచిదానో, ఎఱునాకొల్లిముడిప్పతణు-మన్నె ఆవననేయశేయలోకతిలే యెన్నఁగనకు
బిరుదుపలవిజ్ఞప్తినిచ్చితే యుడైనదిక్కుప్పిలోస్త్రేష్ట తమ్ముడేయ నెత్తోప్పుకట్టుకొటార్.

అప్పుడు, మల్కా పుష్పా ఆజీ (3) ఆర్ తోతో అడ్డవతుబ్ (2) అశురరత్నం వమ్ పోర్కత్ (1) విజ్ఞానమే శరణు అమ
అమ్ (11) అడ్డవతుబ్ అవత్తు ఎక్ మనమ్ (12) దుర్జాకవే అడ్డవతుమ్ (13).

[illegible]

సర్వవాసినియానవాబ్జిత్యత్రయమ్, పరువత్రయముడైయశానలక్ష్మీయనుడైయ, ఆభరణాభరణే, (3) సేర్వక్కున, తిరుగ్గొళయే, సుగ్గేప్పత్తుమ్, (౭) ఆత్మోళోడుడైనపరివృద్ధిమిదిక్కిక్కాక ప్రతికూలరాననురరోళుక్కాన్ మరయి, నన్బయి, పోర్కళయే, (౧) సేర్వప్రభువతుమ్, ఆశితార్థమాక క్కళలుమ్మళీల్, ఆమృతత్రై, (౧౨) క్కడైవతుమ్, ఇప్పడి లక్ష్మీనిశిష్టనమాయ్, అనిష్టనివర్తక నమాయ్, ఇష్టప్రాపకనమనవనక్కే, ఎన్నెళ్ళానతు, (౧౩) బిరుపడిప్పడ. శిథిలమాకానిష్టతు. (౧౪).

అర్థము.— కమలవాసినీధైన్య పిరాట్టియొక్క సౌందర్యముచే (3) పూర్ణమైన భుజములను సంక్లేషించుటయు (౬) అనుగుల యొక్క క్రూరమైన మరణోపాయములను (౯) చింతించుటయు, సమద్రమందు అమృతమును (౧౨) చిలికియెత్తుటయు (ఈవ్యాపారములను జేయుచున్న) అశ్రీమన్నారాయణునికే నామనస్సు (౧౩) ఏకరీతిగా శిథిలమగుచున్నది. (౧౭).

ఈ, - అతామ్యాబ్దు. తమ్ముడై య పుపదేశమివలిత్తు, ఇవిషయత్తి లే తిరువుళ్ళమ్ శిథిలమగాకానినై తెన్నుప్రీతి
రాకితార్.

(అడై నతుమణియార్ మలర్ మక్కతోళ్) వికప్రమథుకితాన పెరియపిరాట్టియార్ తిరునోళ్లోడే సంక్షేపి
 ప్పతుమ్. అవ్వాళవై శ్వరూప్య స్తోత్త్రామ్ తోళుక్కవ్వరుకు పోకమాట్టాళ. (అణియార్ మలర్ మక్కోళ్)
 ౧. “మాన్వతుమాలై” ఎన్నిటపడియే తిరుమాన్వక్కెల్లామ్ తానేయాభరణమాన పోగుమ్మడియూన విరుప్పూళాన్.
 భోగ్యుడైయాలతుడై వల్లిరుక్మిజనల్ తోనోడేయాయ్ నిడై వతు. (మిడై నతుమశురిర్క్కు వెమ్బొర్కళేలనల్
 తోళ్వడైక్కెక్కిడుమ్ పచ్చై. ౨ “భర్రారంపరిపన్వజే” ఎన్నితేయవళడై ప్పతు. ఆశితవిరోధికళుక్కు వెమ్బొర్

జీ-౯౫ ఆటామ్యాలు (ఆడవతుమిత్వాది). 'ఎన్ మనముడైవతుమవత్తు' ఎన్ తెక్కటాజ్జత్తవతారిక (తమ్మడయివత్వాది).

“అణి” ఎన్లు - అడ్డుకాయ్, ఆర్తత్ - మిగుతియాయ్, అడ్డుకుమిక్కుతోశెన్టు - తోళుకు విశేషణమాతల్; ఇచ్చైయరుళి
చ్యైయ్కితార్ (మికవుమిత్యాది). అవయవానరజలిరుక్క, తోళైవిశేషిత్రతుక్కుభావమ్ (అవసృత్యాది). “అణి” ఎన్లు - అభరణమాయ్,
ఆర్తత్ - పూర్తియాయ్, ఆర్దవణియాన - అభరణమాకప్పొరుమ్బడియాన మలర్మడైయెన్లు - పిరాట్టిక్కు విశేషణమాక వర్ధానరమ్
(మూర్జిత్రమాలైయిత్యాది). బిరోధినరసనమ్చ్యైయోవెన్న (భరారమిత్యాది). తన్పప్పైశత్రహనారం మహర్నిఠాంసుఖావహమ్ &
బహువస్థావైచేమీభరారంచరిమిస్తజే’ ఇత్యారణ్యకాణ్డే ఖరవధానస్తరే. మిడైకై - నెరుక్కుమాతల్, చిచారమాతల్. ముడిక్కుమ్
మిగుళిక్కుమావెన్న; 3 ‘తీగ్గిక్కుమ్తిరుమాల్’ ఎన్నక్కడవతితే. ‘మిడైవతుమ్’ ఎన్టతినరద్వయత్తుక్కుమ్ శేరవరుళిచ్చైయ్
కితార్ (అగ్రతేత్యాది). కీటీల్ పదద్వయానుగుణమాక, ‘కడైవతుమ్ కడఱళముతమ్’ ఎన్టతుక్కు వినియోగవిద్యేధావరుళిచ్చైయ్కితార్

ఈ-కళే నెరుజ్జప్పణ్ణవతు మెన్నుతల్, అవర్ కళై ముడిక్కుమ్విరకేన్దియానిఱ్ఱు మెన్నుతల్. (కడై వతుజ్జడలుళ ముతమ్) ప్రయోజనా నర పరరుడైయ ప్రయోజనత్తుక్కాక క్కడై వతు మెన్నుతల్, పిరాట్టియై ప్పెఱుకైక్కు వ్యాపరిక్కుమ్మడి శొల్లకీటతెన్నుతల్. అవలై సంక్షేపిక్కుమ్మడి శొల్లిత్తుఱు, అతుక్కిడుమ్ పచ్చై శొల్లిత్తుఱు, అవ లై ప్పెఱుకైక్కు యత్తు మ్మపణ్ణినపడి శొల్లిత్తుఱు. ఇవర్ తిరువుళ్ళ ముడై కులై ప్పడుకైక్కు హేతుక్కుళివై. (ఎన్న న మిత్తాది) ఎన్నుడై యమనన్సు ఒరుమడైప్పడ వుడై కులై ప్పడా నిఱ్ఱుతుమ్ సనంవిధమాన చేట్టితజ్జలై యుడై యవ నుక్కే. అవక, గంపనిక్కడలై క్కడై య ఇవర్, గం మనక్కడలై యప్పక్కతు. విరికరాయరుప్పార్, కోడైకళా యురుప్పరై ద్రవ్యమ్వాజ్జనినై త్తాల్, ముద్దుట మిడుక్కరాయరుప్పరై నెరుక్కివాజ్జవే యివర్ కళే తాజ్జళే కొడు శెన్దు కొడుప్పర్ కళితే; అనసుమ్, మహత్తత్త్వమాన కడలై యలక్కివిడునకమిట్టునెరుక్కి అత్తినల్లుయిరై వాణ్ణి ఇనరుడై య తిరువుళ్ళముడై య త్తోడజ్జిత్తుఱు.

౬.

శి-అ॥ (ప్రయోజనా నరత్యాదివాక్యవియత్తాలే). ద్వితీయార్థత్తుక్కుప్రమాణమ్. ౧. దేవదానవయత్నే నప్రమాతామృతమన్తః. ఎన్దు-ఆతా గుణ - "దేవర్ కళుక్కు" ఎన్దు వ్యాజమాత్రమాయ్, పిరాట్టిక్కాక క్కడైన్దా నెన్దు పడి. "ద్వితీయయోజనానుగుణమాక " అడైవతుమ్ " ఇత్యోన్దిరై త్తెనిగమిక్కితార్ (అవలైయత్తాది). ఉడైకులైప్పడుకై - శిశిలమాకై. ఒరుజాక - ఏకప్రకారమాక. "ఉడైవతుమ్" ఇ త్యోదియోడే "ఎకమనముడైవతుమ్" ఎన్దు త్తెమ్మటిరసాక్తి (అవకపనిక్కడలైయత్తాది). అవకపనిక్కడలైక్కుడైన్దానివర్ మన క్కడైక్కుడైవానె న్నెన్దు; రసాక్తియాకమళిచ్చెయ్ కేటార్ (విరికరాయత్తాదివాక్యవియత్తాలే). కోడైకళ - మృదుస్పృహవర్. అన్నడియే (అవనుమ్) ఎన్దునాట్టుదు. ఉలక్కై విడునకమ్ - ఉలక్కై యాలే కిట్టికట్టి నల్లుయిరైయెత్తు. ప్పే, అమృతమ్ " ఎన్దు త్తెప్ప ధ్దోరు మురీ ముడై - అణిగూర్ - తోళి - అడైవతుమ్ - అశురర్ కువెమ్మార్ కళే - మిడైవతుమ్ - కడలుళిమతమ్ - కడైవతుమ్ " గూనిఱ్ఱుమపత్తు - ఎన్ననమ్ - ఒరుజాకవే - ఉడైవతుమిత్త్యవయః.

౭.

ప్ర-౩. ఆరణ్యకాణ్ణిభిరనుభానన్తరే. "తన్వ విష్ణవశత్రుహస్తారంమహ్నీ కాంసుఖావహన్ బభూవన్మాప్తవై దేహీభరారంకషస్వతే"

పెరియార్వొత్తిరుమొళి - నాఱ్ఱునానానిరుమొళి - ఒన్నతామ్బట్టు.

మనిక్కు, పిల్లిమ్మిళ్ళికోళి స్మృతకవిట్టోడివన్దెక్. మనక్కడలుల్ వాఱ్ఱవల్లమాయమితాళనమ్మి ।

తినిక్కడలై తినిచ్చురేతనియులకయెన్దు । స్తనక్కిమ్మాయుక్కు, జన్మై యునకురైత్తాక్కినైయే ॥

తాత్పర్యము.- ఆశ్రమం మధ్యములను నెరవేర్చి వారిమోక్షులనుబోగొట్టపివాటితో సంక్లేషించుచున్న క్రమిస్తానా రాయణునికే గానముననుభవించుచున్నది.

౮.

మూ.- ఆకమ్ శేర్ నరశిర్జమతాకి, ఓ । రాకమ్ వళ్ళుకిరాట్టిశిన్దానుత్తై ।

మాకనై కున్దుగ్గొత్తఱ్ఱు, ఎన్న నామేక మెణ్ణుమిరాప్పకలినియే॥

2॥

ఆ.- (ఆకమ్ శేర్) ఇన్దనాశ్చర్యతైయనభవిత్తు, పిన్నైయమ్, ఏవంవిధచేష్టితజ్జలైచ్చెయ్ తరుళినవన్దునై అవనిరుక్కిట తిరు నాట్టిలైశెన్దు కాణవణుమెన్దాశెన్దు దా నిన్దుతు, అతువో అతిహరిమాయరానిన్దుతు, ఎన్నెన్దొక్కడైక్ కెయ్ కెన్దితార్.

౨.

అన్య.-ఆకమ్ శేర్ నరశిర్జమతాకి (౩) ఓర్ ఆకమ్ వళ్ (౬) ఉకిరాల పిళ్దాన్ ఉత్తై (౧) మాకనైకమ్ కాణ్ణితిఱ్ఱు ఎక మనమ్ (౧౨) ఇరాప్పకల్ ఇన్ది ఏకమ్ (౧౫) ఎణ్ణుమ్. (౧౬)

పన్నీ.-అనన్తరమ్, ప్రబలనిష్ఠభజ్జకనానవక నర్తిక్కిట ప్రాప్యభూమియే కేణుమెన్దొప్పితు మెన్నెణ్ణుమెణ్ణానిన్దు తేన్దితార్. ఒరువడివిర, సారున్దువిక్కుప్పట్ట, నరత్వసింహత్వజ్జలై యుడైత్తాయ్ కొణ్ణు, (౩) పిరణ్ణుమడైయ అవ్వతీయమాన మరైన్దు;

పల్లె, (౬) ఉకిరాలే, పిళ్ళవల్, పర్తిక్కిఱ, (౯) శ్రీవైవణ్ణతై, కాన్డెమ్మ, ఎక్ నెళ్ళానతు, (౧౨) ఇరాప్పకలక, వేలుపాడిన్దియే
ఏకప్రకారమాక, (౧౫) ఎళ్ళానిన్తు, (౧౬)

అర్థము.- శరీరముందు అనురియున్న సరసింహస్వరూపముగలవాడై (౩) కరికమైన హిరణ్యాసురునియొక్క (శరీరమును
తీర్చివేసిన (౬) సఖులచేత చీల్చినవాడు నిత్యవాసముచేయుచున్న (౯) పరమాకాశమందున్న శ్రీవైవణ్ణమును చూచుటనామనన్ను
(౧౨) రాత్రియిప్పు ఎడతెగక ఎకరీతిగా (౧౫) భాసించును. (౧౬)

ఈ.-ఏటొమ్మిట్టు. అవకానిత్యవాసమృణ్ణుకీట పరమపదతైచ్చెన్తు కాణవేలుమెన్నానిన్తు తెన్నెళ్ళానితార్.
(ఆకశ్చేరిత్యాది) సరత్వసింహత్వజ్యోతి, శేర్ప్పాల్లుజ్జణశర్కరై యుమ్మోలే సుఘటితమాన సరసింహమా
యెన్నుతల్; సరసింహత్తినుడై యనడిపు ఇవర్ నెళ్ళితే శేర్ న్నపడియెన్నుతల్; ౧ 'స్తంభరాఘవబాణానామ్' ఎన్నిట
పడియే ముఱ్ఱువైవణ్ణతపడి తిరువుళ్ళత్తిలే శేర్ న్నపడియెచ్చొల్లిల్లై త్తాతల్; ఇరణ్ణువడివై యుమ్ శేర్ త్తుక్కొడువన్దు
తోచ్చి నహతు, ఇవర్ నెళ్ళుక్కినితాయ్ చేర్చిర్ న్నినపడియై చొల్లుతల్. (ఓగాకమ్) అద్వితీయమాన మురుల్లు
డమ్ము (నళ్ళుకిరాల) కూరియవుకిర్. వల్లెన్ న్నప్రకిరెన్తుమామ్. (పిళ్ళనానుతై) అనాయాసేనకిత్తు పొకటవక నిత్య
వాసమృణ్ణుకీట. (మాన్ వై కుప్పమ్) అన్నరసింహమ్ పర్తిక్కిఱ ముల్లజ్జుకాణ వాయిల్లై ప్పడుకీటతు. 'పరమా
కాశమ్' ఎన్నక్కడవతితే. ఎన్నుడై య హృదయమానతు ఎప్పోతు మొక్క వున్చివీడువిడతే యిత్తై యేమనొం
ధియానిన్తు. (ఇరాప్పకలిన్దియే) ఇరావురుకార్యముమ్, పకలారుకార్యముమాయితేరాట్టార్ క్కిరుప్పతు; ఇవర్ క్కె
ల్లాక్కాలత్తిమితువే యాయిల్లు ౨ 'సమాద్వాదశతత్రాహం రాఘవస్యనివేశనే' ఎన్తు, పిరాట్టితిరువయో
డైన్దియై నిన్దై త్తాప్పోలే యాయిల్లు, ఇవర్ తిరువుళ్ళత్తుక్కు పరమపదమ్ స్వదేశమాయరుక్కిఱవడి. ౭.

జీ-అ॥ ఏటొమ్మిట్టు (ఆక మిత్యాది). 'ఉత్తమాకవైకున్దజ్జాన్బుతత్తెక్కొమనమేకమెణ్ణుమ్' ఎన్తుత్తెక్కటాక్షీతనతారికై/అవకా
నిత్యవా-మిత్యాది).

ఆకత్తిలే - సర్వేశ్వరన్దిమమేనియిలే, శేర్ న్ద - సుఘటితమానసరసింహమాయెన్నుతల్, ఇత్తై యరుళిచ్చెయ్ కీతార్ (సరత్వసింహ
త్వజ్యోతిత్యాది). ఆకత్తిలే - ఆటొర్ తిరువుళ్ళత్తిలే, శేర్ న్దసరత్వమా యెన్దిజ్జామర్థమగుళిచ్చెయ్ కీతార్ (సరసింహత్తినుడైయవిత్యాది).
సరసింహత్తివామాన తివర్ తిరునెళ్ళితే శేర్ న్దసరత్వమా యెన్దు మూన్దామర్థమ్, ద్వితీయార్థ వివరణమాతల్ (స్మరన్ని త్యాది). 'బ్రహ్మబ్రహ్మ
ప్రకాశానాం విద్యుత్సదృశవర్చసామ్ | స్మరన్ రాఘవబాణానాం వివ్యభేరాక్షసేవ్యరః' ఇతియుద్ధకాణ్డే. శేర్ప్పాల్-పట్టమ్ముప్పాల్
మున్దిన్దవివరణమ్ (ఇరణ్ణువడివైయమిత్యాది). 'పిళ్ళనానుతైమాకవైకున్దజ్జాన్బుతత్తు' ఎన్తు శేర్ త్తుభావమ్ (అన్దసింహ మిత్యాది).
ముల్లజ్జు - గుహా. మాకమ్ - మాతానఖమ్. 'మాకమ్' ఎన్టాల్ - పరమపద తై చొల్లుమోనెన్న (పరమాకాశ మిత్యాది) 'ఎక్
మనమ్ - ఇరాప్పకలిన్దియే - ఏకమెణ్ణుమ్' ఎన్తుకుక్కర్థమ్ (ఎన్నుడైయ విత్యాది). నాళ్తోలు మెన్నాతే, 'ఇరాప్పకల్' ఎన్టా
విశేషిత్తతుక్కు, ౩ 'నన్దస్వదితఆదిత్యే' ఇత్యాదియొక్కటాక్షీత్తుభావమ్ (ఇరావారుకార్యముమిత్యాది). తిరునకరియైవిట్టు పరమిం
దతైయెణ్ణుకీటతెన్నెన్న; సనిదర్శనమాక పరుళిచ్చెయ్ కీతార్ (సమాద్వాదశేత్యాది). సున్దరకాణ్డేహనూమర్దం ప్రతీసీతా. 'భుక్తానా
మానుసాన్ భోగాన్ సర్వకామసమ్పదినీ' ఇత్తుత్తరార్థమ్. ఆకమ్ శేర్ త్యారభ్య, ఎక్ మనమ్ - ఇరాప్పకలిన్ది - ఏకమెణ్ణుమిత్యన్వయః.

ప్ర-తి.-యుద్ధకాణ్డే 'బ్రహ్మబ్రహ్మప్రకాశానాం విద్యుత్సదృశవర్చసామ్ | స్మరన్ రాఘవబాణానాం వివ్యభేరాక్షసేవ్యరః' సున్దర
కాణ్డే వాయుపుత్రం ప్రతీసీతా. 'సమాద్వాదశతత్రాహం రాఘవస్యనివేశనే | భుక్తానామానుసాన్ భోగాన్ సర్వకామసమ్పదినీ' ||

తాత్పర్యము.- సరసింహవతారమెత్తి హిరణ్యుని సంహరించిన శ్రీమన్నారాయణుడు వేంచేసియున్న శ్రీవైవణ్ణమును నామనన్ను
సేవింప నాశపడుచున్నది.

ఈ.-అత్తాల్ పెల్ దుతె? (శెన్నిత్యాది) అవ్వళవుకాల్ నడై తన్దుపోక వల్లార్ భాగ్యాధికరితే; నెతేమనుష్యాదేవాస్తే' ఎన్నమాప్పోలే, అవనుడై య శీలాది గుణ తైయనుసన్నితు చొల్లకితార్. ప్రేమాన్ధర్ క్కవ్విడత్తోడివ్విడత్తోడు వాళియల్ దుతితేయట్టామైక్కు.

జీ-అ॥ యెన్దువివత్తిత్తు (అత్తాల్ పెల్ దుతె) ఎన్నితార్. సన్నిహితమానాల్ పోయసుభవిక్కులాయుక్కు, 'అత్తాల్ పెల్ దుతె' ఎన్దు ఖన్నరావానెన్నెన్న (అవ్వళవిత్యాది). తా' సేవిక్కుమాట్టావిట్టాల్ సేవిక్కి-జవర్ కళై భాగ్యాధికరెన్దువేరణ్డోకెన్న (నతేమనుష్యా ఇత్యాది). 'నతేమనుష్యాదేవాస్తేయేచారుశుభములమ్! ముఖన్దొక్కన్దిరానుస్య వర్దేపచ్చదశేపున' ఇత్యయోధ్యా కాణ్డే దశరథః. చక్రపత్తిక్కు-పైరుమాళైప్పిరికైయాల్ 'నతేమనుష్యా' ఎన్నలామ్; ఇవర్ కు-బలహానియెన్నెన్న (అవనుడైయవిత్యాది). పరమపదమౌపలే తిరుమలైయు మెట్టానిలమోకెన్న (ప్రేమాన్ధర్ క్కిత్యాది). ఇరువిన్నెయుమ్ ఇన్నిపోక-కెడుత్తు-అక్కై పుకామై యుయ్యక్కొ-శ్వాన్ నిన్దు వేగ్గడమెన్దుతోడన్ది, శెన్దు-కైత్తోమ్మివార్ కళి - తేవర్ కళైన్దున్దుయమ్. ఉయ్యక్కొ-శ్వాన్ - ఇజ్జివిప్పిక్కైక్కాక నిన్దు వేగ్గడమ్ - అన సరప్రతిక్షనాయ్ నిట్కిణ తిరుమలై యెన్దు పడి.

అ-అ-వి॥ ఇన్ని పొప్పికివిరువినై యుడైదుత్తు అక్కై పుకామై యుయ్యక్కొ-శ్వుజేణుమో, అక్కై పుకామై యుయ్యక్కొ-డ్డోల్ పోరా తోన్నె (పిన్నైయు మిత్యాది).

జీ.తి.- అయోధ్యా కాణ్డే దశరథః, 'నతేమనుష్యాదేవాస్తేయేచారుశుభములమ్! ముఖన్దొక్కన్దిరానుస్య వర్దేపచ్చదశేపున'. మణవాశమామునికళి ఆరునడికళేతరణమ్.

తాత్పర్యము.- కర్పాద్యమైన ప్రకృతిసంబంధమునువదలి శ్రీవైకృణమందువెళ్ళి 'సేవింపదగిన శ్రీమన్నారాయణుడు భూలోక మందే తిరుమలయందు వేంచేసియుండగా నచ్చటపోయి యాశ్రయించువారే గొప్పభాగ్యవంతులు.

మూ.- తొమ్మితుమామలర్ నీర్ శుడర్ తూపన్దొడ్డు | ఎమ్మితు మెన్ను మితుమికై మాతలిల్ |

పమ్మితిల్ తొల్ పుకమ్మొమ్మై ప్పళ్ళియాయ్ | తమ్మివుమాఱియేనుసతాళి కళే॥

౯॥

అ.- (తొమ్మితు) ఉమకల్ తానజే శెన్దెమై శెయ్ కైక్కు-త్తపైన్నెన్నిల్; హేయప్రత్యసీకల్యాణగుణవిశిష్ట శేష శేషాశనగరుడ ప్రముఖదివ్యపురుషాళాల్ పరిచరిత చరణయుగళినాన వున్దిరుపడి మలర్ కళిల్ అత్యన్తమహక్కన్దునాన నానడిమై శెయ్ కైక్కు-తో నెన్నితార్.

అన్య.- మా మలర్ నీర్ (౩) శుడర్ తూపమ్ కొణ్డు తొమ్మితు (౬) ఎమ్మితుమ్ ఎన్నుమితు మికై (౯) ఆతలిల్ పమ్మితు ఇల్ (౧౦) తొల్ పుకమ్ పామ్మ అటై (౧౧) పళ్ళియాయ్ ఉన తాళి కళే తమ్మివుమ్ (౧౨) అఱు అఱియే. (౨౦)

పన్నీ.- అనన్తరమ్, ఆశ్రయజోద్యోగముమ్ మికై యామ్మడియాన వున్నడైయశీలాతిశయ తైయనుసన్నితు, ఇన్నిరునడికళి గూర్చు ప్రవృత్తిక్కు-త్తుమనాఱిరే నెన్నితార్.

శ్లాఘ్యమన, పుష్పతైయుమ్, అర్పణజల తైయుమ్, (౩) దీపధూపజలైయుమ్, స్వీకరిత్తుక్కొణ్డు, తొమ్మిక్కైక్కాక, (౬) ఉద్యోగిష్టామ్, ఎన్నుమితు, ఉక శీలాతిశయతాల్ మికైయాయ్, (౯) ఇరుత్తలల్, దురారాధ తైయడియానపమ్మితు, ఇన్నియే, (౧౦) పాపభావికసౌశీల్యప్రదైయైయుడైయేయాయ్, అతుక్కు-సూచకమామ్మడి తిరువనన్దొవ్విన్దై, ప్పడుక్కైయాయ్ కొణ్డు, (౧౨) నిత్యసంక్లేషమ్మణ్ణిక్కొణ్ణిశరన్దురుకుఱివ నే! ఉక తిరునడికళై, సంక్లేషిక్కుమ్, (౧౨) ప్రకారమ్, అఱికిఱిరే. (౨౦).

ఆర్థము. — స్వాస్థ్యమైన పుష్పము శీర్థము (3) దీపధూపములు (వీనిని) సంపాదించుకొని ఆశ్రయించి (౬) శుభ్రీపించెదము అనితలచుట (నీయధిసంధిచేత) అధికమైయున్నది. (౯) గాన (దురారాధ్యుడని) అపవాదము లేనివాడవును (౧౨) అనాదియైన కీర్తిగలవాడవును ఆనిశేషుడనైతి పడకమీఁద (౧౩) పవ్వలించినవాడవునైన నీతిగుపడికళను సంశ్లేషించు (౧౪) విధమును ఎఱుఁగును. (౨౦)

ఈ -- బస్సు తొమ్మిట్లు. ఇప్పుడినులభనాన పుస్త్రువడికలిలేకట్ట పెట్టే నొలుమ్ ఆశ్రయాత్తిల్ అభిముఖ్య
 ప్తే నస్తుమనాముకానీలనజేయెయనునధితు, బరుప్రవృత్తిపణ్ణకుమనాకీలే నెన్దితార్. అన్తిక్కే, 'ఇజ్జనేయెరు
 మున్నుపొట్టు' పొట్టుం-- యవయోగ్యతైయై చొల్లుకితార్' ఎన్నారుముణ్ణు; అత్తిల్లైయితే గ క్కణ్ణళివన్తు క్కు
 ప్పిన్నినోక్క. 'ఇత్తిల్లై చొనే యొన్తైయరిత్తుప్పెళుకై మిక్తై యామ్పడియా యిరుక్కి అనన్తు య వుపాయభావతై
 చొచ్చున్దితార్' ఎన్నారుముణ్ణు. 'ఇన్తైయెల్లొమ్మ, అవకానన్నిధియిల్ క్రమత్తిల్ పరిమా అపైణ్ణాత పడియచ్చొక్క
 మనన్మణ్ణయి నీలగుణతై చొల్లుకితతు' ఎన్తునమ్మై యవర్కళ్ నిర్వహిక్కుమ్మడి.

(అంబులింగ్) “స్వామ్యమాన పుష్పామృతపకరణజ్ఞులై క్కొండడిమై శెయ్తు జ్జీవిప్పోమ్” ఎవ్వాల్, ఇతు
 మ్మిన్, నూమ్మడియన్మొ పున్నుడై య శిలవత్తై యిరుప్పతు. ౨ “అన్యత్పుణ్ణాదపాంకుమ్భాత్” ఎన్గిటవివయమితే.
 (అంబులింగ్) ఇప్ప ప్పిలొధికన్దార్తా యాచే. “గురారాధక్” ఎన్గిటపముత్తిన్తిక్కే, స్వాభావికమాన స్వారాధత్వ ప్రభేదై
 యున్దొ ప్పయ్యుంయ్, అంబులింగుడియొక త్తిరువన్దాన్దొనొడై సంశ్లేషిక్కిటవనే! (తమ్రపుమాటటియేన్) ఉన్దిరువడికలై
 యున్దొ ప్పయ్యుం ప్పిరికత్తిరిక్కియేన్. బలహానియాలే ముతలి లేక్కిన్దై యడితు, కిట్టినాలుమ్ శీలాధిక్యత్తై యనునన్దిత్తిరు
 ప్రసన్న ప్పిటల్ల యమనాన్దొవళే.

[illegible][illegible]

రాత్విర్యము. — పుష్పసుపదీపాదులచే నిన్నర్పించెదననితలంచినప్పుడే మాయందుమిక్కిలి ప్రీతిచేయు చున్న నీసౌశీల్యము ననుసరించి పరదళుడైన నగు నేనేమియు చేయజాలక యున్నాను.

మూ. — తాళ తామ్ర యీ నునతున్దియాక్ । వాళ్ కొణ్ణిచ్చి వాళియున్నా కత్తాన్ ।

అభిరాయ్ తొమ్మిది వాసుమమరొకళ్ళో । నాభుమెన్బుకర్తొకోపునశీలమే ॥

ఆ. — (తాళతామరై యాన్) తమడైయవనర్వానుసంధానత్తాతే అవన్తిరువడిక శిలడిమైశెయ్ కైయల్ తమక్కుప్పిజన్దకూచ్చు మెల్లామ్ పొమ్మడియాక త్తిరువేడ్డముడైయానుడైయ నిరవధిక సాశీల్యగుణ తైక్కణ్ణు పుకక్కుకిత్తో. ౧౦.

ఆస్వ. — తాళ తామరైయాన్ ఉనతు (౩) ఉన్దియాన్ వాళ్ కొళ్ (౬) నీళ్ ముళు అళి (౯) ఉక్ ఆకత్తాన్ ఆళరాయ్ తొమ్మివారుమ్ అమరర్కళ్ ఉన (౧౫) శీలమ్ నాళుమ్ ఎక్ (౧౮) పుకక్కో (౧౯)

పన్నీ. — అన నరమ్, ప్రయోజనా నరవరర్ కుమ్ ముకన్దొడుక్కు మున్నుడైయశీలమ్ వాచామగోచరమహిమ వన్దోవెన్దితాల్.

తాళైయడైతాన, తామరైయిలేపిజన్దబచ్చ, — (౩) ఉన్దియైయాశ్రయమాకవుడైయవక్; ఒళియై, ఉడైతాన, (౬) పెరియ పరళుడై, అమ్మకొండొపొరుకిజన్ద్రక్, (౯) ఉక్, తిరుమేనియిలారుపక్కత్తాన్, సూరికళోపాతిశేషభూతరాయ్, (౧౨) తొమ్మిమవర్ కళ్, ప్రయోజనా నరవరరాన్ దేవతా నరవరమ్. ఇప్పడియవధికమాన ఉన్నుడైయ, (౧౫) శీలత్తై, క్కాలత్తై మెల్లా జూడినాలుమ్, ఎత్తైవొల్లి, (౧౮) పుకక్కో. ౧౦.

ఆర్మము. — ప్రక న్దమైనతూడుగల కమలగుండుబుట్టిన బ్రహ్మనీయొక్క (౩) నాభియందువాసము చేయుచున్నాడు. తేజస్సు గల (౬) పాదుడైన గొడ్డలిగల బుద్రుడు (౯) నీ తిరుమేను మునునవసించుచున్నాడు, దామరై (౧౨) పరిచర్యచేయువారును దేవతలు. నీయొక్క (౧౫) సత్స్వభావమును ఎంతకాలము వెప్పినను ఏమని (౧౮) స్తోత్రముచేసెదను? (౧౯) ౧౦.

ఈ. — పత్తామ్బట్టు. దాస్యచ్చువడిటియాతల బ్రహ్మదికళుక్కుమ్ సమాశ్రయణీయనా యిరుక్కి అ పున్నుడై. య శీలమెన్నాల్ పుకక్కో న్దుముడిక్కవెన్దొత్తెన్దితాల్.

(తాళతామరై యానునతున్దియాన్) తామరైప్పునై యుత్పత్తిగానమాకవుడైయబ్రహ్మ ఉక్తిగునాభియై పుట్టి న్దియూనిన్ద్రాన్, కమలయోనిత్వత్తాల్ వన్ద దుర్గాన తైయుడై యవనుక్కితే యుడమ్మకొడు త్తతు. (వాళి యత్యాది) ఒళియైయడైతాన్, తొడన్దినకార్యతైముడియనడ తనల్ న్దానమ్మునై యుడై యరుద్రక్, ఉక్తిగుమేని యిలేక దేశ తైప్పుడైన ద్దియానిన్ద్రాన్ అనన్యశరణత్వలక్షణమాన ౧ * తొడైయై త్తతుళవముట్టుడైయమాయ్ ప్పు కున్దిరుక్కి తాన్లనే. (అళరాయ్ తొమ్మివారుమ్ మరర్కళ్) అడియారాయాశ్రయిక్కిజవర్ కళుమ్ దేవర్ కళ్. నిత్య సూరికళో శెయ్యమడిమైయితే, అమరత్వనామ్యత్తాతే “నాళుమిశ్వరర్ కళ్” ఎన్దిరుక్కుమవర్ కళ్ శెయ్ అత్త. (వాళియత్యాది) కాలత్తైయడై యవురుపోకియాక్కియెనక్కు ప్పుకక్కుకై క్కుటుప్పొక్కినాన్ద్రా నెన్న తే పుకక్కో న్దిత్తై క్కల్టలాయున్దవోపున్నుడై యశీలగుణమ్. ఉనశీలమ్ - నాళుమ్ పుకక్కో. ౧౦.

జీ-౧౧. పత్తామ్బట్టు (తాళతామరై యానిత్యాది). “తాళతామరైయాన్” ఇత్యాదిభ్య “ఉనశీలమ్” ఎన్నమశవుమకొక్క వత్తాన్దై (దాస్యత్యాది). “తాళతామరైయాన్, వాళ్ కొళ్ నీళ్ ముళువాళి” ఎన్దు. తిరునాభీకమలత్తిలే పిజన్ద్రక్, హింసాపరికర మాన ముట్టువైయుడైయవక్, “అమరరమ్” ఎన్దు - ఎన్దుమొక్కచ్చాకాతిరుక్కిజవర్ కళ్ ఎన్దిజవిశేషణల్ల (దాస్యచ్చుమఱియాతి) ఎన్దు మత్తైక్కాట్టుకిజతు.

తాళైయడైయతామరైయెన్దు శబ్దార్థమ్. ఇతుశీలమానపడియెన్నెన్దు (కమలయోనిత్వేత్యాది). వాళ్ - కాన్ది. ముళు - పరళు. ముళు వాళి - ముళువైయారుమరుద్రక్. “నీళ్” ఎన్దు తుక్కర్థమ్ (తొడన్దిన విత్యాది). ఇతుశీలమోవెన్దు (అనన్యశరణత్వేత్యాది). అనన్యశర ణత్వలక్షణమాన - సారతన్ద్ర) లక్షణమాన వైవది. ఇతు శీలకార్యమోవెన్దు (నిత్యసూరికళిత్యాది) “నాళుమ్” ఎన్దుకొల్లి, “ఉన శీలమ్ - ఎన్దుకక్కో” ఎన్దు తుక్కుభాషమ్ (కాలత్తైయత్యాది). ఒరుపోకియాక్కి - ఏకవిషయమాక్కి. నాళుమ్ - సర్వకాలముమ్, ఎన్దుకక్కో - ఎన్దు మొట్ట స్తోత్రమృణ్ణస్సోకేతేన వైవది. ఎత్తైవొల్లి పుకక్కో న్దువైవది. ౧౦.

తిరుప్పళ్ళియొచ్చు - పత్తామ్మట్టు.
 కడిమలర్క్కమలజ్జల్లల్ న్దనవివైయోక తిరవక్ కనెడల్ ముళై త్తననివనో ।
 తుడియి డైయార్ శురీకుళల్ పిళ్ళిన్దతటిత్తుకిలుడు త్తేన్దర్ కూళ్ పునలరణ్ణా ।
 తోడైయొత్తతుళపముణ్ణా డైయొ మ్మొల్లిన్దతోన్దీయతోళ్ తోన్దరడీప్పడియెన్ను ।
 మడియ నైయళియ నెన్దరుళియన్న డియార్ క్కాట్టుకుత్తాయ్ పళ్ళియొన్దరుళాయ్.

తాత్పర్యము. - అజుడనియు ఈశ్వరుడనియు దురభిమానములుగల బ్రహ్మరుద్రులును తక్కిన దేవతలునుగూడ నిన్నాశ్రయించి నీకుమరిచర్య చేయుచున్న నీయొక్కసౌశీల్యమును నేనేనుచేర్చించెదను. ౧౦.

మూ. - శీలమెల్లైయిలాచడిమేళి । కోలనీళ్ కురుకూర్ చ్చుడకోపక్ శొల్ ।

మూలై యాయ్ రత్తుళ్ళివై ప త్తినిక్ । పాలర్ వై కున్ద మేళుతల్ పాన్దైయే ॥ ౧౧॥

ఆశ్చోర్ తిరు వడిక శేళ రణమ్.

ఆ. - (శీలమ్) శీలమెల్లైయిలానాయరన్ద తిరువేడ్డముడైయా నిరువడికళుక్కు త్తిరువడికలమాయరన్ద విత్తిరువాయ్మొళియోడే మొరుసమ్మన్దముడైయార్ నైన్ద మేళుకై యాశ్చర్యమునైనెతార్. ౧౧.
 తిరుక్కురుకైప్పీరాన్బిళ్ళాన్బిరువడిక శేళరణమ్.

అశ్వ. - శీలమెల్లైయిలాన్ అడిమేల్ అణి (3) కోలమ్ నీళ్ కురుకూర్ (౬) శడకోపక్ శొల్ మూలై (౯) ఆయిరత్తుళ్ ఇన్దపత్తినిక్ పాలర్ (౧౨) వైకున్దమ్ ఏళుతల్ పాన్దై. (౧౫) ౧౧.

సన్నీ - అనన్దరమ్, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కు ఫలమాక పరమపదప్రాప్తియై యరుళిచ్చెయ్తెతార్.
 ఆశ్చర్యస్తమానశీల త్తేయొడైయవక్, తిరువడికళిన్దేలే, అణియప్పట్టతాయ్, (3) చ్చునీయమానరూసమాయ్, అయామవిస్తానవత్తాన తిరునగరిక్కు నిర్వాకరాన. (౬) ఆశ్చోరుడైయ, శబ్దాత్తకమాన, మూలైయాయుక్కిళ, (౯) ఆయిరత్తుళ్, ఇప్పత్తినుడైయ, పరిసరిత్తిలే శబ్దముఖత్తాలే యాతల్ అర్థముఖత్తాలే యాతల్ ఆస్వయయిడైయనోకళ్, (౧౨) పరమపదత్తిల్, ఏళుప్పేళుకై, స్వభావమ్. (౧౫) ఇతుకలివిరుత్తమ్.
 వాచేసరిఅత్తికి ముణుణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

అర్థము. - అవిధిలేనిసత్త్వభావముగల శ్రీమణిపతియొక్క శ్రీపాదములమీద సమర్పింపబడినదై (3) సౌందర్యముగలదై పిదపమైనతిరునగరికిస్వామియైన (౬) నమ్మాళ్వార్లయొక్క శ్రీసూక్తియొక్క మాలారూపమైన (౯) వేయిపాశురములలో ఈ పదిపాశురములయొక్క సమీపమునన్నవారు (సంబంధముగలవారికి) (౧౨) శ్రీవైకుంఠమును పొందుట స్వభావము. (౧౫) ౧౧.

ఈ. - నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళి కల్ద్రార్ పరమపద త్తేళెల్లుకైయాశ్చర్యమన్దు, ప్రాప్తమెన్దితార్.
 (శీలమెల్లైయిలాచడిమేల్) అమర్యాదశీలనానవచుడైయ తిరువడికళిలే. ఇత్తిరువాయ్మొళియోల్ ప్రతిపాదిక్కుప్పట్టతు-శీలాధిక్యమాయ్దరు. అత్తెనిగమిక్కితార్. (అణికోలనీళ్ కురుకూర్ చ్చుడకోపక్ శొల్నూలై) అత్తుకు మిక్కిరున్దుళ్ళ తిరునకరియైయుడైయవాళ్వార్. అన్బిక్కే, కోలనీళ్ళెన్దు - శబ్దనానే యుణ్డాకై యాలే, (అడిమేలణి

జీ-ఆ॥ నిగమమ్ (శీలమిత్యాది). “పత్తినిక్ పాలమ్ వైకున్ద మేళుతల్ పాన్దైయే” ఎన్దత్తెక్కటాక్షీ త్తవతారికై (ఇత్తిరువాయ్మొళియిత్యాది).

ఇత్తాల్ భావమ్ (ఇత్తిరువాయ్మొళియిత్యాది). “కోలనీళ్” ఎన్దత్తె - * కురుకూరుక్కు విశేషణమాక్కి యరుళిచ్చెయ్తెత్తు, “కోలనీళ్ - అడిమేలణి” ఎన్దు - తిరువడికళుక్కు విశేషణమాక వర్ణాన్దరమ్ (అన్బిక్కియిత్యాది). అర్థద్యయిత్తిలుమ్, “అణి” ఎన్దు

౮౨ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - 3 - తి - ఓరాయరమ్-౧౧-పా - శీలమెల్లె వ్యాఖ్యానం.

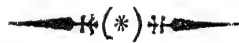
ఈ.-మాలై) ఎన్నకూట్టిక్కొళ్ళవుమామ్. (అయిరత్తుళ్ళివై పత్తినిన్బాలర్) ఇప్పత్తికపరిసర త్తిలేయుళ రామవర్కళ్. ఉత్తిమాత్రమ్, పాతధారణమ్, అగ్గానుసన్ధానమ్, ఒరువట్టియా లే యితిలేయన్వయముడైయవర్కళ్. (వైకున్ఠమి త్యాది) పరమపద త్తిలే శెల్లుకై ప్రాప్తమ్ * మాకవై కున్ఠమ్ కాణ్బితత్కై కమెన్ఱినిరివర్; ఇప్పాళురత్తే యన్వయి త్తవర్కళుక్కు ప్రార్థ్యమన్ఱు, ప్రాప్తమ్. పితృధనమ్ పుత్రనుక్కుదాయ ప్రాప్తమాయురుక్కుమితే. ౧౧.

వ డ క్కు త్తిరువీ తిప్పిళ్ళై తిరు వ డి క లే శ ర ణ మ్.

జీ-అ. శాత్తప్పట్టవెన్ఱాయ్, * శొన్ఱాలెక్కు విశేషణమ్. యద్యా, మున్దినవర్గత్తిల్, "అణి" ఎన్ఱతు-విలక్షణమెన్ఱాయ్, * కురుకూరుక్కు విశేష ణమాతల్. ఇప్పత్తికపరిసర త్తిలేయుళ రాకైయావతెన్పెన్ఱ (ఉత్తిమాత్రమిత్యాది). ఇవర్కు "ఏకమెన్ఱుమ్" ఎన్ఱప్రార్థ్యమా యిరు క్కు, ఇవర్కళుక్కు ప్రాప్తమా కుడుమోనెన్ఱ (మాకవైకున్ఠ మిత్యాది). పాన్ఱై - ప్రాప్తమ్ అతెప్పడియెన్ఱ (పితృధనమిత్యాది). శీలమెల్లెయిలానడిమేలణియప్పట్టరాల్, కొలనీళ్ కురుకూర్ చ్చడకొవనుడైయశొన్ఱాలె యిత్యారభ్యాసయి. ౧౧.

జీ య ర్ తిరు వ డి క లే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.-శ్రీయఃపతియొక్క సౌశీల్యగుణవిషయమై సమస్తాత్మార్థప్రసాదించిన యీశుని పాశురములతో నెంతమాత్రము సంబంధమున్నప్పటికిని వారందరును మోక్షమును బొందుదురు. ౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతియి లి త్తిరువాయ్మొళిక్కా నల్లోకమ్.

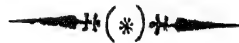
(ఓరాయరమ్) నారాయణేమయినతిస్వభరార్థచిన్ఱా నాన్ఱాతవేతివిభునాబహుమానభాజా ।

ఆవిష్కృతాన్నిరవధిన్ని జశీలవత్తా మన్యాదృశీమనుబభూవముని స్తృతీయే. ౮౩.

వాదికేసరి అహ్మకియమణవాళచ్చీయర్ తిరు వ డి క లే శ ర ణ మ్.

అర్థము - నారాయణే - సకలవిభబంధువైన, మయి - నేను, సతి-ఉండఁగా, తప-మీకు, స్వభరార్థచిన్ఱా-తమభరణవిషయమైన చింత, న ఆర్ఘా - ఉచితముకాదు. ఇతి - అని, బహుమానభాజా - గొప్పతనమును వహించిన, విభునా - సర్వేశ్వరునిచేత, ఆవిష్కృతామ్-ప్రకటింపఁబడిన, నిరవధిమ్-అవధితేనిదైన, అన్యాదృశీమ్-విలక్షణమైన, నిజశీలవత్తామ్-తన(సర్వేశ్వరుని)శీలగుణమును, మునిః-సమస్తా త్మార్థులు, తృతీయే - (తొమ్మిదవపత్తయొక్క) మూడవతిరువాయ్మొళిలో, అనుబభూవ - అనుభవించిరి. ౮౩.

తాత్పర్యము.- "ఓరాయరమ్" అనెడుతిరువాయ్మొళిలోనమహ్నార్థులు, సర్వేశ్వరుఁడు "మీరక్షణవిషయముగ మీరువిచారింప వలదు, మీకుసకలవిభబంధువైన నేనే మీరక్షణమును నెరవేర్చెదను" అనిచెప్పి తాను ప్రదర్శింపించిన అతివిలక్షణమైన నిరవధికమైన సౌశీల్యమునుభవించిరి. ౮౩.

ద్ర-తా.- (ఓరాయరమ్) నైకశ్రీనామవత్త్వాజ్జగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైర్వృత్త్యా

ద్దానాన్తోత్తస్య హేయప్రతిభటఘటక శ్రేణిసమ్పత్తిమత్త్వాత్ ।

ప్రహ్లాదాహ్లాదకత్వా ద్వృషగిరికటకేసన్నిధానాదికృత్వై

శ్వర్వాదేస్వాజ్జదానాదకథి యదుపతిశీలరత్నాకరోపా. ౮౪.

౮౪.

అర్థము.—నైకశ్రీనామవత్సాత్ - అనేకతిరునామములుకల వాడగుటవలనను, జగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైః - జగత్తుయొక్క సృష్టినితిమొదలైనవానిని చేయువాడగుటచేతను, హరిత్వాత్ - (ఆశ్రితదురితములను) హరించువాడగుటవలనను, మోక్షస్య - మోక్ష మయొక్క, దానాత్ - ఇచ్చుటవలనను, హేయప్రతిభటఘటకశ్రేణిసంపత్తిమత్వాత్ - హేయసంబంధములేనివాడగుటవలనను పురుష కారపరమ్పరాసమృద్ధినిగలవాడగుటవలనను, ప్రహ్లాదాహ్లాదకత్వాత్ - ప్రహ్లాదునికి సంతోషజనకుడగుటవలనను, వృషగిరికటకే - వృషా చలము (తిరుపతి) యొక్కనితంబుమందు, సన్నిధానాదికృత్యైః - సన్నిహితుడైయుండుటమొదలగు వ్యాపారములచేతను, శర్వాదేః - రుద్రాదులకు, స్వాద్ధదానాత్ - శివశరీరమునిచ్చుటవలనను, ఆసా - ఈ, శ్రీపతిః - శ్రీమన్నారాయణుడు, శీలరత్నకరః - సౌశీల్యము నకు సముద్రమైనవాడు, (అని) అకథి - ప్రతిపాదించబడెను.

౯౫.

వ్యా.—(నైకశ్రీనామవత్సాత్) పేరాయరత్నోద్భవోపేడుడైయక్కొప్పకీయగుణ విభవచేష్టితాదిప్రతిపాదకగళాయ్, ఓరొప్పశానే బహుప్రకారమాకరణీకృత్యుడవతానవనేకస్థిగునామజ్జశ్చైయైదైయనాకైయాలుమ్; (జగదుదయసుసంస్థాపనాద్వైః) అవనేయిల్ ఖాలమ్ వడైత్తిడన్దానిత్యాది - లోకజ్జఘడైయస్సప్టిస్థితి సంహారజ్జశ్చైష్టణ్ణమవనాకైయాలుమ్; (హరిత్వాత్) అరియైవణజ్జియత్తిన్దనర్ - ఆశ్రితరు డైయవనిట్టజ్జశ్చ హరికుమవనాకైయాలుమ్, (దానాన్తోత్సచ్చ) విణ్ణులకన్దరున్దేవనై-శరమపద త్తైక్కొడుక్కుమవనాకైయాలుమ్; (హేయ ప్రతిభట) పునమేనియప్రాన్దణ్ణాయలజ్జలిత్యాని - దర్శనీనుశీతిశ్చతుశసీమాలలజ్జుతి తయానిరవద్యనాయరుక్తైయాలుమ్, ఘటక శ్రేణిసమ్మత్తిమత్వాత్) అడైవతుమణియార్ మలర్ మక్తై తోళ్ - తన్నోడేపిరివన్ద్రుపెరియపిరాట్టియైయమ్, భూమినిశ్చైకైయమ్ పురు షకారమాకవుడైయనాకైయాలుమ్; మలర్ మక్తైయన్ద్రు, పెరియపిరాట్టియార్చచ్చొన్నతు - ఉపలక్షణమెట్టు తిరువుళ్ళమ్. (ప్రహ్లాదాహ్లా దకత్వాత్) అకథైర్ నరశ్చిగుతాకయిత్యాది - నృసింహరూపత్తైక్కొణ్ణు పిరోధియానహిణ్యనై, సంహరితు, భక్తరానప్రహ్లాదిరడత్తి లా జ్జాదత్తపగ్గుమవనాకైయాలుమ్. (వృషగిరికటకే సన్నిధానాదికృత్యైః) ఉయ్యక్కొల్వొక్కొ నిన్ద వేగడమ్, సర్వోజ్జీవనార్థమాక త్తిరుమలైయి లేనిన్దరుళ్ళైయాలుమ్; ఆశశబ్దాల్-మేళిప్పట్టిల్ “వచ్చుతల్ తోల్ పుకత్సొమ్మనై” ఎన్దుళొల్లకిఱ శేషశాయిత్యమ్ సజ్యహీతమ్. (శర్వాదేస్సాద్ధదానాత్) తాళతానురైయానుసన్ధియానిత్యాని-బ్రహ్మరుద్రరకళుక్కుమ్ తన్నిరుమేనియలేయడజ్జోడుక్తై యాలుమ్, ఎమ్మెరుమాక్, శీలగుణాకరనాక, “ఓరాయరమ్” ఎన్దిఱనకత్తి లేఅచ్చొరాలేయపవాదిక్కుప్పట్టాన్దెన్దార్.

౯౬.

వేదాన్తాచార్య ర్ తిరు వడికశే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.—“ఓరాయరమ్” అనేడు తిరువాయ్ మొట్టిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు (౧) జగద్రక్షకింబులైన అనేకతిరు నామములు కలవాడు, (౨) జగజ్జ్ఞానాధికారణుడు, (౩) ఆశ్రితానిష్ఠ హరుడు, (౪) మోక్షప్రదుడు, (౫) హేయగుణరహి తుడు, (౬) పురుషకారభూతులైన శ్రీభూమినీశాదులనుగలవాడు, (౭) ఆశ్రతుడైన ప్రహ్లాదుని కానద్దజనకుడు, (౮) శేషాచలని వాసి (౯) శేషశాయి, (౧౦) ప్రయోజనాన్తరపరమైనరుద్రాదులకు నాధారభూతమైన తిరుమేనుకలవాడు, ఇన్నిగుణములు కలవా డుగాన సౌశీల్యనిధియైయున్నాడని ఎక్కాణించిరి.

౯౭.

— ౧౧౧ —

తి-నూ.— ఓరానీర్ వేణ్డిననై యుళ్ళ త్తెల్లాజ్జాయ్ కిన్డేన్ | నారాయణనన్ద్రొనానెన్దు | వేరుఱవై |
క్కాట్టవన్ శీల త్తిత్కాల్ తాళ్న్ దమాటనరుళ్ | మాట్టివిడునన్దునత్తుమై.

౮౩.

అర్థము.— ఓరా - పరిశీలించి, నీర్ - మీరు, వేణ్డిననైయుళ్ళ త్తెల్లామ్ - ప్రార్థించినవన్నింటిని, కెయ్ కిన్డేన్ - చేసినను, నాన్ - నేను, నారాయణనన్ద్రొ - సకలవిధబంధువుకదా, ఎన్దు - అని, వేర్ - పెద్ద, ఉఱవై - సంబంధమును, కాట్ట - చూపింప, అవన్ - వానియొక్క, శీలత్తిల్ - సౌశీల్యమందు, కాలతాళ్న్ ద - కాళ్ళుదిగవడిన, మాట - నమ్మాళ్వార్లయొక్క, అరుళ్ - కృప, నమ్-మన యొక్క, మనత్తు - మనస్సులోనున్న, మై - అజ్ఞానమును, మాట్టివిడుమ్ - పోగొట్టును.

౮౩.

అవ. - (ఓరానీర్) ఇతి - శీలగుణజలితయాత్మజ్ఞాత్పట్టు, అహ్వోర పేశనపాశురత్రయనువది తరుళిచ్చెయ్ కితార్. ఎజ్జ నేయెన్నిల్; “ఉమ్మడైయ పేర్ ముక్కునీర్ ప్రార్థిక్క వేణుమో, నామే ప్రార్థిత్తుచ్చయ్యమ్మడియన్టో, నమక్కుడైన నారాయణత్వప్రయుక్తమాసరక్తస్వ ర్పమ్, ఆవపిన్బు, నామేయమ్మడైయ సర్వావేక్షితజ్ఞుమ్ శెయ్యక్కడవోమ్” ఎన్టు అవనరుళిచ్చెయ్య, “తక్ పెరు మైపారా తే ఎక్ శిలు మై పారా తేయిప్పడి యరుళిచ్చెయ్ వతే!, ఇతిరు శీలమిరుక్కు మ్మడియే” ఎన్టు, అవనుడైయ శీలగుణ త్రిలేవిధరాకిఱ * ఓరాయర త్రిలర త్తై ‘ఓరానీర్ వేణినై” ఇత్యాదియా లేయరుళిచ్చెయ్ కితార్ నై.

వ్యా. - (ఓరానీర్ వేణినై యుళ్ళ త్తెల్లాత్తెయ్ కిన్టే) (ఓరన్డ - అతు వేణుమ్ ఇతు వేణుమ్” ఎన్టారాయన్డ, నీరర్థి త్తనైయుళ్ళ త్తెల్లా మో న్నుతల్; అన్టి క్కే, నీరర్థి త్తనన్డ త్తెయ్ ల్లామ్, “ఇన్న ఈ పకరిక్క వేణుమ్, ఇన్న తుపకరిక్క వేణుమ్” ఎన్ట నామ్ నిరూపి త్తెన్ను తిల్. ఇప్పడి బంధుత్వమాయుళ్ళ త్తెల్లామ్ నామేయర్థిక శాయ్ చ్చెయ్ కితోమ్, అతుక్కుడెఱ: (నారాయణసమ్మో నా నెన్ట పేరుఱనై కాట్ట) ౧ “సేమో నారాయణ శ్రీమాన్” ఎన్టు ప్పడి-సర్వవిధబంధత్వముమ్ నడత్తుమ్మడిక్ నాన్ నారాయణశబ్దవాచ్యసన్తోనెన్డ, అత్తాలే పెరతా సర్వవిధ బంధత్వత్తైయుమ్ కాట్ట. అత్తై ‘ఓరాయర మాయల కేల్లలిస్సమ్ | పేరాయరన్డోన్డ తోర్ సీడుడైయన్. నారాయణన్ సర్వోపనిషసనై” ఎన్టను సన్దిత్తు. (అవన్ శీల త్రిల్ కాల్ తాన్డో న్మూనరుళ్) అతావతు - “అవ నేమన్ శ్రేల్లాము మత్తిన మే” ఎన్టమ్, “అరిడై వణియుళిన్డన్ గో నోయిక శ్శుమ్ మరున్డే” ఎన్ట నెఱుత్తుమ్, “విణ్ణులకన్డం నైవనైచ్చి లేల్ కత్తాయ్ మనమే” ఎన్టమ్, “ఎన మేతుమిలొ నెయ్ డైవళు మే” ఎన్టమ్, “ఎకామనమ్మడైవతుమవతేయ్ యుక్తాక వే” ఎన్టమ్, “అన్డేర్ నరశిన్డనుతాకి” ఎన్టమ్, “నిన్ట వేన్డమ్ నీణిలత్తల్ళత్తు” ఎన్టమ్, “తోమ్రుతు- ఎమ్రుతు మెన్ను మితుమిన్డే” ఎన్టమ్, “తాళతామరైయాన్” ఎన్టమ్, “నాళు మెన్ పున్డో వుననీలమే” ఎన్టమ్, “శీలమెత్తైయిలాన్” ఎన్టమ్ ఇప్పడిగుణవా నెన్టు మ్మడియాన శీలగుణ త్రిలేయాత్మజ్ఞాత్పట్టురుళిచ్చెయ్ తవాహ్వోర రుగ్మణ్ణు-కృపై. అతు మాట్టి విడుమ్ నరున్డ మై) ఎమ్మడైయ వజ్జాన త్తెని శ్శేషమాక ప్పొక్కమ్. ౨ “అమ్మా నాట్టిప్పిరానవ నెవిడత్తాన్ కాయా నార్” ఎన్ట పిత్తాల్ కిక్కిఱుల క్కత్తై, శీలగుణప్రకాశకత్వత్తాలే శేషియాత పడిన శిప్పిమ్ సామాన్యమాన వజ్జానమాక పుమామ్, ౩.

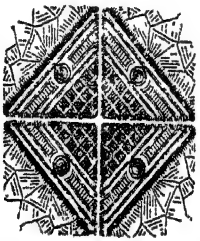
పెరి యజీయర్ తిరు వడిక శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము. - “మోమ నేను నకలవిధబంధపుగాన మిరపేషించిన సకలభీష్టములను మీకు నేనే చేయ గలను” అని సర్వభ్యుదయ దర్శింపించిన బంధ త్వమును విమర్శించి సర్వభ్యుదయ సాశీల్యమందు మగ్నులై యున్న సత్త్వాత్మార్థకృపయే మనయొక్క సకలజ్ఞానములను దాల్ గించును.

3.

ఒప్పతామ్బు త్రిల్ మూన్టాన్డరు నాయ్ మొట్టె మున్ ధ్రీర్ ము.

అక, తిరువాయ్ మొట్టె - ౩. - ౯౧౫.

శ్రీః.

ఆత్మార్ తిరు వ డి క శే శ రణమ్.

ఎమ్మెరుమా నార్ తిరువడిక శే శరణమ్.

తిరువాయ్ మొళి.—ఒప్ప తామ్బత్తు - నాలాన్దిరు వాయ్ మొళి - మైయార్ వ్యాఖ్యానం.

మూ.—మైయార్ కరుణ్ణిక మలమలర్నే | త్తెయ్యార్, తిరుమార్ పినిత్తేర్ తిరుమా లే |

వెయ్యార్ శుడరాళ్ళి శురిశణ్ణ మేన్దు | కైయా, ఉన్దై ఎక్ కాణక్కరుతు మెన్దణ్ణే || ౧||

ఆ.—(మైయార్ కరుణ్ణి) ఇప్పడియైమ్మెరుమాన డైయి సోల్యాన సన్దానత్తా లే నిర్మికరాయ్, తదనభవత్తి లే ప్రవృత్తరాయ్ అతుకవారామై గూ లే తామవనన్నరాయ్, అవనన్న సర్వకరణరమాయున్ద వాత్వార్,

లత్తికటాక్ష సంగమైకభోగ నాయ్, తత్సరవళ నాయ్, శఙ్ఖచక్రదివ్యాయు సభూషితకర నాన వున్నట్లైయై కణ్ణానతు కాణవా శైష్వదానిష్ట త్తెన్దెటార్ ౧.

పన్న.—నాలాన్దిరు వాయ్ మొళియిల్, కీర్తీ - అవకాళి శయ త్తెయ్యను సన్నితు శిథిలరానవర్. 'తిలవానాయ్ శ్రియఃపతియానవనై యునాభిషిక్త వేణుమ్' ఎన్దొనివేళితు ; [౧] అన్దవభినివేళానురూపమాన లక్ష్మీవిష్ణుత్వ త్తెయ్యమ్, [౨] ఆత్మభినివేళవిషయత్వ త్తెయ్యమ్, [౩] ఆశ్రితరక్షకత్వ త్తెయ్యమ్, [౪] అశేషప్రతిసమ్మన్దిత్వ త్తెయ్యమ్, [౫] వాణిత్యాది గుణయోగ త్తెయ్యమ్, [౬] పరమపద నిలయత్వ త్తెయ్యమ్, [౭] హృదయ తిశయ త్తెయ్యమ్, [౮] సర్వాన్తరాత్త త్యాదిక త్తెయ్యమ్, [౯] కిచ్చితార్కరవిషయత్వ త్తెయ్యమ్ [౧౦] నిగుపా భికి సమ్మన్ద త్తెయ్యి మున సన్ని, 'వీరమూర్తి నాననైయనభిషిక్త వేణుమ్' ఎన్దిట వాకాత్తైయాలే, తత్తాదికరణ్ణభోదు వాళియాణ వీడుపట్టపవగు డైయ వా ర్తిరుమ్మడి ముకట్టాట్ట వసుభవిత్తు సన్దెప్పరాయ్, ఆశ్రితానుభావ్యమాన తిరువాయ్ మొళియై యవన్దిగుడికలి లే పాడి యున్ద విక్కిప్పెన్దో సైన్దు మికివుమ్మాన్ద రాకీటార్.

ఆనర్.—మైయార్ కరు కణ్ణి (౩) కమలమలర్నేల్ కైయ్యార్ తిరుమార్ పినిల్ (౬) శేర్ తిరు మా లే (౯) వెయ్యార్ శుడర్ ఆళ్ళి (౧౨) శురి శణ్ణమ్ ఏన్దుమ్ (౧౫) కైయా ఉన్దై ఎక్ (౧౮) కణ్ కాణ కరుతుమ్ (౨౦).

పన్న.—ముత్తిప్పాట్టిల్, నిరతిశయ భోగ్యతాప్రకాశకమాన లక్ష్మీసమ్మన్ద త్తెయ్యమ్, అన్దభోగ్యతైయైక్కాత్తూట్టు మాయాధపూర్తి యైయముడైయవున్దై కాణవాన్దెప్పదానిష్ట త్తెకాణ్ణెన్దిటార్.

అన్జనాలక్కార త్తెయ్య డైత్రాయ్, ౧, 'అనితేక్షణ' ఎన్నుమ్మడిస్వాభావికమాన కరుమైయైయైడైత్రాన, తిరుక్కణ్ణైయైడైయ శాయ్, (౩) తామరైప్పువిన్దేయిరుప్పాళాయ్, పద్మన్దయాకైయాలే శివసనిట త్తెయ్య డైయైశానలక్ష్మీయానవళ్, ౨, 'అకలకిల్లెనిటై యుమ్' ఎన్దు తిరుమార్ సిన్దకిలేయిడుపట్టు, (౬) శేరుమ్మడియాయ్, అవళుడైయవయవళోడైయిలు మాళిజాత్యత్తిలుమ్తువమ్కణ్ణు అవళివక్కిలిలే, అతిశయతవ్యామోహ త్తైప్పణ్ణుమవనాయ్, (౯) ఇన్దచ్చేర్ త్తిక్కసానేభయశక్తికళాయ్ రక్షణోద్యోగత్తాలే ప్రతిపక్ష త్తిలే వెన్దైవిజ్ఞాన, జ్ఞానైయైయైడైయ, తిరువాళ్ళియైయమ్, (౧౨) ఐదివుతానే యెతిరికతైయమ్మత్తిత్తు ఆశ్రితర్ కనుభావ్యమామ్మడి యానవడిలిలే రేఖావలయ త్తెయ్య డైయ, శ్రీపాచ్చజన్యత్తెయ్యమ్, ఏన్దుమ్, (౨౫) తిరుక్కైయైయైడైయవనే! ఇప్పడి శ్రియఃపతియాయ్ శఙ్ఖచక్రకదాధర నానవున్దై, ఎన్ను డైయ, (౧౮) చవలమానకణ్ణానతు, సూరికళోపాతీసదాదర్శనమ్మణ్ణ మనోరథియానిన్దతు. (౨౦).

అర్థము - అంజనము చేసలంకరించబడిన నల్లనైన నేతములుగలదై (3) తామరసపుష్పముమీదవాసముజేయుచున్నదై నుందరి యొసరిచేవి వక్షస్థలమందు (౬) నిత్యవాసముజేయుచున్న, అక్షీయందు వ్యామోహముగల ఓ! శ్రీయఃపతి! (౯) అత్యుష్ణమైన తేజస్సుగల సుదర్శనమును (౧౨) రేఖలుగల పాంచజన్యమును ధరించుచున్న (౧౫) శ్రీహస్తములుగలవాడా! నిన్ను నాయొక్క (౧౮) నేత్రములు సేవించుటకై ఆశపడుచున్నది. (౨౧).

ఈ - ఈశ్వరస్వాత స్త్ర్యత్తుక్కడి యవస్తానాయురుక్కుమ్; శీలాదిగుణజ్ఞుకుక్కడి పిరాట్టియాయురుక్కుమ్. ఇతిలేవనవాతే స్వాధీనమన్నిక్కేయొట్టికిఁజితోవెన్నిల్; అజ్ఞనుమాయురాతు; నిరూపితాల్, అన్దస్వాత స్త్ర్యోపాతి యినశోప్తచేర్ త్రి నిత్యమాయుక్కుయాతే. భావ్యకారకమేలే, శ్రీవల్లభః" ఎన్ననినై త్తు స్వరూపత్తై నిరూపి క్కిఁజిడితిలే, జ్ఞానానన్దజ్ఞుకుక్కుమున్నే "శ్రీయఃపతి" ఎవ్వరితే. ఇప్పుడి యుక్కిఁజననుడై య శీలగుణజ్ఞై యుమ్ అతుక్కుడియాన శ్రీయఃపతిత్వత్తైయు మనుసన్ధితార్ - కీర్తిర్ తిరువాయ్ మొట్టియిలే; కడుకప్పఱ వేణ్ణుమ్బడి గుణాధికనుమాయ్, పెఱువిప్పగుమరుకేయుడ్డాయుక్కుయాతే, ఇప్పోతే పెఱ వేణ్ణుమ్బడియాన చాపలమ్ పిఱప్పఱు; అప్పోతే పెఱక్కాణ్ణామైయాతే విషయానురూపమాకి విడాయ్ తార్. పెఱవేణ్ణుమ్బడి గుణాధికనుమాయ్, పెఱు విప్పగు మరుకేయుడ్డాయుక్కు, పెఱావిట్టా లాటియిరుక్కుప్పోకాతే. ఆకై యాతే, చేతనసమాధియాతే తని త్తనియో కరణజ్ఞుమ్ విడాయ్ త్తు, తాముమ్ విడాయ్ తార్ గఱముడియానేయిల్ వాననై యాతే. ఇతుతాన్దెల్లా తిరువాయ్ మొట్టియోడుజ్ఞాడియిరుప్ప తొన్దాయ్ త్తు - ఒరు ౨ "శైజ్ఞోఱ్వి," 3 "వీర్ త్తిరున్దెల్లొలకు" "ఎన్దెల్లొ మెన్నై" ౧ "ముడియానే," ఇన్దెయిత్తనై యిలుమొడుకిఁజభావన్పుత్తియై యుడై త్తాయుమ్ త్తిరుప్పఱు.

3- ఆ! మైయార్ ప్రవేశే, కీర్తిర్ తిరువాయ్ మొట్టియిలే - శీలగుణజ్ఞైయుమ్, అతుక్కుడియాన శ్రీయఃపతిత్వత్తైయు మనుగిచ్చెయ్ తాఁజ్ఞు విఱ్ఱత్తు, "శీలగుణజ్ఞుక్కుడిపిరాట్టియా నాల్, జ్ఞాపాధికమాకై యాతే అనిత్యమాకాతో?" ఎన్దెల్లొత్తుపరిహరిక్కిఁజాల్ (ఈశ్వర స్వాత స్త్ర్యత్తుక్కిఁత్యాది). (ఈశ్వరస్వాత స్త్ర్యత్తుక్కుడియవస్తానాయురుక్కుమ్) ఎన్దెఱివై తైయిప్పోతిరుగిచ్చెయ్ త్తు - స్వాత స్త్ర్యోపాతి ననుకై యాతే అతుక్కునిత్యత్వప్రసక్తియై మెన్ద తోగ్గుక్కుక్కాక. ఇతిలేయ్దెత్తు - శీలాదిగుణజ్ఞులేయెన్దెఱివై స్వాధీనమన్నిక్కేయొట్టి క్కిఁజితో - స్వాభావిక మ్మైయాతే జ్ఞాపాధికమాయ్ నిత్యమన్నిక్కే యొట్టికిఁజితోవెన్దెఱివై. అజ్ఞనుమాయురాతు - జ్ఞాపాధికమా నాయుమ్ అనిత్యమాయురాత్వెన్దెఱివై. అతుక్కుహేతువేతెన్న (అన్దస్వాత స్త్ర్యోత్త్యాది) అతావతు - జ్ఞాపాధియాన పిరాట్టియొట్టెచ్చేర్ త్రినిత్యమ్మై (గా లేయితువుమనిత్య మెన్దెఱివై నిత్యమాకైక్కుడిస్వరూపనిరూపకై యాకై యాతేయెన్నప్పోర్ త్తు, అప్పుడిస్వరూపనిరూపకై యాకై యొవెన్న (భా వ్యకారిత్యాది). (శ్రీయఃపతిఁజ్ఞాపాధికే)గీతాభావ్యత్తిలే యెన్దెఱివై. "శ్రీయఃపతిర్నిఖిల హేయప్రత్యనీకకల్యాణైకతానానన్ద్యానానన్దక స్వరూపః" ఇత్యారభ్య, "స్వాధీనుతానురూపనిత్యనిరవద్యస్వరూపరూపగుణవిభవైశ్వరిశీలాద్యనవధికాతీత యాసత్త్వైయికల్యాణగుణగణ శ్రీవల్లభః" ఇతి శ్రీగీతాభాష్యే, ప్రాసంగికశ్చైవైయెప్పరిహరిత్త, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియొక్క సజ్జతి (ఇప్పుడి యిత్యాది). శ్రీయఃపతిత్వత్తైయు మెన్దెత్తు ౫ "అజియార్ మలర్ మడై తోళ్" ఎన్దెత్తెప్పర్ త్తు. శీలాదిగుణజ్ఞుమ్ శ్రీయఃపతిత్వము మిత్తిరువాయ్ మొట్టియిల్, ర్ కోడుకిఁజవిడాయ్ త్తుత్తమ్మక మెన్దెయిరుగిచ్చెయ్ కిఱార్ (కడుకవిత్త్యాది). విడాయ్ క్కిఁజితే, అజియిరుక్కువొణ్ణాతో వెన్న (పెఱ వేణ్ణుమ్బడి యిత్యాది). ఉక్తాధికమనపూర్వకమాకవిడాయుడైయెన్దెయిరుగిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఆకై యాతేయిత్యాది). విడాయ్ మాత్రమా? సన్దాప మిల్దెయొవెన్న (ఇతుతా విత్త్యాది). ఏతద్వివరణమ్ (ఒరుశైజ్ఞోలిత్త్యాది), ఇవర్ క్కిత్తిరువాయ్ మొట్టియిల్ పిఱన్ద

ముత్యాస్పతి. “శ్రీయఃపతిరూనవనై క్కాణవేణమ్” ఎత్తు తమ్ముడై య చక్రదిస్ట్రీయత్తుక్కుప్పికన్డ చావ
 ల్లై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

(మైయార్ కరుజ్జణ్ణి) 'అవనై ప్పెటవేణుమ్' ఎన్దిరుప్పరాశై ప్పడువతు మవళీమున్నాకవాయ్, పెల్, రాల్ పినై కైజ్జర్ ప్పమ్మణ్ణువతు మిరువరుమాన శేర్ త్రియిలే యాయిరుక్కుమిత్తే. (మైయార్ కరుజ్జణ్ణి) దిన్నాల్ సమాధానమ్మణ్ణి వేణ్ణాతవడి స్వాభావికమాన వల్లుకై యుడైత్తాయాయిల్లు త్తిరుక్కణ్ణళిరుప్పతు; ఇని మజ్జఞ్ఞార్థమాక ధరిక్కుమిత్తనై యితేతానజ్జనమ్. (కరుజ్జణ్ణి) ఎన్నానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, (మైయార్) ఎన్ను మోహతు - మజ్జఞ్ఞార్థమాక వజ్జనమ్ ధరి త్తతామిత్తనై యితే, (కమలమలర్ మేట్టెయ్యాళి) ఇతు వాయిల్లు సాకుమాన్దిమిరుక్కున్నడి. (తిరుమార్విత్యాది) తామరై ప్పూవిల్ పరిమళముమ్ తాతుమ్ అడిక్కొత్తితాల్, ఉన్దార్విలే యడిమాక్కియిడి వేణ్ణువ్వుడి మార్పువడై తవనే! ఇవళివేన్ద్రు మెల్లాళ్ళోన్డు మమ్మార్పుక్కవ్వురుకు పోకమాట్టాళి. ఆవ్వుకలమెల్లామ్ భోగ్య

[illegible]

ముతత్వాట్టు (మెయాన్ త్యాది). “తిరుమాల్” ఎన్ను మళవుమ్ “జిలైక్కాణ్-గురుమొక్కళ్ళ” పుస్తకములు
 జీతవతార్కిక్ (త్రేయంపత్తి త్యాది).

పిరాట్ల శేర్ త్రిశొన్న తుక్కుభావమే తెన్న (అవనైతిత్వాది). ఆతైప్పడువతుమెన్డుతు - కవాయమాక ప్రార్థిప్పతుమెన్డుచది. ఇతు పూర్వఖండైత్తప్పదీ. “కయన్లణ్ణి” ఎన్డుతుక్కుభావమ్ (ఒన్వైతిత్వాది). ఆనాల్ “మెయార్” ఎన్పానెన్నెన్న (ఇనియిత్వాది). “మన్దళార్చమ్” ఎన్దికతెన్? అన్దుతుక్కుడలానాలోవెన్న (కరుణజ్ఞియిత్వాది). ఇత్తాల్ సాన్దర్యహ్లాల్లిదీరు, పేల్ సాకుమార్యమ్ శొల్లు కిక తెన్దితార్ (ఇతువాయిదీర్తిత్వాది). అతావతు - మలర్ మేలేయరుప్పత్తనైసాక్కి మదీన్దైయదమ్ పాణాతి సాకుమార్యమెన్దై. “అరు” ఎన్దు - అన్దుకై వివక్షిత్తుభావమాతల్, “శేర్” ఎన్దుతుక్కుభావమాతల్ (తామరైప్పువిలిత్వాది). “మారు” ఎన్దు ఎకావయవ కథనత్తుక్కుభావమాతల్, “శేర్” ఎన్దికవరమానార్థమాతల్ (ఇవళిప్పేదీర్మయిత్వాది). ఇప్పేదీర్మమెన్డుతు - కీర్తొచొన్న సాన్దర్యసా కుమారాదిక శై. మాట్టామైక్కుహేతువే తెన్న (అవ్యకలమిత్వాది). అకలమ్ - కైపుల్యమ్. మార్వెన్దుప్పభావాధ్యమ్. “మారు” ఎన్దు

ఈ-మూయరుక్తయాలే, అవ్వరుకు పోకవేడ్డావే (తిరుమాలే) అవనుమ్, ఇవళి మార్పిల్ పడుమ్ పాట్టై, ఇవళుడైయ సర్వావయవజ్జిలుమ్ పిచ్చేటియరుక్కుమాయిల్ బు. అవనుక్కు తిరుక్కుణ్ణి శివన్గాయిల్ బిరుప్పతు. అవనివలై నిర సరకటాక్షమృణ్ణుకైయాలే, అవళకణ్ణి శివప్పివళి మేళేయూటి యివళి తిరు మేనిశివన్దిరుక్కుమ్ ; ఇవళవనై నిర సరకటాక్షమృణ్ణుకై యాలే, ఇవళకణ్ణిలోకలుప్పవన్దిరు మేనియిలే పరన్దు అవన్దిరు మేని శ్యామళమాయిరు క్కుమ్. ఇవళుక్కు తిరుక్కుణ్ణి కుళిర్ నిరుక్కుమ్; అవనుక్కు వాత్సల్యమ్ విజ్ఞయిరుక్కుమ్. అవనూట్టైచ్చేర్ తి యాలే యాయిల్ బిరుప్పకు త్తణ్ణి విజ్ఞయిరుప్పతు. ఇవళోట్టైచ్చేర్ తియాలే యాయిల్ బిరుప్పకు వాత్సల్యమ్ విజ్ఞయిరుప్పతు. ఆక, ఇరువర్ కు మిరణ్ణుమ్ కుత్తై వల్ బిరుక్కుమ్ ప్రణయిత్వ త్తాలే. వరిట్ట వాళ్ళియచ్చెయ్యి ప్పక, ౧. సకళిన్నా సరాధ్యతి " ఎన్నుమివళి; ౨. " ఎన్నడియారతు శెయ్యార్ " ఎన్ను అవళి తన్నొడై మలుత లైక్కు మృడియాయిల్ బిరుప్పతు; ఆకై యాలే, ఇరువరుమాన శేర్ తియిలే యిన్దైయరువర్ కుమ్ కుత్తై వ ల్ బిరుక్కు మ్మెన్దుమామ్. వ్యతిరేకి త్తవన్దుమ్ తని త్తనియే కుత్తై వల్ బిరుక్కు మ్మెన్దుమామ్. (తిరుమార్వినిల్ శేర్) నిత్యానుభవమృణ్ణునిఱ్చెయ్ తేయమ్, ౩. " అకలకిలేనితైయమ్ " ఎన్ను ఇన్దువనుకిటిన్ పుతియార్ పడువ త్తెయ్యూమ్ పడునిఱ్చుమ్. శేరెన్దిఱవ గ్రమానమ్ - ఇత్తైక్కాట్టుకిఱతు. (నెయ్యారిత్తాద్రి) ఇవళోకై యిల్ లీలా రవిన్దమవనుక్కు భోగ్యమాయిరుక్కుమాపోలే యాయిల్ బు అవన్దైయిల్ దివ్యాయుధజ్జివళుక్కి నితా యి చుక్కుమ్మడి. ఇవళుకప్పక్కాక వాత్రితహోధికలై య్బియచ్చెయ్ కైక్కు ముతలాయ్ దర్శనీయమాయిరు క్కుమాయిల్ బు. ప్రతిపక్ష త్తిక మేలేమిక్క వెమ్మెయ్యెయ్ త్తాయ్, పుకరోడుకూడియిరుక్కిఱతిరు వాళ్ళి సన్ని వేశమే

ఈ-ఆ. ఓరవయవ త్తైవి శేషియాలే నెలుమనే " తిరుమాల్ " ఎన్ను కుక్కుభావమ్ (అవనుమిత్యాది) తిరువినిడ త్తిలేవ్యాముగ్గ నెన్దు శబ్దార్థమ్. అన్బాలజ్ఞుతమాయ్ స్వాభావికమాన కరు మైయైయైదైతాన తిరుక్కుణ్ణియై డైయళాయ్, తామరైప్పునిక్ మేళేయిరుప్పళాయ్, ఉదవల్లెయ్యైయాలే శివన్దిఱ త్తెయ్ డైయలక్కియ సవళి, ఆట్రుయి మార్పిలే శేరుమ్మడియాయ్, తిరువినిడ త్తిలేవ్యా మోహ త్తెయ్ డైయః సే యెన్దు శబ్దార్థమ్. " మైయార్ కరుణ్ణి శెయ్యార్ " ఎన్ను ప్రసజ్జ త్తిలే పరస్పరకటాక్షజ్జళాల తిరుమేనికళుక్కునిఱ్చువన్దతాకరసోక్తి (అవ నుక్కు త్తిరుక్కుణ్ణిత్తాద్రి). ఇరువరుడైయపుమ్ తిరు మేనియిల్ శివప్పవ్కళుప్పమ్ పరస్పరకటాక్షజ్జళాల వన్దవళవేయన్దు, ఇవర్ క త్తడైయదయా వాత్సల్యజ్జళుమ్ పరస్పరకటాక్షజ్జళాల వన్ద త్తెన్దితార్ (ఇవళుక్కిత్తావి). ఏతద్వివరణమ్ (అవనూట్టైయిత్యాది). అనూయ్య మ్మి శేర్ తియాలే కృపావాత్సల్యజ్జళాలాల్, ఔపాధికమాయనిత్యమాకాతోపెన్న ; ఉపాధి - నిత్యమాకైయాలే నిత్యమెన్దితార్ (ఆకవిత్తాది). కళుప్ప - కుళిర్ తియాయ్, కృపైయైచ్చొల్లుకిఱతు. అప్పడియిరువర్ కు మిరణ్ణుమ్ విజ్ఞయిరుక్కు మ్మెన్దుక్కునియామక మేతెన్న ; ఇరువరుడైయపు ముక్తికళెన్దితార్ (పరవిట్ట వాళిత్తాదివాక్యద్యయత్తాలే). కీర్త్ - పరస్పరమ్ శేర్ తియాలే కృపావాత్సల్య జ్జళవన్దతాకచ్చొల్లి, ఇవళుక్కు అనితేక్షణత్వముమ్. అవనుక్కు పురుషోత్తమత్వప్రయుక్తమాన పుణ్డరీకాక్షత్వముమ్ స్వతస్సిద్ధమాకై యాలే, కృపా వాత్సల్యజ్జళుమ్ పరస్పరమ్ శేర్ తియాలే వన్దత్వక్కై స్వాభావికజ్జళెన్దితార్ (వ్యతిరేకి త్తవిత్తాది). ఇవళమ్మాయ్ విట్టిన్దు రుకుపోకమాట్లా మైయెన్దైయరుక్కిచ్చెయ్యనిన్దుకొణ్డు, ఇతు " శేర్ " ఎన్దిఱవ గ్రమానసిద్ధమైన్దు ముక్తకణ్ణుమాకపరుళిచ్చెయ్ తేతార్ (నిత్యా నుభవ మిత్యాదివాక్యద్యయత్తాలే). పిరాట్టియైచ్చొల్లి, అనన్దర మాయుధజ్జలైచ్చొన్నతుక్కుభావమ్ (ఇవళోకై యిలిత్తాది). ఇన్ది డై త్తిలే - ౪. " సామాన్యభోగ్యమపికాస్తుభ జయ న్దిపశ్చాయ్ ధాదిరమణస్వయ మేవబిభ్రత్. తద్భార భేదమివ తేపరిహర్తు కామ శ్రీగిరజ్జరాజ మణిమంజరిగావ తేత్వామ్ " ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. శ్రీగుణరత్నకోశే. ఆనాల్, " వెయ్యార్ కుడర్ " ఎన్ను విశేషి ప్పానెన్నెన్న (ఇవళు కప్పక్కాకవిత్తాది). శబ్దార్థమ్ (ప్రతిపక్ష త్తినిత్తాది). " శురి " ఎన్ను కుక్కుభావమ్ (సన్ని వేశమిత్యాది). సన్ని వేశమ్ - సంస్థానమ్.

ఈ.-యమైన్దు పేటారుకార్యజ్ఞోళ్ళవేడ్డాతే, వైత్తణ్ వాడ్డాతే కణ్ణుకోడ్డెరుక్కణ్ణుమ్మడియూఁ ప్రేపాళ్ళుజన్మమ్. (పన్దుజేయా) వెలుమివై యమన్దు, నై యమన్దు, ఇరన్దెనుడై యవుమ్ శేర్ త్రియాయ్ శరవరానై ప్పడుకీఱతు. ౧

“కూరారాళ్ళివేణ్ శజ్జేద్ది-వారాయ్” ఎన్నుమవరితే (ఉన్దై) లక్ష్మీసమ్మన్తోడుమ్, దివ్యాయ శజ్జోడుమ్, దివ్యవిగ్రహతోడు జ్ఞాడియరుక్కిఱ వునై ౨. ఇవరుడైయ వుదేశ్యవన్దు విరుక్కిఱువడి యితుకాణుమ్. (కాణక్కరుతుమ్)

౨. శ్రేష్ఠచక్రగదాధరః! శ్రీవత్సవత్సః” ఎన్దిఱువునడివై క్కాణవానై స్పదానిన్దుతు అననై యానై ప్పశువానానై ప్పడువతు ఒరుకార్యజ్ఞోళ్ళువన్దు, కాణవాయ్ బు. ౩ *తిరువేజ్జడతానై క్కాణవిడే. ౪ *కారార్ తిరుమేనికాణుమళివుమిడే. నిత్యసూరికళుమ్ సదాదర్శనమ్మణ్ణు మి త్తనై యితే. ౫ “అణియరజ్జనెన్న ముతనై క్కణ్ణుకోడుమ్ బొన్దినై క్కాణా” ఎన్దు ఇన్ద్రువిలే తేక్కిన్దువినువర్ కళిఱుళ్ళార్; ౬ “ఏతదేనామృతం దృష్ట్యావృత్య ని” ఎన్దు ఇన్ద్రువిలే తేక్కిన్దువినువర్ కళిఱుళ్ళార్. (ఎః కల్లే) సఁసారికళిల్ తమక్కుడ్డాన చాపలత్తోపాతియుమ్ వాచుమానుత్తు, ఇన్ద్రుత్తుత్తుట్టు మివసండ్డై యతిరుక్కణ్ణుళుక్కు, ఇవర్ క్కు నేత్రభూత్రరాన వేడ్ మున్దేతే యవన్దుకు.

జీ-అ॥ “సన్ని వేశశ్చ సంస్థానమ్” ఇతినిఖిణ్ణు. “ఎన్దుమ్ కైయా” ఎన్దు తుక్కుళావమ్ (జిఱుమిడైయమిత్తాడి) ఇన్ద్రునైయవుమ్ శేర్ ర్తియ భుక్తేయానై ప్పట్టిరుప్పరెన్దు మతుక్కుప్రమాణమ్ (కూరారాళ్ళియత్తాడి). కీత్తెల్లావన్దైయన్దు కటాత్తు (లక్ష్మీసమ్మన్తోడుమ్). దివ్యవిగ్రహతోడుమ్మెన్దుతు - “ఎన్దుమ్ కైయా” ఎన్దు తైప్పన్దు. ఇవర్ క్కు నుభావ్యవన్దు ఇన్ద్రున్దులైతార్ (ఇన్ద్రున్దుయిత్తాడి). “కాణ” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (శజ్జచక్రేత్తాడి). “తమసఃపరమోధాతా శజ్జచక్రగదాధరః శ్రీవత్సవత్సః” ఎన్దు యన్దువాళ్ళతోడ్రువః” ఇతి రావణవానన్దరే మన్దోదరీ. శ్రీవత్సవత్సః సీయస్యః - శ్రీవత్సవత్సః ఎన్దు సమానమ్ వివశీతమ్. వత్సవ - మఱు. “కాణ” ఎన్దు అతః, కార్యమతాళ్ళవేడ్డావోవెన్దు (అన్దైయత్తాడి). కాణ్డక్కేయానై ప్పట్టిరుప్పరెన్దు మతుక్కుప్రమాణమ్. తిరువేదత్తానైయత్తాడి). స్పష్టార్. అఱుమప్పడియెనితార్ (నిత్యసూరికళుమిత్తాడి. ఇన్ద్రున్దుకు ముడైవే ప్రమాణం (అణియరజ్జనెన్దు. “ఎన్దు” ఎన్దు విశేషణత్తుక్కుభావమ్ (సంసారికళిలిత్తాడి). నేత్రభూత - ప్రధాన. క్రమేకాన్దుయ.

ప్ర-తి.- మైయార్ కరుజ్జణ్ణిప్రవేశే (శ్రీభావ్యకారరమేలే “శ్రీవల్లభః” ఎన్దునినైత్తు స్వరూపత్తై విరూపిక్కిఱువడి శ్రీరజ్జానానన్ద్రుళుక్కుమున్నే “శ్రీయఃపతిః” ఎన్దారితే) శ్రీగీతాభాష్యే, “శ్రీయఃపతిర్నిభిలహేయః ప్రత్యేకీకల్పానై తానానన్ద్రుజ్ఞానానై కస్వరూపః, స్వాభావికానానికాతిశయజ్ఞానలైత్వర్యవీర్యశక్తితేజఃప్రభృత్యనన్ద్రేయకల్పాణుగుణగుణమహోదధిః, స్వాభిమతానుగుణైః గూఢాచిన్ద్రువిద్యుద్భుతనిత్యనిరవద్యనిరతిశయాజ్ఞాన్యస్థాన్ద్రులవాన్యయానాద్యనగణనిధినిరూపః, స్వాచితివిభవచిత్రసన్తాన్తర్యనిత్యనిరవద్యాపరిమితదివ్యభూషణః, స్వానిరూపాసత్త్వయాచిన్ద్రుశక్తినిత్యనిరవద్యనిరతిశయకల్పాణు దివ్యాయుధః, చాన్ద్రుమతానురూపనిత్యనిరవద్య స్వరూపరూపగుణ విభవైత్వర్య శీలాన్యవధికాతిశయాసత్త్వేయ కల్పాణుగుణగుణ శ్రీవల్లభః.”

ముతత్తుట్టు [రా-య-౧౧౪] రావణవానన్దరేమన్దోదరీప్రలాపః, “తమసఃపరమోధాతా శజ్జచక్రగదాధరః శ్రీవత్సవత్సః” ఎన్దునిన్ద్రుశ్రీరజయ్యత్తాన్ద్రుతోడ్రువః ॥ ౧౫ ॥ మానవంవపురాస్థాయ విష్ణుస్మత్ప్రపరాక్రమః। సన్దైవరివృతోదేవైవానరత్విమపాగతైః ౧౬॥ సర్వలూకేశ్వరస్సాక్షాత్లోకానాంహితకామ్యయా। సరాత్ సపరివారంపాతవాన్దైవంమహాద్భుతిః॥ ౧౭॥ చాన్ద్రోగ్యముధువిద్యాయామ్, “తద్యత్ప్రేరథమమృతమ్। తద్యసవశిషటీవన్ద్రుగ్నినామథేన। నైదేవాన్తన్ద్రునిసితేన్ద్రైతదేవామృతంబృష్టాన్త్యవ్యన్ద్రై.”

అవతారిక.- శీలాధికుడైన శ్రీయఃపతిని సేవింపనాశించియుండగా వప్పుడు సేవాదించిన సర్వేశ్వరునికి ల్యాణగుణములననుభవించి సంతోషించుచున్నారు.

తాత్పర్యము.- శ్రీయఃపతీ ! అత్యద్భుతమైన సౌందర్యముగల శ్రీదేవివేంచేసియున్న శ్రీనక్షత్రమును నువర్చన పొందుజన్యాదులగుధరించిన నీ శ్రీహస్తములను నానేత్రములు సేవింప నాశించుచున్నవి.

మూ.-కణ్ణేయున్నైక్కాణక్కరుతి, ఎన్నెళ్ళా | మెళ్ళేకొణ్ణి నైయతాయ్ నిన్ది యమ్ముమ్ |

విణ్ణోర్ మునివర్ క్కెన్దుక్కణ్ణిరియామై | నన్జొత్తోయ్ నెన్దునానత్తై ప్పనే ||

ఆ.- (కణ్ణే) ఎన్నెళ్ళమున్నైక్కాణవాళైప్పరానిదై, బ్రహ్మచర్యమును కాణవరతాయుక్కుచ్చెయ్ తే, ఎనకుదృష్టిభూత నా యిరువున్నై యెట్టియవేతనకుచ్చెల్లామెయలేయన్నైక్కాణాత్తోయిల్ తరియే నెన్దు నాకొడన్దుకతతానిన్దే నెన్దితార్. ౨.

అర్థము.- కణ్ణే శున్నై కాణ (౩) కరుతి ఎన్ నెళ్ళము ఎణ్ణేకొణ్ణి (౬) శిష్యుతాయ్ నిన్దు ఇయమ్ముమ్ (౯) నాకొ విణ్ణోర్ మునివర్ క్కు (౧౨) ఎన్దుమ్ కాణ్ణు అరియాయ్ (౧౪) నన్జొత్తోయ్ ఎన్దు అత్తైప్పన్ (౧౫).

పన్ను.- అనన్దుమ్, “శున్నైక్కాణ వేణుమ్” ఎన్నిచ విధినివేళత్రాలే, ఎన్నెళ్ళమునాను మలర్ దొనిన్దో మెన్దితార్.

ఎనకుదర్శనసాధనమాత నాయ్ కొణ్ణు దృష్టియానవనే! సాధనభూత నానవున్నైయై, సదాచర్యసమ్మత్యమునుధవిక్కు, (౩) క్కురుశి, ఎన్నిలుమ్ చలమాన్ ఎన్ నెళ్ళానతు, బహుసత్త్వతమాన, (౬) మనోరథగ్గై ప్పణ్ణి, నిన్దు, కాన్దెయి యమ్మన్ బ్రహ్మచర్యము యిలుమ్ అడిమై శెయ్యవేణుమ్ నైన్దు వేళినివేళత్రాలే అలర్ దొనిన్దుమ్, (౯) కరణియాననాకొ, బ్రహ్మచర్యమును, ఎనకాదిక గా క్కుమ్, (౧౨) ఎన్దుమ్, కాణ, అరియవున్నై, (౧౪) క్కెల్లామల విడెన్, ఎన్దువ్యవసిత నాయ్ కొణ్ణు, త్విరై యాలే కూప్పిడానిన్దే. (౧౫)

అర్థము.- (నాను, నేత్రమైనవాడా) నిన్దు నేవింప (౩) తలచి నామనము ఆ నే సమఖ్యులుగల (అసంఖ్యేయమైన) (౬) మనోరథములుగలదై నిరన్దుముగానుండి భూషించును. (౯) నేను (బ్రహ్మచ) దేవతలకును (ఎనకాది) ఋషులకును (౧౨) ఎప్పుడును చూచుటకు ఆశక్తుడవైననిన్దు (౧౪) పొందక తరను అనియధ్యవసించి పిలుచుచున్నాను. (౧౫)

ఈ.- ఇన్దొమ్మాట్టు. తమక్కుమ్ తమ్ముడై య నెళ్ళుక్కుమ్ముణ్ణాన చాపల తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్.

(కణ్ణే) ఎనకు దృష్టియానవనే! (ఉన్నైక్కాణక్కరుతి) నిరతిశయభోగ్యనానవున్నైక్కాణవాళైప్పట్టు. కణ్ణేకొణ్ణేకణ్ణేక్కాణ విరుక్కుమావ్పలే కాణువివరిక్కిటతు. కాన్దెక్కు నాధనమానకణ్ణుమ్, కాణప్పడుమ్ విషయముమనెన్దితార్. ౧. “చక్షుశ్చేదప్రవృత్త్యా నారాయణః” ఎన్నక్కడవతితే. అవన్తున్నా లేయవనై ప్పెటుమచరిత్రయివర్, ప్రాప్య త్తిల్ నియతిపోలే ఇవర్ కుక్కు ప్రాపక త్తిల్ నియతియుమ్. (ఎన్నెళ్ళమ్) బద్ధహేతు నాయ్ కొణ్ణు విషయగ్గలిలే “పరకుపరకు” ఎన్దు నారానిన్దు మితే సారాంశముడై య నెళ్ళమ్; మయర్విటమతినల మరుళి ప్పల్ దొని నెళ్ళేతే, “తొమ్మితెమ్మ” ఎన్దుతు. (ఎన్దెయి త్యాది) ఎన్దొణ్ణ మనోరథ తై యుడై త్రాయ్ - బహుమనోరథగ్గై ప్పణ్ణి. “కాణవేణుమ్, కాణాతెప్పట్టు దుఃఖ తైప్పక్క వేణుమ్, అడిమై శెయ్యవేణుమ్” ఎన్దు. (నిన్దియమ్ముమ్) నిరన్దురమాక

జీ-ఆ || ఇన్దొమ్మాట్టు. (కణ్ణేయి త్యాది). “ఎన్నెళ్ళా మెళ్ళేకొణ్ణి నైయతాయ్” ఎన్దుతైయుమ్ “నానత్తైప్పన్” ఎన్దుతైయుమ్ కటాక్షి తైవతారికై (తిమక్కుమి త్యాది).

రసాక్షి (కణ్ణేకొణ్ణేయి త్యాది). ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (కాన్దెక్కు త్యాది). అప్పడయిర్దు మనోరథమ్ (చక్షుశ్చే త్యాది). “చక్షు న్దుమ్, ఇత్తాల్ కాణప్పడుకీటదార్థముమ్, అనుక్కుప్రకారతిమావామ్” ఎన్దు ఇన్దుక్రుతిక్కు. “ప్రకారప్రకారి భావమున్ది క్కేచక్షుస్సుమ్ చక్షుస్సారే కాణప్పడుమ్ విషయముమనవనే” ఎన్దు ఇతువు సారథిమివర్ క్కు విచక్షితమ్. శాపాయాన్తరగ్గళాలుమనై ప్పెటలామేయెన్న (అన్దున్నా లేయి త్యాది). ఇన్నిర్విభక్తుక్కుడియే తెన్న (ప్రాప్య త్తిల్ త్యాది). “ఎన్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (బద్ధహేతు వాయి త్యాది వా క్యదియిమ్). పరుకుపరకు - పరపరపాయ్ కొణ్ణు. “ఎణ్ణేకొణ్ణి” ఎణ్ణేక్కెయై - ఎణ్ణేక్కెయై, కొణ్ణి - ౧౬ సీత. సణ్ణేక్కెయై యిత్తి మిత్తిరుక్కిట వేన్దు పడి. వివరణమ్ (బహుమనోరథ త్యాది). బహుమనోరథ మే తెన్న (కాణవేణుమి త్యాది). ఇయమ్ముమ్ - కూప్పిడుమ్.

ఈ—కూప్పిడానిఱ్ఱుమ్ పరవ్వు త్రియైయన్దానేయేటిట్టుక్కొళ్ళానిఱ్ఱుమ్ (కణ్ణే) ఎన్నెయాలే “ప్రాపకనవనే” ఎన్ఱ తాయ్, (ఉన్నైక్కాణ) ఎన్నెయాలే - “ప్రాప్యవస్తువుమవన్” ఎన్ఱతాయ్, (ఎణ్ణేకొణ్ణ) ఎన్నెయాలే—అన్ఱప్రాపక త్తై కొణ్ణేన్ఱవ్రాప్యత్తై ప్పెఱవేణుమ్’ ఎన్ఱరుక్కు మధికారియైయై య యాత్తైయిరుక్కుమ్మడ శొల్లొన్ బ. (విన్ఱ్ఱోరి త్యాది) ఇళుతాన్ నెన్ఱుక్కేయాయ్ నాన్ కై వాణ్ణి యిరుక్కితేనొన్ బ్రహ్మాదికళుక్కుమ్ సనకాదికళుక్కుమ్ మెన్ఱ మొక్క కాణవరైయెయూ యిరుక్కిట వున్నై నాన్ కిట్టాతొట్టేవనొన్ ‘పెన్ బుముడిప్పన్’ ఎన్ఱ నాన్ కూప్పిడాని న్ణే. “పెన్ బుముడిప్పన్” ఎన్ఱిఱతివరై నెన్ఱెన్ఱిల్; ‘విలక్షణదేశ వాసికళాయ్, తజ్జళుక్కెన్న పురుక్ ముతలు న్ఱాయిరుక్కిటవర్ కళాన్ యాలే, విళమ్మ పేతువుణ్ణు అవర్ కళుక్కు; అజ్జనుక్కు ముతలిల్లాతివర్ కళుక్కు విళమ్మ పేతువుణ్ణు?” ఎన్ఱ కూప్పిడానిన్ఱే. (నన్ఱాతొట్టేయేన్) అవనైక్కిల్లాతొట్టేయిల్ నాన్ తరియేన్. ఇళు అయ్ తాన్ నిర్వాహమ్. (నన్ఱాతొట్టేయేన్) ఎన్ఱవిడమ్ - మహావిశ్వాసశ్లోక్కుఱ్ఱు. అవర్ కళన్ విలక్షణదేశ త్రితేయిరుక్కు యాలే క్రమ త్రితే యెనుక్కలామ్; అజ్జనన్ఱిక్కే, సంసార త్తే యకప్పట్టు నిఱ్ఱిఱవివరై యిఱ్ఱేకడుక వెడుక్క వేణ్ణు పతు. ఎడుక్క వేణ్ణుమ్ నిల త్రితేయిరున్ఱే; ఎడుక్క వేణు మెన్ఱిరున్ఱే; ఎడువ్వాన్ తానాయురున్ఱాన్, ఎడుత్తాల్ పెణు వతుతన్నై యాయురునతు; ఆపసిన్బు, ఎవక్కెన్న కణ్ణివుణ్ణు.

అ॥ నెన్ఱుక్కున్ఱరణమొళియకూప్పిడక్కుడు మోసెన్ (పరవ్వు త్రియైయ త్యాది). “కణ్ణే” ఎన్ఱ తొడణ్ణి, “కెన్ఱైయ తాయ్ నిన్ఱియమ్మమ్” ఎన్ఱు నుళవాలే - భాత వ్యాధి త్రయముమ్ సిద్ధి త్తెన్ఱిఱాన్ కణ్ణేయ త్యాది. శ్రితిర్థత్తుక్కు సడతి (ఇతుతాని త్యాది). శ్రితార్థమ్ బ్రహ్మ పి కళుక్కుమి త్యాన్. “పెన్ బుముడిప్పన్” నెన్ఱ తు - ఫలి తార్థమ్. బ్రహ్మాదికళుక్కు రున్ఱుప్రమాన వస్తునైక్కిట్టు పే నెన్ఱిఱ తేన్ఱ పేతునైక్కొ క్కెన్ఱు - శ్రితార్థ వాక్యత్తుక్కుక్కరుత్తు పరిహరమ్ (విలక్షణ త్యాది). అతావతు భాగ్య శ్రితార్థ వర్ణనా లుమ్ కున్ఱెవర్ నుదేశ త్రితరుక్కిట వర్ కళాన్ యాలే, “అప్పొతేయవనై ప్పెఱవేణుమ్” ఎన్ఱు మతు పిఱవతాన్ఱై యాలుమ్, తిన్ఱామ్ సాధనముమ్ న్ఱే ఫలిక్క పేణు మెన్ఱు ముళిసెన్ఱిసెన్ఱై యాలు మువర్ కళుక్కు విళమ్మ మున్ఱెన్ఱడి. ఆర్థాన్ఱరమ్ (అవనైయ త్యాది). “నన్ఱాతివాతు, ఒట్టేయేన్ - తరియేన్” ఎన్ఱాయ్ త్తొన్ నిర్వాహమ్. “కిట్టియేవిడువన్” ఎన్ఱతాల్ ఫలితమానవర్థవిశేష త్తెయిరుళిచ్చెయికిఱర్ (నన్ఱా తొట్టేయేన్ త్యాది). (అజ్జ నుక్కు ముతలి) ఇత్యాది వాక్యత్తై, “మునివర్” ఎన్ఱ - మనసశీలత్తుక్కు ప్రతికొటి కాట్టి, “విన్ఱోర్” ఎన్ఱ తుక్కు ప్రతికొటి కాట్టు పితార్ (అవర్ కళన్ విలక్షణ త్యాది వాక్యద్యయ త్తాలే). పాట్టెల్లావర్ణనా లుమ్ సిన్ఱిన్ఱై త్తెన్ఱియేకు పిడిత్తునిగి మిక్కితార్ (ఎడుక్క విత్యాది). (ఎడుక్క వేణ్ణు మి త్యాన్) “విన్ఱోర్” ఎన్ఱ తుక్కు ప్రతికొటియేవివత్తిత్తు. “అట్టైప్పన్, కణ్ణే, ఉన్నైక్కాణ” ఎన్ఱ పదత్ర యై త్తెయిరున్ఱున్ఱు (ఎడుక్క వేణు మి త్యాది వాక్య త్రియైయ ముమ్) ఎన్ఱ కిట్టాత్తున్ఱెన్ఱు - శ్రిత పేతుక్కు శ్రిత్తున్ఱు. కణ్ణివున్ఱు - విళమ్మ ముమ్, మున్ఱియమ్. క్రమే గోపియి.

ప్ర-తి.—సుబాలాపనిషది, “చక్షుశ్చ ద్రిష్టవ్యం నారాయణః; శ్రోత్రం శ్రోతవ్యం నారాయణః” ఇత్యాది.

తాత్పర్యము.—నేత్రధాతుండైన ద్రిశ్యవత్ నారాయణుని ను సేవింపఁబయ్యనని య సేవికములుగా మనోరధించుచున్నది. నేనును దేవతలగును ఋషులగును సేవింపఁగలవగుడనని ను సేవింపఁగలవని దృఢాశ్రయసాయముగలవాడనై కలుచుచున్నాను.

మూ.—అట్టైక్కిన్న్ వడినాయ్ నాయ్ కూత్తై వాలాల్ | కుట్టైక్కిన్న్ తుపోల వెన్ఱుళ్ళున్ఱై యుమ్ |

మట్టైక్కిన్న్ సుక్కు సమెమత్తానిరై కాత్తాయ్ | పిట్టైక్కిన్న్ నతరుళెన్ఱు పేతుఱుననే ||

అ.—(అట్టైక్కిన్న్) ఎన్ఱైశ్వానతు, తన్నుడైయవయోగ్యత్తెయియమ్, సామగ్రివైకల్య త్తెయిమ్ పారాతే తన్నుడైయవయోగ్యతాతే యున్ఱై యాత్తైప్పట్టు విడమాట్టు కిఱత్తిల్; ఇన్ఱడియెన్ఱుడైయ సర్వకరణజ్ఞుమ్ తళరానిఱ్ఱుచ్చెయ్ తేపేకాతిరున్ఱుళున్ఱై యాలే. శ్రితాయ

శూన్యరాయనన్న రాయురుప్పాడై రఠీక్క-క్కడవతానవున్న డైయ నిరవధిక కారుణ్య వెళ్ళి త్రిలుమ్ నానకప్పడేనొ వెన్జొనిన్టే నెన్జితార్

అన్బి.-అత్తైక్క-క్కడ అడి నాయ్ (3) ఎన్ ఉళ్ళమ్ నాయ్ (౬) కూత్తై వాలాల్ కుత్తైక్క-క్కడ పోల (౯) కుత్తైయుమ్ అన్బ ముత్తైక్క (౧౨) కుత్తైమ్ ఎడుత్తు ఆ (౧౫) నిర్ కత్తాయ్ అరుళ్ (౧౮) పిత్తైక్క-క్కడ ఎన్ పేతులువన్. (౨౧)

పన్నీ.-అనన్దమ్, ఆ రియేపల్ బ్రాశాక వాశితరత్తకనాన వున్న డైయ కృపైయానతు ఎన్నె సమువవిడుకిఱతో వెన్జొనిన్టే నెన్జితార్.

అభినివేశాతిశయత్రాణ యత్తైక్కూప్పిడానిత్తైనాయ్. అనన్దగతియాన సమ్మన్తైయై డైయ నాయ్, అణుకిల్ అచద్యామా మానికర్ తైయై డైయ, (3) ఎన్ను డైయ, నుఖిలీణమాన నెన్జొనతు, ఉన్ను డైయ సన్నిధియిలే నాయానతు, (౬) తిన్ని నైన్టే కూత్తై యాన, వాలెన్ను డైయ, స్రుకాశిప్పిక్కూమాపోలే, (౯) శిథిలమా కానిన్టతు. ఇన్ద్రాణ్ అళ్ళప్ప ముఖత్రాణ్ ఆ రియేబనిప్పిత్తవన్ట, అన్బప్పత్తు క్కునివారణమామ్మడి, (౧౨) మలైయై, ఎడుత్తు, రహ పేత్తైపల్లవుమటియాతవకుక్క శుడైయ, (౧౫) తిరళై, రఠీ త్రివన్! ఉన్న డైయ నిరవధికకృపైయానతు, ఎన్న శివల్ తన్నుకిఱతో? ఎన్ను, కలజ్గానిన్టే. (౨౧) ఉన్కుత్తైపుకిఱతో వెన్జొమాన్. 3.

అర్థము.- (నిన్ను) పిలుచుచున్న వాడనై దానుడనై నీచుడనై (3) నాయ్ క్కు హృదయము, కుక్క (౬) తన చిన్న పోకడ తన యభిప్రాయమును తెలుపునట్లు (౯) శిథిలమగుచున్నది. అప్పుడు ఇన్ద్రుడువర్చించినవర్షముకొఱకై (౧౨) గోవర్ధనమును ఎత్తి గోవుల(౧౫)సమూహములను రక్షించినవాడ! (నీయొక్క) అనుగ్రహము(౧౮)తప్పిపోవునో అని న్యాయకలపడుచున్నాను. (౨౧).

ఈ-మూనామ్మాళ్లు. ఇప్పడికూప్పిడ చెయ్ తేయుమ్ వరక్కా నామైయా లే, ఆ రియేకై ముతలూక రఠీక్క-క్కడవత్త గుణత్తుక్కప్పఱమ్మ నేనొ నెన్జితార్.

(అత్తైక్క-క్కడనడినాయ్) అయోగ్యనాయ్ శుద్రనాయుగన్డవెన్ట, ఆ త్తియూణి కూప్పిడానిన్టే రుచియూణి తవిరమాట్టార్. క్కెనినాల్ అత్తలై క్కవద్యమామ్మడి యాయిల్ బు తమ్మడైయనిలై. నాయ్, తన్నైయ డైయవ నుక్కు తన్నభిమతత్తిల్ రుచియై క్కెరివిప్పతువాలాలే యాయిల్ బు; అన్వాల తాన్ కూత్తై యానాల్ తెరివిక్కై యరితామితే; అతుపోలే, ఎన్మనస్సానతు నొవుపడానిన్టతు. ఇత్తాల్ - తమక్కొడుగిఱకేళేమ్ పేచ్చుక్కు నిలను పైకై, సిస్సాధననాయ్ వై త్తాళై ప్పడానిన్టే నెన్జుమామ్. (మత్తైక్క-క్కడ) ఇన్ద్రాణ్ అళ్ళప్ప వై నరిక్కి అమావిలే, మలై యెయెడుత్తు ఇన్ద్రైయరై యుమ్ పశుక్కలై యు మార్తియై కై ముతలూకరఠీ త్రివన్! (పిత్తైక్క-క్కడ తిరుప్పావై పేతులువన్); “వలై యా తే రఠీ త్రిమహాగుణమ్ ఎంక్కుతనామైయా లే యిల్లక్కప్ప కానిన్టాయ్, ఎన్బువేణియానిన్టే” ఎన్బావ న్దారరుళిచ్చెయ్యమ్మడి. అత్తైయెమ్మెరుమానార్ కేట్టరుళి, “ఇతుపొరుళుమితు, ఆనాలిప్పొత్తివర్ కోడు కిఱదకైక్కు

జి-అ॥ మూనామ్మాళ్లు (అత్తైక్క-క్కడవత్తాది). “పిత్తైక్క-క్కడతరుళెన్ట పేతులువన్” ఎన్దైక్కటాతీ త్రివతారికై (ఇప్పడియత్తాది).

“అడినాయ్ - నాయ్ నాననాన్, అత్తైక్క-క్కడే” ఎన్దన్దయి త్తరుళిచ్చెయ్ కేటార్ (అయోగ్యనాయ్ తత్తాది). “నాయ్” ఎన్దై యా లే - అయోగ్యత్తముమ్ శుద్రత్తముమ్ సిద్ధమ్. అడి - అడియ నాయ్, నాయ్ - నిహనాన వెన్నుడైయకెన్ట శబ్దార్థమ్. అయోగ్యనాయ్ కూప్పిడుకిఱతే, తవిరలామే యెన్న (రుచియాలే యత్తాది). వాలెన్నా లే, “కూత్తై” ఎన్బు విశేషి త్తతుక్కు భావమ్ (నాయ్ తన్నై యత్తాది). “కూత్తైవాలాల్” ఎన్దదృష్టాన్తక్కు-డగుణమాక భావద్యయ మరళిచ్చెయ్ కేటార్ (ఇత్తాల్ తమక్కి త్యాదివాక్యద్యయత్తాల్). దృష్టాన్తతుక్కు తెరివిక్కై యరితెన్ట ముత్రమే యపేక్షితమ్. ఇవన్దార్ నిర్వాహతుక్కు, అవురుళున్నై త్తప్పి ప్పొకిఱతెన్ట పేతుడానిన్టే నెన్బు శబ్దార్థమ్. అరుళెన్నై త్తప్పిప్పొకిఱతెన్ట పేతుడానిన్టే నెన్బు ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహతుక్కు శబ్దార్థమ్. పేణియానిన్టే - నేణియానిన్టే. ఇవర్ కోడుకిఱదకైక్కుచ్చెరాత్తెత్తు-అలాభత్రా లే నోవుపడానిన్ట వనిమ్మవుక్కు నొవుపడుకై

(౨౪) తిరువాయ్మొళి.—౯-ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౪ - పా - ఉఱువతితు వ్యాఖ్యానభట్. ౯౩

ఈ.—చేర్రాతు, ఆనపిన్పు, పశుక్కుళిమిడైయగుమ్ వర్వత్తిలే నొవువడాతపడి మలైయైయెనుత్తు మత్తిత్త విన్దుహాగుఱత్తుక్కు నాళపుఱమ్మాకిఱ్ఱేనోఁ, ఎన్దు పేతుఱానిన్దే” ఎన్దు. 3.

శీ-౨॥ శేరా తెన్దపడి. పేతుఱుకై దుఱుప్పడుకై. అత్తైక్కిన్దపడినాయేనాన - ఎన్దు శ్శమ్-నాయ్ కూడైవాలాల్ కుడైక్కిన్దతుపాల-కుడైయుమ్; ఇన్దపన్దైయులుమ్ వరక్కాణామైయాలే, ముడైక్కున్దెన్దుతోడన్ది అరుళ్ - పిడైక్కిన్దతు - ఎన్దు పేతుఱువనిన్దెన్దయి. 3.

తాత్పర్యము.—గోవర్గనమెత్తి గోవులవర పించినఁ! స్వామీ! తోకలేని కక్కతోకనాడించి యజమానునికి దనయన్దేహము నెట్లు నెఱువఁజాలదో, అట్లనే నాదుఱుమును నేను తెఱవఁజాలనివాడనైయున్నాను. ఆశితరతుకుడైననీవునన్న గటాక్షింక పోయె దవోయని భయపడుచున్నాను. 3.

మూ.—ఉఱువతితు వెన్దునక్కాట్పట్టునిన్ద | ట్పెఱువతెతుకొలెన్దు పేత్తైయేన్ నెన్దామ్ |

మఱుకల్ శెయ్యుమ్ వానవర్ తానవర్ క్కెన్దుమ్ | అఱినతరియవరియాయవమ్మానే || ౪॥

ఆ.—(ఉఱువతితు) నీ ఆశితసులభనాయిరుక్కచ్చెయ్ తే శిలరుక్కరియైయాయుక్కెయాలే, ఎనక్కమరియై యాయుక్కి-టెన్దుమ్వతెన్దెన్దు ఎన్దెన్దునడక్కునిన్ద తెన్దిఱార్. ౪.

అన్వ.—వానవర్ తానవర్ క్కు ఎన్దుమ్ (3) అఱివతు అరియ అరియాయ (౬) అమ్మానే ఇతు ఉఱువతు (౯) ఎన్దు ఉనక్క-అట్పట్టు (౧౨) నికళన్ పేఱువరు ఎతుకొల్ (౧౫) ఎన్దు పేత్తైయేన్ నెన్దామ్ (౧౮) మఱుకల్ శెయ్యుమ్ (౧౯).

పన్న.—అన్దగర్మ్, ఉదేశ్యమాన శేషత్వత్తుక్కు ప్రతిసమ్మన్దియాన వునక్కడిమైయాయనైత్తు, ఎన్నేతేతాయుక్కితో నెన్దు ఎన్దెన్దుకలక్కున్ద తెన్దిఱార్.

సమ్మన్ది మొత్తిరుక్కిచ్చెయ్ తేయుమ్ అనుకూలరాన వానవరోడు, ప్రతికూలరాన దానవరోడు వాశియఱ. ఆ శితిసాలభ్యత్తిలమ్ సర్వభవరత్నైలమ్ ఎన్దు మొక్క, (3) అఱి ను, అరియైయమ్మడియాన, సరసింహమాన, (౬) స్వామియే! ఇన్ద శేషత్వహాకికస్వరూపమే, ఉదేశ్యమ్, (౯) ఎన్దుఱుతియిట్టు, తత్త్వితిసమ్మన్దియానవునక్క, దాస్యానుతుయైప్పణ్ణి, (౧౨) నాన్దియానవున్దక్కల్, ఫలమాకలభి క్కు-పరకఱతు, న్దియూ సానురూపకై ట్టర్య మోసంసారస్థియోపతాయుక్కిఱతు (౧౫)——, ఏతేను మొన్దెన్ద సేయ్ తపడిన్దెన్దుకై-ప్రపాస్తమెన్దు మఱివిగొత వెన్దుదైయ, నెన్దానతు, (౧౮) కలఱానిన్దతు. (౧౯). ౪.

అర్థము.—దేవతలకును అనుకులకును ఎల్లప్పుడూ (3) తెలిసికొనుటకు దుర్లభమైన సరసింహరూపియైన (౬) ఓ! స్వామీ, ఈ శేషత్వము తగుమైనది (౯) అని (నిశ్చయించి) నీకు దానుడనై (౧౨) నీయొద్ద పొందిరిగినది ఎదైయొందును! (౧౫) అని అకించనుడనైన నాయొక్క హృదయము (౧౮) వ్యాకులమైయున్నది. (౧౯). ౪.

ఈ.—నాలామ్బుట్టు. నీరీజ్జు భయప్పడుకిఱ తెన్దెన్దు; “దేవాదికళుక్కరియై యాకై యాలే యెనక్కమరి యైయాకిఱాయో!” ఎన్దెన్దెన్దుకలక్కునిన్ద తెన్దిఱార్.

(ఉఱువతితు వెన్దు) శీరియతు - అడిమై శెయ్యుమితు వెన్దు. (ఉనక్కాట్పట్టు) ఉనక్కడిమైవుకున్దు. “స్వరూపమ్ భగవత్పారతస్త్రియమ్” ఎన్దెన్దెన్దు, శీరియప్రయోజనమ్ కై జ్జగర్య మేయిఱే. (నిన్దెన్దుపెఱువతెతుకొలెన్దు)

శీ-౨॥ నాలామ్బుట్టు (ఉఱువతిత్వాది). “ఎన్దెన్దెన్దు మఱుకల్ శెయ్యుమ్, వానవర్ తానవర్ క్కెన్దు మఱివతెయి” ఇత్యాదియై క్కుటాక్షీత్రవతారికై (నీరీజ్జునిత్వాది). ఇన్దవవతారికై “ముడైక్కున్దు” ఇత్యాదిక్కు - ఎమ్మెరుమానార్ నిర్యాహత్తైప్పల్లి. ఉఱువతు-యోగ్యమానతు, శీరియ తెన్దపడి, శీరియ తెన్దపడియెన్దెన్దు (స్వరూపమిత్వాది). ఇవిడత్తిల్ - ౧ “ఆత్మాభిమా నానుగుణ పురుషార్థవ్యవస్థయా | భగవత్పారతస్త్రియి ప్రబుద్ధస్య సుఖాయతే” ఎన్దుపిత్తైయరుళిచ్చెయ్ తపచనత్తై సంవాదిమాక

ఈ.-ఉన్చక్కల్ పెలువతేతోవెన్టు స్వరూప తైయుముణర్దు, “కై జ్జుర్య మేశీరియతుమ్” ఎన్టత్తిరు, “ఈశ్వరననన్య ప్రయోజనర్కు వేటొన్టొక్కొడుత్తు విశువానెరువనల్ల” ఎన్టు మఱియుమివర్, “ఉన్చక్కల్ పెలువతేతు” ఎన్టొక్కొ హేతు వెన్నెల్; “క్రమ త్తిలే శెయ్కొమ్” ఎన్టు సంసార త్తిలిరుప్పే శేషితువిడప్పకుకిటతో? ఎత్వరై యఱిన్టు శడక్కెన ముక్కుట్టకీటాయో వెన్టె. (వేత్తేయే నెజ్జమ్ ముళుకల్ శెయ్యమ్) “నామభిసన్ధిపణ్ణిసపడియే ఫలిక్కుమ్” ఎన్టు మఱివిన్టిక్కే యిరుక్కిట వెన్నెజ్జమ్ కలక్కొనిన్టు. ఇట్లొకలజ్జుకై క్కడియెన్టెన్టిల్; నెజ్జెన్టు డైయ వివేకశూన్య తై యితేయితుక్కడి. నీతాను మితుక్కడి. (వానవరిత్యాది) ౧ “దేవానాం దానవానామ్” అమ్మానాయరున్టువెన్టు- సర్వేశ్వరనాయరున్టువెన్టు, దేవర్కళుక్కు మసుర్కళుక్కు మెన్టు మొక్కవఱియవరియెయాయ్, అన్నితెన్టిలే ఒరు శిలుక్కునుక్కున్నె యశ్శుపడియఱియలాయరున్టాయ్, అతిల్ నానెక్కొటియిలేయాకితేనో? వెన్టతీయామై- దేవాసురవిభాగమృణ్ణిసపన న్టరమ్, అర్లునన్ “నానెక్కొటియిలే యాకితేనో?” ఎన్టజ్జినాప్పేలే: పిన్నెయవనితుం క్కుప్పణ్ణిస పరిహారమెన్టెన్టిల్; త్తెసాలభ్యతై ప్రకాశిప్పిక్కైయితే. ఎళియోమాకై యు మొరుక్కొటియట్టాక నీర్ శొన్నీరాకిల్ నీర్ తామక్కొటియిలే యుళ్ళారొరువరాయరున్టిరాకి లుమక్కినినామ్ కై ప్పకున్టో మెన్టిరుక్కై యమైయాతో? వెన్టెయితే.

౪.

శి-అ॥ ఐరుళిచ్చెయ్వర్. “క్రమ త్తిలే శెయ్కొమ్” ఇత్యాదిపరిహారవాక్యముక్కురుత్తు-త్రిగ జేన్టొన్టొన్టుతవివాహోకశడక్కెనవు తవుకితాయో, త్రిభుతాన్టొన్టుకొప్పేలే క్రమ త్తిలే శెయ్కొమ్” ఎన్టరుళిచ్చెయ్వర్, మెలుక్కవతారకై (నీతానుమితుక్కడి యెన్టు). ఇతుక్కు - వివేకశూన్యతైక్కు, “అమ్మా” ఎన్టతైప్పర్దు (దేవానామిత్యాది). “దేవానాం దానవానామ్” సామాన్యమాధి దైవతమ్ । సర్వదాచరణదృష్ట్యం ఇత్యాది. ఎక్కొటియిలే యాకితేనోవెన్టు - దేవాసురక్కొటియిలే యాకితేనో, ప్రజ్ఞాదక్కొటి యిలే యాకితేనోవెన్టపడి. ఆహ్వరుడైయ సంశయమ్ విశమ్భావిశమ్భుక్కొటికమాకైయాలమ్, అర్లునన్టుడైయసంశయమ్ దేవాసురక్కొటిక మాకైయాలమ్, సంశయమాత్రత్తిలేవృష్టావమరుళిచ్చెయ్కొటార్ (దేవానారేత్యాది). ఇవిడత్తిలే - ౨ “ద్వాభూతసర్గలోకేన్టిన్ డైన ఆసురఏవచ । డైసింపద్యిమోక్షాయసబన్దాయాసురీమతా । ద్వివిధోభూతసర్గోయం డైవ ఆసుర ఏవచ । విష్ణుభ క్షిరోదేవోఽపిసత స్త స ఛాసురః” ఎన్టుఅవర్కొ స్వరూప తైవొన్టి ఇతుతెన్టె, ౩ “మహాత్మానస్తుమాంపార్థ” ఇత్యాదియాలమ్, ౪ “అసురీయోనిమాసన్నా” ఇత్యాదియాలమ్విస్తరిత్తు, ౫ “మాశుచస్సంపదంఢేవీ మభిజాతోసిపాణ్డవ” ఎన్టు పరిహారిప్పకుమ్శెయ్తాత్” ఎన్టరుళిచ్చెయ్వర్. ఇతుక్కు - “మలుకల్ శెయ్యమ్” ఎన్టుక్కు. “ఉకి న్డేయెన్టె యశ్శుమెన్టుశ్శుమ్” ఎన్టిట ఏటొమ్మట్టెక్కటాక్షిత్తరుళిచ్చెయ్కొ టార్ (త్తెసాలభ్యతైయిత్యాది). వివరణమ్ (ఎళియోమిత్యాది). (శొన్నీరాకిల్) ఎన్టవన న్టరమ్, “నరశిర్ణమతాయపురుషే - ఉక్త స్తే యున్నెయ్శ్శుమ్” ఎన్టనీలే శొన్టుకైయాలే ఎన్టుకూట్టవతు, అమ్మానాయ్వెన్టు - వానవర్తానవర్కెన్టు మఱివతరియెయాయ్ అతి యానవనే - ఉలువతితు వెన్టు తొడశ్శి మలుకల్ శెయ్య మెన్టన్టయమ్.

౪.

అ-అ.వి । (నెజ్జెన్టుడైయ) ఎన్టవాక్యాన న్టరమ్ (నామభిసన్ధిపణ్ణిసపడియే) ఎన్టవాక్యమనుసన్ధిత్తుక్కొన్టు.

ప్ర-తి.- జితన్తాయామ్, “దేవానాం దానవానామ్” సామాన్యమధిదైవతమ్ । సర్వదాచరణదృష్ట్యం ప్రజామిశరణంతవ.” ౪.

తాత్పర్యము.- ఓ! శ్రీయఃపతీ! దేవాదులకును (దెలిసికొనుట కశక్యమైన పరత్వసౌలభ్యములుగల నరసింహుడవైన నీవు స్వయా పాను రూపముగ నీదాసుడవైన నాకుగూడ దుర్లభుడవై యయ్యెదవోయని నామనస్సు భ్రమించుచున్నది.

౪.

“మహాత్మానస్తుమాంపార్థదేవీం ప్రకృతిమాశ్రితాః । భజన్త్యనన్యమసోజ్ఞాత్వా భూతాదిమవ్యయమ్ ! అసురీయోనిమాసన్నా మూఢాజన్తనిజన్తని । మామప్రాప్యతుకాన్తేయ తతోయాన్త్యధమాంగతిమ్” ఎన్టవరైయిల్ అడైయవశైన్డనిల్ ఉదాహరిక్కప్పట్టతు.

౧॥జి-సో-౨. ౨॥భ-గీ-౧౬-౬. ౩॥భ-గీ-౯-౧౩. ౪॥ ౫॥భ-గీ-౧౬-౫.

మూ.—అరియాయవమ్మనై యమరర్ పిరానై । పెరియనై ప్పిరమనై మున్నడై తానై ।

వరివాళరవినడై ప్పళ్ళికొళ్ళికిన్ । కరియాన్గల్ కాణక్కరుతుజరుతే ॥ ౫॥

అ. — (అరియాయ) ఉమ్మడైయవషేషితన్దానేత్తెన్నిల్ ; అష్టాధిపతియాన బ్రహ్మపుష్కమ్ కారణభూతన్దానైయలే సచ్చేత్వర నాన్, * అయర్వముమరర్ కళతిపతియాయ్, సకలజనమనోనయనహరి దివ్యసౌందర్యవిశిష్టనాయ్, అశ్రితర్ కాత్తదానమ్మణ్ణైక్కాక త్తిరుప్పాడలిలేవస్తుకణ్ణిళ్ళర్ న్దరుళుకిఱ కరియాన్గల్ కాణవాన్దైప్పదానిఱ్కు మెన్నెన్జైన్దొరై

అన్వ.—అరియాయ అమ్మనై అమరర్ (3) పిరానై పెరియనై మున్ (౬) పిరమనై మున్నడై తానై వరి (౯) వాళ్ అరవినడై ప్పళ్ళికొళ్ళికిన్ (౧౨) కరియాన్గల్ కాణ (౧౫) కరుతు కరుతుమ్. (౧౭)

అన్వ.—అనన్దమ్, కారణత్వాదిగుణయోగ తైయుడైయనాన వున్దిరువడికల్ కాణవేణుమెన్డు ఎన్నడైయ నెన్జానతు నిన్దె యానిన్దైత్తెన్దొరై.

విగోధనిరసనలనాన, స్వామియామ్, నిరస్తమ సుఖరోధికళాన సూరికళుక్కు, (3) భోగప్రదనాయ్, అవర్ కళాలుమ్ పరిచ్చే ప్పళ్ళికొళ్ళికిన్ నాన్దాత పెగున్దెయ్డైయనాయ్, ముముత్తుసిస్సత్తైయలేజగ తైస్సప్పిక్కైక్కు ముప్పడవే, (౬) బ్రహ్మనై, ఉత్పాదితవ నాయ్, ఉత్పన్నజగద్రూపార్థమాక వరియైయమ్, (౮) విశిష్టయముడైత్తన, తిరువరవణైయలే, పళ్ళికొణ్డరుళుకిఱ, (౧౨) పదుక్కైక్కు ముప్పడవే చాన త్తొమ్మవిన్దెయ్డైయవనై, తిరువడికళిలే, కాణవేణుమెన్డు, (౧౫) బుద్ధియానతు, నిన్దెయానిన్దతు. (౧౭) కరి యాన్దెయ్డైయవనై నేర్ మున్దె యెన్జిక్కిడక్కిఱతు కరియాన్గల్ యెన్డుమ్ పాళ్ళొల్లవర్

అన్వ.—విగోధనిరసనలనాన స్వామియై నిత్యసూరులకు (3) ఉపకారమడై అపరిచ్ఛిన్నుడై మునుపు (౬) బ్రహ్మను సృజిం చినవాడై సౌందర్యమును (౮) తేజస్సునుగల అదిశేషుడనెడివడకమీద పవ్వళించిన (౧౨) క్యావవిగ్రహునియొక్క శ్రీపాదములకు నేవిన పుణ్యమునది (౧౫) బుద్ధి తలచుచున్నది. (౧౭)

అన్వ.—అగ్నిమాన్యు. నామెళియోమాన కోటియిలేయన్దొడమక్కుప్పేణు కై పుకున్దిరుక్కు నీరిజ్జ్కపడకీఱ తేన్దెన్దొరై; ఎన్నెన్జుకాన్దెయిలే త్విరియానిన్దైత్తెన్దొరై.

(అగ్నిమాన్) సచ్చేత్వరనై. (అమరర్ పిరానై) నిత్యసూరికళుక్కు తన్నైక్కాట్టిక్కిడు తనుభవిష్పిక్కు మునుకారికళుక్కు. (పిరియనై) అవర్ కళుడైయ స్వరూపస్థిత్యాదికల్ తన్నధీనమాయ్, తన్నైయవర్ కళాల్ పరి చ్చేదిక్కున్దొరైవనై. (పిరమనై మున్నడై తానై) చతుర్ముఖుక్కు జనకనాయుళ్ళవనై. అరియాయవెన్డు - క్రిష్ణే సూక్ష్మనతు. పుష్టమానజగత్తిలే, అశ్రితార్థమాకవవక్రప్రతిజ్ఞానమకాలత్తిలే తన్నైయభీయమాటివన్దవతరి త్తవనై. (వరివాళరవిన) అశ్రితర్ గుత్తుత్తైయన్దొరై. తత్సంక్షేప స్వభావనాయుళ్ళవనై. (వరివాళరపు) వరియైయుమొళి

అ. అ॥ అగ్నిమాన్యు (అరియాయవిత్యాది). “అరియాయ” ఎన్దైయమ్, “కాణక్కరుతుమ్ కరుతు” ఎన్దైయమ్ కటాక్షిత సతాన్దై (నామెళియోమానవిత్యాది).

కగుళ్ళు - నెన్జు. కీర్తీహుటవత్తెన్దతు - “పిరమనై మున్నడైతానై” ఎన్దతుక్కుప్పిత్తాడు కూట్టువత్తెన్దపడి. “అరియాయ” ఎన్ద విశేషునిక్కుర్థమ్ (పుష్టమాన విత్యాది). (ప్రతిజ్ఞానమకాలత్తిలే) ఎన్దవిడత్తిలే - ౧. ప్రహ్లాదంసకలాపత్పుయథారక్షితవాన్ హరిః! తథా రక్షతియ స్తస్యశృణోతిచరితంసదా” ఎన్ద ప్రసాదిప్పర్. “అరియాయ” ఎన్దవనన్దరమ్, “వరివాళరవినడై” ఇత్యాదిక్కు సజ్జతి (అశ్రితర్ క్కైత్త్యాది). పరి - అవయవసౌందర్యమ్. వాళ్ - సమదాయశోభై. “అరవినడైప్పళ్ళికొళ్ళికిన్దకరియాన్” ఎన్దత్తై ధృత్త

౯౩ తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౬ - పా - కరుత్తే వ్యాఖ్యానజల్.

ఈ. — యెయు ముడై యవరవు. వరి. అత్తుకు. (కరియాణ్) వెళు త్తెతిరునిజత్తెయుడై యతిరువనన్దామ్మొన్నేలే ఒరుకాళ మేఘమ్ శాయ్న్దాప్పోలే యాయ్బోలు క్కణ్ణిళర్ న్దరుళువతు. (కాణక్కరుతుమ్కరు త్తే) కాణ్ణైయిలేత్వరియానిన్ద తెణ్మనన్సు. పడుక్కైత్తు పరభాగమానవడివుమ్, అతుక్కు పరభాగమాన తిరువడికళుమ్ ఇత్తైయాయ్బోలు క్కాణవాళైప్పడుకిఱతు. ౫.

జీ. — అ. భావమ్ (వెళుత్తవిత్తాది. “కరియాణ్”) ఎన్దైక్కటాక్షీత్తు (పడుక్కైక్కిత్తాది). అతుక్కు - వడివుక్కు. కరియాణ్మయమ్ క్కలైయుమ్కాణ కరుత్తు - కరుతుమ్మెన్దన్దయమాతల్; అన్దిక్కే అమ్మానాయ్, అమరర్ పిరానాయ్ పెరియ నాయ్పిరమనై మున్పడైత్తానాయ్ - అరియానాయ్ వరివాళరవిన్దైప్పళిళొళొక్కిన్ద కరియాణ్మయమ్ క్కలైక్కాణ - కరుత్తు - కరుతు మ్మెన్దన్దయమాతల్; ఇన్దయోజన్దైయిల్, ద్విత్తీయై వాక్యాలజ్జారమ్. ౫.

తాత్పర్యము. — ‘అ’ శ్రియఃపతి’ ఆశ్రితిదురితహరుడవై నిత్యసూరిసేవ్యుడవై బ్రహ్మకుసుదండ్రుడై శేషశాయయై గొప్పమహిమగలవాఁ డవై యాశ్రితులకత్యన్తసులభుడవైన నిన్ను సేవింపనామనన్సు మిక్కిలి త్వరించుచున్నది. ౫.

మూ. — కరుత్తేయున్దై క్కాణక్కరుతి, ఎన్దైళ్ళు. తిరుత్తావిరు త్తినేన్ తేవర్ కక్కెల్లామ్.

విరుత్తావిళణ్ణుళ్ళుడర్ చోత్తియుయర్. త్తిరుత్తా, ఉన్దైయుళుమెన్నుళ్ళముకన్దే || ౬.

ఆ. — (కరుత్తే) ఇప్పడినానున్దై క్కాణవిచ్చిక్కుమళివల్, తిరునాట్టిలిరుక్కుమ్బడియే వన్దెన్దైళ్ళితే పుకున్దరుళినన్దై యెన్దై ళ్ళుకన్ద భుజియానిన్ద తెన్దితార్. ౬.

అన్య. — కరుత్తే ఉన్దై కాణ (౩) కరుతి ఎన్దైళ్ళుత్తు ఇరుత్తా (౬) ఇరుత్తినేన్ తేవర్ కక్కెల్లామ్ విరుత్తా (౯) విళణ్ణు కుడర్ శోతి. (౧౨) ఉయరత్తు ఒరుత్తా ఎన్ (౧౫) ఉళ్ళమ్ ఉన్దై ఉకన్ద (౧౮) ఉళ్ళమ్ (౧౯)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, నాణ్మమనొరథిత్తపడియే, పరమపదనిలయనాయ్ సూరిసేవ్య నాన వున్దై యెన్దైళ్ళానతు కణ్ణుభవియా నిన్ద తెన్దితార్.

నాణ్ తళరాతపడియెనక్కు బలకరనాకొన్డన్దెళ్ళువలియానవనే! ఉన్దైక్కణ్ణుభవిక్కువేణుమెన్ద, (౩) మనొరథిత్తు, ఎన్దై ళ్ళుక్కుళ్ళే, ఎమ్మన్దిరాతపడి, (౬) ఇరుత్తిక్కొణ్డే. సూరికళుక్కెల్లామ్, మూప్పానశేషియాయ్, (౯) ఉజ్జ్వలమాన, ప్రభేయైయు గొత్తాయ్, తేజోమయమాయ్, (౧౨) ౧ “విశేషతప్పేషేషు” ఎన్దైసర్వోత్తరమానపరమపదత్తిలే, ఉద్వితీయనాయరుక్కుమవనే! ఎన్దు డైయ, (౧౫) అన్తేకరణమానతు, నిరతియప్రావ్యభూత నానవున్దై, అత్తిన్ద్రమేమవిజ్ఞమామొన్దొన్ద, (౧౮) అకవాయిలే యనుభ వియానినతు. (౧౯) ౬.

అర్థము. — మనొబలమునిచ్చువాడా! నిన్ను సేవింప (౩) ఆశించి నాహృదయమును స్థిరముగా (౬) స్థాపించితిని. నిత్యసూరు లందరికిని గొప్పవాడా! ప్రకాశించుచున్నదై కాన్తిగలదై తేజోమయమై (౧౨) ఉన్నతినుందున్నదైనపరమపదమందుకేంచేసియున్న అద్వితీయుడా! నాయొక్క (౧౫) మనస్సు నిన్ను సన్తోషించి (౧౮) ధ్యానించును. (౧౯) ౬.

ఈ. — ఆఱామ్బట్టు. కాణవాళైప్పట్ట వళివలే అవన్తమ్మడై య తిరువుళ్ళత్తిలే పుకున్దరుళ, తమ్మడై య నెళ్ళుకన్దనుభవిక్కిఱపడియై యరుళిచ్చెయ్కేతార్.

జీ. — అ॥ ఆఱామ్బట్టు (కరుత్తేయత్తాది). “ఎన్దైళ్ళుత్తిరుత్తావిరు త్తినేన్ - ఉన్దైయుళుమెన్నుళ్ళముకన్ద” ఎన్దైక్కటాక్షీ త్త వత్తారికై (కాణవాళైప్పట్టవిత్తాది). ౬.

ఈ - (కరుత్తేయన్నేక్కాణక్కరుతి) ఎనక్కమిమక్కానవున్నెక్కాణవాళైప్పట్టవళివేముకణ్ణాట్టినాయ్. ఇవిషయత్తై లభిక్కెక్కురుచియేయమైయమైన్. 'ఈణ్ణేయన్నేక్కాణక్కరుతి' ఎవ్వార్ కీర్తీ; కరుత్తేయన్నేక్కాణక్కరుతి) ఎవ్వారిణ్ణే. అనుపపత్తియొక్కణ్ణ అర్థాపత్తియూలేకల్పిత్తల్, అనుమానతాలేఅతీన్ద్రీయమెత్తతిత్తల్ శెయ్యుమీవస్తువై సామోత్కరిక్క వేణుమెన్టు మనొరధిక్కితార్. ఇవర్క్కు క్కణ్ణుజ్జరుత్తు మవనాయ్. ౫. (ఎన్నెన్జ తిరుత్తాకవిరు తినేక) * మఱుకల్ శెయ్తనెజ్జలే, * మఱుకలిలీశనై పరమపదత్తిలే యిరుక్కుమావ్పలే యిరుత్తినేక. 'ఇవర్ పక్కలి శైవుపెల్లీలోమ్' ఎన్దురుక్కిటనక ఇత్తనై యిశైవుపెల్లీలోమ్ పిన్నెత్తళిక్క తనన్దై త్తాయ్ పోకానితే. ౧ యదీహశరదోనేకా స్వయాసార్థమనిన్దితే - ౨ ఇహనత్సామి సామిత్రే సార్థమేతేన పశీణా] ఐయర్కణ్ణిట్టత్తిలే వర్క్కి వేణుమెన్టు నిన్దై తిరున్దోమ్, నమవిలాయ్చిక్కు ప్రియశ్శాయ్య వేణ్ణుకై యాలే యతు శెయ్యు పుల్లీలోమ్, ఇని ఇవర్ శిఱిక్కిరీయాకిలుమ్ వర్క్కిప్పారానిన్దోమెన్దారితే. అన్దిక్కే (ఇరుత్తాక) మిత్రభావను కిడిరెన్దక్కలుళుతెన్నుతల్. (తేవర్కక్కల్లామ్విరుత్తా) 'ఇనియవ్వరుకిల్లై' ఎన్నుమ్మడియుయర్ న్దవర్ కళుక్కు మవ్వరుకానవనే! తలై మకనైయుమ్ తలై మకళై యుమ్ 'కిల్లివనుమ్ కిల్లిత్తియుమ్' ఎన్దు తమిళుర్ శొల్ల క్కడివర్కళిశ్శే. అవత్తై యుమ్మెరి 'మలర్ క్కెత్తుత్తి' ఎవ్వార్ కళితే. (విశ్శుమిత్యాది) ౪ 'అధయదతిః పగోదివ్రా

౧-౨॥ కరుత్తే-మిడుక్కు 'కరుతి' ఎన్దుతు-ముకణ్ణాట్టినతుక్కు-ముపలక్షణమాతల్; 'ఇరుత్తాకవిరు తినేక' ఎన్దుత్తెక్కిటాత్తిత్తు (ముకణ్ణాట్టినాయ్. ఎన్దితారాతల్. 'అత్తైప్పట్టవళివేముకణ్ణాట్టినాయ్' ఎన్దుతాల్ ఫలితమ్ (ఇవిషయత్తై యిత్యాది). అజ్ఞానాశక్తికర్త మున్దిట్టై ప్పెటకురప్పి అనెనక్కు, 'అనుప పత్తియొక్కణ్ణ శక్తిశేమేరుక్కు పర్యాప్తమెన్ను మిడన్దోన్ద వరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (కణ్ణేయిత్యాదివాక్య ద్వయంతో)'. (కరుత్తేయన్నేక్కాణక్కరుతియెన్దారితే) ఎన్దువనన్దరమ్, (ఇవర్ క్కుక్కణ్ణుమ్ కరుత్తుమవనాయ్. ౫) ఎన్దున్దుయత్తు గొల్లన్దీయి. జ్ఞానశక్తికళిరణ్ణు మవనాయ్. ౧ న్దవడి. భస్మస్వర్ణమ్ - 'ఈణ్ణుమకరుత్తుమ్ న్దవాయుక్కు వేణుమ్' ఎన్దులాకికవాలై. 'ఇన్దెన్దై కాణ్ణుమ్మిరుత్తి' ఎన్దుయాలే - సుదుమ్మిపనానవీశ్వరనై కాణ్ణువాళైప్పడుకీతారెన్ను మిడన్దోన్దుకీతెన్దితార్ (అనుపపత్తియొయి

త్యాది) అనుపపత్తియొక్కణ్ణుపత్తియాలే శక్తిత్తలవతు - మహీమహీధరాదిరూపేణవేటొరువరాల శెయ్యుమడయాలి విచిత్రకార్య ద్విత్వేన - 'ఇన్దై యున్దొమ్మొక్కు కైక్కు యోగ్యమానవిచిత్రజ్ఞాన శక్తికలైయుడైయానొరువక కర్తావాక వేణుమ్' ఎన్దుశివ్విరక్తికల్పిన్దై. 'అనుపపత్తియొక్కణ్ణు సార్థదర్శనా త్తిరుపసాగి సూతార్థాన్తరకల్పనమ్ - అర్థాంతి' ఇత్యర్థాపత్తిలక్షణమ్ అర్థాపత్తివాది - ప్రా ప్తానికి 'అనుమానత్తి' లే యతీన్ద్రీయవేణ్ణుకైయొటతు యుక్తియాలేఅన్ద్రీయగళుక్కు-వాన్దుట్టరుప్పానొరువక కర్తావాక వేణుమెన్దతిత్తై. మహామహీధరాది నిర్వికార్యత్వానుమానత్తాలే తన్నిర్వాణానుగణవిచిత్రజ్ఞాన శక్తికనాయ్ నిరవయువనానవీశ్వరనై కారణత్వేనకల్పిక్కు మను - 'అర్థి-కక - 'ఇరుత్తాక' ఎన్దుతుక్కు - స్థావరవాకవెన్దు విపక్షీత్తర్థమ్ (మఱుకలిత్యాది). సర్వాధిక, పరమపదత్తి తిరు క్కు మావాప్పలే యవర్ తిరువుత్తేత్తిలే యిరుక్కుక్కు. డుమోవెన్న (ఇవర్ పక్కలిత్యాది) సర్వాధికశివ్విడి సులభనానవిడమున్దోవెన్న (మో. సో. త్యాది) 'మహీహశరదోనేకా స్వయాసార్థమనిన్దితే! లత్తుజేనచత్సామినమాంకోకః ప్రధక్ష్యతి' ఇతిచిత్రకూచేనీతాన్ద్రావతి రానా. 'ఇన్దైపుణ్యమిదం మేధ్యమిదంబహుమ్యుగద్విజమ్ | ఇహనత్సామి సామిత్రే సార్థమేతేన పశీణా' ఇతి. ఇన్దైవారామః. అన్దై నీననాన్దై, 'ఇన్దై' ఎన్దుతుక్కు-భావమ్ (మయిరత్యాది). 'ఇరుత్తాక' ఎన్దుతుక్కు - ఇరుక్కు వేణుమెన్దిని శైవుమాత్రజ్ఞాలే యెన్దు త్తాన్దై (మిత్రభావమేయిత్యాది). విరుత్తా - వృద్ధాన్దవడి. 'విరుత్తా' ఎన్దు-ప్రజాననైవొల్లుమోవెన్న (తలైమకనైయుమిత్యాది). తలైమకనై 'ఇన్దు' ఎన్దువిడమున్దోవెన్న (అవత్తైయుమిత్యాది). కిల్లిత్తి - కిల్లివి. ౫ 'పూతలిక్కిల్లత్తి' ఎన్దువువకనవలతే. 'ఇన్దైయదతిః పరః' ఇత్యాదిచ్చాన్దొగ్యే. 'అతిః - దివః - పరః - యత్ - జ్యోతిర్దివ్యతే' ఎన్దున్దుయమ్. పరః - పరప్రాత్ ఎన్దు పడి.

౨-౨-వి ॥ 'పరః' ఎన్దిటల్లివ్యత్యయమ్ - ఛాన్దసమ్. ౯౭

ఈ.—జ్యోతిర్దీప్యతే! ఎన్నిటవడియే ఎప్పోతు మొక్క విశజ్ఞానిట్టతాయ్, నిరవధిక తేజోరూపమా యిరుక్కిట పరమపద తిలే యెట్టునరుళి యిరుక్కిట వద్దితీయనే! ప్రకార తిలేయితే నానాత్వముళ్ళతు; ప్రకారియెరువనేయితే. (ఉన్నైయిత్యాది) శడక్కెన ముక్కజ్జాట్టిన వున్నైక్కణ్ణుకలగ్గిన వెన్నెళ్ళముకన్డే యనుభవియానిష్టతు. (తేవర్ కల్కెల్లామ్ విరుత్తా విశజ్ఞుమ్ శుడర్ చోత్తియుయరత్తోరుత్తా) ఎట్టు శోల్లుకిటవివ్వేషణజ్జుళ్ళు క్కరుత్తు = మేలానార్ క్కుమ్ మేలాయ్ పరమపద తిలే యెట్టునరుళియిరున్దు అవర్ కల్కె యనుభవిప్పిక్కుమాప్పో లేలన్నై యనుభవిప్పిక్కు వనుభవిత్రవెన్నెళ్ళమ్ ప్రీతమాకానిష్టతెన్దె.

శీ-౨॥ ఇన్ద్రబ్రహ్మలోకాదిక శుక్లెల్లామ్ మేలాయిరుక్కిట వైకుంఠరూపమానయా తొరుజ్యోతిస్సు విశజ్ఞానిష్టతు ఎన్ని వ్రహ్మసిక్కి జ్జిప్పడియర్ణమ్ వివక్షితమ్. భాస్వత్తిలే, జ్యోతిశ్శుద్ధినిర్దిష్టమ్ - పరంబ్రహ్మమెన్దర్ణమ్. “విశజ్ఞుమ్” ఎన్ద వర్తమాన్దార్ణమ్ (ఎప్పోతు మొక్క వెన్దతు). “శుడా ర్చోత్తి” ఎన్ద - మిమిలైచ్చొల్లాయ్, (నిరవధిక తేజోరూపమాయ్) ఎన్నిటతు. ఒరువనోవుళ్ళతు, నిత్యసూరికళితై యోవెన్ని (ప్రకార తిలేయిత్యాది). ఎన్నళ్ళమ్ - శున్నై - ఉకన్డే - ఉళ్ళుమెన్దస్వయమ్.

ప్ర-తి.—అకామ్బాట్టు (కరుత్తేయిత్యాది) (ఇరుత్తాకవిరుత్తినేక) అయోధ్యాకాణ్డే చిత్రహుటేసీతాం ప్రతిరామః. “యదీహ శరదోనేకాః త్వయాసార్ధమనిన్దితే | లక్ష్మణేనచవత్స్యా మినమాంశోకః ప్రథత్యుత్తి” — ఆరణ్యకాణ్డే పల్లవార్ణామ్, “ఇంపుణ్య మిదంమేధ్య మిదంబహుమృగద్విజమ్ | ఇహవత్స్యా మిసామిత్రేసార్ధమే తేనఽక్షిణా”.

[తి-మొ-౧౬-౨]. పార్ వణ్ణుమడమడైపనిన న్నామలర్ క్కిల్లత్తి | నీర్ వణ్ణున్దార్వక త్తిలిరుక్కైయై మున్ని సైన్దవనూర్ |

కార్ వణ్ణుముతుమున్నీరగ్గడన్ద తై తలశయన | మారెణ్ణు నెణ్ణుడైయార్ పరెమైయాళ్వారే ||

తాత్పర్యము.—నిత్యసూరి నిర్వాహకుడవై తేజోమయమైన పరమపదమందు వేంచేసియున్న జ్ఞానశక్తిసంపన్నుడవైన ఓ! స్వామీ! నిన్ను నామనస్సులో స్థిరముగానుంచుకొని యనుభవించుచు ఆనందించుచున్నాను.

మూ.—ఉకన్డేయున్నై యుళ్ళుమెన్నళ్ళ తకమ్బా | లకన్దానమర్ న్దేయిడజ్గోణ్డవమలా |

మికున్దానవకమార్వకలమిరుకూఱా | నకన్దాయ్, నరశిగ్గమతాయవురువే ||

ఆ.—(ఉకన్డే) ఎన్ను శ్శేవుకున్దరుళినవున్నక్కైయమ్ తెయలైయు మెన్నెళ్ళుకన్దకొన్దనుసన్దిక్కు, ఇతుకారణమాక నీమికపుమ్ ప్రీతనాయ్, ఉన్నైక్కాణ్ణుమైయాలే కలగ్గిన వెన్నెళ్ళు తెలియుమ్బడి యెన్నెళ్ళై యెల్లైక్కు మిడమాక కొల్లొళి నా యెన్నితార్.

అన్వ.—అకన్దాన్ అమర్ న్ద ఇడక్కొణ్డ (౩) అమలా మికుమ్ తానవక (౬) మార్వ అకలమ్ ఇరుకూణా (౯) నకమ్ తాయ్ సరశిగ్గమతాయ (౧౨) ఉరువే ఎన్నుళ్ళుత్తు అకమ్బాల్ (౧౫) ఉన్నై ఉకన్డే ఉళ్ళుమ్. (౧౮)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, హృదయనాయ్ కొణ్డెన్నెళ్ళిలే యిరున్దువిరోధినిరసనశీలనానవున్నై యెన్నక వాయుకన్దనుభవియానిష్టతెన్దెటార్.

అకవాయిలే, పారున్ది, ఇడక్కొణ్డు, (౩) అతుతానే ప్రయోజనమాక విరున్ద ఉజ్జ్వలిస్వభావనాయ్, ప్రబలమాన దుర్బలస్థైర్యాల్లి త్తిరున్దమెక్కు సూచకమెన్నలామ్బడి పరబలభుజబలజ్జళాలేమిక్కు, అమరనానహిరణ్యనుడైయ, (౬) మార్ పత్తిలే, పెరియజిడక్కై, ఇరుకూఱామ్బడియాక, (౯) నఖుత్తై, త్తావుమ్బడిపణ్ణిన, నరసింహమాన, (౧౨) రూప తైయొడైయవనే! ఎన్నుళ్ళుత్తిక్, అకనాయాచతు, (౧౫) శున్నై, ఉకన్డే, అనుభవియానిష్టతు. (౧౮)

అర్థము.—లోపల అమరియుండి విశాలముగా వేంచేసియున్న (౩) ఉజ్జ్వలిఃపదా! మిక్కిలిబలిష్ఠుడైన (హిరణ్య) అమరునియుక్కు (౬) పక్షస్థలమందున్న ప్రదేశమును బద్దలగునట్లు (౯) నఖములను స్పృశింపఁజేసిన నరసింహమైన (౧౨) రూపముగలవాఁడా! నాన్యాయ మయొక్క అన్తఃప్రదేశము (౧౫) నిన్ను సన్తోషించి ధ్యానించును. (౧౮)

ఈ.- ఏమామ్బట్టు. తూణితేతోల్ శ్రీ ప్రహ్లాదనుడై య వార్తయై త్తీర్తావ్వులే తమ్మార్తయై త్తపడియై యనునట్టి తేతుకితార్.

(ఉకన్డేయై నై యుళ్ళుమ్) పిరిన్దుక్కేళోడే తలై క్కట్టుముకప్పన్తిక్కే, ఏకరూపమాక పున్నై యనుభవి ట్టుమ్మడి. (ఎన్నుళ్ళత్తు) * ఎణ్ణేకొణ్ణి నైయుడై తాన వెన్నుళ్ళత్తు. (అకమ్బాలకన్దా) ఉళ్ళుక్కుముళ్ళే. ౧ “ఉళ్ళు భావి” ఎన్నుమ్మడియే ఓమర్ పిళన్దవిడమెజ్జుమ్ మఱుననై యుమ్మడి. (అమర్ నే) తన్నేతాకవత్తభినివేళత్తై పుణ్ణి. (ఇడన్దొణ్ణి) అనకాశముళ్ళ విడమెజ్జుమ్ తానేయామ్మడినితైవ. (అమలా) ఇవ్విరుప్పకన్దన్వళుకొరుప్రయోజనత్తై క్కణ్ణి నైట్టిక్కే, ఒరుపేతువై పున్ద్రీయుమన్తియేయరుక్కై. “ఎణ్ణేకొణ్ణి నై య తాయ్” ఎన్దలై సాధనమాక నినై శ్శిరుక్కియిల్. (మిరున్దాననక) ప్రాతికూల్య త్తిలోరళివిల్ నిలాతదాననక. తన్నై యిల్లై శ్శెయ్ కై యన్తిక్కే, తన్ను యిల్లై యి నే నల్లిన్దవ; ౨ “జ్ఞానీత్వాత్తై వ” ఎన్నక్కడవతితే. (మార్వళమిరుకూడానకన్దాయ్) అకన్దమార్వానతం ఇరన్దూకూడామ్మడివన్దనల్ల నఖత్తై యుడై యవనే! నకత్తాయె నిటనల్లోల్ శ్రే మెల్లోల్ శ్రాక్కి క్కిడక్కిటతు. (నరళి జ్ఞనుతాయపురువే) ౩ “నడైకరూపరూపాయ” ఎన్దిటవిగహత్తైయే! ఇప్పడికొళ్ళత్తు; ఇరన్దూవడినైక్కొళ్ళువతే! ఇత్తొళళోల్లి శ్రీ ద్రాయీల్ శ్రేన్నెన్నిల్; ఆశ్రితరుడై య ప్రతిజ్ఞానమయ త్తిలేవన్దతోల్ బుమవనాకై యాలే, నూణితేతోల్ శ్రీ నావ్వులే వన్దతోల్ శ్రీ, హృదయావకాశముళ్ళవిడమెజ్జుమ్ పుకున్దు, కమర్ విళన్దవిడమెజ్జుమ్ సీర్ పాయ్ చ్చురూపావ్వి లే, నిరమ్మవెన్నై యనుభవిప్పి త్తానెన్దెత్తార్.

2.

౧. ౧॥ ఏమామ్బట్టు (ఉకన్డేయైతాది. “ఇరకూడానకన్దాయ్ సరళిజ్ఞనుతాయపురువే” ఎన్దలై క్కటాక్ తవతారికై (తూణితే యితాది).

ఏకరూపము (పిరిన్దితాది). వివరణమ్ (ఉళ్ళుళావియితాది). “అమలా” ఎన్దతుక్కు భావమ్ (ఇవ్విరుప్ప క్కితాది). స్థితిప్రయోజనమాక పుమ్, నిన్దేతుకమాక పుమిరుక్కై - అమలత్వమావత్తైవడి. “ఒరుపేతువైప్పద్రీ యన్తిక్కే” ఎన్దిటతే; “ఎణ్ణేకొణ్ణి నై య తాయ్” ఎన్దలై సాధనమన్దో వెన్న (ఎణ్ణేకొణ్ణి వితాది). మిరుసియై తాలేయెన్ (ప్రాతికూల్య త్తి లితాది). ఏతద్వివరణమ్ (అన్తిక్కే యితాది). తాననక - దాననక. ప్రహ్లాదనుయిర్పై యె వెన్న (జ్ఞానీత్తితాది). “ఉదారాస్సర్వవైతే జ్ఞానీత్వాత్తైవ మేముతమ్” ఇతి శ్రీ తానూమ్. నకత్తాయెన్దలమై - నకత్తైయుడైయవనెన్ద కాట్టుమెన్న (నకత్తాయెన్దిట వితాది). హర్షభావమ్ (అన్దిగరూపేతాది). “ఎన్దకరూపరూపాయ విష్ణువేసర్వజ్ఞవే” ఇతి శ్రీ విష్ణుపురాణే. “సరళిజ్ఞమ్” ఎన్దతుక్కు భావమ్ (ఇరన్దేతాది). సాన్దొళళోళి త్తభావమ్ (ఇతాది లితాది). ఇత్తాలెన్దతు - ఇప్పాట్టాలెన్దపడి మిరున్దానననెన్ద తొడజ్జి, ఉరువే-ఉకన్డేయై నై యుళ్ళుమ్మడియెన్నుళ్ళ త్తకమ్మలెన్దతొడజ్జి, ఏత్తుకితారిత్తన్వయః.

2.

ప్ర.తి.-ధగవన్దితాయమ్ “ఉదారాస్సర్వవైతే జ్ఞానీత్వాత్తైవ మేముతమ్! ఆస్థితస్సహియక్తాత్తమామే వానుత్తమాంగతిమ్”. — శ్రీవిష్ణుపురాణే “అవికారాయశుద్ధాయ నిత్యాయపరమాత్మనే | సదైకరూపరూపాయ విష్ణువేసర్వజ్ఞవే ||”
మణివాళమామునికళ తిరువడికళేశరణమ్.

2॥

తాత్పర్యము — అతిప్రబలవిరోధియైన హిరణ్యాసురుని తనసఖులచే జీల్పిన సరసింహరూపియైన ఓ! స్వామి! ఆశ్రితమలభండవైన నీవు నాహృదయమందంతట వ్యాపించి వేంచేసియుండి నన్నానన్దింపించుచున్నావు.

2.

౧౦౦ తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౮ - పా - ఉరువాకియ వాళ్యళానగళి.

మూ.—ఉరువాకియ వాళుశమయ్యక్కెల్లామ్ | పారువాకినిన్టానవనెల్లాప్పొరుట్టుమ్ |

అరువాకియ వాళియైత్తేవర్కక్కెల్లామ్ | కరువాకియకణ్ణనై క్కణ్ణకొణ్డేనే ||

౮||

౨.—(ఉరువాకియ) వేదబాహ్యమాన పట్నమయ్యళిల్ నాళ్ళు కాళపడిపరివారిత్తు, సర్వాత్త హతనానతనై యైనక్కుక్కాట్టి యరుళినవనై, నాళ్ళ కాణవుమ్ పెల్లొన్ నెన్దితార్.

౯.

అన్య.—ఉరువాకియ అళుశమయ్యక్కెల్లామ్ పారువాకి (౩)నిన్టానవక్ ఎల్లాప్పొరుట్టుమ్ అరువాకియ (౬) అత్తిమై తేవర్కక్కెల్లామ్ కరువాకియ (౯) కణ్ణనై కణ్ణకొణ్డేనే (౧౧).

—పాదము—

పన్న.—అనన్తరమ్, సర్వాన్తరాత్తావాయ్, సర్వకారణభూత వాయ్, సర్వసులభ నాన వునై క్కాణప్పెల్లొన్ నెన్దితార్.

ఆపాతప్రతీతియి లొన్టపాలే యరుక్కక్కడవతాన, చార్వాకపాద్యక్షపణవైశేషికసంజ్ఞాపాశుపతిరూపమాన బాహ్యసమయ్యళాళుమ్, ౧ “అణువక్షేచ్యమయముమతీవగునిలైయనై” ఎన్దితపడియే ప్రతిభటనాయ్కొణ్ణు, (౩) అప్రకమ్మయినాయరుక్కమన నాయ్, సమస్తపదార్థభృగుమ్, అన్తరాత్తావాయ్కొణ్ణు, (౬) ప్రధాననాయ్, బ్రహ్మదేవర్కళుక్కడజ్జ, కారణభూతనాయ్, (౯) ఆశ్రితరక్షణార్థమాక కృష్ణనాయవతీతవనై, క్కణ్ణసుభవిక్కుప్పెల్లొన్ నెన్దితార్. (౧౧) పారు - ఎతిర్.

౧౦.

అర్చము.—(పరిశీలించనప్పుడు) ఒకకాస్త్రమువలెనున్న జైనబాద్ధాదిపణ్యతములచేతను అవిచాల్యముగా (౩) ఉన్నవాడును సమస్త పస్తువులను అంతరాత్తయైన (౬) ప్రధానాడును దేవతలందరికిని కారణభూతుడైన (౯) శ్రీకృష్ణుని సేవించితిని (౧౧).

౧౧.

ఈ—ఎట్టామ్బట్టు. సకలపదార్థభృగుమ్ మన్తరాత్తావాయ్, బ్రహ్మదేవర్కళుక్క క్కారణభూతనానవనై క్కాణప్పెల్లొన్ నెన్దినియరాకితార్.

(ఉరువాకియ వాళుశమయ్యక్కెల్లామ్) ఆపాతప్రతీతియిలొన్ట పోలేయిక్క, శిలవల్లై విధిప్పతు, శిల వల్లై సమేధిప్పతు, సమేధపరిహరతై చ్చొల్లువతాయ్కొణ్ణుపదేళిప్పొరుమ్ కేట్పొరుమాయ్ప్పొరుకిణి బాహ్య సమయ్యళళెల్లావల్లొలుమ్, (పారువాకినిన్టానవక్). పారువెన్ట - తిణ్డై. అవల్లొల్తనై యిల్లై శెయ్యున్దెల్లొత్త పడి అప్రతిహతనాయ్నిన్టా. (ఎల్లాప్పొరుట్టు మరువాకియ వాళియై) సకలపదార్థభృగుమ్ మన్తరాత్తావాయ్ నియామకత్వత్తాలే ప్రధానమూనవనై. (తేవర్కక్కెల్లామ్ కరువాకియ) బ్రహ్మదేవర్కళుక్కెల్లామ్ కారణ భూతనాయ్శ్చవనై. (కణ్ణనై) కార్యజ్ఞళితై యెన్టుక్కుతా కార్యమానవనై. (కణ్ణకొణ్డేనే) అవతారిత్తున్కుప్పిత్తాడరాయిక్కు (కణ్ణకొణ్డే) ఎన్దితారిత్తే; ప్రేమార్ద్రచిత్త క్కెన్ట జ్ఞాణలామ్, అవతారి సమకాల త్రిలుసు

జీ-అ || ఎట్టామ్బట్టు (ఉరువాకియవిత్వాది). “ఎల్లాప్పొరుట్టు మరువాకియ - తేవర్కక్కెల్లామ్ కరువాకియ కణ్ణనై కణ్ణకొణ్డేనే” ఎన్ట పద్యజ్ఞేక్కుటాక్షి తవతారికై (సకలపదార్థభృగుమిత్యధి).

“ఉరువాకియ వాళుశమయ్యక్కెల్లామ్” అమృతయితాయుక్కుటాళు శమం క్కెల్లావల్లొలుమ్ మెన్టుకొణ్డెల్లొమ్. ఆపాద్యళి చ్చొల్లుకొణ్డె సమయ్యళళుక్కుకేతెన్న (ఆపాతేత్వాది). ఉరువాకియ - ఆపాతప్రతీతియిలొన్టపాలే యరుక్కిణవెన్ట శబ్దార్థమాకవునాన, పారువాకినిన్టా - తడైయాయ్నిన్టా. ప్రతిభటనెన్టపడి. “అదై” ఎన్టత్తొల్ భావమ్ (అవల్లొల్తిత్యాది). అప్రతిహతనాయ్ నిన్టొయవతు - ద్విధాప్రమాణసిద్ధ నాయ్నిన్టొ. మెలే “ఉరువాకియ” ఎన్ట - కారణత్విష్టొల్లకైయాలే, “అతియై” ఎన్ట ప్రధానవైచ్చొల్లుకొణ్డె. కరువెన్ట - గర్భమాయ్, అత్తాలే - కారణత్విష్టొల్లకొణ్డె. కారణత్వమేయాకిల్ సౌలభ్యమిలైయోనన్న (కార్యజ్ఞళితైయిత్యాది). ఒన్టుక్కు-వనుదేవర్కళు. (కణ్ణకొణ్డేనెన్దితారిత్తే) ఎన్టవనన్తరమ్, ఇతుక్కుక్కరైన్దెన్దొల్ ఎన్టుకూట్టువతు,

(౨౬) తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౪ - తి - మైయార్ - ౧ - పా - కణ్ణకొణ్ణు వ్యాఖ్యానము. ౧౦౧

ఈ.-కాణవైణ్ణ తుశిశుపాలాదికళుక్కు. బాహ్యసమయజ్ఞతాలవిచార్యనాయ్, సర్వాస్తగతావాయ్కొణ్ణసద్వినియ న్నావాయ్ బ్రహ్మాదికళుక్కు ముత్తానకనాయరున్నునైత్తు ఆశ్రితసులభనానవనై కాణపైల్ శే నెన్దితార్. ౮.
శీ-అ॥ పాపైనిగమిక్కితార్ (బాహ్యత్యాది) ౯.

అ-అ-వి ॥ అకర్త వశ్యనానతాక్, కర్త వశ్యరోదుసజాతీయనాయ్, అప్రాకృతికవ్య సంస్థాన తెయితర-జాతీయమాక్కిన్దవతెరి త్తా నెన్దుమ్, తక్ జన్మతైయనుసనితారుడైయ జన్మతైయక్క-చువనెన్దుమతిక్కై - కాణ్ణై ఆక్తయారే, పితృహారాన తమమ్మహిమమ్. సముకాలత్తిలుమ్ శిశుపాలాదికళు క్కణ్ణియక్క-డా తెన్దితార్. ౮.

తాత్పర్యము.-సకలసగౌరవములను సత్కర్యమియై, బ్రహ్మదులకుఁ గారణభూతుడై కుదృష్టుల కప్రకంప్త్యుడై సర్వసులభుడైన శ్రియఃపతిని నేనునేవించితిని. ౮.

మూ.-కణ్ణకొణ్ణై నెనశేయారక్కళిత్తు / పుణ్ణైవై న్నాయినపల్ శ్రోడఱుత్తు /

తొణ్ణైర్క్క-ముత్తుణ్ణవొన్నాలై కళ్ శోన్నేన్ | అణ్ణై తమరర్ పెరుమానడియేనే ॥ ౯॥

ఆ.-కణ్ణకొణ్ణు) ఇప్పడికణ్ణైర్క్కణ్ణకొణ్ణు అవనైయేత్తివుమ్ పెల్ శ్రోన్దితార్. ౯.

అన్య.- ఎక్ కణ్ ఇన్దై ఆర (౧) కణ్ణకొణ్ణు కళిత్తు ప్పణ్ణై (౨) వినైయాయిన పల్ శ్రోడు అఱుత్తు (౩) అణ్ణై అమరర్ పె రుమాన్ అడియేక్ (౧౪) తొణ్ణైర్క్క అముత్తుణ్ణ తొన్నాలైకళ్ శోన్నేన్ (౧౫). ౯.

సన్ని.-అనన్తరమ్, ఎన్నుడైయప్పరూపాను రూపమాకక్కణ్ణసుభవిత్తు విరోధియజ్ఞప్తేన్, వ్రాహ్మభూతనానకన్ పెయిత్తిలే భాగవతరో గురుభోగ్యమాన్యుడి వాచికిచ్చిత్తా, రమ్బుణ్ణప్పెల్ శ్రోన్దితార్.

జ్ఞానప్రేమాశ్రికమాన ఎక్ కణ్ణై, ఇరణ్ణుమ్, ఎయిఱునిత్తైయమ్బడి, (౩) కణ్ణకొణ్ణు, కళిత్తు, ఇన్దస్వరూపజ్ఞానమడియాక ఆ నానిసిద్ధిమాన, (౪) అమాత్కొరమమకారావ న్ననువిరోధికతైయమ్, సవాసనమాక, ప్పొక్క, (౫) పరమపదత్తిలే, * అనుచ్చిలు మురుగ్గళిశిమి మాన వ్రాహ్మభూతమగు, నిత్యకవిగరనానాక, (౧౨) అవనడియార్క్క, * కన్దసుభవిక్కులామ్బడి, శబ్దసన్ద ర్భూతమానవాచిక కణ్ణైర్క్క, (౧౩) ప్పణ్ణి నేక్. (౧౪) ఇప్పట్టిల్ - మన్రిత్తిల్ ప్రధనుపదార్థమాన స్వరూపజ్ఞానతైయమ్, మధ్య ముపదార్థమాన విరోధినిప్పియైయమ్, పరమపదార్థమాన కైత్తన్య ప్రతిసమ్బుత్తిత్తైయమ్, కైత్తన్య ప్పణ్ణివిశేష తైయమ్, మన్రి త్తైయమ్, అత్తన్యమాన తియిశేషత్తైయమ్ ఇప్పిల్ శ్రోన్దియైదు. ౯.

అర్థము.- నాన.మనముల గిష్ట వ్యయ పూర్ణ మగునట్లు (౩) నేవించి సంతోషించి అవాదియైయున్న కర్తములనన్నింటిని సవాసనముగా భరించి (౫) పరమపదమందలి నిత్యమూదులకునామమైన శ్రియఃపతికి దాసుడనైన నేను (౧౨) శ్రీవైష్ణవులకు (భగవదనుభవము నెడి) అన్యుల పానముఁ జేయునట్లు శ్రియసందర్భరూపమైన తిరువాయ్మొళిని (౧౩) చెప్పితిని (౧౪). ౮.

ఈ.- బన్బతామ్బట్టు. తన్నైయనుభవిక్కు ప్పెల్దు. అతుక్కుమేలే, శ్రీవైష్ణవరకళుక్కు భోగ్యమా మ్బడి తిరువాయ్మొళి పాడవుమ్మెల్ శ్రోన్దితార్.

(కణ్ణకొణ్ణు) “నానత్తైప్పక్” ఎన్దవిడాయెల్లా శ్లెడక్కాణపైల్దు. (ఎక్ కణ్ణైయార) “కాణక్కరుత్తు మొక్ కణ్ణై” ఎన్దకణ్ణై విడాయ్ కెడ. (కణ్ణైయార-కణ్ణకొణ్ణు) కలియర్ “వయితార్వుణ్ణై” ఎన్నుమాప్పోలే. (కళిత్తు)

శీ-అ॥ బన్బతామ్బట్టు (కణ్ణకొణ్ణిత్యాది). (కణ్ణకొణ్ణైకణ్ణైయారక్కళిత్తు - తొణ్ణైర్క్క-ముత్తుణ్ణవొన్నాలైకళ్ శోన్నేన్” ఎన్దపదజ్ఞైక్కటాతీ త్తవతారిక్త (తన్నై, యిత్యాది).

కణ్ణన్నా తే “కణ్ణకొణ్ణు” ఎన్దతుక్కువాసనై (నానత్తైప్పిత్యాది). “ఆర” ఎన్దతుక్కుర్థమ్ (కలియరిత్యాది), కలియర్-పళియర్.

ఈ.-మఱుకొన నెఱుకొనఁ బుత్తు. (పడ్డవిని యాయినవల్ల నొకడఱుత్తు) ఇచ్చకప్పుకొడై చున్నరానప్రాకనకర్జులైనవానన
మాకప్పొక్క. (తొడ్డొక్కముఁ తుడ్డొచ్చున్నాకొకలొన్నేక) ఎన్నలవుమనికే, వైష్ణవకళుకు ముఁకారకనాక
పెప్పొక్క. (నానుముడ్డొ, ఎకపరికరముమోసివత్తు, ఎకబద్ధకళుకుమొక పరుట్టడవల్లనానేక) ఎన్నొచ్చొచ్చే.
(తొడ్డొక్కముఁకొకలొన్నేక) తదియకేమత్వ పర్యంతమాన పేర్లై పేర్లై. (పేర్లై పేర్లై) కనుకురుద్దపడియూ లే
ఇత్తు తాన్తొన్నయిన కైప్పొక్కయొక వద్దతొన్న. (అడ్డొత్తుమరి పొకమూరడియేనే) సర్వేశ్వరనా లే విషయకృ
తనానేక.

జి.ఆర్. ౩౨ - పూర్ణనాక. పట్టే - వ్రాతనమాన. చగ్గిలోడు - వాననయోడు. ఇడైదువర్ - ప్రతిబద్ధుడు. నానామునైనాడు -
 'కణ్డొకొణ్డొ' పన్నెత్తప్పల్ల (ఎకకణ్డొకొయారకళితై) పన్నెత్తప్పల్ల (ఎకకణ్డొకొయారకళితై). 'తొణ్డొక్క ముత్తుణ్డొ' పన్నెత్తప్పల్ల
 (ఎకకణ్డొకొయారకళితై). పలితాంబ (తిరుమలమ్మ తప్పల్ల). అతావను - వాచికైదువర్ పుట్టాప్పల్లలో నెన్గు కరుత్తు.
 మేలుకొవరాత్త (మేలుకొవరాత్త). తాన్తిరియార్ కప్పల్లు - స్వయత్న మాలవన సాధనకు. అట్టల్లమరి పేరమానడియేకొ -
 కలికలప్పడి - ఎకకణ్డొకొయార - కణ్డొకొయార - పన్నెత్తప్పల్లలో పన్నెత్తప్పల్లలో నిత్యప్రయోగం.

తాత్పర్యము.—శ్రీయోగవీరి సంపూర్ణముగా యథామనోరథమునుభవించి సంతోషించి ప్రాచీనపుణ్యస్థానములకు పుణ్యములను సేవించుచు భోగిగొట్టుకొని శ్రీవైష్ణవలంఛనము నభివృద్ధిపెంచి సంతోషించునట్లు తిరువాయ్మొట్టనీ జేసితిని.

మూ : - అశ్వినానివశ్యనశ్శారదుః శేయమ్ । నక్షిణానైవైపుకః పుష్కలైవృత్తి ।

సైబానానై, కుక్కుమూలకమళిత । వసియానై, అక్షిదక్షియేనుయ్వాతా ॥

ఆ.—(అడియానివ) పెరియశిరువడి, తన్నిరువడికిల్ శెయ్యప్ప వృత్తిక శ్లొవర్ మైయమ్, ఎన్నెయిట్టు, నిర్వేతుకమాక
 చెయ్యవత్తుక్కొట్టగళినా సెరువనై యాశ్రయిత్తునానుయ్యప్పడియే! ఎన్ఱితార్,

[illegible][illegible][illegible]

అ.ము. — ఇతఁడ (మనకు) దాసుఁడు అని (3) నావిషయమై పూర్వమైన కనుగ్రహము (4) చేయఁచున నొప్పునాఁడును పరిపూర్ణమైన (5) కీర్తిగలవాఁడును నుందరిమైన తొక్కులుగల (6) గరుత్మంతుని ధ్వజముగాఁగలవఁడును సజ్జీవములేక (యోగ్యా యోగ్యనిరూపణము చేయక) (7) లోకములను కాలినిన శ్రీపాదములుగలవాఁడునైన శ్రీయఃపతిని (8) పొంది దాసుఁడనైన సేను హజ్జీవిం చిన విధము (9).

ఈ.- పతామ్యట్టు. ఇప్పడియవనై పెళ్ళుకృతార్థనానే న్నిటార్.

జీ-ఆ: వత్సావృట్ట (అశ్వయోనిత్యాది). “అగ్రేణ్వియోషయోవృత్తా” సుగ్రీవపుత్ర సుబలతాత్ర (విజ్ఞప్తియిత్యాది).

ఈ.- (అడియాసివనెస్తు) "మేల్ పడ్డప్పుకుకీటవాదాగ్యమ్ ప్రాప్తమ్" ఎత్తుశొల్లు కై కాక, "అడియా" ఎత్తురు పేరై యిట్టు ముద్దు బువకరి త్తము. (ఎనక్కారగుల్ శెయ్యుమ్ నెడియాన్) కొళ్ళుకీటవెన్నులనిక్కి, తన్నుళవిత్త యువకరి త్తప ర్వేర్వోర్ కై * అను సఱు వారిడియారితే. పుత్రిక కళిక్కు అంశ మెయితేయుళ్ళు; ఎల్లావన్ ది లుమ్ కు లుడ్డు అనుకు-మతే చుడిచూర్ కు. పిల్లైయకళడ్డ బ్రహ్మరాయర్, "భట్టరై సమాచాన మ్మచ్చవే లుక్" ప్పు, "ఇను క్క మురారియమ్" ఎన్నివనై నరక్కట్టివారాయ్, "అననై త్తిరువుళ్ళిత్తలే విషయాకరి త్తరు ప్పు" ఎన్ను మ్మచ్చెప్పన్ ; అవనుచునన్ శిలవార్తై విణ్ణప్పజ్జాయ్తు, తిరువుళ్ళముమ్ ప్రసన్న మాయికకక ముదలే; ఇనచుడ్డ య నైచ్చనత్తమరుక్కుమ్మడి తిరువుళ్ళమ్మబ్బియికైయుడ్డే, ఎవ్వార్ కళాయ్: "శొల్లవే ణమో" గెల్లిదానరేకళ్ళిల్" ఎత్తుతుతోడక్క మాక, ఇచ్చాట్టై యుళిచ్చేయ్ తార్. (ఆరరుల్ శెయ్యుమ్) పెఱుకీటవె న్నళిపిలే మ్మక్కే, తంగళిత్తుళవిలే త్తన్దా. తనక్కళవుతానెన్నెన్న; (నెడియాన్) "సర్వేర్వోర్" ఎన్నుమి త్త. (నియైయత్తాళ్ళ) ఇత్తుతా నానిచ్చిసుపపాదిక్క వేణ్ణి యిమనతో, కట్టిక్కణ్ణిక్కికొడియిలే తెరియూతో. తొవ్విరొద్ది గుండ్రైయైయైయనాయ్, సంస్తర భగవదనుభవత్తాలే దర్శనీయచూన పేషైయై యనా యారుక్కుల పరిమతినుండియై భృజమాకవుడైయవనై పరియతినుండియై విషయాకరిత్తావ్వుళే యెన్నే మీ యుళిచ్చివన. ఇప్పుడి విషయా కరిక్కిక్కు ఇ త్తలైయిలెన్న నన్దైయైన్దెన్నెల్; (కున్డాములక ముంద్రనడి యాన్) నుంబుణ నినుపణమ్మణ్ణితే తిరువులకళన్దరుళినావ్వులే, నిర్దేతుకమాక వెన్దితార్. ఓరిడియన్లుడై యా మ భామిప్పర్ ప్పుమళ్ళుకొడ్డ తిరునడికలై యుడైయవనై. త్త పెరుమైయెయమ్, సాలభ్యజైయమ్ ఎన్దై యనుభవప్పిల్. (కొట్టడియే నుయ్దపాతే) శేషత్వమే హేతువాక వుజ్జివి త్తపడియె! శేషత్వజ్ఞానత్తుక్కి త్తనై ప్రయోజన మున్నో?

౧౮.

[illegible]

తాత్పర్యము.—నన్ను తనదాసునిగా నెంచి నాయందుఁ బూర్ణానుగ్రహముజేసిన సర్వాధికుడై సంపూర్ణకీర్తిగలవాడై గరుడ
ధ్వజుడై సకలజగత్తును గొల్చినవాడైన శ్రీయంపతిని యాశ్రయించి కృతార్థుడనైతిని.

౧౦౪ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౪ - తి- మైయార్-౧౧-పా-అతామతయానై వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

మూ.-అతామతయానై యడర్ త్తనన్టనై | చేతార్ వయల్ తెక కురుమార్ చ్చడకోవన్ |

నూతేశొన్న పొరాయిరిత్తుళిప్పత్తుమ్ | ఏతేతరుమ్ వానవర్ తమిన్నుయిర్ క్కే ||

౧౧

అథ్వార్ తిరువడిక శే శరణమ్.

ఆ.- (అతామతయానై) ప్రతికూలనిరసనమృణ్ణినాప్యేతే యన్నడైయ దుఃఖతైయెల్లావహాక్కి యరుళినవనైచ్చొన్న విన్న
త్తుమ్, వానవర్ తమ్ ఇన్నుయిర్ క్కేతానవనైత్తరు మెనితార్.

౧౧.

తిరుక్కురు కైప్పిరాన్నిళ్ళొన్నిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ.-అతామతమ్ యానై (౩) అడర్ త్తనన్టనై శేతు అర్ (౬) వయల్ తెక కురుమార్ (౯) శడకోవక్ నూతే శొన్న
(౧౨) ఓర్ ఆయిరత్తుళ్ ఇప్పత్తుమ్ (౧౫) వానవర్ తమ్ ఇక ఉయిర్ క్కు (౧౮) ఏతేతరుమ్ (౧౯).

ఽన్వీ.-అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కుళమక వితినుడైయ నిత్యసూరిభోగ్యతైయైయరుళి చెయ్కెతార్.

ఒరుకాలుమ్మట్టుప్పడత, మద తైయైడైయ, కువలయాపీడమాకివానైయై, (౩) నిరసిత్తకృష్ణనైప్పల్, శేతు, మిక్క, (౬)
వయలైయైడైతాన, అడ్డకియ, తిరునకరిక్కునిర్వాహక రాన, (౯) అథ్వార్, నూలునూతాక, చ్చొన్న, (౧౨) —, ఆయిరత్తుళ్,
ఇప్పత్తుమ్, (౧౫) నిత్యసూరికళుడైయ, ఉకన్, నెళ్ళైత శెన్ట, (౧౮) ఏతానిలుమ్. (౧౯) వానవర్ తమిన్నుయిర్ క్కేతాన సర్వేశ్వరనై
త్తరు మెనుమామ్. ఇతు - కలివిరు త్తమ్.

౧౧.

వాదికేసరి అడ్డకియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.-ఎడతెగని మదజలముగల కువలయాపీడమును (౩) చంపినశ్రియఃపతివిషయమై బంకనుంట్రిప్రదేశములచే పూర్ణమైన (౬)
పాలములుగల సుందరమైన కురుకాపురికినాథులైన (౯) సమాధ్వాన్లు నూలునూలుగా సాదించిన (౧౨) అద్వితీయమైన శేయిపాశురము
లలో ఈపదిపాశురములును (౧౫) నిత్యసూరులయొక్క సరసమైన హృదయమందు (౧౮) ఎక్కును. (భగవదనుభవజనిత శైలిల్య
మును ఇచ్చును) (౧౯).

౧౧.

ఈ. - నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళి త్తభోగ్యతైయాతే నిత్యసూరికళే హృదయత్తై నొవుపడుత్తు మెన్గెతార్.

(అతామతయానై యడర్ త్తనన్టనై) ఒరునాళుమ్ మాతాతమదత్తై యుడైయ కువలయాపీడ శే నిగసి
త్తనన్ట. అత్తైనిరసిత్తాప్యేతే యెకవిరోధియై వ్చొక్కినవనై. (శేతార్ వయల్) కువలయాపీడమోతాక, తిరునకరి
యిల్ వయలై యుగ్గువతు నడువతాక వైట్టాతేకిడన్డతు!. (నూతేశొన్న పొరాయిరమ్) కిట్టికిట్టియాక కొడుప్పా
నైప్పోలే, నూలునూతాక చ్చొన్నవడి. భారతరామాయణాదికళిల్ కాణ్డపర్వాదిభేదమ్బాలే, ధరిప్పార్ క్కెళితామ్మడి

జీ-ఆ|| నిగమత్తిల్ (అతావిత్యాది). „ఇప్పత్తుమేతేతరుమ్ వానవర్ తమిన్నుయిర్ క్కు” ఎన్టవల్ తైక్కటాశీ త్తవతారిక్ (ఇత్తిరు
వాయ్మొళియిత్యాది). నిత్యసూరికళే హృదయ తై నొవుపడుత్తుకైక్కు హేతుమరుళి చెయ్కెతార్ (త్తభోగ్యతైయాతేయెన్ట).

అటుకై - మాలుతల్, హర్దభావమ్ (అత్తైయిత్యాది). „యానైయడర్ త్తనన్టనై చేతార్ వయల్” ఎన్టపదచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్
(కువలయాపీడమోతానిత్యాది). ఇతువ్యాఖ్యాతావికరసోక్తి. అతావతు - అభ్యుక్తైక్కరుతీజ్ఞువరిల్ అథ్వారుళరాకమాట్టార్, అథ్వార్
క్కొరు తీజ్ఞువరిల్ తిరునకరియిలుళ్ళార్ సత్తైయిన్టిక్కే యిరుక్కైయాతే యవ్వరిల్ నయలుగ్గువారిలై; అకైయాతే, ప్రతిపక్షమ్బాన
నూతే సమృద్ధమానవయలైయైడైయ తిరునకరియైన్ట „నూలు” ఎన్జితుక్కుభావమ్ (కిట్టియిత్యాది). కిట్టి-జాళిక్. నూలునూతాక
చ్చొన్నతుక్కు భావమేతెన్న (భారతేత్యాది). మతల్ అదిపదత్తాలే-భాగవతముమ్. ఇరణ్డామాదిపదత్తాలే - సున్దరముమ్ శొల్లుకిఱతు.

ఈ-శెయ్ తారెన్దై. ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టి, నిత్యసూరికళో హృదయ తైప్పణ్యమత్తు మెన్ను తల్; నిత్యసూరికళుక్కే తాన పర్యేశ్వరనై త్తు మెన్ను తల్.

౧౧.

వడక్కు త్తిరువీతిప్పిళై త్తిరువడిక శేశరణమ్

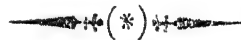
శీ-అ|| 'వానవర్ తమిన్నయిర్ కు - ఏతేతరుమ్' ఎన్న్ వయి త్తర్థమ్ (ఇ త్తిరువాయ్ మొట్టియిత్యాది). 'ఏఱు' ఎన్న్ - ప్రహరమాయ్, ఈడు పాడు. ఒరువనోరుచక్కై యిలేయిడి పట్టాల్ 'అవ నేఱున్డాళ్' ఎన్న్ లోకత్తార్ శొల్లక్కడవర్ కళితే ద్విత్వియాత్తుక్కు, 'ఏఱు' ఎన్న్ - పృథ్విభూమి, నిత్యసూరికళుక్కు ప్రధాన నాన చర్యేశ్వర నైచ్చొల్లకిఱు. 'ఁఱియిర్' ఎన్న్ - నెళ్ళు. ఇచ్చుయిర్ - ఉక్కన్ నెళ్ళు. ఆత్మామతగూనై యిత్తార్థ్య పత్తుమ్ - వానవర్ త మిన్నయిర్ కు - ఏతేతరుమ్ త్యన్వయః.

౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము. - సమృద్ధమైన తిరునగరికి సామిమైన సమృద్ధియు ప్రసాదించినదై మంచిన కువలయాపీడమును సంహరించిన సర్వేశ్వరుని విషయ స్థాన యీగురు పాపములును భోగ్యతా విశేషము చే నిత్యసూరికళ హృదయమును గరిగించును.

౧౧.

ద్రమిడోపనిపత్తజ్జతియి లి త్తిరువాయ్ మొట్టి క్కాన్ శ్లోకమ్.

(మైయార్) శీలాధికక్రియమురస్థలతో దధానోఽచార్యత్వేఽఘితం నదిశతీత్యతిమాత్రః ||

లభ్యాతితగిక మపతిస్యకృపాకటాక్ష మద్రాక్షమిశమితిసప్రహర్షతుశ్యే.

౪౮.

వాదకేసర అద్భుతీయమణ నాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. - సరి - అసమృద్ధియైన, సుర్యే - (తొమ్మిదవపత్తుయొక్క) నాల్గవతిరువాయ్ మొట్టిలో, శీలాధికక్రియమ్ - (సాకుమా ర్థాన్ని) స్వభావముల న్నిష్ఠురాలైన శ్రీమహాత్మ్యిని, ఉరస్థలతః - పత్తస్థలముచేత, దధానోఽపి-ధరించుచున్న వాడయినప్పటికిని, ఆత్మేఽఘితం - తిరుమొట్టిప్రమును, నదిశతి - (సర్వేశ్వరఁడు) ఇవ్వకనున్నాఁడు, ఇతి - అని, అతిమాత్రః ఖిన్నః - మిక్కిలిదుఃఖించినవాడై, తతః - తరువాత, తాస్య - ఆ సర్వేశ్వరునియొక్క, కంఠపి - ఒకానొక, కృపాకటాక్షమ్ - కృపవలనఁగలిగినకటాక్షమును, లభ్యా - పొంది, తామ - సర్వేశ్వరుని, అద్భుతీయ - చూచితిని, ఇతి - అని, ప్రజనార్ష - సంతోషించిరి.

౪౮.

తాత్పర్యము. - 'మైయార్' అనెడు తిరువాయ్ మొట్టిలో సమృద్ధియు, సర్వేశ్వరుఁడు, 'సకలగుణసంపన్నురాలై పురుష భాగ్యునిరాలైన శ్రీదేవిని తనపత్తస్థలముందే ధరించుచున్నప్పటికిని నాయభీష్టమును జేయకనున్నాఁడే' అనిమిక్కిలియార్తులై, తిరువాత నాన స్వేశ్వరుని స్మృతికొరతమునొంది 'నేనిప్పుడు ఆ సర్వేశ్వరునికటాక్షమునొంది వానినిసాక్షాత్కరించితిని' అనిప్రహృష్టులైరి.

౪౮.

ద్ర-తా. - (మైయార్ కరుజ్జణి) లక్ష్మీవత్ స్వభావా త్వజనసులభతా పర్వతోద్ధారణాదై ర్దుర్యేయత్వాత్సరాజే రఖిలపతితయా నాకినాంపుద్గభావాత్ | స్వేహంహృద్వాసితాయా స్వజనవశతయా తత్రచాసక్తిభూమ్నా స్వస్వామిత్యాదిబద్ధాజ్జగదవతిహరిశ్చేత్యభాణీచ్ఛతారిః ||

౯౫.

అర్థము. - లక్ష్మీవత్ స్వభావాత్ - లక్ష్మీగలపత్తస్థలముకలవాడగుటవలనను, స్వజనసులభతాపర్వతోద్ధారణాద్యైః - తనభక్తజనులనుసులభుడైయుండుట గోవర్ధనమునెత్తుట మొదలైనవానిచేతను, సురాజే - దేవాదులకు, దుర్యేయత్వాత్ - తెలిసికొనుటకశక్యఁడగుట

వలనను, అఖిలపతితయా - సర్వస్వామియగుటచేతను, నాకినామ్ - నిత్యనూరులకు, వృద్ధభావాత్ - గొప్పవాడగుటవలనను, స్వేషామ్ - తనభక్తులయొక్క, హృద్వాసితాయాః-హృదయమందు నివసించుటవలనన, స్వజనవశతయా - తనభక్తులకు స్వాధీనుడగుటచేతను, తత్రచ - వారియందును, ఆసక్తిహూమ్న - ప్రీత్యతితయముచేతను, హరిః - సర్వేశ్వరుడు, స్వస్వామిత్వాదబద్ధాత్ - స్వస్వామిభావముమొదలగు సంబంధములవలన, జగత్ - లోకమును, అవతి - రక్షించుచున్నాడు. ఇతి - అని, శతాధిః-నమ్మాత్మార్థ, అభాణీత్ - వక్కాణించిరి. ౯౫.

వ్యా.—(లక్ష్మీనరాయణ స్తవభావత్) : మలమలర్ మే త్పుయ్యోః తిరుమార్ పిని త్తేర్ తిరుమా లే - పెరియపిరాట్టియార్ త్తె తిరుమార్ పిలేయుడైయ నాకైయాలమ్, (స్వజనసులభతా) కణ్ణేయన్నే - నన్డాతోట్టేయే - చిత్తున్సువళంబరమానావోలే, ఆశ్రితరుక్కు సులభనాకైయాలర్, (పర్వతోద్ధారణాద్వైతః) ముత్తైక్కన్దుకన్దు ముచుత్తానిరైకాత్తాయ - ఇన్ద్రోకోఁగోకోపత్తాలేవన్దక్క, మలైయై యెదుత్తు ప్పుళుక్కళైయుమిడైయరైయుమ్ రక్షీత్కైయాఁమ్: (దుర్జయత్వత్సరాదే) వానవర్ తానవర్ క్కెన్దుముఱివతియ - దేవర్ కళుక్కు మసురిర్ కళుక్కు మెన్దు మొక్క వఱియవరియ నాయిరుక్కైయాలమ్; (అఖిలపల్లెయా) అరియాయవన్దానైయత్వది - సర్వస్వామియాకైయాలమ్; (నాకినాంసృద్ధభావత్) తేవర్ క్కెల్లామ్మవరత్తా - * ఆయర్పిలుమమరిర్ కళుక్కు త్తలైవనాయి రుక్కైయాలమ్, (స్వేషాంసృద్ధానితాయా) శశుమ్మెన్దు శ్శుత్తైక్కన్దులకన్దానమర్ దేయిడన్దొన్దొ - ఆశ్రితరుడైయహృదయత్తిలేవసి క్కైయాలమ్; (స్వజనవళితయా) కణ్ణనైక్కన్దుకొణ్డేనే - ఆవర్ కళుక్కు వళంబరనాకైయాలమ్; (తత్త్రిచాసక్తిభామా) కన్దుకొణ్డిత్తాద్ది, అడియానివశిత్వాద్ది - ఆతిలమవర్ కళిడల్లెత్తిన్దమాసక్తియాలే యవర్ కళివేళ్ళత్తపడియే కృపైవణ్ణిక్కత్తార్ధరాక్కు షల్లనాకైయాలమ్, ఎమ్మెరుమాఁ ఉడైయ నాకైయాలమ్, లోకమెల్లాముడైమైయాకైయాలమ్; ఇత్తై స్వస్వామిభావ | సమ్మన్దత్తాలే రక్షీత్తురుళుకిఱానెన్దు * మైయార్ కరుజ్జణ్డియలే మాఱునరుళిచ్చెయ్ తారెన్దితార్.

బేదాచ్యచార్యురతిరుపడికజేశరణమ్.

తాత్పర్యము.— ‘మైయార్’ అనేడు తిరువాయ్ మొట్టలో నమ్మకొద్దు, సర్వేశ్వరుడు [౧] తనవత్సరముందు లక్షానిధరించిన వాడు, [౨] ఆశ్రితసులభుడు, [౩] గోవర్ధనము నెత్తి గోపాలురను రక్షించినవాడు, [౪] బ్రహ్మదులకును దుశ్చర్యుడు, [౫] సర్వస్వామి, [౬] నిత్యసూరులకంటె గొప్పవాడు, [౭] ఆశ్రితలహృదయకమలముందు నివసించువాడు, [౮] ఆశ్రితపరాధుడు, [౯-౧౦] వారి యందలి ప్రీతికలవాడు, ఇన్ని గుణములు కలవాడుగాన, తాను జగత్తును యజమానుడనియెడి సంబంధమునుబట్టి సకలజగత్తును రక్షించుచున్నాడని ప్రతిపాదించిరి.

తి-నూ.— మెయ్యార్క క్షామార్పిన్ న్ను నిరుమాలై । క్కెయ్యార్క్కుడనే కాణవెణ్ణి । మెయ్యాన ।
కాతలుడక్కుప్పిట్టుక్కణ్ణుకన్దమాఱ్ఱపే । రోతవుయ్యమేయిన్నుయిర్.

అర్థము.— మై - కాటకచేతి, అర్ - పూర్ణమై (అలంకరింపబడిన), కణ్ - నేత్రములుగల, మా - లక్ష్మీ, మార్పిత - వత్తు
స్థలమందు, మన్నుమ్ - అనురియున్న, తిరుమాల్ - శ్రీయశపతిని, కై-శ్రీహస్తమందుఁబరించిన, అక్షిశక్తిఉడనే - సుదర్శనపాఞ్చజన్యముల
తోఁగూడ, కాణ - నేవింప, ఎణ్ణి - తలచి, మెయ్యైన - యధార్థమైన, కాతలన్ - ఆశతో, కూప్పిట్టు - పీలిచి, కణ్ణు-చూచి,
ఉక్క - సంతోషించిన, మాఱన్ - నవ్వాడ్విర్రయొక్క, చేర్ - తిరునామములను, ఉత - అభ్యసించగా, ఇన్ - విలక్షణమైన, ఉయిర్ -
ఆత్మ, ఉయ్యిన్ - ఉజ్జీవించును.

౧౪

అవ. - (మైయాంకణ్ సూ) ఇతిల్ - విలక్షణవిగ్రహాయక్త నానవనైక్కాణవాశైష్వర్యక్కుప్పిడుకిఱపాశురత్తై యనువది త్తయళిచ్చెయ్ కిజార్
 ఎజ్జసేయిన్నిల్ , కీర్త్ - శీలాధికనాయ్, అతుక్కుమ్మనవాయానపిరాట్టియోడే నిత్యసంయుక్తనాయ్, ఇరణ్ణిడత్తిలుమట్టుకుపెణ
 ధరిత్తవామ్మోర్ కళైయుడైయనాన వెమ్మెరుమానై యనుభవిక్కవేణుమ్'' ఎజ్జతామమితమ్ముడైయ కరణగ్రామజ్ఞశుమాక విదాయ్త్తు

† పక్షస్మభావాత్ ఎన్నిరుక్మమాకిల్ సాధు.

† భావాదివిరునాల్పక.

మూప్పిడ తూణితేతోద్రో చ్చిటుక్కనుమ్మతవి నాప్పోతే మానసమాకత్తోద్రో శ్రీత్తక్క పుణ్యశైయనుభవిప్పిక్క, అత్తైయనుభవిత్తుమ్మప్ప రాకీటక్ మైయార్ కరుణ్యణ్ణియిలర్థత్తై, 'మైయార్ కణ్ మామార్ పిల్ మన్నుమ్' ఎన్ఱుతోడక్కియరుళిచ్చెయ్ కితార్ నై.

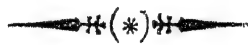
వ్యా.- (మైయార్ కణ్ మామార్ పిల్ మన్నున్దిరుమారై) ౧* అసిలేత్తు శైయానలత్తీ, వన్నులత్తిలేనిత్యవాసమ్మణ్ణుమ్మడియాయ్, అత్తైలేత్తి యుగపతియాసనర్వేళన్దై. (కైయాళ్ళోళ్ళుడ నేకాణవెణ్ణి) అచ్చేర్ త్తియైక్కాత్తు ఊట్టవల్లవాళ్ళొర్ కళోడేయనుభవిక్కణ్ణి. ఇత్తాల్ - 'మైయార్ కరుణ్యణ్ణి' ఎన్ఱుతుడక్కి 'శానైక్కాణక్కరుళుమెక్కణ్ణి' ఎన్ఱుమతత్వాట్టైక్కటాశీత్తరుళిచ్చెయ్ తపడి. ౨* వై దేహిలత్తణం గామం నేత్తొరనిమిమైరివ, ౩ 'అవప్పభ్యుచిత్తిప్పన్దదర్బధ సురూరితమ్' ఎన్ఱుమ్మడియాయ్ ద్రోద్రోద్రోత్తతు. (మైయార్ కాతలుడక్ మాప్పిట్టక్కణ్ణి) యథావత్తాసప్రేమత్తోడేమాప్పిట్ట, అప్పడేయ్ కణ్ణుచ్చాప్పరాన. అతావతు - 'కణ్ణేయన్దైక్కాణక్కరుళి' ఎన్ఱు తుడక్కి 'సన్దోతోయ్ నెన్ఱువానోప్పొ' ఎన్ఱుమ్, 'అత్తైక్కన్దవడినాయ్' ఎన్ఱుమ్, 'శాకన్దేయన్దైయ్ కుమ్మెన్ఱుళ్ళు' ఎన్ఱు తుడక్కి 'సన్దోతోయ్ నెన్ఱువానోప్పొ' ఎన్ఱుమ్, 'తేవర్ కట్టెన్ఱుమ్ కరువాకీయకణ్ణెక్కణ్ణుకొట్టె' ఎన్ఱుమ్, 'కణ్ణుకొట్టె' ఎన్ఱుతుడక్కి 'అన్దొత్తమరిర్ పురుమానడియేనే' ఎన్ఱుమ్, 'ఉలకమళన్దవడియన్దై యన్దెన్దడియేనుయన్దవాతే' ఎన్ఱుమ్, ఇవద్రోద్రో అవద్రోద్రో వెళియి య్కొన్దై. (మాట - 'సేకోతివుయ్యుమే యిన్నయిర్) ఇప్పడి భగవద్విషయభక్తియైయుడైయు వాళ్ళొర్ తిరునామత్తైయనుసన్ధిక్కనే యుమ్మెన్ఱుమ్, విరుత్తులమానవాత్త వన్ఱు.

౪౪.

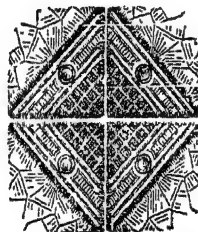
పెరియజీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.- నయనసాన్దర్యముగల పిరాట్టినివత్తు సలమందు భరించినశ్రీయఃపతిని సుదర్శనపాఞ్చజన్యాది దివ్యాయుధములతోఁ జూడనభ్యవసించి ముత్రప్రేమతోఁ బిలిచి వానిని సాక్షాత్కరించిన నమ్మాళ్వార్ల తిరునామములనుసంధించి లోకులుజీవించుచున్నార. ౪౪.

ఒన్ఱుతామ్మత్తిల్ - నాలాన్దిరువాయ్మొళి ముద్రోద్రోదు.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౪౪.-౯౨౬.

శ్రీః.

ఆహ్వాన్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి-ఒన్మతామ్మత్తు - ఐన్దాన్దిరువాయ్ మొట్టి - ఇన్నయిర్ వ్యాఖ్యానభల్.

మూ.—ఇన్నయిర్ చ్చేవలునీరుజ్జూవిక్కిణ్ణిజై తనై | యెన్నయిర్ మోవమిల్లన్ శ్రేన్నికాయిత్రేడై కాల్ |

ఎన్నయిర్ క్కణ్ణిపిరానై నీర్ వరక్కావుకిలీర్ | ఎన్నయిర్ కూవిక్కిడుప్పార్ కుమి తనై వేణ్ణుమో || ౧||

ఆ.—(ఇన్నయిర్ చ్చేవలుమ్) ఇప్పడియెమ్మెరుమానై ప్రత్యక్షిత్తాప్పోలే తిరువుళ్ళత్తాళే విశదమాకవసుసన్దిత్తు, బాహ్యసంక్లేషత్తిలే క్రవృత్తరాయ్, అతుకై వారామైయాళే, ఎమ్మెరుమానోడేకలన్దు పిరిన్దా, శోరుపిరాట్టియైప్పోలే యవసన్నరాయ్, ఆవళుడైయపాశురత్తాళే తమ్ముడైయ వ్యసనతైప్పేకుకితార్. ఇప్పిరాట్టితాళా, ఎమ్మెరుమానై ప్పిరినిరుక్కిఱసమయత్తిలే శిలకుయిల్ కళుడైయ కూక్కురల్ కళై క్కేట్టుత్తనిరుళ్ళిక్కితాళా. ఎమ్మెరుమానా “ఎన్నై ముడిక్కవేణ్ణుమ్” ఎన్ఱుకోలి, ముడిక్కుమిడ త్తిల్ స్వవిశ్లేషత్తాలల్లతుముడిక్కపున్ద మైయాళే, విశ్లేషన్దాళ సంక్లేష తైయొట్టియకూడామైయాళే, విశ్లేషార్థమాక సంక్లేషిత్తు, పిన్నై విశ్లేషిత్తుజ్జాయ్ కు, “ఇన్దవిశ్లేషత్తా లుమ్ ముడియాల్ త్తొయిలా” ఎన్నుమ్ శక్తైయాళే, “మన్విశ్లేష త్తిలుమ్ కొడితాన వెక గుణజ్జలైయవళుడైయ సన్నిధియలే శొల్లియన తై ముడియొళ్ళోళ్” ఎన్ఱు శొల్లియిక్కుయిల్ కళైప్పొరవిట్టానెన్ఱు తన్నిలేశిన్దిత్తు.

ఇక్కుయిల్ కళై నోకిరి, “అవన్దిరునామజ్జలైచ్చొల్లికూ-వి యెన్నై మోవుశెయ్యాతేకోళ్ళుజ్జోళ్, ఇజ్జత్తనైక్కువిషయమున్దోసి” ఎన్న, ఇక్కుయిల్ కళా “ఉన్నై మోవుశెయ్ కైక్కాకవో? ఆవనైనాజ్జోళ్ కూవుకిఱతు” ఎన్న, అన్ఱాకిల్, అవనైవరక్కావుకిఱికిశో, ఎన్నై ముడిక్కవిశేకూవుకిఱతు, ఎన్నై ముడిక్కుమైత్తి తనైపారిప్పవేణుమో? వెన్ఱిత్తార్.

పన్నీ.— అజ్ఞాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తీ - మానసమాకవసరోక్షిత్తనుభవిత్తు ప్రీతరాసవర్, ఆవ్వనుభవాను రూపమక బాహ్యసంక్లేషత్తిలే యభినివేశవపిఱన్దు; [౧] ఆనుభావ్యనాన సర్వేశ్వరమడైయ వాశ్రిత సౌలభ్యతైయమ్, [౨] సౌశీల్య తైయమ్, [౩] తన్ని బద్ధనమాన వాకర్షకత్వతైయమ్, [౪] ఆత్మర్యగుణాది యోగ తైయమ్, [౫] అసన్యార్థత్వాపాదన తైయమ్, [౬] అను భావ్యమానవమయవశోభైయమ్, [౭] శ్రేణిల్యజనకమానరూపనైలక్షణ్య తైయమ్, [౮] అవసాదకరమాననామవ తైయమ్, [౯] భోగ్యమానపుణ్డరీకాక్షత్వ తైయమ్, [౧౦] ప్రాప్య దేశవర్తిత్వతైయమ్ మనుసన్దిత్తు, ఏవమ్మాతనానవనొడు యథామనోరథ్యలన్దుపరిమాణ పెఱ్ఱాతవార్తిక్కుమేలే, స్వచ్ఛందవర్తికళానలాకిక పదార్థజుమ్ తద్గుణవిగ్రహాదికళుక్కు స్సారకమాక, అత్తాళేశిథిలరాయ్, గత్యన్దర శూన్యతైయాళే అవనుడైయ గుణానుసంధానత్తాళే ధరిత్తప్రకారతై, నాయకనాన వీశ్వరనై ప్పిరిన్దాశోరునాయకి, తన్నాన్ ద్రొమైయాళే “లౌకికమానపక్ష్యాదిపదార్థజ్జైక్కణ్ణాకిలమ్ పోతుపోక్కుమైమ్” ఎన్ఱు భిసన్దివణ్ణి, పరస్పరసంశ్లిషన్దశాయ్ రసిత్తుత్తిరికిఱవనై యవనుడైయ సంక్లేషత్తుక్కుమ్ వడివుక్కుమ్ పేచ్చుక్కుమ్ స్సారకమాయ్ క్కొణ్ణునలియ, అత్తాళేయొడుపట్టుపొప్పిలికణ్ణిరన్దనవళ్, పిన్నుమ్ పోక్కిణ్ణామై యాళే అవనుడైయగుణజ్జలైసర్విత్తుధరిత్తపాశురత్తాళే యరుశిచ్చెయ్ కిత్తార్.

అన్వ.—కుయిత్రేడైకాళో ఇన్నయిర్ శేవలుమ్ (౩) ఇన్నయిర్ నీరుమ్ కూవిక్కిణ్ణు ఇఱు (౬) ఎత్తనై ఎన్నయిర్ మోవ (౯) మిల్లన్ శ్రేన్నికా ఎక ఉయిర్ (౧౨) కణ్ణి పిరానై నీర్ (౧౫) వరక్కావుకిలీర్ ఎన్నయిర్ కూవి (౧౮) కొడుప్పార్ కుమి ఇత్తనై వేణ్ణుమో (౨౧).

ఈ.- లొకికపదార్థజలవనుక్కు స్థారకమాయనలియ, అనన్దోన్ద్రాల్ నొవుపడుకిజపడియై అన్యాయజేశత్రాల్ శేవశు
కిథార్. ఎమ్మెరుమానొడే కలన్దుపిరిన్దా లోరుపిరాట్టి, తన్నాన్ద్రామైయాలే, అవనొడు పోలియాన పదార్థజలై
క్కణ్డాకిలుమ్ ధరిప్పోమ్” ఎన్దు, అవ్వాన్ద్రామై క్కొడుక్క ఉద్యానత్తిలే పుజప్పడ, అణ్ణున్దానకుయిల్ మయిల్
తుండక్కమానవై అవనుడైయ పేచ్చుక్కుమ్ వడివుక్కుమ్ స్థారకమాయనలియ, “ఇనై నలికై క్కివన్ద్రోడునమ
క్కోరు పత్తెయిల్లై, ఇనై నలికై క్కు ఓరిడియున్దాక వేణుమ్, అవన్, నమ్మై ముడిక్క వేణుమ్” ఎన్దుపార్ త్తాల్, అతు
క్కుపాయమేవిశ్లేషమ్” ఎన్దుపార్ త్తు. పిరివు కలవియైయొక్కయిక్కుడామైయాలే కలన్దాల్ పిరిన్దాల్, పిరిన్దవిడత్తి
లుమ్ నామ్ ముడియాతిరున్దోమ్, పిరిన్దునొవుపట్టిరుక్కిజనమయత్తిలే, నమ్మోడుపోలియాన పదార్థజలైక్కాట్టి
ముడిప్పోమ్” ఎన్దుపార్ త్తు వరవిట్టాని తనై; ఉన్దుళుక్కునినై వితువాకి లిప్పారిప్పెల్లామ్ వేణుమో”? ఎన్దు అవన్
కుక్కు వార్తైళొలి, “నమ్మెప్పార్ త్తాలితే యిప్పడినొవుపడ వేణువతు, అవనైప్పార్ త్తాల్ నొవుపడవేణ్డావితే”
ఎన్దు, అవన్ గుణ జ్ఞానత్తాలే, వరున్దిధరిత్తు త్తలై క్కుట్టుకిజతాయరుక్కిజతు. *

ఈ.-ముతత్తాట్టు. శిలకుయిత్తేడ్డై కలై క్కుట్టిత్తు, ఎనై ముడిక్కై క్కి త్తనై పారిప్ప వేణుమో? వెన్దితాల్.

(ఇన్నయిర్ చేవలమ్) నట్టివనాన శేవలమ్. బహిశ్చరప్రాణనై పోలేకణ్ణిట్టత్తిలే వర్తియానిత్తై. పిరిన్దు
పడుకులైయడిక్కుమ్ శేవలై పోలన్దికే, పేడైక్కు ధారకమాయరుక్కుమ్ శేవలమున్దాకాతే? . భోగ్యము
మాయ ధారకముమాయరుక్కుమ్ శేవలమున్దాకాతే? . (నీరుమ్) శేవలక్కిన్నయిరాననీరుమ్? . (కూవిక్కోణ్డు)
శేర్ త్తియైక్కాట్టి నలికితుక్కుమేలే, పేచ్చాలుమ్ నలియవేణుమో? . సంశ్లేషార్థమాక పరస్పరనామ గ్రహణమ్ వల్లన్
క్కోణ్డు. (ఇన్దైత్తనై) ఇన్దు త్తనై క్కు విషయమున్దో? ఇన్దుపిరివా లేశెన్ద్రుత్తు, ఉన్దుళో పారిప్పకు విషయమున్దో?

శి-ఆ. అన్యాయజేశత్రాల్ శేవశు ప్రకారత్తై విస్తరితార్ (ఎమ్మెరుమానొడే యిత్యాది). కుయిల్ - పేచ్చుక్కుమ్, మయిల్ - నడి
పుక్కుమ్ స్థారిక్. ఎన్దుపార్ త్తాల్ - నమ్మైయ దోషభూయన్దైయ ప్పార్ త్తాలైవపడి. అవనై ప్పార్ త్తాల్ - దయాదిగుణ విశిష్టనాన
నవనైప్పార్ త్తాలైవపడి. “తన్నుకత్తై” ఎన్దు త్తెప్పన్ద్ర (గుణజ్ఞానత్తాలే యిత్యాది). ఇన్దిరువాయ్మొళియాలే - “మునుక్కుపున్దు
పొయదప్పనమ్ బాధకమ్” ఎన్దిజతు, “ఇతు ఎమ్మెరుమానారుకన్ద తిరువాయ్మొళి” ఎన్దు అన్దప్రసన్దత్తిలే ఆత్మార్ తిరువర్గం ప్పెరు
మాన్దయిర్ కన్దైయ ప్రవాదిప్పర్. *

ముతత్తాట్టు (ఇన్నయిరిత్యాది). “కుయిత్తేడ్డైకాల్ - ఎన్నయిర్ కూవిక్కోడుప్పార్ క్కు మి త్తనై వేణుమో” ఎన్దు త్తెక్కాల్.
“పైరుతారికై (శిలకుయిరిత్యాది).

ఇన్నయిరానశేవలైన్దితార్ (నట్టివనానవిత్యాది). వివరణమ్ (బహిశ్చరేత్యాది). పేడైకణ్ణిట్టత్తివిడాతే వర్తిక్కియన్దున్దై.
క్కున్ద్ర “నట్టివన్” ఎన్దిజతెన్ద్రపడి. ఇతుక్కు-హర్దభావమ్ (పిరిన్దిత్యాది). పడుకులైయడిక్కుమ్ - హింసిక్కుమ్. ఇనితునాయు
యరుమాన శేవలైన్దున్దరమ్ (భోగ్యముమాయిత్యాది). పేచ్చు నలివానపడియైక్కాట్టానిన్దుక్కోణ్డు శబ్దార్థమ్ (సంశ్లేషమాకవిత్యాది)
“ఇన్దు” ఎన్దు - ఎన్దికత్తిలే ఎన్దు పడియాయ్, “ఎత్తనై” ఎన్దు - అల్పమాయ్, ఉన్దుళో పారిప్పకుల్పముమ్ విషయమిల్లై యెన్దు మున్దిస
న్దమ్ (ఇన్దు త్తనైక్కి-త్యాది). అత్తనైక్కు - శేర్ త్తిక్కుమ్ నామగ్రహణత్తుక్కుమ్, “అత్తనైక్కు-విషయమ్” ఎన్దు తికివివరణమ్ (ఇన్దు
ప్పిరివారేయిత్యాది). ఇన్దైత్తనై నలికై యావతు-అత్తైయైన్దిపిత్తు బాధకమాకైయాలే, అత్తై యుదాహరణపూర్వకమాక తైరిపిక్కియాలే.

అ-ఆ-వి-ఇన్దుపిరిప్పెల్లామెన్దు-ముశలో వేట్టెక్కు-అరన్దైప్పణ్ణి నాప్పోలేయెన్దు పడి.

ఈ - ౧. అధికంకోసం భారతేశాన్ని మామూలు నలియని నీటిలో పెట్టి, (ఎత్తైన యెన్నుయిర్ నొవమిల్లన్ శ్రోత్ మిక్) విరిచి లేపుర్ నిగ్గిలు వెన్నుయిర్ నొవమిక్ వుమ్ ప్రణయగూజిత తైప్పణ్ణా తేగొళ్ళున్దోళి. (చెయిర్ నొవ) ఎన్నుయిల్ - ఉడల్ పట్టెన్ద్రైన్ ద్రైన్. రామశరమ్మలై ఉయిరిలేపుక్కు వ్యాపరిక్కు-వుమ్ వన్ ద్రాయ్ శ్రిష్టని. (ఎన్నుయిర్) ఎన్నెయిల్ - ఇనన్ ద్రైన్ పేచ్చుక్కేట్ట - త్తలిర్ కుమవనిల్ వ్యావృత్తి. మిల్లన్ బుక్కెయవతు - నిమ్మ మిక్ శోల్; సంక్షేపదైయిల్ శొల్లత్తుడన్ది త్తైక్కుట్టాలపేచ్చుక్కో. (నొవమిల్లన్ శ్రోత్ మిక్) ఇప్పిచ్చినల్ శైప్పడిల్ ముడియుమెన్ద్రైన్, పేళాతిరుక్కవేన్ద్రావో. స్త్రీవధమెన్ద్రైన్ ద్రాల్ మీళవేన్ద్రావో. (కుయిత్తై కాళి) వియోయిర్ తెయవత్తై నిజుళైయ్య వేణమో, శేవలైగొణ్ణు కార్యజ్ఞోళ్ళనినై తాలుమ్, పేదైయిల్ కాలైయిల్ సిగివళు! .

(ఎన్నుయిర్క్కణ్ణపిరానై) “ఎజ్జలైఘాతుకరై చొల్లుమాప్పలే శొల్లుఱిఱితే?” ఎన్ఱినవాక్కొణ్ణు; ఎన్నుఱాఱికనాన శృష్టనై వరక్కూఱుఱిఱిఱోళో. ధారకజ్జళో, వ్యక్తిఱోఱుమ్ వ్యవస్థితజ్జళాయిఱేయిరుప్పఱు. తిరుప్పక్కడొక్క తృణమ్, మనుష్యుఱొకఱుక్కు అన్నమ్, దేవఱొకఱుక్కు అమృతమ్, ఇవఱుక్కుకృష్టఱ; ౨ * ఎల్లా జ్జణ్ణనిఱో. (కణ్ణురరాణ్) పరార్థమాక తనై యొక్కి వైక్కు-మవఱ. (నీర్) అన్వయ త్తిర్ రసమఱియమ్నీజ్జళో, వ్యతిఱిఱ త్తిర్ సొప్పమఱియవేణ్ణాపూ? (వరక్కూఱుఱిఱో) నీజ్జళవన్మున్నై శెన్ఱుధ్యనిత్తి ఱోళాఱి, తానెశెల్లా ముయై నిన్ఱిత్తు నారానొ? అతు శెయ్ఱిఱిఱిఱోళో. ఎన్నై నలియవేణ్ణవన శెయ్ఱిఱిఱిఱి తనై; నానుమవనుమ్ కేరుకై ము వేణ్ణురస శెయ్ఱిఱిఱిఱోళో. అభిక్తవల్లవై శేర్కవ్రమ్ వన్ శెన్ఱిరుక్కిఱాళో. ఇవన్ శ్రీకవాయతువాణా శెన్ఱిరు క్కణ్ణాళో.

[illegible][illegible]

ఈ. — (ఎన్నయిర్ కూవిక్కొడు ప్పార్కుమి త్తనై వేణుమో) ఎన్నెయుమవనై యుళ్లొర్క్కిటి కోళ్లొత్తపిన్న ఇని యెన్నె ముడిక్కెయూ యిరునత్తిటే యుజ్జుకుక్కురుత్తు; అతుక్కిప్పారి ప్పెల్లామ్ వేణుమో? పడ్డేళ్లెన్ద్రు వెన్ను యిరై వాణ్ణి యవనైయిలే కొడుక్కెయూకిరరుత్తు, అతుక్కి తెల్లామ్ వేణుమో? నీజ్జళ్ శేరవిరుక్కెయమ్, కల క్కెయమ్ అన్యోన్యనామ గ్రహణమ్ పణ్ణుకై యమ్, ప్రణయగర్వదన్యనియుమ్, ఇతెల్లామ్ వేణుమో? సెంద్రై జీవిప్పిక్కెయనొ అరితు? ముడిక్కెయిల్ పణియుడ్డో?.

జీ. — సాన్దళ్ ముడిక్కెయ్దుకు నియామకమేతెన్న (ఎన్నెయుమిత్తాది), శబ్దార్థమ్ (పడ్డేయిత్తాది). కీట్టెల్లావర్ దైయమకటాక్షిత్తు “ఇత్తెయ్” ఎన్ద్రైక్కాట్టుకీటార్ (నీగళిత్తాది), “వేణుమో!” ఎన్ద్రైస్వరత్తుక్కుభావమ్ (సెంద్రైయిత్తాది). కుయిత్పెక్కెకాళ్ ఇన్నయిర్ చేపలు మిత్తొరభ్యాసము.

ప్ర.తి. — (ఇన్నయిర్ చేపలుమిత్తాది) (ఇత్తెత్తనై) కిష్కిన్ధాకాణ్డే “అధికంకోభ తేపమ్మవికూజ్భిర్విహగ్మైః । దీపయ న్దీపమేకామంవిధాముదితద్విజాః.”

అవతారిక. — ఇల్లుసర్వేశ్వరుని గుణములను మానసముగా సనుభవించిన ఆత్మార్థు ప్రత్యక్షముగా సనుభవించ నాశపడి దానిని సందింపక భిన్నులైయుండగా సప్సుడు సర్వేశ్వరునికి స్మారకములైన కొన్నివస్తువులమీదాచి స్మృతికవచ్చిన వానిగుణముల సనుసంధించి మిక్కిలి చూర్తులై సాదించుచున్నారు.

తాత్పర్యము. — ఓ! కోకిలములారా! మీరుభర్తతో సంక్లేషించి చేయుచున్న రతికూజితము నన్ను మిక్కిలి బాధిపెట్టుచున్నది. నన్నుగాప్రాణనాశునితోఁ జేర్చక చింపుటమీకు యుక్తముకారు.

మూ. — ఇత్తనై వేణువత్తన్నోవన్తిట్టేడై కాళ్. ఎత్తనై నీరునుడ్డేవలుజ్జగై న్దేజ్జుతిర్.

విత్తకకోవిన్దకమెయ్యనల్ల నెరువర్క్కుమ్ । అత్తనై యామినియెన్నుయిరవక్కై యథే ॥

ఆ. — (ఇత్తనై) అన్తిత్పెడైకాళ్ నీరునుడ్డేవలుమ్ కరైన్దేజ్జుతిర్; ఎన్నయిర్ కూవిక్కొడు ప్పార్కుమి త్తనై వేణువత్తనై ఎన్నెయుమ్, “ఉన్నొడుళ్ళ కలవియేధారకమాయురుక్కిఁజవ నొరుత్తణమునై ప్పిరియుమళవిలవనై యిక్కేకొడుమెళ్లొక్కేణుమో? ఇన్ద్రై చుక్కిటానితే” ఎన్న; అవనన్దనే ప్రణయస్వభావనైప్పారే యిరుక్కుమ త్తనై కాళ్, అవమెరువర్క్కుమ్ మెయ్యకన్నేహియన్ద్రై, “అన పిళ్ళు, అవకావరుకైయెన్ద్రై పారుకుణ్డో! ఇనియెన్నుయిరానరు ముడిక్కెయిన్ద్రై తాళ్.

ఆస్ప. — అన్తిత్పెడైకాళ్ నీరుమ్ నుమ్ (౩) శేవలుమ్ ఎత్తనై కరైన్ద్ర (౬) వీజ్జుతిర్ ఇత్తనై వేణువత్తనై (౯) అన్ద్రై! విత్త కకో విన్దక (౧౨) ఒరువర్క్కుమ్ మెయ్యనల్ల ఇని (౧౫) ఎన్నయిర్ అవకైయతే మామర్తనై. (౧౬)

పన్నీ. — ఆనన్దమ్, పశుక్కుళుక్కుమ్ రక్షకనామ్మడి సుళునాన కృష్ణనైమెయ్యనాకనిత్తై ఎన్నెయవనన్దా. కనెకా నెయ్యనై కిటికొక్కెన్ద్రై శిలవన్తిత్పెడైకై చొల్లకీటార్.

పీరివిల్ ధరిక్కుమాట్టాత స్వభావత్రైయదైయవన్తిత్పెడైకాళ్! శేవలికానినైవత్తిన్ద్రువరిమాటుమ్నీళుమ్, ఉబ్బళ్ నినైవత్తిన్ద్రుపరి మాటుమ్, (౩) శేవలుమాయ్కొన్ద్రై, ఎత్తనైప్రకారమ్, సంక్లేషరసత్తారే యుళ్ళొత్తనై, (౬) శబ్దిక్కిటికాళ్; ఇత్తనైయతిప్రవృత్తి, వేణువత్తనై; (౯) ఎన్నెసరియమ్మడియన్ద్రైవరక్కాట్టిన, విన్ద్రయనీయచేట్టితయమ్, పశుక్కుళైయమ్ రక్షిక్కుమవనెన్ద్రై సాగిల్లొత్తై ప్రకాశిప్పిత్తు లొక త్రైవళీకరిక్కుమ్ కృష్ణనానపక్, (౧౨) నాట్టారోడు నల్లవర్కళోడు వానియన్ద్రైవరక్కుమ్, మెయ్పరిమాటువా మెరువనల్లక; ఆనపిళ్ళు, అవకానినైవిన్ద్రైయన్ద్రై ప్రవృత్తియన్ద్రైయదై, ఇని, (౧౫) ఎన్ద్రైప్రాణనానరు, అవకైయతేయా మత్తనై. (౧౬)

అర్థము. — ఓ! అడుక్రాంచపట్టులారా! మీరును మీయొక్క (3) మొగపట్టులను ఎంత కాలము (సంక్షేప సుఖము చే) కరిగి (౭) అనత్తురముగా వచ్చి మమన్నాగు (నన్ను బాధించుటకు) ఇంత అతిప్రవృత్తి వలననదిలేదు. (౯) అయ్యో! అన్నరగ్నమాతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (౧౨) ఒకరికిని సత్యమైనవాడుకాదు, ఇంకమీద (౧౫) నాప్రాణము వానిచేతులలోచోటుకునినదైనది. ౨

శ్లో. — ఇరణ్ణామ్బట్టు. శిలవనిట్టేప్పడై కళై కుత్తిత్తు, ఉజ్జల్ శేవల్ కళమ్ నీజ్జళమామ్ ప్రణయకూజతజ్జళాలే యెన్నెనలికిత తెన్నెన్నితాల్.

(ఇత్తనై వేణ్ణువతెన్టు) ఎన్నెముడిక్కైక్కైత్తనై వేణ్ణువతెన్టు. కుయిల్ కళై పార్తు, “ఇత్తనై వేణ్ణుమో?” ఎన్నానిట్టాచ్చయ్ శే, ఇడైయిలే అన్బిలినుడైయ ధ్వనిసలియ, అప్పాశురమే యివల్ మక్క ప్పొన్ ప్పెడమప్పియితే పిటన్న్దై. మహారాజగుమ్ పాలియుమ్ పొరానిట్టనడువే + యొళియమ్మక ప్పెగుమాల్ ఇప్పాప్పో; కుయిల్ కళు మివళుమామ్, “కూనాతేకొళ్ళుజ్జోళ్” ఎన్నతు, అనైయుయరక్కావువతు, అకాన్టాచ్చయ్ శే, నడువే అన్బిలానశు, శేవన్దయే నెరున్నెయుగుక్కి వార్తాప్పోలే ధ్వనిక్క, పురిన్దుపార్తు. “ఇనైయే యమైయాతో? నీజ్జళుమ్ వేణ్ణుమో?” ఎన్నితాల్, ఇవళిప్పడిశొల్ల చెయ్ తేయుమ్ ధ్వనిక్క తుడగిల్దు; (అన్దో!) “శేవమ్” ఎన్టవాన్దె యగుచ్చి శే న్నిట్టప్పాగి ప్పొలే, ఉజ్జల్ పడియిగున్ద పడియేన్? ఐయో! ఎన్నితాల్. (అన్బిట్టేడై కాళ్) కుయిట్టేడై కళింకా ప్పొన్ ప్పెడమప్పియి కళిలోమ్; ఉజ్జల్ శేవలిత్కాన్ది లొరువాళియుజ్జిలోమ్. నలికైక్క, సజాతీయ రిలుగు విజాతీయగు మన్వగుకాయగున్దికోళ్, “నాజ్జళెన్ శేయతోమ్” ఎన్న్; (ఎన్దై) మికివుమ్. (శిరుమ్ మున్దినలుమ్) శేవలిన్ కరు త్తత్తిన్దు నడతుకినీరుమ్, ఉజ్జల్ కరు త్తత్తిన్దు పరిమాటుకిత ఎజ్జల్ శేవలుమ్. ౧ అన్

అర్థము. ఇరణ్ణామ్బట్టు (ఇత్తనై యిత్యాది. “అన్దోవనిట్టేడైకాళ్ ఎత్తనై నీరునుజ్జేవలుడరై వేణ్ణువ” ఎన్దై టైక్కుటాక్షిత మహర్షి (పరివర్ణిత్యాది).

శీర్షిక. మొదట, అయిన్న వార్తయ్యేయిల్లకళుక్కుమ్ శొల్లువానెన్నెన్న కుయిల్ కళై యిత్యాది. అతావతు అల్లొమ్మైయి నశియుత్తోలే రున్దపడి. అన్బిట్టా వ్రమాకి వివరణమాతల్, “ఇత్తనై వేణ్ణువతెన్టు” ఎన్టతుక్కు బావాన్దమాతల్ (మహారాజగుమిత్యాది). ఇట్లయి యొళియమ్మక ప్పెగుమాల్ - కుయిల్ కళే యమైయాతో వేన్ద పడి. “అన్దో!” ఎన్టతుక్కువతారికై (ఇవళిప్పడియిత్యాది). “అన్దో!” ఎన్టతుక్కు వార్త (శేవమ్మిత్యాది). ఇతుక్కు-భావమ్ (కుయిట్టేడైకళిలిత్యాది). అతావతు-కుయిట్టేడై కళైప్పోల్ వన్దిట్టేడైకళుక్కు వాగులగు ప్పొన్ ప్పెడమప్పియి పొరానిట్టనడువే విశేష సహిష్ణుత్వముజ్జాకైయాలే, అన్దవాన్దైక్కళిలోమ్మెన్దపడి. “నెడైకాళ్” ఎన్టతుక్కు భావమ్ (అన్దోలే శేవలిలిత్యాది) అతావతు - శేవల్ పుమానాకైయాలే కతిప్రకృతియాయ్ ప్పెణ్ణిన్దై యన్దసన మతీయాతవాకారై యున్దై. అనుమానుక్కుమ్; అన్దడియన్దిక్కే, పెణ్ణల్ పడుమ్ వ్యసనమ్ పెణ్ణళుక్కు తైరియుమ్మడి యానపేల్దు మణ్ణజ్జళుక్కు; ఇప్పోతు మి. అనుమాన్దేన్దొయాలే అన్దవాన్దికణ్ణిలో మెన్దపడి. వివరణమ్ (నలికైక్కైత్యాది). సజాతీయర్ - కుయిట్టేడైకళే. విజాతీయర్ - శేవ లికోళ్. ఎన్దో! ఇన్దత్తత్తిన్దు పరిమాటుకైక్క దృష్టాన్దమ్ (అన్దరాతమిత్యాది). “తస్యాశ్చరామో ద్వగుణ్మదయే పరివర్తతే! ఆన్ ద్ధాతేమిభ్యిర్గ మాఖ్యానిహనయన్మదా | తస్యభూయో విశేషేణ మైథిలిజనకాత్తజా” ఇతిబాలకాణ్డేచరమే. “అస్యాన్ద; తస్యాశ్చ వ్యాపయేగామి, ద్వగుణమ్ - భృశమ్, పరివర్తతే; తస్మాత్ సరామ; తస్యా అన్దరాత మపిహనయమ్ - అభిప్రాయమ్, హృదా - మనసా, వ్యర్థమాఖ్యాని - జానాతి. తస్య, రామస్య, వ్యాదయే, మైథిలి, భూయో విశేషేణ అతితయేన - పరివర్తతే; తస్మాత్, తస్య - రామస్య, వ్యాదయమ్ - అభిప్రాయమ్, మైథిలి, మనసా, అఖ్యాతి - జానాతి. ఏతదుక్తంభవతి - పరస్పరహృదయాన్దర్శనసేన పర

ఈ - జాతమభినయ క్తమ్" ఎన్నుమాప్పోలే, పేడై యిళకరు త్తెత్తిన్దు పరిమాణాని న్తతాయిల్ బుచ్చేనల్. (కరై నేజుత్తిర్) పిఱరై నలికై క్కాకై త్తదామెయ్ త్తేత్తు కొళ్ళాయ్ న్నాకాతే? ప్రణయధారైయిల్ తానభినయమైతే? పరిమాణాని న్దు. ఇరువరకూడక్కులకుమ్ సమయమోవితు? కలవ్దాల్ న్నాక, ఉజ్జళ్ దనై తోల్ న్నవాయ్ విడవేణుమో?

(విత్తకనీత్యాది) . అవనెరు త్తణకాలమ్ తాత్తొక్కు మళనిల్, ఎజ్జలై యిట్టు అవనలివిక్కితానాక చొప్పి, వేణుమో? ఎన్ను; అవన్బడికలై యిట్టుక్కు వెన్నకలికి కేళుజ్జోళ్. (విత్తక) ఎన్నయనీయక. ఇప్పోతు, అనుకూలరొక్కు ౧ * అరియికి త్తెక్క. (కోవిన్దక) సర్వరత్తక. ఇత్తాల్ - సర్వరత్తకరైప్పోలే యియన్దు బాధకనామవక. రత్తకనెన్దు పల్ న్నొక్కాతు, బాధకనెన్దు విడప్పొక్కాతు. (మెయ్యనల్ల నెరువరకొమ్) పరమప్రణయి, సర్వరత్తక" ఎన్నునినై త్తు అవన్దార్యమ్ శెయ్యప్పొన్దు పుజ్జళుక్కుమ్ పొయ్యేఫలిప్పతు. ౨ "రామోద్వారా భిభాషతే, " ౩ "నెన్ద్రజేయమ్, " ౪ "పితవ్యితంమమ" ఎన్నుమ్ రామావతారమొలే యెన్దితేనీజ్జళ్ నిన్ది త్తిరిక్కిటతు; పకిలై యిరువరకొమ్ న్దు, "అయ్యుధమెడై" ఎన్నాయుధమెడుప్ప తాకై యితే యివ్వవతారత్తుక్కు కృత్యమ్ "రామావతారత్తి" మెయ్యమ్, కృష్ణావతారత్తి పొయ్యుమితే అత్తితరక్కు త్తజ్జమ్; అవకపొయ్యనాకిలెక; మెయ్యనాకిలెక; ఇన్ది న్దు పడియికిక్కుమ్ త్తనై యన్దోనాజ్జళ్" ఎన్నుతుడజ్జెన కార్యత్తిలే ముత్తిరినిన్దు; (అత్తనై యామిని) ఇనియత్తనై యాకాతే! ఇవన్దోనెరుప్పొన్దు పడియోల్, అవకనిన్ది పే తలై క్కట్టి విట్టతాకాతే! ఎన్నతాల్. ఎకప్రణానవక కై పుట్టిపిన్దు, ఎన్నుడై య రత్తకత్తుక్కు జ్జళ్ కాలపిడిక్కవేన్దానే.

జీ-ఆ-సర్వరభావమ భాజానీతవైత్తెత్తి" ఎన్ను ఉదాలి. "కరైన్దు" ఎన్నతుక్కు భ వమ్ (పిఱరై యిత్యాది). "ఎన్నతొ" ఎన్నతుక్కు భ వమ్ (ప్రణయధారై యిత్యాది). "కరైన్దు" ఈడువట్టు. "ఎన్నతొ" సుఖాతీత మత్తా" వరై కొల్లప్పక్క త్తెక్కిట్టిమాట్టా లే న్దు. ఇత్తాల్ వానమ్ (ఇరువరకూడవిత్తాది నాకనీద్యయమ్). కలవ్దామ్ సమయమోవితే త్తు - త్తెక్కనై పుట్టిల్. వాననినె వేణుమో వ్దు. "ఎన్నతొ" ఎన్నతొన్దు.

సమప్రణయియాన్ సర్వరత్తకనాన (అవనెరుత్తణకాలమ్ తాత్తొక్కు మళనిల్) ఎన్నుకూట్టువతు. "విన్నయనీయక" ఎన్నతొలే అవనడైయ కాపట్టమ్ కొన్దిల్ దో వన్దు (ఇప్పొత్తెత్తి). ౧ "పిఱరై కట్టరియ త్తెక్కిన్దు కే-; ఇప్పొత్తు అనుకూలరొక్కు ౧ * అరియవిత్తక నెన్దు పడి. సర్వరత్తకత్తిమ్ కాపట్టమ్ ల ప్పెన్దు (సర్వరత్తకనీత్యాది). మేళ "మెయ్యనల్ల" ఎన్నరుక్కు యాలే, "విత్తక" ప్రణయిపోలే యిరిక్కితామెట్టియ అనుకూలరొక్కు ప్రణయియల్లి, దుర్లభ నెన్దుమ్. "కోవిన్దక" (రత్తకరైప్పోలే యిరున్దు బాధకనామవక) ఎన్నమ్, వ్యజ్జళమాకి వ్యాఖ్యానమ్ పణ్ణకితాల్. "కోవిన్దక" ఎన్నతుక్కు ఫలితమ్ (రత్తకనెన్దు త్తాది). రత్తకనెన్దు పల్ న్నొక్కాతు, ఇప్పొత్తు బాధకనాకై యాలే; బాధకనెన్దు విడప్పొక్కాతు, మున్దు పశుక్కు రత్తకై యాలే. "ఇరువరకొమ్" ఎన్నచళబ్దుక్కు బావమ్ (పరమప్రణయియైత్తి). "విత్తక" ఎన్నతొన్దు (పరమప్రణయియైత్తు). "కోవిన్దక" మెయ్యనల్ల" ఎన్నుకూట్టిభావమ్ (రామోద్వారైత్తి). "తద్భాషితంమమ" విరాజ్జోయదభిక్ష్వా జితమ్ 1 కిరేప్పెప్రతిబాసేమ రామోద్వారా భిభాషతే" ఇత్తకైయోం ప్రతిరామః, "అవక విచ్చాక" ఎన్నుమ్ తై యవకశెయిలే నూచిప్పిమ్ మెన్దితార్ (పకలైయిత్యాది). మేలుక, నతారికై (రామావతారత్తిత్తి). (అత్తితరక్కు త్తజ్జమ్) ఎన్నవనరమ్, "అకై యాలే" ఎన్నుకూట్టువతు. తుడజ్జెన కార్యత్తిల్ - ఇవన్దొన్దు కైయిల్. వివరణమ్ (ఇవన్దోనెరుప్పొడిత్తి). ఒరుప్పాడు - ఉద్యోగమ్. "ఎన్నయిరవక కైయాలే" ఎన్నతుక్కు భావమ్ (ఎకప్రణానిత్యాది). అత్తొన్దు కై, ఎత్తనై నీరున్దు త్తావలమ్ కరై నేజుత్తిర్ - ఇత్తనై వేణువత్తెన్దో - విత్తక కోవిన్దక - ఒరువరకొమ్ - మెయ్యనల్ల - ఇనియన్దు యిరవక కైయాలే యామత్తనై యెన్దునయిమ్.

[ప్ర-తి.—ఇరణ్డామ్బుట్టు (ఇత్తనైయత్తాది) (నీరునుభవేపలుమ్) బాలకాణ్డేచరమే “పియాతుసీతారామస్య ద్వారాపిత్తిక్క తా ఇతి । గుణాద్రూపగుణాచ్చాపి ప్రీతిర్భయోవ్యవర్ధత ॥ తస్యాశ్చభర్తాద్విగుణం హృదియోపరిపర్వతే । అచరాశమపివ్యక్తమా భ్యాతిహృదయంబుగా ॥ తస్య భూయోవిశేషణమైథిలీజనకాత్తజా । దేవతాభిస్సమరూపేసీతా శివరూపిణీ” (మెయ్యనల్ల సుగువర్ స్కమ్) అయోధ్యాకాణ్డే కైకేయాంప్రతిరామః “తద్భూహివచనం దేవిరాజ్ఞోయసఃకా జితమ్ కరిష్యే ప్రహలా నేవ గామోన్వంభిభావతే” ఏవమనేకతస్యైవచాన్వైత్స “రామోద్విర్వాభిభావతే” ఇత్యుక్తమ్. — యుద్ధికాణ్డే “మిత్ర భాషన” ఇతివృద్ధి. “సకృదేవ” ఇత్యాది.

౨.

తాత్పర్యము.—ఓ! కాంచనపక్షులారా! మీరు భర్తతో సంక్లేషించి మిక్కిలియానందముచే శబ్దించుట నాకుగొప్ప బాధకరమైయు న్నది. నాయుల్లప్రాణమును జంపుటకై మీరింక గొప్పప్రయత్నము చేయవలదు. నాప్రాణమునవహించిన క్రీకృష్ణుని మీరుసత్యసంఘం డని సంకులగు సుమీ.

౩.

మూ.—అవన్ కైయతేయెనతాగు మిరనిత్పేడై కాళ్ (ఎవణ్ణొల్లినీర్ కుడైన్దాశుతిర్ పుడై శూభ్రవే ।

తెవన్దొయ్తెలువిన్దె యూట్టెయ్మెనుయిరిజ్జుణ్డో । ఎవణ్ణొల్లినీర్ మునుమ్మేజుకూక్కురల్ కేట్టుమ్ ॥

3॥

ఆ.—(అవన్ కైయతే) ఎమ్మెరుమా మోడు కలన్దపమాణుకైక్కు భాగ్యహీనైయానవెన్నయిర్, నుమ్మేజు కూక్కురల్ కేట్టు మునుమ్మేజుకైక్కుచ్చెయ్తే, అతిక్ మేలేయేరేవణ్ణొల్లొక్కణ్డు ఏకకుడైన్ద ఆడుకటికోళ్ ఎన్నరుకేన్ద ఎన్దితాళ్.

3.

అన్వ.—అని తేప్పేడై కాళ్, అవన్ కైయతే ఎనతారుయిర్ (3) నీర్ ఎవమళొల్లి కుడైన్ద (౨) పుడైశూభ్రవే ఆనుతిర్ తవమ్ (౧) తేయ్తెల్ల ప్పెనగాట్టెయ్తే ఈయిర్ (౧౨) ఇజు ఉణ్డో నుమ్ (౧౫) ఏజు కూక్కురల్ కేట్టుమ్ (౧౨) ఎవమ్ శొల్లి నిర్ ముమ్ (౨౧).

పద్య.—అనన్దరమ్, అవనుడైయ సోశ్యాత్రిశయత్రాల ఆక్కుప్పప్రాణైయాయుక్కుటనాక్ ఉణ్డోశబ్దతేక్కేట్టుమ్ ఎత్తెచ్చొల్లి సరి ప్పెనన్ద ప్పెన్దయమ్ అవ్విని తేప్పేడైకళైక్కుచ్చెత్తు చొచ్చుకొటాళ్.

అన్వ. కేన్దొల్లొక్కాళ్! అవనుశీలనానగోవిందకైయతే, ఎన్నుడైయప్రాణనానకు, (3) నీళ్, ఎత్తనై ఉత్తివిశేషజలైవ్వుణ్డే, ఒన్దు శొళ్ళి ప్పెళ్ళొగూన్దుడనం చ్చెట్టే, (౨) ఎన్నుడైయచరసరిత్తిలే, సచ్చరిక్కిటికోళ్; అవనైపావే పిరివుకాకాయుక్కుమ్ భాగ్యతే (౧) “ఎమ్మె” తే, పోలికజీడిపడుమ్మడిగూన వావ తైవ్వుణ్డెనవెన్నుడైయ, ప్రాణ్, (౧౨) అణ్డేహానడీయాలే, ఇజు, ఉణ్డో? ఉళ్ళుడైయ (౧౫) అంధునైశిలమాన, తేప్పేడై, కేట్టుమ్, (౧౨) ఎత్తె, చొచ్చొల్లి, నిప్పుతు? (౨౧).

3.

అన్వ.—ఓ! అనుగ్రహించవలసినారా! వానివశ వైనది నాయొక్కపూర్ణప్రాణము; (3) మీరు ఏమేమోమాటలనుడెప్పి (సంక్లేష మునుగుగు) అనుగ్రహించి (౨) దుట్టుప్రక్కన సంచరించుచున్నారు. పుణ్యము (౧) చేయని పాపిష్ఠురాలైననాయొక్క ప్రాణము (౧౨) ఇచ్చుట (నాయొక్క) ఉన్నదో? (తదు) మీయొక్క (౧౫) అనతురమైన శబ్దమును వినినతరువాత (౧౨) ఏకారణమును డెప్పి ధరించుచుండుము? (౨౧).

3.

మూ.—మున్నామ్బుట్టు అవ్వినిత్పేడై కాళ్ తన్నెయ్, తియవుమ్, తక్ శెయలటుతియాలే యిరక్కితాళ్.

(అవన్ కైయతేయెనతాగుయిర్) ఎన్ప్రాణన్, అవన్ కైయతే. మిధునమానాల్ ప్రాణన్ మాతాడియ ప్పెరిప్పణ్డు, ప్పెట్టొక్కిత్తు అవ్విత్తన్నమో? (అవ్విత్పేడై కాళ్) అన్వయరసమతిరార్, పిరిన్దార్ పడువతు మతియ

ని-౨ ॥ మున్నామ్బుట్టు (అవనిత్తాది). మిళవుమ్ అవ్విత్పేడైకళైయిరప్పానెన్నెన్న (అవ్విత్తిత్తాది).

“అవన్ కైయతే” ఎన్నుడైయముడియెన్నెన్న (మిధునమిత్యాది). ౧ “అస్యాదేవ్యాః” ఇత్యాది అనుసంధేయమ్. కీర్తితాన్దెత్తిలే “అవన్ కైయతే” ఎన్నుడు - నైరాశ్యత్తాల్ శొన్నవార్. ఇతితేప్రణయత్వత్తాలే శొన్నవార్ “పిరివిల్ నాణ్డో శెయ్కెన్దెయ్లమ్ బాధకమాక చొచ్చొల్లొన్దొన్దొ, పిరివుడనక్కు బాధకమెన్దిజువితెగ్గళుక్కుత్తెరియమా?” ఎన్న (అన్వయరసమిత్యాది). అన్వయరసమ్-సంక్లేష

అ-౨-వి ॥ అవ్వి తేప్పేడైకాళ్ - క్రొచ్చుస్తోకాళ్.

3.

రా-సు-౧౫-౫-౨-“అస్యాదేవ్యామనస్తస్మిత్తస్యచాస్యాంప్రతిష్ఠితమ్, తేనేయంసచధర్మాత్మమహూర్తమపిదీపతి” ఇతిహనుమద్వాక్యమ్.

కు. — పేర్జానా? (ఎవ్వరొల్లి) ఏతేనుమ్ శిలవల్లై చొచ్చి. అనై శొల్లుకిఱ పాశురజ్జొల్లిల్ తన్ వాయ్ వేమ్మోలే కాణమ్. (నీర్ కుడైన్దు) ఒన్ట్రలేమ్మొవ గాహిత్తు. (అడతిర్) పరిమాతాః నిగోళో. (పుడై శూట్రవే) శున్ శ్రీలేనచ్చరి యానిగోళో, అడై మతిట్టడుత్తవార్ శున్ శ్రీలేట్టు కొండ్రుక్కుమాప్పోలే. శెవియైప్పత్తెత్తు ప్పిత్తై ప్పేనూ? కణ్డైప్పత్తెత్తు ప్పిత్తై ప్పేనూ? పెరుమాళుమ్ పరికరముమ్ లజ్జై యైయట్టైక్కు చూచ్చుప్పొన్దాప్పోలే కాణమ్ ఇవ శుక్కి తిరుక్కిఱతు. పావియేన్, ! ఉడ్యో పారిప్ప క్కిణ్ణువిషయముణ్ణాక పెల్లై నిత్తై. (తవజ్జాయ్ తిల్లా) ఉయిరై యిణ్ణై వైత్తుళ్ళుక్కు పకరిక్కు భాగ్యమ్ పణ్ణిల్ శ్రీలేన్. “అవనై ప్పొలే పిరివుక్కుచ్చిత్తై యాలపడి భాగ్యత్తెప్పణ్ణ పెల్లై శ్రీలేన్” ఎన్ట్రపిళ్ళాన్ పణిక్కుమ్. (ఉయిరిణ్ణుణ్ణో) వల్లడిక్కార్ క్కు పిళిక్కేల్ శ్రీ కాట్టుమాప్పోలే కాణమ్, “ఇణ్ణుణ్ణో” ఎన్ట్రకాట్టుకిఱపడి. (ఎవ్వరొల్లినిద్రుమ్) ఎత్తైచ్చొన్దిరిప్పత్తు (నుమ్మిత్తాది) ప్రణయపరవశమాన ఉడ్య శుడై య ధ్వనియైక్కిట్టుమ్, పిరివుక్కు ధరి తిరుక్కిలుమ్, ఉడ్యో ధ్వనిక్కు ప్పిత్తైక్కవ్లోమో? ఉడ్యో ధ్వని, కేట్టైరై ముడిక్కు మత్తన్? ఉడ్యో శెవియై ప్పత్తైత్తో? నీడ్యో కూప్పిడుకిఱతు, ౧ : నన్దనం చక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ । పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి.

3.

చీ-అ॥ రసమ్. ఇన్నతెన్నా లే “ఎవమ్” ఎన్నానెన్నెన్న (అనై శొల్లుకిఱ త్తాన్) నీర్ - నీర్లో. శూట్రసచ్చరిక్కిఱతుక్కు ద్విషాన్తమ్ (అడై మతిళిత్తాది). అడై మతిట్టడుత్తవై - ముత్తిక్కై పొడుక్. “ఎవళ్ళొల్లి, పుడై శూట్ర” ఎన్ట్రపిణ్ణుపదజ్జళాలుమ్ - తనక్కినల్ శ్రీలో వన్దలిత్తై ప్పిప్పవరిక్కి త్తయ్యెత్తితార్ (శెవియైత్తాది). “ఎవళ్ళొల్లి” ఎన్ట్రజైప్పల్ శ్రీ (శెవియైత్తాది). “పుడై శూట్రవే” ఎన్ట్రత్తెప్పల్ శ్రీ (కణ్డైత్తాది). “అడై మతిట్టడుత్తవార్” ఎన్ట్రత్తై విశేషినిష్ఠమా కాట్టుకిఱార్ (పెరుమాళుమిత్తాది). మేలుక్కువ తారిక్ (పావియైత్తాది). “తవమ్ శెయ్ ప్పిణ్ణ” ఇత్తాదిక్కర్థమ్ (ఉయిరైత్తాది). ఆర్థాన్దరమ్ (అవనై ప్పొలే యిత్తాది). భాగ్యత్తెప్పణ్ణ తపావియే నానెన్దుడైయ ప్రాణనల్లిణ్ణోకెన్ట్ర శబ్దామ్. ఉయిరిణ్ణోకెన్నా లే, “ఇణ్ణు” ఎన్ట్ర విశేషి త్తతుక్కు భావమ్ (వల్లడిక్కార్ తిత్తాది). వల్లడిక్కార్ - హింసకర్. నిద్రుమ్ - ధరిప్పోమ్. “ఎన్ట్రకూక్కురల్” ఎన్ట్రతుక్కు భావమాతల్, “కేట్టుమ్” ఎన్ట్ర చశిబ్దత్తుక్కు భావమాతల్ (పిరివుక్కిత్తాది). పిత్తైక్కప్పొకాతోకెన్న (కళిత్తాది). తనక్కు భాధకమాక్తై యాలేయవల్లదుక్కు మిళి బాధకమెన్ట్ర నిన్ట్ర భావమ్ (ఉడ్యో శెవియైత్తాది). తనత్తు భాధకమెన్ట్ర త్తెక్కొట్టిప్పడినిన్ట్ర తేరుణ్ణోకెన్న (నిన్దనమిత్తాది). నిన్దనం చక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ । పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి” ఇతి రామః. అన్ట్ర కేట్టైకాళో - ఎన్తారు యిర్ - అవక్తైయతే - ఎవళ్ళొల్లినిరెన్ట్ర తొడజ్జి ఉయిరిణ్ణుణ్ణో - నుమ్మెక్కుకూక్కురల్ కేట్టుమ్ - ఎవళ్ళొల్లినిద్రుమిత్తన్దయః.

3.

[ప-తి - మూన్ట్రామ్మట్టు (అవక్తైయతే యిత్తాది). (ఎవళ్ళొల్లినిద్రుమ్) కిప్పిణ్ణాకాణ్డే మార్గవశిరామః, “నిన్దనం చక్రవాకానాం నిశమ్యసహచారిణామ్ పుణ్డరీకవిశాలాక్షీ కథమేషాభవిష్యతి.”

3.

తాత్పర్యము. — ఓ! క్రాంచపక్షులారా! మీరు భర్తతో సంశ్లేషించి నాచుట్టుప్రక్కలనుండి కబ్బింపగా దానిని విని సహింపక నా ప్రాణము సర్వేశ్వరునియొద్దపోయినది. ఇంక మీరు బాధించుటకు మన్దభాగ్యురాలైన నాయొక్క ప్రాణమిచ్చుటలేదు.

3.

మూ. — కూక్కురల్ కేట్టై నన్దన్దమా యక్ వెళిప్పడాక్ । మేట్టిల్లై కొల్లైన్ద్రై ‡ నీరుణ్ణోవలుజ్జోళి కాళో ।
వాక్కుమనముజ్జరుమమునమక్కాజ్జతే । అత్తైయమానియుమన్దరనిన్ట్రులుమే॥

౪॥

ఆ. — (కూక్కురల్) కోళికాళో! నీరుమనన్దోపలుమ్ మేన్దేలుమవనైయోక శెయ్యుక్కు వుకిటికళెన్న; “నాజ్జళవన్దెవరక్కు వుకిటికే” ఎన్ట్ర అనై శొల్లి; అవక్తైయక్కు కూక్కు వుకిటికళాకిల్ అవక్తైయారొళికిఱతే? అతలల్, అవక్తైయక్కు వుకిటిరల్లెర్;

(30) తిరువాయ్మొళి - ప - ౫ - తి - ఇన్నుయిర్ - ౪ - పా - కూక్కురల్ వ్యాఖ్యానం. ౧౧౭

ఎన్నెముడిక్కైక్కాక కూక్కురల్ తానా? మున్నమే యెన్నుడెయసర్వకరిణ్యశుభముడిన్దన, ఇనియొకెయ్యవరున్దు కిటికల్'' ఎన్న; కరణ్యల్ ముడిన్దనవాకె లున్నుడెయ వేచ్చుమిచ్చేష్టితజ్జశుభాదుకిపడి యెజ్జనేయిన్ద; ముడియచ్చెయ్తే, ఎన్నుడెయ వాక్కైయ మువియుమ్ నడువేనిన్దు పత్తైయవ్యసనవానెయారే యుత్తైక్కిఱపవత్తనైయిన్దాల్.

అన్వ.-కోట్టికాళ్ కూక్కురల్ కేట్టుమ్ (3) నమ్ మాయ్ కణ్ణ (౬) వెలిప్పడాన్ నమ్ కేవలమ్ (౯) నీరుమ్ మేల్ కిక్కైక్కాళ్ళేన్ద (౧౨) నమక్కు వాక్కుమ్మనముమ్కరుముమ్ ఆన్దతే (౧౫) ఆక్కైయమ్ ఆవియుమ్ ఆన్దరమ్నిన్దు (౧౮) ఉల్లుమ్. (౧౯)

జన్మ.-అనన్దరమ్, ఆశ్చర్యగుణచేష్టితనాన కృష్ణ వరుకిటిలక్, నీజ్జశేనక్కు బాధకమామ్మడి కూప్పిడా తేకొళ్ళుజోళెన్దు, శిల మయిత్తేదైక శక్కునైత్తున్దున్దాల్.

మయిల్ కాళ్! నీజ్జశోక్కున్దైక్కిఱమరల్, అవనిరున్దవిడ త్తిలుమ్ కేట్టుమ్మడియాయరుక్కుచ్చెయ్తేయమ్, (3) ఎల్లారుమ్ 'నమ్మడెయవక్' ఎన్నుమ్మడిభవ్యనాయ్, కిట్టివారైయాశ్చర్యగుణచేష్టితజ్జశాతే యాదుపడుతుమ్, కృష్ణ, (౬) వరుకిటిలక్; ఉజ్జల్, శేవలమ్, (౯) నీరుమాకచ్చేర్న్దొన్దొన్దు, మేలే, తిరుళాకూక్కుప్పిడా తేకొళ్ళుజోళే. (౧౨) ఎజ్జశుక్కు, వాజ్జనర్గికాయజ్జల్, అవన్దక్కు లిలేయాదున్దు; (౧౫) శరీరముమ్, ప్రాణముమ్, నడువే, (౧౮) అలమరుకిఱపత్తనై. (౧౯) కోట్టి - మయిల్. కిక్కైత్తల్ - శబ్దత్తల్.

అరము.- ఓ! మయూరములారా! మీ ధ్వనిని వినియు (3) మనవాడనిచ్చెప్పడగిన ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (౬) మయిల్ కాళ్ళున్నాడు. మీయొక్క మొగపక్షియు (౯) మీరును అధికముగా శబ్దమునుచేయవలదు. (౧౨) మాకు మనోవాక్యాయ ములు వానియున్దు చేరినవి. (౧౫) శరీరమును ప్రాణమును నడుమనుండి (౧౮) బాపవడుచున్నవి. (౧౯).

ఈ - నాలామ్బట్టు. శిలమయిల్ కలై క్కుఱిత్తు, నీజ్జశుచ్చమాక కూక్కువియెన్దె నలియానిన్దుకోళెన్దాల్. (కూక్కురల్ కేట్టుమ్) నీజ్జల్ కూవుకిఱ ధ్వనియైక్కేట్టువైతుమ్. ఇవన్ద శ్రీన్దన్ది శెల్లాతవిడమిలై యెన్దిరుక్కి తాల్. (నజ్జగొన్) వలయత్తుప్రసిద్ధిపోలేకిడిర్ భవ్యనెన్నుమితు. (మాయ్) ఆశ్చర్యశీలన్; కలక్కుమ్నమయ త్తిల్ మయిల్ కాళ్ పరిమాటవల్లవన్. (వెలిప్పడాన్) 'ఇవన్ద పిత్తైయాల్' ఎన్దు తోడ్ ముకిటిలన్; ౧ 'తానామావిరభూత్' ఎన్నుమనన్దొర్. బుషియుమ్, 'ఆవిరభూత్' ఎన్దాన్; ఇవళుమ్, (వెలిప్పడాన్) ఎన్దాల్. (మేల్ కిక్కైక్కాళ్ళేల్ మిన్) నేలూనగిలై - ఉచ్చమానధ్వని, జాతుచ్చితమాయ్ ప్రణయవృత్తమాన, ఉచ్చశబ్దత్తై వృణ్ణాతేకొళ్ళుజోళే, ఇవళిడు

౩౨ || నాలామ్బట్టు (కూక్కురలిత్యాది). 'నీరుజ్జేవలమ్కోట్టికాళ్ - మేట్టిలై క్కొళ్ళేన్ద' ఎన్దవన్దైక్కుటాక్షిత్తవ త్తారిన్దు (శిలమయిల్ కలైయిత్యాది).

నగమపద్ధసన్కితు కీటుక్కు-మోవెన్ద (ఇవన్ద శ్రీన్దన్ది). మేలే 'మేట్టిలై క్కొళ్ళేన్ద' ఎన్దతెప్పన్ద (శెల్లాతవిడమిలై యెన్దతు). 'నమ్' ఎన్దతుక్కుర్థమ్ (వలయత్తేత్యాది). 'నమ్' ఎన్దు - ప్రసిద్ధి. వలయత్తుప్రసిద్ధియావతు - ఇహవతేయత్తివతి - ఇన్ద అమరుత్తిలే పేయ్యున్దెన్దుమతు. ఇత్తల్ - భవ్యనెన్దిటతుప్రసిద్ధిమాత్రమొట్టియ అనుష్ఠానమిలైయెన్దిటతు. 'వెలిప్పడాన్' ఎన్దతుక్కుచ్చేర 'నజ్జగొన్ మాయ్' ఎన్దతుక్కు - వెలుపావక్ వ్యాఖ్యానమృణ్ణాకితార్. మాయ్ - ఆశ్చర్యభూతక్. ఆశ్చర్యమేతెన్ద (కలక్కు మిత్యాది). వెలిప్పడప్రసక్తియేతెన్ద (ఇవళిత్యాది). అతావతు - 'ఇన్దధ్వనియివళుక్కుబాధకమ్' ఎన్దాల్ ఓడివరవేణ్డియరుక్కు, అతు వలయకిటానిలైయెన్దపడి. అప్పడివిశ్లేషడకైయిల్ తోడ్ మోవెన్ద; ప్రమాణమ్ (తానామిత్యాది). 'తానామావిరభూచ్చేరిన్దె న్దు' యమాన ముఖామ్మజ' ఇత్యాది గోపికాగీతాసమన్తరే. శబ్దమొత్తిరుక్కిటతెన్దితార్ (బుషియుమిత్యాది). అతావతు - గోపిమార్ క్కు సమీపసనాయ్ తోడ్ దూతిరున్దానెన్దాపోలే, ఇవళుమ్ సన్నిహితనాయరున్దవైతే వెలిప్పడానెన్దితాణ్దపడి. 'కిక్కై' ఎన్దు - పతిశబ్దమా కైయాతే (జాతుచ్చితమాయ్) ఎన్దితార్. 'అన్దైక్కున్దొన్దు' ఎన్దక్కడవతితే. 'మేల్' ఎన్దతుక్కుభావమ్ (ఇవళిడుపడవిత్యాది)

అ-అ-వి || ఉచ్చధ్వనియిన్దుడెయ లక్షణతైయరళిచ్చెయ్కితార్ (జాతుచ్చితమయిత్యాది).

ఈ--పదపూడ, బహుతాన మొట్టవై తుక్కువానిన్వనవాయిల్లు. (నీరుజ్జోవలుమ్) ఒస్తుతుడగ్గినకాన్యైసహచరముస్తుడగ్గి కుక్కుయైబూడ ముసమీనిన్వతు. (కోట్టికాళ్) స్త్రీవధమ్ వణ్ణుకైక్కొరుడాతియాక వైరుప్పడివేణుమో! కోట్టియెస్సెళతు - మయిలై. “నీర్ నలి నూతే కొళ్ళుజ్జోళ్, ఎన్ను చళవుమ్ పార్ తన్నే నాజ్జళిరుక్కిఱతు? సర్వకరిణజ్జళై యుమపహరిక్కవన్దనాజ్జో తవిరువ్రామో? తుడగ్గినకార్యమ్ తలైక్కట్టవేణుమే యెళ్ళుకు” ఎన్నుకిరుత్తాక, అతుక్కాకిల్పినై అజ్జేపోజ్జోళెన్నిఱాళ్. (వాక్కుమ్ మనముమ్ కరుమముమ్ నమక్కాజ్జతే) ఎన్నుడైయ సర్వకరిణజ్జళు మనన్బక్కలిన. “అజ్జేపోయివైధ్వనిక్క అవనుక్కు త్తరిప్పితాయ్ నన్దు ముకణ్ణాణ్ణుమ్” ఎన్నుమ్చినై వాలే శొల్లుకిఱాళ్. అజ్జేయాలిప్పేచ్చుమ్ శి చేప్పితిముమ్ కూడినపడియెన్నెన్న (అక్కైయు మావియుమందర నిన్దులుమే) వ్యసనవాననై యాలే, దేహముమ్ ప్రాణముమ్ నడువేనిన్దుక్కేత ప్పడుకిఱి తన్నె. పిడిత్తువిట్టకొమ్మిపోలే వాననై యేయుచ్చతు. నోవుపడ వేణువతుణ్ణు, నలికైక్కాశ్రయమిన్దై.

౪.

జీ.ఆ. “నీరుమ్ శేవలుమ్” ఎన్దిరిడైయమ్ కొల్లి “కిళై” ఎన్దు ఏకవచనమాక చ్చొన్నతుక్కుభావమ్ (ఒస్తుతోడగ్గినవిత్వాది). “కోట్టికాళ్” ఎన్దిరి బహువచనత్తుక్కుర్థమ్ (స్త్రీవధమిత్వాది). వేచ్చుమ్ చేప్పితముమ్ నన్దుతు - “మేట్కిళైక్కొళ్ళేన్నిక్, ఉక్కులుమ్” ఎన్దైత్తెప్పల్లు. విసరణమాతల్, దేహముమ్ ప్రాణముమ్ నడువేనిన్దుక్కేత ప్పడుకిఱి తుక్కు దృష్టాన్తమాతల్ (పిడిత్తువిట్టవిత్వాది). ఫలితమ్ (నోవుపడవిత్వాది) “ఉక్కులుమ్” ఎన్దుతుక్కుభావమాతల్. మాక్కురల్ కేట్టుమ్ నన్దుణ్ణుకమాయక్ వెళిప్పడాక్ - వాక్కుమ్ నన్దుతుడగ్గి. ఉక్కులుమే కోట్టికాళ్ నీరుమ్ శేవలుమ్ మేట్కిళైక్కొళ్ళేన్నినిత్వన్వయః.

౪.

ప్ర.తి.—నాలామ్మట్టు (మాక్కురల్ కేట్టుమిత్వాది) (వెళిప్పడాక్) శ్రీభాగవతే గోపికాగీతాసమన్తరే, “తానామావిరభూచ్చొరన్దన్దయమానముఖామ్మజః | పీతామ్బరిధరస్సగ్గీసాక్షాన్తన్దధమన్దధః”.

౪.

తాత్పర్యము.— ఓ! మయూరములారా! నానుమోవాక్కాయములు సర్వేశ్వరునియొద్ద వెళ్ళిపోయినవి. శరీరప్రాణములనిచ్చుటనున్నవి, మీరు ఎంతగొప్పధ్వనిచేసినప్పటికిని దానిని విని నాబాధనుదలంచి నాయందుఁగనికరించి వాఁడు పరమపదమునుంచి బయలుదేర సేతడు. గాన మీధ్వని నాకుమిక్కిలి బాధకరముగానున్నది గాన మీరక్కడగా నటవలదు.

౫.

మూ.—అందరనిస్తులొకిన్వ యానుడై పూవై కాళ్ | నున్దిఱ త్తేతుమిడై యిలైక్కుజ్జేన్నినో!.

ఇన్దిరిళాలగ్గళ్ కాట్టియివ్వేట్టులకుజ్జోణ్ణి | నన్దిరుమార్వనమ్మవియుణ్ణనన్దేనాన్ ||

౫||

ఆ.— (అందరనిస్తు) ఉజ్జళుక్కునానెన్న పనిప్తముజ్జిశేక్; నీజ్జళేనదువేనిన్దు అవ్విరునామగ్గళేచ్చొల్లి యెన్నై బాధియాతేకాళ్ళు. జ్జోళ్ ఎన్దుపూవైకైన్దొక్కొచ్చొల్లి, పడ్డిన్దలొక తైత్తనక్కాక్కిక్కొళ్ళుక్కు చ్చిలపాయ్ శయతాప్పత, ఎన్నోడేకలన్దు పరిమాణాక తానాక త్తోదోముప్పడి శిలపాయ్ కళెచ్చెయ్ కిన్దుపోనవితు, ఎన్నై ముడిక్కైక్కు నల్లవిరతుపార్ త్తాక్, ఎన్నుచిటరనో! ఎన్దు తన్ని త నొన్దు శొల్లుకిఱాళ్.

౫.

అన్వ.— అందరనిస్తు ఉక్కులొకిన్వ యానుడైపూవై కాళ్ (౩) నున్దిఱత్తు ఏతుమిడైయలై కుక్కుతేన్నిక్ (౬) ఇన్దిరిళాలగ్గళ్ కాట్టి ఇవ్వేట్టులకుమ్ (౯) కొణ్ణి నన్దిరుమార్వక్ నమ్ (౧౨) అవి ఉణ్ణి నన్దు (౧౫) ఎణ్ణినాన్ (౧౬)

పన్నీ.— అనన్దరమ్, కృత్రిమచేష్టితగ్గళైక్కాట్టి సర్వలొక తైయమ్ పిఱర్ కాకాతపడివణ్ణుమవిక్, ఉళ్ళొళానవుజ్జళై యిన్దు నమ్మడైయ ప్రాణాపహారికవణ్ణుక్కు నన్దాక వెణ్ణినానెన్దు, తన్నుడైయ పూవైకైక్కుఱిత్తు చ్చొల్లుకిఱాళ్.

శి చేప్పితిముమ్ - ఎన్దుడైయవిత్తెనానుక్కు పాతమ్.

(లిక్కిన విషయమిన్దు క్కీయరుక్కచ్చెయ్తే, నడువే నిమ్మియోజనమాక వలమరుకీ, నాకొంన్దుడైయవై ఎన్దభిమానితెపూవై కా. (౩) ఉజ్జలిడైయట్టచిత, ఎన్దెనలికక్కు ఓరవకానమి; నీజ్జో, ఆనక్షరసమామ్మడిశబ్దియాతేకొళ్ళజ్జో, (౭) ఇన్ద్రజాల మ్మోనో. మొయ్యిన్దు మిమ్మమ్మడియాక గుణవిగ్రహచేప్పితగ్గళై, కాట్టి, ఇన్ద సప్తలోకతైయమ్, (౯) పరాభిమానతైయమ్ సాన్ది యానల్లయ్యానుండులైన క్కీయార్పుడినజ్జిక్కొణ్ణు, ననుమ్మ, త్తకతిరుమార్వితేయిరుక్కిట పిరాట్టిపక్కిల్ ప్రణయిత్వతై కాట్టియక ప్పట్టినవకో, నమ్మడైయ, (౧౨) ప్రాణనై, గ్రసిత్తుకొగళ్ళుకైయ్, నన్దాక, (౧౫) నిరూపితాక. (౧౬)

అర్థము.—నడుమనుండి (ఆస్థానమందు) వ్యర్థవ్యాపారములుచేయుచున్న నాచిలకలారా! (౩)మీకునమ్మ బాధించుటకు)నీమియు ననుకొనిములేదు. (మీకు) ఆనక్షరముగాశబ్దించవలదు. (౭) ఇన్ద్రజాలములను (తనయొక్క సాశీల్యాదిమాయలను) చూపించి ఈ సప్త లోకములను (౯) సాన్దిసపతలమకొనిన (మోహపెట్టిన) శ్రీదేవినివత్తులమందుగలమనశ్రియఃపతి మన (౧౨) ప్రాణములను నశింపజేయుటకు మంచియుపాయము (౧౫) యొదించెను. (౧౬)

ఈ.— అజ్ఞామ్బట్టు. తన్నినవాయరున్దు నలికిపూవై కళైక్కుటిత్తు, అవన్తా నెన్దెముడిక్కైక్కు నల్ల విరకుపార్తాక, ఇనియుగ్గుళిక్కిజ్జు విషయమిల్లె యెనితాళో.

(అన్దరనిన్దుల్కిన్దు) ఉజ్జలిక్కిజ్జు నలియవిషయ మిన్దు క్కీయరుక్క, నడువేనిన్దు వ్యర్థమేకేళ్ళప్పుడు కిజ్జికో లిత్తనై, (యానుడై పూవై కాళో) ఎన్దుడై పూవై కాళో! సర్వసాధారణరాయరుప్పార్ శేయ్పుల్లై, శీలర్క్కు ప్పూర్ణాయరుప్పార్ శేయ్యక్కడవతో?, నాకొంన్దు ఎన్నవమైయుమాకాతే బాధిక్కైక్కు; అవనుమ్, ఎన్దుడై యననాన్దు యిటినిన్దు. (నున్దిట తేత్తు మిడైయిల్ల) ఉజ్జలిడైయాట్ట తిల్ ఎన్దెనలికై క్కోరవకాశమిల్లె; ఉజ్జళో పొరప్ప క్కొన్దుక్కిల్లోరవ కాశమిల్లె యెచ్చుమామ్. (కుమితేల్మిక్) అనక్షరసమాన పేచ్చైక్కాట్టి ముడియాతే

కొళ్ళజ్జో. అవకాతానధికరిత్తకార్య త్రిల్ నెక్కినిన్దానాకిలన్దొ, నీజ్జలిప్పడి ముతిరనిజ్జ వేణ్ణువతు; అతుక్కు జ్జుళిక్కినకాశమేన్దై తానూ? (ఇన్ద్రజాలజ్జోకాట్టి) కణ్ణార్క్కువిడచెన్దై వడివై యుమ్, శీల తైయుమ్, చేప్పిత తై యుమ్. ఇన్దెనిల్లె నిగ్గామెయాలే, “పొయికళో” ఎన్దితాళో, ఇన్ద్రజాలమెన్దుమ్ పొయెన్దుమ్, పర్యాయమ్.

అ॥ అజ్ఞామ్బట్టు (అన్దరమిత్తాది). “యానుడైపూవై కాళో - నమ్మవియున్దెన్దెన్దాక - నున్దిటతేత్తుమిడై యిల్లె కుమితేల్” అనూ? ఎన్ద పద్మకళక్కుటాక్షి త్తవతారికై (తన్నినవాయితాది). తన్నినవాయెన్దు - “యానుడైపూవై కాళో” ఎన్దతైప్పల్లె. అన్దెననాన్దు - అన్దుడైయవకొయ్; తనక్కుశేషజ్జళాయెన్దపడి.

“యానుడైపూవై కాళో” ఎన్దు విశేషిక్కిటవకుడైయ హర్దభావమ్ (సర్వసాధారణతాది). సర్వసాధారణరాయరుప్పార్తెన్దు- కాట్టితన క్కొ-యాతే సర్వసాధారణమానమయిల్ తొడక్కుమాన పక్షికళైయాతల్, కీట్టికాట్టిల్ “నజ్జణ్ణో” ఎన్దకన్దెన్దయితల్. “నజ్జణ్ణో” ఎన్ద త్తక్కుటాక్షిత్తు, ఎన్నొత్తెనమ్మనమ్మే హేతువాక బాధిక్కిటికోశెన్దు భావాన్దరమ్ (నానెక్కితాది). వివర తా॥ (అవనుమిత్తాది). ఇన్ద - అవనాశమ్. ఉజ్జలిడైయాట్ట తిల్లెన్దు - ఉజ్జలిక్కిన్దపడి ద్వితీయార్థత్తుక్కు, “తిజమ్” ఎన్దు - సమా నామానై, సారప్పమ్మొన్దుకీటతు. మేలుకెల్లామవతారికై (అవకాతానిత్తాది). అవకాశమ్ వైయామిల్ అవకా శేయ్తవ్యాపార మ్మొన్దు నొన్దునిటమేల్. “ఇన్ద్రజాలజ్జో” ఎన్దిటబహువచన విషతీతజ్జైయమ్, అవల్లై ఇన్ద్రజాలమాక వరుళిచ్చెయ్కైక్కు హేతువై దివిమిలిచ్చెనుటితార్ (కర్కరక్కితాది). అతావతు - ఇన్ద్రజాలమావతు, కణ్ణుతునిజ్జ వొణ్ణాశపడియాకర్షకమాయరుప్పలొరు ప్పొన్దుకొయ్; అప్పుడు సాన్దరొదికళుమ్ అనుభవిత్రాలోన్దునిజ్జవొణ్ణా పడియాకర్షకమాయరుక్కుమ్ తైప్పల్లె. ఇవల్లై “ఇన్ద్ర జాలజ్జో” ఎన్ది త్తవడి. బహువచనవిషతీతజ్జో, సాన్దరొదికళో. సాయ్యాక వర్ధాన్దరమ్ (ఇన్దెయితాది). “ఇన్ద్రజాలమ్” ఎన్దాల్ పొరప్పమ్మొన్దు మాదెన్దు (ఇన్ద్రజాలమెన్దుమ్ పొయెన్దుమ్ పర్యాయమెన్దు). “నున్దిటమి” ఎన్దవళబ్దత్తుక్కు భావమ్ (పిజరుడైయ

ఈ. - (మొలకుజ్జేణి) పిఱురుడై య వస్తువై యపహరిక్కుప్పక్కల్, అవర్కళుక్కొన్టుమ్ శేషియాతపడియపహరిక్కు మవ. (నన్దిరుమార్వళి) ప్రణయిత్వత్తాల్ వద్ద ప్రసిద్ధియై యెనక్కుక్కాట్టి. పిరాట్టియోడే ప్పొకిర్తుమ్, ప్రణయి యాయన్; అత్తైక్కాట్టి క్కణ్డారై యకప్పడు త్తిక్కొళ్ళుక్కైక్కాక. శిలపాయ్కళైక్కాట్టి భూమియొక్కొణ్డారావ్ వే కలన్దుపరిమాణు కిఱానెన్దు తోర్తుమ్మడి శిలపాయ్కళైచ్చెయ్తు విశ్లేషిక్కై. ఎన్నెముడిక్కై క్కువాయమెన్దు నూమ్. (నమ్మావియున్జనన్జేణినా) నమ్మెముడిక్కై క్కునల్ విరకుపార్తాన్, ఉజ్జళుక్కిళ్ళ వకాశమిల్ల. సర్వశక్తి యుద్యోగిత్త కార్యత్తిలే కుఱైకిడప్పతాయ్, అతిలే నీజళుమ్ సహకరిక్కిఱోళో? .

జీ-అ||విత్యాది. “నమ్” ఎన్దప్రసిద్ధిక్కుభావమ్ (ప్రణయిత్వత్తాలిత్యాది). ప్రసిద్ధి నానతిరుమార్వశెన్దు శబ్దార్థమ్. పిరాట్టియోడైచ్చేర్ త్తియై క్కాట్టియొన్నై యకప్పడు త్తిక్కొణ్డవనెన్దు తాత్పర్యమ్. “తిరుమార్వళి” ఎన్దతుక్కువేఱుప్పాకవర్థమ్ (పిరాట్టియోడైయిత్యాది). “ఇన్దిర ఖాలజ్జళి” ఎన్దు తుడజ్జి, “నన్జేణినా” ఎన్నుమళవుమ్ - పక్షికళైప్పార్తుచ్చొల్లుకిఱాశెన్దుమ్, తన్నిరేనొన్దుకొల్లుకిఱాశెన్దుమ్, ఇత్తై ద్వేధావినశ్చిత్తు, మున్దిననైయై క్కాట్టుకిఱార్ (శిల పాయ్కళై) ఇత్యాదియారే; ఇరణ్డామ్వకైయైక్కాట్టుకిఱార్ (నమ్మెము డిక్క) ఇత్యాదిముడివిల్ వాక్యతారే. “నన్దు” ఎన్దివితుక్కుర్థవ్యయమ్ - నన్దుక శెన్దుమ్, వ్యతిరేకలక్షణేయాయ్, క్రూరమాక శెన్దుమ్; ఇన్దిరణ్డతైయై మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (సర్వరకుపార్తాన్) ఎన్దుమ్, (అహ్నితాక ప్పార్తాన్) ఎన్దుమ్. అహ్నితాక - క్రూరమాక శెన్దు పడి. “అవనుమ్ శెయ్తుహాకిఱాన్, అవన్ శెయ్తుహాకిఱాన్ నాజ్జళి ముడిక్కిఱోమ్” ఎన్న (సర్వశక్తియిత్యాది). అన్దరనిన్దుకొల్ కిన్దు యాన్దుద్రువైకాళి - ఇన్దిరఖాలజ్జళిశెన్దుతోడజ్జి, నన్జేణినా - నున్దిజత్తేతుమిడైయై క్కువేల్ మినోవిత్వస్వయః. నమ్మావియున్జనన్జే ణినా - నమ్మడైయై ప్రాణన్దళై గ్రసెతుక్కొళ్ళుక్కైక్కా నన్దుకనిరూపియానిన్దునెన్దు ఉరైయిల్ శబ్దార్థమ్.

తాత్పర్యము. - ఓ! చిలకలారా! నాచేతః బెంపబడిన మీరు నన్నే బాధించి యత్నించితిరి. మీరు శబ్దించి నన్ను బాధించి యత్నించుట నిరర్థకము. పంచకుండైన యాశ్రయఃపతియే తన సౌశీల్యాది గుణములనుజూపించి బంధజాలికునిపత్ర మోహపజచి త్రిలోక మును నశపజచికోనునట్లు నన్ను బాధించుటకును మంచియుపాయముతోయత్నించెను. అసర్వశక్తికి సాధ్యముకానిదై మీ చేతసాధించు దగినదియేమిలేదు.

మూ. - నన్జేణినా వళర్ త్తశిఱుకిళ్ళిన్పైతలే ఇళకురల్ నీమిమ్మిల్ శ్శేలెన్నారుయిర్క్కాకుత్తన్.
నికశెయ్య వాయ్మొళుమ్ వాయ్నన్జ్జే కాలినన్. నికపశుజ్జామనిఱ త్తకూట్టుణ్డనీజ్జినాన్.

ఆ. - (నన్జేణి) అవన్ పిరన్దశెయి లవ్వురునామద్దళైయమ్ శొల్లమైక్కొన్టో వున్నై నాన్ వళర్ త్తతు? అనపిన్దు, అవ్వురుగడిన్దు పోలే యిరుక్కుమున్ వడివైక్కాట్టి, అతిన్ మేలేఅవ్వురునామద్దళైయ్ శొల్లియొన్నై మోవుశెయ్య తేకొళ్ళాయ్ ఎన్దు త్తకొళ్ళియొక్కొ ట్తుచ్చొల్లుకిఱాళి.

ఆస్వ. - ఎన్ ఆరుయిర్ కాకుత్తన్ నిక (3) శెయ్య వాయ్ ఒక్కుమ్ (౬) వాయన్ కణ్ణన్ కై కాలినన్ (౯) నిక పశుమ్ వామమ్ (౧౨) నిక త్తకూట్టుణ్డ నీజ్జినాన్ (౧౫) నన్దు ఎన్జి నాన్ (౧౮) వళర్ త్త శిఱు వైతల్ (౨౨) కిలియై ఇన్ కురల్ (౨౪) నీ మిమ్మిల్ శ్శేల్ (౨౬)

పన్నీ. - అనన్దమ్, దర్శనీయమానవమయవ శోభయైయడైయ చక్రవర్తిరుమకకలన్దుపిరన్దాన్, అవనుక్కు స్థారకమానపడి ప్పొడైయిన్దు ఉన్నడైయ మృదుభాషణతారే సలియాతేకాళి ఎన్దు, తాన్ వళర్ త్తతొరు కిలియైచ్చొల్లుకిఱాళి.

ఎనక్కు వ్యతిరేక త్తిరేధరిక్కుపరితానప్రాణనాయ్, ౧ “మర్తురేతభామాకమే” ఎన్నుమ్మడియాన చక్రవర్తిరుమకక, ఉన్నడైయ, (3) శివన్, వాయ్, ఒక్కుమ్, (౬) వాయైయడైయనాయ్, అత్తోడొక్కుమ్ కణ్ణయ్యడైయనాయ్, అత్తోడొక్కుమ్ కై కా లైయడైయనాయ్, (౯) ఉన్నడైయ, పశుమైయభీయాత, శ్యామనిఱమ్మోలేయిరుక్కిఱ, (౧౨) నిక త్తైయడైయనాయ్ కొల్లుణ్డు,

ఎన్నో డేసంట్లెప్పిత్తు, ప్పిరిన్దాన్; (౧౫) ఎనక్కా-పత్తుక్కు-తవువుతియెన్దిజనన్దెయై, ఎణ్ణి, నాన్; (౧౬) వళిర్ తుప్పోన్ద, శిఱియవడిన్దెయై
 డొక్కయ్, ముగ్గమాన, (౨౦) కిళియే! ఇనిమైయాళెయెన్దె యాడుపడుతుకీఱ, కురలై, (౨౪) అవ్ వడివుక్కు-స్తారకమాయనలికిసనీ,
 అక్కోన్దె సరసమాక ప్పణ్ణా తేకొళ్. (౨౬)

౬.

అర్థము. - నానుసంపూర్ణప్రాణభూతుడైన శ్రీరాముడు నీయొక్క (3) ఎఱ్ఱనైన నీ అధరముతో సమానమైన (౬) అవరముగల
 వాడైన (నీ నేత్రములవంటి) నేత్రములుకలవాడైన (నీ చేతులుకాళ్ళవంటి) హస్తపాదములుగలవాడైన (౮) నీయొక్క చులనై శ్యామమైన (౧౨)
 కాన్డొక్కయ్ కి కాన్దిగలవాడైన (నాతో) సంక్లేషించి (ఇష్టమనస్సు) విడిచిపోయెను. (౧౫) ఆపత్రా-లమందు నాకు సహాయము చేయుచురని
 అనియి (౧౬) "పెరిచిన చిన్నదై జ్ఞానములేనిదైన (౨౦) ఓ! చిలకా! మధురమైన కంఠస్వనిచే (౨౪) నీవు సరసమైన అర్థోక్తును
 నీయొలగు (౨౬)

౭.

మ. - ఆతామ్బాల్. తన్వేనశ్చైయైయతియా తే, తిరునామ తైచ్చొల్లుకిఱికిల్లిల్లై యెక్కుత్తిత్తు, ఎనక్కసహ్య
 మానదన్దెయై లే శొల్ల ప్పొన్నునై నళిర్ త్తతు" ఎత్తు అత్తెనిన రిప్పిక్కిత్తో.

(పద్యశ్రీ) తిరునామమ్, సాత్తిక్కుమ్ దళైయతిన్దు శొల్లవుమ్ అసహ్యమానదళైయిల్ తవిరవుమన్దొ
 ప్పున్దె నళిర్ త్తతు. (నాన్ వళిర్ త్త) ఏకపుత్తై కళైప్పోలే యాయుడై నళిర్ త్తతు. నామెన్దె యాదరిక్కవమైయుమా
 డొక్క అన్యథా ప్పొన్దు; అవనుమ్ కిళియోపాతిభవ్యనాయితేయిరుప్పతు. (శిఱికిల్లిపైత్తలే) శిఱుమై - పరు
 న్దొక్క పైత్తలే - నయాన్దుక్కు తక్క వాకముమిట్టక్కేయిరుక్కై. ఉన్ పళిల్ దునమితేనలిక్కై. (ఇన్దురల్) "హూరి
 యుడై" ఎన్నుమా ప్పొలే. (నీమిట్టదైల్) విరమ్బామెన్ శొల్లాలెన్దె ముడియా తేకొళ్. మాత్తునదత్తి లేయుమ్
 ప్పున రిప్పొన్దు? (ఎన్నాగుయిర్ కాకుత్తన్) వ్యతిరేకత్తిల్ ధర్క్కై యరితామృదియితేట్టిసపోతు పరిమాఱి
 గోల్లు. తయరతల్లు ఎనకన్దె యన్దిమదై లేన్ తజ్జమాక" ఎత్తి తేనెనిరుప్పతు. (నిన్ శెయ్య వాయొక్కుమ్
 వాయుమ్) ఉన్నుడై య వాయ్ పోలే యిరుక్కుమ్ వాయొయుడై యవన్ ఉపమాన తైచ్చొల్లిచ్చేర్ త్తువిడుమి తనై
 యుడైయ, ఉపమియన్దెన్దె స్పృశముడియూతు. (కణ్ణన్ కై కాలినన్) ఉన్నైప్పోలే శివన్దకణ్ణయమ్ కైయెయుమ్,
 శివన్దకణ్ణయమ్ ముత్తియనన్. (నిన్ సళుజ్జామనిజ తన్) ఉన్నుడై య కుళిర్ న్ద శ్యామమాం నిజ తైయుడై యవన్.

అర్థము. - ఆతామ్బాల్ (సన్దేహియైతాది). "నాన్ వళిర్ త్త శిఱికిల్లిపైత్తలేయిరుప్పల్ నీమిట్టదైల్" ఎత్తు పద్యశ్రీ క్కూక్షిత్తవ
 తాది. (అర్థ పద్యశ్రీయైతాది).

సత్తిక్కుయిల్, సన్దాక వణ్ణవళిర్ కైయవతేతెన్న పరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (తిరునామమితాది). "కిళిపైత్తలే" ఎత్తు ఏకవచనతై
 క్కూక్షిత్తవతే, "ఎనళిర్ త్త" ఎత్తు మాత్రత్తుకా-తల్ అర్థమరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (ఏకపుత్తై కళైయితాది). తైల్ హోర్దభావమాతల్
 అనా-ఉన్దిరల్, ఎత్తు తుక్కు రమాతల్ (నామెన్దెయితాది). నీగాదరిత్తారిల్ అప్పడి యన్యథావాసానుష్టానెన్న (అవనుమితాది).
 శొల్లాలెన్దు అనియి పురుషై ముమోవెన్న (శిఱుమైయుమితాది). "పైత్తలే" ఎత్తు తాల్ భావమ్ (ఉన్ పళిల్ దునమితాది). పళిల్ దు
 నమ్ - హూరియ. ప్పొన్నునై యిల్ ఇతిక కురల్ విరహిణి కళుక్కు బాధకమాయిరుక్కు మెత్తు వివక్షిత్రరుళిచ్చెయ్ కిఱార్ (హూరియ వేలి
 యొక్క). విరమ్బామెన్ శొల్ - ఆపూర్ణమాయ్ మృదువానవర్ధిత్తకళ్. "యాన్ వళిర్ త్త" ఎత్తు క్కూక్షిత్తు, "మిట్టదైల్" ఎత్తు
 గుక్కు-హోర్దభావమ్ (మాత్తునదత్తి లేయుమితాది). మాట్టుణ్ణునీజినపనై "ఎన్నారయిర్" ఎన్నానెన్నెన్న (వ్యతిరేకత్తిలితాది). వ్యతి
 రేకత్తిల్ - విట్టిత్తిల్. పెరుమాళ్ యవన్ తజ్జమెన్దిగుప్పరోవెన్న (తయరతల్లితాది). శెయ్యవాయ నెన్దాల్ పోరాతో, "శెయ్యవా
 యొక్కుమ్" ఎన్నానెన్నెన్న (ఉపమానతైయితాది). ఉన్నైప్పోలే శివన్దకణ్ణయమ్ ఉన్ వాయొప్పొలే శివన్దకణ్ణయమ్. పశుమై - కుళిర్ త్తి.
 "వామమ్" ఎన్నాల్ పోరాతో, "పశుమ్" ఎత్తు-కుళిర్ త్తయి విశేషిప్పానెన్నెన్న (శ్యామమాయితాది). "నిన్ శెయ్యవాయొక్కుమ్"

౧.౨౨ తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౫ - తి - ఇన్నుయిర్ - ౭ - పా - కూట్టుణ్ణు వ్యాఖ్యానజ్జల్.

ఈ. (పశుక్షామమ్) శ్యామమాయ్. తిరుక్కైయన్దిక్కే, కుళిర్ న్దిరుక్కే. ఓరుడవిప్పి లేత్తనై వక్కే తేడివైక్కలామో? (కూట్టుణ్ణునీగ్గినాన్) కలన్దు ఎక్ (పప్పత్తియై యత్తిన్దువైత్తు ప్పిరిన్దా అవక్ కూడ విరున్దాలన్తో! ఉన్నడికళను కూలమాయీరుప్పతు. తనియిరుప్పిల్ నలివార్ రావణాదికళనో? , అరుకూలరుమ్ నలివరో? .

జీ-అ. ఇత్యాదియాల్ ఫలితమ్ (ఓరుడమ్మిలేయత్యాది). ఇవైపక్కయో, అవసుక్కు స్థారకమాయనుకూలమాయితో వెన్న (అవక్ కూడవిత్త్యాది) “నీమిథ్ శో” ఎన్నత్తరూపత్తుక్కు చేరభావమ్ (తనియిరుప్పిల్ త్యాదివాక్యద్యయమ్). నన్దేణ్ణినాక వళర్ త్తజిణుకిళిప్పై తలే - ఎన్నరుయిర్ కాన్దు త్తనైన్దుడడ్డ, నీగ్గినాక్ - ఇన్దరల్ నీమిథ్ శో త్తనైన్దువయః.

అ-౨-వి. ఎరి త్తిరుక్కైయన్దిక్కే - ‡ పాణుపాణు త్తిరుక్కైయన్దిక్కే.

వాక్యర్యము. — ‘ఓ! చిన్న చిలకా! నీవాపత్కాలమున కొండగడవనినిన్ను పెంచితిని. ఇట్లుండగా, నీవలెనుండరావయవములుగలవ్రయః పతిని విశ్లేషించివా? పను మన్ననము వానితిరనామములను జెప్పినుజీయును బాధించుచున్నావు. అట్లు చెయి చలయ. కొండమూరకుండుము.

మూ. — కూట్టుణ్ణునీగ్గియకోల త్తామరైక్కట్టైన్దాయ్ | నాట్టుమిలైకరుమాణిక్కజ్జణ్ణ మాయన్బొల్.

కోట్టియవిల్లాడుమిన్ను మేకక్కుట్రొజ్జల్ కాళ్ | కాట్టేన్దుమ్మురు వెన్నుయిర్క్కతుకాలనే||

ఆ. — (కూట్టుణ్ణు) ఎన్నో జేమాట్టుణ్ణునీగ్గి, అతినాలారువాట్టుపిన్దయే ఆశ్చర్యమాన వక్త్రయైడైయవనాయ్, తార్దాదిదివ్యాయు ధోవేత నాయ్, హరకేయూరాని దివ్యరూపభూషితనాయిరన్ద కణ్ణవైప్పలేయిరున్ద, కోట్టియవిల్లాడు మిన్ను మేకక్కుట్రొజ్జల్ కాళ్! ఇన్దన్ద్రునత్తిక్ మేలే, కాట్టేల్ మిక్ ఇమ్మరు, ఎన్నుయిర్క్కతుకాలక్ ఎన్జితాళ్.

అర్థము. — కూట్టుణ్ణు నీజీయ కోలమ్ (౩) తామరై కణ్ శే (౬) వాయ్ వాట్టుమిలైకరుమాణిక్కమ్ కణ్ణక్ (౯) మాయన్బొల్ కోట్టియ విల్లాడు (౧౨) మిన్నుమ్ మేకక్కుట్రొజ్జల్ కాళ్ ఎక్ (౧౫) ఉయిర్క్కు అతు కాలక్ (౧౮) నుమ్మరు కాట్టేల్ మిక్. (౨౦)

పన్నీ. — అనన్దరమ్, తన్నై యాడుపడుత్తిన కృష్ణక్ వడివుక్కు ప్పొలియాన మేఘసమాహతైక్కణ్ణు, ఎన్నై ముడిక్కైక్కు హేతువాన వుజ్జరుడైయ రూప తైక్కాట్టా తేకొళ్ళుజ్జోళెన్జితాళ్.

ఎన్నో జేకరనమామ్మడి సంక్షేపిత్తు, ప్పిరిన్దరైయిల్, దర్శనీయమాన, (౩) తామరైప్పోలేయిరుక్కిట, కణ్ణైయమ్, శివన్. (౬) అధరత్తైయముడైయనాయ్, ఇడైవిడామలైసక్కుస్సృతివిషయమాన సీలరత్తై మ్మొలైయిరుక్కిటవడివై యుడైయనాయ్కోణ్ణు, ఎక్కు, భవ్యవాన, కృష్ణనాకిట, (౯) ఆశ్చర్యభూతనైప్పోలే యిరుక్కిట, వక్త్రైక్కప్పట్ట, విల్లాడేమాడ, (౧౨) మిన్నుకిట మేఘసమాహతాళ్! ఎన్నుడైయ, (౧౫) ప్రాణనుక్కు, అతు, మృత్యురూపమాయిరుక్కుమ్; (౧౮) శివజ్జోవడివై, కాట్టా తేకొళ్ళుజ్జోళ్. (౨౦)

అర్థము. — (నాతో) సంక్షేపించి విశ్లేషించినవాడై, సుందరమై (౩) పన్నమువంటి నేత్రములను ఎఱ్ఱని (౬) అధరమును గలవాడై, నాకు స్సృతివిషయమై మాసిపోకుండచున్న సీలమాణిక్యమువంటివాడై, కృష్ణుడైన (౯) ఆశ్చర్యభూతునివలెనున్న, వంగియున్న ధనుస్సుతోగూడ (౧౨) మెఱుచుచున్న ఓ! మేఘసమాహమలారా! నాయొక్క (౧౫) ప్రాణమునకు ఆరూపము మృత్యువువలె బాధకముగానున్నది. (౧౮) (గాన) మీరూపములను చూపింపవలదు (౨౦)

ఈ. — ఏత్తొమ్బట్టు. అవక్ వడివుక్కు ప్పొలియాన మేఘమాలైయైక్కణ్ణు, “ఉజ్జల్ వడివైక్కాట్టి యెన్నై ముడియాతే కొళ్ళుజ్జోళ్” ఎన్జితాళ్.

జీ-అ. ఏత్తొమ్బట్టు (కూట్టుణ్ణి త్యాది). “కణ్ణక్ మాయన్బొల్ కోట్టియవిల్లాడుమిన్ను మేకక్కుట్రొజ్జల్ కాళ్” ఇత్యాది యొక్కటాక్షరప్రతిపత్తి (అవక్ వడివుక్కి-త్యాది).

‡ పాణుపాణుత్తల్-తీతల్.

† (పా) యానిరదేష్టు. ౧॥ ఆహమస్త్యపరాధానా హుయోకిచ్చసోగతిః । త్వమేవ్రాపాయభూతో మేభవేతి
ప్రార్థనామతిః॥ శరణాగతిరీత్యుక్తా సాచేవేసిన్ప్రయుజ్యతామ్'' ఇత్యహిర్ముగ్ధ్య సంహితావచనమ్.

ఈ.- (కణ్ణన్ నామమే కుళుటిక్కొన్న్దీర్) తీరామాల్. ౧౨౫, నెణ్ణొప్పణ్బుడు తిన్నె కుళుమ్కళుప్పణ్బురునామజ్ఞాలై యే అవ్యక్తిమాక చొల్లిముడి త్తియోళ్. * మృతసంజీవనమాన రామగుణజ్ఞాలై యు మొరుకాల్ శొన్నాలాకాతో? (తయిరి త్యాది) తయిరుమ్ పుణ్ణుమోటుమ్, పాలుమ్ వెణ్ణుమోటుమ్, అవ్యవకాలజ్ఞాలై తేన్ను తిరునామజ్ఞాలై క్కణ్ణిత్తనతుక్కు ప్రత్యుపకారమ్ పణ్ణినికోళ్. (నల్వళమూటిసీర్) నల్లసమ్మై భుజిప్పి త్తియోళ్, నాన్ కాలన్దొలుముజ్ఞుడు యరక్షణమ్మణ్ణిప్పొన్దేన్, నీజ్ఞళుమ్ ఇవిడజ్ఞాలై వస్తునల్దుప్పొన్దోళ్. ఇక్కుయిల్ కళుక్కు అన్నదోషమ్ ఫలిత్తుప్పిళ్ళో; (పణ్బుడై యారే) ప్రాప్తియుమ్ భవ్యతైయుమ్ కిడక్క, శాలసీరైయుడై యారాయరున్దొకోళ్, రక్షకవిషయ త్తియో నిర్దయ రాయరున్దొకోళ్.

శీ - ౨ || పేయక్కుమ్ నాళియత్తిన్దుముడి త్తక్కువనై పోలే యిరుక్కువేణ్ణావోవెన్డవడి. తిరామాల్. ౧౨౫ - మాల్. ౧౨౫ తీరాతి - ప్రత్యాపభక్తాలై తీరాతిపడ. మాల్. ౧౨౫ - ప్రత్యాపభక్తమ్. 'కణ్ణన్ నామమే' ఎన్ద వహారకాన్దమ్ (మృతసంజీవనత్యాది). శొల్ - తిరునామజ్ఞాలై. పయిల్. ౧౨౫ - పయిల్. ౧౨౫ తుక్కు; అభ్యసిప్పిత్తుక్కువనై ఇత్తాల్. భావమ్ (నాన్ కాలన్దొలుముజ్ఞుడు). ౧౨౫ క్కణ్ణిత్తనతుక్కు (ఇక్కుయిల్ కళుక్కు). అతావతు - బలిభక్తున్దుముడై వస్తుత్తై భుజిక్కుమ్మెన్దు రన్దొక్కి, నాన్దొలుముజ్ఞుడు మాయప్పిళ్ళో వేన్దున్దుభావార్థమ్. 'పణ్బుడై యారే' ఎన్దు = వ్యక్తిత్వమ్. పణ్బు - స్వభావమ్. నీరైయుడై యారాయెన్దు - విపరీతలక్షణై. విరణమ్ (రక్షకవిషయ త్తియో త్యాది). కుయిల్. ౧౨౫ తో. కాళ్ - ఇయిర్ క్కళు కాలనెన్దుతోడక్కి, ఇరన్దొలుమ్ నీర్ - కణ్ణన్ నామమే కుళుటిక్కొన్న్దీర్; తయిర్. ౧౨౫ మెన్దు శొడక్కి, పణ్బుడై యారే ఇత్యన్దయః.

తాత్పర్యము.- 'ఓ! కోకిలములారా! శ్రీకృష్ణుని తిరునామములు నాకు మిక్కిలి బాధకరములై యున్నవిగాన నాయొద్ద చెప్పవలసిన నేను, చూచించినప్పటికిని వానినే చెప్పి నన్ను జంపుచున్నారు. ఆయా కాలమునకు దగినట్లు పెరుగన్నమును పాలన్నమును నిచ్చి శ్రీకృష్ణుని తిరునామముల నభ్యసించి పించి మిమ్మును పెంచినదానికి నాకుమంచి యుపకారము చేసితిరి.

మూ.- పణ్బుడై వణ్ణొడుతుమ్మికాళ్ పణ్ణిత్తనై. పుణ్బుడై వేల్ కొడుకు త్తాలొక్కు నుమ్మిన్దురల్. |
 తణ్బురునీర్ తడన్దామరై మలర్ ద్దాలొక్కు. జణ్బెరుజ్ఞాన్, నమ్మావియుడై న్దొన్దొనాన్. ||
 ఆ.- (పణ్బుడై) పణ్బుడై వణ్ణొడుతుమ్మికాళ్! అవనైప్పిరిన్దవ్యసన్ త్తియోమ్లే అప్పనిరునామజ్ఞాలై ప్పాడుకీవితు వొన్దుమ్ పాణు క్కళుయిరున్దొత్తి, పణ్ణిత్తనై మిక్ ఎన్దు. 'అప్పనిరునామజ్ఞాలై ప్పాడుకై యున్దొక్కత్తై ప్రపియమల్లవో.' ఎన్దు అవైశొల్లి; అవత్తన్నమై క్కళుట్టియై న్నె మాయత్తుప్పొన్దొన్దొ ఎన్దొత్తో.

అన్వీ.- పణ్బుడై వణ్ణొడుతుమ్మికాళ్ నమ్మిక్కురల్ (3) పుణ్ణిత్తనై వేల్ కొడు కుత్తాలొక్కుమ్ (౬) పణ్ణిత్తనై మిక్ తణ్బెరు (౯) నీర్ తడమ్ తామరై మలర్ ద్దాలొక్కుమ్ (౧౨) పెరుజ్ఞాన్ కణ్ణన్ నమ్ (౧౫) ఆవి ఉణ్బు ఎన్దొన్దొనాన్. (౧౮)

పన్నీ.- అనన్దరమ్, నిరతిశయభోగ్యమాన కణ్ణుకై యుడైయక్కణ్ణు నెజ్ఞళుడైయ ప్రాణావహారమ్మణ్ణిప్పొన్దొనాన్, పుణ్ణిత్తనై త్తొక్కాడును త్తి నావొలే పాడా తేక్కొన్దొకోళ్ ఎన్దు, శిలవణ్ణుకళైయుమ్ తుమ్మిక్కు త్తొక్కాటిత్తు వొచ్చిల్లకిత్తో. పాట్టిన్ నీరైయుడై త్తొన, వణ్ణుకళోడుకూడిన తుమ్మికాళ్? ఉజ్జళుడైయ ఇనియరులొనతు, (3) పుణ్ణిత్తనై పురైయిలే, వేల్ కొణ్బు మిత్తి నావొలే యిరొన్దొత్తు; (౬) నీజ్ఞళ్ పణ్ణి మధురమాక శబ్దయాతేక్కొన్దొకోళ్, నళిర్ ద్దు, నిరమ్మిన్, (౯) నీరైయుడైయ, తియాకమ్, తామరై మలర్ ద్దాలొలే, (౧౨) కణ్ణిక్ పెరుమైయైయుడైయ, క్కళున్దొనాన్, నమ్మడైయ, (౧౫) ప్రాణనై, అహారిత్తు, అకలప్పొనాన్. (౧౮) (పణ్బుడై) ఎన్దు పాతమానపాతు, స్వాభావిక మానశబ్ద త్తొక్కాటియై యెన్దుమామ్.

అర్థము.- గానసౌప్తవముగల (చక్కగా పాడుచున్న) తుమ్మెదలతో గూడుకొనియున్న ఓ! చిన్నతుమ్మెదలారా! మీమధుర భవ(3) ప్రణమలూపల ఈటిచేత పొడిచినట్లున్నది. (౬) గానముజేయవలదు. చల్లనై నిండియున్న (౯) జలముగల తటాకముందు తామర సఫుష్పమువికసించినట్లున్న (౧౨) విశాలమైన నేత్రములుగల శ్రీకృష్ణుడు మనయొక్క (౧౫) ప్రాణమును ఆహారించుకొని విశ్లేషించెను. (౧౮)

* మృతసంజీవనమాన ఎన్దొయవణ్ణొన్దొనీర్ కాణ్ణిత్తు.

ఈ - ఒన్న తామ్బట్టు. మధుపానమ త్తమాయ్ప్పాడుకిటనశిలవడ్డుకల్లె యుమ్తుమ్మికల్లె యుజ్జుటిత్తు, ఉడ్డల్ ధ్వనియెనక్కు దున్నహమాయరుస్తతు, నీజ్జల్ చాడాతేకొళ్ళుజ్జోళ్ళ, ఎన్నికాళ్ళ.

(పల్లెడై వడ్డొడుతుమ్మికాళ్ళ పోమిల్లల్ శ్రోన్కి) నీరైయై యవణ్ణోడేకూడినతుమ్మికాళ్ళ! పోమిల్లల్ శ్రోన్కిన్ - పోమిక్క ఆళ్ళ ప్రివై యాతేకొళ్ళుజ్జోళ్ళ. (పల్లెడై) ఎన్న పాతమానపోతు, పల్లెనవురై యాయ్, మురలుకై యై చొల్లుకిటతు; పల్లెమురలానిచ్చ వెన్నుమామ్. (పుల్లెడై వేల్కొడుకుత్తాలొక్కుమ్ నుమ్మికారుల్) మున్నేమల్ శ్రై యనల్ శ్రీ ధ్వనియాలే పుల్లెట్టితే యరుక్కిటతు; అతిలేనెలై కొడుకు తినావ్పోలేయిరానిస్తతు ఉడ్డల్ ధ్వని. (తల్లెరునీరిత్యాది) కుళిర్ నై పెరియనీరై యుడై యపొయ్ కై యిలే తామరై పూనలర్ నావ్పోలేయాయ్ అన్వళవన్తిక్కే పెరియకణ్ణెయ్యై య కృష్ణ. (నమ్మిత్యాది) అవ్విడివల్లై కాట్టియై నై ముడిత్తుప్పిరిన్దుపోనాన్. (నమ్మిత్యాది)

జీ-అ|| ఒన్నతామ్బట్టు (పల్లెడైయిత్యాది). పల్లెడైయిత్యాది - వేల్కొడుకుత్తాలొక్కుమ్ నుమ్మికారుల్ - మిల్లల్ శ్రోన్కిన్ - ఎన్నపదజ్జైక్కటాత్తి తివతారికై (మధుపానమ త్తమాయిత్యాది).

నీరైయై - గానానుగుణమాన స్థానమూర్చనజ్జైయైతిక్కై.. పల్లెడై, పల్లెడై, పల్లెడై - భక్తిబాధియిల్ - ఆవాన్దర పోదమ్. ఆత్తి - ఆలాపమ్. పల్లెడై - ఎన్నపాతత్తిలే, పల్లెడై - ఎన్న - అట్టకాయ్. పల్లెడై - ఎన్న - శబ్దమాయ్, అట్టకీతానశిలవడ్డు యుడైయై వడ్డెనవడి. (పల్లెమురలానిచ్చ) ఎన్నదన్తియార్థత్తుక్కు, పోమ్ - గానమాయ్, పల్లెడై - ఎన్న - నెరుక్కిమాయ్, గాన ప్రాచుర్యతైయైయై వడ్డెనవడి. పల్లెడై - పల్లెడై - పల్లెడై - వాయిలేయైవడి. ఇవళుక్కు-పల్లెడై (మున్నే యిత్యాది). పల్లెడై - కల్లెడై - ఎన్ననయిప్పమ్. నమ్మవియై - నమ్మడై (పాణనై ప్రహరిత్తు. ఎల్లనన్జి నాన్ - అలపొన్ నాన్; పిరిన్దుపోనాన్ - ఎన్నకల్లె. పల్లెడై వడ్డొడుతుమ్మికాళ్ళ - తల్లెరునీరిత్యాది, ఎల్లనన్జి నాన్; ఆత్తియాలే, నుమ్మికారుల్ - పల్లెడై వేల్కొడుకుత్తాలొక్కుమ్ - పోమిల్లల్ శ్రోన్కి మినిత్యవయ్.

తాత్పర్యము. - ఓ! తుమ్మెనారా! నల్లని మహాజలమందుఁ బప్పించిన తామరలవంటి విశాల నేత్రములుగల (నీకన్నులు) నాతో సంలేపించి నాప్రాణమునపహరించుకొని నన్ను విడిచిపోయెను. ఇప్పుడు మీగానము ముందేకొల్పాలి. పాదులనే పుండుపడియెన్న నాకు పుంటిలో పొడిచినట్లున్నది మీరిప్పుడు పాడవలదు.

మూ. - ఎల్లనన్జినామునమ్ వాననాడనొడొన్తి నొమ్ | పల్లననన్నారై కుల్లొజ్జోళ్ళ కాళ్ళ పయి నెన్నిని |
ఇత్తై నల్ల వాక్కై యమ్ పై య వేపుయక్కల్ గతు | తత్తై నల్ల విన్ననలై ప్పెయ్ తెజ్జున్దైక్క సే || ౧౦||
ఆ. - (ఎల్లనని) అన్దరుత్తుప్పడియే నానుమ్ ముడిదైక్క, ఎన్నడైయ వాక్కై యున్దళిర్ న్దతు, పల్లననన్నారై కుల్లొజ్జోళ్ళ కాళ్ళ పయి నెన్నిని, ఎన్నళొల్లి, పిన్నెయమ్, నాన్ పట్టపాడొరువరుమ్మడాతోన్దిడుక" ఎన్న శొలిక్కొణ్ణుముడినా శెన్దిటతివ్వుట్ట. ౧౦.
అన్వ. - నానుమ్ ఎల్లనన్జి నమ్ వాననాడనొడు (౩) ఒన్తి నోమ్ పల్లనమ్ నల్ (౬) నారై కుల్లొజ్జోళ్ళ కాళ్ళ ఇనిపయిన్దై ఇత్తై నల్ల (౯) ఆక్కై యమ్ పైయ వే పుయక్కల్ గతు (౧౦) ఎల్లమ్ తత్తై నల్ల విన్నమ్ (౧౧) తలై ప్పెయ్ తు తత్తైక్క. (౧౨)

పన్నీ - అన్దరమ్, పరమవసనియనోడే "నాన్దళొన్దుపట్టువిట్టోవ్, ఇనియన్దళే తిరట్టిక్కు ప్రయోజనమే" ఎన్నళిలనాన్దళే క్కుటిత్తు చొల్లుకిటాళ్ళ.

అవక్ నిన్దెవుక్కిడాక నానుమ్, పోక్కిలేయిరుప్పట్టు, ననుక్కు ప్రాప్యమాన పరమపదత్తిలే యరుక్కిటవమోడే, (౩) ఎన్న దయరాచేవిట్టోవ్; నీర్ నిలత్తిలే, దర్శనీయమాయ్ కొణ్ణు, (౬) తిరణ్దిరుక్కిటనారై కుల్లొజ్జోళ్ళ కాళ్ళ! ఇనిచ్చెన్దిన్దువిచారిక్కిటతు క్కున్ద ప్రయోజనమున్ద; అవనుక్క భరణమై పోన్దు హణియమాన; (౯) శరీరముమ్, క్రమత్తిలే, కైవిడఅభ్యసియానిన్దతు; (౧౦) ఇని

ఎల్లనణ్ణి వ్యాఖ్యానజ్ఞుల్ మెయాలే ఎల్లాడేశముమ్, విస్తీర్ణమాయ్, సత్వాసనుఖత్తై, (౧౫) పెల్లల్లు, సమృద్ధమాకక్కడవతు. (౧౭) పుయక్కత్తల్ - పుయత్తల్ - వాఙుతలాయ్, విడుక్కయ్చొన్నవడి. ౧౦.

అర్థము.-మేమును పోలయుననియు వోగించి మనకు సాప్యమైన పరమపదమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃకృతితో (౩) కలిసిపోతిమి. పోలయునను (సంచరించు చున్న) నుందరములైన (౭) ఓ! సార సవతుల సమూహములారా! ఇంకమిద (గుంపుగాఁ జేరి) యోచించియేమి ప్రయోగము! అభిగమమువలె విలతులమైన (౯) శరీరమును క్రమముగా పోవుటకు యత్నించినది. (౧౧) ఎదురదేశమును, సమృద్ధమైన మంచి కులమును (౧౫) పొంది సమృద్ధమైయుండునుగాక. (౧౭) ౧౦.

ఈ.- పత్తామ్మట్టు. తిరళవిరుక్కిఱ నారైక్కుఘొజ్జల్ తన్నెముడిక్క మన్రిక్కిఱనవాకక్కొణ్ణు, నాన్ ముడిన్దే, ఇనినీజ్జల్ తిరణ్ణుప్రయోజనమే? ఎన్దితాళ.

(ఎల్లనణ్ణి) పోక్కి లేయెరుప్పట్టు (నాముమ్నమ్ వాననాడనొ డొన్ఱినొమ్) కడలైక్కుగప్పడియిలే మడు ప్పొజ్జలే తన్నెయిలక్కాక్కి ఇత్తలైయె వెఱున్దరైయాక్కి తన్నెక్కొణ్ణుకన్దా, నాముమ్, * అయర్వఱుమ మగిరి కళతిరుతియోడే యొగుమిడతానొమ్ నిత్యసూరికళు మవనుమాక విరున్దు న్నెముడిక్క వెన్ఱినపడియే నాముమ్నమ్ అనన్ ముడిక్కనిన్దేక్క, నామ్జీవిక్కవెన్ఱి, ఇడక్కెప్పరి ముఱుక్కుకైతార్పొ. నాముమ్ముడి క్కయిలే ముడిన్దేమ్. నిత్యసూరికళుమ్ ఛన్దానువర్తికళాకయాలే అనన్దరు త్తే కరుత్తాయ్ పుర్ కళితే. (పల్లనన న్నెన్దుఘొజ్జల్ కాళి. నీర్ నిలజ్జలే వర్తిప్పనవామ్, తుడజ్జినకారియమ్ ముడిక్కన్దు సామన్దే త్తెయున్దే తాన న్నెన్దుఘొజ్జల్ కాళి! (ఎయిన్దెన్నిని) ఇనినీజ్జల్ తిరణ్ణుప్రయోజనమే? నానన్దరు త్తేక్కైతార్పొనన్దే ఉజ్జల్ మన్రిక్కున్దు ప్రయోజనముల్పితు? ముతలికళ తిరళ తిరళాకవిరున్దు పెరుమాళై యుమ్పిరాట్టెయిమ్మే శేర్ కైక్కు మిగు సార్ త్తొన్దే, ఇన్దే తిరళ తిరళాకవిరున్దు తన్నెయుమవన్దే యుమ్పిరి కైక్కు విరకుచార్ క్కిటి నవెన్దిరుక్కి కళా. అనన్ వేణ్ణువార్ చ్చేర్ క్కయుమ్, వేణ్డాతారై ముడిక్కయుమ్, తిర్యక్కుక్కళుమ స్పణి' ఎన్దిరుక్కు మిగు రామావతారత్తిల్ వాననై యాలే. (వాననాడన్ - నారైక్కుఘొజ్జల్ కాళి) ఎన్దేయాలే. ఉభయవిభూతి యుమ్, నేణుమో? ఓరబున్దైయె ముడిక్కైక్కు. (ఇత్తై నల్ల వాక్కెయుమ్) అభరణతాలే అఱకితానశరీరమెన్నుతల్,

అర్థము.-పత్తామ్మట్టు (ఎల్లనణ్ణియిశాన్తి). “నాముమ్నమ్ వాననాడనొ డొన్ఱినొమ్ - నారైక్కుఘొజ్జల్ కాళి వయిన్దెన్నిని” ఎన్దే మన్రిక్కున్దు క్కొణ్ణుకన్దా తన్నెయిలక్కాక్కి ఇత్తలైయె వెఱున్దరైయాక్కి తన్నెక్కొణ్ణుకన్దా - “వయిన్దెన్నిని” ఎన్దే త్తే ప్పల్లల్.

పోక్కి లేయెరుప్పట్టు - తిరువిచ్చారుకైయిలే యెరుప్పట్టెనవడి. “వాననాడు” ఎన్దే విశేషి త్తెకుక్కు భావమ్ (నిత్యసూరి కళుమెత్తె). “ఎన్దెన్దేమ్” ఎన్దేకుక్కు భావమ్ (అనన్ ముడిక్కనిత్తాన్తి). ఇడక్కెప్పరి ముఱుక్కుకైతార్పొ - వలక్కెప్పరి ముఱుక్కు క్కైతార్పొ - విడక్కెప్పరియాక ముఱుక్కుకై; అతావతు - ప్రాతికూల్యజ్ఞాయ్ కై యెన్దెనవడి. ౧ “రత్న నిసకలాపద్యో” ఎన్దేయాలేకుక్కు భావ నిత్యసూరికళి హెన్దెయిలే యెరుప్పడువర్కళివెన్న (నిత్యసూరికళుమెత్తెది). (ఛన్దానువర్తికళి) ఎన్దేవిడ త్తే, “పెరుమాళి యుమవర్తిత్తు ఇన్దేయ పెరుమాళి పిరాట్టియైక్కాట్టి లేమిట్టవన్దాశే” ఎన్దేయిచ్చెయవర్ “నల్” ఎన్దేకుక్కుమ్ (మన్రిక్కున విత్తాన్తి). తిరణ్ణుప్రయోజనమే-మన్రిత్తుప్రయోజనమెన్దే న్దే పయిలక్కై - తిరణ్ణుమన్రిక్కై. ప్రయోజనమిత్తే యో వేన్దే (నానన్దరు త్తేయిత్తాన్తి). తిరళాకవిరున్దు ముడిక్క మన్రిక్కిఱనవడియే దృష్టాన్తపూర్వకమాక క్కాట్టుకైతార్ (ముతలికళిత్తాన్తి). వేన్దే (నానన్దరు త్తేయిత్తాన్తి). తిరళాకవిరున్దు ముడిక్క మన్రిక్కిఱనవడియే దృష్టాన్తపూర్వకమాక క్కాట్టుకైతార్ (ముతలికళిత్తాన్తి). ఎన్దేకుక్కు, పిరిక్కు. పసక్తియిన్దేవెన్న (అనన్ వేణ్ణువార్ యిత్తాన్తి). అభరణతాలే అఱకితానవెన్దె - పూర్వావస్థయైప్పల్.

၈၉၄

ఉత్తరము - మేము "పురుగుదలము" ఎన్నుకున్నట్లయియున్నది. ఇప్పుడు మేము తెలుసుకొంటున్నది - పోరాటము, అదే మేము
 ఇప్పుడు తెలుసుకొంటున్నది. ఇప్పుడు మేము తెలుసుకున్నది - పురుగుదలము (పురుగుదల తెలుసుకొంటున్నది) ఇప్పుడు మేము తెలుసుకొంటున్నది - పోరాటము
 ఉత్తరము - ఉత్తరము తెలుసుకొంటున్నది - ఉత్తరము" ఎన్నుకొన్నది. ఎన్నుకొన్నది - పురుగుదలము, ఉత్తరము - పురుగుదలము తెలుసుకొంటున్నది.
 ఉత్తరము - పురుగుదలము తెలుసుకొంటున్నది - ఉత్తరము (పురుగుదల తెలుసుకొంటున్నది) - ఉత్తరము - పురుగుదలము
 ఉత్తరము" ఎన్నుకొన్నది; ఉత్తరము తెలుసుకొంటున్నది (పురుగుదల తెలుసుకొంటున్నది). ఇప్పుడు మేము తెలుసుకొంటున్నది - పురుగుదలము - ఎన్నుకొన్నది - ఎన్నుకొన్నది
 ఉత్తరము - పురుగుదలము తెలుసుకొంటున్నది - పురుగుదలము తెలుసుకొంటున్నది - పురుగుదలము తెలుసుకొంటున్నది - పురుగుదలము తెలుసుకొంటున్నది
 ఉత్తరము - ఉత్తరము తెలుసుకొంటున్నది.

(米)

[illegible]

4. (పద్యం) బిల్వమున. “చిరజనంజాం పతివ్రతా” ఎనుమడియాల తామశరాయుమేలగుళిచ్చయ్యోజ్జ్వలం.

తిరుమగ్గుక్కుప్పి రాన్మిళ్ళాన్మిరువడిక శేశరణమ్.

[illegible]

ప్రశ్న.— అనునది, ఇతివాదోపేక్షాపలమాక, ఇతికటసర్వభాక తేన గోయపుమి మనోవికారత్రయభిచ్చియోజితాం.

ఆరము.— సుఖమునుగలుగఁజేసి అంతటవ్యాపమైన తనతోఁ దిసి (3) సర్వకాలమును స్వాతమ్యచేయునటు తమను (౬) త్వఁజేసి

ఈ.-నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్మొళి యిత్తాశురమ్ హృదయ త్రితేపడిల్. ఆరేసుమాకిలుమ్ తరియార్. ౧౨౯

(ఇన్నదై ప్పెయ్తెజునదై త్త) ఎజునదై త్త విన్నదై ప్పెయ్తె - లోకమెల్లామ్ వెళ్ళుట నిరతిశయప్రితియై యుడై యరాయ్కోణ్ణు. (వల్లూభిక్కు తన్నుకదై త్త) కాలముశ్చతనై యమ్ గుణజ్జళై యేత్తుమ్మడి. (తనక్కరుళ్ శెయ్త) సంసారికళితే అన్యతమరానవర్కు, * మయర్వటమతినల మరుళిచ్చెయ్తపడి. (మాయనై) సంసారికళ్ నడువేయనై యెరువనై యమ్ విశేషకటాక్షమ్మణ్ణిన వాళ్ళర్యభూతనై. అజ్జనన్తిక్కే, (ఇన్నదై ప్పెయ్తెజునదై త్త - తన్నుకదై త్త - వల్లూభిక్కు - తనక్కరుళ్ శెయ్తమాయనై) అనుభవిప్పార్కు నిరతిశయాననై విల్లెప్పతాయ్ ఎజుమొక్క పురమ్మిన త్త కల్యాణగుణజ్జళై, కాలతత్త్వముశ్చ తనై యమ్నాననుభవిక్కుమ్మడి పణ్ణినా నెన్టుమామ్. “ఇవర్ గుణజ్ఞానత్తాతేధరిత్తార్” ఎన్దిటతు, (తన్నుకదై త్త త్త నక్కరుళ్ శెయ్త) ఎన్దవిత్తెక్కొణ్ణితే. నిత్యసూరికళను భవత్తెయమ్, తమక్కవర్కళోడొత్త ప్రాప్తియైయు మనునన్దిత్తు నొవుపట్టార్; ఎన్టు మొక్కవిద్దుదిరిక్కిట సంసారికళ్ పడియైప్పార్ త్తవాడే, ఇమ్నొవుతానే పేతాయ్త్తోద్రోద్రోదు. (శడకోపళోల్) ఎన్టువరోడు నిరేశత్తాతే, (తనక్కరుళ్ శెయ్త) ఎన్నలామితే; ౧ “వాల్కిర్బగవాన్ముమి” ఎన్నుమాప్పోలే. (ఒన్నతోడొన్టుక్కుమ్) “కీద్రొన్నతు పాట్టిలుముణ్ణాన వ్యసనమ్ సుఖమ్” ఎన్నుమ్మడి వ్యసనమ్మిక పత్తామ్బుపై యుడై యవినై. స్థారకపదార్థజ్ఞతాతే జీవనత్తిల్ నకైయోడే నొవుపట్టచెన్నతు పాట్టోడే, జీవనత్తిల్ నకైయ్దోదు భుగపట్టుక్కుమ్. (మూవులకుమురుకుమే) ఆరేసుమాకిలుమ్ తరియార్. ఎన్నుడై య ఆర్తనాదత్తాతే నాడభియవేట్టావాకాతే! ఎన్టువర్కు, పిన్నైయుమ్, నాట్టార్కు శైధిల్యమే ఫలిత్తువిట్టతు. ఎజునదై త్త-ఇన్నదై ప్పెయ్తె-వల్లూభిక్కు తన్నుకదై త్త - తెన్దురుకూర్చ్చడకోపళ - తనక్కరుళ్ శెయ్తమాయనై - శొల్లాయరత్తుళ్ళి వైయొన్టుతోడొన్టుక్కుమ్ మూవులకు మురుకుమ్. ౧౧

వడక్కు తిరువీతిప్పిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

శీ-ఆ||నిగమమ్ (ఇన్నమిత్తాది). “ఒన్నతోడొన్టుక్కుమ్ మూవులకు మురుకుమ్” ఎన్దత్తెక్కటాక్షితతారికై (ఇత్తిరువాయ్మొళి యిత్తాది). ఆరేసుమాకిలుమ్నెన్టు - “ఉలకుమ్” ఎన్దత్తెప్పద్రోదు.

“ఇన్నదై ప్పెయ్తెజునదై త్త” ఎన్దతు-ఆద్యోదయకవిశేషణమానపోతు, “ఎజునదై త్త-ఇన్నదై ప్పెయ్తె” ఎన్దన్దయమ్; * పుకట్టుట పరమమానపోతు, ఇరున్దపడియే. అన్దయానుగుణమాక పర్థమ్ (లోకమెల్లామిత్తాది). యోజనానరత్తుక్కర్థమ్ (అనుభవిప్పార్క్కిత్తాది). ప్రవేశత్తితే, “గుణజ్ఞానత్తాతే ధరిత్తార్” ఎన్దతుక్కునియామకమ్ కాట్టుకితార్ (ఇవర్ గుణజ్ఞానత్తాతే యిత్తాది). “తేకపుకదై త్త” ఎన్దెక్కు, అనసూపేనన్దిత్తు గుణానుభవమ్మణ్ణినారోవెన్న (నిత్యసూరికళిత్తాది). ఇవిడత్తితే, ౨ “ఉపర్యుపరిపశ్యన్తస్సర్వవిపదిద్రతి | ఆధోఽధోదర్యన్తే స్యమహిమానోపజాయతే” ఎన్దత్తెయరుళిచ్చెయ్తవర్. ఎనక్కరుళ్ శెయ్త వేన్నాతే, “తనక్కు” ఎన్దిటతెన్నెన్న (శడకోపళిత్తాది). “రోక్షనిర్దేశమ్మణ్ణినతు కుర్చప్పానమ్ (వాల్కిరిత్తాది). పత్తెన్నాతే, “ఒన్నతోడొన్టు” ఎన్దతుక్కు భావమ్ (కీద్రొన్నతిత్తాది). పశద్విపరణమ్ (స్థారకేత్తాది). “తద్రోనల్ల” ఇత్తాదియిల్ భట్టర్ నిర్యాహతుక్కు చేరవ్యాఖ్యాతావి నీదుపాడు (ఎన్నుడైయవిత్తాది). ౧౧.

జీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ. ఆ-వి|| విశ్లేషి తిరుక్కిట వేళైయిలే గుణజ్ఞానత్తాతే ధరిత్తప్రకారమ్ - “ఇప్పడికూప్పిడప్పణ్ణినానే!” ఎన్నుముపకారమెన్టు వివక్షిత్తు; ఇన్దై యుపకారమాక నిన్దెక్కిటవర్, మున్నుదురిఖప్పడుక్కుమ్, ఇపోత్తితైయపకారమాక నిన్దెక్కిటమ్ పేళక్కళై వివేకిక్కితార్ (నిత్యసూరికళిత్తాది వాక్యద్యయత్తాతే). ౧౧.

ద్ర-తి. - నిగమమ్ (ఇన్నమిత్యాని) (శడకోఽకాశోత్) 'ప్రాప్తరాజ్యస్య రామస్య వాల్మీకిర్భగవాన్సపిః | చ కారచరితం కృత్సం విచిత్రచమత్తవాన్'.

మణవాశమామనికల్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము, - సకలజగద్వ్యాప్తమైవ తన కల్యాణగుణముల ననుసంధించునట్లు తమకుఁ గృపఁజేసి తమను నిర్దేతుకముగఁ గటాక్షించిన ఆశ్చర్యభూతుఁడైన శ్రియఃపతి విషయమై కురుకాపురాధీశులైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించిన యీపదిపాశురముల నభ్యసించినవారి మనస్సు ప్రేమచేఁగరుగును.

ద్రమిడోపనిషత్సంక్షిప్తం లి త్తిరువాయ్మొళిక్కానల్లోకమ్.

(ఇన్నయిర్) ఆలోకనంచ తదచాక్షుషమిత్యథాస్తో దృష్ట్యాచతత్సరణ హేతుపదార్థజాతమ్!

ఆసన్నహానికతయాఽవసితస్సునోద్దుగభేన దుస్సహతరేణ సపఞ్చమేఽభూత్.

వాదికేసరి అర్హుకియమణవాశచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. - ఆధ - ఆనందరమందు, సః - ఆనమ్మాళ్వార్లు, పఞ్చమే - (తొమ్మిదవపత్తయొక్క) అయిదవ తిరువాయ్మొళిలో, తత్ - ఆ, ఆలోకనమ్ - దర్శనమును, అచాక్షుషంఞ్చతి - నేత్రజన్యముకాదని (తలచి), ఆర్తః - భిన్నులై, తత్సరణహేతుపదార్థజాతమ్ - ఆసర్వేశ్వరునిస్తరణమునకుఁగారణమైన వస్తువులసమూహమును, దృష్ట్యాచ - చూచియు, దుస్సహతరేణ - మిక్కిలి అసహ్యమైన, దుఃఖేన - దుఃఖముతో, సుసక్తః - దృఢతరసంబద్ధముకలవారై, ఆసన్నహానికతయా - సమీపించినవియోగముకలవారగుటచేతను, అవసితః - శిథిలులుగ, అభూత్ - అయిరి.

తాత్పర్యము. - "ఇన్నయిర్" అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, క్రింది తిరువాయ్మొళిలో తాము మానసముగననుభవించిన సర్వేశ్వరుని ప్రత్యక్షముగననుభవించ గాశపడి యది లభించకనత్కార్యులై, దానిపైనరూపగుణచేష్టితములచే నాసర్వేశ్వరునికి స్థారకములైన కోకిలాదిపక్షులనుజూచి యుండలేక మహాదుఃఖమును వహించి శరీరవియోగమువచ్చునోయననట్లు మిక్కిలి శైథిల్యమునొందిరి.

ద్ర-తా. - (ఇన్నయిర్ చేవలుమ్) ప్రాణత్వా దబ్బుతత్వా దపిచనువిదితత్వేన భవ్యత్వయోగా లక్షీవక్షస్తవ్విభావా ద్రఘుకులజనా నీలరత్నాభిమూర్త్యా కృష్ణత్వా దబ్బదృక్త్వా త్వరమపతితయా చేశ్వరంసంశ్రితానా మూచేధీమాంశ్చరారి స్వగుణగరిమసంస్థారకంసర్వదర్శి.

అర్థము. - ప్రాణత్వాత్ - ప్రాణభూతుడగుటవలనను, అబ్బుతత్వాత్ - ఆశ్చర్యకరుడగుటవలనను, సువిదితత్వేన - సుప్రసిద్ధుడగుటవలనను, భవ్యత్వయోగాత్ - విభేయుడగుటవలనను, లక్షీవక్షస్తవ్విభావాత్ - లక్షీనివక్ష్యసలమందుఁగలవాడగుటవలనను, రఘుకులజనాత్ - రఘుకులమందవతరించినందువలనను, నీలరత్నాభిమూర్త్యా - నీలరత్నమువంటి దివ్యవిగ్రహముచేతను, కృష్ణత్వాత్ - కృష్ణుడగుటవలనను, అబ్బదృక్త్వాత్ - పద్మనేత్రుడగుటవలనను, పరిమపతితయాచ - పరమపదమునకు స్వామియగుటవలనను, ఈశ్వరమ్ - సర్వేశ్వరుని, సంశ్రితానామ్ - ఆశ్రితులకు, స్వగుణగరిమసంస్థారకమ్ - తనయొక్కగుణములవైభవమును స్తరింపఁజేయువానినిగా, ధీమాక్ష - బుద్ధిమంతులై, సర్వదర్శి - సకలార్థములను సాక్షాత్కరించినవారైన, శరారిః - నమ్మాళ్వార్లు, ఊచే - చెప్పిరి.

72.

72.

५१.

52.

७॥५४ २.

ਅੰ. ੪-੪.

३॥५५.५

† నాజ్కర్తృత్వ-ప్రశస్తి భూమి-నయాపహ్.

పుంస్తవిమకులైస్తుస్త్రీత్వాపత్తియైభజిత్తు. (పిన్నైయవన్మైన్నినైవిప్పవర్దొల్) ఇప్పడిస్త్రీత్వాపత్తియైభజిత్తవనస్తరమ్, అవనైప్రణయగ
ర్గవస్తరత్తాలుమ్మూపవత్తైయాలమ్ స్సరిప్పిక్కు మవర్దొల్. ౧. వికూజచ్చిర్విరాజమై. ఎన్నుమ్మడియానపక్షీసమూహాజ్ఞాలుమ్, మేళు
సమూహాజ్ఞాలుమ్. (తాత్పర్యం) ౨. "తాన్దేవారమణీయాని" ఎన్నుమ్మడిఅసహ్యమాయ్, మికవుమ్ పారవశ్యతైయడైన్. ఆతావతు -
"ఇక్కెత్తనైఎన్నయిర్ నోవమిట్టర్ శ్రోల్మిక్ కుయిత్తుడైకాళ్" "ఇత్తనైవేణువత్తన్దో వన్దిత్తుడైకాళ్" "ఎవళ్ళొల్లినిల్ ముమ్మేల్లు
కూక్కురల్ కేట్టుమే" "మేట్కిత్తైక్కొళ్ళేల్మిక్ నీరువ్దేవలమ్మోట్టికాళ్-ఆక్కయమావియుమందరిన్ములుమే" "అందరిన్ముల్ కెన్ద
యానుడైవ్వానైకాళ్ నున్దితైతుమిడైయిలై తుమ్మతేన్దో" ఎన్దుమ్, "నన్దేణిరాన్ వళర్ త్తశిఱుకి?ప్పెతలే ఇన్దరల్ సీమిట్టర్ శ్రోల్ -
నిక్ పశుజ్ఞామనిజత్తనక్ కూట్టుణ్ణునీన్దినాన్" కణ్ణమామయన్బాల్ కోట్టియవిల్లాడుమిన్ను మేకక్కుట్టొజ్జోకాళ్ - కాట్టేన్దిక్ నుమ్మరువె
న్నయిర్ కక్కుతుకాలనే" కుయిత్తుతల్ కాళ్ కణ్ణనామమేకుట్టొన్దొన్దొన్" "వణ్ణుడైవణ్ణొడుతుమ్మికాళ్ పణ్ మిట్టర్ శ్రోన్దిక్, పుణ్ణు
రైవేల్ కొడుకుత్తాలాక్కుమ్మనుమ్మిక్ కురల్" "నారైక్కుట్టొజ్జోకాళ్ పయన్దొన్దొన్" ఎన్దిప్పడి, రూపదర్శనత్తాలుమ్ నామసజ్జీర్తనత్తా
లుమ్ ప్రణయకూజితత్తాలుమ్ మికవుమ్ తళర్ న్దజీవనాదృష్టత్తిలుమ్ న్దైయన్ దుపడియెన్దొ. ఇప్పడిమికవుమ్ పారవశ్యతైయడైన్. (మాజనరుళ్)
౩. "అరుళ్ కణ్డీరివులకినిల్ మిక్కుతే" ఎన్నుమ్మడియాన ఆటొర్ కృపైయై అనుసన్దిక్కు-మవర్ కిళుక్కు మనస్సు సీరాయ్ ముమ్. "ఇతొరు
కృపాధికవ్యమిరున్దపడియే!" ఎన్దుమ్మదయమ్ ద్రవీభూతమామ్. (మాజనరైయన్దు మవర్ కుక్కు) ఎన్దుపాతమానపోతు, ఆటొర్ దివ్యనూత్తియై
అనుసన్దిక్కు ప్పకాల్. "ఇతువు మొరు శ్రీనూక్తియే!" ఎన్దుమనస్సు ద్రవీభూతమామ్. "ఇవైయెన్బుతోడొన్దుక్కుమ్ మూవులకు మురు
కుమే! ఎన్దత్తైప్పిక్ కెన్దపడియెన్దొకవుమామ్.

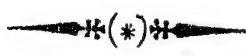
౮౫౯.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేళరణమ్.

తాత్పర్యము:- తమకత్యవ్రాభి మతప్రాణభూతుడైన సర్వేశ్వరుని మానసముగ సాక్షాత్కరించి వానిని ప్రత్యక్షముగ ననుభవించ
నాశపడి లభించక నార్తులై యొకపిరాట్టి యవస్థనొందియు, దానిపైన నాసర్వేశ్వరునికి స్థారకములైన పస్తువులనుజూచియు సత్యస్తశిథిలులైన
సమ్మాభ్యావృత్త యవస్థ ననుసంధించియెడిల వారి హృదయముకరుగును.

౮౬౦.

ఒన్బ తామ్బుత్తిల్ - ఇంద్రాన్దిరువాయ్ మొట్టి ముర్ శ్రీర్ ము.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ప - ౫ - తి - ఇన్నయిర్ వ్యాఖ్యానజల్ - ౩౨.

శ్రీః.

ఆహ్వాన్ తిరువడిక శేకరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేకరణమ్.

తిరువాన్ మొట్టి-ఒన్మతామ్మత్తు - ఆతాన్దిగునాయ్ మొట్టి - ఉరుకుమాల్ వ్యాఖ్యానజ్ఞు.

తిరువాన్ మొట్టి-ఒన్మతామ్మత్తు - ఆతాన్దిగునాయ్ మొట్టి - ఉరుకుమాల్ వ్యాఖ్యానజ్ఞు.

ఆ. - ఎమ్మెరుమానార్ తిరుక్కాట్టై - మరువియమాయన్మమానునినై తొటే||

ఆ. - (ఉరుకుమాల్) ఇప్పడి యెమ్మెరుమానై ప్పిరవ్వ సనత్తాలేముడిన్దు పిన్నెయమ్ నెడుమ్మెరుమాడ లబ్ధసంజ్ఞరాయున్దు వాట్టో : *

తిరుక్కాట్టై మరువియమాయన్ పడ్డెన్నోడుకలన్దు పరిమాటిన్ పరిమాల్ మజ్జలైనినైక్క నినైక్క ప్రీత్యతిశయత్తినాలే యిన్ని ప్పిరవ్వ సనత్తాలేముడిన్దు ఇప్పడి పదానిన్దు వాయ్జలై నినైక్క తవిరలామిళే, ఎన్నుడైయ నిరవధికమాన వధినివేళమా నతు తివి: ప్రబుత్తియిల్ల, నా నెక్కెయ్ నెన్దితార్. ౧.

అన్న - ఆతాన్దిగునాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తి ఇవర్ స్తారకదిర్వనత్తాలే అత్యన్తమవసన్మరాన వళవిలే, ఆశ్వాసకరమామ్మడి యాక్వ రకలెమ్మెరుమాన్ ప్రకాశిన్మిల్, [౧] అవనుడైయ వాచ్చర్వప్రకార తైయుమ్, [౨] అనుపహితబద్ధతైయుమ్, [౩] కౌదార్యస్థాన తై యుమ్, [౪] అభివయితి శీల తైయుమ్, [౫] ఆశ్రిత భవ్యతైయుమ్, [౬] అత్యన్తవ్యామానతైయుమ్, [౭] వ్యామాన పర్యవసాన తైయుమ్, [౮] అపేక్షానిరపేక్షమాననిత్యదర తైయుమ్, [౯] అభినివేళతైయుమ్, [౧౦] అభినివేళతైయుమ్, ఇన్దుగుణజ్ఞుడైయలెటకాన్దు భవత్తాన్ విలన్ద ప్రీత్యతిశయత్తాలే, మిక్కుమిళిలరా కితార్. *

అన్న - తిరుప్పిల్లై కావికమ్మల్ తిరుక్కాట్టై (౩) మరువియ మాయన్మ మాయమ్ (౬) నినైతొయిమ్ నెల్లమ్ ఉరుకుమ్ (౮) ఉయికి పరమన్ది కేట్టై పెరుగుమ్ (౧౨) తొణ్ణిన్క ఎక్కెయ్ కే. (౧౪)

అన్న - ముత్తెమ్మట్టిల్, తిరుక్కాట్టైయిల్ నిట్టిల సర్వేవ్వరునుడైయ ఆశ్చర్యప్రకార తై యనుభవిత్తు, అభినివేళత్తాలే మున్నెల్ల భుమాకా నిన్దు తేన్దితార్.

పీఠికాన్మమ్, ఇల్లెమ్మిన్ మణ్డముమ్మిమ్మడియాన, తిరుక్కాట్టైయిలే, (౩) పొత్తు పర్తికిల, ఆశ్చర్యభూతనుడైయ, అత్యశ్చర్యమాన సాన్దర్యశీలాదిక తై. (౬) అనుసన్దిక్కున్మోయిమ్, అనుభవ ప్రకారోప కరణమాన నెల్లమ్, శిథిలమాయ ద్రవియానిన్దు. (౮) అనుభవసారస్యాతిశయత్తాలే, అత్తావుమ్ ప్పొయిక్కవరితామ్మడి, అభినివేళమ్, అతిప్రవృద్ధమాకానిన్దు. (౧౨) అత్యన్తచల నాననా, మనశ్శిథిలత్తమాల్ మవో? అభినివేళతైయకల్లారిప్పదుత్తవో? అనుభావగుణాదికలై విలక్కవో? ఆశ్రయగతమాన నాపల్వ త్తవిర్ క్కవో? ఏమిశేయవే. (౧౪) 'ఆల్' ఎన్దు అత్తై - విన్నయ తైక్కాట్టుకిటతు. ౧.

అన్న - ప్రతివిధులందును నల్లకలువపున్నములుపరిమళించుచున్న తిరుక్కాట్టైయ నెడుదివ్యదేశమందు (౩) అమరివేరి చేసియున్న ఆశ్చర్యభూతుడైన శ్రియఃపతియొక్క ఆశ్చర్యచేష్టితములను (౬) తలంచినప్పడంత మనస్సు కరుగుచున్నది. అత్తకుసాని పమాదనల్లు అభినివేళమును పెరుగుచున్నది. (౧౨) చపలడైన నేను ఏమిచేసెదను? (౧౪) ౧.

ఈ.-౧ “ఎత్తునణ్ణినాముమ్ నమ్మాననాడ నొడొన్బినొమ్” ఎత్తు తమ్ జీవన త్రిత్ నల్లైయల్లు చొన్న వారైయితే కీర్తి; ఇవ్వళిలి వన్దుముక్కణ్ణి యినరై ప్పిటుతల్, ఇల్లెయాకిల్లిత్తల్ శెయ్య శేణ్ణుమ్మడియాన నల్లై యాయిల్లు. ఇవ్వవన్దైయితే; తిరువడి శెన్మక్కినపోతు, మున్నునెడునాళ్ పట్టవ్యసముగ్గిడక్కచ్చైయ్ తే, పెరుమా భుమ్ వారాతిరుక్క, ౨ “సమాద్వాదశ తత్రాహం రాఘవస్యనివేశనే | భుజ్జానామాసుమాన్ భోగాన్ సర్వకామ సమృద్ధినీ” ఎన్నిటపడియే, పన్నిరణ్ణాణ్ణు పెరుమాళున్దాసు మొరుపడిప్పడక్కలన్ద కలవివన్దు పిరాట్టిక్కు స్మృతివిష యమానాప్పోలే; ౩ * ఇరుత్తుమ్వియన్దిల్ తలై తిడుమాతాక ప్పిటన్దకలవివన్దు స్మృతివిషయ మాయిల్లు. అతు క్కడి, ఇవరధికరిత్త కై జ్జర్వత్తై ముడియచ్చెయ్తు తలై క్కట్టుకై క్కీడాన ఇవరుడై య జీవనాదృష్టమావతు; అన్తిక్కే, ఇవర్శొల్లక్కేత్తైయితే పారత్తుక్కొణ్ణిరుక్కిట వీశ్వరనుడైయ భాగ్యమావతు; భగవగుభనప్రీతి యశ్శుడణ్ణామై వత్తిన్దుపుటప్పట్ట వివర్శొల్లక్కేట్టు భగవద్విషయత్తిలే రుచిపిటక్కవిరుక్కిట చేతనరుడైయ భాగ్య మావతు. ఇప్పడి, ౩ * ఇరుత్తుమ్వియన్దిల్ సంక్షేపమ్వారా స్మృతివిషయమాయిల్లు. ౨ [సమాద్వాదశ] పిళ్ళాయ్! ఇన్జిజ్జనే వెణున్దరై యాయిరుక్కిటనా, ఎద్దిళ్మామనార్మాళికైయితే పన్నిరణ్ణాణ్ణుపడిప్పడ గామగుణజ్జలై విలై నీరడైత్తు కొడ్డేనాళ్ ఎత్తాళితే. ఇట్లు, ౩ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దుతన్నిల్ ౩ “మూపులకున్దన్నై టియా వయిల్ శ్రిత్తోణ్ణ-శిటియేనుడై చ్చిన్దై యశ్శే-నిన్దైన్దా” ఎత్తుపుటప్పెజ్జుమ్ ముత్తైయితే పరిమ ‘ఱిననా, టియా వయిల్ శ్రిత్తోణ్ణ-శిటియేనుడై చ్చిన్దై యశ్శే-నిన్దైన్దా”

జీ-౨॥ ఉరుకుమూల్ ప్రవేశే, వృత్తానువాదపూర్వకమాక సన్తతి (ఎత్తునణ్ణి యిత్యాది). వివరణమ్ (ఇవ్వళిలిత్యాది). ఇత్తాల్ - కీర్తివర్కొడినవ్యసనమ్ వాచామ గోచరమైన్దపడి. ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కు సన్తతి (ఇవ్వవన్దైయితే యిత్యాది). పిరాట్టిక్కు, తిరుపడి యొక్కాణ్ణెయాలే స్మృతికూడుమ్, ఇవర్శుక్కు కూడుమ్మడియెన్నెన్దిల్, ౫ “సదృశాన్దృష్టచిన్దాద్యా స్మృతివిషయబోధకాః” ఎన్నిటస్మృతిపేతుక్కులిల్, ఇవిడత్తిల్ అదృష్టమ్స్మృతిపేతువెన్దు వివత్తిత్తు, ఇత్తైత్తిశిషమాకకాట్టాకిటార్ (అన్తిక్కే యిత్యాది వాక్యత్రయత్తాలే). ప్రస్తుతశ్లోక వ్యాఖ్యానమ్ (సమాద్వాదశేత్యాది). తిరుపడిప్పడవెన్దు-౬ “కాలాధ్వ మారత్వస్తసంయోగే ఽవతీయా” ఎన్నిటసూత్రత్తిల్, * అత్వస్తసంయోగ తైప్పర్దు. ఇన్దసూత్రత్తుక్కుదాహరణమ్ - “మాసమగ్గితే” “క్రోశంకుటిలానదీ” ఎన్దు. మాసమగ్గితేఎన్దార్ - తిరుమాసమడైవిడాతే అధ్యయనమ్మణ్ణానిన్దా నెన్దుమ్, క్రోశంకుటిలానదీఎన్దార్ - ఇరన్దరై నాట్కై దూర మిడైవిడాతే వక్రైయాయుక్కిటతునది యెన్దు మితేయర్థమ్ ౭* పీర్ శీరున్దేగ్గులకముతెలానన్ద శ్రిక్కులవియరుక్కు, ౩* ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలసభవమ్ స్మృతివిషయమాయిల్ శ్రేన్దుమతుక్కు నియామకమేతెన్దు; † శుభయము మేకార్థమాకై యాలే యెన్దిటార్ (ఇట్లుఇరు త్తుమ్ వియన్దిత్యాది) ముత్తైకడ పురిమాణుకై యావతు - ఇవరై శేషియాక వైత్తుత్తా శేషభూతనాక పురిమాణుకై. “పరిమాణీ య్దు, ఎన్దారణ్ణ, అప్పడియే ఇట్లుమ్, అఱికిలేన్దన్నుళ నెత్తులకుమ్నిట, ఎన్దుతుడణ్ణి శిటియనెన్నాగుయిరుణ్ణ, ఎన్దార్, ముత్తైకడ పురిమాణసపడితన్నైయొక్కార్, అక్రైయాలే † ఇరన్దు మేకార్థమాకైయాలే, ౩* ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలసభవమ్ స్మృతివిషయమాయి య్దు” ఎన్దధ్యాహరణమ్ † “నిన్దైయిమ్” ఎన్దతైప్పర్దు (స్మృతివిషయమాయిల్ శ్రేన్దు). పశ్చిమోతు కణ్ణల తైనిన్దైత్తాప్పోలే,

ఆ-౨-వి॥ “ఇప్పడిప్పట్ట పవన్దైయితే, అన్దుజాను భవత్తలై వన్దప్రీతిశయత్తాలే శిథిలరాకిటవాకార్డుమ్, అవర్ ముక్కణ్ణాట్టా తిరుక్క వున్దాకిటపడియెన్దు” ఎన్నిటశ్చైయితే యరుళిచ్చెయ్కీటార్ (ఇవ్వవన్దైయితే యిత్యాది).

౧౫౫౫-౧౦. ౨॥రా-ను-౩౩-౧౭౪. ౩॥౭౭. ౪॥౭౭-౮. ౫॥కావ్యప్రకాశికా. ౬॥పా-ను-౨-౩-౫. ౭॥౩౫ † శుభయముమ్-ఇర న్దుమ్ఎన్దుతు ఇరుత్తుమ్ వియన్దుమ్-ఇ త్తిరువాయ్మొళియమ్. † నియామకమేతు ఎన్దుతుక్కువి స్మృతమాన త్తిరుమాక అధ్యాహరణమైన్దపడి.

ఈ. — ౧. జనాభూర్ణుప్తనన్నాదో విమానంకమ్మయన్నివ" ఎన్దు-చక్రవ ర్తిమాళిక్తై యట్టిత్తుచ్చెయ్య వేణ్ణుమ్మడియార్ తుక్కోళ్ళు, అత్తైక్కేట్టు, "నామనినై శకార్యమ్ వాయ్క్కప్పొయిల్లు, ఆనాలుమివరకళ్ళనినై వుతనై యివర కళ్ళోవాక్కాతై శొన్బిక్కేట్టాలాకాతో?" ఎన్నుమ తైప్పల్లు, "వారికోళ్ళ! ౨. కథంనుమయిధర్రేణ" ఎన్దు - అఱు పతినాయరమాణ్ణు శిఱియ తైప్పెరియతునలియాతపడి యాభూమిప్పరప్పడై యనొక్కొక్కొణ్ణు ౩. పాణ్డరస్వాత పత్రస్య చ్చాయాయాంజరితంమయా" ఎన్దు, ముత్తికకుడై నిల్లిలితేతిరిన్దు ఎనక్కెన్న సైనుఖమోలాతే ఉజ్జళుడై య రక్షణధర్తైయేక్కొణ్ణుపోన్డే, నానెరువారైకేట్టవిడత్తు ఇప్పొతునీయిరుక్కచ్చెయ్ తేవేణుమో? క్రమ త్తిలేశెయ్తుం గొచ్చుమోహ్, ఎన్నుతల్, అన్బియే 'కార్యమాకిశ శెయ్యలకాతో?', ఎన్దువారైశొన్బిక్కే యట్టిక్కే, పడుకులై యడైత్తనై పుప్ప బుధార్తికన్ద్రేయైతుజ్జనినైవ్పారైప్పోలే, ఎన్దువిట్టు ఎకమకనేయమయ్యుమ్, నీజ్జళ్ళోమరు మ్మక్కైక్కు నానుజ్జళుక్కుప్పణ్ణినఅపరాధమే?" ఎన్న; "నీయెజ్జళుక్కుప్పణ్ణిల్లోరిపరాధమిలై, ఉకమకనుడై, ను గుణారాధజ్జళుక్కుడి - నీనొక్కొక్కొణ్ణుపోన్డపడికళిలోరుకుత్తైయిలై, గుణానాయరుప్పనెరువుత్రనై ప్పెల్లు నాట్టెప్పడుకులై మడితాయ్కాణ్. [బహవ:] ఉన్నశనల్ల కాణ్ రక్షణధర్తైలవర్క్కుణ్ణునపారిప్ప. ౪. ధాతూనా మివ] నాట్టిలేశి, గుణహీనరెన్దునిన్దుత్తుమ్, శిలరై గుణవాన్దళెన్దు కొణ్ణాడుకిఱితుమ్, "ఇన్దుఆకర త్తిత్తో" ఎన్దు విలై పెఱునా 'ప్పోలే, "ఇన్దాశ్రయ త్తిలే కిడక్కిఱగుణమ్" ఎన్దాయిల్లుపుఱమ్మవిలై పోవతు. ౫. "హృదయాన్ద్యా మమనేవ జనస్యగుణవ త్తయా".

ముతత్పాట్టు తిరుక్కాట్టరైయిలైమ్మెరుమానుడై య ఆశ్చర్యజ్ఞానపరిమాల్ మజ్జలై నినై తొఱుమెన్దొక్క శిధిలమాకానిన్ద తెన్దితార్.

(ఉరుకుమాల్ నెల్లమ్) అనుభవతుక్కుప్రథమోపకరణమాన నెల్లుశిధిలమాకానిన్దతు. అనుభవిక్కైక్కున్దు అనుభవిత్తునిర్వృతరాక్తై కుమ్నెల్లు వేణుమితే. నీన్దప్పక్కవనుక్కువాయ్కరై తెప్ప మొముకుమాప్పోలే, పరికరమాన జీ-ఆ. ఎన్దుకుక్కర్థమ్ (శిఱియ తైయిత్తాది). ముత్తికక్కాల్ వన్ద పాణ్డరత్వ మెన్దుతిరువుళ్ళమ్మల్లో (ముత్తికకుడైయెన్దు, పడుకులైయడి త్త వన్ద - పులైయిలే పట్టువిట్టుమ్మడియడి త్తవనైహింసక నైయెన్దు పడి. "బహవ" ఎన్దశబ్దమావేక్షికమాకై యాతే (ఉన్నశనల్ల కాణ్) ఎన్దితా. ఆపడిగుణగుణ్ణోవన్ద (ధాతూనామిత్తాది). ధాతుః - రత్తునువర్ణాదికల్. శిలరై నిన్దిక్కిఱతు - ఇన్దుడైయగుణమిల్లామైయా శే యెన్దుకరుత్తు. గుణమిడుపడుత్తు మెన్దు మతుక్కుప్రమాణాన్దరమ్ (హృదయానీత్తాది). అనుభవే - కడైవరే పోలేయానాన్ద పడి. "బహవోన్దపకల్యాణగుణాపుత్తస్యసన్తితే" ఇత్తయోధ్యాకాణ్డే దశరథంప్రతిరాల్లాక. తత్తైవ, "స్సిగ్గోనునాదీసన్దై త్తతినా ర్దసమారితః | జనాభూర్ణుప్తనన్నాదో విమానంకమ్మయన్నివ | కథంనుమయిధర్రేణ్ణుభవీమన శాసతి | భవన్ద్రోద్రుమిచ్చిన్ది యువరా జుల మమాత్త జమ్ | ఇదంశరీరంకృత్స్వస్య లోకస్యచింతాహితమ్ | పాణ్డరస్వాతపత్రస్య చ్చాయాయాంజరితంమయా" ఇతి "జ్ఞానవిజ్ఞాన న్నోనిజేశేనిరతఃపితుః | ధాతూనామివతైలేన్దొగ్గనానామాకరోమహాన్" ఇతికిష్కిన్దాకాణ్డే వాల్మీకిప్రతితారా. "విరాజయ జనుతోరాజమార్గంనరైర్వృతమ్ | హృదయాన్ద్యామమనేవజనస్యగుణవ త్తయా" ఇత్తయోధ్యాకాణ్డే.

ముతత్పాట్టు. (ఉరుకుమాల్ త్తాది). "తిరుక్కాట్టరైమరువిము మాయన్దమాయమ్ నినైతొరుక్కు-ఉరుకుమాల్ నెల్లమ్" ఎన్దు దెన్దైత్తక్కటాక్షిత్తవతారిక్తై (తిరుక్కాట్టరైయిత్తాది). కరణాన్దరజ్జళుమురుకానిన్దు నెల్ల వికేషిప్పానెన్దొన్న (అనుభవత్తుక్కిత్తాది). నెల్లుక్కుప్రథమోపకరణత్వ మెప్పడియొన్న (విక్రైక్కుమిత్తాది). అనుభవైవరణమాన నెల్లుశిధిలమాన అనుభవిక్కువిరకిలై ఎన్నుమతుక్కుప్పొన్దమ్ (నీన్దవిత్తాది).

౧౩౮ తిరువాయ్మొళి. — ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమూల్ ౨ - పా - నిన్నె తొలుమ్ వ్యాఖ్యానభళి.

ఈ.—శీలవ త్తెయై నిన్నె తొలుమ్. (నిన్నె తొలుమ్) ఎత్తనై కాలమ్ నిన్నెక్కప్పుక్కార్ ? ఎత్తనై కాలమ్మిడ్డార్ ? - బహ్మోన్మై శేరాతనూతాయ్రి తై యనుభవిప్పిక్క వల్లననన్, ఒరుగుణనన్నై యే కాలతత్త్వముళ్ళ తనై యుమ్ కాలతాత్మన్మై తుణన్మొలుమ్ పుతుమైపిటన్మై అనుభవిక్క వల్లరివర్; ౧ “అప్పొలుతైక్కప్పొలుతెన్నారావము తమ్” ఎన్నుమచితే ౧.

జీ-ఆ. ప్రేమపారవశ్యత్వైతే నిన్నెక్కప్పుకువతు ముట్టాత్తోవతు పిన్నై యుమ్ నిన్నెక్కప్పుకువతు ఈడుపాట్టాల్లమాట్టాత్తోవతాయ్ ఇప్పడి స్మృతిభేదమెన్నవవీత్తు “నిన్నె తొలుమ్” ఎన్మితారన్మభావా న్నరమ్ (ఎత్తనై కాలమిత్తాది) ఇప్పడి మడియచ్చెల్లుకైక్కు హేతువేతెన్న ఇరువర్ పడియాల మెన్మితార్ (ఒన్మోన్మిత్తాది). అప్పడియనుభవిప్పరోవన్న (అప్పొలుతైక్కప్పొలుతెన్నాది). తెరువెల్లమెన్మితోడజ్జి నిన్నె తొలుమ్ - నెన్మిన్ - ఉరుకుమూల్ - ఉయిరికడరమన్మి - వేల్మై - పెరుకుమూల్ - తొన్మిన్ - ఎన్ శేయ్ కేనిత్తన్మిన్. ౧.

ప్ర-తి.—ఉరుకుమూల్ ప్రవేశే శ్రీమనయోధ్యా కాణ్డే ద్వితీయే దశరథం ప్రతిరాజలాకః, తేతమా మర్త హాత్తానం పౌరజానపదై స్సహా । బహవోస్సృపకల్యాణగుణాంపుత్రస్యనన్తితే ॥ ౨౬ ॥ స్నిగ్ధోఽనునాదీసంజ్ఞేతత్రహర్ష సమీరితః । జనోఘోర్భుప్తసన్నాదో విమా నంకన్మయన్నివ ॥ ౧౮ ॥ కథంనుమయిధర్మేణ పృథివీమనుకాసతి । భవన్తోద్రప్తమిచ్ఛన్తి యువరాజంమహత్తజమ్ ॥ ౨౫ ॥ ఇదంశరీ రంకృత్స్వస్థలాకస్యచరతాహితమ్ । పాణ్డెరస్యతపత్రస్యచ్చాయాయాంజరితంమయా ॥ ౭ ॥ ” — కిష్కిన్ధాకాణ్డే [౧౫] సుగ్రీవేణయథాయాగచ్ఛన్తం వాలీసంప్రతితారా, “జ్ఞానవిజ్ఞానసంజన్మోనిదేశేనిరతఃపితుః । ధాతూనామివతైలేన్మోగుణానామాకరోమ హన్ ॥ ౨౦ ॥ - తత్త్వ మునివిరోధస్తేసహతేసమహత్తనా । దుర్జయేనాప్రమేయేసరామేణరణకర్తసు ॥ ౨౧ ॥ ” — ఆయోధ్యా కాణ్డే [౨౬], “అభివాద్యతు కాసల్యాంరామస్సంప్రసీతోవనమ్ । కృతస్వస్థయనోమాత్రాధర్మిషేవర్తసిశీతః ॥ ౧ ॥ విరాజయన్ రాజ సుతోరాజమర్దంవైర్వృత్తిమ్ । హృదయానామమనోనజనస్యగుణవత్తియా ॥ ౨ ॥ ” *

అవతారిక.—ఇట్లు బాధపడుచున్న దశయందు సర్వేశ్వరుడు పూర్వము తనతో సంక్లేషించిన సంక్లేషమును దలంచి విశ్లేషదుఃఖ మును పదిలి యానందభరితులై సాదించుచున్నారు.

తాత్పర్యము.—సకలవీధులలోను నల్ల కలలపరిమళమువీచుచున్న తిరుక్కాట్టరైయందమరికతో వేంచేసియున్న సకలకల్యాణగుణాకరుడైన శ్రీయఃపతియొక్క సంక్లేషాది దివ్యచేష్టితములనుదలంచి నామసన్న ప్రేమచేశిథిలమైయుండలేక వానియందు మిక్కిలి వ్యాఘ్రానాముగలయైయున్నది.

మూ.—నిన్నె తొలుమ్మొల్లున్మొలున్మొడిన్దుకుమ్ । ఎన్నె కోళేశీర్ పాడిలుమ్ వేమెనతారుయిర్ ।
శున్నె కోళే పూళ్ళొలై తైన్మట్టరై యెన్నప్పా । నిన్నె కిలేనానునక్కాట్పుయ్యునీర్నేయే ॥ ౨ ॥

ఆ.—(నిన్నె తొలుమ్) ఎల్లారుడైయదుఃఖజ్జలైయమ్మొక్కక్కడవతాన పున్నుడైయవిగుణజ్జలైనిన్నెత్తల్ శొల్లుతల్ పాడుతల్ శెయ్యిల్, ఎన్నెన్మొమ్ ఇవ్వాత్తపుమ్ మాయానిన్మన; “నీరిజ్జువేయీడుపడుకైక్కు ఉన్నుడైయతిఱత్తిల్ నాన్ శేయ్తతెన్?” ఎన్నిల్; నాన్, “ఉన్నైయడిమైకోళుకితోమ్” ఎన్మొన్మొవన్మనీయెన్మిఱత్తు చెయ్తరుళినశేయల్కలై నిన్నెక్కలామోవెన్మితార్. ౨.

అన్వ.—శున్నెకోళే పూళ్ళొలై తెన్ (౩) కాట్టరై ఎన్ అప్పా విన్మకోళే (౬) శీర్ నిన్నె తొలుమ్ నెన్మొ (౯) ఇడిన్మ శొల్లు న్మొలుమ్ ఉకుమ్ (౧౨) పాడిలుమ్ ఎనతారుయిర్ వేమ్ (౧౫) నాన్ ఉనక్కు ఆట్పుయ్యుమ్ (౧౮) నీర్నే నిన్నెకేన్. (౨౦)

పన్నీ.—అన్వ. — నిరుపాధికబద్ధవాన పున్నుడైయసంక్లేష ప్రకార తై యనుసంధిక్క తుమనాకితీలేనెన్మొ, అవన్మన్నై నోక్కి యరుళిచ్చెయ్కితోర్.

తటాకజ్జలైయొడైతాన, పూళ్ళొలైకలైయమ్, దర్శనీయమాన, (౩) తిరుక్కాట్టరైయిలే, ఎనక్కునిరుపాధికబద్ధవాయ్కోణ్మొ నిత్కిఱవవే! ఉన్నుడైయసంక్లేషాతితయవ్యాపారప్రకాశకమాన,(౬) శీలసౌలభ్యాదిగుణజ్జలై, ప్రతిక్షణమనుసంధిక్కున్మొలుమ్, అనుసన్ధా

సోపకరణమాన నెళ్ళానతు, (౯) శిథిలమాయ్, అప్పును సద్దానమిచ్చినివేళ వాసనైయాలే వాగ్య వహారవిషయమాయ్ కొట్టుకొల్పి త్తుడణ్ణేనతు ఇన్దొలుమ్, నెళ్ళుతాన్ నీరామురు కానిన్దతు, (౧౦) అప్పుభినివేళ మొట్టిలోనిల్లా మెయాలే ౧ “పాడియై ప్పిన్” ఎనిఱపడియై అగ్గణ్డై ప్పాడిధరిక్క త్తే పీలుమ్, కరణి మానవెన్నాత్తా వానతు, రసాతిశయమాల్ మమాట్టా మెయాలే పరిత ప్రమా కానిన్దతు; (౧౧) అకలాల్ ఏవంవిస నాననాక్; ఉనకు, శేవప్ప త్తివణ్ణు కైక్కులుప్పాన, (౧౨) ప్రకార త్తై, నినైక్క వుమ్ తుమనాకిరేళ్. (౨౦) ౨.

అర్థము — తటాకములుగల, పూలతోటలచేఱబట్టబడిన, ముందరమైన (౩) తిరుక్కాట్టరై యందు పేం చేసియున్న ఓ! నాస్వామి పాపములను వారిం చెయిస్తాను, (౬) (నియొక్క) కల్యాణగుణములను తలంచినప్పుడెల్ల ను మనస్సు (౯) శిథిలమై అనుసంధిం చెయ్యడెల్ల ను కరుగుచున్నది. (౧౦) గానముఁ జేసినను నాయొక్క సంపూర్ణమైన అత్త (రసాతిశయమచే) పరితపించుచున్నది. (౧౧) నేను నీకు కైక్కుముఁ జేయించున్న (౧౨) ప్రకారమని, (నీవునాకు కైక్కుర్యముఁ జేయించును ప్రకారమని సాదింపఁబరిచినదానిని యట్లు చెప్ప లేక నీవిధముగా సాదించుచున్నార) తలంచుట కనుమరుగడ నైయున్నాను. (౨౦) ౩.

ఈ.—ఇరణ్డామ్బట్టు. తిరుక్కాట్టరై యిలెమ్మెరుమానై క్కుటిత్తు, “ఉన్నొడునా పరిమాటినపరిమాల్ మొత్తై నినైక్క తుమనాకిరేన్” ఎనితార్.

(నినై తొలుమ్) నినైక్క వెట్టు పక్రమిప్పర్; అన్నినై వుమాణాతే శెల్ల వైణ్ణాతపడి బలహానిమికుమ్. ఆలుమ్ ముక్కమాట్టార్; తిరియ నినైక్క వెట్టు పక్రమిప్పర్, తలైక్కట్టమాట్టార్; ఎత్తనై కాలమ్ నినైక్కప్పుక్కార్ ? ఎత్తనై కాలమ్ మిణ్డాల్ ? (శొల్లున్దొలుమ్) నినైక్క వేయరితానవిషయ త్తై, శొల్లు వైణ్ణా తెన్ను మిడక్కొల్ల వేణ్ణావిటే. ౨ “మనగపూర్వో వాగుత్తరః” ఎన్నిఱ కణక్కన్దిక్కే, ౩ “కుటశాకియవణ్ణనే యెన్ను మెప్పోతు మ్మేవాళ కమ్” ఎన్నిఱపడియే, ఇవరుడైయ వాక్కుత్తానెప్పోతుమ్ పేళానిఱ్కుమే; అప్పాననైయాలే అహృదయమాక చ్చొల్లానిఱ్కు; అతుతాన్ శెవివట్టియాలే ఉళ్ళేవుక్కు ఊర్ మిరున్దు, గుణాధికవిషయమా కైయాలే నెణ్ణైయట్టిక్కుమ్. (నెణ్ణిడి పుళుమ్) నెణ్ణుకట్టట్టిన్దునీరా కానిన్దతు. † పెరుక్కాల్ మ్మిల్ కరై యిడిన్దు పినిరాయ్ కరైన్దు పోమాప్పోలే, ఓర వయవిమూక్కిక్కాణ వైణ్ణాతపడి ఉక్కుప్పో కానిన్దతు. (నినై కొళిత్తాది) పాపహరమానకల్యాణగుణమ్. సర్వర్ కుమ్

జీ-౨॥ ఇరణ్డామ్బట్టు (నినై తొలుమిత్తాది). “తెనాట్టరైయెన్నప్పా - నాననక్కా ట్పెయ్యొమ్ నిన్దై - నిన్దైకరేళ్” ఎన్దై క్కటాట్టి త్తపతారికై (తిరుక్కాట్టరైయిలిత్తాది).

“నినై తొలుమ్” ఎన్దునినైవిల్ వైవిధ్యమేతెన్న (నినైక్క వెన్దైత్తాది మిణ్డారెన్ను మళవుమ్) (నినైక్క వేయరితాన) ఇత్తాది వాక్యానన్దరమ్, “పిన్దై శొల్లుప్పడి యెన్నెన్నిల్” ఎన్దు శ్చెన్దైయెప్పువపు. పరిహరమ్ (మనగపూర్వ ఇత్తాది). నినై తొలుమ్ నెణ్ణిడిన్దుకమ్మాడుమ్, శొల్లున్దొలుమ్ నెణ్ణిడిన్దుకుమ్మడి యెన్నెన్న (అతుతానిత్తాది). సర్వప్రాప్తవిషయమ్ (పెరుక్కాల్ మ్మిల్ తాది). కొళిక్ - జుమ్బుల్. పాప త్తై జయిక్కైయాలేతెన్న (పాపహరమానవిత్తాది). “ఎనకు” ఎన్దైక్కటాట్టిత్తు కీటొవ్వుత్తుక్కు ఫలి తమ్ (సర్వర్ కుమ్ మిత్తాది). స్వకార్యమాన చేష్టత త్తైయడైయ శీలమెన్దిరణ్ణామర్థమ్. నినై - చేష్టితమ్. కొళిక్ - డైతాక్. తామిన్దు అ-అ-వి॥ నినై తొలుమ్ - నెణ్ణిడిన్దుకుమ్ ఎన్దొల్ ప్రాప్తమ్, శొల్లున్దొలుమ్ నెణ్ణిడిన్దుకుమ్మడియే! ఎన్నిల్ (అతుతానిత్తాది). అన్దిక్కే “నినైవుక్కువాయ్ తలై నెణ్ణాకైయాలే నినై తొలుమ్ - నెణ్ణిడిన్దుకుమ్” ఎన్న ప్రాప్తమ్; శొల్లున్దొలుమ్ వాక్కిడిన్దుకుమ్మెన్నా తే. శొల్లున్దొలుమ్ నెణ్ణిడిన్దుకుమ్” ఎన్నా నెక్” ఎన్న (అతుతానిత్తాది). ఇతుఅత్తికప్పక్కార్ నిర్వహిక్కుమ్మడి. “నెణ్ణిడిన్దుకుమ్” ఎన్దుకుమ్మప్పాన్దమ్ (పెరుక్కాల్ మ్మిల్ తాది). పెరుక్కాల్ మ్మిల్ కరై - మహాప్రవాహ ముణ్డాననదితీరమ్. ఉక్కుప్పో కానిన్ద తెన్దతు - కరైన్దుప్పో కానిన్ద తెన్దపడి.

ఈ.-దుఃఖనివర్తకమానగుణజ్ఞో, ఎన్నై మొరువనై యుమ్మియానిన్టన; అన్బియే, శీరెన్ట-శీలమాయ్, విన్నై యెన్ట-చేప్పి తమ్, అతావతు-శీల కార్యమాయ్ త్తానిన్టపరిమాటుమ్ పరిమాన్ మమ్, ౧. సుగ్రీవం నాథమిచ్చతి" ఎన్నక్కడవతితే, ఎన్టమామ్. (పాడిలుమ్) అడై వుపడప్పే శుమతోభియ, ఆర్వత్తా శేపాడువతోన్టణ్ణు; అత్తైచ్చెయ్యిలుమ్. (వేమెనతారుయిర్) మనసైన్బియన్బిక్కే, ౨. అదాహ్యమానవాత్త వస్తునై యుమ్దహియానిన్టతు. ఎల్లాత్తుక్కుమ్ కుళిర్ త్రియైప్పణ్ణక్కడవతానపని తామరై యొన్టెయుమ్కరుకప్పణ్ణమాప్పోలే, నకలదుఃఖనివర్తకమానగుణజ్ఞో ఎనక్కు బాధకమాకానిన్టన. (వేమెనతారుయిర్) ౩. "అదాహ్యమ్" ఎన్బిఱతు, అగ్నిక్కు, భగవన్గుణజ్ఞో పుక్కాట్టిక్క మాట్టాతిత్తై. (శునై యిత్యాది) తమ్మెక్కుమిట్ట నీరూట్టినచదేశజ్ఞో. శునై కళై యుమ్దర్శనీయమానశోలై కళై యుమ్మడై త్తాయరుక్కిఱ తిరుక్కాట్టరైయిలే నిరువాధికబన్ధవాయ్ సన్నిహితనానవనే! (నినై కిలేకానాను నక్కాట్చెయ్యుమ్నీరైయే) నానునక్కడిమై శెయ్యుమ్కరమ్ నినై క్కమాట్టకిఱిలేక. 3. వల్లువిలావడిమై శెయ్యునేన్టనామ్" ఎన్బిరున్దనా, వకుత్తశేపియానవునక్కు. అవకత్తానిన్ట పరిమాటినపడియై, వినయత్తా శే (ఆట్చెయ్యుమ్నీరై) ఎన్బితార్. అవక తమక్కాట్చెయ్త + నీయై, తామ్ (ఆట్చెయ్యుమ్నీరై - నినై కిలేక) ఎన్బి తార్, ఇచ్చొలనైయు మిట్టక్కచ్చెన్టాతెన్ట. " (నానునక్కాట్చెయ్యుమ్నీరై) ఎన్బానె, నీయెన క్కాట్చెయ్యుమ్ నీరై" ఎన్నామలే? " ఎన్న; "ఇచ్చొలనైయు మిట్టప్పగోపావియార్! " ఎన్టెమ్బార్.

జీ-ఆ|| పరిమాటినతుక్కు (ప్రమాణమ్ (సుగ్రీవం నాథమిత్తాది). "ఎవదత్వాచవితాని ప్రాప్యచాను త్తమంయశః! లోకనాథగిపు రాభూత్వా సుగ్రీవం నాథమిచ్చతి" ఇతిమారుతింప్రతిలక్షణః. ఎన్టమామ్మెన్టతు - "ఎన్నైకోశీర్" ఎన్టతుక్కు-ఆర్థాన్తరక్లాటిన్పడి. "శొల్లున్టొలుమ్" ఎన్టతుక్కుమ్, "పాడిలుమ్" ఎన్టతుక్కుమ్ భేదమేతెన్న (అడైవుపడవిత్యాది). ఆర్వత్తా శే - ప్రితియాలే. "ఆరుయిర్" ఎన్టతుక్కు భావమ్ (మనసైన్బియన్బిక్కే). "ఎనతు" ఎన్టతు - ఎనక్కారువనక్కు మెన్టపడియై సర్వర్కుమ్ దుఃఖనివర్తకమాన గుణజ్ఞో మిక్కు బాధకమానానెన్నెన్న; సవ్యస్తాన్తమాక క్కాట్టకిఱారెన్టతల్, "సర్వర్కుమ్ దుఃఖనివర్తకమాన" ఇత్యాదివాక్యత్తై దృష్టాన్తపూర్వకమాక విరిక్కిఱారాతల్ (ఎల్లాత్తుక్కుమిత్తాది). అదాహ్యమానతు వేవక్కాడుమోవెన్న (అదాహ్యమెన్బిఱతిత్తాది). శునై కళైయమ్ శోలైకళైయమ్ ఊరైయొన్టొన్నతుక్కుభావమ్ (తన్టైయిత్యాది). కుమిట్టనీరూట్టిన - తలస్పర్శియాక వమిట్టప్పణ్ణిన. శబ్దార్థమ్ (శునైకళైయమిత్తాది). "నాక శిశ్క" ఎన్టపదవ్యయత్తుక్కుమ్ భావమ్ (వల్లువిలావడియాది). అవక త్తానిన్ట పరిమాటు క్కెఱచరణత్తిలే నీయెనక్కాట్చెయ్యుమ్ నీరై యెన్నాతే "నానునక్కాట్చెయ్యుమ్ నీరై" ఎన్బానెన్నెన్న (అవక త్తానిన్ట త్యాది). వినయత్తా శే - నైచ్చత్తా శే. అవక త్తానిన్ట పరిమాటినానాకిల్ వినయత్తా శే శొన్నతుక్కు పయోజనమేతెన్న (అవక త్తానిన్ట తమక్కత్యాది). ఇతుక్కుసంవాదమ్ (నానునక్కిత్తాది). శునై శొన్టతుడజ్జి, ఎన్నప్పా - విన్నైకోశీర్ - నినైతొలుమ్ శొల్లున్టొలుమ్ నెన్బిడిన్టతుమ్ - పాడిలుమ్, ఎనతారుయిర్ - వేవ; ఆకైయాలే, నానునక్కాట్చెయ్యుమ్నీరై - నినైకిలేక ఇత్యన్వయః ౨.

ప్ర-తి.-ఇరణ్ణమ్బట్టు (నినైతొలుమిత్తాది). తైత్తిరియకేసంహితాయామ్ "మనఃపూర్వోవాగుత్తరః | ప్రాణఃపూర్వోపాన ఉత్తరః" - (విన్నైకోశీర్ పాడిలుమ్) కిష్కిన్ధాకాణ్డే సమ్పత్తిరేమారుతింప్రతిలక్షణః, "ఎవదత్వాచవితాని ప్రాప్యచాను త్తమంయశః! లోకనాథగిపు రాభూత్వా సుగ్రీవం నాథమిచ్చతి" ౨.

తాత్పర్యము.-అనేకపుష్పవాటికలుగల తిరుక్కాట్టరైయందు వేంచేసియున్న ఓ! శ్రియఃపతి! శిగుణములననుసంధించినప్పుడును తలంచినప్పుడును పాడునప్పుడును నామనన్న ప్రేమచేగరుగుచున్నది. నాయత్తనిన్ననుభవింపవలయునని పరితపించుచున్నది. నీవు నాయందుఁజేసిన సౌశీల్యమునతలంచియుండఁజాలను.

ఈ.- బాధకనాయ్ పుకురిలివరిశై యారే; ఇరువరుజ్గాడ భుజిక్కుప్పకున్దు భోత్తాతానేయానా; అన్తిక్కే, (ఎన్ను యిరా యెన్ను యిరుణ్డా) ఎన్నుత్తన్నా లల్లతు శెల్లాతపడివణ్ణి యెన్నై భుజిప్పతు జ్జోయ్తా నెన్దుమామ్.

(శీర్ మలకుళోలై) అల్లకుమిక్కళోలై. ఎన్నొట్టైక్కలవియాలవసుక్కుణ్డానపొక్కల్యమ్ ఆవువొరెన్చోలై యే కోట్టొల్లిత్తారానిన్దు. (తెన్గాట్కరై యెన్నప్ప) సులభసుమాయ్ నిరపాధిక బన్దువుమానవ. ఎకార్యత్తుక్కు త్తానేకడవనా యిరుక్కిటబన్దునొన్దు న్నిహితనా యిరుక్కిటవ. (కార్కుకిల్వణ్ణ) ఎన్నొట్టైక్కలవియా లేకడలై ముక్కుక్కు పురుకిన కాళమేఘమోలై యాయ్ బు అవణడివి త్తెప్పియిరుప్పతు. ౧ “తూనీర్ ముకిల్పోల్ తోన్దాయ్” ఎన్దివరాశైప్పట్టపడియే తోన్దోయ్ నుభవిప్పిత్తు పేరనిన్దుపిన్దు, అత్తలై యిత్తై వియిరున్దుపడి. (తక్ కళ్ళమఱికిలే) ముకప్పిలొన్దాయ్ ముడివిలొన్దాన శెయల్ కళ తెరికితిల్లై. అడిమెకోళువెన్దు పుకున్దు అచ్చెయలై త్తా శెయ్తునిన్దు నిలై యెనక్కొన్దు నెరినిరుక్కిటతిల్లై. (అఱికిలే) సర్వాధికనిప్పడిత్తానిన్దు పరిమాణుకై కూడాతు. నాకభ్రమితేనో? సంక్షేపత్తిల్ ౨ “మరుళ్ తానీతో?” ఎన్దైచ్చొల్లికిటార్. 3.

జీ-అ॥ పోలేయ్దుతు - “ఆయ్” ఎన్దుతుక్కుర్థమ్. ధారకై పోలే పుకురువా నెన్నెన్దు (బాధకనాయిత్యది). “ఉణ్డా” ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (ఇరువరుజ్గాడవిత్త్యది). “ఈరై శెయ్తు” ఎన్దుతిక్కు ద్వితియాంధానుగుణమాక భావమ్ (ఎన్నుత్తన్నా లిత్యది).

“శీర్” ఎన్దు - శ్రీయాయ్, అల్లకెన్దు పడి. శోలైయెవరి త్తతుక్కు భావమాతల్, “ఉణ్డా” ఎన్దు వసన్తరమ్ “శీర్ లోకు” ఎన్దు విశేషిత్తుకు భావమాతల్ (ఎన్నొట్టైయిత్యది). “తెన్గాట్కరై” ఎన్దెయలే - సౌలభ్యమ్, “అప్ప” ఎన్దెయలే - బాధమ్. కీహ్వక్యతై వుత్తమ్ మమాకవివరికి తార్ (ఎకార్యత్తుక్కిత్యది). “ఎన్ను యిరుణ్డా” ఎన్దు తుక్కునుగుణమాక “కార్కుకిల్వణ్ణ” ఎన్దు తుక్కు భావమ్ (ఎన్నొట్టైయిత్యది). ౩ * మాయక్కుత్తనిలాశైప్పట్టపడియే ౪ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలనుభవితై నిన్దెక్కితారా కిల్, అతున్దు త్తియాయితే అనుభవమాన్దోన్దు నువా నెన్నెన్దు; తదానీం తనబుద్ధిపిన్దు యలే యెన్దితార్ (తూనీరిత్యది). కళ్ళమే తెన్న (ముకప్పిలొన్దు). అతే తెన్న (అడిమెకోళువెన్దు). “కళ్ళమ్” ఎన్దువైత్తు, “అఱికిలే” ఎన్దిటతెన్నెన్దు (సర్వాధికనిత్యది). ౪ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలనుభవమ్ స్తుతివిషయమానతుక్కు నూచకళ్ళబ్బణ్ణాట్టుకిటార్ (సంక్షేపత్తిలొన్దు). క్రమేణాన్దయి.

ఆ-ఆ-వి॥ ౩ * మాయక్కుత్తనిల్ “వన్నకవలాపాక మోలై వన్దుతోన్దు వేణుమ్” ఎన్దివరాశైప్పట్టపడియే. ౪ * ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలే వన్దుతోన్దు “కరుమాణిక్కున్దున్దు” ఇత్తాన్దిప్పడియే తమ్మెయనుభవిప్పిత్తు తిరుమేనియిలుమ్ దివ్యావయవన్దులిలుముణ్డాన శెప్పి, అవణ్ విశేషిత్తు నెడుక్కులనాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్ ముఱవాతే అప్పొతుపోలే తోన్దు కిటతెన్దితార్ (తూనీరిత్యది). 3.

తాత్పర్యము.- మొదట “నీవు నాకుఁ దైవ్యముఁ జేయవలయును” అనిచెప్పి వంచనచేసి నామనస్సులోఁ బ్రవేశించి వెనుక నాకు దాస్యముఁజేయుచు నన్ను శిథిలపఱచి నన్ననుభవించుచున్న నాప్రాణభూతుఁడై సకలసంపత్త్యుద్ధమైనతోటలచేఁజాట్టబడిన తిరుక్కాట్కరలోఁ పంచేసియున్న నీలమేమనిభుండైయవకారకుఁడైన సర్వేశ్వరునిమాయలను యథార్థముగఁ దెలిసికొనఁజాలను. 3.

మూ.- అఱికిలే నన్ను శనై త్తులకునిఱ్ఱు । నెఱిమైయాన్దు న్దునుమవన్దు ముణిఱ్ఱుమ్మిరా. ।
నెఱిమమ్మళోలై తెన్గాట్కరై యెన్నప్ప । శిఱియవెన్నా రుయరుణ్డాతిరువరుళే ॥ ౪॥

ఆ.- (అఱికిలే) శున్దుడెయ్తిటతిల్ అవనన్దునే అభినివిష్టనానాల్ శికలుణ్డోవెన్దు; అభినివిష్టనానాన్దు, మన్దు శ్రీతపోడు నెఱికదానై కలన్దు పరిమాణుమాపోలే పరిమాణవమైయాతో? తానెన్నై భుజిత్తురుళి నెఱికెడుమ్మడి పరిమాణవేణుమో? ఇచ్చు భినివేశత్తుక్కురుమడివుకాణ్ణిఱి నెన్దితార్. ౪.

అన్య. — తన్నుళ్ అన్యైత్తులకుమ్ నిఱ్ఱ (౩) తానుమ్ నెటిమైయాల్ అవర్దుల్ (౬) నిఱ్ఱుమ్ పిరాన్ వెళికమ్ (౯) శోలై తేకకాట్కరై ఎన్నప్పన్ (౧౨) శిటియవే ఆరుయిర్ ఉణ్ణ (౧౫) తిరువరుళ్ అఱికిలేన్. (౧౭)

పన్నీ. — అనన్తరమ్, ముతైతప్పాతపడి సర్వాధారభూతనాయ్ సర్వాన్తరాత్మావాసవన్, అతిక్షుద్రనాన వెన్నూడు కలన్తన భవిత్రసాశీల్యాతిశయతై వద్ద మహాపకార తై యశవిట్టటియమాట్టుకిటిలే నెన్దితార్.

తేకసజ్గలై ఎకదేశ త్తిలే, సమస్తలోకపదార్థజ్ఞుమ్, భృతమాకానిఱ్ఱ, (౩) తానుమ్, శరీరాత్మసమ్మచ్ఛప్రయుక్తమాన శేషశేష త్వమాకిఱ్ఱముతైయాలే, అవర్దుల్ కుళ్ళే, (౬) నిఱ్ఱుమ్, ఉపకారకనాయ్, విలక్షణమాన శరీమళ్ళత్తైప్రపాక్కిఱ్ఱ, (౯) శోలైయై డైయ, తిరుక్కాట్కరైయిలేనిట్కిఱ్ఱ, ఎకస్వామియాసవన్, (౧౨) అతిక్షుద్రనానవే, అత్తవస్తువై, మేల్వీయైన్తనభవిత్ర, (౧౫) సాశీల్యాపకార తై, ఇన్నపడియిరుక్కిఱ్ఱతె న్ణటియమాట్టుకిటిలేన్. (౧౭)

అర్థము. — తనసంకల్పమందు సమస్తలోకములును ఉండఁగా (౩) తాను శేషశేషభావసంబంధముచేత ఆపదార్థములయందు ౬) అంతరాత్మయైయున్న ఉపకారకుఁడును, పరిమళముకొట్టుచున్న (౯) తోటలుగల సుందరమైన కాట్కరైయందువేచేసియున్ననాఁడు నైన నాస్వామి (౧౨) తుద్రమైననాయొక్క అత్తను అనుభవించిన (౧౫) వ్యామోహమును (సాశీల్యమును) తెలిసికొనలేను. (౧౭)

ఈ. — నాలామ్బట్టు. తాన్ శేషియాన ముతైతప్పామే యెల్లారోడుమ్ కలక్కిఱవన్, అతిక్షుద్రనాన వెన్న క్కల్ పణ్ణిన వ్యామోహమెనక్కటి యనిలమన్దెన్దెతార్.

(అఱికిలేన్) ఉకప్పాలే శెయ్ తానూ? ఇవ్వస్తువై యభిక్తే క్కుళ్ళు చ్చెయ్ తానూ? అఱికిలేన్. (తన్నుళ్ నైత్తుల కుమ్ నిఱ్ఱ) ఎన్నై యొట్టిన్ విషయ త్తిల్ అవన్ ఉపకారమేడిర్ పణ్ణిప్పోరువతు! సకలలోకజ్ఞుమ్ తానజ్గల్వైత్తై ప్పూర్ నిక్కిడక్క, తానవర్దులీనుళ్ళే తన్ శేషిత్వముతైయాలే నిఱ్ఱుమవన్, ఇవరోరువర్ విషయ త్తిలుమితే ఇప్పడి ముతై కెడప్పరి మాటిర్దు. ౧ “మూవులకున్ద న్నెటియావయిర్ నిట్కోణ్ణు - శిటియేనుడై చ్చిన్దెయిళ్ - నిన్దెన్దె డ్దార్” ఎన్దై చ్చొల్లుకితార్. ప్రళయావ త్తిలే జగత్తైయడై యరశీ త్తవన్, ఎన్నై యొరువనై యుమభిత్తాన్. ప్రతి కూలరై యమ్బాలే యభిక్కుమ్, అనుకూలరై గుణత్తాలే యభిక్కుమ్, మధ్యస్థరై వ్పాలేయాకాతేయవన్ రశీప్వతు. అమ్బుపట్టపుణ్ మరున్దిట్టాల్ దలామ్, గుణత్తాల్ వన్దపుణ్ణుక్కు పరిహారమిలైయితే.

జీ-అ॥ నాలామ్బట్టు (అఱికిలే నిత్యాది). “నెటిమైయాల్ తానుమవర్దుల్ నిఱ్ఱుమ్ పిరాన్ - శిటియవేన్నూరుయిర్ తిరువరుళ్ - అఱికిలేన్” ఎన్దవర్దులైక్కటాక్షిత్తవతారికై (తాన్ శేషియాన విత్యాది).

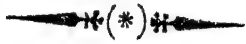
అన్యాయముభేదభావమ్ (ఉకప్పాలేయిత్యాది). “పిరాన్” ఎన్దైక్కటాక్షిత్తభావమ్ (ఎన్నై యొట్టిన్దెయిత్యాది). వివరణమ్ (సకలే త్యాది). ౨* ఇరుత్తుమ్ వియన్దిలనుభవమ్ స్మృతివిషయమానతుక్కు సూచకశబ్దజ్ఞాట్టుకితార్ (మూవులకు మిత్యాది). “తన్నుళ్” ఎన్దై తుక్కు - తేకసజ్గల్వైత్తైప్పూర్ నిట్ ఎన్దరుళిచ్చెయ్త, తేకవయిర్దులే ఎన్దర్థాన్తరమాతల్, “పిరాన్” ఎన్దైత్తుక్కర్థమాతల్ (ప్రళయావ త్తిలే యిత్యాది). “ఎన్నూరుయిరుణ్ణ” ఎన్దైత్తప్పూర్ (ఎన్నై యొరువనైయు మభిత్తాన్దెన్దతు). ప్రతికూలరై యొట్టియ. అనుకూలరై యభిక్కుమోవెన్న (ప్రతికూలరై యిత్యాది). గుణత్తాల్ వన్ద అభివుఅభిపూవెన్న (అమ్బుపట్టవిత్యాది).

అ-అ-వి॥ “తలై తడుమాణాకప్పరిమాటినాన్” ఎన్దైకొల్లానిఱ్ఱుచ్చెయ్తే, “అఱికిలేన్” ఎన్దైత్తుక్కు తాత్పర్యమ్ - ఇప్పడివ్యా మోహమృణ్ణుక్కు హేతువిన్న తెన్దై నిశ్చయిక్కప్పోకిఱ్ఱైయిన్దెన్దె ; అ తైయరుళిచ్చెయ్తేతార్ (ఉకప్పాలేయిత్యాది).

ఈ.—(నెటియిత్యాది) అవ్వురై యుడై యవనుక్కు ఒరువస్తు ఉడై శ్యమావతే ! పరిమళమలై యెటియానిచ్చుతా నశోలై. (ఎన్నప్పన్) ఉత్పాదకని డీరట్టితాన్. (శిటియ వెన్నారుయరుడ్డ) శిటియేనుడై యనట్టివనై - అతిక్షుద్ర నాన వెన్నాత్తావై. అవనుడై యమన్తై క్కెల్లకాణ వైల్లాతపూపాతి, తమ్ముడై య శిటుమైక్కు మెల్లెయిల్లెయాక నినై తిరుక్కితార్. (ఎన్నారుయరుడ్డ) ఇవర్ తమ్మెచ్చిటుకనినై తిరానిన్టార్, అవన్ ఇవరై నిత్యసిన్ధర్ కు మవ్వురుకాక నినై తిరానిన్టాన్. “ఇవర్ తమ్మెచ్చిటుక నినై తాల్ వయోజనమెన్, ఇవర్ తమ్మెత్తామత్తినారో?” ఎత్తు మేల్విళా నిన్టాన్. (తిరువరుళ్ - అటికిలేన్) ఇతుమున్నమ్ స్వరూపజ్ఞానత్తాలే శెయ్తతొన్టన్టే; స్వరూపజ్ఞానత్తాలే విరుమ్మి లితే స్వరూప త్తళవిలే నిచ్చుతు, వ్యామోహమ్ ముడై యభీక్కుమితే.

జీ-ఆ॥ ఊరై వర్ణిక్కిటుక్కు భావమ్ (అవ్వురై యిత్యాది). ఒరువస్తు వెన్టతు—“శిటియ వెన్నారుయర్” ఎన్టత్తైప్పన్. “ఎన్నప్పన్” ఎన్టత్తై “ఆరుయరుడ్డ” ఎన్టత్తాడే కూట్టిభావమ్ (ఉత్పాదకనిత్యాది). వివరణమ్ (అతిక్షుద్రనాన విత్యాది). శిటుమైయిక్ చరమావధియై యరుళిచ్చెయ్కెటార్ (అవనుడై యవిత్యాది). “తన్నుళనైత్తులకుమ్ నిఱ్ఱ” ఎన్టత్తైప్పన్ (మేన్తై క్కెల్లై కాణవొణ్ణాత వెన్టతు). ఆర్ తల్ - మికుతియామ్, క్లాళుళూన వుయిరెన్టపడి. “శిటియ” ఎన్టవైత్తు, “ఆరుయర్” ఎన్నక్కాడుమోవెన్న (ఇవర్ తమ్మెయిత్యాది). “తిరువరుళ్” ఎన్ట - ముత్తై కెట్టవరిమాన్. ఎన్టవివక్షిత్తు, శేషి శేషభూతినిడత్తిలే ముత్తైకెడ ప్పరిమాటువానెన్నెన్న (ఇతుమున్న మిత్యాది). వ్యామోహత్తాలే శెయ్తానెన్టపడి. స్వరూపజ్ఞానత్తాలే శెయ్తతల్లామైక్కు హేతువై యరుళిచ్చెయ్కెటార్ (స్వరూప జ్ఞాన త్తాలేయిత్యాది). తన్నుళనైత్తులకుమ్ నిఱ్ఱ వెన్టతుడజ్జి, తిరువరుళ్ - అటికిలే నిత్యస్వయః.

తాత్పర్యము.—తానుప్రళయకాలమందు ఈలోకములను దనయుదరమందుంచుకొనిరక్షించి సర్వస్వామియై యెల్లఱను దనకుశేష భూతులుగాఁ జేసికొనియున్నవాడై పరమభోగ్యమైన తిరుక్కాట్కరలో వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరుఁడు అతిక్షుద్రుడనైన నాయందింత వ్యామోహముచేయుటకుఁ గారణమునెఱుంగలేను.

మూ.—తిరువరుళ్ శెయ్ పవన్బొల వెన్నుళ్ పుకు ! న్దు, ఉరువముమారుయరుముడనేయున్టాన్ ।

తిరువళర్ శోలై త్తెన్దాట్కరై యెన్నప్పన్ । కరువళర్ మేనినజ్జణ్ణాకళ్ళజ్జళే ॥

ఆ.—(తిరువరుళ్) తిరువరుళ్ శెయ్ పవన్బొలై యెన్నుళ్ళే పుకున్ట, ఎన్నైభుజిత్తరుళుత్తై యన్టయే ఎన్నురువమున్టాడభుజి త్తరుళి నాక్, ఒరువవభినివేళ మిరుక్కుమ్మడియే యితు ! మున్టజవన్టపుకున్టరుళిన పడియతు ; పిన్నై నిన్ట శెయ్తరుళినపడియతు; ఒరువళ కళ్ళజ్జళే ! ఎన్టితార్.

అన్వ.—తిరువరుళ్ శెయ్ పవన్బొల ఎన్నుళ్ (౩) పుకున్ట ఉరువముమ్ ఆరుయరుమ్ (౬) ఉడనేయున్టాన్, తిరువళర్ శోలై (౯) త్తెన్దాట్కరై ఎన్నప్పన్ కరువళర్ మేని (౧౨) † ఎకకణ్ణాకళ్ళజ్జళే. (౧౫)

పన్నీ.—అనన్తరమ్; అశ్రితిభవ్యసాయరుక్కిట కృష్ణనానక, ఎనక్క పకరిప్పారై ప్పొలే పుకున్ట ఎన్నుడైయ శరీరాత్త విభ గముత్తాక్ తనక్కు భోగ్యమామ్మడి యపపారిత్తుక్కొన్టా నెన్టితార్.

౧ “అడిమై శెయ్యవేణ్డనామ్” ఎన్టనానా శైప్పట్టపడియిలే అడిమైకొళ్ళుకై యాకిట నిరవధికమహోపకారత్తై, ప్పణ్ణువారై ప్పొ ఎన్నెజ్జిలే, (౩) పుకున్ట, ఎనక్కమ్ హేయమాన శరీర త్తైయమ్, అత్తోడుగ్యాప్రమాసవాత్తావైయమ్, (౬) హేయోపాదేయ విభా మిల్లాతపడి, నిరతిశయభోగ్యమామ్మడివిరుమ్మినాక్; అక్కవమిల్లెన, శోలైయైయుడైన్టాన, (౯) తిరుక్కాట్కరైయిలే, ఎక నాధనాం ఎన్నుక్కల్ సంజ్ఞెత్తాలే శ్యామళత్తై విఞ్ఞేవరుకిట తిరుమేనియై యుడైయనాయ్ కొన్టా, (౧౨) ఎనక్కత్తేన్ట భవ్యనాన కృష్ణనా

(32) తిరుమాయ్ మొట్టొకటి - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుమాల్ - ౫ - చ - తిరువరుళ్ వ్యాఖ్యనజ్జల్. ౧౪౫

వనుడైయ, కల్పిజ్జలిరుక్కింపడియే! (౧౪). ఉరుమాల్ పూర్వపురే భోగ్యభూతనాయ వాక్యాయమ్, తాళ భోగ్యనాయ కొన్ని పుష్పతినాకాయమ్ దేహత్తవిభాగతై యనకుప్పిటిప్పిన్నానాకాయమ్, తాళ దేహత్తవిభాగమున్నామల్ భుజిప్పిక్క అత్తాల్ రూపాజ్జల్యమ్ పిటక్కాయమ్; ఇదైళిలప్రప్యత్తికాయుక్కి ఇనజే!

అర్థము - అనుగ్రహమును చేయువానివలె నాన్మాదమును (3) ప్రకటించి నాశనమును అర్థము (౬) ఒకప్పుడే యనచి చెను. సాంకర్యమువర్ధిల్లుచున్న తోపులుగల (౯) స్పృహణీయమైనది క్కాట్కరైయందుకేంచేయున్న నాన్మాదియు క్కాయున్నాన భుజిమేనుగలవాడునైన (౧౨) నాక్కప్పునియొక్క మాయలు (ఈవిధములైయున్నవి). (౧౪)

ఈ - అజ్ఞామ్బట్టు, ఎన్నెయడిమైకొచ్చానై వ్పోలేవుకున్దు, ఎన్ శరీర తైయుమాత్తానై యుక్కుడభుత్తానై. ఒరువన్ ప్యమోహ మిరున్దపడియేన్! ఎన్దువిన్తి తిరాకితార్.

(తిరువరుళ్ శైయపవన్బొల) సర్వస్వదానమ్మణ్ణి అడిమైకొచ్చానై వ్పోలే యాయిల్ ముప్పుకున్దతు. * ఈయ! ఈ శుడరిడితొయ్ తెల్లుకైక్కు * మయర్వజమతిసలమరుళువనై వ్పోలేవుకున్దు. (పోల) ఎన్జతు - ఎన్జత్తై శైయతలజ్జనల్ల, తిరువరుళ్ తాన్ పెద్రానా యిరానిన్దు. (ఎన్నుళ్ పుకున్దు) ౧ * వముడిలావడిమై శైయ్యచ్చాదిత్తై వెస్పక్కలితేవుకున్దు. (ఉరువముమ్) ముతిలిలే ౨ “అయిక్కుడమ్మ” ఎన్దై విరుమాన్బిన్దు, అవనక్కికారత్తుక్కు ముచ్చ ఇనర్ దేహతైయే విరుమ్మివ్పొదార్; అవణ ఇవరై యక్కిరిత్తివిన్బు ఇనర్ దేహతై విరుమ్మిప్పక్కాణ. ఇనరుక్కు అననొప్పై సహవాసమ్ స్వరూపజ్ఞానత్తుక్కుడలాయిల్ మ, అవనుక్కు ఇవరోప్పై సహవాసమ్ దేహత్తాది మాసత్తు క్కుడలాయిల్ మ. (ఉరువముమ్) “ఇవర్ తామ్ వేణుమో? ఇవర్ ఎన్నతు! ఎన్దభిమానిత్తతొచ్చమై యా తో?” ఎన్దిగానిన్దు. (ఆరుయిరుమ్) అపర్యసనానవుత్తా ఆత్తానళవుళ్ళైల్లతల్, ఇత్తుతాణ తత్పర్య సమయల్లతి రామైయాలే అన్వళవు ఙ్జైల్లతల్. (ఉడనేయణ్ణా) అతుతన్నిలుమ్ వాళినైత్తుభుజ్ త్తిల. (ఉడ్డా) ఎనక్కవకా శమ్మన్ద యాతే తానేభోక్తావానాణ.

శీ-౨ || అజ్ఞామ్బట్టు (తిరువరుళ్ త్యాది). “తిరువరుళ్ శైయపవన్బొలవెన్నుళ్ పుకున్దు శురువమువారుముడనేయణ్ణా - సర్వస్వకాశ్యణ్ణో” ఎన్ద పదజ్జైక్కుటాక్షిత్తవతారికై (ఎన్నెయడిమైయత్తాది). విన్తి తిరాకితాచ్చతు-కకల్పణ్ణో” ఎన్ద పర తైప్పల్ స.

అనుకోతల్ - కొడుత్తలాయ్, (సర్వస్వదానమ్మణ్ణి) ఎన్దపడి. ఎన్దై సర్వస్వదానమ్మణ్ణువచ్చివే పుకున్దానెన్దు (తుయరటుని త్యాది). ఉయరుక్కుమున్నే “శురువమ్” ఎన్ద ప్రథమాపాత్రమానతుక్కుభావమ్ (యతిలిలేయత్తాది). ముతిలిలేయన్దుతు - చాలు, శురువిన్తి త్తిరయెన్దుతల్, అత్తాపుక్కు మున్నేయెన్దుతల్. 3 “యాతానుమో రాక్కైయిల్లుక్కు” ఎన్ద ఇవరన్దో అయిక్కుడమ్మై విరుమ్మివారన్న (అవనక్కికారత్తుక్కిత్తాది). ఉత్తవాక్యద్వయతైళి ఫలితప్రవిశేషతై రసాక్తియాకవరుళిచ్చెయ్కెతార్ (ఇవరు క్కిత్తాది వాక్యద్వయతైళి). ఇవరుక్కువనోప్పై సహవాసమెన్దతు - * మయర్వజమతిసలమరుళునతు. అవను క్కివరోప్పై సహవాసమ్ - ఇవరుడైయచ్చాదయత్తిలేవద్దపుకున్దు. “శురువముమ్” ఎన్ద ప్రాధాన్య సమచ్యుత్తుక్కుభావమ్ (ఇవర్ తామిత్తాది), “ఆరుయిరుమ్” ఎన్ద చిత్తమ్ అన్వాచయయాకవరుళిచ్చెయ్కెతార్ (అపర్యసనానేత్తాది). అతావతు - తిరుమేనియిల్ ప్రావణ్యమ్ తిరుమేనియళిదిల్ పర్యసియానే అత్తావళవుళ్ళైల్లవత్తెన్ద పడి. (ఇత్తుతానిత్తాది). అతావతు - ఇన్దదేహాన్దానాత్తానెల్లుత్తనిత్తిరామైయాలే అత్తానైయణ్ణాడ విరుమ్మివారన్ద పడి. “ఉడ్డా” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (ఎనక్కవకాశమిత్తాది). “ఉడనే” ఎన్ద అక్కభావమ్ (అతుతన్నిలు మి త్యాది). అతుతన్నిలుమ్ - భోక్తావామిడైతిలు మెన్ద పడి. ఉడనే - సమూకి. “వాళినైత్తిల” ఎన్ద అత్తాపుక్కు ప్రాధాన్యజ్ఞాల్ల యామో విగ్రహప్రాధాన్యజ్ఞాల్లకిత ప్రకరణ తిరయెన్దు; “ఈశ్వరాభిప్రాయత్తాతే విగ్రహప్రాధాన్యముమ్, అభ్యోరభిప్రాయత్తాతే అత్త ప్రాధాన్యముమాకైయాలే పరోధమిన్దై” ఎన్ద రుళిచ్చెయ్వర్.

ఈ.- (తిరువళర్ శోలై త్తెన్కాట్కరై యెన్నప్ప) తానేభోక్తావాయ్ భుజియై, అవ్వూరిఱ్చిలై యుమనః కోట్టాల్లైత్తుమ్. అట్టుకువళరానిన్మళ్ళశోలై. (కరువళర్ మేని) కలుప్పవళరానిన్మళ్ళనడివు. ౧ - సదై కరూః ఎన్జెతు ఇన్మళివిట్కొట్టోమ్. (నజ్జణ్) అశ్రితభవ్యనానకృష్ణన్. (కళ్ళజ్జల్) ముకప్పిలొత్తాయ్, ముడివి యిరుక్కుమ్ చ్చుత్తిళ్ - అడిమెకొళ్ళారై పోలే పుకున్దు తాన్ నియామ్యనాయ్ త్తాన్మిన్మమ్, విరోధియానళ క్కట్టిత్తు త్తెన్కొన్మపుకున్దు దేహత్త విభాగమృణ్ణ మాట్టాతోట్టికై యమ్, భోగ్యమాయ్ పుకున్దు తాన్ వాకై యమ్, ఎన్జెతాకప్పకు కితానాక పుకున్దు తన్నేతాక త్తలైక్కట్టుకై యమ్, ఇతడజ్జనడివిల్ వేలుప తోన్దోయిరుక్కుయమ్, ఇత్తలై యిలాత్తాపహర త్తైత్తిర్ త్తతు తన్నాత్తాపహరతాలేయాయ్దు.

౬-౬. (తిరువళర్ శోలై కరువళర్ మేని) ఎన్జ తుక్కుభావమ్ (తానేయిత్యాది). "వళర్" ఎన్జ వర్తమానార్థమ్ (సదై కరూః ఇన్మళివిల్ - ఇవరోదేపరిమాణమిడ త్తిల్. కళ్ళజ్జల్" ఎన్జ బహువచనార్థమ్ (అడిమెకొళ్ళారై యిత్యాది) దేహత్త విభాగమృణ్ణ తోట్టికై యమ్మెన్మతు - "ఉరువము మారుయిముడనే" ఎన్జ త్తెప్పర్దు. "నజ్జణ్" ఎన్జ తిలై - భోక్తృత్వముమ్, (తిన్నేతా కువుమ్ సిద్ధమ్. "తిరువళర్ శోలై" ఇత్యాదియైప్పర్దు (ఎన్జెతాక ప్పకుకితానాకవిత్యాది). (ఇతడజ్జ) ఇత్యాదిక్కు - "కరువళర్ ఎన్జ తిలై నొమ్ము. "నజ్జణ్" ఎన్జ అశ్రితభవ్యతైశ్శోన్మ తుక్కుభావమ్ (ఇత్తలై యిలిత్యాది) అతావతు - తా స్యాతన్మన్మ యమాటియి త్తలై యల్ న్వాతన్మన్మ త్తైప్పోక్కినానెన్మ పడి.

తాత్పర్యము. - నేనుచేసెడి క్షబ్ధర్యమును స్వీకరించువానివలె నాయుండు బ్రహ్మచారి నాశరీరమును ఆత్మను జక్కగాననుభవతి నుండరానామావృత్తిమై రమణీయమైన తిరుక్కాట్టరలోచేంచేసియున్న నాస్వామియై శ్యామవిగ్రహుడైన కృష్ణుని కృపారములు అత్యాశ్చర్యకరములు.

మూ. - ఎన్జణ్ కళ్ళమెనక్కుచ్చెమ్మాయ్ నిఱ్కుమ్. అజ్జణ్ నున్దు వెన్నారుయిర్కోత్తితు.

పున్ద్రైయైతిప్పలమ్మియిరాప్పకల్. ఎన్జణ్ నెన్మవన్కాట్కరైయేత్తువే.

ఆ. - (ఎన్కణ్) "ఒరునాల్జినే యవక్ వచ్చినైయిలేయకప్పట్టల్, పిన్నైయితిల్ అకప్పడాతే పరిహరిక్కు వొ ఎన్నిల్, నాడోఱుమివక్ మెయ్యెయ్నై యడిమెకొణ్డరుళవరుకితానెన్మనక్కుత్తోర్దుమ్మడివన్దు, అతిచపలమాయ్ ఎన్నా? వచ్చియుమ్మడి భుజిత్తుపోమ్, పోనవాతేపిన్నై యమివ్వాత్తావానతు, నెడుమ్మోతోడుకూడ ప్రబుద్ధమాయ్, అవనైయాన్జెన్మ కణ్ణా! ఎన్కణ్ణా! ఎన్జలర్దో, అవన్మొన్దురుళియిరున్దుతిరుక్కాట్టరై యైయేత్తానిఱ్కుమ్మెన్మితార్.

అన్వ. - ఎన్కణ్ణా కళ్ళమ్ ఎనక్కు (౩) శెమ్మాయ్ నిఱ్కుమ్ అజ్జణ్ కణ్ణ (౬) కోతు ఎన్నారుయిరుతు పున్ద్రైయై (౯) ఎన్కణ్ణనెన్మ ఇరాప్పకల్ పులమ్మి (౧౦) అవక్ కాట్కరై ఏత్తుమ్. (౧౪)

పన్నీ. - అనన్దమ్, అతివ్యాముగ్ధనాన కృష్ణుడైయి వ్యాపారజ్ఞ శనక్కు ఋజువాయురుక్కుమ్మెన్మితార్. ఎన్జకల్తెన్దమ్ వ్యాముగ్ధనాన కృష్ణుడైయి, ముకప్పిలొత్తమ్ ముడివిలొత్తమామ్మడియాన కృత్రిమ వ్యాపా ఎనక్కు, (౩) ఋజువాయైరానిన్దన, ఎజ్జనైయెన్నిల్; అవక్ వ్యామోహతాలై చపలనాయ్కోణ్డు, భుజిక్తైయాతే, (౪) మాన, ఇన్దెన్నాత్తావానతు, అవక్ తన్నై సారాపహరమ్మణ్ణిన్దై ఉపకరితానాక నిన్దెత్తు అవన్మెడమాట్టాతే, దైన్యతై ప్రా ఎనక్కు భివ్యనానవన్మెన్మ, ఇరాప్పకల్, ప్రలాపిత్తు, (౧౦) అవక్ సన్నిహితనాయ్ నిట్రిఱ తిరుక్కాట్టరైయై, చ్చొణ్ణానిన్ద అజ్జణ్ - అతిచపలక్. పున్ద్రైయై - వేణిప్పాయ్, దైన్యమెన్మపడి; పున్ద్రైయై + కణ్ణైయైయైతియెన్మ - అల్పమతివు ఖోలుర్కళి.

అర్థము — నాశ్రీకృష్ణునియొక్క కవలవ్యాసారములు నాకు (3) యధార్థమువలెతోచుచున్నవి, అతిచమత్కారవహించు అనుభవించుటచే (౬) అసారమైన ఈనాయత్త దైన్యమును, ౯) బొంది, నాశుభవ్యుడైన శ్రీకృష్ణుడాయని రేయింబగళ్ళు ఘోషించి (౧౦) వాడువేంచేసియున్న తిరుక్కాట్టయనెడు దివ్యదేశమును స్తుతించుచున్నది. (౧౪)

ఈ.— ఆచార్యులు. “అవకాశక్రమ నెన్ద్రాన్ అతి లేకిడన్దు నెన్ద్రాన్ పడాతే యకన్దాలోసీర్” ఎన్న; అవనైక్కన్దానాతే అవన్దానై కళై మెయ్యెన్ద్రురుప్పనెన్ద్రాన్.

(ఎకాకణ్ణాకళ్యమెనక్కు చ్చెమ్మాయ్ నిఱుమ్) ఎనక్కు భవ్యరై ప్పలే యిరుక్కిఱ కృష్ణుడై య వశ్యనజ్జళ్, ఎనక్కు చ్చెవ్వితాయ్ తోడమమ్. ఒరునాళ్. అవకాశవిలే యకప్పట్టల్ పిన్నె మీళమాట్టే. అవచ్చుక త్తిలే విట్టి న్నినాతే అనకశెయ్యమనై యడైయ మెయ్యాయ్ ఇరుక్కు మెనక్కు. (ఎనక్కు చ్చెమ్మాయ్ నిఱుమ్) ఎన్ద్రై, “ఎన క్కుచ్చేమమా యిరుక్కుమ్” ఎన్ద్రురుత్తుమ్ నిర్వహితాన్, “నజ్జణ్ణా కళ్యజ్జళ్” ఎన్ద్రుక్కిమ్ముడియ, (ఎకాకణ్ణా) ఎన్ద్రుడుడ్లు వానెన్ద్రున్ద్రై; నామెన్ద్రుమ్ యామెన్ద్రుమ్ పరాయమాకై యాలే, పొరుళిన్ద్రై యనాతి యాయ్ ఇరుక్కి ఱతు. “నజ్జణ్ణా కళ్యజ్జళ్, ” ఎన్ద్రుపాతమాకిల్, నేరేకిడక్కుమ్. (అజ్జణ్ణున్ద్రై) అతిచమలనానవనభవితై. అతిప్రచ ణ్దరై “అజ్జణ్ణా” ఎన్ద్రుక్కడవతితై. (ఎన్నాయ్ కోత్తితు) కోతానవెన్నాత్తావానవితు. ఆత్మాకోతామ్మడికాణమ్ పరిమాటిడమమ్. (పున్ద్రై) పేకణిప్ప. పొల్లాసొక్కై యడై తాయెన్ద్రై, “మీళపుముయిర్ పెయ్తు” ఎన్ద్రాయ్ నిర్వహి తు. “ఇతుతాకళబ్బత్తోడే శేర్ నిర్వహితిలై, ఇన్ద్రుతమాన వర్తతోడే శబ్దై యున్ద్రైరవచిప్పిక్కుమ్మడియెజ్జనే” ఎన్ద్రుచిచారియూ నిఱుచ్చెయ్తే, “కోతానవితు తిరియపుమ్ పున్ద్రైయెయ్తుమ్మోతు మీళపుముయిర్ పెయ్తతాక పేణుమితే, అర్థస్వభావత్తాలే తన్నడైయేవరుమ్” ఎన్ద్రునాళొన్నే, “జీయర్ పోరప్రీతరాయరుళినాన్” ఎన్ద్రుళిచ్చె య్ నర్. (ఎకాకణ్ణానెన్ద్రు - ఇరాప్పకల్ - పులమ్మి) మున్ద్రెనక్కు భవ్యనానకృష్ణనెన్ద్రు అహారాత్ర విభాగమిన్ద్రుక్కే కూప్పిమ్. అవకావ రిక్కిఱ తిరుక్కాట్టయై యేత్తానిన్ద్రుతు; ౧ “రాఘవన్యనివేశనే” ఎన్ద్రుమాప్పలే.

౧-౨౧ ఆచార్యులు (ఎకాకణ్ణానిత్యాది). “ఎకాకణ్ణాకళ్యమెనక్కు చ్చెమ్మాయ్ నిఱుమ్” ఎన్ద్రైక్కటాక్షితవతారికై (అవని త్యా). నెన్ద్రాన్ - మన్ద్రపేడ.

భవ్యరై ప్పలేయన్ద్రుతు - మేరే “కళ్యమ్” ఎన్ద్రుక్కయాలే, “కళ్యమ్” ఎన్ద్రుక్కిన్ద్రై మీళుకిఱతు క్కెన్నెన్న (ఒరునాళి త్యాది). మన్ద్రుక్కుడియేతన్న (అవకాశక్రమత్యాది). తమ్మిన్ నిర్వాహితుక్కు, శబ్దభేదమొట్టియ అర్థభేదమితై; మెయ్యాయ్ ఇరుక్కు మెన్ద్రుమ్. శేనుమ్ - రత్తి. అన్ద్రాతిక్కుచ్చెరాతెన్ద్రు శబ్దైయై పరిహరిక్కితార్ (నామెన్ద్రుమిత్యాది). పొరుళిన్ద్రైయనాతి - అర్థమిన్ద్రుత్తనాతి. (ఎన్ద్రుత్తయన్ద్రాతితానమిన్ద్రైకోల్లొక్కళులామెన్ద్రుత్తార్ (నజ్జణ్ణాకళ్యమిత్యాది). “అజ్జణ్ణా” ఎన్ద్రుతు చమలవాచకమా మోవన్న (అతిప్రచ ణ్దరైయిత్యాది). పేకణిప్ప-దుర్గిమ్. “పున్ద్రైయెయ్తే” ఎన్ద్రుతుక్కు శబ్దనిర్వాహమ్ (పొల్లాసొక్కై యడైతాయిత్యాది). సొక్కైయడైతాయ్-ప్రత్యక్షతైయడైతాయ్ వ్రపడి-పుక-పుల్లితాన, కణ్ణై-సొక్కై యడైతాకైయ, ఎయ్తు-ప్రాపిత్తు” ఎన్ద్రుళిచ్చెయ్ వ న్ద్రైకార్ (మీళపు ముయిర్ పెయ్తు తిత్యాది). నిర్వహిప్పతైన్ద్రుతు - భట్టర్ సంప్రదాయమాక నిర్వహిప్పతైన్ద్రుడి విచారప్రకారమ్ (ఇతు తానిత్యాది). అతావతు-మీళపు ముయిర్ పెయ్తు తైన్ద్రుతు శబ్దతుక్కు వాచకమాకిఱతిలైయెన్ద్రై. (ఇతుతాక కళబ్బత్తోడే శేర్ నిర్వహితి యిత్యాది) ఎన్ద్రు న్ద్రుత్తయిర్ విచారిత్తిరుళ, నమ్మిన్ద్రై పరిహరమరుళిచ్చెయ్తారెన్ద్రు. శ్రుతిమాన వైన్ద్రుతు - (నిర్వహిప్పతు) ఎన్ద్రైక్కటాక్షిత. (అరుళిచ్చెయ్ నర్) నమ్మిన్ద్రై ఎన్ద్రు కూట్టువతు. అవనైబ్బు “కాట్టరైయేత్తుమ్” ఎన్ద్రుమతుక్కు దృష్టాన్ద్రు (రాఘవన్యత్యాది). ఎకా కణ్ణానెన్ద్రుడుడ్లు, అజ్జణ్ణున్ద్రై - కోతాన- ఎన్నాయ్ రాన - ఇతు పున్ద్రైయెయ్తు - ఎకాకణ్ణానెన్ద్రు - ఇరాప్పకల్ - పులమ్మి - అవకా కాట్టరై యేత్తానిన్ద్రుతు.

౧౪౮ తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుమాల్ - ౭ - పా - కాట్కరై వ్యాఖ్యానజల్.

తాత్పర్యము.— సర్వేశ్వరుని కపటవ్యాపారములు నాకు యథార్థమువలె గోచించుననిగాన నేను వానిని నిషేధించెను. అతిచపలఁడైనవాడనుభవించి యసారమైయున్న నాయాత్మతీరిగియు వానితమనామములనే రాత్రింబగళ్ళుచెప్పి వాని దివ్యదేశమునే స్తుతించుచున్నది.

— సర్గ —

మూ.—కాట్కరై యేత్తుమతనుట్కణ్ణావెన్నుమ్ | వేత్తునొయ్కూరనినైన్దుకరైన్దుకుమ్ |

అట్కొళ్వానైత్తెన్ను యిరుణ్ణమాయనాల్ | కోట్టుజైప్పటైన్నరుయిర్కోళ్ళుజ్జే ||

౭||

ఆ.—(కాట్కరైయేత్తుమ్) ఇప్పటి అవనైక్కాణజేనుమెన్ను మాశైయాలే అవనైన్దైత్తలల్లో అవసన్నమానవాతేపిన్నెయుమ్ పంజువాలే యెన్నెయిడిమైకొళ్వారెప్పాలే వస్తపుకున్దు ఎన్నుయిరై మళభుజిత్తు, పిన్నెయుమ్ భుజియాలానాయరుక్కుమెన్దితార్.

అన్బ.—అట్కొళ్వానొత్తు ఎన్నుయిర్ ఉణ్ణ (౩) మాయనాల్ కోళ్ళజ్జే కోళ్ (౬) కుజైప్పటై ఎకాళయిర్ కాట్కరై (౯) ఎత్తుమ్ అతమళ్ కణ్ణా ఎన్నుమ్ (౧౦) వేత్తునొయ్ కూర నినైన్దు (౧౧) కరైన్దు ఉకుమ్ (౧౨).

పన్నీ.—అననైన్దుమ్, అవనైన్దుయి అతివ్యామోహాత్మినైన్దుయి వపర్యవసానతాలే ఎన్నాత్తావానతు భుక్తమాయుక్కిచ్చెయ్తేయుమ్ అవిశిష్టముడైనలామ్బుడి యిరానిన్దైత్తితార్.

అడిమైకొళ్వారెప్పాలే, పుకున్దు ఎన్నాత్తానై, త్తెన్బక్కలిలేగ్రసిత్తుక్కణ్ణ, (౩) ఆశ్చర్యభూతనాలే, భుజిత్తుక్కొళ్ళప్పడిచ్చెయ్తేయుమ్, భోగమ్, (౬) అవశేషిక్కుప్పటైన్దులామ్బుడియరుక్కిణ, ఎన్నాత్తావానతు, అవనిరుక్కిణతిరుక్కాట్కరైయై, (౯) ఏత్తా నిఱ్ఱుమ్; అతుక్కుళ్ళేనిఱ్ఱిణ, కణ్ణా! ఎన్దుభవ్యనానపవన్దైన్దుయైన్దుయానిఱ్ఱుమ్; (౧౦) అవ్యభవితేనిఱ్ఱుమ్ అభినివేశమాకిణ ఈడుపాడు, మేత్కొళ్ళ, అవకాపరిమాల్దైన్దెనినైత్తు, (౧౧) శిథిలమాయ్, ద్రవిత్తుమజ్జానిఱ్ఱుమ్ (౧౨).

అర్థము.— నన్ను దాస్యపఱచికునువానివలె (ప్రవేశించి) నాయాత్మను అనుభవించిన (౩) పంచకుండైన శ్రీకృష్ణునిచే అపహరింపఁబడినదగుచున్నను అవహరించుటయందు (౬) కొంచెముమిగిలిపట్టన్న నాయాత్మ తిరుక్కాట్కరై యెనెడు దివ్యదేశమున (౯) స్తోత్రముఁజేయును; అదివ్యదేశమందువేంచేసియుండినాకుభవ్యమైనవాఁడా! అనిపిలుచును (౧౦) అభినివేశమనెడివ్యాధి అధికమగునట్లు భ్యానించి (౧౧) శిథిలమైకరుగును. (౧౨)

ఈ.— ఏమామ్బాట్టు. అడిమైకొళ్వారెప్పాలేపుకున్దు, ఎన్నుయిరై నేరాకభుజిత్తు, పిన్నెయుమ్భుజియాలాత్తైప్పాలే యిరుక్కుమెన్దితార్.

(కాట్కరైయేత్తుమ్) అవనిలుమవనిరున్దు పూరైయేత్తుమ్. (అతనుట్కణ్ణావెన్నుమ్) పరత్వతీక్షణ్ణాట్టిలవూరిఱ్ఱుకున్దు పిన్బుణ్ణానవేల్దుమ్. “ఎకాకణ్ణా” ఎన్నా, కాట్కరైయేత్తుమ్; అన్బారైయేత్తా, అవనైయేత్తుమ్; ఇరణ్ణుక్కుమ్పుటమ్బు పోకెఱ్ఱిత్తై (వేత్తునొయ్కూరనినైన్దు) అభినివేశమమికుమ్బుడి యనుసన్దిత్తు. (కరైన్దుకుమ్)

శిథిలమాయ్, ఓరవయవియెన్దు ప్రతిపత్తివణ్ణాత పడియుకుమ్. (అట్కొళ్వానైత్తెన్ను యిరుణ్ణమాయనాల్) అడిమై

జీ-ఆ|| ఏమామ్బాట్టు (కాట్కరై యిత్యాది). “అట్కొళ్వానైత్తు, ఎన్నుయిర్ - కోళ్ళజ్జే - కోట్టుజైప్పటై” ఎన్దుపట్టజ్జిక్కుటాక్షితవతారికై (అడిమైయిత్యాది).

ఇప్పాట్టిలే అవనైమున్దుల చొల్లాతే, అన్బారైమున్దులచొన్నతుక్కుతాత్పర్యమ్ (అవనిలుమిత్యాది) “కణ్ణా” ఎన్నాతే, “అతనున్” ఎన్దువిశేషిత్తవుక్కుభావమ్ (పరత్వతీలిత్యాది). కణ్ణా - నిర్వాపకనే. కీర్తే ఒరుకాలవనైయేళ్ళి యిరుక్కు, మీళవు మనన్దయైత్తుకిఱ్ఱుకు భావమ్ (ఎకాకణ్ణానెన్నా విత్యాది). కీర్తీత్పట్టిల్ కణ్ణనై ప్రధానమాకవుమ్, ఇప్పాట్టిలే అన్బారైప్రధానమాకవుణ్ణాకొళ్ళిత్తు. ఇండివత్తిలమ్ అవనైయమన్బారైయెన్దువుత్త్రుమమాకచొన్నతుక్కు భావమాతల్ (ఎకాకణ్ణానిత్యాది, “తిరువిరుళ్ళోళయవచన్బొల్”

ఈ. — (కోళుడ్డాన్ నిన్నయిర్ తానుడ్డాన్) ఇతుక్కుప్పలపడియుమరుళిచ్చెయవర్ - ఎన్నక్కలారు ఉపకార
 జోడ్డున్కి క్కే నిర్వేతుకమాక వెన్నా తవన్తుచై యనుభవితా; అథవా, ఇతుక్కుముప్పిప్పడి యరుప్పతారు శర
 క్కుప్పెల్లొచ్చియాతానా యెప్పొలిలే యభినివిష్టనానా నెన్టమామ్; ఎన్నాల్ తాన్కోళుప్పడాతిరుక్క, తానె
 న్నెక్కైక్కొల్లానెన్నుతల్. (నాళునాళి వన్దు) ఒరునాళి భుజిత్తు “ఇనిఇతు నామ్భుజి త్తతన్దా!” ఎన్దుకై వాణ్ణియరు
 న్దానా? నాళి తోటుమ్ నాళి తోటుమ్నన్దు. అవనుడైయ ౧౫౬ప్పొల్లుతైక్కప్పొల్లు తెన్నా రావముతిమిరుక్కిఁజపడి.
 (ఎన్నెముల్ మవున్దానుడ్డాన్) అణుపరిమాణమాన వివస్తువై విభువానతాన్ విళాక్కులైకొణ్ణు అనుభవి
 త్తాన్దొజ వితుతనక్కేల్ మమామ్మశి గౌరవియానిన్దాన్. “శిఱియ వెన్నారుయిర్” ఎన్దువతు - తమ్మెప్పార్తు; అవ
 నుడైయ వనుభవ త్తెక్కొణ్ణు శొల్లుకిఱారితు. (కాళనీ రేకే త్తెన్దొట్టరై యెన్నప్పొల్లు) కలుత్తు నీర్ కొడ్డెల్లున్దు
 కాళిమేసుమ్మోలే యిరుక్కిఁజపడినై యుడైయనాయ్, అమ్మేసున్దాన్ వర్రిక్కుమ్మెన్దల తిలే పడిన్దాప్పోలే తిరుక్కా
 ట్టరై యితేనన్దు సన్నిధివన్దైన నిరువానిక బన్దువుక్కు. నడివల్లికతు, ఊరతు, తనక్కెన్న కుడైయుణ్ణా యిప్పడి
 పడుకిఱాన్! (అమ్మేపట్టతు) అడిమైయన్దువుక్కితు. రావేనాదకల్లైప్పోలే ఎతిరిమ్ముకో త్తేనా? (ఎన్నారుయిర్
 పట్టతే) ఓరా త్తవన్దుఁడుమ్మాడైయితు! ఎతిర్ త్తార్, ఉడిమ్మిల్లుత్తల్, పుణ్ణిట్టతుక్కు మరున్దునైత్తాల్ ముతల్ శేయున్దు
 మన్దుకై యితే; ఇణ్ణారుయిర్ త్తేనావుపట్టతు; గుణత్తాల్ వరుమ్మనావు స్వరూపగతమాయ్ పరిహరమిల్లెయితే ౮.

జీ. ౩. ఎన్నక్కల్ నిన్దు మొరు ఉపకార త్తెక్కొళ్ళప్పల్లున్కి, అతావతు-నాక్ సాధనభి క్షిప్తాతిరుక్క వెన్దుమిన్దినవర్థమ్, అ. వెళి
 తేయనొకేయవర్, ౩ “ఎన్నన్దికేయతేవా” ఎన్నక్కడవతితే. ఇతుక్కుమున్దొరువన్దువై ఇప్పడిభోగ్యత్వేనకొణ్ణవన్ది క్కే ఎన్దు
 ద్విత్తిమామ్; ౪ “అనన్దకపాము” ఇత్యాది, ౫ “పక్క మొక్కటియా” ఎన్నక్కడవతితే. ఎన్నాల్ తానుపాయత్వేన కోళు
 ప్పట్టినన్ది క్కే - ప్రవత్తిపన్దొతిరుక్క వెన్దు మూన్దామర్థమ్; ౬ “యా సెట్టియెన్దు శిరుత్తువమెన్దిలక్” ఎన్నక్కడవతితే. ఇత్తాల్.
 భావమ్ (అనునైయవిత్వాది). ఈశ్వరనుక్కు నిచ్చాపూర్వవిషయమివాన్తెనన్దు ఎన్దుకగుత్తు. “ముల్ మవుమ్” ఎన్దుతుక్కుభావమ్
 (అణుపరిమాణమిత్వాది). గౌరవియానిన్దాన్ - అవరియానిన్దాన్. “శిఱియ వెన్నారుయిర్” ఎన్దువెత్తు “ముల్ మవుమ్” ఎన్దు
 కనక్కచ్చొల్లకుగ్గుడుమోరెన్దు (శిఱియ వెన్నారు యిత్వాది). ఇతువెన్దు - “ముల్ మవుమ్” ఎన్దు త్తెప్పూల్ మ. ఇప్పడ్ర యోగజ్జళుకుగ్గు
 భావమ్ (చక్రికీర్త్యాది). అన్దే - అమ్మోరెన్దుపడి. “అన్దే” ఎన్దు స్వరత్తుక్కుభావమ్ (అడిమైయన్దోవిత్వాది). “అరియిర్ పట్టతు”
 ఎన్దు స్వరత్తుక్కుభావమ్ (ఓరాత్తవన్దువిత్వాది). “ఎన్నారుయిర్ పట్టతే” ఎన్దు శక్తుక్కుకైయిలే యకప్పట్టాచ్చోలే శొల్లువానెన్నెన్ను;
 అత్తెప్పూల్ మవుమ్ క్రూర మెన్దితార్ (ఎతిర్ త్తాదివాక్యత్రయమ్). తత్తెక్కిమ్ - (గుణత్తాలిత్వాది). “ఉడిమ్మిల్లుత్తల్” ఎన్దుతుక్కు
 ప్రతికోటి (స్వరూపగతమాయెన్దుతు). “మరున్దునైత్తాల్ ముతల్” ఎన్దుతుక్కు ప్రతికోటి (పరిహరమిల్లెయెన్దుతు). ఎన్నారుయిర్ పడు
 మ్మాడే? ఎన్దుశబ్దార్థమ్. ౮.

జీ. ౪. అన్దే - అన్దోరెన్దుపడి తాన్ శేషభూతనాయ్ ఇవరై శేషియాక వైత్తు పురిమాణుకిఱవితు తన్దుహింసిక్కి వెన్దు వివక్షిత్తు.
 ౭ “ననమేయమ్” ఎన్దునన్దులన్దో హింసిప్పతు? అడియానానాల్ హింసిక్కిప్పోమో? ఎన్దితార్ (అడిమైయన్దో విత్వాది). ౮.

తాత్పర్యము. — సర్వేశ్వరుండు ఉపకారనిరపేక్షుడైవచ్చి నిత్యముగా నన్ననుభవించుచున్నప్పటికిని తృప్తిఁజెందక తిరిగితిరిగివచ్చి
 నాయొక్క స్వరూపరూపగుణాదులనన్నిటిని నిశ్చేషముగ ననుభవించుచున్న వాని సౌశీల్యమునన్ను మిక్కిలి బాధించుచున్నది. తిరుక్కా
 ట్టరలో వేచేసియున్న పరమభోగ్యుడైన నాస్వామికి నేనుదాస్యపడి యనుభవించుచున్న బాధవాచానుగోచరమైయున్నది. ౮.

మూ.—ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు । పేరెత్తై త్తామరై క్కణ్ కనివాయితోర్ ।

కారెత్తైల్ మేక త్తెనాట్టరై కోయిల్ కోళి । శీరెత్తైల్ నాల్ మడన్దోళ్ తెయ్ వవారిక్కే ॥ ౯॥

ఆ.—(ఆరుయిర్) “అవనుమ్మడైయతిటత్తిల్ విశేషమాకచ్చెయ్ తతున్దో? తన్నోడు పరిమాణువారై యెల్లారై యనుప్పడియే యన్దో పడుత్తువతు” ఎన్నిల్; అవనాల్ నాన్ పట్టపాడు తిరునాటిలుక్కార్ తాన్ పట్టారో? తనక్కెన్నకుత్తయన్దో యిప్పడి తెయ్ తిరు నాన్? ఎన్నితార్.

అన్వ.—పేరెత్తై త్తామరై కణ్ (౩) కని వాయతు ఓర్ (౬) కారెత్తైల్ మేకమ్ తెన్ (౯) కాట్టరై కోయిల్ కోళి (౧౦) నాల్ తడమ్ తోళ్ (౧౧) తెయ్ వవ వారిక్కు ఎనతుయిర్ (౧౨) పట్టతు ఆరుయిర్ పట్టతు? (౨౦)

పన్న.—అన న్దరమ్, అనవధిక సాన్దర్యయుక్తనాన సర్వేశ్వరసుక్కెన్నుయిర్ పట్టపాడు ఆరుయిర్ పట్టతు! ఎన్నితార్.

పరిమితిల్లైయుడైత్తాన, తామరైపోలేయిక్కిణ్, కణ్ణెయుమ్, (౩) కనిపోలేశివన్, వాడైయుమ్ డైత్తాయుప్పతు, ఒరు, (౬) కని పట్టెత్తైయుడైత్తాన, మేళుమ్మోలే, అట్టికియ్ (౯) తిరుక్కాట్టరైయై, వాససానమాకక్కొణ్ణు, పీరశ్రీయైయుమ్ ఎట్టిలైయుమ్ డైత్తాయై, (౧౦) నానుమ్మైప్పట్ట, పెరియ, తిరున్దొళైయుమ్ డైయనాయ్, (౧౧) దైవన్దళుక్కు, ఉత్పత్తిస్తానమాన కడలాయుక్కిణ్ కనిపాట్ట, ఎన్నాళ్ళి, (౧౨) భోగ్యమాయ్ క్కొణ్ణుపట్టతు, నిత్యానుభవమ్మణ్ణుకిట నూరికళ్ స్వరూపన్దాన్ పట్టతో? (౨౦) ప్రాధ మికముగా పట్టెత్తై త్తామరై అననవిషయమ్ ఈమిపాడు కనత్తిరుక్కుమ్ ఎన్ను కరుత్తు.

అర్థము — పట్టెత్తైయుమ్ అల తామరై పుష్పములవంటి సేత్రములను (౩) స్పృగ్మయెన్ను అనరమునుగలవాడును, ఒక (౬) పట్టెత్తై త్తామరై పట్టెత్తైయుమ్ మేళుమువంటివాడును, నుండవ మైన (౯) తిరుక్కాట్టరై యనెడుదిచ్చ దేశమును వాససానముగాగలవాడును, పీరశ్రీనిగోరికొణ్ణునుగలవాడును (౧౦) నానుమ్మై విభాలమైన భుజములుగలవాడును, (౧౧) దేవతలను సముద్రము (కార వానము) నీరసార్పణమునివిషయాదు సాయాత్త (౧౨) ఎదుచున్న బాధను ఎవరియాత్త పడుచున్నది? (౨౦)

గీ.—ఒప్పుతొమ్మాట్టు. “నీరేయోవిప్పడిప్పట్టోర్, గుణానుభవమే యాత్తైయూన నిత్యసూరికళుమ్ పడుమ్మా డిత్తుచ్చుక్కో” ఎన్న; ఇవరికళి తాననాన్ పట్టతు పట్టారొళి? వెనితార్.

(ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు) నాన్ పట్టపాట్టై నిత్యసూరికళితాన్ పట్టారున్దో. భగవద్గుణజ్ఞుక్కు భగవదు మూయుక్కిణ్ణు సంసారిత్తిలే నాన్ పట్టపాట్టై, నిత్యవిభూతియిలే యుళ్ళవర్ కళితాన్ పట్టారొళి? వెనితార్.

“ఇడ్డుఎనతుయిర్ పట్టతు అడ్డుఆరుయిర్ పట్టతు?” ఎన్టెమ్మెరుమానార్. “ఎల్లారుమ్ గుణానుభవ మాకొణ్ణుకిటతు ఇవరిక్కు. ఎవ్వొళి కూడినవిడయెన్?” ఎన్టెనాన్ కేటక్కు, “నవ్రాడై యాన స్త్రీక్కు భర్తావినుడైయ కరన్దన్దమ్మట్టవాడే నేరొప్పుతు విడువతామాన్దోలే, ఇవరినుభవ త్తిణ్ణుతియరాకై యాలే వరుకిటతుకాణమ్” ఎన్టె జీయరరుళిచ్చెయ్ తార్. ఉన్నుచ్చి మొట్టిల్ల పేరెత్తుక్కళై చొల్లుకిటతుమేల్. (పేరెత్తై త్తామరై క్కణ్ కని వాయితోర్) పెరియ

శీ-౧॥ ఒప్పుతొమ్మాట్టు (ఆరుయిర్ త్యాది). “ఎనతుయిర్ పట్టతు - ఆరుయిర్ పట్టతు” ఎన్టెత్తైక్కటాక్ష త్తెనతరై (నీరేయో విత్యాది).

విడువదుమ్ (భగవద్గుణజ్ఞుక్కిణ్ త్యాది). కీర్వొక్కత్తుక్కు సంవాడమ్ (ఇశ్వేశతయి రిత్త్యాది). “ఇశ్వేశతయిల్” ఎన్టెవిశేషియాత్తే సామాన్యేన జిక్కిరితార్ (ఎల్లారుమిత్త్యాది). ఇవాళి—ఆరుయిర్ పట్టతెనతుయిర్ పట్టతు? ఎన్టెవాళి. మేలుక్కవతారికై (శయిరై

అ-అ-వి॥ ఆరాచిత్వత్తుక్కునుగుణమాక, అత్వోర్ తామిరున్ద నోవుపడుకిట స్థలతైయుమ్, అవరికళి నోవుపడుకిట స్థలతైయుమ్ త్తాట్టిక్కొట్టరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (భగవద్గుణజ్ఞుక్కి త్యాది).

౧౫౨ తిరువాయ్ మొழ్లి. — ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్ - ౧౦ - పా-వారిక్కొండ్లు వ్యాఖ్యానజ్ఞు.

ఈ పాదములలో యుడై యతామరై పోలే యరున్దుళ్ళకణ్ణెయుమ్, శివన్దవాయ్మెయుముడై యనాయ్. (కారెట్టిల్ మేక తైన్దాట్కరై కోయిళ్ళోళో) కలు తువెట్టలై యుడై తాన మేఘమ్మోలే వడివై యుడై యనాయ్ తిరుక్కాట్కరై యెక్కోయి లాకన్పుడై యనాయ్. (శీరెట్టిల్ నాల్ మడన్దోళో) వీరశ్రీమైయు మెట్టలై యుముడై తాయ్, కల్పకతరువడై తావోలే నాలాయ్ చుట్టబడై తానతోళో కళై యుడై య. (తెయ్ వారిక్కు) తెయ్ వజ్జళ్ పడుజ్జడలుక్కు. వారి - కడల్. దై వజ్జళ్ళుక్కు త్పాదకనుక్కు. అభిమానికళుక్కు త్పాదకనానవన్దీర్ అభిమానశూన్యనాన వెన్నై యుట్టితాన్. ! వడివట్టకై యుమ్ ఆవూరిలిరుప్పై యుజ్జాట్టియాయ్ బు ఇవరై యుట్టి తతు. ౯.

డి-౨. యిత్యాది. వివరణమ్ (దైవజ్ఞులక్కిత్యాది), పదప్రయోగత్తున్కు భావమ్ (అభిమానికళుక్కిత్యాది). “కారెట్టిల్ మేక తైన్దాట్కరై” ఎన్దైక్కటాషీత్తు అట్టి త్తప్రకారతై క్కాట్టుకిజార్ (వడివట్టకై యుమిత్యాది). పేరిత్యై న్దుతుడజ్జి, తెయ్ వారిక్కు - ఇన్దైనతుయిర్ పట్టు - అజ్ఞాయుర్ పట్టు ఎన్దన్దయమ్. ౯.

తాత్పర్యము. — పద్మనేత్రుడును దొండపండువంటి యధరముకలవాడును చతుర్భుజుడును నీలమేఘశ్యాముడునై తిరుక్కాట్కరలో వేంచేసియున్న బ్రహ్మదులకును గౌరవభూతుడైన సర్వేశ్వరుని కల్యాణగుణవిషయముగ నేనుపదుచున్న బాధ నిత్యానుభవము చేయుచున్న నిత్యనూరులకును లేదు. ౯.

మూ. — వారిక్కొండ్లునై విట్టుజ్జువన్దాణిలెన్దు. ఆరువోల్ వెన్నై యొట్టియ వెన్నిన్దున్దు. !

మ్మూరిత్తు, తానెన్నై ముల్ పరుకినాన్. కారొక్కుజ్కట్కరై యప్పన్ కడియన్. ౧౦॥

ఆ. — (వారిక్కొండ్లు) “నీర్ తామవనైభుజయాతే ఉమ్మైభుజిక్కొండుత్తు కొణ్డిరుప్పానేన్?” ఎన్నిర్; ఉన్నై క్కాణిల్ వారిక్కొండ్లువిట్టుజ్జువన్ ఎన్దు నాన్ మసారథిత్తుకొణ్డిరుక్క, ఎనక్కు తన్నై భుజిక్క పైజ్జాతపడి యెన్నిల్ మున్నమ్ పారిత్తు తానెన్నై మాళభుజి త్తరుకినాన్; తన్నా లేవిళైయక్కడవవ్యసన్దినశవు పారాతే, సలిగర్భమానమేఘమ్ తన్నళవిలేవ్విత్తాప్పోలే, ఎన్నుడైయ శిలుమైపారాతే యెన్నళవిలిజ్జనే అతిమాత్రమాకచ్చెయ్ తరుళకేణుమా? ఎనిజార్. ౧౦.

ఆర్వ. — ఉన్నై క్కాణిల్ వారిక్కొండ్లు విట్టుజ్జువనెన్దు (౩) ఆరువోల్ ఎన్నై యొట్టియ ఎన్నిల్ మున్నమ్ (౬) పారిత్తు తాన్ ఎన్నై (౯) ముల్ పరుకినాన్; కారొక్కుమ్ (౧౨) కాట్కరైయప్పన్ కడియన్ (౧౪).

పన్నీ. — ఆనన్దరమ్, అభినివేశ త్తిలమ్ వహల్ ఎన్నిలమ్ ముత్పాడనాయ్ కొండ్లు శ్రీఘ్రకారియాయరనిన్దానెన్దితార్.

ఉన్నై క్కాణిపైజ్జిల్, స్వరూపరూపగుణవిభూతియిలేయ్యెన్దుమ్ కేషియాతపడి, కబళీకరిత్తుభుజివ్వునెన్దు, (౩) అదరిత్త, ఎన్నళి వన్దియే, ఎనక్కుమున్నే నానుళ్ళవన్దేతోడజ్జి, (౬) పారిత్తు, ఆవరిచ్చిన్న స్వభావనానతాన్, ఆత్మలనాననెన్నై, (౯) పశిత్తివన్ శోణు కణ్డొప్పోలే యిరుక్కిఱ వెన్నళివన్దియే దాహిత్రవన్ తణ్ణిర్ కుడిత్తాప్పోలే పెరువిదాయ్ ప్పట్టుతాన్ పూర్ణమామృడి, పరుకినాన్, కడలై చ్చరుకుమకాళమేఘమ్మోలే, (౧౨) తిరుక్కాట్కరైయిలే నిఱ్ఱిఱవుపకారకన్, అనుభవత్తిలారువర్ కుక్కుమ్ ముత్పాడుకొడాతపడి శ్రీఘ్రకారియాయరునాన్. (౧౪). ౧౦.

ఆర్థము. — నిన్దుజూచినయెడల (నీయుక్క స్వరూపదులను) పొగుచేపిగాని కబళీకరించియనుభవించెదనని (౩) అభినివేశముగల నాకంటెనధికమై నాకంటెముందుగనే (౬) ఆశించుకొని తాను నన్ను (౯) సంపూర్ణముగా అనుభవించుచున్నాడు. మేఘమువలె మదారుడై (౧౨) తిరుక్కాట్కరైయందు వేంచేసియున్న సాన్దమి మిక్కిలిత్వరకలవాడై యున్నాడు (౧౪). ౧౦.

(3౯) తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమాల్-౧౦-పా-వారిక్కొణ్ణ వాళ్ళానజ్జల్. ౧౫౩

ఈ - పత్తామ్బట్టు. తమ్మాడుకలన్దవెమ్మెరుమానుక్కు శ్శమ్మిలుమభినివేశమ్ మిక్కిరున్దపడియొచ్చొల్లకితార్.

(వారిక్కొణ్ణ) “ఇవ్వస్తువిల్ పిఱర్క్కొన్ఱమ్ శేషియాతపడియాక భుజ్జి క్కడిపైమ్” ఎన్ఱిరున్దారాయి
 త్తలు. అతానణు - ౧ “వల్లువిలావడిమై శేయ్యవేణ్డమ్” ఎన్ఱుపారి త్తతు. “అన్దనై నతేయాదికళిక్కుమ్ అడిమై
 శేయ్య విడన్జోడే” ఎన్ఱిరున్దారాయిత్తలు; ౨ “అహంసర్వచరిమ్యామి” ఎన్ఱిఱడియే. (ఉన్దై) సర్వశేషియాన
 వున్దై. (నిమ్మిఱువణ్) † శేషభూతర్క్కు నై జ్జర్యమేయితే ధారకమ్. (కాణిల్) ఉన్దై కాణిపైటిల్.
 (ఎన్ఱొచ్చొల్ల) ఇప్పడియభినివేశిత - అన్ఱైయత్తలు. (ఎన్దైయొచ్చొల్ల) ఎన్దశవుపారాతే. (ఎన్ఱిల్ మున్ఱమ్పా
 గిళ్ళు నాన్ పారి త్తనళివు మన్ఱిక్కే నాన్ పారి త్తకాలత్తుక్కు మున్ఱే పారిత్తు. ఆచార్యవిషయాకారత్తుక్కు ప్పిన్ఱితే
 యివన్ఱున్దై య పారిప్పు; సమ్మన్ఱత్తుక్కు తిరన్కూరి హేతువిల్లొమైయాళే, అవన్ఱున్దై యపారిప్పు సత్తాప్రయుక్తిమితే.
 (తాన్దై) విఘ్ననాయ్ స్వతన్ఱి నానతాన్, అణుపరిమాణనాయ్ పరతన్ఱి నాన వెన్దై. (మున్దై) పురుకినాన్
 త్తగ్గునాన్దన్ఱి త్తజ్జలై క్కాట్టి యెన్దై నీరాక్కి నిశ్చేషమాకప్పరుకినాన్; ౩ “వచనానాన్ద్యుయైన్దం లోచనా
 భ్యానిపిబన్దిన” ఎన్ఱిఱడియే, ఇత్తలై యె యత్తిత్తుప్పరమాతినాన్దెప్పడి. ఉన్దపడిశొన్నార్ కీర్తీ; ఉన్దవన్ఱుక్కు త్తన్ద
 గుమ పిఱితమితే; అత్తయాలే, తన్దీర్ కుడి త్తపడి శొల్లకితార్. అవన్ఱున్దై య* ౪ ఉన్దొణ్ణోఱుపరుకు నీరుక్కిఱ
 పడియొచ్చొల్ల యిళు. (కారొక్కుఱ్ఱాల్కరై యప్పణ్) పరమోదారనాయ్ సన్ఱిహితనానవణ్. (కడియనే) భోగదన్దై
 యిళి ప్పొన్ఱుక్కుమ్. ఇరన్దొణ్ణతలై యాయ్ప్పరిమాఱప్పక్కాల్ ఎత్తిర్ త్తలై క్కిడిమ్ వైయాన్. ౧౦.

ఈ - పత్తామ్బట్టు (వారిక్కొణ్ణత్యాది). “ఎన్ఱిల్, మున్ఱమ్, పారిత్తు” ఎన్ఱైత్తైక్కటాత్తవితరై (తమ్మాడిత్యాది).

“అన్దనై - కాణిల్ - వారిక్కొణ్ణ - విమ్మిఱువణ్” ఎన్ఱుపారి త్త ఎన్ఱన్ఱ్యుత్తమ్ (ఇవ్వస్తువిత్త్యాది). “పిఱర్క్కొన్ఱమ్
 త్తలై, కాణిల్” ఎన్ఱొచ్చొల్ల వివరణమాతల్, భరితమాతల్ (అన్దనై నతేయేత్యాది) వల్లువిలావడిమై శేయ్యప్పారి త్తతుక్కు ప్రమాణమ్
 (అహంసర్వచరిమ్యామి). “విమ్మిఱువణ్” ఎన్ఱైక్కు అడిమై ధారకమావెన్ద (శేషభూతర్ క్కిత్యాది). ఎన్దశవైత్తు - ఎన్దనుభవాభినివేశితై
 యొచ్చొల్ల. “ఎన్ఱిల్ - పారిత్తు, మున్ఱమ్ పారిత్తు” ఎన్ఱుపారి త్తర్మ్ (నాన్ పారి త్తవిత్త్యాది). ఇవన్ఱుక్కుమున్ఱు పారిప్పియైయావెన్ద
 (అహంసర్వచరిమ్యామి). ఇవన్ఱుక్కుమున్ఱే అవన్ పారిత్తైక్కడియేతెన్ద (సమ్మన్ఱత్తుక్కిత్యాది). ఎన్ఱుతల్; శేషత్తిమ్ నిత్యమాయురు
 క్కిణ్ణమి గున్సారిన్దప్పిన్దానానెన్, అవన్ఱుక్కుమున్దానానెన్ ఎన్ద (సమ్మన్ఱత్తుక్కిత్యాది). ఎన్ఱుతల్. సమ్మన్ఱత్తుక్కు - సమ్మన్ఱజ్ఞాన
 క్కుక్కొన్ఱడి. “వచనాన్” ఎన్ఱుత్తుక్కుభావమ్ (తేగ్గుణేత్యాది). కీర్త్యోఫలితమ్ (వచనేత్యాది). “తిస్సత్తివ్విచనంతుత్వ రామా
 వచనముపిఱితే” వచనానాన్ద్యుయైన్దం లోచనాభ్యానిపిబన్దిన” ఇతియన్ద కాణ్ణే విఘ్నణంప్రతిచామ. “పురుకినాన్” ఎన్ఱుతితే
 బుగ్గునాన్ద (ఉన్దపడియైత్యాది). కీర్త్యోత్తు - ఎన్ఱొచ్చొల్ల “ఎన్దై మున్దైవున్దానాన్దాన్” ఎన్ఱైత్తైప్పల్. ఇన్దరసోక్తియాల్ ఫలి
 త్తమ్ (అవన్ఱున్దైయైత్యాది). వివరణమ్ (ఇరన్దొణ్ణతలై యాయిత్యాది). కడియన్ - త్పరైయొచ్చొల్ల. కాణిల్ - ఉన్దై -
 వారిక్కొణ్ణ - విమ్మిఱువణ్ ఎన్ఱుతోడన్ఱి క్రమేణాస్యయి. ౧౦.

అ-౧౦-౧॥ ఎన్దశవుపారాతేయైత్తు - ఇవన్ఱుమ్పారిత్తానే, ఇవన్దైయొచ్చొల్లొణ్ణనుభవిప్పమ్” ఎన్ఱున్దైయాలే, తానె యన్

భవిణ్ణ నెన్దపడి.

౧౧-౨౩-౧. ౨॥రా-౪-౩౧-౨౫. † శేషభూతనుక్కు ఎన్దదైయవైన్దానుక్కువాతను. ౩॥రా-య-౧౯-౬౪. ౪॥౪౭-౧

౧౫౪ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౬ - తి - ఉరుకుమ - ౪ - ౧౧ - పా - కడియనాయ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞాన్.

[ప-తి.—ముద్దకాష్టే [౧౬]. “తస్యతస్యచసం శ్రుత్యైరామోవచసమబ్రవీత్ | పచసాసాస్తవ్యుత్యైస్సంబోచనాభ్యాంవిబన్నిషా.
౬౪ || ఆభ్యాహిమతి త్రైవ్యరాక్షసానాంబలబలమ్ || ౭ || ఏషముక్తస్తవారక్షోరామేణాక్షిప్తకర్తృజా | రావణస్య బలంస్వమాభ్యా
తుముపచక్రమే | ౮ ||”.

మణవాళమామనికళ్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.—సర్వేశ్వరుని జూచినప్పుడేహానికిసమస్తవిధకైట్టర్యములుచేసి వానియొక్కస్వరూపరూపగణవిధాతులను సంపూర్ణముగసమభవించుచున్నదని యాశించుచున్న నాకంటెముందుగానే నాకంటెసధికముగా నన్ననుభవించుటకై తిరుక్కాట్టరలో వేంచేసియున్న నీలమేనునిభుండైన సర్వేశ్వరుడాశించి నన్ను సంపూర్ణముగ ననుభవించెను.

— ౮౮ —

మూ.—కడియనాయ్ క్కణ్ణనైక్కొన్టపిరాన్టనై (౩) కొడిమతిత్తెనుగుకూర్చుడకోవళొల్.

వడివమైయాయ్ తిప్ప తినాచ్చున్ట | ముడివెయ్ తి, నాశజ్జీర్ కళెజానలే ||

అత్తోర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అ.—(కడియనాయ్) ఆశ్రితర్ కాక ఏతేనుమ్ శెయల్ శెయ్యిలుమ్ ఇజ్జనేయతిమాత్రమాక చెయ్ తరుళుమ్ స్వభావనాయరున్ట వనై చొన్న విప్పత్తు, బగవదనుభవవిరోధియాన నమ్మడైయ సంసారత్తై సకారణమాక హ్మిక్కు మెన్దితార్.

తిరుక్కురుకైప్పి రాన్బిళ్ళాన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అస్స.—కడియనాయ్ క్కణ్ణనైక్కొన్ట పిరాన్టనై (౩) కొడిమతిత్తెనుగుకూర్ శడకోవళొల్ (౬) శొల్ వడివమై ఆయిరత్తు. (౯) ఇప్ప తినాల్ ఎమ్ శన్టమ్ (౧౦) ముడివెయ్ తి కానల్ నాశజ్జీర్ కళె. (౧౫)

పన్న.—అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొళిక్కు ఫలమాక, జన్మవి నాశి తై యరుళి చెయ్ కితార్.

అవనిన్టెవుక్కుమ్ తా ముత్వాడనాయ్ కొణ్ణు, కంసనైక్కొన్ట, మహోపకారక నానక్కప్పనై, (౩) కొడియెయ్ డైత్తానమతి శైయ్ డైయ, తిరునకరమ్ నిర్వాహక రాన, అత్తోర్, (౬) యరుళి చెయ్ త, భగవద్గుణజ్ఞతై వడివుపడప్రతిపాదికైక్కయిల్ సమ్మగ్ధమాన, ఆయి రత్తిలుమ్, (౯) ఇప్ప తినాల్, నమ్మడైయ, జన్మపరమ్మరైయమ్, (౧౦) అవసాన తైప్పెల్లు, సంసారమాకిట మృగత్వస్థితైయమ్, నక మ్మగ్గడికోల్. (౧౫) ఇతు కలిమిరత్తమ్.

వాదికేసరి అట్టకియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.—త్వరగలవాడై కంసునిజంపిన శ్రీకృష్ణునివిషయమై, (౩) ధ్వజములుగలప్రాకారములచేబాట్టబడి సుందరమైయున్న కురుకాపురికిస్వామియైన నమ్మళ్ళొర్లు (౬) పాదించిన అందమైన వేయిపాశురములలో (౯) ఈపదిపాశురముల చేతి మాయొక్క జన్మము (౧౦) నశించి ఎండమావువలెనున్న సంసారమును విడిచునుమి (౧౫)

ఈ.—నిగమత్తిల్, ఇత్తిరువాయ్ మొళి యభ్యసిస్సార్ క్కు, జన్మముడిన్ట అతుక్కుడియాన సంసారముమ్ వళిక్కు మెన్దితార్.

(కడియనాయ్ క్కణ్ణనైక్కొన్ట పిరాన్టనై) కంసన్టాన్ నిన్టె తనిన్టె వైయవన్టమ్నోడేపోమ్బడివణ్ణినాన్. (కడి

డి-అ || నిగమమ్ (కడియనాయ్ లాద్రి). “పత్తినాల్ శన్టమ్ ముడివెయ్ తి నాశజ్జీర్ కళెజానలే” ఎన్ట వల్ తైక్కటాక్షిత్తవ తారికై (ఇత్తిరువాయ్ మొళి లాద్రి).

“కడియన్” ఎన్టతు - ఇట్లు శోపనానెన్టవడి. “కడియనాయ్ క్కణ్ణనైక్కొన్ట” ఎన్టతుమ్మ హర్దభావమ్ (కంసనిత్యాది).

ಗಾಂ.ಪು.ಸಂ-೪೫-೩.

తాత్పర్యము.—“ఉరుకుమాల్” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు తాను సకలాంతర్యామియైనను దాని మొక గొప్పనిగాఁదలవక తమను బ్రాహ్మించి తమనూదయమందుఁ బ్రవేశించి వార్షవంశుఁడైన వానిసౌశీల్యమును “ఇరుత్తుమ్వియిట్ట” అను తిరువాయ్మొళిలో తానునుభవించిన ప్రకారముగా నిష్ఠను పారాత్మగ స్తరంచి శిఖిలాంతః కరణులైరి.

౯౬.

ద్ర-తా.— (ఉరుకుమాల్ నెళ్లమ్) ఆశ్చర్యహాస్వితత్వా దళిలపతితయాచా న్తరాత్తత్వభూమ్నా ౨
శక్యేశ క్తత్వభూమ్నా జలదతనుతయా భవ్యతా ౨ కర్వకత్వాత్ ౧
బౌదార్యా దేర్విశిష్టాదపిచ భవభృతాంరక్షణే తీవ్రసక్తా
ద్విస్త్రుంనై వశకోహరితిశతజిత్కంసజేతారమాహ ॥

౯౭

అర్థము.—ఆశ్చర్యహాస్వితత్వాత్ - అద్భుతవ్యాపారములతోఁ గూడుకొనినవాఁడగుటవలనను, అభిలపతితయా-సర్వస్వామియగుటవలనను, అన్తరాత్తత్వభూమ్నా - అన్తర్యామియగుటయొక్క అశేషముచేతను, ఆశక్యే - సాధ్యముకాని విషయమందు, శక్తత్వభూమ్నా - సమర్థుఁడగుటయొక్క అతిశయముచేతను, జలదతనుతయా - మేఘమునంటి దివ్యవిగ్రహముకలవాఁ డగుటచేతను, భవ్యతా కర్వకత్వాత్ - విధేయుఁడగుటవలనను (హృదయమును) ఆకర్షించువాఁడగుటవలనను, విశిష్టాత్ - ఉత్కృష్టమైన, బౌదార్యాదే - కర్వకత్వాత్ - విధేయుఁడగుటవలనను (హృదయమును) ఆకర్షించువాఁడగుటవలనను, విశిష్టాత్ - ఉత్కృష్టమైన, బౌదార్యాదే - కర్వకత్వాత్ - విధేయుఁడగుటవలనను, భవభృతామ్, సంసారలయొక్క, రక్షణే - రక్షణమందు, తీవ్రసక్తాత్ - తీవ్రమైన అభినివేశము కలవాఁడగుటవలనను, హరి - సర్వేశ్వరుడు, విస్త్రుమ్ - మఱుచుటను, అశకోవచ - శక్యఁడేకాడు, ఇతి - అని, సజిత్ - సమ్మాహ్వార్లు - కంసజేతారమ్ - కంసారివిషయముగ, ఆహ - ప్రసాదించిరి.

౯౮.

వ్యా.—(ఆశ్చర్యహాస్వితత్వాత్) మరువియమాయన్లక-ఆశ్చర్యచేష్టితభృతయదైయావాకేయా లవ ; (అభిలపతితయాచ) తన్తాట్కరైయెస్సపా - సర్వస్వామియైయాలమ్ ; (అన్తరాత్తత్వభూమ్నా) ఎన్నయిరాయెన్నుయిగుడ్డక - అన్తరాత్తావాయిగుక్కెయాలమ్ ; (అశక్యేశ క్తత్వభూమ్నా) తిన్నుళెత్తలకుమ్ నిట్టనెట్టివెయార్ తొననునల్ ముల్ నిలుగుమ్మిరా - సకలవస్తుకలకుమ్ తానాధామాయ్, అవల్ శైయాధారముమాఁ వుడైయనాయ్, అవ్వఘటితభంసాశక్తయక్తవాదయాలమ్ ; (జలదతనుతయా) కరువళర్ మేని - కఱుప్పవళరానిట్కయాలే నీలమేఘమ్మాలే యరుక్కల తిరుమేనడై యడైయ వార్తయాలమ్ , (భవ్యతాకర్వకత్వాత్) ఎకకణ్ణకశ్వేష్, కాట్కరైయెత్తమతనుక్కణ్ణావిన్నుమ్ - ఆత్మతర్సిగ్ భవ్యమాయ్, ఇనర్కళుడైయప్పాయ్, అక్కట్టకుమవనాకైయాలమ్ ; (బౌదార్యాదేర్విశిష్టాదపిచ) కాశీనర్ మేకత్తెన్దాట్కరైయప్పలుగ - కాశీమేఘమ్ పర్వగుమ్మిపూర్వితే ఎల్లార్ కుమ్మభిమత్తిన్దైవ్విక్కుమాదార్యాతీశయై యడైయనాకైయాలమ్ ; అన్తరాత్తాశే-“వేత్తిత్తమ్మక్కెణ్” ఇత్యర్థసన్దర్శనాధోక్తమావయవశోభావత్త్వమ్ సన్దర్శింపదుకిటు. భవభృతాంరక్షణేతీవ్రసక్తాత్) ఎన్నిల్ ముత్తమ్ పారిట్టు - సంసారిచేతనరక్షణత్తితే ఇవర్కశై కాట్టిలున్దానే మున్నేవతటామవనాకైయాలమ్ ; ఎమ్మెరుమా విస్తరణత్తికళిశ్యనన్ద, “ఉరుకుమాల్ నెళ్లమ్” ఎన్నిటవకత్తిరేఅట్వారువ పాదిత్తరుళినాన్దితార్.

౯౯.

వేదాన్తచార్యర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

తాత్పర్యము —“ఉరుకుమాల్” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు [౧] అద్భుతచరిత్రుఁడు, [౨] సర్వస్వామి, [౩] సకలాంతర్యామి, [౪] అఘటితఘటనాసమర్థుఁడ, [౫] నీలమేఘశ్యామవిగ్రహుఁడు, [౬] విధేయుఁడు, [౭] ఆశ్రిత సత్త్వపహరకుండు, [౮] ఉదారుఁడు [౯] మందరావయవుండు, [౧౦] సంసారిసంరక్షణదీక్షితుఁడు, ఇన్నిగుణములుకల వాఁడుగాన సర్వదా స్తుతి విషయమయ్యెయన్నాడని ప్రసాదించిరి.

౧౦౦.

తి-నూ.—ఉరుకుమాలెన్నెళ్లము శైయల్ కళెణ్ణి । ప్పెరుకుమాలేన్కైయెనప్పేళి । మరువుగిన్ద ।
విన్నావ్పడనవళ శీరేయ్న్దగైత్తమాళళో । లెన్నాచ్చెల్లారిరుప్పలెణ్ణు.

౧౦౧.

అర్థము. - ఎక నెల్లమ్ - నామనము, ఈ శెయల్ కళ - నీచేట్టితిరుమలను, ఎట్టి - తలచి, ఉరుకు - కరుగుచున్నది; వేల్పు - ఆశ, పెరుకుమ్ - పెరుగుచున్నది; ఎన - అని, వేళి - చెప్పి, మరువుక్కి - అమరియున్న, ఇన్నాపుడక్ - విసుకుతో, అవక్ - వానియొక్క, శీర్ - కల్యాణగుణములను, ఏయ్పు - అమరి, ఈ రెత్తి - చెప్పి, మాఱక్ - సమస్తముల యొక్క, శోల్ - శ్రీమూర్తిని, ఎక్ - నాయొక్క, నా - నాలిక, ఎట్టు - ఎచ్చట, శొల్లాతిరుప్పళు? - చెప్పునుండనుట?

౧౬.

అవ. - (ఉరుకుమాల నెల్లమ్) ఇతి, ఆమోగయై అప్రిగర్చునానుననానవిధరామనాక్తియై యునుది తిరుళిచ్చెయ్ కివాల్. అతెట్టి నేనున్నిల్, స్థారకపదార్థజలైక్కణ్ణు నోవుపట్టుచెల్లనిటల్ చెయ్ తే ౧ * ఇరుత్తుమ్ వియ్దిల్ తలైరుమమాటాకకల్ లక్కులవెన్నుతి వియ్యుగాయ్ పరిక్క, అత్తాతేవూర్వసంక్లేష ప్రకార తైయనుసన్నిత్రుప్రీతరాయ్ చెల్లుకిట * ఉరుకుమాల తైయరుచ్చెయ్ కివాల్ .. ఉరుకుమాల నెల్లమ్" ఇత్యాదియాలేయైన్.

వ్యా. - (ఉరుకుమాల నెల్లమ్) శెయల్ కళైన్) ౧. (హృదయా వ్యామమగ్నేవజనస్యగుణవత్తయా) ఎన్నుమ్మడి, ఉన్నడైయతాల్ శెయల్ కళై యనుసన్నితు ఎన్నుడైయమనస్సానతు ద్రవద్రవ్యమైతే ఉరుకానిత్తు, అతుక్కుమేలే అగ్నివేళముమ్ మిక్కు వారాన్దతు ఎన్నరులిచ్చెయ్ తు. (మరువుక్కి విన్నాపుడక్) కీర్తీ స్థారకపదార్థతాతే నోవుపట్టు అన్ద అనువుతమానజుట్టుదే. (అవక్ కేయ్ పురైత్త మాఱక్ శోల్) అనుడైయ ౧ * ఇరుత్తుమ్ వియ్దిల్ ౩. (అతీయేకమత్ ముక్) ఇత్యాదియాలే అరుళిచ్చెయ్ తి ప్రాయస్కరణతై త్తిరువుత్తి త్తిలే సారున్దనులిచ్చెయ్ తి. అతావతు - * ఉరుకుమాల నెల్లముయర్ ప్పాట్టాయ్ తైప్పిక్ శెన్దు .. నీనై తొఱుమ్, ఎన్నుతోడన్దే నీనై .. లేడ నానునక్కా ట్టెయ్యమ్ నీరైయే, "నీరైయాలే - కార్ ముక్కిన్దొక్క కళిమటేకేక్, " .. అటేకే - కీటయ నెన్నరుయి గుర్తును ఎనుళే" సరువుళ శెయ్ పవన్బేల - కరువర్ మేనినజ్జణ్ణ కళిన్దొక్క, " ఎక కణ్ణ కళి మెనకు - చెప్పాయ్ నియుమ్ - ఎక్ కణ్ణ నెన్ద వణ్ వాట్కరైయేత్తుమే, " (ఎన్నరుయిర్ కోళున్దే - కాట్కరైయేత్తుమతనుట్కణ్ణా నెన్దుమ్, " కోళున్దొక్క - అన్దొక్కతై న్నారుయిర్ పట్టతే, " తేయ్ పవారిక్కు - ఇన్దెనతుయిర్ పట్టతు - అత్తారుయిర్ పట్టతు, " వారిక్కణ్ణు - పరుకీనాక్, కారిక్కణ్ణు ట్కరైయప్పకొడియ నే, " ఎట్టిప్పడి, అవక్ తాన్దనిన్దుపరిమాన్దేన శీలాన్దగుణజ్జళితే శిథిలాన్దగి కరణరాయళిచ్చెయ్ తి మాక్తియైన్ ఇప్పడియిండు పాట్టెయ్ డైయరా యరుళిచ్చెయ్ తి ఇచ్చొత్తై. (ఎన్నాచొల్లాతిరుప్పతెన్ద) ఎన్నుడైయ నావాతు ఎన్నెన్దొక్కచొల్లాతిరు వ్వుతు? - ఎన్నావిడొట్టిలుమ్, ౪ * నావి నాల్ నవిన్దు - ఉరుకున్ సమ్మి పావనిన్దై పాడి త్తిరివనెన్నుతల్; అయ్ (ఎన్నాచొల్లాతిరు వ్వుతు) ఎన్ను పాతమాయ్, ఇతిల్ రసజ్జ నానెన్నాలే శొల్లప్ప డాతిరుప్ప తెర్దైయిలే, ఎజ్జ నే ఎజ్జ కవుమామ్; ఎన్నాదైయిలు మనుసన్నియా తిరుక్కువొళ్ళా తెన్దొక్కడి.

౧౭.

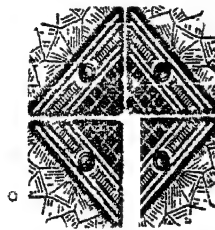
పెరియజీయర్ తిరువశేక శ్లోక రణమ్.

పాత్వర్యము. - ఓ! శ్రీయశతో! నీదివ్య చేష్టితములనుదలచి నామనము కరుగుచున్నది, నిన్ను నుభవించుటకు నాకు మిక్కిలి యభిని వేశము వర్ధిల్లుచున్నది; అనిచెప్పి, ఆయనుభవము చెయ్యకూడనందున విసుకుకొని తిరిగియు వానిగుణముల నే యనుసంధించుచున్న సమస్తావ్య ర్ణమూర్తిని నా నాలుకయెల్లప్పుడు ననుసంధించుచున్నది.

౧౮.

—*(*)—
 ఒప్పతామ్బత్తిల్ - ఆతాన్దిగు నాయ్ మొళిమున్ద్రీన్దు.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౧౬. - పాట్టు. ౧౪౮.

శ్రీం.

ఆథ్వార్ తిరునాదిక శేషరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువతిక శేషరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి-ఒప్ప తామృత్తు-ఏటొన్నిన నాయ్ మొట్టి-ఎజ్గానల్ వ్యాఖ్యానజ్జల్.

మూ.—ఎజ్గానలకజ్జల్ నాయ్ తేర్ నిన్జిలితమరుమ్ | శేక్కలమడనారాయ్ తిరుమూట్కళ త్తుజ్జెయుమ్ |

కొక్కార్ పూర్వతాయ్ ముడియెట్టుడక్కుత్తర్ క్కెన్ఱుతాయ్ | ఎజ్గానల్ శేన్ఱై మేన్ఱెన్ఱుమిరోనుమరోడే||౧||

ఆ.—(ఎజ్గానల్) ఇంద్రప్రాప్తిగర్భమాన గుణానుసంధానబనిత ప్రీతియానమతీ అవ్రాహ్మణ్యమేతతై యెడుత్తు ఆన్యాపదేశ త్తాలే మాత్రప్రేమణున్బుజ్జితార్.

తన్నెప్పిరియిల్ వాక్ ధరిక్కుమాట్టాతతోగపడి, తిన్నట్టకాలుమ్ తక్కెయలూలుమ్ ఎన్నెత్తిట్టి త్తడిమెయాక్కి, ఎన్నోడే కల్పరులిప్పియై, తిరుమూట్కళ త్తీకేయిరున్దరులిన్ వెమ్మెరుమాన క్కెన్ఱిజ్జొల్లవేణుమ్, ఉజ్జగుక్కుడిన్ఱైయేనానిరుక్కి-తేక్ ఎన్ఱునానక శేయిరిక్కితాల్.

౧.

పన్నీ. — ఏటొన్నిన నాయ్ మొట్టియిల్, కీర్తగుణస్వరణత్తాలే శిథిలరానవర్, అన్తకైథిల్వమ్ బాహ్యనుభవపగ్గస్తమాన అభినివేశప్రేషిజిప్పిక్కు, అనుభవ యోగ్యమావృడి తిరుమూట్కళ త్తీకే యెన్ఱున్దగుక్కియరుక్కి అ సర్వేశ్వరమడైయ [౧] అతిశయితభోగ్యతాకార త్తెయుమ్, [౨] అసాధారణజనానుభవ్యత్వితైయుమ్, [౩] శేషిత్వప్రకాశరూపలక్షణ్యతైయుమ్, [౪] నిత్యానుభవ్య శేషిత్వతైయుమ్, [౫] నిరతిశయవిభూతిమత్వితైయుమ్, [౬] నిత్యానసాయినీసమృద్ధతైయుమ్, [౭] అత్యుజ్జ్వలమువత్వితైయుమ్, [౮] ఆభిరుచ్యాతిశయ త్తెయుమ్, [౯] అసాధారణశేషిత్వవిష్వాదైయుమ్, [౧౦] అనుపహిత్యపాయోగ త్తెయుమ్, అనుసన్నిత, ఎన్ఱు, శిశిబ్బనాన సర్వేశ్వరనైక్కిట్టి యనుభవిక్కుప్పెతాత వార్తియాలే ఘటకముఖత్తాలేలభిక్కున్నారిత్రప్రకార త్తై, నాయకనాన సర్వేశ్వర నైక్కిరిన్ద నాయకియానవర్, వ్యతిరేక త్తీర్ ధరిక్కువర్తానవరుడైయన్ఱుకైయనుభవ త్తైక్కుక్కా కచ్చిల పక్షిశేయిరన్దతూతుంకపడు క్కీల పాశురత్తాలే యులిచ్చెయ్కీతాల్. ౧ * అజ్జొన్ఱైయనుపవార్తయిల - అపరాధసూత్రియ పద్యబ్రాహ్మణ్యమ్. ౨ * వైకణ్ పూజ్జభీజాయిత - శేషిత్వసమృద్ధమపద్యబ్రాహ్మణ్యమ్. ౩ * పాన్సులకాళీరే - ఏకరసత్వమ్ పద్యబ్రాహ్మణ్యమ్. ఇన్ఱిరువాయ్ మొట్టియిల్ - శౌన్దర్యమపద్యబ్రాహ్మణ్యమ్ తూతువిడికితాల్. “అపరాధసూత్యాచ్చనిభోస్సపృథ్వైభవత్ | వికిరస్యాచ్చసౌందర్యాత్ ఘటకాకాయాచలేముని”.

ఆన్య.—ఎజ్గానలకజ్జల్ నాయ్ ఇరైతేర్ న్దు ఇజ్జు (౩) ఇనితు అమరుమ్ శెమ్ (౬) కాల మడమ్ నారాయ్ (౯) తిరుమూట్కళ త్తు అత్తెయుమ్ కొక్కార్ (౧౨) పూమ్ తుటొయ్ ముడి ఎజ్జుడక్కుత్తర్ క్కు (౧౫) ఎన్ఱ తూతాయ్ నుమరోడే నుజ్గాల్ కల్ (౧౮) ఎన్ఱ తలైమేల్ క్కుమిరో (౨౦).

పన్నీ.—ముతెన్ఱెట్టిల్, అతిశయితమాన భోగ్యతాప్రకార త్తెయుడైయ నాయుళ్ళ కృష్ణనుక్కల్ తూతాకప్పొన పుపకారన్ఱుక్కాకన్ఱెన్ఱైయిలైయెన్ఱుగ్గో కార్ క్కెన్ఱైక్కువేణుమెన్ఱు శిలనారై క్కైయెదరిత్తపేక్షిక్కితాల్.

ఉజ్జగుక్కువినియోగార్ప మామృడి యెజ్జల్ మమతైయిలనర్తిక్కిఅడఱురైయిల్పైయిలకవాయిల్ కట్టియడత్తిరే, ఉజ్జల్ అన్ఱాశిశయిన్దోర్ మమృడి అజ్జుతైనన్ఱునైభోగ్యమాకవిరుమ్మి, పన్నిధియిలే, (౩) ప్రణయప్రీతియోడే, పరిక్కుక్కుడినైయాయ్, ఎన్ఱ తలై క్కులకొర మెన్ఱలామృడిశివనిరుక్కిఅ, (౬) కాయ్ న్దైత్తాయ్, నియమిత్తు క్కార్వజ్జొళ్ళలామృడిభవ్యతైయెయ్ న్దైయ, నారాయ్!

(౯) తిరుమూర్తికల్పశ్రీతిశే, ఆశ్రితసులభ నాయ్కొండ్లు నిత్యవాసమృణ్మమవరాయ్, తేక విజ్ఞే, (౧౨) దర్శనీయమాన, తిరుత్తుళాయాలే అలబ్ధ్యుతి మానతిగుముడియెయడైయరాయ్, తుడమ్మూత్తాడుకిట మనోహరిచేష్టితత్తాతయెడభుక్కునిరతిశయ భాగ్యభూత రాగనర్ క్కు, (౧౫) ఎన్నుడొంబ మాతకృత్తిశ్రీశేష్టు, ఆనవుంకారాతిశయత్తాలే, ౧ “గురువద్దురువర్తకృద్రవ్యవ్యక్తి” ఎన్నిటపడియే; శేకబనుక్కళాన వారపుత్రాడకళోడేమాడ, ఎనక్కాకవట్టినడన్దవుడ్యళకాల్కళై, (౧౬) అతుక్కువాత్రభూతిమాకైయాలే శిత్తిమాడ మానకొ శిల్లెయిలే, శేర్ క్కు పొంకు. (౨౦) శుభకారక నాచార్యనేయాకిలుమ్ శుభకారస్సృతితత్సమృద్ధిపరమ్మై యశవుజ్జెల్లుమితే. “నారాయ్” ఎన్నిటపడియె జాత్యేకినచనమే.

అర్థము. - మనయొక్క సముద్రతీరముందలితోపులనడుమనున్న శివకాటవయందు ఆహారమువెతకొని ఎచ్చుట (3) సుఖముగా ఉన్న ఎన్నుని (౬) పాదములుగల భక్తులైన ‘ఓ! సారసవత్సీ’ (౯) తిరుమూర్తికల్పశ్రీమనెడి దివ్యదేశమందు నిత్యవాసముజేయుచున్న వా నును తే నెగల (౧౨) సుందరమైన తిరుత్తుళాయి మానసికీబువందుగులవారును శంభస్మత్యముజేసినవారునైనవానస్సామికి (౧౫) శారూతియు (వెళ్ళి) నీబంధువులతోగూడ మీపాదములను (౧౬) నాశిరస్సుమీదికించి (౨౦).

౪ - కీర్తీ అప్రీతి గర్భగుణాను సన్ధానత్తాతేమకవుమ్ ప్రీతరానవర్, బాగ్యహానియాలే అప్రీత్యోశమే తలై మొగుడు, అచ్చన్దె స్పర్దు ప్పిత్తై త్తల్ పెతావిడిల్ ముడితలామ్బడియాన తిమ్మడై యదశైయై అన్యాపదేశత్తాలే యరుళిచ్చెయ్కితార్.

ఇ ముక్త్యయితే పుణర్నిపిరిన్దా కొరుపిరాట్టి, అనవశివహితే యాపపట్టు అసన్నై యాయ్, తన్నాన్ త్తామై కొడుక్క తిన్నుద్యాన తిలేశేష్టు, అక్కిరుక్కి అపశీకళై కుత్తిత్తు, అప్పిన్నార వణ్ణజ్జాతి తిరుమూర్తి క్కు పొంకు” ఎన్నిటపడియే తూతువోవార్క్కు రుమైప్పట్ట జీవిక్కవేడ్డతపడి తిరుమూర్తికల్పశ్రీతి వరునిచ్చరుళినాక; తనక్కమూర్తి పడినూట్టాత వనాకైయాలే నమదశైయతియూతిగునాన తనై. కృపావానాకైయాలే నమదశైయ తినిక్కు వరుణ్, “ఉమ్మెప్పిర్దార్ తర్పుగో?” ఎన్టటిక్కవేణుమెన్ట అవన్ద్రైసనయమాక విక్కితాళోరుపిరాట్టి పేచ్చానే తమదశైయై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

౩ * అజ్ఞితైయ మడనాకైయితే, “నమ్మక్కల పరాధత్తాలే వారాతోన్దొన తనై, అసన్నైయ అవ రాధసహస్యజై యతివిక్కవరున్” ఎన్ట అపరాధసహత్వమ్ పర్. త్రాళాకతూతువిట్టాళి; ర* వైకల్పూజ్జట్టివాయిల్.

తీ-౩ || ఎక్కానల్ వశే శే స్రానజ్జతి (కీర్తీ - ప్రీతిగర్భత్యాది). పెతావిడిల్ ముడితలామ్బడియానవెన్టతు - “ఎన్నకమేవి యొమమ్” ఎన్దైప్పర్.

“అన్యాపదేశత్తాలే” ఎన్దై శుభపాదిక్కితార్. - ఇయత్తైయితే - యదృచ్చికమాక వెన్టపడి. అవసన్నై యాకిల్ శివ్యాన గమనరూదుమోసెన్ద (తన్నాన్ద్రొమైయత్యాది). ఆనాల్ వారాతిరుప్పానెన్నెన్ద (తనమ్మనల్లారైయత్యాది). “తమరోడ్డుత్తైవా ర్మక్కు” ఎన్దైక్కూత్తిత్తు (నల్లారైవిడమాట్టాతవనాకైయాలేమెన్టతు). “రాన్దన్దొక్కొల్ తల్ తకవన్ట” ఎన్దైప్పర్ (కృపా వానాకైయాలేయెన్టతు). “పక్షాల్కళైన్ద్రైమేత్తొమ్మిమో” ఎన్దైప్పర్ (సవియమాకవిరక్కితాళైన్ద్రై).

కీర్తీదూతప్రేమణమృగ్గిన మూన్ట తిరువాయ్మొట్టిక్కుమి తిరువాయ్మొట్టిక్కుమి వాళియేతెన్ద (అజ్ఞితైయిత్యాది). అపరాధ త్తాలేగెన్దతు - ౫ “ఎన్దైయై నిన్దెనళి” ఎన్దైప్పర్. అపరాధసహత్వమెన్టతు - ౫ “ఎన్దైయై తిరవయిల్ తకవినుక్కు”

అ-౩ వి || ఇయత్తైయితే - యదృచ్చికమాక; గాధర్వవివాహమెన్టపడి.

ఉ. — “నల్లతుక్కణ్ణల్ కాల్ తాముననాకై యాలే తిరువణ్ణిరిల్ సమృద్ధియైక్కణ్ణు కాల్ తామ్మనాన తనై, నన్నూ ర్నిమైముఱివిత్రాల్ తన్నినిమైయిల్ నెఱ్ఱువైప్పామెరువనల్లక్” ఎఱ్ఱు అతుపల్ గ్రాళాకత్తూతువిట్టాల్ ; ౧ * పొన్నులకాళియిల్, “తిరుక్కోళూరేఱప్పొక్” ఎఱ్ఱుతన్నుడై య నగోపవన త్తళపుణ్ణాన్లు బలహానియాలే పోకమాట్టా తే యిరుక్కిఱపిరాట్టి, పిన్నైయుమ్, అవకావరక్కాణామెయాలే, “వారాతోట్టైక్క నిబన్దనమ్ - తన్నై శ్వర్య పురప్పాలే ; తాళాత్రితనోడేకరసనాకై యాలేవరుమ్” ఎఱ్ఱు ఐకరస్యమ్ పల్ గ్రాళాకత్తూతు విట్టాల్ ; ఇళిల్, “త న్నక్క నల్లణానిరుప్పొరై విడమాట్టామెయాలే వారాతిరుద్దానామి తనై, తకనడివల్లకతు, గుణజ్జునై, ఆనపిచ్చు పిరిందార్ కు జీనిత్తిరుక్క ప్పొమో?” ఎఱ్ఱు అవకావడివల్లకుమ్ గుణజ్జుళుమ్ పల్ గ్రాళాకత్తూతువిడుగిచాల్. *

ముతతామ్మ. శిలనారైకళైక్కఱిత్తు, అవకాతన్నుకాలుమ్ గుణజ్జుళాలుమ్ తన్నై త్తోత్తి ప్పడయైచ్చొల్లి, ఎకదనైయై అననుక్కఱివిత్తు నన్దుజ్జల్ తిరువడికళై యెన్దులై మేలే వైక్కవేణుమెన్దుతాల్.

(ఎక్కానల్) భగవద్విషయ త్తి యుపకారకరోడైకరస్యమ్ ప్రాప్తమాయరుక్క, (ఎమ్) ఎఱ్ఱు - బన్దనమ్ తాక్కిక్కొడు త్తల్లతుధరిక్కమాట్టాల ఉపకారస్త్వతియాలే శొల్లుకిఱతు. పిఱర్ కు పకరిక్కైక్కాకవరుమ్ మమ కారముదేశ్యమా యిరుక్కమితే. తన్నై భగవద్విషయమ్ తాక్కిననన్దే తన్న తిడగలు మఱ్ఱుత్తెక్కు శేషమా యిరుక్క, ఉపకారస్త్వతియితే యిప్పడిశొల్లువిత్తు. ఆత్మ సమర్పణత్తుక్కు మడియితువితే. కానలెన్దిఱతు - కడ ట్టరైచ్చోలై యాతల్, నెయ్ తల్ నిలమాతల్. (అకజ్జివాయ్) ఉళ్ళానకట్టయిడన్దు. అత్తర్వహప్రపేశిత్తు క్కను మతవేణ్ణాతపడియితే ఇనై అన్దరజమా యిరుక్కిఱపడి. ౨ “కథితాని రహస్యాని” ఎన్దిపడియే న ర్తియాన్దన.

జీ-అ॥ ఎఱ్ఱైప్పల్ గ్రా. సమృద్ధియైన్దు తు-౩ “శిఱ్డైప్పమ్” ఎఱ్ఱైప్పల్ గ్రా. అతుపల్ గ్రాళాక - అత్తరత్తుణ్డిన్దనల్ గ్రాళాక; ఇతు ౪ “ఎన్నైయుముళిన్దెన్దల్” ఎఱ్ఱైప్పల్ గ్రా. ఐశ్వర్యపురప్పాలేయైన్దు తు-౫ “యూనైయుమ్ గూవరుమాన్” ఎఱ్ఱైప్పల్ గ్రా. వాతల్, ౬ “మున్నులకళైక్కొమ్మడైత్” ఎఱ్ఱైప్పల్ గ్రా. వాతల్. ఐకరస్యమ్ పల్ గ్రాళాక న్దుతు - ౭ “తెణ్ణుటొనముక్క నిన్దోకా” ఎఱ్ఱైప్పల్ గ్రా. పడివల్లకైత్తు - “అక్కమలత్తరైపోల్లిరుమేని” ఎఱ్ఱైప్పల్ గ్రా. “తిమరోడజ్జులైవార్ కు” ఎఱ్ఱైప్పల్ గ్రా. (గుణ జ్జునైయైత్తు).

ముతతామ్మ (ఎక్కాలిత్తాని). “తెక్కాలమపనారా న్” ఎఱ్ఱుతోడగ్గి “కెట్టుమిరో” ఎఱ్ఱుముళిన్దు కళాక్షేత్రపతారికై (శిలనారైకళై యిత్తాని). గుణజ్జుళు మెన్దుతు-“తిరుమాట్టిక్కళైత్తులైయుమ్” ఎఱ్ఱైప్పల్ గ్రా.

(ఐకరస్యమ్ ప్రాప్తమాయరుక్క) ఎఱ్ఱుపన్దరమ్. “ఎమ్ ఎఱ్ఱు మమకరిప్పానెన్నెన్” ఎఱ్ఱుకట్టానతు. పరిహారిమ్ (ఎమ్) ఎఱ్ఱ తిత్తాని. ఉపకారమావతు - ఇదైయిలేవన్దు ముకక్కట్టినతు. ఎల్లమెత్తాలుమ్ మమకారమ్ తాళ్యుచున్దోవెన్న (పిఱర్ క్కిత్తాని). “భగవద్విషయ త్తిల్” ఇత్తానివాక్యవివరణమ్ (తన్నై భగవద్విషయత్తుక్కిత్తాని). అట్టైక్కెన్దుతు - ఘటకర్ క్కొన్దుడి. ఇప్పడి శొల్లువిత్తైన్దుతు - “ఎక్కానల్” ఎఱ్ఱుమ్మడి శొల్లువిత్తైన్దుపడి. అప్పడి ఉపకార స్త్వతియాలే మమకారమ్బుణ్ణినవిడమున్దోవెన్న (ఆత్మ సమర్పణత్తుక్కు మిత్తాని). ఇతుక్కు “ఎనతావి తన్దోట్టినేక” ఎఱ్ఱుతిలే మోక్కు. నెయ్ తల్ నిలమావతు - కడట్టరైమాత్రిమ్. ఎఱ్ఱుడైయు కానలిల్ ఉళ్ళాన కట్టియిత్తు ఎఱ్ఱు శబ్దార్థమ్ “అకజ్జివాయ్” ఎఱ్ఱుపదజ్జుళుక్కుభావమ్ (అన్దర్వ హేత్తాని). అన్దరజ త్తకార్యతైక్కాట్టుకొరై (కథితానీత్తాని). “కథితానిరహస్యానిగ్పహేభుక్తుమశక్కితమ్. దర్శితానికళిత్రాణిసాహార్దంకిమత్యుపరమ్”

ఆ-ఆ-వి॥ ఐకరస్య మెన్దుతు - తన్న తెల్లమవర్కళితెన్దుక్క; ఒన్దైయైన్దుతు - “కానల్” ఇత్తానియి ప్పల్ గ్రా. ఉపకారమా వతు - మేఱ్ఱుణ్ణిప్పొకిఱ పుపకారమ్.

ఈ. - (ఇరై తేర్దు) ఇరై తేడి; ౧, గృహేభుక్తమశక్తి తమ్' ఎన్నికపడియే. పట్టుతనక్కువకరి తపస్వియైచ్చొల్లుకీతా
లిప్పొతువకరిక్కైక్కాక. (ఇట్టు) ఇత్తలైయెయ్యత్తుత్తూతువిడవేట్టువ్వుడి అకలవిరున్దవవనైవ్వులన్దయే, సన్నిహిత
రాక పెత్తల్ నేనెగ్గితాల్. (ఇనితమరుమ్) ఇనితాకనమ్మాడే సహవాసమృణ్ణప్పెటుకై; విలక్షణభోగజ్ఞతై భుజిత్తు
వర్తిక్కు మెన్దుమామ్. (శెక్కాల) శివన్దకాలై యుడై యు. ఎకమడియిలేయిరుక్కుమ్ కాలే పోలే యిరున్దేనాత్తలై
యిలే వైత్తుక్కొళ్ళప్పుకు కిఱకాలుమ్. (మడనారాయ్) భవ్యమాననారాయ్! (తిరుమూర్తిక్కళత్తుక్కై యమ్) ఈతు
పోవార్ కిక్కుడు త్తణితాక త్తిరుమూర్తిక్కళ త్తిలేనిచ్చైయాలే, పరమపద త్తిత్తాట్టిశోన్రిమిరుక్కిజపడి. కొక్కాన్
పూన్దుమాయ్ ముడియెట్టుడక్కూ త్తర్ క్కు) ఒప్పనైయెయ్యమ్ మనూహరి + చేష్టిత త్తైయమ్ ఇరైయైమన క్కా
క్కినై త్తినర్ క్కు. (ఎమ్) ఎన్నికతు - ఒప్పనై యిలుమ్ చేష్టిత త్తిలుమిరన్దేలుమాకిజతు. ఎమ్మెన్దు - అన్తి నిబహున
చనమ్. (ఎకతూతాయ్) అన్వైప్పనై యిలుమ్ చేష్టిత త్తిలున్దోన్రి అవనై పెన్దు జీవితల్, ఇరైయైత్ ముడితల
యిరుక్కిజ వెకదూతకృత్యత్తిలే యధికరిత్తు. (నుక్కాల్ కళైత్తలై మేల్) ఉపకారిక రాన వుజ్జునై యకాలై నీజ్జ
భుపకరిక్క జీవిక్కువిరుక్కిజ వెన్దలై మేలే; మయిర్ క్కువి పూచూచ్చడివిరుప్పనైవ్వులే. అవన్రిక్కాళాళినిన్
త్తలై యిలే యిరుక్కుక్కణ్డన; ఇన్రిత్తలై యాకిలవన్రిక్కాల్ వైక్కక్కణ్డేరుత్తు; ఇరన్దుమ్ పరార్థమాయురున
పడి. (కెట్టుమిరగో) ఒరువిధిక్కుణ్డ ప్రవర్తిక్కువేడ్డావాయ్ న్రిజ్జు ; అననుక్కాక్కినవాడే ఉజ్జి తాయురు

జీ. ౧॥ ఇతిమహాభారతేర్ణవచనమ్. ఇవన్రిత్తూతువిడనినైక్కిజవన్రి ఇరైతేడిన త్తైచ్చొల్లువానెన్దెన్దు (పట్టుతనక్కితాన్ది, పట్టుకపకరిక్కు
యావతు - తూతుపోవతిట్టుమున్నే త్తకక్కివాయిలేయిరైతేడుకై; “ఇనితమరుమ్” ఎన్దతుక్కున్దయమ్ - అమరుకై - వారుకై -
పారున్దు కరాయ్, ఇనితాకనమ్మాడే సహవాసమృణ్ణప్పెటుకై యాతల్, శేవలుమ్ పేడైయమ్ విలక్షణభోగజ్ఞతై భుజిత్తువర్తిక్కుయాలే;
ఇన్దవర్ధిన్దు త్తైయమ్ మరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఇనితాకవత్తాది వాక్యద్యయతాలే). ఇత్తాల్ - ౧, దర్శితానికత్తాడి” ఎన్ద త్తైచ్చొల్లుకీతి
త్తూడనూళ్ళితు. కాలిల్ శివప్పైచ్చొల్లుకీతిక్కు వర్ధభావమ్ (ఎకమడియిలేయత్తాన్ది) మడియిలిరుక్కుక్కాల్ - నాయకికాల్,
అమి అన్దిత్తాక - మికవుమ్ సన్నిహితమాక. కొట్టు - పరిమళమ్, ఆర్ - పూర్ణమాన, పూన్దుమాయ్ ముడి - పున్దుజ్జలై యైయై యిత్తు
మాయునుడియిలేయై యెన్దు శబ్దార్థమ్. ఇరన్దైయమ్ మనక్కాక్కివైత్త” ఎన్దతుక్కుశబ్దమేలెన్దు (ఎన్దైక్కితాన్ది). “అలై మేల్”
ఎన్దెన్దు మిరుక్కు, “ఎన్దలై మేల్” ఎన్దవిశేషిత్తుక్కు భావమ్ (మయిర్ క్కువియత్తాన్ది). అతావతు - త్తకత్తలైయన్దోన్రిక్కాళు
క్కిన్దు మెన్దు మిడన్దోన్రిక్కుక్కువశేషిక్కిజతెన్దపడి. “నుక్కాల్ కళో, ఎకత్తలై” ఎన్దపదచ్చై త్తిక్కుభావమ్ (అన్దోన్రిత్తాన్ది
వాక్యద్యయమ్). ఇత్తాల్ ఫలితమ్ (ఇరన్దుమిత్తాది). “కెట్టుమిరగో!” ఎన్దస్వరత్తుక్కుభావమ్ (ఒరువిధియత్తాన్ది). అతుక్కుడియేతెన్దు

అ. ౧-౨-వి॥ “ఎమ్” ఎన్దుబహువచనమాయురుక్కు, “ఎనక్కు” ఎన్దుశొల్లుమ్మడి యెన్దెన్దు మరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (ఎన్దైత్తాది) -
“నుక్కాల్ కళో, ఎన్దలై” ఎన్నికవిరన్దుపదత్తాలుమ్ స్వరూపత్తిలేఫలిత్తియోరు విశేషార్థతై యరుళిచ్చెయ్ క్కుడి కొన్దొన్దిరుక్కిత్తార్
(అవన్రిక్కాళాళిత్తాదివాక్యద్యయతాలే). అప్పడిసిద్ధిత్తివిశేషార్థవనై యరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ ఇరన్దుమిత్తాన్ది) అతావతు - భు
కరి త్తజ్జుడైయమ్ బుద్ధియా లే అహ్వోరక్కుశేషమాయ్, అహ్వోరశేషి మాక నిన్దైత్తిరుక్కుయాలే, అహ్వోరత్తలైయల్ తన్దోన్రిక్కాల్ వైక్కి
ప్రొన్దయై, ఆయిరుక్కుచ్చెయ్ తేయమ్, ఇన్దుమిత్తైయమ్ అనిన్దవర్ధిరుక్కుయమాకైయాలే, ఇన్దుమిత్తైయమ్ తన్దోన్రిక్కు స్వరూప
మెన్దు అనుసన్ధిత్తు, అహ్వోరుడైయవుక పైప్పిక్కెన్దు, అహ్వోరత్తలైయిలే కాలే వైక్కిత్తార్ కళాకైయాలే యివర్ కిత్తుపరార్థమ్;
అహ్వోరుమ్ కృత్జరాయ్, శుపకారికరక్కు క్కె తమ్మేషేషమెన్దు నిన్దైత్తుక్కుణ్డు, తమ్మడైయత్తలైయై అవర్ కిత్ కాలుక్కుణ్డావ్వుక్కుకై
యాలే యివరతుమ్ పరార్థమ్; ఆకైయాలే, ఇవన్రిత్తై యెల్లామ్ తిరువుళ్ళమ్మన్రియితే (ఇరన్దుమ్ పరార్థమాయురున్దపడి) ఎన్దవర
రుళిచ్చెయ్ కిత్తు.

౧౬౨ తిరువాయ్ మొట్టి - ౧ - ప - ౭ - తి - ఎక్కానల్ - ౨ - పా-నుమరోడుమ్ వ్యాఖ్యానము.

ఈ - క్కుమితే కొడువన్దు కేరికోళో? (నుమరోడే) ౧. సపుత్ర పౌత్ర స్సగణః" ఎన్ను నూప్పోలే, ౧ (సపరికరమాక) ౨. ఆచార్యవదాచార్యపుత్రే వృత్తిః " ఎన్నక్కడవతితే. ౧.

జీ-౨॥ (అవనుక్కినినాత్వాది). క్కెమ్మిమిరో - కేరుజ్జోళ్. "ఏతదాఖ్యానమాయువ్యం పతనామాయణంనరః। సపుత్రపౌత్రస్సగణం ప్రేత్యస్వర్గమహీయతే" ఇతిసత్త్వే పే. అప్పడిపుత్రకళుముద్యేయోవెన్న (ఆచార్యవదాత్వాది). "ఆచార్యవదాచార్యదారేవృత్తిః, తథాసమాదిష్టే ౭ ధ్యాపయతివద్ధతరేచస బహుచారిణి, ఉచ్చిష్టశనవర్జమ్; ఆచార్యవదాచార్యపుత్రేవృత్తిః" ఇత్యోపస్తమ్భధర్తే. ఎక్కానలకమెత్తు తొడజ్జే, ఎక్కాతూతాయ - నుమరోడే - నుక్కాల్కత్తెలమేల్ క్కెమ్మిమిరో ఇత్యన్వయః. ౧.

౧౬-తి. (ఎక్కానలిత్వాది) (అకజ్జివాయిలైతేర్దు) మహాభారతే కర్ణవచనమ్, "ఉధితానిరహచ్ఛానిగృహేభుక్తమశక్తితమ్ । దర్శితానికళత్రాణిసాహార్దంకిమతః పరమ్." ————— (నుమరోడే) శ్రీసత్త్వే పే, "ఏతదాఖ్యానమాయువ్యం పతనామాయణంనరః । సపుత్రపౌత్రస్సగణం ప్రేత్యస్వర్గమహీయతే ॥౯౯॥." అన్తికొళ్ళోకే, సపుత్రపౌత్రస్సగణ ఇత్యంశః, పుత్రపౌత్రగణసాహిత్యస్య దృష్టాంతయోక్తః. ————— అపస్తమ్భధర్తే, "ఆచార్యవదాచార్యదారేవృత్తిః, తథాసమాదిష్టే ౭ ధ్యాపయతి వద్ధతరేచస బహుచారిణి ఉచ్చిష్టశనవర్జమ్; ఆచార్యవదాచార్యపుత్రేవృత్తిః." ౧.

అవతారిక. — ఈ తిరువాయ్ మొట్టిలో, సర్వేశ్వరునిగుణానుభవమునకంటె వాని సౌందర్యమును బ్రతిక్షిప్తముగా నేవింపనాశవడి నమ్మాళ్వార్లు వానియొద్ద పక్షులను దూతలైపంపించుచున్నారు.

తాత్పర్యము — మాతోలలోఁజలప్రాస్తమందు ఆహారమువెతకిభక్షించి సుఖముగనివసించుచున్నదై, నాశిరస్సున కాభరణముగనట్లు ఎఱ్ఱనివై నుందరములైనకాళ్ళుగలదైన ఓ! పారసవత్సీ! తిరుమూర్తిక్కళమందు వేంచేసియున్నవాడై మధుస్యన్దియై యుభోగ్యుడైన తిరుత్తుటాయ్మాలనుధరించినవాడై తనదివ్యచేష్టితములను నాకనుభవింపఁజేసినవాడైన శ్రియఃపతియొద్దవెళ్ళి నాబాధనుజెప్పివచ్చి దానికిఁ బ్రత్యుపకారముగా నీపాదములను నాశిరస్సుమీఁద నుంచవలయును. ౧.

మూ. — నుమరోడుమ్ పిరియా తేనీరు నుజ్జేవలుమాయ్ । అమర్ కాతల్కురుకినక్కాళిణిమూర్తిక్కళత్తువై యున్ ।

ఎమరాఁలుమ్ పట్టిప్పణ్ణిశైన్దచ్చల్లిట్టిప్పణ్ణు । తమరోడక్కువైవార్ క్కుత్తక్కిలమే కేళీరే ॥ ౨॥

అ. — (నుమరోడుమ్) "అనరుక్కుచ్చొల్లుమ్ వారైయొక్కేళుజోళ్" ఎన్దు కురుకుకలై యత్తైత్తువైత్తు, నడువే తక్కానోవాలే, "తమ్మలుముపేజీతైయాయ్ ఎక్ బద్ధక్కళాఁలుమ్ గర్జితైయాయ్ శేయరుక్కు మివ్విరుప్పెక్కైయ్య ? ఇవ్విరుప్పిల్ ముడికైయేనన్దు" ఎన్దు తన్నిలేళొల్లియిన్నాయ్, పిన్నైయ్, అవనైవిడమట్రామైయాలే, "తాముమేతమ్ పరిజనజ్జళుమాయరున్దమిరుప్పక్కాణ్ణిక్కా నాన నర్తైయాయ్ న్దుసామి త్తనైయో" ఎన్దు కేళీరెన్దుకొణ్ణు, తాక్ కొల్లప్పక్కవారైయొ అవల్ ముక్కుచ్చొల్లి ముడిక్కిజాళ్. ౨.

అన్వ. — నుమరోడుమ్ పిరియాతే నీరుమ్ (౩) నుజ్జేవలుమాయ్ అమర్ కాతల్ కురుకినక్కాళ్ (౬) అణి మూర్తిక్కళత్తు ఉత్తై యుమ్ (౯) తమ్మల్ ఇట్టిప్పణ్ణు ఎమరాఁలుమ్ (౧౦) పట్టిప్పణ్ణు ఇజ్జే తమరోడు (౧౧) అజ్గు ఉత్తైవార్ క్కుత్తక్కిలమే (౧౨) కేళీరే (౧౯).

పన్నీ. — అనన్దరమ్, "అసాధారణపరిజనజ్జోడే యనుభావ్యరాయరుక్కిఱ తమక్కు నాజ్జళసు రూపరల్లొమో" ఎన్దు కేళున్దు శైన్దు శిలకురుకుకలైప్పార్ త్తుచ్చొల్లుకిజాళ్.

ఉద్దానున ర్తికళానబ్ధుజనజ్జోడుమ్, పిరియాతే, శేవలైయనువిధానమ్మణ్ణుమ్ నీజ్జళుమ్, (౩) ఉజ్జలైయనువిధానమ్మణ్ణుజ్జేవలుమాయ్ సంశ్లేషితువ ర్తిక్కుమ్మడియాన ప్రణయత్తైయడైయ, కురుకినక్కాళ్! (౬) దర్శనీయమాన, తిరుమూర్తిక్కళత్తిలే, నిత్యపాసమ్మణ్ణుకిఱ,

తిరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప 2 - తి - ఎక్కానల్ - ౨ - పా - నుమరోడుమ్ వ్యాఖ్యానము. ౧౬౩

(౯) త మ్మాడే, కాదాచిత్తనంశ్లేసానన్దమువేళీక్కప్పట్టు, ఆతడియాక ఎన్నోడు అనుబంధముడైయవరాటమ్, (౧౦) షరీక్కప్పట్టు, ఇజ్జుతైయిరుప్పొక్క ఎన్నప్రయోజనముణ్ణు? ఆసాధారణపరిజనత్తోడే, (౧౧) ఆళ్ళే, నిత్యవాసవృష్ణుకీతమక్కు, నాజ్జళాళోమో? (౧౨) కేళుణ్ణోళ్. (౧౯)

౨.

అర్థము. - మీ బంధువులతోడను ఎడవాయక మీరును (3) మీ ముగపక్షియు నిరంతరమైన ప్రీతిగలవారైయున్న ఓ! సీగకోళ్ళా. రా! (౬) సుందరమైన తిరుమూళీక్కళమందు నిత్యవాసముజేయుచున్న (౯) తమచేత ఉపేక్షించబడియు మా బంధువులచేతను (౧౦) అపహేదమునొందియు ఇచ్చటనుండుటచే నేమి ప్రయోజనము? తమభక్తులతోగూడ (౧౧) అచ్చట సంక్షేపించి యుండువారికి (మేము) తగుమైనవారముకామా! (౧౨) (౨౧) అడుగుడి. (౧౯)

౨.

ఈ. - ఇరణ్ణామ్బట్టు. శిలకురుకినజ్జలైక్కుటిత్తు, “తాముమ్ తమక్కునల్లారుమాయరున్దవిరుప్పై నానిచ్చిదే పోమిత్తనై యో?” ఎన్జటివియుజ్జోళెన్జితాళ్.

(నుమరోడుమ్ పిరియాతే) “తమరోడజ్జుత్తెవార్” ఎన్జాయల్లు ప్రాప్యవస్తువై చొల్లనినైక్కిఱతు; అప్పుడియే ఇన్జెయుమ్ కుత్తెనల్లీరుక్కిఱవడి. కుత్తెవాళర్కార్యమ్ కుత్తెవల్లూర్కు త్తీర్క వేణ్ణావూ! ఉణ్ణార్కు, పట్టినిడిన్దార్ పరిపరిహరిక్కప్రాప్తమితే. (నీరుమ్నుజ్జేవలుమయ్) శేవల్నినైఱటిన్ద పరిమాటుమేనీరుమ్ ఉమ్ముడైయ కరుళ్ళిత్తు పరిమాటుమ్ శేవలుమాయ్. సంక్షేపరసమటియుమ్ సీజళ్, పిరిన్దారుడైయ శెల్లామైయుమ్ జియన్జావూ? (అమర్కాతల్ కురుకినజ్జాళ్) పరిస్పర్మ పోరున్దినకాతల్. ఆశైయిలే, విశ్శేఱైఫలిప్పియాత వాశైయుణ్ణాకాతే! ఆశైయిలుజ్జుత్తెవల్లు, విశ్శేషముమిన్జియిలే, కరుత్తజిన్ద పరమాటవుజ్జడవతాయరుప్పతే సీజళ్మున్జుమ్. (కురుకినజ్జాళ్) ఎన్జ సమ్పాదిత్తునైత్తు. తొడిగినవారైముడియచ్చొల్లమాట్టాత బలహానియాలే అర్థోక్తియిలేయైముడిఱు తానిరుక్కిఱవిరుప్పిలే వివర్ణైయాకితాళ్. (ఎమరాలుమ్పట్టిప్పట్టు - అణిమూళీక్కళత్తుశైయుమ్-తగ్గూలుమిచ్చొప్పట్టు) కాదాచిత్తనంశ్లేసమే హేతువాక బద్ధక్కళ్ కై విట్టార్కళ్, కాదాచిత్తనంశ్లేష శ్శివిలేతాముమువేళీత్తార్; బద్ధక్కళ్ కై విట్టతేహేతువాక కైక్కొళ్ళి వేణుమ్, పిత్వాడర్ కుక్కాట్టికోడుక్క

జీ. - ఇరణ్ణామ్బట్టు (నుమరోడుమిత్యాది). “తమరోడజ్జుత్తెవార్ కుత్తెక్కిలమేకేళీర్” ఎన్జత్తెక్కిటాక్షి త్తవతారికై (శిలకురుకినజ్జలైయత్తాది).

“నుమరోడుమ్” ఎన్జివల్లైచ్చొన్నతుక్కు భావమ్ (తమరోడిత్యాది). ఇన్జెకుత్తెవల్లూర్ తనక్కు ప్రయోజనమేతెన్న (నుజ్జెవాళరిత్యాది). “త్తీర్క్క-వేణుమ్” ఎన్జినిర్బన్దమేతెన్న; లౌకిక దృష్టాంతతలే యత్తెన్దడికరిక్కిఱార్ (ఉణ్ణార్క్కిత్యాది). ఇన్జాల్ భావమ్ (సంక్షేపేత్యాది). “అమర్కాతల్” ఎన్జతుక్కు - పరిస్పర్సదృశమాన కాతలెన్జ క్కిరుళిచ్చెయ్తు, ఆమరుతల్ - కాలిన్జ్జి పారున్దతలాయ్, నిత్యమాన కాతిలెన్జరానరమాతల్, కీర్వాక్కత్తుక్కు ఫలితమాతల్ (ఆశైయిలే యిత్యాది). “అమర్కాతల్, నుమరోడుమ్ పిరియాతే, సీగునుజ్జేవలుమాయ్” ఎన్జపదత్రయజ్జళాలుమ్ ఫలితమ్ (ఆశైయిలుమిత్యాది). “ఇణ్ణో” ఎన్జత్తెక్కిటాక్షి త్తవతారికై (కురుకినజ్జాళెన్జి త్యాది). “తెక్కిలమే కేళీర్” ఎన్జ ముడియచ్చొల్లమాట్టాత బలహానియాలే యెన్జపడి. పదద్వయత్తుక్కుమ్

ఆ. - వి. కైజ్జర్వతతి సమ్బన్దియాయ్కోణ్ణు ప్రాప్యనాన వీశ్వరకా స్వాశ్రితజనజ్జోడే మాడక్కుత్తెవల్లూర్ తనక్కుమాప్పోలే చరనుసర్వమాయ్కోణ్ణు ప్రాప్యనాన వాచార్యమమ్ త మ్మైప్పీరియిల్ ధరియాలే తమక్కు అభిమతవిషయమోలే యానన్దజనకరాన శిష్యర్ కళుడనే కుత్తెవల్లూర్ తనక్కిఱపడి యెన్జికుక్కా స్వావదేశమ్ ఎన్జ తిరువుళ్ళమ్మల్లీ యరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (తమరోడిత్యాది వాక్యద్వయత్తాల్). “అమర్కాతల్, నుమరోడుమ్ పిరియాతే, సీగునుజ్జేవలుమాయ్” ఎన్జ పదత్రయజ్జళాలుమ్ ఫలితమాన వాకార్యజ్జో తనక్కిలై యెన్జ మిడన్దోల్లూ చొల్లకిఱాళెన్జితార్ (ఆశైయిలుమిత్యాది).

9.

— ७ —

— ୧.

231

[illegible]

అక్ష (౧) ఆర్డర్ ఫాలోవ్ ఆఫ్ (౧౨) కార్ శెడ్యూలవాయ్ అక్రమలత్తు (౧౩) ఇన్వెస్ట్మెంట్ తిరుమెని ఆడికలిక్కు (౧౪) ఆక్స్
బ్ల్యూ ట్వింకల్ (౧౦).

కేంద్రాధ్యక్షుల శిలశిలకొక్కినజలైయుమ్ కరుకనజలై యుద్ధాడవపేక్షీక్కొ-ఠాల్.

“అయితే, ఏ జాతికినీ పన్ను పెట్టటానికే అడ్డంకేయటం, అ “అవేమి పన్ను పెట్టమననా ప్రపంచం కివల్సినది?” ఎజ్జప్రార్థిక్కు పుడియే యజెమ్కుమ్

6 కుడలితనశ్చాచిత్కమ్. + ఇహ్మట్టిలన్ మేత్మాట్టిలన్ 'అడిక్కటు' ఎన్జబీయరమ్మపాతన్. ౧॥ జ-స్తా-౧.

၁။ ခ-ဗျ-က-ဂ-စ-င-အ.

(౪౨) తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౭ - తి - వ్విసల్ - ౩ - పా - తక్కెలమే వ్యాళినన్దల్. ౧౬౫

కైఫియముమ్, ౧ : చురణద్వంద్వ ప్రమామి' ఎస్తాశ్రయిక్కుమ్ తిరువడికల్లయమ్, ౨ : మాశుచు,' ఎస్తుసా స్వవాదమ్మణ్ణామ్ శిష్యకనినితి
తిరుప్పవళితైయుమ్, అన్దకమలత్తుక్కు-వరభాగమాన, (౧౫) ఇలైచ్చెజ్జివుసాశేయరుక్కిళాశ్వామళమాన, తిరుమేలియైయడైయరాయ్,
అప్పిసమ్మకైక్కాట్టియెనక్కు-స్వామియానవర్క్కు, (౧౬) ఇప్పట్టకైయనభవిక్కెక్కు-నాన్దళియోగ్గరల్లామా! ఎస్తుకేళున్దోళ్. (౨౦)

అర్థము. — తేటాకమందలి జలమందు ఆహారము వెతకుచున్న (:) ఓ! కొంగపక్షులారా! ఓ! నీరుకొల్పారా! చల్లనైన తరముల్లోక్క
 జలమంగు (౬) నిత్యవాసముజేయుచున్న వాడును ఎఱ్ఱనైన తామరయొక్క (—) పున్నములవలెనున్న శేత్రములు శ్రీహస్తములు (౧౨)
 శ్రీసాదములు, ఎఱ్ఱనిపండువలెనున్న ఆధరము ఆతామరయొక్క (౧౫) ఆకువలెనున్న దివ్యవిగ్రహము (వీనిలగుల) వ్యామియనైన
 శ్రీయశస్తిక (౧౮) తేగినవారముకామాయని అడుగుడు (౨౦).

ఈ—మూస్తామ్మబ్బు. శిలకొక్కెనజ్జెయుమ్ కురుకొక్కెనయుమ్ నొక్కొక్క, తన్నుకుక్కెనకుక్కెన నాజ్జె
యొగ్గొక్కొక్క మో? పెనుకేళిర్ ఎన్నెజ్జె.

(తక్కిలమకేళీరకళ) నా ముద్దిలే తుణియుమ్మడి అటుతియాకేక్కెట్టు పోరుక్కో, అవశాన్నమ్ "ఇతు పోను" ఎరుదానాకిల్ ప్రాణన్తలై వరున్దినుక్కొండ్లుకడక్కవుమ్, "వేడ్కో" ఎరుదానాకిల్ నాముముద్దిలే తుణియుమ్మడి అటుతియాకేక్కెట్టు విడుక్కో. (తడమ్మనల్ వాయిరై తేరుమ్, మిక్కజలనమ్మన్దియైయడైయ పొయ్యియిల్ నీరిశే ఇరై తేడుకిటనళి నా యిరున్దత్తుళ్ళుక్కు. (3. ఉపవాసకృశామ్" ఎన్నిటపడియే, ఉపవాసపు తైయూన వెన్నెప్పొలన్దియే, ఇరై మిడల్ దుక్కు క్కీళ్ళిళియుమ్మడియితే యడ్కో పోమ్మచ్చుమ్. (కొక్కినక్కో పురుగిన్దొళ) పురుగు-కొయ్యసినారై. ౪. యాంకపీనాం సహస్రాణి" ఎన్నిటపడియే, కడ్జాల్ కడ్జానల్ తైయడైయ పువ్వుకాళి. "ః?లవన్ తై పోకపట్టోమ్, అవై నక్కరియమ్ తలైక్కెట్టుమ్" ఎరుకత్తియరుక్కుమ్ విషయమ్మై. (రుగిగి మూట్టి క్కళి శ్చెయైయమ్) విరహతప్పై యాయరుక్కిటవెనక్కు, అనక్రమహరమానదేశత్తిల్ ప్రాప్తియిరి తానా! . (తెక్కమలమిత్యాది) అక్కులిర్ తిక్క సిరూన ఉళ్ళిల్ గె * నాశ తడమిరుక్కిటపడి; శివదలర్ న్ద తామై పోలే యిరుక్కిటకణ్ ముతలాన గివావయవజ్జలై యడైయవక; ముతలుజవు ప్పజ్జుళి, అన్నొక్కుక్కు త్తోన్ ద్రై యడైక్కుమ్కై, స్పర్శతుక్కు త్తోన్ ద్రై విఱున్దిరువడికళి, తిరువడికళితే విఱున్దారై సాన్ద్రిన మ్మన్ది పోప్పొక్కుమ్ ముళువల్. (అక్కమల త్తిల పోలున్ది మేని) అవర్ కళుక్కు ఉడ్జినవమారవడివు అనయవజ్జళుక్కు

బీ-4॥ మూన్మాన్యుబ్బి (తక్కులమేయిత్వాది). 'కొక్కినక్కులో' కురుకినక్కులో - తిరుమేనియిడికట్టు - తక్కులమేపేరొక్కలో' ఎన్నపల్లెలోక్కట్టాక్షేత్రపతారిక్ష (శిలకొక్కినక్కుతేయమిత్వాది).

మీశ్రువును “శిశువులమేళన” ఎన్నతుక్కుభావము (నామొద్దిరేయిత్వాది). వివరణము (అవినిన్నుమిత్వాది). .. తదమ్మునల్ “
ఎన్నతిజే - జులసన్నుద్దియునుగూర్చిద్దము. వివరణము (ఉపవాసేత్వాది). కొయ్యిడి - మొత్తెన్నదడి. “ఇన్నక్కాల్” ఎన్నబహుళసన్నాదు
(యాంకిపినామిత్వాది). “యాంకిపినాం సహస్రాణి సుబహూన్యాయితానిచ । ఉత్సర్వాసుమార్గస్తేసేయమాసాదితామయా” ఇతిమన్వ
రక్కాణ్ణీ సేతాంబుద్ధిహినామాత్. మున్దుబహుళవిట్టవైమరుమళపు మాఝియరామల్, కణ్ణుళక్కిశ్చెయిల్లామ్ తూతువిడువా నెన్నెన్న (శిల
వల్లెయిత్వాది). తిరుమాళికిశ్చెయిల్లాన్తెత్తివల్లెక్కిజుతుక్కుభావము (విరహాత్మియైయిత్వాది). వాశ్చెన్నమెన్నత - అవి
యవల్లెల్ తామరయనాల్, అతుకళిరుక్కుమిడమ్ తటాకమెన్నుమత్తల్. “కణ్, కై, కార్” ఎన్నిక్రమతుక్కుభావము (సుతలుచి
త్వాది). అవల్కళుక్కు - అనుభవిస్పార్కు. శ్చెయిల్లామ్ (అవియవల్లెక్కిత్వాది). “కమలత్తిల్” ఎన్నాతే “అక్కమలమ్” ఎన్న
త్వాది.

ఈ.—పరభాగమాన శెన్దామరైయిలై పోలే యాయ్ బు తిరుమేని. వెన్దామరైయెన్నిల్ విజాతీయమెన్దు, (అక్కమ లమ్) ఎన్నిటతు. (అడికళుక్కు) అన్దవవయవశోభైయెయ్మవడివ్వుకై యుక్లాట్టి యెట్టిక్కొడ్డవర్కు, ఇవ్వుడివ్వు కుక్కు త్తోబువై నర్త్తిత్తై ధరిత్తిరుప్పార్ అట్టుత్తైక్కు అయోగ్యరో? ఎన్దు క్కేట్టుప్పొరుజ్జోళ్. అవక్ ౧ * పురుషో త్తమనానాల్, ఇవళ్ ౨ * నారీణా ముత మెయ్యామ్మోతు ఇవ్వుడియై యిరుక్కువేణుమితే. 3.

జీ-అ॥ విశేషి త్తతుక్కుభావమ్ (వెన్దామరైయిత్యాది). ఆతావతు-సామా శ్యేన ‘కమలమ్’ ఎన్దాల్, వెన్దామరైయైయ్మోల్లుమాకై యాలే. వైజాత్యవహారాగ్ధమాక ‘అక్కమలమ్’ ఎన్దు శెన్దామరైయైవిశేషిక్కిటత్తెవడి. ‘కెక్లాకాల్ శెన్దనివాయ్ - తిరుమేని’ ఎన్దవనన్దరమ్ ‘అడికప్పే’ ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (అన్దవవయవేత్త్యాది). కీట్టొక్కత్తుక్కుభావమ్ (ఇవ్వుడివ్వుకుక్కిత్త్యాది). వాచకశబ్దమిల్లాతిరుక్కు ‘వైవర్త్తిత్తైధరిత్తిరుప్పార్’ ఎన్నిటత్తెన్దు (అవక్ పురుషో త్తమనిత్త్యాది). తడమ్మనల్ వాయెన్దుతోడజ్జి అడికట్టు - తక్కిలమే కేరీకళిత్యవ్యయః. 3.

ప్ర-తి.—(కొక్కినక్లాళ్ కురుకినక్లాళ్) సున్దరకాణ్డే [3౦] నీతాంద్యష్టహనూమాక్, ‘యాంకపీనాంసహస్రాణి నుబహూన్యాయ తానిచ’ దిక్షుసర్వానుమార్గస్తే సేయమాసాదితాయా || 3 ||”

తాత్పర్యము.—జలప్రదేశ మందాహారము వెతకుచున్న ఓ! నీటికోళ్ళారా! ఓ! కొంగపక్షులారా! మీరు, శ్రమించు మైనతిరు మూట్కళమందువేంచేసియున్న శ్రియఃపలియొద్దవెళ్ళి, ఈపెను నీవెందుకు సేవసాదించవు? ఎన్దుతామర పూలవంటి నీయొక్క హస్తపాదా స్యసేత్రాది దివ్యావయవములను ఆతామరాకువంటి యాకుపచ్చవర్ణముగలనీతిరుమేనును సేవించుటకీపెను యోగ్యతలేదాయెనుని యొకమా టయడుగుడు.

మూ.—తిరుమేనియడికళుక్కు తీవినై యేవిడుతూతాయ్! తిరుమూట్కళ మెన్దు శ్లొమనకర్ వాయణిముకిల్ కాళ్! తిరుమేనియవట్కరుళీరెన్దక్కాల్ మెత్త. నిరుమేనియొళియకల్ త్తైళివిశుమ్ముకడియమే || ౪||

ఆ.—(తిరుమేని) తిరుమూట్కళ మెన్దు శ్లొమనకర్ వాయ్ అణిముకిల్ కాళ్! తిరుమేని యవట్కరుళీర్ ఎన్దు త్తవై యుళ్ళొ న్నాల్ ము, శుక్లశుక్కు పరమధనమాన తిరుమేనియొళియై యుక్లైయిట్టిప్పిత్తు, అవ్వులల్ నిన్దుమ్ పోకవడుక్కు-మో? ఇత్తెన్దుయొళ్ళొ న్నాలెక్ కెయ్యుమెన్దితాళ్.

అస్య.—అణి ముకిల్ కాళ్ తిరుమూట్కళ మెన్దుమ్ (౩) శ్లొమనకర్ వాయ్ తిరుమేనియడికళుక్కు తీవినైయే (౬) విడు తూతాయ్ అట్టు (౯) తిరుమేని అరుళీర్ ఎన్దుక్కాల్ (౧౨) ఉమ్మై తన్దురుమేనియొళి అకిల్ (౧౫) తైళివిశు మ్ముకడియమే (౧౬)

పన్నీ.—అనన్దరమ్, అట్టకాలేయడిమైకోళ్ళుమవర్క్కు ఎత్తూతాయ్చెన్దు, ఉమ్మడైయ తిరుమేనియైయవళుక్కు పకరియొగన్దు ఒరువారైళొన్నాల్ ఉజ్జళ్ సారూప్యతైయమ్ దేశవాస తైయన్దవిర్క్కుమోవెన్దు శిలమేమర్జశెక్కుటిత్తు వారైళొల్లకితాళ్.

దర్శనీయమానవడివైయడైయ, ముకిల్ కాళ్, ౩ ‘విన్నానార్ వణ్ణుణ్ణోతి తిరుమూట్కళమ్’ ఎన్దుమ్మడి ప్రసిద్ధమాన, (౩) విలక్షణగరత్తిలే వర్తిక్కిటవరాయ్, ౪ ‘రూపమేవాస్యైతన్తహిమాసంవ్యాచప్తే’ ఎన్దువడివుతానే సర్వాధికత్వప్రకాశకమాన చేపి త్తవైయడైయవర్క్కు, అవరోడుఁబుణ్ణాయరుక్కు పనుభవిక్కుప్పెతాతి క్రూరమానపాపతైయడైయనాక్, (౬) విడుకిఱ, తూతరాయ్ చెన్దు, అవళుక్కు, (౯) ఉమ్మడైయనిరతిశయభోగ్యమానవడివై, ఉపకరిత్తరుళీర్, ఎన్దురు ఉక్తినేర్ న్దక్కాల్ (౧౨) పరార్థమాక వారైళొన్న పున్దరై, తానడియిలేయ్మళుక్కుత్తెన్దతన్దురుమేనియొళియై, త్తవిత్తు, (౧౫) విలక్షణమానఅకాళ త్తిల్ వర్తియాతవడిఁబుణ్ణమో?

అర్థము.—అందమైన ఓ! మేఘములారా! తిరుమూట్కళమనెడుతిరునామముగల (౩) సుందరమైనదివ్యదేశమందువేంచేసియు న్న వాఁడును, దివ్యవిగ్రహమునుగనువఱచి లోకులనువశీకరించుకొని స్వామియైనవాఁడునైనశ్రియఃపతికి, చెడ్డపాపముగలనాచేత (౬) పం పఁబడినదూతలై వెళ్ళి, ఆయాహ్వోర్లకు (౯) నీతిరుమేనును ఇమ్ము అనిచెప్పినయెడల (౧౨) మిమ్మును మీశరీరములయందున్నకాన్దిని పోగొట్టి (౧౫) నిర్మలమైనఆకాశమందుండితఱుమునా! (౧౬)

ఈ-నాలామ్బాట్ట. శిలమేఘజ్ఞలై నొక్కి, ఎవారైయై యవనుక్కుచ్చొన్నాల్ ఉజ్జలై దణ్ణిక్కుమో? వెనితాల్.

(తిరుమేనియడికళుక్కు) స్వరూపరూపగుణ విభూతికలై యొట్టియ వడివల్లకాలే సర్వస్వామియెన్ఱు తోన్ బుమ్మడి యిరుక్కిఱవర్కు; వడివల్లకాలేజగ తైయడై య తోట్టిత్తడిమై కొణ్ణిరుక్కిఱవర్కు ఎన్ఱుమామ్ , అవ శాన్ప్రతిపేదిరే" ఎన్నిటపడియే ప్రతికూలర్కు మాకర్వకమా మితే వడివిరుప్పతు. (తీవినైయే విడుతూతాయ్) సర్వసాధారణమాన ఉడమైయిల్లన్ఱు ఉజ్జళికాలిలే విల్లవేణ్ణుమ్మడియాన పాప తైప్పన్ఱైన వెన్ఱుడై య దూతకృత్య త్తిలే యధికరిత్తు. (తిరుమూట్టిక్కళమెన్ఱుమ్) ఆ ర్తరక్షణత్తు క్కాకవన్ఱు సిక్కిఱవిడమెన్ఱు ప్రసిద్ధమానదేశమ్. (శేఱ్ఱునకర్) పరమపద త్రిత్కాట్టి లుణ్ణానవేన్ఱుమ్. శేఱ్ఱునకర్ వాయ్ వర్కిఱ అభియముకిల్ కాళెన్ఱుతల్; శేఱ్ఱునకర్ వాయడికళుక్కు చ్చెప్పమిన్ఱుళెన్ఱుతల్. (తిరుమేనియవల్కరుళిర్) పరార్థమానఉడమై. ఆత్మేష్టత్త తిన్ఱు కొణ్ణుత్తాలాకాతో? ౨ "భక్తానామ్" ఎన్నిటపడియే, ఇప్పుడమ్మ అత్తైప్పటారతన్ఱో? ఎన్ఱుళొల్లుజ్జోళి. కామిని కళుక్కు స్వరూపానికళిత్కాట్టిల్ వడివిలేయితేయవేత్తై. (అరుళిర్) ప్రణయత్వమన్ఱు కుడిపోయిన్ఱు, కృపైయమ్ మున్ఱు త్తితో? (ఎన్ఱుక్కాల్) ౩ "వాచాధర్మమవాప్పుహి" ఎన్ఱుఉజ్జళుక్కురువారైయన్ఱు నేరవేణ్ణవతు? (ఉమ్మై) ఇప్పుడిఉపకారికరానఉజ్జలై. (తన్ఱిరుమేని యొళియకల్ త్తైళివిళుమ్మ కడియుమ్) ఉజ్జళి వడివిల్లకరై యు మ్బాక్కినిర్కలమాన వాకాశత్తినిన్ఱు ముజ్జలై యొట్టుమో? ఉజ్జళుక్కు ఇతుక్కుమున్ఱిల్లత వత్తై యమ్, ఉడ్డా క్కామతోట్టియ, ముణ్ణుళువత్తై త్త విర్తుజ్జలై దణ్ణిక్కుమో? అల్పసాదృశ్యతై తవిర్తు? ౪ "పరమంసామ్యము మ్మో" ఎన్నిటపడియే, సర్వసాదృశ్య తైయుమిలన్ఱు. ఆకాశమాత్ర స్థితికళన్ఱిక్కి, పరమాకాశ తై యున్దారానూ? ఉజ్జళుక్కు య ఉడ్డా మాత్రత్తాలే యెక్కు ముజ్జళుక్కుమ్ ప్రయోజనమొత్తిరుక్కు, అట్టియిరుక్కుడవికోళో?

శ్లో. ౧౧౧౧౧౧౧౧౧౧ (తిరుమేనియత్వాది). "అణిముకిల్ కాళ్ - ఎన్ఱుక్కాలుమ్మై తన్ఱిరుమేని యొళియకల్ త్తైళివిళుమ్మ కడియుమ్" ఎన్ఱుజ్జళుక్కురువారైయన్ఱు త్తవతారిక్తై (శిలమేఘజ్ఞలైయత్వాది).

శ్లో. ౧౧౧౧౧౧౧౧౧౧, ఇత్యధవ్పడియే తిరుమేనియల్ వైలక్షణ్యతై సర్వస్వామి ఎన్ఱుతోన్ బుమ్మడికెన్ఱు మున్ఱినపర్వమ్ ; ఇత్యధవ్పడియే, "అరూపశ్రియాపరమయా" ఇత్యాదిన్ఱోక మనుసన్ఱేయమ్ వడివల్లకాలే జగ తై శేవమాక్కిన స్వామికెన్ఱు ఇరన్ఱామర్థమ్. అరూపాల్లగు యొట్టియ జగ త్తయిడైయ వడివల్లకాలే తోట్టిక్కూడుమావెన్ఱు (అవశా ఇత్యాది). "దృష్టావృత్తంతథాయాన్తం ప్రతప స్థితి పరమా" య గౌర్వం దివే వృత్తి మవశాప్రతిపేదరే" ఇతి సభాపర్వణి, "తీవినైయే" ఎన్ఱుకుక్కుభావమ్ (సర్వసాధారణ మిత్యధ). "ఎన్ఱుమ్మ" ఎన్ఱు ప్రసిద్ధియేతెన్ఱు (ఆర్తరక్షణత్తు క్కిత్యాది). "శేఱ్ఱు" ఎన్ఱు-అమ్మకైచ్చొన్నతుక్కు భావమ్ (పరమపద మిత్యధ). "శేఱ్ఱునక ర్వయన్" అట్టియ నగరత్తిలే వర్కిఱవెన్ఱు శబ్దార్థమ్. శేష్మమిన్ఱుళెన్ఱు - ఆధ్యాహార్యమ్. "భక్తానామ్" ఎన్ఱుత్తై క్కామతోట్టియ అరుళి వ్పరమోకేటార్ (పరార్థమానవిత్వాది). అరుళిర్ - అరుళినాలాకాతో. తిరుమేనిపరార్థమావెన్ఱు (భక్తానామిత్వాది). స్వరూపగుణాదుళిరుక్కు, తిరుమేనియొచ్చొల్లువావెన్ఱెన్ఱు (కామినికళుక్కిత్యాది). తన్ఱిరుమేనియొడ్డా త్తవోళియై యకల్ త్తైయెన్ఱు ఇత్యధ. "కడియుమ్" ఎన్ఱుపిరినిలై యేకారత్తుక్కుభావమ్ (ఉజ్జళుక్కితుక్కిత్యాది). వివరణమ్ (అత్తైత్యాది). "ఎన్ఱుక్కాల్" ఎన్ఱుత్తై క్కామతోట్టియ అరుళి వ్పరమోకేటార్ (పరార్థమానవిత్వాది). ఎనకు-ప్రయోజనమెన్ఱుతు - సత్తైయ; ఉజ్జళుక్కు ప్రయోజనమెన్ఱుతు - పరమసా మ్యమిత్యధ. తిరుమూట్టిక్కళమెన్ఱుమ్ తొడక్కిముకిల్ కాళ్ - తిరుమేనియడికళుక్కు త్తివినైయే విడుతూతాయ్ తిరుమేనియవల్కరుళి ర్వత్తై క్కామతోట్టియ, కడియుమ్ ఎన్ఱుస్వయమాతిల్; అణిముకిల్ కాళ్ - తీవినైయే విడుతూతాయ్-తిరుమూట్టిక్కళమెన్ఱుమ్మై

౧౧౧౧౧౧౧౧౧౧. ౨౧౧౧౧౧౧౧. ౩౧౧౧౧౧౧౧౧౧. ౪౧౧౧౧౧౧౧౧౧. ౫౧౧౧౧౧౧౧౧౧. ౬౧౧౧౧౧౧౧౧౧. ౭౧౧౧౧౧౧౧౧౧. ౮౧౧౧౧౧౧౧౧౧. ౯౧౧౧౧౧౧౧౧౧. "అరూపశ్రియాపరమయా పరమేణామా చ్చిత్రైశ్చైశ్చిరుచిత్రైశ్చవత్శ్చిత్రైః । చిహ్నైరనిహ్నవపరైషరైశ్చైశ్చిన్ఱిచ్చిన్ఱిచ్చేత్వయివపశ్చిత ఈశిత్యత్వమ్".

౧౬౮ తిరువాయ్ మొళి.—౯ - ప - ౭ - తి - ఎజ్జానల్ - ౫ - పా - తెలివిగుమ్మ వాల్మీకినజ్జల్.

జీ-ఆ॥ నకర్ వాయ్ వర్తిక్కిరి-తిరుమేని యడిటుక్-తిరుమేనియట్టురుళిర్, ఎన్దుకెప్పమిన్దల్ ఎన్దుక్కాల్, ఉమ్మైయెన్దు తొడన్దొకడి యమే ఎన్దువుమూత్. ఇతుక్కుస్సాపదేశమాక, ౧౬-పూర్ణనాల్” ఇత్యాది చూర్తెయననభేయమ్, ౪.

ప్ర-తి.—సభాపర్వణి, “దృష్ట్యాకృష్ణంతథాయా న్తం ప్రతపన్తమివోజసా । యథార్థం కేశ వేప్యన్తిమవశాగ్గప్రసాదేచరే” — ము. పనిపది [౩-౧-౩.] “యదాపశ్యంతపశ్యతేనక్తవర్ణంకర్తామిశంపురుషం బ్రహ్మయోనిమ్ । తదావిద్యాన్ పుణ్యవావేవధూయనిరర్హణః తరమం సామ్యమపైతి.”

తాత్పర్యము.— ఓ! మేళుములారా! మీరు తిరుమాట్టిక్కరిమందు వేంచేసియున్న స్యామియెద్దకెల్లి, “అత్తొల్లమనీరేమేమోనా సంక్షేపించునట్టిము” అని చెప్పవచ్చు. ఇంతమాత్రము చెప్పినందునమిమ్మును దేహకాన్ది బోగొట్టియూకాశ ముండుడి నెట్టికొట్టియూ.

మూ — తెలివిగుమ్మక శత్రుత్వ తీవ్రత తీవ్రతైత్తుమిన్నలకుమ్ । బిళిముకిల్ కాళ్ తిరుమాట్టిక్కరిమైత్తై యు ము నోరుకొర స్కాల్ తెలివిగుమ్మ తిరునాడా తీవినై యేమనత్తుతై యుమ్ । తుళివార్ కిమ్మిల్లూర్ కెన్మామైత్తై తుళి శేప్పమిన్దల్ ౫॥

ఆ.—(తెలివిగుమ్మ) అవకుక్కురుళిరన్నవమైయుమో! ఎన్నారకురుళిరన్న వేడ్డొప్పువన్నెల్; యామోరుళియెన్దువుమ్ యుమ్మిరునాడాకక్కణ్ణు నీరుకొరటిర్, అవకుక్కురుళిర్ ఎన్దుకొల్లికో శిన్దితాళ్.

పద్య — తెలివిగుమ్మ కడిగోడి తీవతైత్తు (౨) మిక్ ఇలగిమ్ బిళిముకిల్ కాళ్ తిరుమాట్టిక్కరిమైత్తై (౩) తుళివార్ కిమ్మిల్లూర్ కెన్మామైత్తై (౪) తిరునాడా తీవినైయే మనత్తు తైత్తుయిమ్ (౫) తుళివార్ కిమ్మిల్ (౬) ఎన్దుకొల్లికో శిన్దితాళ్ (౭) తైత్తై శేప్పమిన్దల్ (౮)

పద్య.— అనన్దరమ్, ఎరనవోయిళిబాచ్యమాన నిరంతయు ॥ విభూతియిల్ ఇరుక్కమాపిన్దల్ ఎన్దుక్కొర స్కాల్ ముమ్మ ఎకతూతాయ్చెన్దు వాల్మొల్లమైత్తై ఎన్దు ఉమ్మైయెన్దు యేపాల్ తు చొల్లొకకాళ్.

నిర్వచమానవాకాశ తైత్తై, నిలత్తిలనడస్సారబొత్తై ఎకకార్యత్తుక్కత్తిరిక్కటి కొళన్దులొమ్మడికడెత్తై స్థానం, అంతామిక్ విశేష్టానిజ్జు, అత్తైచండివిలము వశిర్నన్దోర్ ముమ్మడియా ముల్ కాళ్! అమూత్తిక్కరిమైత్తై (౧) ముమ్మ వాసత్తై, సాశీబ్యసౌలభ్యాదివిలక్షణగుణజ్జన్మతైత్తయైదయ రాయ్, పుమలమన దివ్యకాశ తైత్తై, (౨) నిలత్తిలనడస్సారబొత్తై, (౩) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౦) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౧) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౨) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౩) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౪) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౫) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౬) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౭) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౮) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౯) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౨౦) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౨౧) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౨౨) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౨౩) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౨౪) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౨౫) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౨౬) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౨౭) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౨౮) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౨౯) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౩౦) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౩౧) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౩౨) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౩౩) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౩౪) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౩౫) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౩౬) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౩౭) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౩౮) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౩౯) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪౦) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪౧) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪౨) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪౩) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪౪) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪౫) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪౬) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪౭) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪౮) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౪౯) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫౦) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫౧) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫౨) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫౩) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫౪) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫౫) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫౬) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫౭) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫౮) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౫౯) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬౦) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬౧) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬౨) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬౩) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬౪) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬౫) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬౬) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬౭) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬౮) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౬౯) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭౦) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭౧) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭౨) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭౩) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭౪) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭౫) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭౬) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭౭) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭౮) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౭౯) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮౦) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮౧) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮౨) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮౩) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮౪) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮౫) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮౬) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮౭) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮౮) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౮౯) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯౦) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯౧) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯౨) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯౩) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯౪) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯౫) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯౬) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯౭) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯౮) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౯౯) ముమ్మడియా ముమ్మడియా, (౧౦౦) ముమ్మడియా ముమ్మడియా.

పద్యము.—నిర్మలమైన ఆకాశమందు శీఘ్రముగావణిగిడి, అగ్నిచక్రమునలె (౩) మోముపులు ప్రకాశించుచున్న ఓ! ములసల ము ములారా! తిరుమాట్టిక్కరిమంద (౯) నిత్యవాసముజేయువాడును సుందరమైన కాన్తిక నాడును నిర్మలాకాశమునందరమొకటమును (౧) విభూతిగాగలవాడును, పాపియైన నాయొక్క స్వాధయందు నిత్యవాసముజేయువాడును, (౧౨) విభువులు ప్రవహించుచున్న (౧౩) కల (౧౪) శిఖాబంధముగలవాడునైన శ్రీయశపతికి నాదూతివాక్యమును చెప్పవచ్చు. (౧౫)

ఈ — అజ్ఞామ్బట్టు. “ఎజ్జాన్దైయై అవనజ్జీరెక్కుమోగి” ఎన్దురున్దనవాక; పరమపద త్తిట్టన్దిన మున్దల్ శ్లో యెన్దుక్కలిలే పణ్దినవక్ అజ్జీరెయిత్తోయా, ఆనపిన్దుఎక్కాక పురువారై విజ్ఞాప్తజ్జైయై నేలు మెన్దికాక.

జీ-ఆ॥ అజ్ఞామ్బట్టు (తెలివిగుమ్మత్యాది). ఇతిలమ్ కీట్టిత్తిత్తిత్తిన్దు మేళున్దైయై తూతువిడుక్కయోలే, అతుక్కిరెన్దు విరుమ్మతిరునాడా తీవినైయే మనత్తుతై యుమ్” ఇత్యాదియైయుమ్, “ఎకతూతురత్తల్ శేప్పమిన్దల్ ఎన్దుతైయై ముమ్మడియా ముమ్మడియా (౧) విజ్జో వారైయైత్యాది. “తిరుమేని యొలియన్దోర్” ఇత్యాదియాలే ఇవో భయశక్తైదైప్పిఱప్పిత్తై యుమ్, అత్తైక్కొట్టియై జ్జో, ఎజ్జో వారైయై అజ్జీరెక్కుమో! ఎన్దురున్దనవన్దవడి.

(౪౩) తిరునామము — ప - ౭ - తి - ఎన్దానల్ - ౫ - పా - తెలివిశుమ్ము వ్యాఖ్యానం. ౧౭౯

ఈ.—(తెలివిశుమ్ముకడితోడి) నిర్మలమాయనిరాలమ్మనమానవాకాశ త్రిలే, భూమియిలేనచ్చరిత్రాప్పలేకడు
 వక్షయి లేనచ్చరిత్తు. ఇంద్రభీకర్తవైయెల్లామ్ శక్తకార్యత్తుక్కుడ లెన్దిరుక్కితాల్. (తీవలైత్తుమిన్నిలకుమ్) కొళ్ళి
 వట్టమ్మోలే మిళవిళక్కానిట్టిట. త్తవడివిలిరుట్టిక్కు క్కైవిళక్కుక్కొడ్డు తిరివాలైప్పోలే యాయిల్ మిన్ని
 కొడ్డు, సచ్చరిక్కిటవడి. (ఒలిముకిల్ కాల్) పరిభాగత్రాలేలమ్మకితానవడివై యుడై యముకిల్ కాల్! (తిరుమూర్తక్క
 లత్తుయై యుముణ్ శుడర్ కు) తిరుమూర్తక్క త్రిలేనిత్యనానమ్మణ్ణుకై యాలేపుకర్ మిక్కిరుక్కిటవర్ కు. అవ్ వడి
 పుకుం ప్పొలియాయితే ఉణ్ణల్ వడివిరుప్పతు. (తెలివిశుమ్ముత్యాది) పరమపద త్రిపుణ్ణుమ్ వ్యామోహత్తైయెన్నెళ్ళేలే
 ప్పణ్ణైవ ర్తియానిన్టా. (తీవినైయే) నెళ్ళేలేవకాకియానిట, కాణచెన్ణాతపడి పాపత్తై ప్పణ్ణినే. ఇతుక్కు, శిల్
 ద్రాల్ కొడ్డా, “కొమ్మతుపరుత్తియాక అక్లాడిపారిత్తు, తనక్కుపరమపదజ్జలవిరుక్కై యాయరుక్కు అత్తైక్కాట
 డై కొడ్డు సన్నిహితరైప్పోలేయరుక్కు ఎన్నెళ్ళేలే ప్రకాకియానిన్టా” ఎన్దు. ఇతుతా ఇతిరుపాయ్ మొట్టిక్కు
 చొన్న వాక్యార్థ త్తోడుశేరాతు; ఒరోరవనరజ్జలిలేశొల్లిప్పోమ్వారైయితే. (తుళివార్ కళ్ కుల్లూర్ కు) తుళియొ
 మ్మకుమ్ మధునై యుడైతాన తిరుక్కుల్లై యుడైయవర్ కు. వల్లార్ పూముడిత్రాల్ పూతోల్ మ్మక్కడవత్తిక్కే
 మధునైయొక క్కాణుమత్తనైయితే. (ఎత్తూతురై తల్ శేప్పమినే) తలైయిఱ్ఱు చ్చరుకాయరుక్కిట వె
 దూత వాక్యత్తైయవర్ కు చొల్లుజ్జోళ్, అభినివిష్టరాయ్ త్రామేవరువారాక చొల్లినైత్తు, ఇప్పోతుతూతువిడివిరుక్కిట
 పడియై యతివియుజ్జోళ్.

౫.

జీ-అ॥ “విశుమ్ము” ఎన్దుత్తుక్కర్థమ్ (నిరాలమ్మనమానవైత్తు) “కడితోడి” ఎన్దువిశేషిత్తుక్కు భావమ్ (ఇంద్రభీనిత్యాది). తీవలైత్తు-
 తీవలైత్తుప్పోలే; కొళ్ళివట్టమ్మోలే. కొళ్ళివట్టమ్ - అలాతచక్రమ్. “మిన్నిలకుమ్” ఎన్దుతుక్కు భావమ్ (తత్ వడివిలిత్యాది). మిన్నోడే
 కూడుకైయార్ వద్ద పరిభాగత్రాలేయెన్దువడి. ఒలి - అమ్మ. “ఒలిముకిల్ - ఒల్ శుడర్” ఎన్దు పదచ్చేర్ త్తిక్కు భావమ్ (అవ్ వడివు
 క్కిత్యాది). “తీవినైయే” మనత్తై - తెలివిశుమ్ము తిరునాడాకొడ్డు - ఉత్తైయమ్” ఎన్దుమున్దిగ నిర్వాహమ్. మనత్తైయైయ
 నిట, “తీవినై” ఎన్దిటతెన్నెన్దు (నెళ్ళేలేయిత్యాది). వెలుప్పాకతాత్పర్యానరమ్ (ఇతుక్కిత్యాది). “తెలివిశుమ్ము తిరునాడాయరుక్కు
 తీవినైయే” మనత్తైయమ్” ఎన్దు శిల్ ద్రాల్ కొడ్డా నిర్వాహమ్. కొమ్మతుపరుత్తియాక-పరుత్తికొమ్మిలేయరుక్కు-చెయ్ తే. అక్లాడి
 పారిత్తు - అతుపుడైయెనానాయ్ ఆత్మైవిఱ్ఱుక్కడెవరప్పి అళప్పతు విలైవేళువతామాప్పోలే యెన్దువడి. అక్లాడిపారిత్తు - పారిత్తా
 ప్పొలే యెన్దుకూట్టవతు. దూత ప్రకరణత్రిలే వెలుప్పాకచొల్లుకీటతు ఉచితమా ఎన్దిటకడైయిలే యరుళిచ్చెయ్ కిటార్ (ఇతుతాని
 త్యాది). ఇతుతానెన్దు - “మనత్తైయైవారైప్పోలే” ఎన్దువెలుప్పాకచొల్లువతుతానెన్దువడి. వాక్యార్థత్తోడెన్దు - ఇతిప్రవేశ త్రిలే
 “వడివట్టకుమ్ గుణజ్జుమ్ పదోబాకాకతూతువిడుకితాల్” ఎన్దువాక్యార్థత్తోడు శేరాతెన్దువడి. అనాలితెజ్జనే శేరుమ్మడియెన్న (ఒరోర
 వనరజ్జలిలే యిత్యాది). కుల్లీలేపూవొట్టియమధువుణ్ణొనెన్దు (వల్లారిత్యాది). కీర్తప్పదత్తోడే “ఎ” ఎన్దుతెక్కుట్టిభావమ్ (తలైయిలి
 త్యాది). అవనై “తుళివార్ కళ్ కుల్లూర్” ఎన్దుయాలే ప్రతికోటియాక (తలైయిఱ్ఱుచ్చరుకాయ్) ఎన్దిటార్. “తూతురై తల్” ఎన్దు
 కుక్కు భావమ్ (అభినివిష్టరాయ్ యిత్యాది). క్రమేణాస్వయః.

౫.

తాత్పర్యము.—ఆకాశమందతివేగముగ సంచరించుచు అలాతచక్రమువలె మెతీయుచు జ్వలించుచున్న ఓ! మేఘములారా! తిరుమా
 ట్టిక్కళమందువేచేసియున్నవాడు నాహృదయమందు పరమపదమునందువలె మిక్కిలియాసక్తిగలవాడై ప్రవేశించివాసముజేయువాడు
 గాన మీమాటకుదప్పక సంగీకరించును, మీరేమిసందేహింపవలదు వెళ్ళిచెప్పఁడు.

౫.

(౪౩) తిరునామము — ౯ - ప - ౭ - తి - ఎక్సానత్ - ౫ - పా - తెలివిశుమ్ము వ్యాఖ్యానజ్ఞ. ౧౭౯

ఈ. — (తెలివిశుమ్ముకడితోడి) నిర్మలమాయనిరాలమ్మనమానవాకాశ త్రిలే, భూమియిశేనఞ్చరిత్రాప్సలేకడు నడైయిశేనఞ్చరిత్తు. ఇనన్ద్రీకత్వరైయెల్లామ్ శకాకార్యత్తుక్కుడ తెన్దిరుక్కితాల్. (తీవనైత్తుమిన్నిలకుమ్) కొచ్చి వట్టమ్మోలే మిక్విశక్కానిట్టి. తన్దవిలిరుట్టిక్కు కైవిశక్కుక్కొణ్ణు తిరివనైప్పోలే యాయిన్దుమిన్ని కొణ్ణు, నఞ్చరిక్కిటవడి. (ఒలిముకిల్ కాల్) పరభాగత్తాలేఅమ్మకితానవడినై యుడై యముకిల్ కాల్! (తిరుమూర్తక్క ఛత్తైయు మొణ్ శుడర్ కుక్కు) తిరుమూర్తక్క త్రిలేనిత్యనానమ్మణ్ణుకై యాలేపుకర్ మిక్కిరుక్కిటవర్ కుక్కు. అన్దవడి పుక్కు పోలియాయితే ఉజ్జల్ వడివిరుప్పతు. (తెలివిశుమ్ముత్యాది) పరమపద త్తిఱ్ఱుణ్ణుమ్ వ్యామోహత్తైయెన్నెళ్ళేలే ప్పణ్ణివ ర్తియానిన్టా. (తీవనై యే) నెజ్జలేప్రకాశియానిట్ట, కాణవైన్జాతపడి పాపత్తై ప్పణ్ణినే. ఇతుక్కు, శిల్ద్రో హోకొణ్ణా, “కొమ్మతుపరు త్తియాక అక్లాడిపారిత్తు, తనక్కుపరమపదజలవిరుక్కై యాయరుక్కు అత్తైక్కాట్ట డైకొణ్ణు సన్నిహితరైప్పోలేయిరుక్కు ఎన్నెళ్ళేలే ప్రకాశియానిన్టా” ఎన్ట. ఇతుతా ఇత్తిరువాయ్ మొణ్ శక్కు చ్చొన్న వాక్యార్థ త్తోడుశేరాతు; ఓరోరవసరజ్జలిలేశొల్లిప్పోమ్ వారైయితే. (తుళివార్ కళ్ కుల్లూర్ కుక్కు) తుళియొ మ్మకుమ్ మధునై యుడై తాన తిరుక్కులై యుడై యవర్ కుక్కు. వల్లార్ పూముడిత్తాల్ పూతోన్ ద్రక్కడవతన్ది కే మధువైముక క్కాణుమ త్తనై యితే. (ఎత్తూతురై తల్ శెప్పమినే) తలైయిఱ్ఱు చ్చరుకాయరుక్కిట నెక దూత వాక్య త్తైయవర్ కుక్కు చ్చొల్లుజ్జోళ్, అభినివిష్టరాయ్ తామేవరు వారాక చ్చొల్లివైత్తు, ఇప్పోతుతూతువిడవిరుక్కిట పడియై యటివియుజ్జోళ్.

౫.

జీ-అ॥ “విశుమ్ము” ఎన్ఱతుక్కర్థమ్ (నిరాలమ్మనమానవైత్తు) “కడితోడి” ఎన్ఱవిశేషిత్తుక్కు భావమ్ (ఇనన్ద్రీనిత్యాది). తీవనైత్తు- తీవనైత్తాప్సలే; కొచ్చివట్టమ్మోలే. కొచ్చివట్టమ్ - అలాతచక్రమ్. “మిన్నిలకుమ్” ఎన్ఱతుక్కు భావమ్ (తన్దవిలిత్యాది). మిన్నోడే కూడుకయాలవన్ద పరభాగత్తాలేయెన్దవడి. ఒలి - అమ్మ. “ఒలిముకిల్ - ఒన్ శుడర్” ఎన్ఱ పదచ్చేర్ త్తిక్కు భావమ్ (అన్దవడిపు క్కిత్యాది). “తీవనైయే మనత్తై - తెలివిశుమ్ము తిరునాడాకొణ్ణు - ఉత్తైయుమ్” ఎన్ఱమున్దిస నిర్వాహమ్. మనత్తేయైయై యా నిట్ట, “తీవనై” ఎన్ఱిటతెన్నెన్న (నెజ్జలేయిత్యాది). వెణుప్పాక తాత్పర్యాన్తరమ్ (ఇతుక్కిత్యాది). “తెలివిశుమ్ము తిరునాడాయరుక్కు తీవనైయే మనత్తైయైయుమ్” ఎన్ఱ శిల్ద్రో హో కొణ్ణా నిర్వాహమ్. కొమ్మతుపరు త్తియాక-పరు త్తికొమ్మిలేయిరుక్కు చ్చెయ్ తే. అక్లాడి పారిత్తు - అతుపుడైవైయానతాయ్ అత్తైవిఱ్ఱక్కడైపరప్పి అళప్పతు విలై పేనుతామాప్పోలే యెన్దవడి. అక్లాడిపారిత్తు - పారిత్తా ప్పోలే యెన్ఱుక్కుట్టవతు. దూత ప్రకరణత్తిలే వెణుప్పాక చ్చొల్లుకిటతు ఉచితమో ఎన్ఱిటశక్తైయిలే యరులిచ్చెయ్ కితార్ (ఇతుతాని త్యాది). ఇతుతానెన్ఱతు - “మనత్తైవారైప్పోలే” ఎన్ఱ వెణుప్పాక చ్చొల్లువతుతానెన్దవడి. వాక్యార్థత్తొడెన్ఱతు - ఇతిప్రవేశ త్తిలే “వడిపట్టుకుమ్ గుణ్ణుకుమ్ పద్రో శాకత్తుతువిడుకితాల్” ఎన్ఱ వాక్యార్థత్తోడు శేరాతెన్దవడి. అనాలితెజ్జనే శేరుమ్మడిదొన్న (ఓరోర వసరజ్జలిలే యిత్యాది). కుల్లలిలేపూవొడ్డియమధువుట్టావెన్న (వల్లారిత్యాది). కీర్త్వదత్తోడే “ఎత్” ఎన్ఱ తెమ్మట్టిభావమ్ (తలైయిలి త్యాది). అవనై “తుళివార్ కళ్ కుల్లూర్” ఎన్ఱయాలే ప్రతికొటియాక (తలైయిఱ్ఱు చ్చరుకాయ్) ఎన్ఱిత్తార్. “తూతురై తల్” ఎన్ఱతు క్కు భావమ్ (అభినివిష్టరాయ్ త్యాది). క్రమేణాస్యయః.

౫.

తాత్పర్యము. — ఆకాశమందతివేగముగ సంచరించుచు అలాతచక్రమువలెమెఱియుచు భ్రమించుచున్న ఓ! మేఘములారా! తిరుమా ధ్మీకళమందువేంచేసియున్నవాడు నాహృదయమందు పరమపదమునందువలెమిక్కిలియాసక్తిగలవాడై ప్రవేశించివాసముజేయువాడు గాన మీమాటనుదప్పక సంగీకరించును, మీరేమిసందేహించవలదు వెళ్ళిచెప్పుడు.

౫.

మూ.—తూతురై తల్ శెప్పమిన్ శర్ తూ మొట్టి వాయ్ వణ్ణినజ్జల్ !

పోతిరై త్తుమతునుకరుమ్ పొట్టిల్ మూట్టిక్కళత్తుత్తయిన్ !

మాతరై త్తమ్మార్ పక తేవై తార్ క్కణ్ణ వాయ్ మాన్ ధ్రమ్ !

తూతురై తల్ శెప్పతిరేల్ శుడర్ వళై యుజ్జలై యుమ్ ||

౬||

ఆ.—(తూతురై తల్) తూ మొట్టి వాయ్ వణ్ణినజ్జల్ ! ఎన్నడైదు శుడర్ వళై యుమ్ కలైయుమ్ పొట్టిల్ వేణుమ్. శొల్లుమిడి త్తిల్, అవళుజ్జవైరైదు అనాదరియామ్, పిరాట్టిసన్నిధియిలే వైత్తుచ్చొల్ల వేణుమ్ ఎన్ఱిణాళ్.

౭.

ఆస్వ.— తూ మొట్టి వాయ్ వణ్ణినజ్జల్ పోతిరైత్తు (౩) మశునుకరుమ్ పొట్టిల్ మూట్టిక్కళత్తు (౬) శ్శాయమ్ మాతరై త్తిమ్ మార్ పక తేవై తార్ క్కు (౯) ఎక వాయ్ మాన్ ధ్రమ్ తూతురై తల్ శెప్పతిరేల్ (౧౨) శుడర్ వళై యుమ్ కలైయుమ్ (౧౫) తూతురై తల్ శెప్పమిన్ శర్. (౧౭)

ఆస్వి.— అనన్దరమ్, నిత్యసపాయనియాన పిరాట్టియై త్తిరుమార్వితే యుడైయిర్ క్కు, ఉజ్జళ్ వాయ్ వేణుమ్ పుడియచ్చేర్ త్తియిలే శొల్లుజ్జోళ్ ఎన్ఱు, శిలవణ్ణుకళై క్కుటిత్తుచ్చొల్లకిణ్ణాళ్.

కన్దలల్ పేచ్చిల్ వాయ్ పైయుడైదు, వణ్ణినజ్జల్ ! పుష్పవికాసనకైయిల్ హర్షత్రాతేకోలాచాలమ్ పుణ్ణిక్కొన్ఱు, (౩) ఉజ్జళ్ క్కు మధుపానమ్ పుణ్ణిలామ్ పుడియాన, పొట్టిలైయుడైతాన, తిరుమూట్టిక్కళత్తిలే, (౬) ఎర్రిప్పారాయ్, ౧౫ నారీణాముత్తమైయానలచ్చియై, అవళుమ్ ౨ “అకలకిలేళ్” ఎన్నుమ్ పుడిభోగ్యూన తన్త్తిరుమార్వితే నిత్యవాసమ్ పుణ్ణిమ్ పుడినైత్తనర్ క్కు, (౯) ఎక వాక్కిణ్ పాశురమాన, దూతవాక్యతై, చొల్లపార్ త్తిణ్ణోళాకిల్. (౧౨) ఉజ్జలమాన, వళైయైయుమ్, వచ్చైయైయుమ్ (౧౫) తూతుక్కుప్పాశురమాక, చొల్లుజ్జోళ్. (౧౭)

ఆర్థము.— మధురమైన, మాటలను ముఖమందుగల ఓ ! తుమ్మెదలసమాహమలారా ! పుష్పములయందు శబ్దించుదు (౩) వాకరన్దమును బాసముఁజేయఁదగిన తోటలుగల తిరుమూట్టిక్కళమందు (౬) నిత్యవాసముఁజేయుచున్నవాఁడును, శ్రీదేవిని తనయొక్క ఎన్నలమందే యుంచుకొనినవాఁడునైన శ్రియఃపతికి నాపాశురమైన దూతవాక్యమును చెప్పితిరేని (౧౨) ఉజ్జలమైన కంఠములను వచ్చైయులను (౧౫) దూతవాక్యముగా చెప్పఁడు. (౧౭)

ఈ — ఆతామ్బాట్టు. శిలవణ్ణుకళై క్కుటిత్తు ఉజ్జళ్ వారై విలై చ్చెల్లుమ్ పుడి పిరాట్టిసన్నిధియిలే శొల్లుజ్జోళ్ దూతవాక్యతై యెన్ఱిణాళ్.

(తూతురై తల్ శెప్పమిన్ శర్) ఎక దూతవాక్యతై యతివిక్రవమైయుమ్, శొల్లువరవేణ్ణా. (తూ మొట్టి వాయ్ వణ్ణినజ్జల్) ఇనియపేచ్చై యుడై యవణ్ణుకాళ్ ! అవననాదరిక్కిలుముజ్జళ్ పేచ్చినిమైయాలే నర వేణ్ణుమ్ పుడియితే పేచ్చిరుప్పతు. పెరుమాళు మిళైయ పెరుమాళుమ్ కై యుమ్ విల్లుమాయ్ వరుకిఱపడియెక్కొన్ఱు, “ఇవర్ కళ్ వాలివరవిడ వరుకిణ్ణార్ కళ్?” ఎన్ఱజ్జి మహారాజర్ నాలుమున్ఱు యోజనమవ్వరు కేయోడ, మీన్ఱుచన్ఱు కైవేళం దుగళింసుళించనో, ఎన్ఱువిజాతీయమానవిరణ్ణుతలై యుమ్ పొరున్ఱుమ్ పుడియాక ర, అధనంస్కారనంసన్ఱు” ఎన్ఱిఱపడియే

జీ-అ|| ఆతామ్బాట్టు (తూతురై తల్ శెప్పతిరై). “వణ్ణినజ్జల్ - మాతరై త్తమ్ మార్ పక తేవై తార్ క్కు” ఇత్యాద్యన్ఱుకొన్ఱు. శొల్లుజ్జోళ్ తై (శిలవణ్ణుకళై యిత్యాది).

“శెప్పమిన్ శర్” ఎన్ఱతుక్కుభావమ్ (ఎక దూతవాక్యతై యిత్యాది). “తూయతానమొట్టియై వాయితే యుడైయవణ్ణినజ్జల్” ఎన్ఱు విశేషిత్తతుక్కు భావమ్ (అవననాదరిక్కిలుమిత్యాది). ఇప్పడిపేచ్చిలినిమైయాలే పొరున్ఱి నాదర్జ్జోవెన్న (పెరుమాళుమిత్యాది). “ఇన్ఱు వయస్యోసినద్యోమే హ్యోకందుగిళింసుళిచ్చనో | సుగ్రీపంరాఘపౌవాక్య మిత్తువాచ ప్రహృష్టవత్” ఇతికిష్కిన్దాకాణ్డీ. “అభ్యుదయస్సాగర సంపన్నోహనూమాన్ సచివోత్తమః | ఉవాచవచసంశ్లక్ష్య మర్థవన్త ధురంలఘుః” ఇతియుద్ధరాణ్డీ అభయప్రదానప్రకరణే.

తిరు వాయ్ మొట్టి.— ౯ - ప - ౭ - తి - ఎక్లానల్ - ౭ - పా - శుడర్ వలై యుమ్ వ్యాఖ్యానం. ౧౭౧

ఈ.—వారై శొన్నానితే. (పోతిరై తుమతునుకరుమ్ పొట్టిల్) పూక్కళితే ఇనై త్తుక్కొణ్ణుమధుపానమ్మణ్ణుమ్ పొట్టిలె న్నుతల్; పోతిలే - కాల త్తిలేయెన్నుతల్. ఉజ్జరుక్కు మీట్టియిలేయాకవుమ్ వేడ్డా, ౧ * దధిముఖాదికళ్ కావ్నా రుమిన్దై, మున్నుమధుపానమ్మణ్ణుకెటవర్ కళోడే మధుపానమ్మణ్ణ వమైయుమ్. (మాతరై త్తన్నార్ పక త్తే వై త్తా ర్ కుక్కు) నీజ్జళ్ శొల్లుమ త్తనై యే వేణ్ణువతు. ఉజ్జళ్ వారై కేట్టిరుక్కువుమ్, కేట్టుక్కొణ్ణాడుకై క్కుమ్ పురుషకా ముణ్డెన్దై. (ఎక వాయ్ మాన్ ద్రమిత్యాది) ఎక పాశురమాన దూత వాక్య త్తైవొల్ల ప్పార్ త్తికోళాకిల్, ఎన్నునై యవళ కియ వలై యుమ్ కలై యుమ్ శిధిలమానపడియై చ్చొల్ల జ్జోళ్. శెప్పతికోళాకిల్, అతుతానే యెనక్కుచ్చుడర్ వలై యుమ్ కలై యుమ్ మెన్నుతల్. అత్తివిక్కుమతేకుత్తై, అనర్ వరపుతప్పాతు. ౬.

తీ-అ॥ కిష్కిన్ధాకాణ్డెత్తిలే తిరువడిఇరుతలైయుమ్ పారున్దొన్నొళ్ళోకమ్-౨-“సంస్కారక్రమసంపన్నా మద్రుతామవిలమ్బితామ్. ఉచ్చార యతికల్యాణీం వాచంహృదయపార్షణీమ్” ఎన్దిఉళ్ళోకమాయరుక్కు, యుద్ధకాణ్డెత్తిల్ “అథసంస్కారసంపన్నః” ఇత్యాదిళ్ళోక త్తైయెదు త్తె, స్వప్తపూయరుక్కైయాల్. ((వారై శొన్నానితే) తిరువడియై స్తవడి. పోతు - పూవుమ్, కాలముమ్. కాలత్తిలే - ఆలరుకెట కాలత్తిలే. ఇత్తాల్ భావమ్ (ఉజ్జరుక్కిత్యాది). మున్నుమధుపానమ్మణ్ణుమవర్ కళ్ - నిత్యనూరికళ్. “మాతరై” ఇత్యాదిక్కుభావమ్ (నీ శిత్యాది). వాగ్మమాన్ ద్రమ - పాశురమ్. “తూశురై త్తల్ శెప్పతిలే శుడర్ వలైయుమ్ కలైయుమ్ - శెప్పమిన్దళ్” ఎన్దు మున్దిన యోజనై, “శెప్పతిలే - అతువేయెనక్కుచ్చుడర్ వలైయుమ్ కలైయుమ్” ఎన్దిరత్తామ్ యోజనై. ముతల్ యోజనైయిల్, “శెప్ప మిన్దళ్” ఎన్దు - ఆనుపదమ్; ఇరత్తామ్ యోజనైయిల్, “అతువే” ఎన్దు భావార్థమ్. శెప్పకై శుడర్ వలైయుమ్ కలైయుమామెన్దై (అత్తివిక్కుమతేయిత్యాది). తూ మొట్టివా మెన్దుతోడన్ది మార్పక త్తేనైత్తార్ క్కు - ఎక వాయ్ మాన్ ద్రమాన తూతురై త్తల్ శెప్పమిన్దళ్. తూతురై త్తల్ శెప్పతిలే శుడర్ వలైయుమ్ కలైయుమ్ పానపడియై - శెప్పమిన్దళ్ ఎన్దు స్వయమాతల్; తూతురై త్తల్ శెప్పతిలే - అతు తానే ఎనక్కుచ్చుడర్ వలై యుమ్ కలైయుమ్ మెన్నుతల్. ౬.

ప్ర-తి,—(తూ మొట్టి వాయ్ వణ్డికణ్డోళ్) కిష్కిన్ధాకాణ్డె [౫] “త్వంవయస్యోసి † సద్యోమే హ్యేకంరుక్మఖంసుఖంచనా । సు గ్రీవంరాసుపూవాక్యమిత్తువాచ ప్రహృష్టవత్ ॥ ౧౮౫ ॥” — యుద్ధకాణ్డె [౧౭] అభయప్రవాసప్రకరణే. “అథసంస్కార సంపన్నో హనూమాన్ సచివోత్తమః । ఉవాచపదసంశ్లక్ష్య మర్థవన్తద్గురంలభమ ॥ ౪౮ ॥” ఇత్యయంళ్ళోకః స్తోత్ర దృష్టాంతలయోక్తః. [రా-కీ-౩]. “సంస్కారక్రమసంపన్నా మద్రుతామవిలమ్బితామ్ । ఉచ్చారయతికల్యాణీంవాచం హృదయపార్షణీమ్॥ ౩౨ ” ఇయత్స్యం ణ్డోకం, కిష్కిన్ధాకాణ్డెప్రాకరణికః. ౬.

తాత్పర్యము.—మధురాలాపములుగల ఓ! తుమైదలారా! సుందరములైన తోటలుగల తిరుమూర్తికళమందు పిరాట్రితోడగూడ వేంచేసియున్న శ్రియఃపతికి “నీవిరహముచేత నాహ్వానము కంకణములును వస్త్రములునుజారిపోయినవి” అని చెప్పెడు. ౬.

మూ.—శుడర్ వలై యుజ్జలై యుజ్జొణ్ణురువిన్దై యేన్ తోళ్ తుజ్జన్దై పడర్ పుకత్తొన్దిరుమూర్తికళత్తుత్తై యుమ్మణ్ణయక్కో! శుడర్ పవళ వాయనై క్కణ్ణొరునాళోర్ తూయ్ మాన్ ద్రమ్ । పడర్ పొట్టిల్ వాయ్ క్కురుకినక్కాళెనక్కొన్దుపణియారే ।

ఆ.—(శుడర్ వలైయుమ్) పడర్ పొట్టిల్ వాయ్ క్కురుకినక్కాళో! ఉన్నభూకాలే యవనై పకిరిత్తు అనళోడే కలన్దు పిన్నై యవనైత్తు ఉన్దు పేపుకత్తొక్కొణ్ణురుక్కిలవిరుప్ప ఉనక్కు ప్పొరుమో వెన్దు శొల్లికోళెన్దితాళ్. ౭.

అన్వ —పడర్ పొట్టిల్ వాయ్ కురుకినక్కాళో (౩) శుడర్ వలైయుమ్ కలైయుమ్ (౬) కొణ్ణు అరువిన్దైయే తోళ్ తుజ్జన్దై (౯) పడర్ పుకత్తొణ్ తిరుమూర్తికళత్తుత్తైయుమ్ (౧౦) పదయక్కణ్ శుడర్ పవళమ్ (౧౧) వాయనై కణ్ణు ఎనక్కు (౧౨) ఒరువాన్ ఓర్ తూయ్ మాన్ ద్రమ్ (౨౦) ఒన్దు పణియారే. (౨౩)

౧॥ సుగ్రీవమణ్డెయమధువన్తైవదధిముఖాదికళ్ కాత్తార్ క శ్చకధై-రా-ను-౬౧-వతుసర్గత్తిల్ కాణలామ్. ౨॥ రా-కీ-౩-౩౨.
† (పా) హృదయః.

పన్నె. — అనన్దరమ్, అత్యుజ్జ్వలమానపవనవశోభయైయుడైయవరైక్కణ్ణు ఎనక్కొరువారై శొల్లుజ్జోశెన్న్, శిలకురుకుళై యవే క్కీర్తితాళ్.

పరస్, పొట్టిలిడతైవర్తిక్కిఱ, కురుకినక్కాళ్! (౩) ఒళియైయుడైతాన, వళైయైయుమ్, కరైయైయుమ్, (౬) కైక్కొణ్ణు, కడక్క- సరియపాపతై యుడైయేనాన వెచ్చైయ, శోళిలేయతివ్యాముగ్ధనాయచ్చేర్వడవ అతైయనాదరిత్తు, (౯) అతుతానే లోకవ్యాప్త మాన, పుకటాకవిరుక్కుమవనాయ్, అత్యాసక్తియాలే ఆర్తియై యతిశయిప్పిక్కుమ్మడి తిగిమూళిక్కళన్దిలే నిత్యవాసవ్బణ్ణుమవనాయ్, (౧౦) కలన్దపోల్వోడు పిరిన్దపోతోడు వాళియఱ శెవ్వియ్యోయాతవడి పగ్గయమ్మొవ్వు తిరుక్కణ్ణలైయుమ్, ఒళియైయుడైయ, పవళమ్మొవ్వు, (౧౧) తిరువధర తైయుముడైయవనై, క్కణ్ణు, ఆర్తివడివిలే తోన్మమ్మడియాన వెనక్కాక, (౧౨) నిత్యాగ్నిహోత్రమ్మాలే పలనాళ్, వేదాతవడి ఒరునాళ్, ఆర్తరక్షణార్థమాకైయాలే అద్వితీయమాయ్, తెలివాలే శ్లాఘుమాన వారైయై, (౨౧) పరప్పన్దులబ్బనాయరు క్కుమ్మడి, పడిక్క-వేణుమ్; పణియన్జోశెన్న్ గౌరవ్యతైతోన్మచ్చొల్లుకితాళ్.

అర్థము — విశాలమైన తోటలయందుసంచరించుచున్న ఓ! నీటికోశాళారా! (౩) ఉజ్జ్వలమైన కంకణమును వస్త్రమును (౬) అడవిరించి క్రూరమైనపాపముగలనాయొక్క భుజములతోవిశ్లేషించినవాడును (౯) అంతటవ్యాప్తమైన కీర్తిగలవాడును తిరు మూర్తిక్కళమందు నిత్యవాసముఁజేయువాడును (౧౦) పద్మమువంటి నేత్రములుగలవాడును ఉజ్జ్వలమైన పగడమువంటి (౧౧) అధరము గలవాడునైనశ్రీయఃపతిని చూచి నానిమిత్తమై (౧౨) ఒకదినము విలక్షణమై మధురమైన మాటను (౨౧) ఒకటిగా (సంగ్రహముగా) చెప్పఁడు. (౨౩)

ఈ-ఏమామ్బట్టు. శిలకురుకినజ్జలై క్కుటిత్తు, శిలరోడేకలన్దు అవర్కలై తుటన్దు అతువేపుకథాకవిరుక్కెపో రుమో! ఎన్దు అవర్కకటవియన్జోశెన్నితాళ్.

(శుడర్వలై యుజ్జలై యుమిత్యాది) ఇత్తలైయిల్ తనక్కుప్రయోజనమాన వంశ తైక్కొణ్ణు ఎన్నై ప్పొక ట్టుప్పోనాళ్; తనక్కుధారకమాన వల్తైక్కొణ్ణు అల్లాతవల్తైప్పొకట్టుప్పోనాళ్; కైక్కడగ్గిన తైయుజ్జొణ్ణు మడి చ్చురక్కెయన్జొణ్ణుపోనాళ్. (అరువిన్దయే) ఆదరిత్తువన్దు కలన్దవళ్, పొకట్టుప్పొమ్మడియాన పాపతైప్పణ్ణినేళ్. (తోళ్తుటన్దు) అన్దవ్యామోహమెల్లాజ్జొణ్ణు తోళ్కువ్వరుకుపోకమాట్టిల్ శ్రీలన్బాలే కాణుమవన్దాళ్. (పడర్ పుకథాళ్) “తన్నాలల్లుతు శెల్లాతారై ఇజ్జవిడవల్లారిల్లై” ఎన్దు ఇతువేపుకథాక కొడియుమ్ కాళముమెడుత్తు ప్పొకట్టిత్తుక్కొణ్ణిరుక్కితానాయ్దు. (తిరుమూర్తిక్కళత్తుతై యుమ్) దూరస్థనెన్టాటియిరుక్కువైన్జాలపడి తిరుమూ ధ్దిక్కళ త్తిలే నిత్యవాసమ్ పణ్ణుకిటవనై. (పగ్గయక్కో శుడర్ పవళవాయనై) పొకట్టుప్పొనానెన్దుపొకట్టిరుక్కువైన్జాల అవయవశోభైయైయుడైయవనై; ఎన్నైయిచ్చాడుపడుత్తుకై యాలేపుతుక్కుణిత అవయవశోభైయైయుడైయవనై

జీ-ఆ. ఏమామ్బట్టు (శుడర్విత్యాది). “కురుకినక్కాళ్ - అరువిన్దయే తోళ్తుటన్దుపడర్ పుకథాళ్ - ఎనక్కొన్దుపణియార్”, ఎన్దికపదగ్గలై క్కటాక్షీత్రవతారికై (శిలకురుకినజ్జలై యిత్యాది).

“తోళ్తుటన్దు” ఎన్నుమళపుక్కుమ్ భావమ్ (ఇత్తలైయిత్త్యాది). వివరణమ్ (తనక్కె-త్యాది): ౧ “శగ్గజ్జరిన్దన” ఇత్యాది ప్పడియే ఎన్జావశిశిలనాయకుక్కు, విశేషిక్కిఱతెన్నెన్న (కైక్కె-త్యాది). ప్రధాన తైచ్చొల్లిల్ శ్రేష్ఠపడి. చాటువుక్కు, కైక్కడగ్గినతు - వళై; మడిచ్చురక్కు - పుడైవై. “తోళ్” ఎన్దు ఏకావయవ తైచ్చొన్నతుక్కు భావమ్ (అన్దవ్యామోహమిత్యాది). ఇవనుక్కుప్పొకథో తెన్న తన్నాలల్లిత్యాది. ఆనాల్ విట్టిరుక్కు వొణ్ణాతోవెన్న (దూరస్థనెన్టాది). ఇప్పొతు అవయవజ్జలై ప్పొత్తతుక్కు భావన్దయమ్ (పొకట్టుప్పొనా నిత్యాది వాక్యన్దయమ్). మున్దిసతు - స్వాభావికమాన ప్పొకైప్పన్దు; ఇరణ్ణావతు - వెణుప్పిలే. “కణ్ణు” ఎన్దుతుక్కు

(౪౪) తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౭ - తి - ఎడ్డానల్ - ౮ - పా - ఎనక్కొన్ఱు వ్యాళ్యనఱ్ఱల్. ౨౭౩

శ. - ఎన్నమామ్. (కణ్ణు) అన్నోయ్యమ్ మాటునలై యుమ్ కాశ్చెయూలే, ఉడ్డళుక్కెన్ని త్తాన్ ప్పిల్ వీటుముచ్చట్టిజే
యిరుక్కొంటు. (ఒగునాళి) ఒగునాళేయమైయుమ్, పిత్తై నాళి శొల్ల వేడ్డుచెత్తిల్ల. ఇరణ్డానాళి శొల్లుమతు పడి
యెన్నిగుక్కుమనళితే. (ఒర్తూయ్ మాన్) అన్వితీయమాన నల్లనాశ్చె. ముడికితాళోరబలై యుచ్చిచిక్కచ్చిల్లు
కిట నాళియితే. (పడర్ పొట్టోల్ వాయ్ కురుకినడ్డాళి) పరవ్దపొట్టోలిడ త్తే ప్పర్తిక్కిటకురుకినడ్డాళి! నాన్ ౧* శుభ
నానప్పళై మీయిగుక్కు, నీడ్డళి జీవితైక్కళి త్తిగుక్కుపోరుమో? నాన్ముడిప్పాలుడ్డళుక్కిచ్చవోల్లై ప్పర ప్పెల్లామ్
నొక్క త్తిగునారార్? (ఎనగుక్కు) ఎన్ముడివిరుక్కిటపడి కణ్ణికోళితే. (ఒత్తుపనియూరే) ఇరణ్డామ్ వాశ్చె శొల్ల వేడ్డా.
(ఎనియూరే) తాన్ జనకతుల త్తిచేపిజ్జక్కవుమామ్, ఎతిర్ శెలై తిర్యక్కుక్కళాకవుమామ్, భగవచ్చిపయ త్తిల్లుట
కలై నొప్పుముచ్చడియితేయితు.

[illegible]

అంతా నవ్వులు. — బాబుల ముసలోలయందు సంచరించుచున్న ఓ! నీటికోళ్ళారా! తనకిభిమతమైననాయొక్క కంకణవస్త్రాదుల నడువారలను గాని నాకోవ్వస్త్రియింది అరుమూఢిక్కిరమందువెల్లి వేంచేసియున్న సుందరాంగునిజూచి, “నన్నట్లుచేయవచ్చునా?” అని యొకవారూ నానియే అని పురుషుడు అడుగుతాడు.

కర్మమును జేయుచు కళింకు ముఖ్యుల వాయి తేరన్దు । మనకిప్పుడేమిపడ మేలుమనన్దివచ్చాళ తుమ్మికాళే ।
 కర్మమును జేయుచు కళింకు ముఖ్యుల వాయి తేరన్దు । మనకిప్పుడేమిపడ మేలుమనన్దివచ్చాళ తుమ్మికాళే ।

అను. — ౧. నానా పాటిల్ నాయక్ ఇ.ర. తీర్థం (౩) మనసు. ఉప్పమపడ మేవు (౬) వడ్డినక్కో. తుమ్మికాళ్ కనక్కో (౭)
 నానా (౧) (౨) నానా అనుమూటిక్కోత్త శాస్త్రయం (౧౪) పునక్కో కాయామని పూర్వకాయ (౧౮) ముడియార్
 నానా (౨౦) పగిలార్కో (౨౨).

[illegible][illegible][illegible]

ఈ. - ఎట్టామ్బట్టు. శిలవణ్ణుకళై యుమ్ తుమ్మికళై యుమ్కుటిత్తు, అజ్జుత్తైక్కు భయప్పడవేణ్ణాతపడి సుర శీతమాన దేశత్తిలే యిరుక్కప్పెన్ద్రోమ్, ఇనియెన్నార్తయై యతివియుజ్జోళెన్దితాళ్.

(ఎనక్కొన్ఱు పణియార్కళ్) నీజ్జళొరువార్తై శొల్లావిడిల్ ముడియుమ్దళై యాయన్? ఎనగళై యిరుక్కి జతు. (ఇరుమ్మొట్టై వాయిరై తేర్న్దు) పరన్దళొలై యిడ మెజ్జుమ్మక్కిరై తేడి. (మనక్కిన్ఱుమ్ పడమేవుమ్) మనస్సిలే ఇనిమైపిఱక్కుమ్మడియన్ నీజ్జళ్ కలక్కిఱపడి. విరహత్తాల్ వరుమ్ క్కేశమ్ ఫలియాతపడియాకక్కల వానిన్ఱతాయ్దు - పిరివిలుమ్ వన్ద్రాతలనన్దముణ్ణామ్మడి కలవానిన్ఱ తాయ్దు. (కనక్కొళిత్యాది) కనత్తుత్తిన్ఱితానమతిళ్ శున్ద్రుమ్ శూన్ద్ర్ నిరున్దళు తిరుమూర్తిక్కళత్తిలే నిత్యవాసమ్మణ్ణుకలవర్కు. అత్తలైయిల్ సాన్దర్యత్తైయనసన్దితాల్, రత్నై తేట్రమాయితే యిరుప్పతు. అవనొడే కిట్టిక్కలక్కప్పెత్తామెయాలే వరువతుమ్ పీరాన్ద్రామెయణ్ణు, అవనుక్కెన్ద్రెయన్దతీజ్జు వరుకీఱతెన్ఱు మోరాన్ద్రామెయణ్ణు; అతిలేయెన్ఱు తీరప్పెన్ద్రుతు మున్దుఱమున్దమ్. (పునక్కొళ్ కాయామేని పూన్దుత్తాయ్ముడియార్కు) తన్నిలత్తిత్తాయావికనిఱమ్మాలే యాయ్దునిఱమిరుప్పతు; అవ్వడివల్లకుక్కుమేలే ఒప్పనైయ్దుకైయు ముడైయవర్కు. వడివల్లకతు; ఒప్పనైయ్దుకతు; అవ్వడివల్లకైయు మొప్పనైయ్దుకైయు మనుభవితు ప్పిరన్దవెనక్కు ఒరువార్తైళ్ళొల్లజ్జోళ్. ౮.

జీ-అ॥ ఎట్టామ్బట్టు (ఎనక్కొళిత్యాది). “వణ్ణెన్ద్రో తుమ్మికాళ్, కనక్కొళ్ తిణ్మతిళ్ పుడైశూన్ద్ర్ తిరుమూర్తిక్కళత్తుత్తియమ్ ఎనక్కొన్ఱుపణియార్కళ్” ఎన్ఱు పదజ్జళై క్కటాక్షీత్రవతారికై (శిలవణ్ణుకళైయుమిత్యాది).

తుమ్మి-పణ్ణుకళిలవార్తై భేదమ్. “ఎనక్కు” ఎన్ఱు తుక్కుభావమ్ (నీజ్జళిత్యాది). “ఇన్ద్రమ్ పడమేవుమ్” ఎన్నాతే, “మనక్కిన్ఱుమ్ పడ” ఎన్ఱు తుక్కుభావమ్ (విరహత్తాళిత్యాది). విరహమాతల్, వర్తమానార్థమాతల్ (పిరివిలు మిత్యాది). “కనక్కొళితీణ్మతిళ్” ఎన్ఱు రత్నైయెన్ఱొల్లవానెన్ఱెన్ఱు (అత్తలైయిలత్యాది). సాన్దర్యత్తైయెన్ఱు - పునక్కొళ్ కాయామేని” ఎన్ఱై త్తేప్పన్ద్రు. ఇత్తాల్ భావమ్ (అవనొడేయిత్యాది). తీరప్పెన్ద్రుతెన్ఱు - “కనక్కొళ్ తిణ్మతిళ్ పుడైశూన్ద్ర్” ఎన్ఱైయాలే. “పునక్కొళ్ కాయా” ఎన్ఱు తుక్కుభావమ్ (తన్నిలత్తిలత్యాది). “పూన్దుత్తాయ్ముడియార్కు” ఎన్ఱు తుక్కుభావమ్ (అవ్వడివల్లకుక్కిత్యాది). ఇన్ద్రై యొన్ఱొల్లకీఱనకుడైయవర్దభావమ్ (అవ్వడివల్లకైయిత్యాది). ఎనక్కొన్ఱుపణియార్ - ఎనక్కాకవొరువాన్ద్రొల్లజ్జోళ్. ఇరుమ్మొట్టై లానియెన్ఱుతొడజ్జి ముడియార్కు - ఎనక్కొన్ఱుపణియార్కళ్ ఇత్యన్వయః. ౯.

తాత్పర్యము. - విశాలమైనతోటలో నాహారమునెతకి భక్షించిపరస్పరమతిసుఖముగ సంక్లేషించియన్న ఓతుమ్మోలాగా / దట్టమైన ప్రాకారములగుల తిరుమూర్తిక్కళమందు వేంచేసియున్న నీలవిగ్రహుండును పులినీమాలికను కిరీటమందుధరించినవాండునైన సర్వేశ్వరుని యొర్వవల్కి నేనిట్లుబాధపడుచున్నానని నానిమిత్తమై యొకమాటచెప్పఁడు. ౧౦.

శ్లోకము

మూ. - పూన్దుత్తాయ్ముడియార్కున్నొన్నొక్కైక్కయార్కు. | ఏన్దునీరిళ్ళగురై కేతిఁమూర్తిక్కళైత్తార్కు. |

ఏన్దుపూణ్ములై పయన్దెన్నిదై మలర్ క్కణ్ణీర్ తతుమ్మ. | తాన్ద్రొక్కొన్ద్రొక్కొత్తల్ తకననెన్ఱునై యీరే ! ౧॥

ఆ. - (పూన్దుత్తాయ్) ఏన్దు నీరిళ్ళగురై! ఏన్దుపూణ్ములై పయన్దెన్నిదై మలర్ క్కణ్ణీర్ తతుమ్మతామైక్కొన్ద్రొక్కొత్తల్, తమ్మదైయ క్కప్పెక్కుప్పొరాతెన్ఱు శొత్తితోళెన్దితాళ్.

అన్వ. - ఏన్దునీర్ ఇళమ్ కురుకే (౩) పూన్దుత్తాయ్ ముడియార్కు పాణ్ (౬) అట్టైక్కయార్కు తిరుమూర్తిక్కళైత్తార్కు (౯) పూణ్ ఏన్దు ములై (౧౦) పయన్దు ఎన్ద్రొక్కొన్ద్రొక్కొత్తల్ తకననెన్ఱు (౧౧) తామ్ తమ్మొక్కొన్ద్రొక్కొత్తల్ తకననెన్ఱు (౧౨) తకననెన్ఱు ఉరైయారే (౨౦).

శ్రీ కుణ్డలితమ్ అనన్వితమ్.

తీరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ౪ - ౬ - తి - ఎజ్జానల్ - ౯ - ౪ - పూన్దుథాయ్ వ్యాఖ్యానబ్బళ్. ౧౭౫

పల్న.—అనంతరమ్, అసాధారణవేషోద్భవిష్యత్ యుగైశ్వర్యవర్తన్తు. తద్వల్లంబే తామసాత్మకమతియలభ్యమైతి. అమెష్ట, విరుగుతవ్యావృత్తబోధకతాత్.

నరుక్కజ్జవేడ్డాతపడి యతుతానేధికిప్పుమ్మడియాయ్, గమన నామర్కృత్తుకుఁజున్నానవికమైయెయ్యెయ్. వరుకే ! (3) నర్క
తేపిత్త్య నూచకమామ్మడిదర్శనీయమాన తిరుత్తుటాయ్, మడియిలేయ్యడైయరాయ్, స్పృహతీయమాన. (4) నానాజ్జియి, క్కైయిలేయ
డైయరాయ్, తిరుమాజ్జిక్కళత్తిలే ఆసన్నమాకనిట్టిఁజవర్కు, (5) ఆభరణత్తై, పిన్దిన, ములైయానఱ. (6) పయ్యైయ్యడై
త్తాయ్, ఇఱైయలర్ పోలేతనై న్నకన్ద్రపూతే వికనితమామ్మడియానఱకొక్కళి, విరమాత్రాకళి కాత్తురరమ్మమ్మడియాకి, (7) తేపిత్త్యై
యమ నోగిత్త్యైయమ్ శీలత్తైయమ్మడైయతామి, తమ్మైయజ్జిప్పకైత్తుక్కొమ్మ, ఆకలపూకై, (8) తమ్మడైయరమ్మమ్మరాతెట్టు,
పొన్దినన్దు ఁకపడరిత్తున్మొల్లకిఱాళ్. (9).

అర్థము. — (నిన్ను మునుగు కంపవైకెత్తి) ఛరించుచున్న జలమందుంచిరించుచు నిద్వజుమృగల నిర్వహణ (3) అందమైన అనుష్టుప్యములచేసలంకరింపబడిన కిరీటముగలవాడును స్వర్ణబేర మైన (4) ముద్రకమునా శ్రీహస్తమందలవాడును నిరుపూర్ణిక్రమంగువేంచేయున్న వాడునైనసర్వేశ్వరునికి, (5) ఆభరణములను ఛరించుచున్న ద్రుములు (6) విశ్వమైనవేగున్న రంభిప్రయులవలెనున్న నానేత్రములయందు నీళ్ళునిండుకలు (7) తాము తమవిగహమును నిర్వహించుట (8) మృగుమునగు శగుమైనదికాదు అని చెప్పుము. (9).

ఈ. — బద్ధతామృత్యు. బహుకుశైక్యతీత్రు, నిరతియభోగ్యుడన తానెహబద్ధతా తమైవ్యభోగ్యుడన
తమైవ్యుడన తకనుక్కున్నానా? వాడు విజ్ఞప్తజ్ఞయ్యెన్నిజాలో.

[illegible][illegible][illegible][illegible]

జి.ఆర్. శిల్పాచారి. ఇత్యంతామ్రమాన వాభరణమేన పడి. పిరివిల్ వివర్ణనాః పేణుమా జన్మ (వసారేక త్రితీయా) ఇప్పుడే కీర్తిప్రస్తుతం.

పునఃసాక్షాత్కారము - పునఃసాక్షాత్కారము

మా పే

ఈ.- చత్తామ్మాట్టు, శిలవన్నగైక్కుటిత్తు, నాకముడివతఱ్కుమున్నే అవనుక్కెనైయై యతివియ్యళ్ళో న్నితాల్.

(తికవనైనురైయార్కళ్, అవనుడైయ నత్తైయిట్టైక్కుళ్ళు త్తకవిల్లై యెన్నుజ్జోళ్. అతావళు - నిర్దయ కై. అవనుక్కు నిరూపకమ్ దయైయైకైయారే, అవనుడైయ మర్కమతియు మవళాకైయారే, అత్తైయైయెన్ని జ్జోళ్. (తడమ్మనల్ వాయిరైవేన్దు) మిక్కనీర్ వెళ్ళుత్తైయైడైతాన వాయ్కైకళితే యిరై తేడి. కలవిక్కు ఱుప్పాన వ్యాపారమే యాయుక్కిఱపడి. (మిక్కిన్మవడమేవుమ్) సుఖమ్ కరైపురళుమ్మడి యన్నోనీజ్జోళ్ సంశ్లేషి క్కిఱపడి. పిరిపుత్తేప్పయాయ్ ఉన్నస్తకరసమాయ్ చ్చెల్లుకిఱపడి. విశ్లేషియావిడిలిరణ్డా శ్రేయముమ్మీయుమ్మడి యాయున్ద్రోవై ఎరిమాఱుకిఱపడి. (మెన్నడైయవన్నజ్జోళ్) కలవియికమికుతి నడైయిశేతోడై కొళ్ళలామ్మడి సజ్జు రియానిన్దనవాయిన్దు. (మిక్కిమేనిమేలి వెయ్తి) సరససజ్జార మెల్లమేకులై న్దతితేయుజ్జళుక్కు; కణ్ణికోళితేనానిక్కిఱ పడి; ఎకదైయైక్కడైల్ తరిత్తిరుక్కలాయరునతో? ఉజ్జోకలవియిక మికుతియోపాతిపోమ్ ఎన్నడ మ్మిక మేలిపుమ్. (మేకలైయమిడత్తేన్దు) పరియట్టముమ్ కట్టుక్కునైన్దు; మేకలైతోఱుమ్మోతు ఆశ్రయమ్ వే ఱుమ్. (ఎన్నక మేనియెట్టియామ్) పుఱమ్మళ్ళుతైయై కట్టున్దతు, ఇనిఅకవాయిల్ స్వరూపమ్కట్టులైఱుక్కు మున్నే; నాకముడివతఱ్కు మున్నేయెన్దై. (తిరుమూళ్ళికళత్తార్కు) తమ్మైయెట్టియ చ్చెల్లాతార్నత్తైసోక్కు కైక్కాక వన్దకిడిక్కిఱవర్కు. (తిరుమూళ్ళికళత్తార్కు - తకవనైనురైయార్కళ్) పొరిపుఱన్దవి అత్తలైయై ప్పేడియున్దైతమేయమ్, ఇనిఅనర్పడియై నేరాకచ్చొలిప్పొరుజ్జోళ్. అప్పడియున్దైవేణినాలోఇవళెన్నిల్ ; ౧ “ఎవతవళనన్దర్ తకవుకళ్” ఎన్దు శిరుత్తాయార్ శొల్లిన్దువ్పాతామల్, ౨ “తకవుడైయవన” ఎన్దు, కెడువాయ్ ! ఉకరత్తిర్ తకవుమఱుక్కుమో ప్పనాళితే; అత్తెచ్చొలుకితాల్. ౧౦.

జీ-ఆ|| చత్తామ్మాట్టు, (తికవిత్వాది) “అన్నజ్జోళ్ - ఆకమేనియెట్టియామ్ తిరుమూళ్ళికళత్తార్కు - తకవనైనురైయార్కళ్” ఎన్నత్తెక్కటాపీ తనతాదికై (శిలవన్నగైయైత్వాది).

తడమ్ - మికుతి. మిళవుమ్ “తకవనైనురైయార్కళ్” ఎన్దైతెన్నెన్న (ఆవనుడైయవిత్వాది), గుణాన్దగళిరుక్కు, “దయై యిరై” ఎన్దైతిక్కుకగుత్తెన్నెన్న (ఆవనుక్కిత్వాది). ఇత్తాల్భావమ్ (కలవిక్కిత్వాది). మేతే “మిక్కిన్మవ - మేవుమ్” ఎన్దిరు క్కైయారే (కలవిక్కుఱుప్పానవ్యాపారమెన్దతు). “మిక్కిన్మవ” ఎన్దతుక్కుతాత్పరమ్ (సుఖమిత్వాది). ఇత్తాల్భావమ్ (పిరివిత్వాది). వివరణమ్ (విశ్లేషియావిడిలిత్వాది). “మెన్నడై” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (కలవియిన్దైత్వాది). తొడైకొళ్ళుకై - క్కాణ్ణి. పదిప్రయోగ ప్రయోజనమ్ (సరసత్వాది). అతుక్కిడియేతెన్న (కణ్ణికోళితేయిత్వాది). శనక్కువ్యసనమున్దానాల్ సరససజ్జారమేకులైయిశేణుమో నెన్న (ఎకదైయైయైత్వాది). “మిక్కిన్మవ - మిక్కిమేని” ఎన్దపదచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్ (ఉజ్జోకలవియిన్దైత్వాది). మేలిపుమ్-ఆర్తియమ్. మేకలై - వన్దుమ్. కట్టుక్కులైక్కునైతమేతెన్న (మేకలైతోఱుమిత్వాది). మేనిమేలివెయ్తకైయారేఆశ్రయమిరైయెన్దపడి. తమ్మై యెట్టియచ్చెల్లాతార్నత్తతు - తిరుమూళ్ళికళత్తిలుక్కై. గుణాధిక నెన్దు శొల్లుకిఱసి యిప్పడిశొల్లలామోవెన్న (పొరిపుఱమిత్వాది). అతావళు - శశ్శేరసమిల్లాతపారిక్కు శరగరాదికైమేతే తడవుమాప్పితే, ప్రణయిత్విమిల్లాతవనుక్కు ప్రణయిత్వైయారోపిత్తు, “తకవిల్లై” ఎన్దవర్కళ్మున్నే “తకవుడైయనక” ఎన్దుశొన్దతమేయుమ్మెన్దపడి. తడమ్మనలాయెన్దతొడజ్జి, తిరుమూళ్ళికళత్తార్కు తకవనైనురైయార్ కళిత్యన్దయి. ౧౦.

తాత్పర్యము.- విశాలమైనతోటలలో సందరించి ఆహారమునుభవించి సుఖముగ సంశ్లేషించుచున్న సుందరగమనముగల ఓ! హంస పక్షులారా! నాశరీరము మిక్కిలికృశించి నాయభరణములన్నియు జారిపోయినవి. ఇంకనాప్రాణమును పోవుటకు సిద్ధమైయున్నది. అంతకుముందైనను మీరువెళ్ళి తిరుమూళ్ళికళవందు వేంచేసియున్న శ్రయింపతికి “ఇట్లుబాధపెట్టుటనీకురుక్రముకాదు” అనిచెప్పగడు

తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౭ - తి - సేకానత్ - ౧౧ - చా - ఒట్టివిన్ది వ్యాఖ్యానము. ౧౭౯

మూ.—ఒట్టివిన్ది తిరుమూర్తీక్కళత్తుత్తైయు మొన్ శునన్దై మొట్టివిల్లావనమ్మత్తైక్కిలి మొట్టియాళలన్ శ్రియశోల్ |
 వట్టునిల్లానణురుకూర్ చ్చుడకోవన్ వాన్ శునన్దై వట్టివిల్లావాయరత్తి ప్పత్తునాయలుక్కు మే | ౧౧||
 ఆత్మో తిరువడిక శేకరణమ్.

ఆ.— (ఒట్టివిన్ది) ఎమ్మెరుమానైప్పిరియిల్ ధరిక్కమాన్దై శ్చునన్దై యాయరుప్పాళోరు పిరాట్టి అవనై ప్పిరిన్దల్ శ్రిన్ పాతు
 రత్తై, తత్తునై ప్పభావరాన వట్టురుకూర్ చ్చుడకోవన్ వాన్ శునన్దై ప్పిరిన్దల్ శ్రిన్ వప్పత్తు, తప్పిన్దూపవ్యాకై మొట్టి మొట్టితాన్.
 తిరుక్కురున్దై వట్టివిల్లావాయరత్తి తిరువడిక శేకరణమ్.

అన్య.—ఒట్టివిన్ది తిరుమూర్తీక్కళత్తు ఉత్తయిన్ (౧) విల్లావనమ్ ఒట్టివిల్లా అచి (౨) శ్చునన్దై తిరుమొళియాన్ అలన్
 శ్రియ (౩) శోల్ వట్టునిల్లా వట్టురుకూర్ (౪) చ్చుడకోవన్ వాన్ శునన్దై ఒట్టివిల్లా (౫) అయిన్దప్పత్తునై మోయ్ అలు
 క్కుమ్. (౧౧)

పద్య.— శ్చునన్దై, ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కు ఫలయాన్. శ్చునన్దై రూపమాన వ్యాధియనుడైయి వాన్దియై యరున్దై శ్చునన్దై.
 ఒరుకాలును విల్లేపమిల్లాతపడి, తిరుమూర్తీక్కళత్తిత్, శ్చునన్దై యాయరత్తై, ౩) విల్లావనమ్ శ్చునన్దై యాయరత్తై, ప్పిరి
 యిల్ ధరియాతపడియాన్, అట్టికియి, (౬) ముగ్గోత్తయిన్దై, శ్చునన్దై తప్పిన్దూపవ్యాకై. తన్నాన్దై శ్చునన్దై అత్తిమనాకి
 చ్చొచ్చు, (౯) పాశురత్తై, శ్చునన్దై మొట్టి మొట్టియిల్లాతపడియాన్, ౧) ప్పిరియాన్ తిరునకిరక్క నిరాయాకరన్. (౧౨) అన్యోన్
 అవనైయిన్దై ప్పభావరాన వట్టురుకూర్ చ్చుడకోవన్ వాన్ శునన్దై ప్పిరిన్దల్ శ్రిన్ వప్పత్తు. (౧౩) అయిన్దప్పత్తునై మోయ్ అలు
 వాన సంసారవ్యాధి, త్తీర్తుక్కుడుక్కుమ్. (౧౪) ఇత్తునాల్దిన్దై శ్చునన్దై తిరువడిక శేకరణమ్. ౧౧.
 వాదికేసరి అట్టికియనుణచాన్ చ్చిన్దై తిరువడిక శేకరణమ్.

అన్య.— ఎదవాయక (నిరంతరముగా) తిరుమూర్తీక్కళత్తు అందు శ్చునన్దై, వానముజేయుచున్న (౨) అయిన్దై శ్చునన్దై గలక్రియ
 పరివిషయము (వాన్ది) విల్లేపిన్దై సుందరమైన (౩) పాశురముగల చిలకయొక్క మాటలను మాటలుగల పిరాట్టి విల్లేపదుఖము
 చేసాచిందిన (౪) మూర్తియిన్ (అపిరాట్టియొక్క సుందరముగల) శ్చునన్దై శ్చునన్దై సుందరమైన కృపాపురికాన్దిమిదైన (౫)
 నమ్మాన్దియి సమీపము (భావబంధముగలవారై) సాచించినవై అవ్యసించినవాన్ ద్వాదశమును విడిచినవై (౧౫) శ్చునన్దై పాశురములలో జేరిన
 శ్చునన్దై తిరువడిక శేకరణమ్. (౧౬) తిరువడిక శేకరణమ్. (౧౭)

మూ.— శ్చునన్దై, ఇ త్తిరువాయ్మొళియై యధ్యసిత్తాల్ శ్చునన్దై, పిరివుక్కడియాన్ సంసారమరిత్తి తై ఇత్తు
 తానే యలుత్తాక్కుడుక్కుమ్ మొన్దితాన్.

(ఒట్టివిన్ది తిరుమూర్తీక్కళత్తుత్తైయు మొన్ శునన్దై యాయరత్తై) అయిన్దై యాయరత్తై అవ్వాదిల్ సత్త్వవానమ్మణ్ణు మవనై.
 (ఒట్టివిన్ది) ౧) పిన్నానాన్ నణ్ణుజ్జాన్తి” ఎన్దికపడియై. అవ్వాదిల్ సత్త్వవాన్ వన్దపుకరరక్కిణపడి;— అవ్వా
 దిల్ భోగ్యుల్లయిల్ వన్దపుకర్, పిత్తాడర్కు ముక్కన్దై శ్చునన్దై యాయరత్తై వన్దపుకర్. (ఒట్టివిల్లా) అవన్దవున్దై

శ్చునన్దై. ౧౧ మమ్ (ఒట్టివిన్దియత్తాది). “ఇప్పత్తునోయలుక్కుమ్” ఎన్దైక్కున్దై త్తతాదిన్దై (ఇత్తిరువాయ్మొళియత్తాది).
 మోయ్ - విల్లేప మోతువాన సంసారమరితమ్.

శ్చునన్దై సౌలభ్యతల్ వన్దపుకరాక సరళిచ్చెయ్తు, భావాన్దమ్ (అవ్వాదిల్ భోగ్యుల్లయిల్ శ్చునన్దై). “పిన్నానాన్” ఇత్తాది
 వాక్యవాచకము (పిత్తాడర్ క్కి త్తాది). “ఒట్టివిన్ది తిరుమూర్తీక్కళత్తుత్తైయు మొన్ శునన్దై” ఎన్దికపడియై త్తిక్కు భావమ్ (అవన్దవున్దై

శ్చునన్దై) ఎన్దికపడియై యనుసద్ధిపుతు. ౧౧.

ఈ-యొట్టియిల్ ధరిక్కమాట్టా తాప్పేలే, అవనై యొట్టియిల్ ధరిక్కమాట్టా తవళెనై; ౧ 'నచనీతాత్వయాహీనా' ఎన్ను మవతై. (అణిముట్టలై క్కిళిమొట్టమాళి) అట్టికియ ముక్కమానళియిక్ పేచ్చుప్పోలేయిరుక్కిఱ పేచ్చెయ్యుడై యనళో (అలల్ న్దయళోల్) తన్నాల్ న్దామైయాలే యక్రమమాక చ్చొన్న సాశుర తై (వల్లున్దొవల్లు పకూర్ చ్చుడవోవళ) పిగట్టపడియిలొన్దుమ్ కుడైవల్ న్దొకిఱ వాత్తో. (వాయ్నురై తి) క్కియైరై త; భావబద్ధతా లేళొన్న వేన్ది పడి. (అట్టివిన్దోవాయురై త్తిప్పత్తు) కేట్టవర్కళ న్దొయొరునాళుమ్ విడతెన ర్రిక్కిఱపవ్వు. ఇచ్చాశుర తై క్కిట్టాన్ క్కు సమకాల త్తిత్తోలే సర్వకాలముమొరసమపిఱక్కు మ్మడియాయ్ న్దొరుప్పత్తు. (నొయలొక్కుమ్) భగవన్దొ శ్లేషమాకిఱనొయై యఱుక్కుమ్, కలన్దుపెరిన్దు తిన్దొక్కుక్కిళి కాళి లేపియున్దు క్కిళి ప్పెట్టా; విన్దొమొట్టాన దో త్తిలే పుకప్పెఱువర్.

నడక్కు త్తిరువీతిప్పిళ్ళై తిరువడిక శేశరణమ్.

తి-అ॥ యిత్యాది. ధరిక్కమాట్టా శ్చెన్న మటస్కు ప్రమాణమ్ (సంసీతేత్యాది). ఒట్టివిన్దొ-పిరియిల్ ధరిక్క మాట్టాత 'అణిముట్టలై' ఎన్ను మొట్టిక్కు విశేషణమ్. ప్పువుతల్ - న్దువుతల్. కట్టుకొయాలేతై (భావబద్ధతా లే యిత్యాది). ఆమరత్తిక్క-ట్టివిన్దొ వాయ్ న్దొ (కేట్టవర్కళిత్యాది) భోగ్య తైయాలే యెత్తపడి వివరణమ్ (ఇచ్చాశుర తైయిత్యాది). 'నొయలొక్కుమ్' ఎన్నెత్తు - ప్పువుతల్ ము పలతుణమెన్దితార్ (కలన్దిత్యాది).

జేయర్ తిరువడిక శే శరణమ్.

ప్ర-తి- (ఒట్టివిన్దొ) -యోధ్యకాదే [౪౩], 'యోధ్యమితవత్తంకాలే ప్రవిశలత్తణ ॥ ౧౬ ॥ 'నామోగోమి వ్యా' తి యాసహదణ్ణకాన్ ॥౧౬౪॥ ' ఇతిరామోగోగోవిజ్ఞాపయతిలత్తణ; 'నచనీతా' ఇత్యాది ॥౩౧॥
మణవాళమామనికల్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తాత్పర్యము.- తిరుమూట్టిక్కళమందు నిత్యముగ వేంచేయున్న నీ ప్రపంచుండైన సర్వేశ్వరునికొరకున్న పరిత్యక్తమునకు, కీరవాణియైన పి రాట్టిసాదిచిన శ్రీమాత్తులను బ్రతిసాదించుచున్న ఆపిరాట్టియొక సన్మోచన సమ్మాత్తివ్వసాదించియు, ముగిసిన ముగిసి నిండునారు భగవన్దొశ్చమను బొందరు.

ద్రమిడోపనిషత్పజ్జతియి లి త్తిరువాయ్మొళి కాన్దోకమ్.

(ఎక్లానల్) స్వీయంవియోగిజనవాత్త ప్రసిజాభిరూప్యం విస్త్రుత్యసంశ్రితజన్మ ర్విసతస్సహేచ |
అర్చాహరేణి క్వచనతత్ప్రతిబోధనాయ మాతీచకారివిహగానధిసత్తమంసః.
వాదికేసరిఅట్టికియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము.-సః - ఆనమ్మాత్వోర్లు, అధిసత్తమమ్ - (తొమ్మిదవత్తుయొక్క) ఏడనిసగువాయ్మొళిలో, స్వీయం - 'నామోగోమి వ్యా' వియోగిజనవాత్త ప్రసిజాభిరూప్యమ్ - తననెడబాసియున్న జనులను బంపుచున్న తనసొంగుర్యమును, విస్త్రుత్య - ముగిసిన, సంశ్రిత - పవ - ఆ శ్రితజనులతోగూడనే, క్వచన - ఒకా సెడిన్యదేశమంగు, చనత - నిగసిండుచున్న, అర్చాహరేణి - 'అర్చాహరేణి' శ్చరసికి, తత్ప్రతిబోధనాయ - (విస్త్రుతమైన) అయాభిరూప్యముయొక్క ఉద్బోధముకొరకు, విహగాన - మృత్యువు, సత్తమంసః - దూతలగాఁజేసికొనిరి.

తాత్పర్యము.- 'ఎక్లానల్' - నెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్మాత్తివ్వు, సర్వేశ్వరుఁడు, తనతోవిట్లేపించినవాగుతనసొంగుర్యమును 'అచి బాధపడుదురనియొంచక కొన్నియాశ్రితులతోగూడ తిరుమూట్టిక్కళమందు వేంచేసియున్న సర్వేశ్వరునియొద్దకు, 'నీ స్వరూపం చూట్టివ్వు నీసొందర్యమునుదలంచి మిక్కిలిబాధపడుచున్నారే' అని వానికిఁజెలియపఱచుటకై పక్షులను దూతలనుగాఁబంపిరి.

ద్ర-తా.- (ఎక్కానలకమ్) రమ్యత్వాచ్చీతులస్యా శ్రితజనసహితత్వేన పద్మాక్షతాయా
 స్వామిత్యా త్నత్పరజ్ఞోతిరితికథనత శ్శీఘరత్వా తికర్త్యా।
 పుష్పశ్యామత్వభూమ్నా రథచరణముఖస్వాయుధత్వాద్యుదన్తైః
 శౌరేర్థీమా శతారిష్టుటకముఖ సువిసమ్మళీయత్వమాహ

౯౯.

అర్థము. శ్రీతులస్యా - తులసీమాలికచేతి, రమ్యత్వాత్ - మనోహరమగుటవలనను, శ్రితజనసహితత్వేన - ఆశ్రితజనులతోఁగూడు
 కొనియుండుటచేతను, పద్మాక్షతాయా - కమలనేత్రుండగుటవలనను, స్వామిత్యాత్ - స్వామియగుటవలనను, సత్పరజ్ఞోతిరితి - ఇతి -
 జ్ఞానమున తేజస్సుకలవాడని, కథనతః - చెప్పబడవలనను, శ్శీఘరత్వా తికర్త్యా - శ్రీఘరమగుటవలనను, గొప్పకీర్తనను,
 పుష్పశ్యామత్వభూమ్నా - (రెల్లు) పూలవంటిత్యామవర్ణముయొక్క అతిశయముచేతను, రథచరణముఖస్వాయుధత్వాద్యుదన్తైః - చక్రము
 మొదలగు తన ఆయుధములుకలవాడగుటమొదలగు వృత్తాంతములచేతను, శౌరే - ప్రీతిష్టురికి, ఘటకముఖసువిసమ్మళీయత్వమ్-ఘటక
 (అచార్య) గావిరాసముత్యగిసవాడైయుండుటను, నీమాన్ - బుద్ధిమంతులైన, శతారిః - నమ్మాళ్వార్లు, ఆచా - చెప్పిరి.

౯౯.

వ్యా - (రమ్యత్వాచ్చీతులస్యా) కొక్టార్పూర్ణాయముడి - ముక్కుమరిమళ్ల తైముడైతైన తిరుత్తుటాయనాదైయాదై యలక్కాత
 మాన తిరుముడియై యుడైయనాకైయాలుమ్. (శ్రితజనసహితత్వేన) తమకోడబ్బొలవార్ ము - పరిజనబ్బోడేకాడి యురుక్కైయా
 లుమ్, (పద్మాక్షతాయా) కెక్కమలత్తరిరపోలుబ్బణ్ - శివతామరైప్పుప్పోలేయిరుక్కొణ తిరుక్కణ్ మలరైయడైయనాకైయా
 లుమ్; (స్వామిత్యాత్) తిరుమేనియడికరుమ్మ - వడివ్వుకాత తానే సర్వస్వామిత్వన్తోల్ మవిరుక్కైయాలుమ్; (సత్పరజ్ఞోతిరితికథ
 నతః) తిరుమూళ్ళొక్కళత్తు శ్శీరుముమొన్ రుడర్ ము - తిరుమూళ్ళొక్కళత్తిలేవ ర్రిక్కైయాలే పంచపద త్రిత్తొట్టిలుమ్ ముక్కుతేజస్వీయ
 డైయనాగా న్నొట్టొల్లప్పడు కైయాలుమ్; (శ్శీఘరత్వ) మాతరై త్తమ్మార్ పక త్తేవత్తార్ ము - పెరియ పిరాట్టియారై త్తమార్ పేలే కైరు
 కొట్టియొక్కొణ్ గూలుమ్; (అతికర్త్యా) పడర్ పుకటొకా - నిరవధకకీర్తియై డైత్తాకైయాలుమ్; (పుష్పశ్యామత్వభూమ్నా) పున
 క్కొళ్ళి కానూమేని - కవిప్పెల్ మేరుక్కొణ కాశామ్మాప్పోలే యిరుక్కొణతిరునిక తైముడైయనాకైయాలుమ్; (రథచరణముఖస్వా
 యుధత్వాద్యుదన్తైః) పొన్నాట్టిక్కైయార్ ము - ఇతుపరక్షణమ్; తిరుక్కొణకుక్కలక్కొణమాయిరుక్కొణ తిరువాళ్ళొక్కొణ్
 దివ్యామణ్యంబొక్కొణ్ పుడైయనాకైయాలుమ్; ఆదిశబ్దతై - తిరుమూళ్ళొక్కళత్తార్ ము ఎన్దు అనన్దగాఢైయిలే కొల్లొక్కొణ్ ఆన్మత్వమ్
 పక్కొక్కొణ్. ఇప్పడికిళి "తే, తిరుమూళ్ళొక్కళ త్తైమ్మెరుమానై ఘటకరాసవాచార్యముఖతైలే విశ్వసనీయనాకై ఎక్కానల్ " ఎన్దుడొకి త్తై
 ఆత్మార్ పుళిచ్చెయ్ తానన్దితార్.

౯౯.

నే దా న్తా చా ర్యో తి రు వ డి కి శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము. - 'ఎక్కానల్' అనేది తిరువాయ్ మొక్కిలో నమ్మాళ్వార్లు, సర్వేశ్వరుడు, [౧] తులసీమాలాగ్రంథుడు, [౨]
 ఆశ్రితజన సహితుడు, [౩] కమలాగ్రంథుడు, [౪] సర్వస్వామియనియంద అంశులను పంచెయియన్న వాడు, [౫] పద్మాక్షతుడు, [౬]
 లక్ష్మపక్షుగ్గుడు, [౭] శీర్తిమంతుడు, [౮] శ్యామసుందరుడు, [౯] చక్రాది దివ్యయుధధరుడు, [౧౦] సన్నిహితుడు, ఎన్నిగుణ
 ములుకలవాడు గాన అచార్యుడైనా ఆశ్రయించినయెడల తప్పక రక్షించునని ముత్యగిసవాడైయున్నాడని ప్రతిపాదించు.

౯౯.

తి-సూ - ఎక్కాతలుక్కడిమా లేయన్దవడివట్టుకె । న్నజ్జాతుపల్ శావాజ్గవన్మా ।
 లెజ్గుముళ్ళ పుళ్ళిన త్తైత్తా తాకప్పొకవిడుమాఱన్తా । ఖుళ్ళినర్ ము త్తైజ్జెయఱుక్కుమ్.

౧౦౨.

అర్థము. - ఎక్కాతలుక్కు - నాయాశకు, అడి - కారణము, మాల్ - సర్వేశ్వరుడు; వీయన్ద - పొందిన, పడివట్టు - విగ్రహ
 గొంపర్యము, ఎన్దు - అని, అజ్గు - ఆయవస్థయందు, ఆతు - ఆసాందర్యమే, పల్ శా - అవలంబముగ, అజ్గు - అచ్చట, ఆవన్మాత్ -
 వాని విషయమందు, ఎజ్గుముళ్ళ - సర్వత్రనున్న, పుళ్ళి ఇన్తై - పక్షులసమాసమును, తూతాక - దూతగా, పొకవిడుమ్-చంద్రుచున్న,

మాఱ్ - సమ్మాన్యోర్లయొక్క, తాళ్ - శ్రీపాదములు, ఉల్లినర్క్కు - (తనను) ఆనుసంధించినవారికి, తీజై - ప్రతిబద్ధకములను, అఱు
మ్మమ్-హంగొట్టును. ౮౭.

అవ. — (ఎక్కాతలుక్కడి) ఇతిల్, వడివట్టుకుపల్ దొశాకత్తూతువిట్టరులిసవాట్వోర్ దివ్యసూక్తియైనువది త్తరుళిచ్చెయ్ కితార్ . ఎజ్జనే
యెన్నిల్; అప్రీతిగర్భగుణానుసంధానమాత్రమాయ్ చెచ్చె విడత్తిల్, భాగ్యవైకల్యతారే గుణానుభవతారో వస్తప్రీతికిట్లొప్పట్టు, అప్రీత్యంత
మేతలైయెడుత్తు అవసుడైయ సాన్దర్యతారే అపహృతచిత్తరాయ్, “అవ్వుకైక్కణ్ణారే కట్టనుభవిక్కువేణుమ్” ఎన్దు కణ్ణాణ్ణువడికల్
త్తూతువిడుకిఱ * ఎక్కానలిర్దత్తై యరుళిచ్చెయ్ కితార్ “ఎక్కాతలుక్కడి” ఇత్తాద్దియాలేయెన్దై.

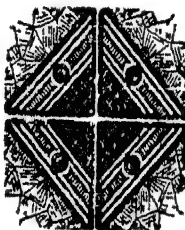
వ్యా. — ఎక్కాతలుక్కడి ఎన్దుడైయ ప్రేమత్తుక్కుమేతు. (మాలేయ్ న్దవడివట్టుకెన్దు) సర్వేశ్వరనుడైయస్వరూపానుభవీయాయను
రూపమాన విగ్రహసాన్దర్యమెన్దు. (అక్కాతుపల్ దొశాఅజ్జవన్బాల్) అద్దశెయిల్ అవక్ శాన్దర్యమే, పల్ దొశాక-అలన్బనమాక, అవిడి
త్తిల్ అవక్ విషయమాక - తిరుమాట్టిక్కళ్ త్తైయైయ మవక్ విషయమాక. (ఎజ్జుముళ్ళపుళ్ళిన త్తై త్తూతాకపోన్ కివిడుమమాఱ్) ౧. “యాం
కిపీవాంసహస్రాణి” ఎన్దుమ్మడి సర్వదిక్కుక్కలిలు ముజ్జాన పక్షీసమూహత్తై, తమ్మడైయ ప్రాణరత్నకాంధమాక దూతప్రేషణమ్మజ్జా
మాట్వోర్. అతావతు .. “తెక్కాలమడవారాయ్” ఎన్దుతుడజ్జి “ఎజ్జుడమ్మూత్తర్ క్కెక్కతూతాయ్” ఎన్దుమ్, “అమర్ కాతలొంరుకిన
క్కాళ్” ఎన్దుతుడజ్జి “తమరోడబ్బులైవార్ క్కుత్తక్కిలమేకేళీరే” ఎన్దుమ్, “తక్కిలమేకేళీరేకళో” ఎన్దుతుడజ్జి “కోక్కిన్దొళ్ళో గురుకిన
క్కాళ్ - తెక్కిమలత్తలర్ పోలుమకణ్ కైకాల్ శెన్దనివాయ్ అక్కమలత్తిలై పోలునిరుమేని యడికకున్కు” ఎన్దుమ్, తిరుమేనియడి
కకున్కు” ఎన్దుతుడజ్జి, (†) “మాతలైత్తమ్మర్ వకత్తే వైత్తార్ క్కు” ఎన్దుమ్, తిరుమాట్టిక్కళ్ త్తైయైయమ్ పల్లయుక్కుట్టుడర్ పవళవా
యైక్కణ్ణై” ఎన్దుమ్, “పునక్కాళ్ కాయామేని పూన్దుటాయ్ ముడియార్ క్కు” ఎన్దుతుడజ్జి “తాన్దన్దొక్కణ్ణుకలత్తల్ తకవన్దన్దు
రైయార్” ఎన్దుమ్, “ఎన్కమేనియొట్టయ్ మే తిరుమాట్టిక్కళ్ త్తార్ క్కు” ఎన్దుమ్, ఇప్పడి “పూన్దుటాయ్ ముడియార్ క్కు” ఎన్దునుళివుమ్
వడివట్టుకు పల్ దొశాకపృథుపక్షికల్ త్తూనువిట్టరెన్దై, అనమ్మియైయమ్ శిష్యశిష్యముమ్ పడైత్తపరప్పమ్ తమరోట్టవాసముమ్ ముగిప్పిత
క్షమాదీక్షా సారస్య సాన్దర్యజ్జి యణ్ణిత్తుమ్ పూహవిభవ పరత్వద్వయార్చెచ్చి తూతునాలుక్కుమ్ విషయమ్” ఎన్దు శ్రీనివాసాచార్యుని
యత్తిలే నాయనాను మరుళిచ్చెయ్ తతు. ౩. “అవరాధసహత్వాచ్చ విభోస్సమ్మన్దవైభవాల్. వికరస్యాచ్చసాన్దర్యాత్ ఘటకాన్ గూఢతే
మునిః” ఎన్దు తే వాదికేసరి అట్టుకియ మణవాళజీయరు మరుళిచ్చెయ్ తతు. (మాత్తనాగుల్లిసర్క్కు తీజైయలుమ్) అట్వోర్ తిరువడి
కళానతు, తన్నైమనస్సాలే యనుసన్ధిత్తవర్ కకుక్కు ప్రతిబద్ధకజ్జై తానేధేదిత్తుప్పొకడుమ్; * తుయరఱునుడరడిపోలే. ౮౭.

పెరియజీయర్ తిరువడిక శేషరణమ్.

తాత్పర్యము. — ఆవిరహోవస్థయందు, ముందుతానునుభవించిన సర్వేశ్వరుని దివ్యావయవ సాందర్యమును స్మరించి తననుభవమందు
విక్కిలియాశకలక్షణై యాసాందర్యమును నేవింపనాళిపడి వానియొద్దకు పక్షులను దూతలగా బంపిననమ్మాన్యోర్ల శ్రీపాదములను గూర్చి
చువారికి సకిలివిధ ప్రతిబంధకములను శించును. ౮౭.

బిప్పతామ్మై తిల్ - ఏత్తొన్దిరువాయ్ మొట్టిముల్ గ్రిల్ దు.

అక, తిరువాయ్ మొట్టి - ౮౭. — పాట్టు. ౯౫౯.

శ్రీః.

అహ్వోర్తిరువడిక శేశరణమ్.

ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి - బన్వతావ్వుత్తు - ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టి - అఱుక్కుమ్విన్దై వ్యాఖ్యానశ్లో.

మూ.—అఱుక్కుమ్విన్దై యాయిన వాక త్తవనై । నిఱుత్తుమనల్లొన్దియశిన్దైయినార్ కుక్కు ।

వెఱి త్తనోమలర్ వోల్లై కళోళూత్తి తిరునావాయ్ । కుఱుక్కుమ్వక్కై యుణ్ణుకొలోకొడియేత్తే ॥ ౧॥

ఆ.—(అఱుక్కుమ్విన్దై) ఇప్పడిదూత ప్రేషణవృద్ధి, పిన్దై యుమ్మెరుమానై వరక్కాణామైయారే ఆవసన్నరాయ్; * భగవద్దర్శనాపేక్షరాయరుప్పారుడైయ దునిఖిన్దైప్పొక్కుమ్ తిరునావానైసమక్కు మొరుకాల్ కుఱుక్కుక్కు పాయముణ్డైయో వన్నిటార్. ౧,

చన్న, — ఎట్టాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, ఇప్పడిఘటక ముఖత్తై ప్రాపిక్కు వధినివేళిత్తనర్, ప్రాచ్యత్వరాతిశయత్తై, అవకొరిఘార్క నాయ్కొణ్ణుతిరునావాయితే యెఱున్దరుళియిరుక్కిఱడియై ప్రకాశిప్పిక్కుక్కణ్ణు; [౧] ఆవసుడైయ అనుభవవిరోధినిరాక దేవ; భక్తి శ్రీయుమ్, [౨] అనుభావ్యత్వవైభవత్తైయుమ్, [౩] ఆసాధారణసమ్మనత్తైయుమ్, [౪] నిత్యకైజ్జగర్నవిషయత్వ శ్రీయుమ్, [౫] సర్వపరిజనసానాదిపూర్తియైయుమ్, [౬] ఆశ్రితభవ్యత్తైయుమ్, [౭] శేషిత్వరత్నకత్వాద్యాకార పూర్ణత్తైయుమ్, [౮] అనుభవాగ్గ్రహణశక్తిత్తైయుమ్, [౯] దురవగమ సర్వేశ్వరత్వత్తైయుమ్, [౧౦] అతిరమణీయవిగ్రహయోగత్తైయుమనుసన్నితు, ఏవం ప్రకార నాన సర్వేశ్వర స్మృన్దరుళియిరుక్కిఱ దేవ తైక్కిట్టియనుభవవత్తిరునాశే ఎన్దు బహుముఖమాకమ మోరథిక్కిఱార్.

అన్య.— ఆకట్టి అధర్ నిఱుత్తుమ్ (౩) మనత్తు బన్దియ శిన్దైయినార్ కుక్కు (౬) విన్దైయాయిన అఱుక్కుమ్ వెఱి (౯) తనోమలర్ కోల్లై కళోళూత్తి (౧౨) తిరునావాయ్ కొడియేఱుక్కు కుఱుక్కుమ్వక్కై యుణ్ణుకొలో (౧౫).

చన్న. — మొఱిత్పొట్టిల్, ఆశ్రితానుభవవిరోధినిరాసకమాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరునావాయ్ ఎవక్కుక్కిట్టుమ్ విన్దైయన్దో? వన్నిటార్.

తల్లైక నాయితే, సమస్తవిరోధినిన రక్ష నాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన సర్వేశ్వరనానవనై, నిఱుత్తవేంబుమెట్టిఱ. (౩) నెళ్ళోలే, ఒగుమ్మెప్పొట్టి మనోభక్తి యున్దియడరిక కిక్కు, (౬) అవిద్యాకర్తవాసనారచికళాన అనుభవవిరోధికత్తైయుడైయ, పొక్కుమ్వతాయ్, వరి ముళిసమయోగ, (౯) శ్రీమనాదనాయ్, పువ్వుత్తరమాన, శోలైకత్తైయుడైయ, (౧౨) తిరునావాయానతు, అనుభవాభినివేశానురూప మోరథిక్కిట్టి పుట్టూతి కొడు మున్దరుళియైవనక్కు, క్కిట్టుమ్విరక్కిణ్ణామో? (౧౫).

అన్య.— గ్గానయమందు అసర్వేశ్వరుని శంపవలయుననెడి (౩) అధ్యవసాయమందు ఉద్యోగించిన మనోరథముగలవారియొక్క (౬) పాపముల్లననన్నింటిని పోగొట్టునదియు పరిమళముగల (౯) చల్లనైన పుష్పములుగల తోపులచేఁ జుట్టబడినదియైన (౧౨) తిరునావాయు సమిదివ్యదేశమును పాపముగలనాకు పొందుటకుపాయముకలదా! (౧౫).

ఈ.— తిరువడిశెన్దు పిరాట్టియై త్తిరువడిత్తోత్తు మిణ్డవన నరమ్ పెరుమాళై క్కిట్టువతఱుక్కుమున్నుపిరాట్టిక్కు ప్పిఱన్దమనూరథమ్బోలే, కీర్త్తివిట్టమాతర్ అత్తై ప్పట్టు అవనై కొణ్ణువరువతఱుక్కుమున్నే నడువివర్ కుక్కు

*-అ॥ అఱుక్కుమ్ విన్దైప్రవేశే, సదృష్టాన్తమాక సజ్జగిసజ్జతి (తిరువడి శెన్దిత్యాది). పిరాట్టిక్కు ప్పిఱన్ద మ మోరథమ్బోలే యెన్దతు - ౧ వేన్దింసమేవ్యసిరామేశశకాత్కే నేవరోహిణీ! † ఓప్రంచ దేవికోకస్య పారంయాస్యః మైథిలి, ఎన్దుతిరువడిశొల్లిప్పొని

౧౧౧౦-ను-౩౯-౪౫. † “ఓప్రంత్యమ్” ఇతి ముద్రిత శ్రీరామాయణే.

ఈ. — ప్పిఱన్ మనారథ తైచ్చొట్టుకిఱు. ఇప్పడితమ్మై య వార్తియటివిక్కచ్చెయ్ తేయుమ్ అప్పోతేవరక్కాణామై యాలే యవనన్ రానవర్, దూతప్రేషణత్తాలుమ్ అవగళునానుసధానత్తాలుమ్ మనగిప్రసాదత్తాలుమ్ “అవగళునానుసధానత్తాలుమ్ అమర్ న్దనిలమాన తిరునావాయితే కొడుప్పోకై నిశ్చితమ్” ఎన్ఱు అధ్యవసిత్రు, క్రమత్తాల్ వన్ఱునమ్మై విషయికరిత్తు అమర్ న్దనిలమాన తిరునావాయితే కొడుప్పోకై నిశ్చితమ్” ఎన్ఱు అధ్యవసిత్రు, క్రమత్తాల్ పోకప్పన్ద్రామై యాలే పతతి. “అశ్లేపుకవల్లనే? పుకుమ్నాళెమ్మో? అశ్లేపుక్కైక్కణ్ణారక్కణ్ణమై శెయ్యవల్లనే?” ఎన్ఱు ఇప్పడియనేకమ్మన్దరజ్జళై ప్పణ్ణకిఱార్. “ఉపాయోపేయజ్జ భిరణ్ణమిశ్చవన్” ఎన్ఱు ధ్యవసిత్రార్ కు ప్రాప్య రుచికణ్ణ శ్రీవన్ద్రాల్ విలమ్మహేతు విల్లామై యాలే, ప్రాప్యసిద్ధియళవుమ్ మనారథమ్ శెల్లానిఱుమ్మితే. ఇన్ఱునూ రథన్దా ఇవనుక్కుత్తవిరాతతుమాయ్, అతుతానినియతుమాయ్, ఇవనుడై య స్వరూపత్తోడు శేర్ న్దిరుప్పతు మొన్ఱితే. పెరియముతలియార్, ప్రాప్యసిద్ధియల్ త్వరై యాలే ఎప్పోతుమ్ తిరునామ్యముయై యనుసన్ధియాని ఱ్ఱార్; అక్కై యాలే, ఇత్తై “పెరియముతలియార్ తిరునామ్యము” ఎన్ఱు యిన్ఱు చొప్పిల్లువతు. అథవా, “విట్టదూ తర్కళి తాన్ద్రార్ తాన్ద్రాల్ కళెన్ఱు తామే అవగళు రిక్కిఱ దే శ్లేషపోక పెరుప్పడుకిఱార్” ఎన్ఱు రుమ్మణ్ణు.

ముతత్తాన్ఱు. ఎవక్కు తిరునావాయ్ కుఱుకు కై కుపాయమున్దో? వెన్ఱితార్.

(అఱుక్కుమ్మ వినై యాయిన) ఎన్ఱై యెన్ఱు పేర్ పెన్ద్రనై యడజ్జలుమ్మోక్కుమ్; — రుచివిరోధి, ఉపాయ

శీ-ఆ॥ వన్ద్రై యెప్పోతుమ్ మనారథిక్కుక్కొన్ఱిరుక్కై యెప్పన్ద్ర. (మనారథ తైచ్చొట్టుకిఱు) ఎన్ఱు వనన్దరమ్, “ఇత్తిగునాయ్ మొట్టి” ఎన్ఱు కుఱునన్. అత్తలెప్పట్టు - అశ్లేషాయ్. పిరాట్టిక్కుప్పెరుమాళో వరువరెన్ఱు తిరువడియతినీ త్తిపిన్దాకై యాలే, “ఎప్పోతవరైక్కాణా వ్వుకుకిఱోవ్” ఎన్ఱు వతఱుక్కుడుమ్ : ఇవర్ క్కజ్జన్ఱెన్ఱి నిక్కై యురక్క మనారథమకూడినపడియెన్ఱు నేయెన్ఱు ఇక్కై యిల్, విన్ద్రునన్దతి (ఇప్పడియిత్యాది). “కుఱుక్కుమ్ వక్తయన్దొకొల” “నాళటియే నే” “అవగళుప్పెరుమాళో యన్దొకొల” “కణ్ణారక్కణ్ణానిక్కిన్ఱు తిన్దొకొల” ఇత్యాదియెప్పన్ద్ర (అశ్లేపుకవల్లనే యిత్యాది త్రయముమ్) ఉపాయవననేయెన్ఱు ధ్యవసిత్రాల్ ౧. “తత్తనన్ద్రుశంభవేత్” ఎన్ఱు రాతేమనారథిన్దానెన్దెన్ద (ఉపాయోపేయజ్జిత్యాది). ప్రాప్యరుచి కణ్ణట్టివన్ద్రాల్ - ప్రాప్యత్తిలాదరమ్ కున్దై వతి వున్దానాత్తవడి. ప్రాప్యత్వరై యున్దొకొల స్వరూపవిన్ద్రై తైచ్చెయ్యలామెన్దెన్ద (ఇన్ఱునోరథమిత్యాది). “ప్రాప్యత్వరై యాలే మనోరథిక్కిఱార్” ఎన్ఱు కుక్కు సంవాదమ్ (పెరియ ముతలియార్ రిత్యాది). పెరియ ముతలియార్ - అళవన్దార్. సన్దత్తనన్దరమ్ (అథవేత్యాది).

ముతత్తాన్ఱు (అఱుక్కుమ్మ వినై యిత్యాది). “కొడియేఱు - తిరునావాయ్ కుఱుక్కుమ్ వక్తయన్దొకొల” ఎన్ఱు తైక్కణ్ణాన్ఱు త్తవతారికై (ఎన్దొకొలత్యాది).

విన్దొకొలనేకమున్దోవెన్ద (రుచియిత్యాది). రుచివిరోధియవతు - ప్రయోజనాన్ద్రున్దై, దేవతాన్ద్ర భజనాదికళో. ఉపాయ విరోధియవతు - “కర్తవ్యంసక్యదేవ” ఇత్యాదుక్కుక్కొలత్రయమ్, పాదనాన్ద్రస్పృహ, ముతలానవై. ప్రాప్యత్తైప్రాపిక్కుమిన్దత్తిల్

ఆ-ఆ-వి॥ ఇప్పడిమనోరథితాలుమ్ ౧ “తత్తనన్ద్రుశంభవేత్” ఎన్ఱు గుక్కిఱ స్వరూపత్తుక్కుచ్చెరుమెన్దెన్ద ; ఇతుక్కుచ్చెరా తాకిలుమ్, అవగళైలత్తణ్ణజ్జు వన్ద్రత్తై యాలే విరప్పోకాతెన్ఱుమ్, అతుతానివనుక్కత్తనన్ద్రభోగ్యమాయురక్కుమ్మెన్ఱుమ్, శేషభూతను క్కున్దెన్ద్రుత్తలత్తునై యెన్ఱు మైగాద స్వరూపత్తోడుమ్ శేర్ న్దిరుక్కుమ్మెన్ఱు మరుళిచ్చెయ్కిఱార్ (ఇన్ఱునూరథనానిత్యాది). ఇతు స్వరూపానురూపమెన్ఱుమ్ తై ఆప్తసంవాదత్తలేన్దొప్పిక్కిఱార్ (పెరియముతలియార్ రిత్యాది).

ఈ-విరోధి, ప్రాప్యతై ప్రాపిక్కుమిడ త్రివరుమ్విరోధికల్, వర్తమానదేహ త్తళవిలేపర్యవసిక్కై యన్తి క్కై ప్రార్థనే పరమాయనిన్దు అవ్వరు కేయుమ్ పోమ్మడివిలమ్మిక్క క్కడవవై. నిన్దు నిన్దు నిన్దు కళ్ తోఱు ముడ్డాయరుక్కు మిడేవిరోధికల్. పుతుప్పడైవై యుక్కుక్కల్ బుమాప్పోలే క్రమత్తాలే పోక్కివేల్లువతు తావాక్కుమ్మవై; భగవత్వ) సాదత్తాలేపోమన్దు ఒరుకాలేపోమితే; ౧ “మేరుమన్దరమాత్రోపి, ౨ “సర్వేపాప్తానగ ప్రమామస్తే, ౩ “సర్వపాపేభ్యో మోక్షయిష్యామి” ఎన్నికపడియే యాక్కుడవతితే. బ్రహ్మహత్తైక్కు ప్రాయశ్చిత్తమ్ పణ్ణనాన్ గోహత్తైక్కు నిన్దు ప్రాయశ్చిత్తమ్ పణ్ణవేడ్డివరుమితే; అజ్జన్ వేడ్డావితే భగవదనుగ్రహణ్ణై కార్యన్దోఱుమిడ త్రిల్. ఆర్క్కుత్తానిప్పడి శేయవతెన్నిల్; (ఆక త్తిత్తాది) హృదయ త్తిలే యవనై నిలు త్తవేణమెన్ను మధ్యవసాయ త్తిలే యెరుమైప్పట్ట మనారథ త్తై యుడైయార్క్కు. (వెఱియిత్తాది) విన్నెయెప్పొక్క తేవర్ధిప్పిక్కిలుమ్ విడపుణ్ణతపడిమాయిల్ బుడేశమిరుప్పతు. పరిమళ త్తైయుడై త్తాయ్ శ్రమహరమాయ్ నిత్యవస న్తమానశోలై కళాలేళ్ళూ ప్పులిరునావాయ్. (కుఱుక్కుమ్మవనై యుడ్డాకొలొ) కుఱుకప్పణ్ణమవనై యేతో? వెన్నుతల్; కుఱుక్కుమ్ విరకేతో? వెన్నుతల్; కుఱుక్కుమ్మెన్దు - అద్దేశభాసై. ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిత్తోమ్మెన్దునుభానిఱ్కు, “తిరునావాయ్ త్తని యిడమోహమ్” ఎన్దు ఎతిలేవరుకిత్తార్ శిలరై క్కేట్టరుళ, “కుఱుక్కుమ్” ఎన్టార్ కళాయ్, అత్తైక్కేట్టై ఇబ్బొమ్మెయాలేయరుళిచ్చెయ్ వతేఅత్తోర్! “ఎన్దు పోరవిధరాయరుళినార్.” (కొడియేఱు) కొడియేనుక్కు. ఆశాలేశమొడ్డై యార్క్కు ప్రాపిక్కులామ్ దేశమాయిరుక్కు ఆత్తై యుమ్ కణ్ణభీవల్ బీరుక్కు పుకప్పెత్తాలేసోవపడుక్కుడియూన పాప త్తైప్పణ్ణనవెనక్కు. ఆక త్తవనై నిలుత్తుమ్ మనల్తోన్దియన్దియనార్ క్కు - వినై యాయిన-అఱుక్కుమ్ - వెఱి త్తణ్ణి మలర్ చొలై కళ్ శూల్ తిరునావాయ్ - కొడియేఱు - కుఱుక్కుమ్మవనై యుడ్డాకొలొ. ౧.

౧-౨౧॥ పరుమ్ విరోధికశాపవ - “అవనె ఉపాయమ్” ఎన్దధ్యవసాయమ్ పిఱ్డాలుమ్, అవన్దువడికై ప్రాపిక్కుమిడ త్రిల్ “అవిద్యా కర్మ వాసనాగుచికల్, భాగవతాపచారమ్,” ఎన్టాప్పోలే ముకిఱివిరోధికల్. (వర్తమాన దేహ త్తళవిలే పర్యవసిక్కై యన్తి క్కై) ఎన్దికడ త్తొల్, ౧ “ప్రాపి నీతరపూర్వపాపమఱియమ్” ఇత్తాద్యమ సన్దేయమ్ కిడ్డుత్తైక్కులామ్ విరోధికకుడ్డావెన్దు (నిన్దునిన్దు విత్తాది). వినైకొరుకాలేయఱుక్కుమోవెన్దు (పుతుప్పడైవైయత్తాది). ఒరుకాలే పోమెన్ను మతుక్కు ప్రమాణజ్జల్ (మేరుమన్దరేత్తాది). “మేరుమన్దరమాత్రోపి రాశిపాపస్యకర్తణ్ణి కేశవంవైద్యమాసాద్యదుర్వాధిధివశ్యతి” ఇత్తిశీవిష్టనర్తే. “ఏవంహస్య సర్వేపాప్తానగ ప్రమామస్తే” ఇత్తిగొల్గొక్కే. “పుతుప్పడైవై” ఇత్తాదివాక్యద్యయ వివరణమ్ (బ్రహ్మహత్తైక్కిత్తాది వాక్యద్యయమ్). ఒరుమైప్పట్ట - ఉయ్యోగిత్త. డిలరై భోగ్యత్తైప్పట్టైత్తొల్కుభావమ్ (వినైయెప్పొక్కతేయత్తాది). శబ్దార్థమ్ (పరిమళ త్తై యత్తాది). “మలర్ చొలై” ఎన్దురుమావంబు వొల్లుకళూలే (నిత్యవస న్తమాన) ఎన్దుతు. ఇరణ్డామర్థమ్ - కుఱుక్కుమ్ ఎన్దిఱిమెల్లొల్లై “కుఱుక్కుమ్” ఎన్దువల్లొల్ బొక్కిల్ ప్పిడిక్కిఱితోఱి. (కుఱుక్కుమ్ విరకేతోవెన్దు). ఆనాల్, కుఱుక్కుమ్ వనైయెన్నాతే “కుఱుక్కుమ్ వనై” ఎన్దిఱిత్తెన్దు (కుఱుక్కుమ్ మత్తై) ఎన్నుతల్; మూన్టామర్థమాతల్. “నేశభాసై” ఎన్దుకు సునాదమ్ (ఎమ్మెరుమానార్ తాది). పాపమేలెన్దు (ఆకాలేశ మత్తై) ఎన్నుతల్; అన్వయమ్ (ఆక త్తవనై యత్తాది). “వినైయాయిన - అఱుక్కుమ్” ఎన్దుతు - * తిరునావాయ్ క్కు విశేషణమ్. ౧.

గ్రం. ౧- (అఱుక్కుమ్మవినైయాయిన) శీవిష్టధర్తే అపైస ప్పత్త్యధ్యాయే, “మేరుమన్దరమాత్రోపి రాశిపాపస్యకర్తణ్ణి కేశవంవైద్యమాసాద్యదుర్వాధిధివశ్యతి.” ఛాన్దోగ్య [౧ - ౨౪] వైశ్యానరవిద్యాయామ్, “యథేషేకాతూల మగ్నోద్రోహం ప్రమామేతి । ఏవంహస్య సర్వేపాప్తానగ ప్రమామస్తే,” - గీతాసు [౧౮], “సర్వధర్మాన్” ఇత్తాది ॥ ౬౬ ॥

౧౫౬ తిరునామయ్యమ్మోళి - ౯ - ప - ౮ - తి-అఱుక్కుమ్మిన్దై - ౨-పా-కొడియేరిడై వ్యాఖ్యానార్.

అవతారిక:- ఈతిరునామయ్యమ్మోళి, పంపించిన దూతలచ్చటికివెళ్ళి సర్వేశ్వరునికిఁ దనయవస్థనుజెప్పి తిరిగివచ్చుటకుముందే అత్యుభినివేశముగలవారై సమ్మోర్వర్లు అంతలో తిరునావాయనెడు దివ్యదేశమందు వేంచేసియున్న శ్రీయ్యొపతిని నేవించి నేనెప్పుడు కైజ్యర్ల ముచేసెదనొయని సాదించుచున్నారు.

తాత్పర్యము:- సర్వేశ్వరుని దమ మృదయమందుంచుకొనినవారికి భగవత్పాపి విరోధులనన్నిటినిబోగొట్టెడివరమభోగ్యమైన తిరునావాయని బొందుటకు నాకుపాయమేమైనకలదా? ౧.

మూ.- కొడియేరిడై కోకనకత్తవళ్ కేళ్ళవ్. వడివేల్తడజ్జణ్ మడప్పిన్దై మణాళన్ |

నెడియూనుత్తై చోల్లై కళ్ళోళూత్ తిరునావాయ్ | అడియేనణుకప్పెఱునా || శైవై కొలో || ౨||

ఆ.- (కొడియేరిడై) పెరియపిరాట్టి యారోడుమ్ నప్పిన్దై పిరాట్టియారోడుమ్ కూడ ఆవక్ ఎఱ్ఱునరళి యిరుక్కిఱ తిరునావాయలేపోయేప్పుడు వత్తెనో? వెన్ఱిఱార్. ౨.

అన్వ.- కొడియేరిడై కోకనకత్తవళ్ కేళ్ళవ్ (౨) వడివేల్ తడజ్జణ్ మడమ్ (౩) పిన్దై మణాళన్ నెడియాన్ (౪) ఉత్తై శోల్లై కళ్ళోళూత్ (౧౨) తిరునావాయ్ అడియేన్ అణుకప్పెఱునాళ్ (౧౫) ఎవైకొలో. (౧౬)

పన్నీ.- అనన్దరమ్, మహిషాది భోగ్యతా వైభవతై యడైయవక్ వర్తిక్కిఱ తిరునావాయై నాన్ కిట్టుమ్ నాళ్ కళైవై యెన్ఱిఱార్.

కొడిపోల్కుయ ఇడైయెయ్యడైయళాయ్, తామరై పూవిట్టిఱప్పాలేనిరతిశయభోగై యాసలప్పిక్కు, సద్భవనాయ్, (౩) వడివేల్ పోలయెలియెయ్యమ్ కూర్చైయై యముడైత్తాన, పెరియకణ్ణళైయమ్, మహమ్మతైయముడైయ, (౬) నప్పిన్దై పిరాట్టిక్కు, భోక్తావాయ్, ఇన్బళపన్దైయే అఱ్యన్ద భోగ్యతాతిశయ తైయుడైయవక్, (౯) వర్తిక్కిఱదేశమాయ్, నానావిధమానశోల్లైకళాలే, శూట్రప్పట్ట, (౧౨) తిరునావాయై, అనన్దభోగ నానాన్, అణుకప్పెఱునాళ్ కళ్ళో, (౧౫) ఎవైయో? (౧౬) వడియెన్ఱు - మావడువాయ్, మావడుప్పిళవు బోలవుమ్ వేల్ బోలవు మెన్దమామ్. ౨.

అర్థము.- తీగెవలెనుండరమైన నడుముగలరై కమలవాసినియైనపిరాట్టికి వల్లభుఁడును (౩) తీక్షణమైన ఈటివలెనున్న విశాలమైన సేత్రములను ఆత్మగుణములనుగల (౬) నప్పిన్దై పిరాట్టిక్కి వల్లభుఁడును అవరిచ్చిచ్చ మహిమగలవాడునైన సర్వేశ్వరుఁడు (౯) నిత్యవాసముఁజేయుచున్న తోపులకేఁ బట్టబడిన (౧౨) తిరునావాయని దాసుఁడనైన నేను పొండఁదగిన దినములు (౧౫) ఏడ? (౧౬)

ఈ.- ఇరణ్డమ్మట్టు. తిరునావాయలే పుకుమ్నాళెన్దో? వెన్ఱిఱార్.

(కొడియేరిత్యాది) కొడిపోలేయట్టుకతాన ఇడైయెయ్యడై యళాయ్ పుష్పత్తిఱ్ఱిరిమళముపాదానమాకప్పి అన్దపిరాట్టిక్కు వల్లభనానవక్. ౧ “నకళ్ళిన్నా పరాధ్యతి” ఎన్నామరుకేయిరుక్క ఇట్టుక్క పో? వెన్ఱిఱార్. (వడివేల్ తడజ్జణ్ మడప్పిన్దై మణాళన్) కూరియవేల్ పోలే ఓరాళుమొరునొక్కుమ్ నేరాయ్ భోక్తావినగనల్లాత భోగ్యతైయెయ్యడై తాన కణ్డైయడై యళాయ్, ఆత్మగుణోపేతైయాన నప్పిన్దై పిరాట్టియడైయ శైవ్యభుక్తిక్కుక్కు.

శీ-ఆ|| ఇరణ్డమ్మట్టు (కొడియేరిత్యాది). “తిరునావాయ్ - అణుకప్పెఱునాళ్ యవైకొలో” ఎన్దైత్తెక్కొట్టి త్తవతారికై (తిరునావాయలేయత్యాది).

ఏర్ - అర్థము. ఇత్తాల్ భావమ్ (నకళ్ళిదిత్యాది). వడి - కూర్చు. ఓరాళుమొరునొక్కుమ్మెన్దతు - ఓరాళుక్కిరమ్ముపోలేదరు

|| యవైకొలో ఎన్ఱు ఈటిలుమ్ అరుమ్మదిత్తిలుమ్ పాఠమ్ కాణ్ణిఱు. ౧|| రా-య-౧౧౬-౪౪.

ఈ.—ఇట్టుప్పిఱన్దననాయిల్ బు. (నెడియా) ఇప్పడిప్పట్ట మహిమీపరిజనాదికళాలెల్లకాణవైజ్ఞాతక. (ఉత్తయిత్యాది) అనఱుక్కుమ్ అవణవిభూతిక్కుమ్ కుత్తై వజనర్క్కిలామ్బడి ఇడముడై త్తాన శోలై కళాలే శూఱ్ఱప్పట్టతిరునావాయై, (అడియే) వనవానత్తుక్కుమ్ పెగుమాళుమ్ పిరాట్టియుమాయ్ కలక్కుమిడత్తిల్ ౧ * భవాంస్తువిప్పడియే ఎఱ్ఱానడిమొకళుమ్ శెయ్కై క్కుఱైయ పెరుమాళ్ నేర్పట్టాప్పోలేయాయ్ బు, ఇఱ్ఱుత్తై క్కుడిమై శెయ్కై క్కుఱైవర్ నేర్పట్టపళియుమ్. ఇళైయ పెరుమాళైప్పోలే అడిమై శెయ్విత్తుక్కుళ్ళుకిఱ విషయ త్తిఱ్ఱుజై యైయాయ్ బువ ర్క్కు. శ్రీదనక గాజన్తిరుమకళోరు త్తియుమితేయఱ్ఱు. (అఱుకప్పెఱునాళ్ యవైకొల్) అదైక త్తెనాళ్ళిట్ట పెఱుమ్ నాళితో?

తి.అ. మొక్కాలేయకప్పడు త్తిక్కొళ్ళుకై యెత్తపడి, పిరాట్టిమారైచ్చొన్న వనర్తమ, “నెడియా” ఎన్నెయారే అర్థమ్ (ఇప్పడిప్పట్టవి గాఱ్ఱి). “శోలైకళో” ఎన్ఱిఱబహువచనత్తుక్కుభావమ్ (అవనక్కుమిత్యాది). పిరాట్టిమారోట్టెచ్చేర్ త్తియైచ్చొల్లి, అనన్దమ్ “అడియే” ఎన్ఱుక్కుభావమ్ (వనవానత్తుక్కు-త్యాది). పుఱప్పట్ట ఎన్ఱు కుట్టువతు. (భవాంస్తువిప్పడియే) - అన్దశ్లోక త్తిఱ్ఱడియే యెత్త పడి. ఇదర్ శేగ్ ఎట్టోల్ విషయమ్ కుత్తైపట్టిరుక్కుమోవన్న (ఇళైయ పెరుమాళైయిత్యాది). ఏదోరుముడైన్ఱితార్ (శ్రీభగవరాజనిత్యాది. ౨.

తాత్పర్యము.—సర్వాధికుడైన సర్వేశ్వరుడు సర్వాన్వసాందర్యముగలశ్రీభూనీశాదేవీ మేఱుడై వేంచేయున్న తిరునావాయిని శాసన్తుడు పొందెదనో?

మూ.—|| ఎవై కొలఱుకప్పెఱునాళైప్పోతుమ్ | కవైయిన్దనమిన్ఱిక్కణ్ణీర్ కళోకలుప్పిన్ |
నన్దయిల్ తిరునారణ్ శేర్ తిరునావాయ్ | అవై యుట్టుకలావతోర్ నాళితేయేనే || 3||

(౩.— (ఎవైకొల్) ఎన్ఱోతిరునావాయైయఱుకప్పెఱువలెన్దెప్పోతుమ్ తదేచిత్తనాయ్ కణ్ణీర్ శోరమిక్కుఱాణ్, హేయత్రత్య నీర నాన తిరునారణ్ శేర్ తిరునావాయై అవనుడైయ దివ్యపరిష త్తిరేపోయప్పకునా శెన్ఱెన్ఱిటికిఱేణ్ ఎన్ఱితార్. 3.

అన్య.— అఱుకప్పెఱునాళ్ ఎవైకొలెన్ఱు ఎప్పోతుమ్ (3) కవైయిల్ మనమిన్ఱి కణ్ణీర్ కళో కలుప్పిన్ (౬) నన్దయిల్ తిరునారణ్ శేర్ (౮) తిరునావాయ్ అవైయోళ్ పుకలావతు (౧౨) ఒర్ నాళ్ అటేయేనే (౧౪)

మన్న — అనన్దమ్, అసాధారణసమృద్ధివైష్ణవాన నారాయణ్ వర్తిక్కిఱ తిరునావాయొలక్కత్తిలే పుకలావ నాళిటికిఱే శెన్ఱెన్ఱిటికిఱే.

తిక్కప్పెఱునాళ్, ఎవైయెన్ఱు, సర్వకాలత్తిలుమ్, (3) వేటొన్ఱిఱుకురుమ్ శెన్ఱెన్ఱియే ఏకాగ్రచిత్తనాయ్ కొణ్ఱు, కణ్ణీర్ కళో, నాళో కానిప్పిన్, (౬) దున్ఱుత్తియోపాధికత్వాదికళాకిఱ కుదోరుమిన్ఱియే, సులభ నాయ్ నిరుపాధికబంధువాన్ శ్రీయ్యుపతియాన నారాయణ్, పుట్టికొణ్, (౮) తిరునావాయోల్, అవనుడైయవొలక్కత్తిలే, ప్రవేశికలావతు, (౧౨) ఒర్ నాళ్, ఇన్ఱు శెన్ఱెన్ఱిటికిఱేణ్ (౧౪) నన్దయిల్ - కుదోరుమ్ - అవై - ఒర్లక్కమ్.

అర్థము.—(తిరునావాయిని) పొందెదగినదిసములు ఏవో? అని ఎల్లప్పుడును (3) మఱియొకవిషయమందుఁ బోదెదగినమఁస్సులేనివాఁడగు (ఏకాగ్రచిత్తుడగు) బాష్పములు ప్రవహించునట్లుండెదను. (౬) (దురభర్తవమనెడి) దోషములేని శ్రీమన్నారాయణుడు వాసము చేయుచున్న (౮) తిరునావాయందలి ఆగోష్ఠిలో ప్రవేశించుటకు (౧౨) ఒకదినమును ఎఱుంగుకనున్నాను. (౧౪)

1. ఇప్పొకుర త్తిలుమ్, అఱుయిరప్పడి ఈడు అరుమ్బదళ్ళిల్ యవైకొల్ ఎన్ఱు పాకమ్ కాణ్ణిఱు. ౧౮౨-౨౩౧-౨౪.

ఈ - మూన్మామ్బట్టు. తిరునావాయితరువ్రా లక్ష్మి తీపుకుమ్ నాళేననటికిలే నెన్గిటార్.

(యవైకొలిత్యాది) నాకవర్దుకిట్ట ప్పెఱుమ్నాళే యవైయెన్దు. (ఎప్పొత్తుమ్) ఒరుకాలిత్తెప్పొల్లి, అల్లాత పోతు అన్యవరతై వర్దుకిట్టెనా. (కవైయిల్మనమిన్ది) అతుత్తిల్లు మితువుమ్ ముఖాన్దరముమాయ్ చెల్లుక్కి అతో? ఇరుతలై నెన్గిట్టెక్కి. (కన్జీర్కళ కలున్దవన్) కన్జీర్కళ వేళ్ళుడువిరుప్పన్. (నవైయిల్తిరునారణ) దుర్భ తాన్ది దోషమిన్దుక్కియిరుక్కి అ శ్రీమానాననారాయణ, సాలభ్యత్తుక్కున్ శ్రీ స పిరాట్టియోడేకూడ తిరు నావాయితేవర్దు సులభనానవన్. తిరునావాయితే పోలక్కమాకవిరుక్క, అలడియార్ కళి కుఱ్ఱొజ్జుళై ఉడన్ కూడువత్తెన్దొళా. ఎన్నాళేప్పట్టనా అ త్తిరళితేనెన్దు కూడ ప్పెఱుమ్ నాళేననటికిలే. అవై - పట్టె. నవై - కున్దె. 3.

౬-౨ మూన్మామ్బట్టు (యవైకొలిత్యాది) తిరునావాయితే యటుక్కులవలోర్ నాళేయేన్. ఎన్దైక్కిటాత్తైవతారికై (తిరునావాయిత్యాది).

ఇవర్దుప్రయోగత్తుక్కుభావమ్ (అతుత్తిల్లుమిత్త్యాది) ఇటుక్కుర్థమ్ (ఇరుతలై త్తనెన్గిన్దియెన్దు). ఇరుతలై త్తనెన్గిన్ది - ఇరుతలై యాననెన్గిన్ది పడి. ముఖాన్దరముమాయ్ - విషయాన్దరముమాయెన్దు పడి. కవైయిల్మనమిన్ది - కవైయిల్మనమనమిన్ది - వేన్దొల్లి త్తెరుక్కిననెన్గిన్ది; ఏకాగ్రచిత్తనాయెన్దు పడి. కవై - కార్యమ్, విషయాన్దరమెన్దు పడి. కన్జీర్కళాళే కలబ్బవనెన్దు శబ్దార్థమ్. అతావతు - కన్జీర్కళెప్పిదానిట్టునెన్దు పడి. "కలున్దవన్" ఎన్ది అతుక్కునిట్టు - కలున్ద - కలబ్బతల్, అయితల్. "కలున్దవన్" ఎన్ది వర్దుకైయెన్దొళా. "తిరునారణ" ఎన్దుతుడగ్గి మేలుక్కుశబ్దార్థమ్ (సాలభ్యత్తుక్కిత్యాది). 3.

తాత్పర్యము - ఏకాగ్రచిత్తుడనై కన్జీర్కళను బ్రవహింపజేయుచు దుఃఖించుచున్న నేను సర్వసులభుడైన శ్రీమహారాయ ణుడువేంచెసియున్న తిరునావాయందలి శ్రీవైష్ణవగోష్ఠిలోనే నెప్పుడు ప్రవేశించెదనా? 3.

మూ. - నాళేలటియేనెనక్కుళ్ళననానుమ్ | మీళావడిమైప్పళి శైయ్యప్పకున్దెన్ |
నీళార్మలర్చోలై కళిళూన్ద తిరునావాయ్ | వాళేయ్తడజ్జణ డప్పిన్దు మజాళా ౪.

ఆ. - (నాళేలటియేన్) నిరవధిక సాన్దర్యగుణ విశిష్టయోగసప్పిన్దు ప్పిరాట్టిక్కు భోగ్యనాన పునక్కు మీళావడిమై ప్పళి శై య్యప్పకున్దెన్, అడిమైకెయ్యమ్ నాళేననటికిలే నెన్గిటార్.

అన్య - నీళ్ ఆర్ మలర్ (3) శోలైకళిళ, శూన్ద తిరునావాయ్ (౨) వాళేయ్ తడజ్జణ్ మడప్పిన్దు (౯) మజాళా నానుమ్ మీళావడిమైప్పళి శైయ్య (౧౨) పుకున్దెన్ ఎనక్కు ఉళ్ళన (౧౩) నాళేల్ అటియేన్. (౧౪)

వన్న - అనన్దమ్, నిత్యకైర్గర్వత్తిరే అన్వితనాయ్ ప్పకున్దనాన్, అన్దకైర్గర్వోపయుక్త మానవాళి కళివాసపడి యాచికిశ నెన్గిటార్.

ఒక్క, నిన్దె, పూవైయడైతాన, (3) శోలైకళిళ, శూన్ద తిరునావాయితే, (౨) వాళేహళే (నీల్) ఒళ్ళిన్దెయ్యడైతాన, పెరియకణ్డెయ్యడైయళాయ్, ఆత్తుగుణపూర్ణయోగ సప్పిన్దు ప్పిరాట్టిక్కు (౯) నిరతిశయభోక్తావాసవన్! సూరికళైప్పళి నానుమ్. విచ్చేదరహితనిన్దరకైర్గర్వమ్ వర్దుకైక్కు, (౧౨) అన్వయితేన్, అతుక్కు ఎనక్కు, ఉళవాకక్కుత్తిత్తువైత్తి, (౧౩) నాళిళిల్. అవైననటికిలే. (౧౪) ౪.

అర్థము - పాడువై నిండియున్న పుష్పములుగల (3) తోటలచే చుట్టుబడిన తిరునావాయందువేంచెసియున్న వాడును (౨) మత్స్యములతోబోలిన విశాలమైన నెత్రిమును గుణపూరితగులసప్పిన్దు పిరాట్టిక (౯) వల్లభుడైన ఓ! నామీ! నేనును ఎడతెగక దాస్యకృత్యముచేయుటకు. (౧౨) అన్వయించెనని. (అందునిమిత్తమై) నాకు ఏళ్ళడియెన్దు (౧౩) దినమును ఎఱుగెను. (౧౪) ౪.

(౪౦) తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౮ - తి-అఱుక్కుమ్మిన్ - ౫ - మ-మనాళన్ వ్యాఖ్యానము. ౧౮౯

ఈ.— నాలామ్బట్టు ఆత్మాన్తదాన్యమ్ పణ్ణుమ్మడివిషయాకృతనాననాన్, నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియోడే కూడ విరుక్కిఱు విరుప్పిలేయడిమై శెయ్య ప్పెఱుమ్ నాళెనైన్తటితీలేనెన్దిఱార్.

(నాళేలటియే నెనక్కుళ్ళన) పెఱక్కుడవనాళెనైన్తటితీలేనెన్నుతల్, నాళాపిరిన్దిరుక్కుడవనాళెనైన్త యుడైన్త టికిటిలేనెన్నుతల్. పేఱుసిన్దమానపిన్బ పతఱుకిఱుతెన్నెన్నిల్; (నానుమ్మిళావడిమైప్పణిశెయ్యప్పకున్) నిత్యసూరికల్ పణ్ణుమాత్తాన్త దాన్యత్తిలే యెఱ్ఱో నాను మధికరి తతు. ఒరుప్రయోజన తైక్కొళ్ళక్కిట్ట పనామాత్తి యిరుక్కిఱేనో? దాన్యపరిమళ త్తి ఱ్కునడఱిమాతవనా మాఱియిరుక్కిఱేనో? (నీళార్ ములర్ చోప్పైకల్) ఒగ్గపర ప్పమాఱు ప్పూత్తిళోలైకళై యుడైత్తానదేశమ్, అడిమైశెయ్ కై క్కు పుమ్పాదుప్పకఁణఱ్ఱాల్ కుఱైవత్ దేశ మె న్నుతల్, నప్పిన్నై ప్పిరాట్టియమ్ తానుమాక పుమ్పాపవయమ్బుల్లాలామ్ దేశమెన్నుతల్. (నాళేయ్ తడఱ్ఱన్) ఒళియై యుడై త్తాన పరిన్దకణ్ణెన్నుతల్, వాళే వోలేకణ్ణారై యభిక్కినల్ల పరన్దకణ్ణెన్నుతల్; అవనై యనన్యార్వ మార్కన్ద కణ్ణుకై యుడై యవళెన్. (మడప్పన్నై మనాళా) అభుకేయ్వికే ఆత్మ గుణఱ్ఱాలుమ్ తువక్కునల్లవల్లక్కు ప్లభ నానవసే! దేశాన్తరమోనప్రజై ఊరణితానవాఱే తాయ్మారై ప్పుకాల్ నినై ప్పొక్కుమాలే, ప్రాప్య దేశమణి తాన నాఱే తిరళిపుమ్ తని త్తనియుమ్ పిరాట్టిమారై అనుసభిక్కిఱార్.

శ్లో-౨॥ నాలామ్బట్టు (నాళేలిత్యాది). “మిళావడిమైప్పణిశెయ్యప్పకున్దే - మఱిప్పిన్నై మనాళా - నాళేలటియే” ఇత్యది క్కళక్కుమాత్తి తవతారికై (ఆత్మాన్తదాన్య మిత్యాది).

“ఎనక్కుళ్ళన - నాళేలటియే” ఎన్తన్వయిప్పతు. ఎనక్కుళ్ళవాకక్కుత్పీత్తు వైత్తనాళానాలటియేన్దెన్బ శబ్దార్థమ్. ఇన్ద నాళేట్ట పోషి (మిళావడిమైప్పణి) ఇత్తైదేదాకాట్టుకిఱార్ (పెఱక్కుడవనాళిత్యాది వాక్యవ్యయత్తాలే). మిళా - అవిచ్చిన్నవాన, అడిమైప్పణి మిళాన్దెన్దెన్. “అడిమైప్పణి” ఎన్తతుక్కుళావమ్ (ఒరుప్రయోజన తైయిత్యాది). “మిళావడిమైప్పణి” ఎన్తతుక్కుళావమ్ దాన్య పరిమాణ త్తిత్త్యాది. “అడిమైప్పణిశెయ్య” ఎన్తతైయమ్ (మడప్పన్నై మనాళా) ఎన్తతైయమ్ కూట్టిబావప్పయమ్ (అడిమై శెయ్ కై క్కిత్యాది వాక్యవ్యయమ్). వాళే, ఒళియమ్, వేలుమ్. నీయ్కై - ఉడైత్తాన్తయమ్, ఒప్పమ్. కీళాన్దెన్దెన్ (అవిన్దై యిత్యాది). తువక్కునల్ల - వసేకరిక్కినల్ల. పాట్టుత్తొఱుమ్ పిరాట్టిమారై యరుళిచ్చెయ్తతుక్కుళావమ్ (దేశాన్తరమిత్యాది), నీళార్ ములరైన్దెన్దెన్ అడిమైప్పణి శెయ్యప్పకున్దే ఎనక్కుళ్ళన - నాళేలటియే నిత్యవ్యయః.

శ్లో-౩॥ పతఱుకిఱు - త్పరిక్కిఱు.

అన్వయము.— సర్వభవమునకి సకలవిధ కైజ్జర్యములను జేయుటకు సిద్ధమైయున్న నేను, మఱిమనోగ్యమైనవిను నావాయిలొ మన నేత్రుండ్లను నప్పిన్నై పిరాట్టితో గూడ వేంచేసియున్న వానికెప్పుడు కైజ్జర్యము చేసెదనొ తెలియలేదు.

మూ.— మ. గొళి - ములర్ మజ్జెక్కుమ్మమణ్ మడవైక్కు. | కణ్ణాళన్ ఉలకత్తుయిర్ తేవర్ కక్కెల్లామ్ |
విశ్లేశణ విరుమ్బయుత్తై యుద్దిరునావాయ్ | కణ్ణారక్కిళిక్కిన్తజెన్దుకొల్ కణ్ణే ||

ఆ — (మడప్పణ్) లక్ష్మీభూమినీళానాయక నాయ్, దేవాదిస్థావరాన్ద నిలజననిర్వాహక నాయ్, శ్రీదైకుట్రసిలియ నానెమ్మెయమాన్ విరుమ్బయుత్తై యుద్దిరునావాయ్, ఇప్పికృతియోడే కణ్ణారక్కుణ్ణ కళిప్ప తెన్దోవెన్దిఱార్.

అన్వయము.— ములర్ మజ్జెక్కుమ్ మణ్ మడవైక్కుమ్ మనాళన్ (3) ఉలకత్తు ఉయిర్ తేవర్ కక్కెల్లామ్ కణ్ణాళన్ (౬) విశ్లేశణ విరుమ్బయుత్తై యుద్దిరునావాయ్ కణ్ (౧౨) కణ్ణ ఇబ్బ కళిక్కిన్తతు (౧౫) ఎమ్మకొల్ (౧౬).
విరుమ్బయుత్తై యుద్దిరునావాయ్ కణ్ (౧౭) కణ్ణ ఇబ్బ కళిక్కిన్తతు (౧౮) ఎమ్మకొల్ (౧౯).

పన్నీ.—అన నరమ్, పన్నీ పరిజనస్థానాదిపరపూర్ణనానవత్ పర్తిక్కిట తిరునావాయ్, ఎకకర్ణానతు నితైయమ్బడికణ్డమభివృతైన్? తెన్నె? తెన్నెతార్.

పద్మవాసినియానలక్కిక్కుమ్, శ్రీభూమిప్పిరాట్టిక్కుమ్, భోక్తావాయ్, (3) లోకత్తిల్, ప్రాణికళదేవతైకళో ఎల్లార్ క్కుమ్. నిర్వాహకనాయ్, (౬) పరమప్రాయమ శబ్దవాచ్యమాన పరమపద త్తిలుక్కారై యమ్ అడిమైకోళ్ళుమవన్, ఇన్ద్రవిభూతిద్యయత్తిలుమ్ విరుమ్మి, పర్తిక్కిట, (౯) తిరునావాయ్, కణ్డ, ౯ పరిపూర్ణమామ్బడి (౧౦) కణ్డ, ఇట్టే, నిరతిశయానన్దియావతు, (౧౫) ఎన్నో? (౧౬)

అర్థము.—కమలవాసినియైనపిరాట్టికిని భూదేవికిని వల్లభుడును (3) లోకమందలి ప్రాణాలకును దేవతలందఱికిని నిర్వాహకుడును (౬) శ్రీవైకుంఠానాథుడైన సర్వేశ్వరుడు ఆశపడి నిత్యవాసముజేయుచున్న (౯) తిరునావాయని నేత్రములు నెడనెట్లు (౧౦) కణ్డ ఇచ్చట ఆనందించుట (౧౫) ఎప్పుడో? (౧౬).

ఈ.— అష్టామ్బట్టు. తిరునావాయ్ క్కుణ్ణీకవిడాయ్ తీరక్కణ్డను భవిష్య తెన్నెసితార్.

(మణాళనిత్యాది) పెరియపిరాట్టియార్ క్కుమ్ శ్రీభూమిప్పిరాట్టి యార్ క్కుమ్ వల్లభనానవత్. పురుషకార మావారుమ్ పొత్తైక్కు ఉవాత్తావారు ముచ్చాయరుక్క విత్తుక్కణేమో? (కణ్ణాళనిత్యాది) లోకత్తిల్ మను ప్యర్ కళెన్న, దేవర్ కళెన్న, ఎల్లార్ క్కుమ్ నిర్వాహకనానవత్. అవర్ కళో పడుక్కైప్పల్ మనొక్కుకీటపడి. (విణ్ణాళక) పడుక్కై తానిరుక్కిటపడి; - పిరాట్టిమారుమ్ తానుమ్ తనక్క త్తకుతియాన పరమపద త్తిల్ దివ్యపర్యట్టు త్తిలేయిరున్దు నిత్యసూరికళై నిర్వహిక్కిటవత్. (విరుమ్మియుత్తై యమ్ తిరునావాయ్) ఉభయవిభూతినాథన్, పెణ్ణాప్పేణ్ణాక వాదరిత్తు వ ర్తిక్కిటదేశమ్. అవన్ విరుమ్మికిట దేశమల్లతు ప్రాప్యమిల్లైయితే. (కణ్ణారి) కాణ్డైయిలే విడాయ్ ప్పట్టకణ్, ఆర - వయిలునిత్తైయ. (కళిక్కిన్ తిక్కెన్దుకోల్) ౧ “అహమన్న మహమన్నమ్” ఎన్నెరు దేశవిశేష త్తే కళిక్కియైయ్, ఇట్టేకళిక్కుప్పేలువతెన్న? (కణ్డ) “కాణ్డెన్దిత్తమ్” ఎన్నుమ్ విశ్వానత్రాల్ కళిక్కియైయ్ ప్పక్కే, కణ్డేకళిప్ప తెన్న?

జీ-అ॥ అష్టామ్బట్టు (మణాళనిత్యాది). “తిరునావాయ్ కణ్ణరక్కళిక్కిన్ తిక్కెన్దుకోల్ కణ్డ” ఎన్దైక్కటాక్షితవతారిన్ (తిరునావాయ్ నిత్యాది).

ఇత్రాల్ భావమ్ (పురుషకార మిత్యాది). ఉవాత్తు - ఉపాధ్యాయన్, ఉయిర్ - మనుష్యున్. “పిరాట్టిమార్ క్కుమ్ - మణాళన్” ఎన్ద పన నరమ్ “తేవర్ కళెన్దుమ్ - కణ్ణాళన్” ఎన్దు తుక్కభావమ్ (అవర్ కళిత్యాది). పడుక్కైప్పల్ మనొక్కుకీటదేశమ్ “పడుక్కై తానిరుక్కిటపడి” ఎన్దై తేవరిక్కిటార్ (పిరాట్టిమారుమిత్యాది). “కణ్ణాళన్ - విణ్ణాళన్ విరుమ్మియుత్తైయమ్” ఎన్దు మాట్టిభావమ్ (ఉభయవిభూతీయిత్యాది). పరమపద త్తైట్టు తిరునావాయ్ “కణ్ణార్ - కణ్డ” ఎన్దిట తెన్నెన్న (అవన్ విరుమ్మికిటమిత్యాది). “విడాయ్ ప్పట్ట” ఎన్దైయ కే (వయిలునిత్తైయవెన్దు త్తు, “ఇట్ట” ఎన్దు తుక్కభావమ్ (అహమన్నమిత్యాది). “కణ్డే” ఎన్దిట విషకారాన్ (కాణ్డైయిత్యాది). మలర్ మత్తైక్కుమ్ మణ్ మత్తైక్కుమ్ - మణాళన్ - ఉలకత్తయిర్ తేవర్ కళెన్దుమ్ - కణ్డ, కళిక్కి - విణ్ణాళన్ - విరుమ్మియుత్తైయమ్ తిరునావాయ్ - ఇట్ట - కణ్ణార్ - కణ్డ - కళిక్కిన్ తు - ఎన్దుకోల్ ఇత్తెన్దయి.

తాత్పర్యము.—ఉభయవిభూతినాయకుడై శ్రీభూదేవీవల్లభుడైయున్న సర్వేశ్వరుడు వేంజేసియున్న తిరునావాయని నేనెప్పుడు కండ్లార నేపించి యానందించెదమో?

మూ. — కష్టకల్పి న ఆశ్రమగోలక గోల్ | తొష్టయనక్కయ్యెట్టి పేరుతిరిగి |

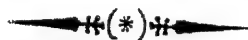
వజ్రాంబులలో చోటలై ఈ శూన్యతను నావాయ్ । కొప్పులు ఇట్లు వజ్రాంబులలో చోటలై

[illegible][illegible]

పన్నీ. — ఆనంద్రమ్, తిరునావాయలేవర్క్కిళి వ్రాతసులభనానవునై త్తన్ను ఎవ్వరైనా తప్పజేసినట్లైతా.

[illegible]

అర్థము. — కుష్మేదలచేఁబూర్జమైన పుష్పములుగలతోపులచేఁ చుట్టబడిన (3) తీరునావాయవి అదరించి వానముఁ జేయుచున్న (౭) మాకునుగోపాలులకును నావమియైనవాఁడా! విషయాంతరసమ్మేళములేక నీకు (౧) వాసుడవైతిని. నానేత్రములు విచ్చట (౨) నిరస్తముగా నేవించి సమ్రోషించుట ఎప్పుడో? (౧౪)

ఈ. — అతామ్యబ్బ. డొరైయన్ క్కే డొరిన్ నిన్ గుళిన్ వున్ క్కణ్ణకళప్పవేల్ వొత్తార్.

(కష్టకల్మషతీ జననాలోకగతి) నాకశేయత్వశేయ్య; కర్మభిక్షావ్యాపకవత్సేవ : బహుభిలే కావ్య

నిశ్చితమ్, అనపిన్మ, ఇన్నిర్వృత్తుక్కు ఫలమెన్నెన్నిల్; (తొడ్డేయనక్కా యొద్దేనిత్యాది) అన్యపరతైయిష్టకే, ఉన్మిరువడికిళిలే అతిచపలనానేక. అర్కైత్తణమిక్కు నూట్టాతపడియిష్టో ఎకాపలమిరుప్పతు. తురిశాక్షతు-మన స్సుక్కు పే యపవయస్పర్శమ్. (వడ్డేత్యాది) పరిమళిత్తవాతి వడ్డణకుమేపడినుకీడుమ్మడి పుష్పితమానశోల్తై కళై యుడైత్తానదేశమ్. ౧. “నచపునరావరతే” ఎన్దిటపడియే పుక్కారైమిళి వైట్టాతపడి నిరితేయభోగ్యమాన దేశమ్. (కొన్డేయైత్తెక్కిన్) “నమక్కుమ్ నమ్మెయకన్దాక్కుమ్ నిచైత్తపడి పరిమాటియనుభవిక్కిలామ్ దేశమ్”

పెనుతిరుప్పళ్ళతాళే యాదరిత్తుక్కొణ్ణు వర్క్కిఱ దేశమాయీదేవు (ఎన్దోవలకోవే) శృష్టనాయకవర్ణనకు యోగ్యుడు సులభనానాప్పోలే, తిరునావాయీలే వక్తనకు సులభనానవన!

[illegible]

కీర్తి తామాననిపుతెనూ వెన్టు ప్రార్థిత్తవర్, ఇహోతుకణోహుడైయ అన్వతైప్రార్థిప్పానెన్ను నానిత్తాడి. అతావత - తనక్కానన్ద విన్ఱావిన్ఱాలుమ్ తన్నుడైయ బ్రజ్జెక్కానన్దతై ప్రార్థిక్కుమాప్పోతేయెన్దవడి. ఇత్తాల్ భావమ్ (ఆరక్షణ మిత్తాడి). ఇతు కీర్తిక్కుణ్ణిన్ శజ్జెక్కు-త్తరమాయు మిరుక్కిఱతు. 'అన్వపరతై యిన్ఱిక్కే' ఎత్తత్తాల్ ఫలితన్ (తురికాకిఱ తిత్తాడి). తురితన్ - తుర్ నిమ్. ఆర్తల్ - పొగుస్తుతలాయ్, వడితతైచ్చిల్లుకిఱతు. శోలైకైప్పజ్జిక్కిఱతుక్కు భావమ్ (సచేత్తాడి) 'శాడై' ఎత్తతుక్కు భావమ్ - (నగుక్కు మిత్తాడి). ఎన్ఱోడలొకొవే' ఎత్తతుక్కు భావమ్ (కృష్ణనాయత్తాడి). వడ్డారెన్ఱులొడక్కి. కొవే - తుళిన్ఱు - ఉనక్కు - తొణాయ్ఱిసేక; ఇన్ఱు - కణ్ఱు - కణ్ఱో - కలిక్కిన్ఱు - ఎత్తువోల్ ఇత్తవ్వాయ్.

౧౯౨ తిరువాయ్ మొయి. — ౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కు మ్మనై - ౭ - పా - కోవాకియ వ్యాఖ్యానజల్.

తాత్పర్యము. — పుష్పములచేతను పరిమళముచేతను తుమ్మెలచేతను సంపూర్ణమైన తిరునావాయందు నిత్యవాసము జేయుచున్న ఓ! శ్రీకృష్ణదా! నీకనన్య దాసుడనైన నేను నిన్నెప్పుడు కలహరిసేవించి సంతోషించెనునా? ౬.

మూ. — కోవాకియమావలియై నిలబడ్డొచ్చాయ్! తేవాశురజ్ఞాన్ ద్రవనేతిరుమా లే! 21

నావాయుత్తై క్కీవెన్నారణసమ్మి! యావావడియానివనెన్దరుళాయ్ ||

ఆ — (కోవాకియ) ఆశ్రితజనరూపితక్షయనాయ్, ఆశ్రితజనానిష్ఠ నివారణస్వభావమునాయ్, ఆశ్రితపత్నీలనునాయ్, ఆశ్రితను లభిత్వామాక తిరునావాయలే యవత్తీరుమాదుర్ద నారాయణసమ్మి! ఆవావడియానివనెన్దరుళాయ్ నిత్యార్. ౬.

అన్య. — కోవాకియ మావలియై నిలబడ్డొచ్చాయ్ (౩) తేవాశురజ్ఞాన్ తేవ్ద్రవనే నావాయుత్తై క్కీవె (౬) ఎక నారణసమ్మి తిరుమా లే (౯) ఆప ఇవక్ అడియానెన్ద (౧౨) అరుళాయ్ (౧౩).

పన్నీ — ఆన స్వరూప, శేషిత్వరక్షకత్వప్రాప్యత్వరూపమాన వాకారపూర్తియై యుడెయనీశులనైప్పార్ తుక్కువైపణ్ణవేణుమెన్దితార్. త్రైలోక్యకృత్తుక్కుమ్ శేషియాకత్తన్నై యచిమానిత్తిరన్ద, మహాబలియై, భూమియైయపేషీత్తువాక్కి అతిష్టయై వన్యశేషత్వమ్ పోయ్ అనన్యార్థమామ్బుడి శేషియానవనాయ్, (౩) శేషమానజగత్తుక్కుమ్ నేవాసురవిభాగత్తాల్ వరుకివిరోధత్తై, శమిప్పిత్తు శ్వినేక శరణనాక్కుమవనాయ్, తిరునావాయలేనిరన్దరనాసమ్మణ్ణకిఱ, (౬) —, సమస్తగుణవిభూతివిశిష్టత్వైత్తాల్ వన్దనారాయణత్వై పూర్తియై యుడెయెయాయ్. ఇదశేషిత్వరక్షకత్వప్రాప్యత్వపూర్తిక్కుమ్ అసాధారణమానశ్రియగిపతిత్వైత్తై యుడెయవనే! (౯) — కాదాణ్డూరూ మైయానవోట్టెచ్చేర్ త్తియాలే వియ్యో ఇవక్, సమక్కుశేషభూతనెన్ద, (౧౨) ఆకారత్రయవిశిష్ట సమ్మన్తైప్పార్ తు ఇరన్దియారు ప్పేణుమ్ (౧౩).

అర్థము. — రాజైయున్న మహాబలిని (యాచించి), భూమినిబరిగ్రహించినవాడవును (౩) దేవాసురయుద్ధముందు (శత్రువులను) చంపినవాడవును తిరునావాయందువాసముజేయుచున్నవాడవును (౬) నాయొక్కస్వామియు సర్వాన్తర్యామియు పూర్ణుడవునైన ఓ! శ్రీయశతీ! (౯) అయ్యో అయ్యో! ఈయాభ్యుద్ధ ముదాసులు అని (౧౨) కృపజేయుము (౧౩).

ఈ. — ఏమోమ్మబ్బు. ఆశ్రితాథ్మామాక త్తిరునావాయలే నిత్యవాసమ్మణ్ణకిఱదేవర్, అనన్యగతియెనుఎన్బక్కులిలే కృపైపణ్ణి యరుళవేణుమెన్దితార్.

(కోవాకియమావలియై నిలబడ్డొచ్చాయ్) సర్వేశ్వరనిత్యార్ త్రైలోక్యాధిపతి యాక్కివైత్తాల్, అవనైత్తల్లి అన్దపదత్తై త్తానెఱట్టుక్కొన్డొ “నానేఅరిశు” ఎన్దరున్దనాయ్ద్రు. నీకొడుక్కొక్కోళ్ కై యన్దిక్కే, అతుక్కల్లామ్మతానేనియామకన్ ఎన్దభిమాని త్తిరున్దనాయ్ద్రు. “వెఱుమ్బుఱత్తిలే, తన్నతల్లాతత్తై తన్నతు” ఎన్దెఱట్టుక్కొన్డొ సుక్కడవవన్దెయిలే యివ్విషయమున్దిడక్కుమాకిర్ నాడుకుడిక్కిడవాతు” ఎన్దు పార్ త్తరుళి, ఇన్దినతాన విభూతియై అవన్బక్కులిల్ నిన్దుమ్వాణినాల్. (తేవాశురజ్ఞాన్ ద్రవనే) దేవాసునన్దార్మిత్తిలే అవర్కళే పడువతు ఇవర్కళే పడువతాయ్ ఇజ్జనేయురువచ్చెల్లప్పుక్కవాటే, ఒరుతలై యెయ్ద్రుత్తు దేవజాతిక్కుక్కుడి యిరుప్పప్పణ్ణిక్కొన్డొ త్తానాయ్ద్రు. (తిరుమా లే) ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కుమ్ తత్ప్రతికూలనిర సనత్తుక్కుమడి శ్రియగిపతియాకై. (నానా

జీ.ఆ || ఏమోమ్మబ్బు (కోవాకియవిత్యాది). “నావాయుత్తై క్కీవెన్నారణసమ్మి ఆవావడియానివనెన్దరుళాయ్” ఎన్దు పార్ త్తైక్కుటాక్కి త్తవతారికై (ఆశ్రితార్థమాకవిత్యాది).

“ఆకియ” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (సర్వేశ్వరనిత్యార్). అతావతు - తనక్కిన్ద్రుత్తై యెఱట్టుక్కొన్డొ నెన్దిఱతు ఆకియవెన్దెయాలే ఎన్దపడి. వివరణమ్ (నీకొడుక్కవిత్యాది). “మావలియై నిలబడ్డొచ్చాయ్” ఎన్దు తుక్కుభావమ్ (వెఱుమ్బుఱత్తిలేయత్త్యాది). వెఱుమ్బుఱత్తిలే - నిర్విబుధనమాక. మావలియై - మావలిచక్కల్ నిన్దుమ్. దేవాసురయుద్ధత్తిలే అసురరైచ్చేర్ద్రవనే. కీర్తీరజ్జైయుమ్ పర్ద (ఆశ్రితేత్యాది).

(౪౯) తిరునామ మొట్టి. - ౯ - ప - ౮ - తి - అటుక్కుమ్మనై - ౨ - పా - అరుభాతు వ్యాభాసజ్జల్. ౧-3

ఈ. - యుజైకిన్ఱ) ఇప్పుడిరక్షిక్కుమిడ త్రిల్ అడు త్రిణిత్రాకముకన్దోన్ఱ త్రిరునావాయితేనిత్యనాసమ్మజ్జికి. (ఎన్నారణ సమ్మి) ఇత్రితవర్గ త్రినుడైయ రక్షణత్రిలేనొక్కాక సర్వాస్తర్యామియాసవన్. (నారణసమ్మి) అతుక్కుఱుచ్చాక ఆత్రితవత్సలనాయ్, అనర్కభుక్కుఱుచ్చాక ప్పెన్ఱోమ్మెత్తతలే పరిపూర్ణనానవనే! (ఆనావిత్యాది) ౧. 'కృపా మాత్ర మనొప్పత్తి' ఎన్నిటవడియే, వియో!, ఇవననన్యగతి, ఇవనుక్కు వేటారుపుకలిల్ల ఎన్ఱుఎన్ఱక్కలిలే కృపై: ప్పణ్ణియగుళనేణుమ్. (అడియాన్) అవన్ అరుభుక్కుమ్ ఇవన్ అరుభుక్కుమ్ సమ్మన్ఱన్ఱికిటతు. 2.

జీ-అ|| అడు త్రిణిత్రాక - ప్రత్యాస్సమాక. 'సమ్మి' ఎన్ఱతుక్కుభావమ్ (అతుక్కుఱుచ్చాకవిత్త్యాది). అథవా కీర్త్యోక్తిత్రి, అన్ఱ ర్యామిత్తిభుతి సౌలభ్యత్తైచ్చొల్లి ఇవాన్క్యత్తిల్ - వాత్సల్యజ్ఞొల్లికిటతల్, అతుక్కుఱుచ్చాక - రక్షణతుక్కుఱుచ్చాక. అన్ఱర్యా మిత్తియుమ్ వాత్సల్యముమ్, బహువ్రీహియాశే. (కృపామాత్రేత్త్యాది). 'సోఽహంతే దేవదేవేత నార్చనాదౌపుతౌచ' | నామర్థ్య వాక్ కృపామాత్రమనోవృత్తి: ప్రసీదమే' ఇతి పచ్చమేఽంశే. 'అడియాన్' ఎన్ఱతుక్కు శాబ్దమాసవర్థమ్ - అన్ఱనాన్ఱ్యకేవత్తిమ్; అన్ఱమాసవర్థమ్ - అనన్యగతిత్తిమ్. ఒరువర్ క్కాయరుప్పారై వేణుశిలర్ రక్షిక్కు ప్రాప్తియైయితే ఎన్ఱ వివక్షిత్రుళిచ్చెయ్కీటార్ (ఇవననన్యగతియిత్త్యాది). 'అడియాన్' ఎన్ఱతుక్కుభావాన్ఱరమ్ (అవనరుభుక్కుత్తిత్త్యాది). మున్ఱిసతు అనన్యగతిత్తిమ్. 2.

ప్ర-శి. - ఏటొమ్మట్టు (కోవాకియవిత్త్యాది) (ఆవావడియా నివసన్ఱరుభాయే) పచ్చమేఽంశేసప్తమే, 'సోఽహన్తేదేవదేవేత నార్చనాదౌపుతౌచ' | నామర్థ్యవాక్ కృపామాత్రమనోవృత్తి: ప్రసీదమే || 20 || 2.

తాత్పర్యము. - ఇంద్రునిరాజ్యమునపహరించిన రాజైసమహాబలియొద్దనుండి యారాజ్యమునపహరించినవాడై, దేవాసురయద్ధిమం దనుగురుని పహరించినవాడై, ఆ శ్రీతిరక్షణార్థమై తిరునావాయందు వేంచేయున్న ఒ! శ్రీయూపతి! నన్ననన్యగతికుడననితలంచి యనుగ్రహింపుమా. 2.

మూ. - అరుభాతోట్రివాయుళుళేయ్తు, అడియేనై | ప్పొరుభాక్కియన్ పొన్నడిక్కిళ్ళిప్పుకవైప్పాయ్ |

మరుళేయినియున్ఱై యెన్ఱెన్ఱెన్ఱె త్తిరుత్తుమ్ | తెరుళేతరు తెన్ఱిరునావాయేనేవే || ౩||

ఆ. - (అరుభాతోట్రివాయ్) అజ్ఞానగర్భమిల్లాతతోరుపడి. ఉన్నడైయ స్వరూపరూప గుణవిభూతి విషయ దివ్యజ్ఞానత్రైయాన్ కృపే కూల యుగస్కు త్తన్ఱగుళినీ, ఇన్ఱముముక్ కృపైయాలే 'సప్తమియానివన్' ఎన్ఱవిషయాకరిత్తరుళి, అడియేనై యన్ పొన్నడి క్కిళ్ళిప్పుకవై త్తిరుగునాయ్, వై త్తిరుభాతోట్రివాయ్, తిరువుళ్ళమాసపడి శేయ్తుళుళు ఎన్ఱకొణ్ణు ఎమ్మెరుమానై యిన్నాతాకిటార్. ౨.

అన్ఱ. - అరుభాతోట్రివాయ్ అడియేనై అరుళుళేయ్తు (3) పొరుభాక్కి యన్ పొన్నడిక్కిళ్ళిప్పుక (౬) వైప్పాయ్ లెక్ తిరు నావాయ్ (౧) ఎక్తేవే మరుళేయిన్ఱి ఉన్ఱై (౧౨) ఎన్ఱెన్ఱెన్ఱె ఇరుత్తుమ్ తెరుళే(౧౫)తిరు (౧౬).

పన్ఱి. - అన్ఱన్ఱరమ్, నీమరుళా తిరుక్కువుమామ్, అరుళువుమామ్, ఒరుకలక్కు మిల్లాతపడి యున్ఱై యెన్ఱెన్ఱెన్ఱె వైత్తమభ విక్కుమ్మడియాన్ జ్ఞానత్తై త్తన్ఱగుళివేణుమ్ ఎన్ఱిటార్.

ఇవన్ తిరునామడి శేయ్కీటాన్ ఎన్ఱకృపై ప్పన్ఱాతిరుక్కిలు మిరుక్కిటాయ్, అనన్యగతియామ్మడి యున్ఱక్కేయాయరుక్కిట వన్ఱై, నిగనగ కృపైపజ్జి, (3) లబ్ధసత్తాకనాక్కి, ఉన్నడైయ స్వరూపణీయమాన తిరువడికళిక్ కీళ్ళి, ప్రవేశిక్కుమ్మడి, (౬) వైక్కి లుమ్ వన్ఱి, తాన్, కట్టైప్పన్ఱి, తిరునావాయలే, (౯) ఎన్ఱక్కు పరమప్రాప్య భూతివాయరుక్కిటవనే! ఒరుకాలుమ్ అజ్ఞానగర్భ మిల్లాతపడి, స్వప్రకార పరిపూర్ణనాయ్ భోగ్యనాన వున్ఱై, (౧౨) అత్తివైభినివిష్టనానవెన్ నెజ్జేలే, ఇరుత్తియమభవిక్కుమ్మడి యున్ఱ తిల్లన్ఱిటివై, (౧౫) ఎన్ఱక్కు త్తన్ఱగుళివేణుమ్. (౧౬) తరువెన్ఱ - తరుతియాక వేణుమెన్ఱపడి. ౨.

అన్ఱ. - నీవు కృపచేయకపోయిననుసరె, దాసుని కృపచేసి (3) ఒకవస్తువుగాచేసి నీయొక్కస్వరూపణీయమైన శ్రీపాదమల క్రింప ప్రవేశించునట్లు (౬) శించిననుసరె, సుందరమైన తిరునావాయందు వేంచేసియున్న (౯) నాస్వామి! అజ్ఞానములేక నిన్ను (౧౨) నాస్వామియందు శించదగిన జ్ఞానము నే (౧౫) ఇమ్ము. (౧౬)

౧౫౪ తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కుమ్మిన్ - ౯ - పా - తేవర్ వ్యాఖ్యానము.

ఈ.— ఎట్టామ్మబ్బు. అప్పోతే యవేజీతమ్ పెజామైయాళే, అరుళవుమామ్, తవిరవుమామ్, అజ్ఞానగర్భ మిల్లాతపడి ఉన్న యెన్నెళ్ళోలే యిరుతుమ్మడి తెల్లవై త్తరవేణుమ్' ఎన్ఱిఱార్.

(అరుళాత్తోహివాయ్) ఎన్ఱక్కల్ కృపై ప్పణ్ణాతే ఇనకపట్టతుపడుకెఱా నెన్ఱిక్కిలుమిరు. (అరుళోశెయ్తు) అన్ఱిక్కే, ఎక దుర్గతియైక్కిణ్ణు కృపై ప్పణ్ణి. (అడయేనై యిత్యాది) అసత్కల్ప నాయరుకి, అవేనై, ౧ “సన్త మేనమ్” ఎన్ఱిజపడియే ఒరువస్తువామ్మడిప్పణ్ణి, నిరతిశయభోగ్యమాన ఉత్తరువడికళిక్కిళ్ళే వైత్తుక్కొళ్ళిలుమ్ కొళ్ళ. పారుళానారై నైత్తుక్కొళ్ళుమ్మహానమ్ పొన్నడిక్కిళ్ళే పోలేకాణుమ్. (మరుళేయిన్ఱియిత్యాది) అడియిల్ * మయన్ఱిజ మతినలమరుళినపడియే, అజ్ఞానగర్భమిల్లాతపడి ఉన్న యెన్ఱమనస్సిలే యెప్పొత్తుమ్ నైత్తుక్కొళ్ళుమ్మడి, ౨ “తనక్కేయాక వెనైక్కొళ్ళుమితే” ఎన్ఱిజతెల్లినై త్తరవేణుమ్. (తెన్ఱిరునావాయ్ తేవే - తెరుళేతరు) ఎన్ఱ క్రియే; అన్ఱిక్కే, “మరుళేయిన్ఱియునై యెన్నెళ్ళ త్తరుతుమ్ తెరుళేతరు తెన్ఱిరునావాయ్ తేవే-అరుళాత్తోహివాయ్ అరుళోశెయ్తడియేనై ప్పారుళాక్కియై పొన్నడిక్కిళ్ళే ప్పకనైచ్చాయ్, తిరుప్రళమానపడిశెయ్” ఎన్ఱామ్పిళ్ళాక్ పడిపుత్తు.

జీ-అ॥ ఎట్టామ్మబ్బు (అరుళాత్తోహివ యిత్యాది) పాట్టెయెల్లామ్ కటాక్షితవతారికై (అప్పోతే యిత్యాది). అరుళాయెన్ఱార్ (అప్పోతే) ఎన్ఱుకూట్టుచు.

“అక్కి” ఎన్ఱుక్కు భావమ్ (అసత్కల్పనాయిత్యాది). “పాక” ఎన్ఱేయాలే - (నిరతిశయభోగ్యమ్) ఎన్ఱపడి. ఇత్రాల్ రసోక్తియాకభాదమ్ (పారుళానారై యిత్యాది). పారుళ - వస్తువుమ్, నిమిషమ్. తరు - తరువేణుమ్, తెక - అట్టకయతాన. పిళ్ళాక్ నిర్వాహత్తుక్కు, “తెరుళేతరు” ఎన్ఱు - తేవుక్కు విశేషణమ్.

తాత్పర్యము.—తిరునావాయ్దు జేంచెయిన్ఱు ఓన్ఱామి! నిపుక్కడజేసెనన్ను నీశ్రీపాదములందుఁ జేర్చుకొనిననుసరె; అట్లు కటాక్షింపకపోయిననుసరె; జరతు - నిన్నెల్లప్పుడును నామనస్సులొందుకొనునట్లుమాత్ర మనుగ్రహముచేయమా.

మూ.— తేవర్ మునివర్ కెన్ఱున్ఱుజ్జాణ్ణుఱ్ఱియై. | మూవర్ ముతల్వ నెరుమూవులకాళి |
తేవకవిరుమ్మియుతై యున్ఱిరునావాయ్ | యావరణుకప్పెఱువారినియన్దొ ||

ఆ.— (తేవర్) బ్రహ్మడికళుడైయ చిత్తురాదిసర్వకరణజ్ఞుక్కు వగోడరనాయ్, బ్రహ్మడిసావరాన్ఱ సమస్తజన్మనిర్వాణ త్రణం హరణలీలనాన వెప్పెరుమాక విరుమ్మిక్కిణ్ణు సర్వసులభనాయత్తెకిఱ తిరునావాయ్ యణుకప్పెఱుమావరి కళో ఎన్ఱ భాగ్యమ్మణ్ణి నార్కళో! నాకభాగ్యహీననాయ్దునై నెన్ఱునోకెఱార్,

అన్ఱ.— తేవర్ మునివర్ కు ఎన్ఱుమ్ కాణ్ణు (౩) ఆరియక మూవర్ ముతల్వ (౬) ఒరు మూవులకు ఆళి (౯) తేవక విరుమ్మి శ్లోకాయమ్ (౧౨) తిరునావాయ్ అన్ఱో! ఇని (౧౫) అణుకప్పెఱువార్ యావర్ (౧౬)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, అఱివుడైయార్ క్కుమ్ అఱియవరియ సర్వాధికక వర్తిక్కిఱతిరునావాయ్, అత్తన్ఱాళినివిప్రునాన నాకా పెన్ఱోరేక, ఇనియార్ పెఱ వ్వుకుకెఱార్ ఎన్ఱిఱార్.

సమస్తదేవరకళుక్కుమ్ ససకాదిమునివరకళుక్కుమ్ స్వయత్నత్తాల్ సర్వకాలముమ్, కాణ, (౩) ఆరియనాయ్, బ్రహ్మరూప కళుక్కు, సత్తాదిహేతుఘాతనాయ్, (౬) అన్ఱిత్తీయమాన, జగత్త్రియత్తైయమ్, తెక సజ్గుల్పత్తాల్ సర్వహిక్కు మవనాయ్, సమస్త

తిరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౮ - తి - అఱుళ్ళుమ్మవిన్దై - ౯ - పా - తేవర్ వ్యాఖ్యానం.

౧౯౫

కావ్యమునా దాత్తక సావనీశ్వరక, అత్తాదరముణ్ణి, వర్తిక్కియ, (౧౨) తిరునావాయ్, యో 'ఇని, (౧౫) అఱుళ్ళుమ్మవారా? (౧౬) ఇన్ద్రునివేతాళియ త్తిలుమ్ కట్టతనిన్కట్టుకటతో! వెన్దుకరుత్తు.

అరిము. - దేవతలను బుద్ధులను ఏకాలమందును నేవించుటకు (3) దుర్లభమును బ్రహ్మదేవులు ముగ్ధులకిని కాలభూతుడును (౬) అన్యతీయమైన తిలకములను పరిపాలించువాడునైన (౯) సర్వేశ్వరుడు ఆశపడి వాసముజేయుచున్న (౧౨) తిరునావాయ్ని అయ్యో! ఇకమీఁద (౧౫) పొందువారెవరో? (౧౬)

ఈ - ఒన్బతామ్మట్టు. ఇప్పడిశొన్న విడత్తిలు మొరువిశేషకటాక్షమ్ పన్ద్రామెయాలే, నానివ్వొలై యోజే ముడియానిన్ద్రే, ఎన్నభిమలమ్ పెటప్పకుటి భాగ్యాధికరారో? ఎన్ద్రా.

(తేవర్ మునిర్ కెన్దుమ్ కాణ్డక్కరియక) బ్రహ్మాదిభుక్తుమ్ ససకాదిభుక్తుమ్ స్వయత్తు త్తాలేయన్దు మొక్కక్కాణ వరయనాయుళ్ళవక. (మూవర్ ముతల్వక) బ్రహ్మరుద్రకళ నడువేవర్వతరిత్తు అవర్కళుక్కు నిర్వాహా నెన్నుతలే; బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రకళుక్కు నిర్వాహక నెన్నుతలే. (ఒరుమూవులకాళి) ఇన్ద్రముఖత్తాలేన్దు తైలోక్య శ్లోయమ్ రక్షిన్కుమ్మడియై చొల్లుతలే; అన్దిక్కే, కీఱుమ్ మేలుమ్ నడువుమాన సర్వలోకతుక్కుమ్ అద్వితీయ నాయక నెన్నుతలే. (తేవక) సర్వవిసజాతీయక. (విరుమ్మియుత్తై యమ్ తిరునావాయ్) ఇప్పడిసర్వనిర్వాహకనానక, తనక్కన్న పురుగుడియగుప్పిన్ద్రాతానెరువక కుడియరుప్ప పెల్లన్ద్రావోలే, ఆశ్రితరక్షణత్తుక్కు ప్పాక్షానదేశమ్. ఎన్దులుత్తొనరిమ్ పుణ్ణివ రిక్కుమ్ దేశ్శె. (యావరణుక పెలువారిని) నాకముడియప్పకానిన్ద్రే, ఇనిపెట విరుక్కిణ్డొరారో? సతేమనుష్యా? ఎన్దిటపడియే, అవర్కళ మనుష్యకళుక్కు క్కూట్టల్లర్. (ఇని) ఎన్దిటపదత్తాలే - నాకముడిన్ద్రే ఎన్దిటతు సూచిక్కిటతు. (అన్దో) ఎన్దిటపదత్తాలే - ఎనక్కుళ్ళతవనుక్కుణ్డొక పెటాతోవత్తే! [విరుమనుష్యా] అవర్కళ తేనుప్పిటక్కిటవర్కళుక్కు క్కూట్టల్లర్కళే. [దేవా] అవర్కళ నిత్యానుభవమ్ పన్ద్రామెయాలే కళుక్కు క్కూట్టమ్ త్తొనై. [యదత్తాది] పతినాలాన్డా మొరుపడి తప్పిక్కిడన్దు అవర్ మీన్డొనన్ద్రాలో అన్దై ప్పిన్ద్ర ముఖుణ్ణి క్కూణ ప్పొలుమ్ భాగ్యాధికరారో? ఇన్ద్రే కాదాచిత్తానుభవమ్ పన్ద్రామవర్కళే, నిత్యానుభవమ్ పన్ద్రామవర్కళే కళుక్కు రేరియరే; ౨ 'విన్దుళారిలుమ్ శీరియరే' ౧ [వర్షేపచ్చదశేపున] పతినాలాన్డామకళీత్తు ప్పతినై యామాన్దొక్క గుప్పరియే కాణ పెలువార్. కాలమ్ముడిన్ద్ర తెన్దిరుక్కితానాయ్దు చక్రవర్తి.

1-౧౧|| ఒన్బతామ్మట్టు (తేవర్ తాదై). "యావరణుక పెలువారినియన్దో" ఎన్దై క్కటాక్షీత్తవతారికై (ఇప్పడియత్తాది), ౨|| క్కూట్టల్లర్కళియవక మున్దిసర్వత్తుక్కు మూవరిలుమ్ వైత్తుక్కున్దు అవత్తిర్ల నానతాక. ప్రధాననాయకుల మెన్దుకర్తా ముడియప్పక క్కూట్టమ్ (బ్రహ్మరుద్రేన్ద్రకళుక్కు క్కూట్టమ్ సెన్దుకర్తాదై. "మూవర్ ముతల్వక" ఎన్దై సర్వదయానుగుణమాక వర్షదయమ్ (ఇన్ద్రముఖత్తాలే యత్తాదివాక్యతయత్తాలే). "తేవక-దోతమానక" ఎన్దై నిన్ద్రు (సర్వవిసజాతీయ నెన్దు). "విరుమ్మియుత్తై యమ్" ఎన్దుతుక్కున్దు (ఇప్పడియత్తాది). "ఇని" ఎన్దుతుక్కున్దు (నాకముడియవిత్తాది). ఆలోనెయాలే-అవర్కళ భాగ్యాధికరెన్దుపడిత్తు ప్రమాణమ్ (సతేమనుష్యాత్తాది). "ముడియప్పకానిన్ద్రే" ఎన్దుతుక్కున్దు మేతెన్దు (ఇనియెన్దిటవిత్తాది). "సతేమనుష్యా" ఎన్దిటల్లో కత్తిక్కన్దు (అవర్కళత్తాది). "సతేమనుష్యాదేవా నేయేచారుభువన్దలమ్ | ముఖంద్రక్ష్యన్ది రామస్యవర్షేపచ్చదశేపున" ఇన్ద్రయో భాగ్యోష్టదశరథః. "వర్షేపచ్చదశే" ఎన్దై క్కటాక్షీత్తు (పతినాలాన్డా మొరుపడియత్తాది). ఒరుకాల్ పెరుమాళ్ క్కణ్డవర్కళే నిత్యానుభవమన్దుచారుభువన్దలమ్ క్కూట్టమ్ వర్కళేవెన్దు (కాదాచిత్తేత్తాది). "ద్రక్ష్యన్ది" ఎన్దైయాలే (కాదాచిత్తానుభవమెన్దు). ఇనుక్కుసంవాదమ్ (విన్దుళారిలుమ్ విత్తాది). భగవదనుభవత్తుక్కు మేట్టుమదైయానవిజ్ఞేయరున్దు కాదాచిత్తానుభవమన్దువర్కళే నిత్యానుభవమన్దుచారుభువన్దలమ్ మధిక రన్దపడి. "పునః" ఎన్దుతుక్కున్దు (పతినాలాన్డామకళీత్తిత్తాది). పతినాలాన్డామ్ కళీన్దు పతినైయా మన్ద్రా వాంఠోపన్దు (కాలమిత్తాది).

౧౯౩ తిరునామముల్ని.-౯ - ప - ౮ - తి - అటుక్కుమ్మవిస్తే - ౧౦- పా-అన్దోవణుక వ్యాఖ్యానము.

ప్ర.తి.— దిష్టతామ్మట్టు (తేవర్ మునివరిత్యాది). (యావరణుకప్పెఱువారిని) [౧౮-అ-౬౪]. “నలేమనుష్యుడేవాస్తే యేచారు శుభకుణ్ణులమ్ | ముఖంద్రక్ష్యన్తిరామస్య వర్తేపచ్చదశేపునః || ౬౯ ||”

తాత్పర్యము.— బ్రహ్మాదులకును సనకాదులకును సగోచరుడై సకలలోకపరిపాలకుడై దేవాధిదేవుడైన శ్రియఃపతి అత్యాదరముతో వేంచేసియున్న తిరునావాయిని నేను పొందక నేహాతిని; ఇతిమీద నాదివ్యదేశమునుబొందఁదగిన భాగ్యవంతులెవరో?

మూ.—అన్దోవణుకప్పెఱునాళెన్దెప్పోతుమ్ | శిన్దెకలగ్గి తిరుమాల్లెన్దైప్పక్ |

కొన్దార్ మల్ ర్ చోల్లై కళ శూత్ తిరునావాయ్ ! వన్దేయుత్తై కిన్దెమ్మామణివన్దా ||

ఆ.— (అన్దో)! ఇప్పడియున్నె యాళెప్పట్టు పెఱాతేయొట్టిన్దాలమ్ నిరాశనాయవిడమాట్లాతే, పిన్నెయమ్, ఎన్నోడుసంజ్ఞే పిక్కైక్కాక తిరునావాయితే వర్తిరున్దరుళిన్ విగుణత్తై యనుసనితు, ఎన్నోవున్నె నానణుకప్పెఱునాళెన్దెప్పోతుమ్ శిన్దెకలగ్గి తిరుమల్లెన్దై యనిచ్చు నెన్దితార్.

అర్థము.— కొన్దార్ మల్ ర్ చోల్లై కళ శూత్ (౩) తిరునావాయ్ వన్దే ఉత్తై కిన్దె (౬) ఎమ్మామణివన్దా అన్దో! అణుకప్పెఱునాళోన్దై (౯) ఎన్నోతుమ్ శిన్దెకలగ్గి తిరుమల్లెన్దై (౧౨) అత్తైప్పక్ (౧౩)

పన్నీ.— అనన్తరమ్, విడవెఱ్ఱాతరమణీయ విగ్రహత్తైయుడైయు వున్నెక్కిట్ట పెఱునాళి శుభ్రావతు కాణ్ ఎన్దు నెఱ్ఱుకలగ్గి కూప్పిడానిన్దే నెన్దితార్.

కాత్తాకిన్దెన్ద, పూవైయుడైత్తానశోల్లైకళ, శూత్తన్ద, (౩) తిరునావాయితే, పరమపదాదికళ విట్టేవన్దునిఱ్ఱుమపనాయ్, నిత్య వాసమ్మణ్ణుకీ, నిరతిశయభోగ్యమాన నీలరత్నమ్మాలె యిరుక్కిఱవడివై యుడైయవనే! ఐయో! ఉన్నెయణుకప్పెఱునాళి “పట కాణ్” ఎన్దు, (౯) సర్వకాలముమ్, నెఱ్ఱుకలగ్గి, శ్రీమానే!యెన్దు, (౧౨) కూప్పిడానిన్దే. (౧౩)

అర్థము.— గుచ్చములుగానున్న పుష్పములుగలతోపులచే చుట్టయడిన (౩) తిరునావాయందు (పరమపదమునుంచి) వచ్చి వాసముఁడై యుచున్న (౬) క్లాఘ్యమైననీలరత్నమువంటికాన్తిగల ఓ! నాస్వామి! ఆయ్యా! (నిన్న) పొందఁదగినదిసము (ఏదో) అని (౯) ఎఱ్ఱువఁడును మనోవ్యాపలపడి ఓ! శ్రియఃపతి! అని (౧౨) పిలిచెదను. (౧౩)

ఈ.— పత్తామ్మట్టు. ఉన్నెక్కాణప్పెఱామై నెఱ్ఱుగ్గిన్దు కూప్పిడానిన్దే నెన్దితార్.

(అన్దోవణుకప్పెఱునాళెన్దెప్పోతుమ్) శొల్లత్తుడగ్గినతు తలైక్కట్టమాట్లాత బలహానియాతే, అన్దో! ఎన్దితార్. “అణుకప్పెఱునాళో యవైకొల్” ఎన్నవిత్తే నిన్దెప్పతు. (ఎప్పోతుమ్) ఒరుకాల్ శొల్లప్పకు ఇళ్ళైత్తాల్ విడుక్తై యన్దిక్కే సర్వకాలముమ్. (శిన్దెకలగ్గి) హృదయమేకలగ్గి, మాతాపితాక్కళ ప్పీన్దచ్చొన్దు అర్చనాను ప్రజ్ఞై కూప్పిడుమాప్పోలే తిరుమల్లెన్దైప్పక్. (కొన్దారిత్త్యాది) కొత్తుమిక్కుమలరై యుడైత్తాన శోత్తె యాళే శూత్తుప్పట్ట తిరునావాయితే. నిత్యవసన్తమాన శోల్లైకళై యుడైత్తాకై యాళే నిరతిశయభోగ్యమాన దేశమెన్ది (వన్దేయుత్తై కిన్దె) ఒరుదేశవిశేష త్తిలేశెన్దు కాణ్కడవతాన వడివైక్కొణ్ణు అశ్రితార్థమాకవన్దు నిత్యవాసమ్మణ్ణుకీ వనే! అవ్వడివెనక్కు కాట్టాతవన్దు ఉన్దవరపు అనన్తమమెన్ది.

శీ-అ|| పత్తామ్మట్టు (అన్దోవిత్యాది). “శిన్దెకలగ్గి తిరుమల్లెన్దైప్పక్” ఎన్దైక్కటాతీత్రవతారికై ఉన్నెయిత్యాది.

శొల్లత్తుడగ్గినతేతెన్న (అణుక విత్త్యాది). అతావతు - “అణుకప్పెఱునాళో యవైకొల్ అన్దో” ఎన్ననిన్దెన్దు, బలహానియాతే “యవైకొల్” ఎన్దుముడియచ్చొల్లమాట్లాతే, మన్నే “అన్దో” ఎన్దితార్తెన్దపడి. యవైకొల్లెన్దు - అధ్యాపార్యమ్. శోల్లైకళ చొప్పొన్దు తుక్కుభావమ్ (నిత్యవసన్తమాన విత్త్యాది) “మామణివన్దా” ఎన్దుతుక్కుర్థమ్ (ఒరుదేశ విశేష త్తిలే యిత్యాది). హర్షభావమ్ (అవ్వడివిత్యాది). ఉత్తరార్థతై యనుసనితు పూర్వార్థతై యనుసనితు - అన్వయః.

శ్ (పా) ఉత్తావతుకాణ్.

(౧౦) తిరువాయ్మొళి — ౯ - ప - ౮ - తి - అఱుక్కుమ్మిచ్చై - ౧౧ - ౮ - వల్లమ్ పుచ్చుళ్ళల్. ౧౯౭

తాత్పర్యము. — అశ్రీతరక్షణార్థమై పరమపదమును గూడవదలి, పసర్తకాలమునలె సర్వకాలమును సమస్తమైన పుష్పములుగల శోలలవేదాద్వైతమున తిరునానాయందువచ్చి వేంచేసియున్న సీలమాటిక్యమువంటి దివ్యవిగ్రహముగల బిచ్చామీ! నిన్ను శేషేశ్వరుని పొందెదమోయని చింతించుచు వ్యాకులపడి నిన్నునే బిలుచుచున్నాను. ౧౯౮

మూ. — వణ్ణమ్మణిమాడనన్నా వాయుళ్ళానై | త్రిణమత్తిపైనురుమాన్ చ్చుడవోనన్ |
పణ్ణార్ తమిథ్తొయిర త్తిప్పత్తుమ్ వల్లార్ | మణ్ణాణ్ణుమణ్ణమచ్చువ్ మల్లికైయే || ౧౯౯
అథ్వార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

ఆ. — (వణ్ణమ్) ఇ త్తిరువాయ్మొళివల్లార్, ఐహికాముష్మిక సకలభోగ్యలైయుమ్ భుజిక్కుప్పెఱువచ్చెత్తార్. ౧౯౯
తిరుక్కురు కైప్పిరాన్బిళ్ళొన్బిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — వణ్ణమ్ మణి మాడమ్ (౩) సల్ నానావాయుళ్ళానై తిణ్ (౬) ఆమ్ మత్తిళ్ తేనురుమాన్ (౯) దివ్యవిగ్రహముగల బిచ్చామీ! తమిథ్ (౧౦) ఆయిరత్తు ఇప్పత్తుమ్ వల్లార్ (౧౧) మణ్ ఆణ్ణు మల్లికై (౧౨) మణ్ణు మచ్చువ్ (౧౩) మణ్ణు మచ్చువ్ (౧౪).

బహు. — ఆన న్దరమ్, ఇ త్తిరువాయ్మొళివల్లార్, ఇథయ విమోచయిల్లడన్ + వాదరణయై యరున్ వేయించెత్తార్.
నానావర్ణములైన రత్నములుచెక్కిన గృహములుగల (౩) సుందరమైన తిరునానాయందు వేంచేసియున్న శ్రీయశస్తిపతిపిఠ యైన, దృఢమైన (౬) సుందరమైన ప్రాకారములుగల స్వప్నహణీయమైనకురుకాపురికిసావియైన (౯) సమస్తావస్థ, (నాదించు) గానము చేయువాడమైన ద్రావిడరూపమైన (౧౦) వేయిపాశురములలోజేరిన ఈపదిపాశురములను ఆధ్యసించువారు (౧౧) భూలోకముందు శ్రీపద్మపదంబున నుభయించి మల్లియొక్క (౧౨) పరిమళము (మొదలగు సమస్తగంధముల)ను, అనుభవించురు. (౧౩) ౧౯౯
వాదికేరి అఱుకైయమణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

అర్థము. — నానావర్ణములైన రత్నములుచెక్కిన గృహములుగల (౩) సుందరమైన తిరునానాయందు వేంచేసియున్న శ్రీయశస్తిపతిపిఠ యైన, దృఢమైన (౬) సుందరమైన ప్రాకారములుగల స్వప్నహణీయమైనకురుకాపురికిసావియైన (౯) సమస్తావస్థ, (నాదించు) గానము చేయువాడమైన ద్రావిడరూపమైన (౧౦) వేయిపాశురములలోజేరిన ఈపదిపాశురములను ఆధ్యసించువారు (౧౧) భూలోకముందు శ్రీపద్మపదంబున నుభయించి మల్లియొక్క (౧౨) పరిమళము (మొదలగు సమస్తగంధముల)ను, అనుభవించురు. (౧౩) ౧౯౯

ఈ. — నిగమ త్తిళ్, ఇ త్తిరువాయ్మొళి కత్తొయిర, ఐహికాముష్మిక సకలభోగ్యలైయుమ్ భుజిక్కుప్పెఱువచ్చెత్తార్.

(వణ్ణమ్మణిమాడనన్నా వాయుళ్ళానై) నానావర్ణములైన రత్నములతో శేయ్యవృష్టమాడగ్గలై యుడైత్తాయ్ నిరతిశయభోగ్యమాన తిరునానాయలే నిష్ఠరళినవనై. (త్రిణమిత్యాది) త్రిణితానమత్తిలై యుడైత్తాన తిరునకరియై యుడైయ వాత్వొరరుళిచ్చెయ్త. తిరునానాయ్కు రత్నై తిరునకరియిల్ మత్తిళ్ పోలేకాణుమ్. అథ్వార్ పరియవె

జి-అ|| నిగమమ్ (వణ్ణమిత్యాది). “ఇప్పత్తుమ్ వల్లార్ మణ్ణాణ్ణుమణ్ణమచ్చువ్ మల్లికైయే” ఎన్నలైక్కటాక్షీత్రవతారికై (ఇ త్తిరు వాయ్మొళివల్లార్ తొరిత్యాది).

“నన్నా వాయుళ్ళానై త్రిణమ్ మత్తిపైనురుమాన్ చ్చుడవోనన్” ఎన్న పదచ్చేర్ త్రిక్కుభావమ్ (తిరునానాయ్కి త్యాది) తిరునకరియిల్ మత్తిళ్, తిరునానాయ్కు రత్నైయ మోవెన్న; ఇరణ్ణువక్తయోకపరవరమ్ (అథ్వారి త్యాదివాక్యద్వయమ్). అతాపతు - తిరునకరియిల్

+ ఆదరణీయతయై ఎన్నిరుక్కలామ్.

అర్థము.- వల్లిమధ్యత్వయోగాత్-తీగవంటినడుముకలది యగుటవలనను, సువిదితశ్రీవచోవాచ్యభావాత్-సుప్రసిద్ధమైనద్రవ్యము ననువాచ్యమగుటవలనను, భూమ్యాదైత్యశ్వర్యయోగాత్-భూదేవిమొదలైనవారిని విఘాతగాఁగలదియగుటవలనను, అవతరణదశానావాచ్యత్ - (భగవత్) అవతారముతోఁగూడ యవతరించుటవలనను, భర్త - భర్త (ఆశ్రయలను అక్షీకరించుటకు), సద్భావ్యాభావాత్ - ఘటింపించుచున్నది యగుటవలనను, సుబోధప్రదదురితవారత్వాత్ - (ఆశ్రయలకు)మంచిజ్ఞానము నిచ్చుటవలననుపాదము లనుపొందించుటవలనను, సమాసన్నభావాత్ - సన్నిహితురాలగుటవలనను, లక్ష్మ్యై - (ఇన్నిగుణములుగల) లక్ష్మికి, నాథమ్ - నాయకుడన, ప్రభుమ్ - శ్రీయఃపతిని, శరారిః - నమ్మాళ్వార్లు, సుమజ్జానిభావేన - మంచిభార్యకలవాడగుటతోఁ (గూడుకొనిన వానినిగా), ప్రభుయతి - ప్రసిద్ధపఱచుచున్నారు.

౧౦౦

వ్యా.- (వల్లిమధ్యత్వయోగాదిత్యాది) వెటిత్తణ్ మలరిత్యాది, కొడియోడైక్కొకనక త్తవళ్ కేళ్ళై, సవైయిల్ తిరువారణకళేర్, వాళియత్తడ్యోన్ మడప్పిన్నై మణాళా, మణాళే మలర్ మక్లెక్కుమ్మవణ్ మడన్దెక్కుమ్, తేవాతురమ్మశేర్ మవనేతిరుమాలే, శిన్దెకలక్కి త్తిరుమాల్వై ప్పర్వ - ఇట్టిరువాయ్మొళియితే అఱుప్పాట్టుక్కళితే పిరాట్టిసమ్మన్మొల్లకైయాళే, కుట్రెనాలుపాట్టిలమ్ ఇతువేవివక్తితమెన్దుతిరు వుళ్ళిమ్. కొడిపోలేనుణ్ణితానవిడైయై యుడైయళాకై యాలుమ్; ఇత్తాల్ - అవయవశోభాతిశయమ్ శొల్లప్పట్టు; మేల్గుణవిభవ పాష్కల్యమ్ శొల్లపిటటు - 'శ్రీయతే, శ్రయతే, శృణోతి, త్రాయతి, శృణాతి, శృణాతి' ఎన్నిఱనిరుక్తికలై యుడైతాయ్, ప్రుత్తిచ్చిలిహాస పురాణ్యళితే ప్రసిద్ధమాన శ్రీశబ్దతాలేవాచ్చెయ్ కై యాలుమ్; భూమినీలైముతలానారై విభూతియాకవుడైయళాకై యాలుమ్; అవతార దత్తయిలేగ 'దేవత్వే దేవదేహాయంమనుష్యత్వేవచూనుమ్' విష్ణోర్దేహసూరూపాంవైకరోత్యేసాత్తనస్తనమ్' ఎన్నిఱజడియే అన్తదత్తై క్క-నుగుణనాక వేమ్మెరుమానోడే యవతరిక్కుమవళాకై యాలుమ్; ఎమ్మెరుమాన్ ఆశ్రితురుడైయదోవబ్బలై ప్పారాతే యక్షీకరిక్కైక్కు-భూమి కారభూమియాయరున్దు ఘటిప్పిక్కుమవళాకై యాలుమ్; చేతనరుక్కుజ్జానాదిగుణపరిపాకత్తై యుడైక్కుమ్మవళాకై యాలుమ్; అవర్ నఱిగుక్కు విరోధకళై ప్పొక్కుమ్మవళాకై యాలుమ్; ఎప్పొతుమ్ సన్నిహితైయాయరుక్కై యాలుమ్; ౨ 'మాతర్వైళిలి,' ౩ 'విశ్వర్యమక్షర గణిమ్' ఇత్యాదికళిప్పడియే నిరవధికదయాక్షమాదార్యాదికలై యుడైయళాకై యాలుమ్; ఏవంరూపైయాసపిరాట్టిక్కు ఇల్లభనాన వేమ్మెరుమాన్ శ్రీ శోభనైయాసజాడైయై యుడైయవనాక 'అఱుక్కుమ్విన్దైయాస' ఎన్నిఱదశకత్తిలే అఱ్విరరుళిచ్చెయ్ తాచెన్ది లున్దై.

౧౦౦.

వేదాన్తాచార్యర్ తిరువడికళే శరణమ్.

వ్యాఖ్యము.- 'అఱుక్కుమ్' అనెడు తిరువాయ్మొళిలో నమ్మాళ్వార్లు, లక్ష్మీదేవి, తీగవంటినడుముకలదై, పురుషకారమునకుఁ గానులనిన గుణములను బ్రతిపాదించుచున్న శ్రీశబ్దమును దనకు దిరునామముగాఁ గలదై, భూమినీళాది దేవులను దనకు విఘాతిగాఁగలదై, సర్వేశ్వరుఁడై, రామకృష్ణాద్యవతారము లెత్తునప్పుడు ఆయావతారాను గుణముగా తాను సీతారుక్మిణ్యాది రూపముగ నవతరించుచు న్నట్లే, ఆశ్రయలను సర్వేశ్వరుని గూత్రయించునప్పుడు వాడు వీరిదోషములను జూచి నిగ్రహింపకుండ తాను పురుషకారభూతురాలై, ఆశ్రయపాదులను వారింపివారికి స్వరూపాను రూపజ్ఞానమును గలగుఁజేయుచున్నదై, తిరునావాయ్ మొదలగుదివ్యదేశములందు సన్ని హితులగుట గొంతున్నందున నీవిధగుణములకుఁ గారణములైన సౌందర్యాది విగ్రహగుణములనుదయాక్షాన్త్యాది దివ్యాత్మగుణములనుగల భూత్రీదేవతీవల్లభుఁడైన సర్వేశ్వరుని సుందరభార్యాసంబంధముగల వానినిగావకాఁజించిరి.

౧౦౦.

తి.-ను.- అఱుక్కుమిడరెన్దవన్బాలాఙ్గువిట్టతూత్ - మఱిత్తువరప్పల్ గ్రామనత్తా - లఱుప్పతటి - శెయ్యతిరునావాయిత్పెల్లనిన్దెన్దామాఱ - మైయలిన్దాత్పెయ్ వతటియామల్.

౧౦౧.

అర్థము.- ఇడర్ - దుఃఖములను, అఱుక్కుమ్ - ఘోరగొట్టును, ఎన్దు - అని, అఱు - ఆతిర్ఘమాఙ్గీకృతమునకు, అవస్థాల్ - వానినిఱుఱుముగా, విట్ట - విడిచిన, తూత్ - దూతలు, మఱిత్తు - తిరిగి, వరప్పల్ - వచ్చువఱకు సహింపని, మనత్తాల్ - మనస్సుదీతి, అఱు - మిక్కిలి, పతటి - త్వరపడి, మైయలిన్దాల్ - (వానిసౌందర్యముచేత గలిగిన) అజ్ఞానముచేత, కెయ్ వతు - చేయదగినదిని, అఱియామల్ - ఎఱుఁగక, శెయ్య - సుందరమైన, తిరునావాయ్ - తిరునావాయను దివ్యదేశమందు, మాఱన్ - నమ్మాళ్వార్లు, తేల్ - వత్సలము, నిన్దెన్దాన్ - తలంచిరి.

౧౦౨.

౧౧౧-పు-౧-౯-౧౮౫. ౨||శ్రీగుణర-౨౦. శ్రీ సుమత్-శోభనత్వైత్ ఎన్దు - సు ఎప్పతు భావప్రధాన చిత్తేశమాయ శోభ నైయాన ఇత్యాది. ౩||శ్రీగుణర-౫౮.

అఱుక్కుమ్మిడర్ (అఱుక్కుమ్మిడర్) తూతర్ వరుమళవుమ్మన్ బొమ్మన్, తిరునావాయలేహోయప్పక వేలుమ్, ఎన్దుమనోరథిక్కిఱ వాఱ్వుర్ పాశు రత్తై యనువడి తరుళిచ్చెయ్కితార్. ఎజ్జనెయిన్నిల్; ఇప్పడివిట్టమాతర్ అత్తైళ్ళుట్టాఅవసుక్కు స్వదైయైయిటివిట్ట మిణ్దువరువతఱుక్కు మున్నె, ప్రాప్యత్వరాతీశయితై, “అవ నెఱ్ఱున్దురుళియరుక్కిఱ తిరునావాయలేవుక్కు అత్తైళ్ళుట్టా తిత్త అఱుళ్ళవర్ కళోడేమాడసపత్తి క నానవ నైక్కిఱ్ఱురుభవిత్తు అడిమై శెయ్యప్పెఱువ తెప్పో!” ఎన్దు మనొరథిక్కిఱ అఱుక్కుమ్మవినైయిల్ రత్తై, “అఱుక్కుమ్మిడర్” ఎన్దు తువన్దై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

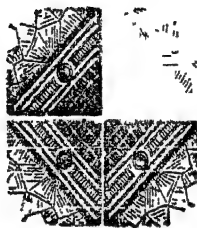
వ్యా. — (అఱుక్కుమ్మిడరెన్దు వన్బాల్కాఱువిట్టతూతర్ మఱిత్తు వంప్పన్ బొమ్మన్ తూతలఱుప్పతీ) (అఱుక్కుమ్మిడరెన్దు) సమ్మదైయదుఃఖ తైళ్ళొక్కియరుళి మెన్దు. (అవన్బాల్కాఱువిట్టతూతర్) తిరుమాళ్ళొక్కత్తు తైవార్ విషయమాక అవిడ తిత్తవిట్టతూతర్. (మఱిత్తువంప్పన్ బొమ్మన్ తూతర్) మిణ్దువన్దుమఱుమాన్ బొమ్మన్ శొల్లప్పన్ బొమ్మన్ తిరువుళ్ళుత్తై. (అఱుప్పతీ) మిక్కువుమ్మత్వరిత్తు, “ఇదంబ్రూయాచ్చ మేనాథిం కూరంరామంపునఃపునః” ఎన్దు, తిరువడియైత్తు తూపొకవిట్టవన్దురమ్ పిరాటిపతీనాప్పిరే. (శెయ్యలిరునావాయ్ త్రిల్లనీనైన్దాకో మాఱుక్) అఱుక్కియతిరునావాయలే యెఱ్ఱున్దురుళుమ్మడియెణ్ణినాఱ్వుర్. అతావతు - “వెఱిత్తెన్ మలర్ చ్చైళ్ళో శు ధ్ తిరునావాయ్ కుఱుక్కుమ్మవన్దు యుణ్ణుకొలొకొడియే త్తే” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయడియేనఱుక్ ప్పెఱువ నాళ్ళో యన్దొలొ” ఎన్దుమ్, “తిరునాఱుక్కు తేర తిరునావాయవై యుట్టుకలావలోర్ నాళ్ళోయేనె” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ వాళేయిత్తడణ్ మడప్పిన్దు మణాళా - నాళిలీయే” ఎన్దుమ్, “విణ్ణాళొకొ విరుమ్మియు తైయుమ్ తిరునావాయ్ క్కొరక్కిన్దు తిజ్జెన్దుకొల్ కణ్డై” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ క్కొణ్డెయ్ తైన్దు వేణ్డో వలర్ కొవే - కణ్డొళిక్కిన్దు తిజ్జెన్దుకొల్ కణ్డై” ఎన్దుమ్, “నావాయ్ తైక్కిన్దు నాఱుణ్ణుమ్మి ఆవావడయా నివనైరుళియ” ఎన్దుమ్, “తెన్ తిరునావాయ్ తేవే - అరుళాత్తోచ్చివాయ్” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ యావఱుక్ ప్పెఱువ వారినియన్దొ” ఎన్దుమ్, “తిరునావాయ్ వన్దేయ్ తైక్కిన్దు వేన్దుమణిమణ్ణా - అన్దొవఱుక్ ప్పెఱువ నాళ్ళో” ఎన్దుమ్, ఇప్పడిత్వరాతీయ తైళ్ళొకొళిప్పిత్తైరెన్దు. అత్తైరెయిన్నిల్ (మైయలి నాల్ శెయ్ వతీయానుల్) నొన్దర్యతై అతీవుకలన్ది, అత్తైప్రాప్రావా ప్రవిశేకమిన్దు క్కె, విట్టతూతర్ వరువతఱుక్కుమున్నె తిరీతై. ఇవర్ ప్రేమస్వభావమిరున్దుపడియె ! ఎన్దువిద్ధ రాయరుళిచ్చెయ్కితార్.

పెరియజేయర్ తిరువడిక శ్లోకం.

తాత్పర్యము. — తమయొక్క సకలదుఃఖములను వానికిఁజెప్పదురని వాఁడు వేంచేయున్న తిరుమాళ్ళొక్కముసము తాము పంపిన మాతలు వెళ్ళి వానికిఁ దెలియపఱచి వాఁడు వేంచేయువఱకు అంతలింబమును సహంపనివారైన సమ్మాన్వర్తు అత్యంతత్వరాయుక్తులై, వానిని సేవింపవలయున నెడి యాశి చేతఁ జేయవలసిన కార్యము నెఱుంగక భ్రమించి “అఱుక్కుమ్మవినై” అను తిరువాయ్ మొట్టేలో వాఁడు వేంచేసి యున్న యతిసుందరమైన తిరునావాయను దివ్యదేశమును వేంచేయ నుద్యమించిరి.

ఒన్బ తామ్బత్తిల్ - ఎట్టాన్దిరు వాయ్ మొట్టేమున్ బొమ్మన్.

ఆక, తిరువాయ్ మొట్టే - ౮౮. — పాటు. ౯౨౦.

శరీర తైచ్చెతుక్కానిట్టతు, ఇప్పడినాలుపాడుమ్ విరోధమానఁజిన్పు, వికసితమాయ్, (౧౫) దర్శనీయమాన, తామరైప్పుప్పోలే యరుక్కై-
 కణ్ణుకై యుడైయనాయ్, అత్తలే ౧ “జితమ్” ఎన్నుమ్మడి నమ్మెత్తోట్టి త్తప్పామి యాయ్, (౧౬) సవాతీయరాన గోపమిడువడు
 మ్మడియానకైరుక్కై యుడైయనాయ్, స్త్రీపుంవిభాగము-విప్పడియట్టిక్కైయలే సింహశ్రేష్ఠమ్మాలే మేనాణి త్తిరుప్పానాయ్, సంక్లెషు
 కైయిల్ తామనిష్ఠనమ్మేదేపరిమాటుమాళ్ళర్యచేప్పితన్దకైయడైయవక్, (౨౦) అత్యన్తాభినివిష్ట నాయ్కొణ్ణుసంక్లేషి త్త, ములైకళైయమ్,
 తోళోకళైయమ్, (౨౪) కొణ్ణు, అవనైప్పిరిన్దతినిమైప్పట్టనామ్, ఒతుజ్జవిడమ్, (౨౭) అచికితిలోమ్. (౨౮) రక్షక నానవక్ అసన్ని
 హితనానాన్, నామ్ అసహాయరామోమ్, శుభ్రముమ్మల్ ముమ్బాధక మాయ్ మ్మ, అనాన్ విరుమ్మినవస్తువై మోక్కిక్కొడుక్కొ పిరికిటి
 కిటిలో మెన్దు కిరుత్తు చివరి తత్ - తుళై త్తల్, శిత్తక్కై - శేతుల్కై, అలువ్ ఒవుమ్ - విషాదాతిశయనూచకమానవైకళో. అడితో
 టుమ్ కూప్పిట్టతు, ఒరొన్దాల్ వర్ద ఆర్త్యతశయత్తలే.

అర్థము. - మల్లిపుష్పముయొక్కచరితముగల మలయమానశము (నన్ను) బద్ధులుచేయుచున్నది; (3) అందమైన కుటీర్ణియ నెడ
 రాగము విధిలముచేయుచున్నది. (౬) అస్తమించుచున్న సూర్యునిగల సన్ధ్యాకాలమును (౯) ద్రుమింపఁజేయుచున్నది; ఎట్టనిదర్శనముగల దర్శని
 యమైన (౧౨) మేఘములు కాయుచున్నవి; విఃసించుచున్న (౧౫) అందమైన పద్మములపంటి నేత్రములుగలవాఁడును నాన్పామి ము (౧౮)
 గోఽశ్రేష్ఠుఁడను, సింహశ్రేష్ఠువలెనుదివుగలవాఁడును మనఆత్మర్యసూతుఁడునైన సర్వేశ్వరుఁడు (౨౧) సంక్లేషించిన ఛనములను భుజ
 ములను (౨౪) రీతికొనిపోయి, ఒంటిగాఁచుచు మనము ప్రవేశింపఁబడిన స్థానమును (౨౭) ఎఱుంగలేము. (౨౮)

ఈ - “పడై వీట్టిలిరున్దాల్ మామనార్ మామియారుక్కుక్కూళి ప్పిరుమాళుడన్ నిన్దై త్తపడి పరిమాట
 ప్పోకాతు” ఎన్ఱుకాట్టిలే యేకాన్తమాక వనుభవిష్టతాకి మనోరధిత్తు ప్పొన్దపిరాట్టియై, ర “కాన్తారనుభ్యే పడ
 నే విస్సమ్మా బాలేవకన్యావిలలాహసీతా” ఎన్ఱిటపడియే కూప్పిడప్పణ్ణినాప్పోలే; అత్తిరునావాయిలే పుక్కసుభవిష్ట
 తాక మనోరధిత్తవివర్క్కు, బాధకవర్దత్తుక్కళి కూప్పిడుమ్మడి విళై న్దతు.

పెన్ద్రీ, ఒరునాళోనమ్మితిరువరజ్జనారాయణదాసర్ ఎన్పారొరుచర్ళిఎన్ఱక్కలిలే తిరువాయ్ మొట్టే కీర్క్కి అన్ద
 శెన్దారాయ్, “ఇన్ఱుపిళై పాడువినొగమెన్” ఎన్ఱుకేట్టనాళే, “అఱుకుమ్మిన్దై శాన్ద్రీనోమ్” ఎన్ఱుగాను,
 “నాళై మల్లికై కమట్టేన్దలుమ్ మాలై ప్పూళలుమ్ ఎన్నాయ్” ఎన్ఱువణిత్రారామ్.

“ప్రాప్యవస్తువై ప్పెఱుమ్మడియై మనోరధితార్ కీర్తిన్ద్రీమనాయ్ మొట్టేయిలే; మనోరథసమన స్తననె
 పెఱక్కాణ్డమెయాలే, తిరువాయ్ చ్చాడి యిలుళ్ళార్ కృష్ణసైప్పిన్ఱు ఒరురాత్రిపట్ట వ్యసన త్తై ఇరురున్దరున్ద

జీ-౨॥ మల్లికైప్రవేశే, సప్తస్థానమాక సద్గీగాసజ్జతి (పడైవీట్టిలిత్తాయ్). “నారాక్షసిమధ్యగతాచ భీరుర్వాగ్నిర్భృశంరావణత్వం
 తాచ” ఎన్ఱుపూర్వాధ్యక్ష; సువర కాణ్డే కణ్ణుద్రొ ధనపూర్వదశాయామ్.

“ఇత్తిరువాయ్ మొట్టేమాలై ప్పూళలో” ఎన్ఱుక్కు సంవాదమ్ (పెన్ద్రీమిత్యది). అన్దే - పెన్ద్రీపక్కలిలే రెన్ఱపడి. (పెన్ద్రీ-
 కేట్టనాళే) ఎన్ఱుస్వయిష్టతు. ఎల్లారుమ్ రసిక్కుమ్మడి రసోక్తికళై యిట్టువ్యాఖ్యానమ్మణ్ణుకైయాలే (విమోదమ్) ఎన్ఱిటార్. అన్ఱయోగి
 విమోద మ్మడు - అయిచ్చెయిలవ్యాఖ్యానమ్మేవడి. అన్దే, 3 “నమోనాన్ద్రీనోమో కాలాః చ్చర్షిణుతామ్” అన్ఱ్యార్యసన్దేయము,
 సమ్మితిరువరజ్జ నారాయణదాసర్ * అఱుక్కుమ్ విన్దేశాన్ద్రీసో మెన్దారాయ్ న్దపడి పెన్ద్రీపడిత్రారామెన్దడి. పెన్ద్రీయెన్ఱియవర్ -
 సన్దీయర్ శ్రీపాదత్తిలవర్, సమ్మితిరువరజ్జ నారాయణదాస రెన్ఱియవర్ - సమ్మిళై శ్రీపాదత్తిలవర్.

విస్తరసజ్జతి (ప్రాప్యేత్వాది) మాలైయెన్ఱు - రాత్రిక్కుమ్ సన్దైక్కుమ్ పేరాకైయాలే ఎత్తెన్ఱొట్టుకిఱతెన్ఱు; నిర్వాపాద్యయమ్

ఈ — * ఒరుపకలనేక కల్పమాయ్ త్రోడబుమితే. గుణజ్ఞోత్తా కాఱ్కట్టుకిఱతు గుణమాయల్లవితే; అవ్వా శ్రయత్తిలే కిడన్దనై యాయితే. ఇఱ్ఱు ధర్మయతువేయాయ్ అతుక్కుమలే తిమ్బుమానాల్ పాడాల్ బ్రహ్మకాతితే. నాట్టార్ భోగ్యతా బుద్ధివన్మయిరుక్కిఱ శబ్దాదివిషయజ్ఞశ్చైయత్తనుక్కు బాధకమాక, ప్రాప్యనన్దునై పైతాతే, నమవే, ఆఱ్ఱులియాన శ్రీభీష్మర్ అర్జుననైయలమ్మకళాలే ఉలై యవపుణ్డకిడన్దు తుడిత్తాప్పోలే, కిడన్దుతుడిక్కి తార్.

తిరువాయ్ ప్పాడియిలుచ్చార్, శృష్టా, ‘పశుమేయ్ క’ ఎత్తు పుఱప్పట్టాల్, అవ్వా వరుమళవునువర్ కళో పడుమ్ పాడు శోల్లుకిఱతు. అతావతు - బ్రాహ్మణార్ కు సన్ధ్యావందనమౌలైయితే ఇఱ్ఱై యర్ కుప్పశుమేయ్ కై; - జాత్యుచిత ధర్మమౌలైయాలే తవిరచ్చెన్దాతిరుక్కుమితే. ఇప్పడియాలే అవనై ప్పశుక్కుళిపిన్నే పుఱప్పడవిట్టు, అవన్ వరుమ్ సన్ధ్యైయై ప్పార్ తిరుక్కుమత్తనై యాయితే. ఆక, అవ్వా పశుమేయ్ కప్పోనాల్ పకల్ పొమ్మై వరున్దియొరు పడియాల్ బ్రహ్మనాల్, అవన్ వరుమ్ కాలమాన సన్ధ్యైయమ్ వన్దుముకణ్ణాట్టి పశుక్కుళి ముఱ్ఱొమ్మన్దువన్దు తలై వై క్కుచ్చెయ్ తే యవన్దనై వరక్కాణావిట్టాలాల్ బ్రహ్మకాతితే. అతావతు - అవన్దా ముఱ్ఱొమ్మన్దిలే వారాతే పిఱ్ఱుత్తై యిలే నిఱ్ఱుమాయితే, నమపుపడుమలమాప్పుకాణైక్కాక. అవ్వా వరక్కడవ కాలమాన సన్ధ్యైయమ్ వన్దుతు, కూడవరుమ్ పశుక్కుళుమ్ వన్దుతు, అవన్దా వరక్కాణావిట్టవాతే, అక్కాలత్తిల్, మల్లిక్తై యిల్ పరిమళమ్, నల్లకుఱిజ్జైయై తుడక్కమాన అనుకూలపదార్థజ్ఞో, తేన్దల్, నిలా, కడలోళై, అన్దల్, కుఱ్ఱులోళై ముతలానవై బాధకమాక తుడగ్గిల్. కుఱ్ఱులోళై యమ్, అన్ద్రోయేయవన్దుడైయ గుణజ్ఞై స్తరిప్పిత్తు నొవుపడుకై క్కుడలాయిరుక్కుమితే. అప్పడియిరుక్కిఱ బాధకపదార్థజ్ఞైల్లామ్, మున్దుతని త్తనియే పరుషభాషణజ్ఞై ప్పన్ద్రై నలిన్ద ఏకాక్షి ఏకకర్ణి యుల్లిట్ట రాక్షసికళోపిన్దు అన్ద్రోవిల్ నిలాతే యెల్లారు మొక్క మేల్వొమ్మన్దు అతుక్కుమలే శిల

జీ-ఆ|| గుణజ్ఞోత్తైయై త్రిమ్బుకమపడుకై క్కుడలామోవెన్న (గుణజ్ఞోత్తానిత్యాది). అతువేయాయ్ - గుణాధికమాయ్. పాడాల్ బ్రహ్మకాతు - సహస్కరహ్మకాతు. తేన్దల్ మతలాన బాధక పదార్థజ్ఞకు సన్ధ్యావందనమ్ (నాట్టానిత్యాది). ఉలైయ - కున్దిపిత్తిక. ఏపుణ్డ - ఎయ్యప్పట్టు. ‘సన్ధ్యైయిట్టనొవై పడుకితార్’ ఎత్తు కీర్తుత్తై విస్తరిక్కితార్ (తిరువాయ్ ప్పాడియిలిత్యాది). ఇప

న్దానివర్ కళైవిట్టు ప్పశుమేయ్ కప్పోనానెన్నెన్ (అతావతు బ్రాహ్మణార్ క్కైత్యాది). ఉత్తైయిగమిక్కితార్ (ఇప్పడియాలేయిత్యాది). అవ్వా వరుమ్ కి సన్ధ్యాకాలత్తిలే నొవుపడువానెక, పకలిట్టోలే యాతీయిరుక్కువొన్దాతోవేన్దు; అవ్వా వరుమ్ కాలమాన సన్ధ్యైయిలే

యవ్వా వారాతిరున్దాలాతీయిరుక్కుప్పోమో వెన్దితార్ (ఆకపవ్వా పశువిత్యాది). అవన్దా ముఱ్ఱొమ్మన్దిలే వారాతే పిఱ్ఱుత్తై యిలే మువానెన్నెన్ (అతావతు అవన్దానిత్యాది). ఉత్తైయనువడియానిన్దుకోణ్డ, సన్ధ్యావందనాదే యవన్దెప్పిరైయాలే వన్దు నొవేయన్దిక్కి, బాధకపదార్థజ్ఞుమ్ మేలిడత్తుడగ్గిల్ బ్రహ్మణార్ (అవ్వా వరక్కడవవిత్యాది). ‘మూలైయిమ్ వన్దు’ ఎత్తైప్పట్టై (సన్ధ్యైయిమ్ వన్దుతేన్దుతు). ‘ఆపుశుమలైయమాకిన్దాల్’ ఎత్తైప్పట్టై (పశుక్కుళుమ్ వన్దుతేన్దుతు). ‘మూయ్ వారాక’ ఎత్తైప్పట్టై (అవన్దానిత్యాది). (అక్కాలత్తిల్) ఎత్తుక్కు, (అనుకూలపదార్థజ్ఞో) ఎత్తనోడే అన్ద్రైయమ్. (అనుకూలపదార్థజ్ఞో) ఎత్తవన్దరమ్ కాలాన్దరగ్గళిలుమ్ అనుకూలమాన (తేన్దల్) ఎత్తుకూట్టువతు. కుఱ్ఱులోళైయెవ్వాకారత్తిలే బాధకమెన్నె (కుఱ్ఱులోళైయిమిత్యాది). బాధకపదార్థజ్ఞో నలియిమ్ ప్రకారత్తైయమ్, అవన్ద్రోలే యవర్ కళో నొవుపడుకిఱ ప్రకారత్తైయమ్ విశదమాక పుపాదియానిన్దుకోణ్డ, సన్ధ్యైయిలవర్

కళో ప్పట్టనొవై యివొరు త్తరుమ్ పడుకితార్ ఎత్తోడే నిగమిక్కితార్ (అప్పడియిరుక్కిఱవిత్యాది). (బాధకపదార్థజ్ఞైల్లామ్) ఎత్తవన్దరమ్ ‘నలికైయాలే’ ఎత్తుశేషమ్. అతుక్కుమలే - మున్దునలిన్దుతుక్కుమలే, తనిత్తనియెమ్మతు పాటుక్కుతోటమ్, స్ఫుటమ్.

ఈ.-నలివుకల్లై వుణ్ణి నిన్ఱె త్తాగ్గోలే, బాధకవర్గమజ్జెయ, తని త్తనయుమ్ తిరవువుమ్ పేల్వీళ్ళుచ్చునలియ, అనన్దోద్రాచే నలివుకట్టనర్ కళెల్లారుమ్ కూప్పిట్టకూప్పీటై ఇవరొలు త్తరుమే కూప్పి కుకితార్.

*

ముతత్త్వం. సన్ధ్యాకాల త్తిల్ తెన్టల్తుడక్కమానపద్యాజ్గల్ తని త్తనియే తనక్క బాధకమూజ పడియై చొప్పికుకితార్.

(మల్లికై) (మల్లికై) ఎన్ఱుతోడజ్జి “శెక్కర్ నకామేజ్గల్ శెత్తెక్కుమాలో” ఎన్ఱుమళవు మిననార్ కేల్ల కూప్పిడుకితార్ తా! (మల్లికై కమట్టి తెన్టల్) వెణుమ్మ అత్తిరేనలియన బ్రాహ్మణై; అతుక్కు పేమల్లికై యిన్ పరిమళత్తై యెఱుట్టుక్కొణ్ణువారానిన్ఱు. వధపరికరిమానప త్తిర త్తిరేనల్లూట్టిగాప్పోలేయియార్ మ తెన్టల్ పరిమళ త్తొణ్ణువరుకితపడి. అవన్ కూడవిన్ఱు పోతనుకూలమానపదార్థజ్గల్ య ఇప్పుడు బాధకమా యిరక్కెఱిజ్జె. ౧ “యూనిన్ఱ్ఱి మణీయూనితయూనహళవన్ఱిమే | తాన్దేవారమణీయూని జీవన్ శేయియానా;” ౨ “ఏవపుప్ప నసోలూనాయు స్సుఖస్సర్గోహీమావహాః | తాంవిచిన్ఱయత్తికాన్ఱాం పావకప్రతిమోమమ || సదాసుఖమహం మన్దేయ యు పురానహసీతయా | మారుతస్సవివాసీతాం శోకసజ్జనకోమమ.” ౩. ధన్యాలత్తడనేన వైవమోననన మారుతినో” ఎన్ఱుకూప్పిడు వానవనితే. (ఇరువరాయుచ్చార్ కాల్ తై త్తేడిప్పడుక్కై పడనిజ్జల్) ౪ ఇన్ఱాలమిచ్చార్ పనిప్పియల్వొన్ఱు తనిర్ ప్పరిపీశుమ్” ఎన్ఱుమాప్పోలే శ్రిఱవరొరువర్కు మేయాయ్ త్తరు బాధకమూజితం. (మల్లికై

౧-౨|| తిరువుప్పొవ్వు - “నాలాలివళర్ మల్లికై కరుముక్తకళో మల్లికై” (పులమ్మజుమణితెన్టల్) ఇత్యాదియై ప్పడెను.

అన్ఱితెన్టల్ - ౩ తిరు వాయ్ మొట్టి యిలిల్. ౫ * ఇన్నయిర్ చేచ్చే వలిల్ ౬. అన్ఱితేన్ఱై తాళో” ఎన్ఱు తెయట్కొణ్ణు, అనైయన్ గాధక్క తాళానా. ౭ తిరు వాయ్ మొట్టియి త్తిచ్చిన్ఱైయమిజ్జువివక్షితజ్గత్తెన్ఱు త్తిరుక్కాల్ అన్ఱితెన్ఱు నూచిప్పిక్కిఱానెన్ఱుకరత్తు. ఉపన్యాసప్రతిమహాళు - ఎమ్మెరమానార్ నిర్వాహాన్ఱరే, (తిరు వాయ్ ప్పాడియిల్) ఇత్యాదియై యమ్, (సన్దేయైప్పార్ తిరుక్కు మత్తినైగూయిల్లు) ఎన్ఱవన్ఱరమ్, (రామావతారత్తిల్) ఇత్యాదియై యమ్, ఆన్ఱరమ్, (ఆవనకావళమేయక్క) ఇత్యాదియై యమ్, ఆన్ఱరమ్, (నాన్దోర) ఇత్యాదిసాన్దేశముమ్, (జ్ఞానమ్ పిన్ఱ) ఎన్ఱుతోడజ్జి (జ్ఞానేన్ఱ్రియజ్గలోడు) ఇత్యాదివాక్య పద్యప్రమదసన్దేయమ్. ౪ట్టి, తిరు వాయ్ ప్పాడియిలుల్ పొర్ పట్టతుపడుకితారెన్ఱు - అన్యపదేశత్తుక్క దృష్టాన్ఱు శొల్లిత్తు; సాన్దరేశత్తుక్కు దృష్టాన్ఱు (నాన్దోరత్యాది).

*

ముతత్త్వం (మల్లికై యిత్యాది). పూర్వార్థతైయెల్లామ్ కటాక్షితవతారికై (సన్ధ్యాకాలగిరిత్యాది). తెన్టల్ ముతలానవై బాధిక్కి అత్తన్ఱు ౭. రుక్మిణియోగచ్ఛిల్లాతే, “ఈరుమాలో, తవమాలో” ఎన్ఱు ప్రత్యేకమ్ క్రిస్తాయయిక్కయాలే (తినిత్తినియే) ఎన్ఱు తిచ్చియెఱుతు.

వ్యాఖ్యాతావినీడుపాడు (మల్లికై యిత్యాది). (మల్లికై కమట్టి తెన్టల్) ఎన్ఱు తుక్కుభావమ్ (వెణుమ్మ అత్తిరేయిత్యాది). ఇతక్కు దృష్టాన్ఱమ్ (సన్దేయైది). పత్తిరమ్ - ఆయురమ్, అనుకూలమానతెన్టల్ బాధకమానానెన్ఱెన్ఱు (అవన్ కూడవిత్యాది). ఇప్పడిబాధక మానవిడమ్మై వెన్ఱి (యానిన్ఱై త్యాది). అనైయైయెన్ఱు (ఏవపుప్పహ ఇత్యాది ప్రమాణద్యయమ్). కాల్ త్తు బాధకమెన్ఱు మతుక్క ఇవర్ త్రియాన్ఱి (ఇక్కొలమిత్యాది), వ్యాఖ్యాతావినీడుపాడు (ధన్యా ఇత్యాది). “యానిన్ఱ్ఱి మణీయూనితయూనహళవన్ఱిమే | తాన్దేవార మణీయూనిశ్శేయోమే తియావినా,” “ఏవపుప్పహావాయు స్సుఖస్సర్గోహీమావహాః | తాంవిచిన్ఱయత్తికాన్ఱాం పావకప్రతిమో మమ || సదాసుఖమహం మన్దేయ యు పురానహసీతయా | మారుతస్సవివాసీతాం శోకసజ్జనకోమమ,” “వచ్చసాగన్ధకపహంశం శోకవివా శనమ్ | ధన్యాలత్తడనేన వైవమోననన మారుతినో” ఇతికిన్ఱ్ఱి నాకాల్దేప్రథమే. తిరువిరుత్తమ్ అజ్ఞామ్మట్టు, “పనిప్పియల్వొన్ఱు త్తెయ తేన్ఱో వాడైయి క్కొలమిచ్చార్ | పనిప్పియల్వొన్ఱు ప్పరిపీశుమ్ - -” తుళితైయై స్వభావమాక పున్దైత్రానమద్దమారుతమ్, ఇక్కాల్ ప్పరే ఇన్ఱే శ్రిఱవర్ తుళితై స్వభావమ్మొమ్ తనిర్ ప్పరిపీశానిజ్జు-మెన్ఱు పడి. (కూప్పిడు వానవనితే) “అయిరుక్క, ఇవన్ కూప్పిడుకితార్” ఎన్ఱు

౧||౨-౩-౧-౬. ౨||౨-౩-౧-౫. ౩||౨-౩-౧-౧౦. ౪||౨-౩-౧. † త్తడలితమ్ ప్రక్షిప్తమ్. ౧||౨-౩-౧-౧౦-౧. ౨||౨-౩-౧-౧. ‡ (పా) జాయతే.

ఈ. - యుడై యవన్.) ముతలుజపు పణ్ణునతుకణ్ణితే-దృష్టిబద్ధమ్పిఱన్దితే సంశ్లేషిపుతు. (ఎమ్మా) అక్కణ్ణుకాలే యెన్నై అనన్యార్తైయాక్కినవన్. (ఆయర్ శోటు) అప్పటకాలే ఇడై యరై శోత్తిత్తావ్పలే. ౧[పుంనామ్]నయిర పురుక్కాయిల్ బవనుడై యసౌన్దర్యమ్. తన్నొడొత్తారై అప్పడినలియానినాల్ అబలై కళై నళియ చ్చొల్లవేడ్డావితే. (అరియేటు) కణ్ణాలేకుళిరనోక్కి ఇవలై అనన్యపరై యాక్కి; ఇవళోడేసంశ్లేషితు, అత్తాలేతాపెతాప్పేటుపెల్లొనా నాను మేనాణిప్పత్తోల్ బనిన్టపడి. సింహశ్రేష్ఠమ్. (ఎమ్మాయో) అమ్మెన్నెయై యవన్, తామ్బార్ శిలరు యార్ న్దవర్ కళోడేకలక్కుమావ్పలే, కైయైక్కాలై ప్పడితుత్తాన్నిన్ట పరిమాటిసవడి. కలక్కిఱపోతు మిన్నినిపఱక్కు మ్బుడి కాణుచుకలన్టతు. (పుల్లియములై కళుమ్ తోళుళ్ళొన్ట) అవనుమ్ వారాతిరుక్కితాన్, నానుమ్వరున్ది యెరు పడి జీవిన్టక్కిడిక్కితేన్, అవనుక్కుప్పిఱన్ట ప్రజై కళై శొన్టు పుకలిడమటికిలేన్. నాన్ శెయ్తవడిశెయ్య, ఇములై కళిన్వేక్క-మేత్తీర అనుధవిక్కు పెటువతెప్పోతో; త్తామకాల త్తిల్ ప్రజై కళే “శోటు, శోటు” ఎన్నుమావ్పలే పదుత్తానిన్టను. అవన్టానుమ్ కలక్కిఱపోతు సర్వాజ్ఞసంశ్లేషతుమనన్టపోలేకాణుమ్. అవనిట్టిన్టతుత్తై యుమ్, ఇళై ప్పా టినవిడముమ్. (పుల్లియవిత్తాది) కలక్కిఱపోతై యవనుడై యవలమాప్పైయుమ్, తమ్మడై య కరణభుక్కు ఙ్గాన ప్రావణ్యతియై యుమ్, అవన్ పెతాప్పేటు పెల్లొనాయ్నిన్టపరిమాటినపడియైయుమ్, తమక్కరుపుకల బ్బొన్టక్కిఱపడియైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. (పుకలిడమటికిలమ్) వ్యతిరేక త్తిల్ తెన్టల్ ముతలన పదార్థజ్జళై తప్పి చ్చొన్ట పుకుళ్ళొన్ట ఇడక్కాగ్గేటిలోమ్. (తమియమాలో) ఇద్దశైయిల్ రక్షకనానవనుమ్ వారామైయాలే తనిమ్మె ప్పడొన్టానుమ్. ఇప్పడి తణవిభూతియాక బాధకమానాల్, భగద త్తణవిట్ట అస్త్రత్తుక్కు అర్జునై తళి త్తామా ప్పైయైయోల్ ౧ “వ్పలే”, “ఇవై నరుమ్” ఎన్టత్తిదాల్ తాకూడ విరుక్కువేడ్డావో! అవన్ కూడ విరున్డానాకిల్ ఇవై తానిట్టితోట్టిల్ శెయ్యత్తుడగుమితే. ౨ “రామస్సామిత్రిసహితో” ఎన్ట అవర్ తామ్సొపుపట్టు కూప్పిడుఱపోతు ఒరులెప్పియూరాకిలుమ్ కూడవుణ్ణు నొపుపడుకై క్కు; అజ్జను మొరుతుడై యిలైయెనక్కు. ౩ [స:] పిరాట్టియైప్పిన్ట

శోటు. అమ్మెన్నెయై యవన్ సామియెన్ట శబ్దార్థమ్. ముతల్ కణ్ణైచ్చొన్టతుక్కుభావమ్ (ముతలుజవిత్తాది). ౨ తేప్పడియెన్ట (దృష్టిబద్ధమిత్తాది). కిట్టోడేమాట్టి “ఎమ్మా” ఎన్టతుక్కు భావమ్ (అక్కణ్ణుకాలేయిత్తాది). ఎన్నెయైయిక్కే తన్నొడొత్త సరుపుత్తిచ్చొన్ట కళైయమ్ శోత్తిక్కుమెన్ట వివక్షితు, అతుక్కుప్రమాణమ్ (పుంసా మిత్తాది). పుంసామెన్టతు - “పుంసాన్యప్పి చిత్తా పహరిణుమ్” ఎన్టిఱపడి యెన్టపడి. “చన్ద్రాకాన్తానసంరామ మతీపరియదర్శనమ్” ఎన్ట ఇన్ద్రాకత్తుక్కు పూర్వార్థమ్. ఇత్తాల్ భావమ్ (తన్నొడొత్తాల్ యిత్తాది). “తానురక్కున్దైకమ్మా” ఎన్టతైక్కుటాక్షిత్తుభావమ్ (కణ్ణాలేయిత్తాది). “మాయోక్” ఎన్టతుక్కు - వ్యా పారామాక : పునరుద్ధియేకితార్ (అమ్మెన్టై యిత్తాది). ఆకర్పరమాక వర్తానరమ్ (కలక్కిఱ విత్తాది). మిన్నినిపఱన్దాపోలేక్షున్టోటుమ్ తోలోబున్టాడి. “పుల్లియములైకళుమ్” ఇత్తాదిక్కుభావమ్ (అవనుమిత్తాది). వివరణమ్ (నాకశెయ్తవిత్తాది) పుల్లియ-పులోకియ, సంశ్లేషి శ్లేషణుడి. అవనుక్కుప్పిఱన్ట - అవనుక్కాకపుణ్ణాన. వీక్కుమ్ - ఆశై ఫలితమ్ (త్తామేత్తాది). అవయవాన్తరణ శిరుక్కు, ములైయెనకు శోలేయిఱు శొల్లువానెన్నెన్ట (అవన్టానుమిత్తాది). అవబ్బొలేకలక్కుమ్ ప్రకారత్తై విశదీకరిక్కితార్ (అవనిట్టిన్టవి త్తాది). ౩ “మిన్నియల్ శోళోశోన్దానుమ్” ఎన్ట ఇట్టియమ్ తుత్తైతోళ, ౪ “మలరాళే తన్టత్తాక్” ఎన్ట ఇళైప్పాటిసవివమ్ మున్టిగొన్టాడి. “మాయోక్” ఎన్టతోడగ్గిమేలిబ్బదణ్ణుకు భావమ్ (కలక్కిఱపోతిత్తాది). “మాయోక్ పుల్లియ” ఎన్ట అవనమా ప్పడుమ్, “మున్టిగొన్టోటుమ్” ఎన్టిఱవిడైల్ తమ్మడైయ కరణప్రావణ్యముమ్, “అరియేటు” ఎన్ట పెతాప్పేటుపెల్లొనా యరుక్కిఱపడి యుమ్, “పుకలిడమటికిలమ్” ఎన్టిఱవిడైల్ పుకలబ్బొన్టపడియైయుమ్ శొల్లుకిఱతు. తమియమ్ - తమియోమెన్టపడి. “అలమ్” ఎన్ట తున్టు-భావమ్ (ఇప్పడియిత్తాది). పుండవిరున్డాల్ బాధకమాకతోడెన్ట (అవన్ కూడవిత్తాది). “తమియమ్” ఎన్టతుక్కు భావమ్ (రామస్సామిత్రిత్తాది). ప్రస్తుతశ్లోకార్థమ్ (సత్తాది). “సతాంపుపరీకింగత్వాపవోత్సల రుహకురామ్ | రామస్సామిత్రిసహితో

ఈ.-ననువే కబన్దనైయి లేయకప్పట్టు నొవుపట్టు నిజ్జి-జనలై యెచ్చొల్లకటతు. [తామ్] ఇప్పిరివుమ్ ఆల్ త్తొ మైయుమి
ల్లాతారై యుమ్ అట్టిక్కవల్ త్తొయిల్ బు. [పుష్కరిణీమ్] పరప్పమాట పుత్తపాయ్ కై కళుమ్ శోలై కళుమాయ్,
జుక్రిడైక్కు యోగ్యమానదేశమాయ్ బు. పిరిన్దుతనియిరుప్పార్ కుక్కు క్కణ్ణొణ్ణకాణప్పొకాతు. [గత్వా] నిన్దై విన్ది
క్కెయిరుక్కుచ్చెయ్ తే, మృత్యువినుడైయ ఆస్యత్తిఱ్ఱుకువారైప్పోలే నన్దుకిట్టిక్కొడనిన్దార్. మృత్యువాకిటపుడై
తానేతెన్దాల [పద్వోత్పలయుపాకులమ్] ముఖత్తుక్కుమ్ కణ్ణుక్కుమ్ పోలియానవల్ త్తై యుడై తాయరుగ్గుతు.
౧ "ఉయర్ తామరై శెజ్జునుసీర్ మాతర్ కళో వాణ్ణుకముమ్ కణ్ణుమేన్దుమ్" ఎన్నక్కడవతితే. [రామ:] పిజర్ కూప్పీడు
తవిర్ త్తు ప్పొన్దవరాయ్ బు. [సామ:] త్రిసహితే:] ౨ "రరత్తుధరేణ" ఎన్దు ఏతేనుమళవిలుమ్ కూడనిన్దు నొక్కిక్కొణ్ణ
బొన్దవరుమ్ మున్నాక; ఆఱ్ఱియమవన్ తెప్పమ్మున్నాక విట్టియమాప్పోలే. [నిలలాపాకులేన్దియ:] ఆనేక లక్షణజ్ఞోడై
యాయ్ బుకూప్పిట్టతు. [ప్రాప్యవస్తువై] పెటవేణుమెన్నుమ్ మనొరధమాయ్, కీర్ ఇనబుడైయ మనొరధన్దుక్కి
డాకనన్దుకిట్టుమ్బడి అవనుమ్ వారాతేనిఱ్ఱు, అవనుడైయ వరపుక్కిడానతూన్దుఘోషమ్, శ్రేపాళ్ళుజన్యగ్గని, బ్బా
ఘోషమ్, తిరువడితిరుచ్చిఱ్ఱోళై, మల్ బుముడ్డాన నన్నిమిల్లిజ్జో, మనగిప్రసాదాడికళో, ఎన్దొప్పొక్కొణ్ణకిఱ్ఱవై
ఒన్దుమ్ కాణామైయాలే, అనుకూలపదార్థజ్ఞో బాధకమాకిటతు. కిరిజ్జళుమ్ శిరీరముమాయ్ శ్లేశప్పడుకైయాకి
ఱ్ఱుమ్, విరోధియాన సంసార త్రినిన్దుమ్ కాల్యాజ్జవుమ్ మాట్టాలే, ఇజ్జుప్పొద్దు నత్తున్దొయ్యోతే, కణ్ణుత్తై యప్పవై
యాయరుక్కిఱ్ఱపడి. ఆక, "ఇజ్జుప్పొగ్గన్దాలే అజ్జుప్పకప్పెతాతే ననువేనిన్దు శ్లేశప్పడుకిటఅవన్దు - సన్ద్యయాకిటతు" ౧.

ఎన్దిజ్జనే యొరుతాత్పర్యజ్ఞొలక్కడవతాయరుక్కుమ్.

జీ-అ|| విలలాపాకులేన్దియ:" ఇతిక్కిన్దొక్కాడై. శోలైకళుమ్ ఎన్దుతు-అర్థమ్. "పుష్కరిణీమ్" ఎన్దుతాల్ ఫలితమ్ (పిరిన్దిత్యది) ముకల్ల
క్కుమ్ కణ్ణుక్కుమ్మెన్దుతు-పిరాట్టియడైయ కణ్ణుక్కుమ్ ముకత్తుక్కుమ్మెన్దుపడి. ఆవై పోలియో వెన్న (ఉయర్ తామరై యిత్యాది) (పిజర్
కూప్పీడు) ఇత్యాదిక్కు - "రమయితీరరామః" ఎన్దుకరుత్తు. (రరత్తు) "తత్తుత్తమాతర్జువిలాసగామి గచ్చనమన్యగ్రమనా మహాన్యో,
సలత్తుణ్ణోరాఘవమప్రమణ్ణోరరత్తుధరేణబలేనచైవ" ఇతిక్కిన్దొక్కాడైప్రథమే. అవళోడేకూడి దుఖిప్పట్టాలెన్ను మతుక్కు దృష్టాన్ద (ఆఱ్ఱి
యుమవనిత్యాది). "ఆమలేన్దియ:" ఎన్దుతుక్కుర్థమ్ (ఆనేక లక్షణజ్ఞోడైయెన్దుతు) ఇత్తిరువాయ్మొళిక్కు అన్యోప దేశమ్ (ప్రాప్య
వస్తువై యిత్యాది). స్వాప్యదేశమ్ (కరణజ్ఞుమిత్యాది. "శెల్ కలిర్ మారై" ఎన్దుతుక్కు స్వాప్యదేశమ్ (ఆకవిత్తిత్యాది). ఇజ్జనేయొరు
తాత్పర్యమ్ శొల్లక్కడవతా యరుక్కుమ్మెన్దుతు - తాత్పర్యాన్దరమన్దు, ప్రవేశత్తిలే యరుచ్చెయ్ తి అన్యోపదేశ స్వాప్యదేశజ్ఞై యరుచ్చె
చ్చెయ్ తిపడి యెన్దుకరుత్తు "ఆల్, ఓ" ఎన్దువిరణ్దుమ్ - అశై, విమదాతిశయసూచకమ్. ౧.

ప్ర-తి.-మల్లికై ప్రవేశే. సువర్ణకాణ్డే అష్టవింశసర్గే వేణ్ణుదగ్గిసోద్యోగ పూర్వదశాయమ్, "కాన్దార" ఇత్యాది || ౨ ||
ఛాన్దోగ్యే [౬-౧౮]. "తస్యతావదేవచిరంయావన్నవిమోక్షే అథసంపత్సే" - (మల్లికైకళిత్తేనీరుమ్) క్కిన్దొక్కాడైప్రథమే,
పమ్పత్తిలే, "యాని స్తరమణీయానితయాసహధనన్దిమే । తాన్యేవారమణీయానిజీవతోమే తయావినా || ౬౮౪ ||" - ఏవ పున్న
వహోవాయు స్సుఖిస్సర్వోహిమావహః । తాంచిన్ద్రయత్యం కాన్దాంపాపకప్రతిమోమను || ౫౭౪ || సదాసుఖమనాంమన్యేయం పురా
నానీతయా । మారుతస్సవిదానీతాం శోకసజ్జనోమను || ౫౭౪ || "పద్మసాగ్ధికవహంశెంశోకవివాళసమ్ । ధన్యాల్మత్సరసేవస్తే మో
క్షమారుతమ్ || ౧౦౮౪ ||" - (అయర్ కళేఱు) ఆయోవ్యాకాణ్డే [౩], "చన్ద్రా" కాన్దానసంరాను మతీవప్రియదర్శనమ్ । యాపా
న్యోసన్దైః పుంసాం దృష్టిచిత్రాపహరిణమ్ || ౨౮౪ ||" - క్కిన్దొక్కాడైప్రథమశ్లోకః, "సతాంపుష్కరిణీంగత్వ పద్వోత్పల

యిసాకాలామ్ । రామస్సామిత్రిసహితో విలసాసామశ్చేన్దియన్. — తత్తిక్కన్, విలితమాన్, హసాహతాపర్వంవనం నిరగక్కురంశ్చ । ఉద్విగ్నచేతస్సహలక్షణేన విచార్యదుర్భోపహతిం ప్రతప్తే ౧౨౭౪ । తస్మై త్తన-తడవోనామో గన్వైతహర్షగ మనామవతే । సలక్షణం రాధావసుప్రమత్తోరరత్నధర్మజబలేనైవ ౧౨౭౫ ।

[౧-వి-౫]. పనిష్పియన్వేకవుడైయతణ్ వాడైయిక్కాలమిచ్చున్ । పనిష్పియన్వేకవుడైయతణ్ వాడైయిక్కాలమిచ్చున్ । పనిష్పియల్ శోరుమత్తిడన్దణ్ణమా మైతిత్తుక్కాలామ్ । పనిష్పియల్ పన్ద్రక్కణ్ణోబారు నాన్దతిరాకయిలే ।

అవతారిక. — ఈతిరువాయ్మొళిలో, సచ్చేత్వరుని బొండవయినని గొప్పత్వరాతిశయముగల సమస్తాన్నియు భగవత్పూజితులైన ముల్లైస చిరన్నములనుజూచి, గోకులమందు గోవులనుమేపినాయంకాలము శ్రీకృష్ణుడువచ్చుచున్న పుడుదానికిను-నకనులైనచిన్నముల నణిగి వానితో నప్పుడేసంశ్లేషింపవలయునని త్వరాతిశయముగల గోపికలు చాపకడుచు చెప్పుచున్న విధముగా రాదించుచున్నారు. తత్పర్యము. — మల్లిగన్దముగలమలయమారుతిమును సంధ్యాకాలమును ఆపవడున్న ఎత్తనిమేళమును శ్రీకృష్ణుడుపొడుచున్న గట్టిభాగమును నన్ను మిక్కిలిబాధించుచున్నవి. పుణ్డరీకాక్షుండైనానామియై సింహశ్రేష్ఠుడువలెనతిగళ్యరుడైనగోపశ్రేష్ఠుడైన సచ్చేత్వరుడు సంశ్లేషించిన నాస్తనములును భుజములును మొక్కప్రక్కబాధించుచున్నవి. ఈబాధను చిరునొనుటకై నేనెచ్చటికివెళ్ళెను.

మూ. — పుకలిడమటికిల ద్దమియమాలోపులమ్బుళుమణితెన్ లామ్బలాలో ।
పకలడుమాలై నణ్ శాన్దమాలోపశ్శానుములైతణ్ వాడై యాలో ।
అకలిడమ్బుడై తిడన్దుణ్డమిట్టన్ సళన్దెణ్ణుమళిక్కిన్దనాయ్కమాయోన్ ।
ఇకలిడ త్తళురర్ కళకూర్ మమ్ వారానినియరున్దె న్నుయిర్ కాక్కుమాటేక్ ॥

ఆ. — (పుకలిడమ్) పులమ్బుళుమణితెన్ లో తుడక్కమాకవుళ్ళివనైయమ్ బాధియానిన్దన, సమస్తమృతికై యుమ్మొక్కొణ్డ మిచ్చిత్తక్కణ్ణో యుమ్ పలవడియాల్ రక్షిక్కిణ పరమకారుణికనాన ఎమ్మెరుమాక్ పరుకిటిలక్, ఇనియరున్దె నానుక్కిక్కిక్కిసాయ మున్దెన్దొకాళే. ౨.

అనన్య. — తిమియమ్ పుకలిడమ్ అటికిలవ్ (౩) పులమ్బుళు మణితెన్ లో (౬) అమ్బలాలో పకలడుమాలై నణ్ శాన్దమాలో (౯) పుణ్డమణి ముల్లైస చిరన్ వాడైయాలా (౧౨) అకలిడమ్ పడైత్తు ఇడన్దు (౧౫) ఉణ్డ ఉమిట్టన్దు ఆన్ద (౧౮) ఎల్లమిక్కిన్ద ఆయక్ మామూక్ (౨౧) ఇకలిడన్దు అళురర్ కళ కూర్ మమ్ (౨౪) వారాక్ ఇని ఎన్నయిర్ (౨౭) ఇరున్దు కాక్కుమాటేక్ (౩౦).

పన్నీ. — అనన్దమ్, సన్విప్రకారరత్నకనానపక్ సన్విహితనాకిటిలక్, కాధకణ్ణో తని త్తనియన్దియే తిరళ్ తిరళాయారానిన్దతు, పుణ్డవిచ్చిక్కిణ్ణోమమ్, ఇనిప్రాణరశ్మిమమ్బుమ్ ప్రకారమెన్నెజాళే. తనిష్పియనామ్, పెరుమ్పడైన్దు ఒరుగ్గవిడమ్, అటికిటిలోమ్; (౩) నాన్దత్తొడరుకిణ్ణేక్కలిక్ కక్కుత్తిలేధ్వనిక్కిణ, మణియుమ్. అనన్యాయమాన్దనిగిణ్ణోన్దు, (౬) ఇలైక్కుళుమ్ కూడిక్కిన్దతు; పదార్థదర్శనమన్దామల్ పకలై సరిప్పిక్కిణ రాత్రిముళిముమ్, తత్కళాచితమాన ఆగ్గరాగి సముదాయముమ్ ఒరుముకిమాయిల్దు; (౯) పజ్జమమాకిణపణ్ణుమ్, ములైమానైయుమ్, కుళిర్ న్దనాడైయుమ్ తత్కళాచితమాన ఆగ్గరాగి సముదాయముమ్ ఒరుముకిమాయిల్దు; (౧౨) పజ్జమమాకిణపణ్ణుమ్, ములైమానైయుమ్, కుళిర్ న్దనాడైయుమ్ ఒరుముకిమాయిల్దు. (౧౫) ఇప్పడిపడైతిరణ్ణాన్దతే తని త్తనిబాధకిణ్ణోన్దు మానవివ్వపన్దయిల్ విక్కిరమానజగలై, ఉణ్డాక్కి, ప్రళయత్తి ఒరుతిరళాయుల్దు. (౧౮) ఇప్పడిపడైతిరణ్ణాన్దతే తని త్తనిబాధకిణ్ణోన్దు మానవివ్వపన్దయిల్ విక్కిరమానజగలై, ఉణ్డాక్కి, ప్రళయత్తి ఒరుముకిమాయిల్దు. (౨౧) మహాప్రళయత్తిలే పయిల్దుక్కుళై వైత్తుమొక్కి, ఉమిట్టన్దు, అన్యాభిమానమ్ వారామలన్దొణ్డు, (౨౪) ఎల్లవిమయన్దిలుమ్ పర్వయామలుపకారికనాయ్, ఇన్దకారిణత్పరత్నకత్పత్తుక్కైతాన్దమాన క్కిన్దావతార సౌభగ్యలైయుడైయ (౨౭) ఎల్లబాధకసదృశియట్టిత్తు ఎన్దై రక్షిక్కున్దుడిపరుకిటిలక్; అవక్ విరుమ్బుములుపేక్షిత్తపిన్దు, ఎన్దక్కుమైయానప్రాణన్దై, (౩౦) ఇన్దబాధకసదృశియట్టిత్తు ఎన్దై రక్షిక్కున్దుడిపరుకిటిలక్; అవక్ విరుమ్బుములుపేక్షిత్తపిన్దు, ఎన్దక్కుమైయానప్రాణన్దై, (౩౨) సత్తెయోడియరును, రక్షిక్కుమ్ ప్రకారమేక్ (౨౯) రత్నభూతరానాల్ రత్నణత్తిల్ కత్తియుమ్ ప్రాప్తియుమిలైయెన్దుకరుత్తు.

1. సమస్తమును జూచి నీకు ప్రకాశము జ్యోతిర్మయము, 'అక్షయము' అన్నదన్నా లేనామగోచరమనభయమును ఆర్తియును
 2. సమస్తమునాటే. తేజోయును వాడెయ్యున్నోర్తును. విరుకజ్జులతో అవకలంతో శక్తికితనముత్రాటే. ౩.

అను - సహాయము లేనిమధము లక్షకానమును ఏకాగ్రము; (౩) శబ్దించుచున్న భావము మలయమారుతమును (౬) వేదమును సహాయము లేనిమధమును సంధ్యాకాలమును సుందరిమైనచందమును (౭) వంచుచును నేటిరాగమును ముల్లపుష్పమును పూరితముగాయున్నచు (౮) వాదించుచున్నది. (౧౦) వికాలమైచూచుచు పృథివి వివేకిని (౧౧) అరగించి బయలుపడచి కొలిచి గానమును పాడుచుచు లోకించుచున్న కృష్ణానతామెదైన ఆశ్విన్యజ్ఞేష్ఠితిములుగలవాడును (౧౨) యుద్ధమందు అసురులకు ముఖ్యమైనవైనను (౧౩) రాము, భిష్మముడు వాచాణమును (౧౪) సమాధిమందుండి పడించుచున్నను ఏకగ్ర (౧౫) అను.

4 — ఇట్లు ముగియఁబడినది. మున్నుతూశియేజిసేపేర్కుఁగి మాకన్జన్జపేరజెఱుపూశలానవాటే తిరళవముకు
మాదా చే, లెకెనియేనలిక దాకకజ్జళ బలహానిమికిమకపలకూశివన్ను సలియానిన్న తెనిఱాళ్.

పుకలిడమటకలిమ్, మెల్లమటకలి బాధకపదార్థజ్ఞుల క్కుఱిత్తుచొచ్చిల్లెద్రాకవుమామ్; అట్టికే, కీర్తిచొచ్చు
 కలికేయన్, అనుభాషింకతాకవుమామ్. (తమియమాలో) పుకలిడమట్రాన్ క్కుఱిత్తుడై యామవనుతి
 కలికేయన్ ద్రెయింకటవికప్పకే. † (తమియమ్ - తనప్పప్పమామ్). (పులమ్మటమః) నాకుకలైత్తుడర్కిక
 కే. క్కుఱిత్తుల్ మణియిరుడై యధ్వని, అన్నాకుకళో కై పుకురామైయా లే కూప్పిడుకిజాప్పోలే యిరానినత్తు.
 (తెల్లల్) వేళుమ్మట తిలై తెచ్చలెన్నవమైయుమ్, (మల్లైకై కమట్రై తెచ్చల్) ఎన్నవేణ్ణా; వినై ముడుకినాల్ పినై
 యుడిమ్మక్కీడిజాతే యేళువాడైవ్వులే. (కరెతిరాక ఉడమ్మక్కీడిమకిటతు) ఎచ్చిరానినత్తు. (అమ్మలాలో) కుట్టు
 లెన్నుతల్. ఇలైక్కులెన్నుతల్; ఇనైయెల్లామ్, (ఉరుమాలో, తివరుమాలో, మయక్కుమాలో, శితైక్కు
 మాలో) ఎచ్చావ్వులెక్కోకేడ్డ, (పులి, పులి) ఎన్నాకైవ్వులే ఇరట్రేకేవైచొచ్చిల్లి, భయజ్ఞరమాయరుక్కి
 కట: అట్టికే, ఇనన్ సెరుడైయె నలివు వాయాల్ కొల్లెల్ నాయ్ ఎక్కుకిక్కుమ్మడి యాయరుక్కైయా లే, శొల్లా
 తిక్కెలాతల్. (పకలమమాలై) పిరాట్టియుడైయె న్నిననత్తు క్కుఱువాక ప్పెరియవుడైయారై ముడిత్తుక్కు
 ట్టావ్వు నావణ్ణాతోడైనావ్వులే, అశ్వాసకుమానపకలై ముడిత్తునన్దతోడ్రేన్ద్రా ధ్రాయ్ నన్దన్దన్. పకల్ పదార్థ
 ప్పకలెక్కయ్ వాయోనలామిడే: అత్తిల్లామైయా లే రాత్రెన్ద్రనరమొరుముక డ్రాయ్ తిరుక్కుమిడే. (నన్ శాన్దమ్) అట్టి
 కియరావ్వు, ఇచ్చమమాకికపన్. (ముల్లై) యాట్రై, అట్టికే, ముల్లైప్పూత్తానిడైయర్ క్కుఱైరాయరుక్కుమిడే:

[illegible][illegible]

(౧౪) తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికై - 3 - పా - ఇనియరున్ వ్యాఖ్యానభర్త. ౨౧౩

అన్వ.- ఇని ఇరున్దు ఎన్నయిర్ (3) కాక్కుమాటై ఇళైములై నముక (౬) నుణ్ణిడై నువ్వు తుని (౯) ఇరువ్ కలవిశేయతు ఆకవతోయన్దు (౧౨) ఎన్నెత్తుఱన్దు ఇట్టు ఆకల్ కణ్ణి (౧౫) కళ్యై తని ఇళవళిజ్జమ్ (౧౮) ఎత్తాయ్ వావా తానురైక్కణ్ణమ్ (౨౧) శెవ్వాయమ్ నీలమ్ పని (౨౪) ఇరుమ్ పుళులకళుమ్ నాన్దులొళుమ్ (౨౭) పావియేక్ మనత్తే నిన్దు (3౦) కురుమ్ (3౧);

పన్ని.- ఆన న్దరమ్, వాక్యమానవానకకర్తయన్నియే, అతిరమణీయమానపవనుడైయ ఆవయవజ్ఞానపై ఆన్దరమానలియానిన్దున; ఇనిప్రాణరక్షణవిపణ్ణమ్ ప్రకారమే న్నెనితాళ్.

ఆశ్వాసకర్తృవానకకర్తానపిన్ని ఇరున్దు, ఎక్ ప్రాణనై (3) రక్షీక్కుమ్ పకారమే? ; శేర్ త్రియక్కారే ఆవనక్కడర్చనీయ మానముగళిగళననై, సంక్షేపపారస్వత్వాలేశుత్తైయుమ్మడియాళవుమ్, (౬) నుణ్ణిడైయానతు, తళరుమ్మడియాళవుమ్, దుఃఖోదర్కమాన్పుడి, (౯) ఆళియ త్తికివన్ది త్కిబమముఖమాన, స్కత్తైప్పణ్ణి. విదాయర్ మనువిత్ ముమ్మడుమాప్పారే పెయవిభివేశత్తైడే ఎక్ పడివిలే ఆప గాహిత్తుభిగిత్తు. (౧౨) ఆన న్దరత్తిలే పిన్నిరక్క ములుమ్మడి యెన్నైక్కైప్పిట్టు, ఆకేతన సమానమామ్మడిపాళిట్టు, ఆకలుకైయేసిదీపక మానకృష్ణి నాయ్. (౧౫) విళ్ళేపారమాన సంక్షేపదత్తెయిల్ కృత్రిమమాన వ్యాపారత్తైయుడైయనాయ్, పెటాప్పేటు పెటోనామ్మడి అట్టిగియనాయ్, అత్రాలే బాలకింగామ్మాలేనడివిళి మైయెయమ్ మేనాజిప్పైయునుడైయనాయ్, (౧౮) విళ్ళేవాళి పాయత్తాళే తాళి న్దులగిమాటిన వాశ్చర్యచేష్టితగ్గైయెడైయవెత్తా, పరుకటిలక్; సిరికటవళివీల్ శెట్టామైతోన్ద నోక్కిన తామరైవాన్కణ్ణమ్ (౨౧) విళ్ళేపారమాన క్కీరిక్కిమాట్టాతలివన్ది త్తి పువళిమమ్, సంక్షేపదత్తెయిల్ శ్లథమాయ్ అనియమితమాకైయాలేమిక్కై త్తిసిలనిటత్తైయుమ్, కుళి ర్ పుళుదుయమ్, (౨౪) మరప్పైయుముడైత్తాన, తిరుక్కు పులకళుమ్, విళ్ళేపదత్తెయిల్ ఛరిక్కైక్కాకపరివ్యక్తార్థావాన్కణ్ణైత్త నాలుతరు త్తాళిగియమ్, (౨౭) పరిన్దిరున్దిడిపడుత్తైక్కిడాన వాడత్తైయుడైయవెత్తా, మనసికే, ప్రకాశిత్తునిన్దు, (3౦) సలియాన్దన. (3౧) నమగుదిలే - నుట్టెలలే.

ఆర్థము.- ఇంకమీద ఉండి నాప్రాణమును (3) రక్షించువిధమేమి? చేరియన్ద సనములు (కాశిన్యమపాయి) మృదువగునట్లును. (౬) మోక్షసాధనముగలను పణుకనట్లును (విళ్ళేప కాలచుందు) దుఃఖజనకములై (౯) ఆ నేకవిధములైన సంక్షేపములనుజేసి (వా) శరీరముందు ఏకీభవించుదును. (౧౨) (సంవాత) ముమ్మలనువిళ్ళేపించి (ఇచ్చట) పదివేసి మారుముగాఁబోయిసక్రిష్ణుడును. (౧౫) పంచుడును అట్టి త్తియును ను చిన్న పనుమ్మగలని నాముపటివాడును (౧౮) నాయందువ్యామోహముగలవాఁడునైనసర్వేశ్వరుడు రాఁడు; కుర్త నేత్ర ములును (౨౧) ఎల్లనియధరమును శ్యామమై చున్దనై (౨౪) విశాలమైయున్న కేశపాళిములును సొల్లుభుజములును (౨౭) పాదముగల నాముగ్గు - వ్యాపయగుందు ఉండి (3౦) బద్ధులుచేయుచున్నవి. (3౧)

ఈ.- మూనానాప్పట్టు. కణ్ణిక్కిలక్కాన పదార్థజ్ఞాన బాధకమాకప్పుక్కవాతే అవన్ బుక్కణ్ణాక్కణ్ణై చ్చెమ్మబ్బిల్లో, అక నాయిలే అవనబ్బుకు స్త్రుతమాయ్ సలియానిన్దు తెన్గితాళి.

(ఇనియరున్దున్నయిర్ కాక్కుమాటై) ఎన్న తెన్దభిమాని త్తవుడమ్మవకై యాయితోలు, ఎన్న తెన్దభిమాని త్తెన్దబ్బును ఎన్న యాయితోలు. ఇనియరున్దు ఎన్నడైయ ప్రాణరక్షణవి పణ్ణ వెన్దురపోవునో? (ఇన్దై ములై నమక,

1-౨౧ మూనానాప్పట్టు (ఇనియతొద). కీర్ - బాధకపదార్థజ్ఞో బాధక్కి-పడినచొల్లివ్వువళో, ఇవాట్టిలే - అట్లుగాబాధక మానపడిన చొల్లివ్వులతో న్నెన్దు (కణ్ణిక్కిలక్కానవిత్యాది). “మనత్తేనిన్ది పమాలో” ఎన్నెయారే - కన్దైచ్చెమ్మబ్బిత్రమైన్దిగ్గవ. “అన్దములైసముక” ఎన్నెయిడడ్డి “ఈరుమాలో - ఇని యరున్దెన్నయిర్ కాక్కుమాటై” ఎన్న ఆస్వయముఖేంద్ర చిత్ (ఎన్న తెన్ది శ్యాది వాక్యత్రయమ్). వాక్యోపయాదయలమ్ (ఎన్న తెన్దభిమానిత్త) ఎన్దతు - ఆర్థాన్వేషిత్. “ఇన్దైములైసముక” ఇత్యాదియై ప్పదే (ఉదాహరించు). ఉదాహరించు - తిన్నడైయరేరమ్. “తానురైక్కణ్ణమ్” ఇత్యాదియైప్పదే (అర్థకొడుతు). తునియరున్దును-

ఈ-అవణ్ శేర్ త్రియభుకుళొల్లి నాయ్ వెరువుమ్ములై కళాననై, కతిన్థల త్రిలేవర్ త్తాల్ పతమామాప్పోలే, సంశ్లేషము
య త్రిల్ అవనునై యస్పర్శత్తాల్ మెల్ కిక్కుల్లై న్దవడి. నముకుకై - కుత్తై కై. (నుళ్ళిడై నుడజ్జ) వెలుముట్టతి లుమ్
అరుజ్జులై క్కీల్ వీలై నిలమోప్పోలే నొక్క పరితాన ఇడై నుడజ్జుమ్మడియాకవుమ్. కలక్కుమ్మోత్తు ఎతిర్ త్తలై యై ప్పేణ
వజ్జినిలక, తన్న బినివేశమ్ తీర్ న్దాన త్తనై. (తునియరుమ్ కలవిశేయతు) దుగిఖఫలమాన కలవియైచ్చెయ్తు. (ఇరుజ్జ
లవి) కలక్కిటపోతు పరిమాజినవకై కళో, ఆశ్రయ త్తళవన్తి కే యిరుక్కై. సంశ్లేషమ్ విశ్లేషా న్దమా యల్లతిరా
మైయా లే దుగిఖ త్తేవిలై క్కు మెన్నుతల్; అద్దశై యి లే త్తలై తడుమాతాక క్కలకై యో లే పొజుక్కచ్చెన్దా
తవడి దుగిఖరూప మెన్నుతల్. (అకన్దోయ్దు) ఇక్కలవియా లే నీరాక్కి, ౧ “ఏష బ్రహ్మ ప్రవిష్టోస్త్వి (గ్రీష్మేశీతమివ హ
దమ్) ” ఎగ్గిపడియే ఇవళోడే కలన్దానాయ్ బు; గ్రీష్మ కాలత్రిల్ మడువిలే ముట్టుకొడప్పారై పోలే. (తుజ్జు)
ఇప్పడియవగాహ త్తెల్లామ్ పొకడుకై క్కుడలాయ్ బు. (ఎమ్మైయిట్టు) ఇప్పడియెప్పక్కలి లే విరుప్ప త్తెప్పన్దై వై త్తు.
శిల అచిత్తదార్థజ్జలై పొకడుమాప్పోలే పొకట్టోమెగ్గిల నినై వుమ్కూడ పొప్పకట్టానాయ్ బు. (అకల్ కణ్డక) ఇనను
క్కుక్కలవి కాదాచిత్తమ్, అకలుకై నిరూపక్మ్. కలవియాలల్లతు పిరివుకూడామై కలన్దాన త్తనై. (కళ్వక) సు
శ్లేష త్రిల్ కుళిరినొక్కుమ్ నొక్కుమ్, పేళినపేచ్చుమ్, పరిమాజిన పరిమాన్ దముమెల్లామ్ ‡ సర్వాపహార త్తమ
మాయిరుక్కి టతు. కలక్కిటపోతు శేయ్ తనై యడై య తన్నాన్ ద్రామైయా లే శేయ్ తానెన్దు తోన్ ద్రుమ్మడియాయ్
పిరివిల్ ఇవై న్దుబాధిక్కైక్కాక చెయ్ తానాయ్ రానిష్టతు.

(తునియత్వాది) ౨ “యస్య సాజనకాత్తజా - అప్రమేయం హితత్తేజః” ఎన్నుమాప్పోలే, ఇవళోట్టైక్కలవి
యాలే అద్వితీయనెన్దు తోన్ ద్రుమ్మడియరున్దా. (ఇళమ్) కలక్కుక్కలకై క్కీల్ నొక్కి ప్పిరాయమ్ పుకానిన్దా;

తే.అ.కై మ్మకు” ఎట్టుతుడక్కి. నారాకై” ఎన్ను మళవుమ్మొల్లకై యాలే, (ఉడమ్మప్ప కై యాయ్ బు) ఎట్టుతు ఫలితమ్. అత్తల్లాన్దు కాక్కివళి
చ్చెయ్ కిణార్ (అవణ్ శేర్ త్రియభుకై త్వాది). మెల్ కి-మృదువాయ్. అరుజ్జులై. నొక్క పరియకరై. క్కీల్ వాక్యత్తాల్ ఫలితమాతల్, కీట్టి
దత్తై యమ్ మేలిచ్చుదత్తై యమ్ కటాక్షిత్తుభావమాతల్ (కలక్కుమ్మోత్తిత్వాది వాక్యవ్యయమ్) నుడజ్జ - తళయమ్మడియాక. “తుని” ఎన్ను
దుఃఖనాయ్, తత్కలై చ్చొల్లకిటతు; దుఃఖఫలమానవై న్దవడి. దుఃఖఫలకమాయ్ ఆశ్రయ త్తళవన్తి తలహుముఖమాన సంశ్లేష త్తై ప్పణ్డియెన్దు
మున్దినవర్థమ్. * ఇరుమై - పెరుమై యాయ్, అధికవై చ్చొల్లకిటతు. “దుఃఖఫలమ్” ఎన్ను తై వివగి ధూనిన్దుకొట్టు, “తునియరుమ్” ఎన్ను
తుక్కరా న్దరమ్ (సంశ్లేషమిత్వాది వాక్యవ్యయమ్). * ఇరుమై - పెరుమై యాయ్, దుస్సూమెన్దు పడియాయ్, దుస్సూహమాయ్ దుఃఖరూప
మాన కలవియెప్పణ్డియెన్దు రిజ్జామర్థమ్. తోయ్ మొత్తు నీరిలేయాక వేణ్దు యాలే (నీరాక్కియెట్టు). “అకన్దోయ్దు” గళినిదే వ
గాహిత్తు. “అకన్దోయ్దు - తుని యరున్దలవిశేయతు” ఎన్దవ్వయిప్పతు. నీరానతుక్కు ప్రమాణమ్ (ఏష బ్రహ్మేత్వాది), “త్యక్తై కామం
భయంక్రోధం లోభం మోహాన్చ మత్సరమ్ | ఏష బ్రహ్మ ప్రవిష్టోస్త్వి గ్రీష్మేశీత మివ హదమ్” ఇతి శ్రీభాగవతే. “గ్రీష్మేశీతమివ హదమ్” ఎన్ద
తుక్కరమ్ (గ్రీష్మ కాల త్రిత్వాది) కీట్టై యమ్కూట్టి “తుజ్జు” ఎన్దతుక్కుభావమ్ (ఇప్పడియవగాహ త్తత్వాది), “ఇట్టు” ఎన్దచే
తవత్ శొన్న తుక్కుభావమ్ (ఇప్పడియెప్పక్కలి యైత్వాది). తుజ్జు - పొకట్టు; ఇట్టు-తుజ్జన్దోమెగ్గిల నినై వైయమ్ పొకట్టు ఎన్దరమ్మ
క్కుమ్మభేదమ్. “ఎన్నై కై-విట్టు అచేతనసమానమామ్మడిపొకట్టు” ఎన్దఉరైయిల్ శబ్దార్థమ్. “కలవిశేయతు” ఎన్దవై త్తు. “అకల్ కణ్డక”
ఎన్దనిరూపి త్తతుక్కుభావమ్ (ఇననుక్కిత్వాది) అనాల్ కలప్పానెన్నెన్ద (కలవియాలిత్వాది). “కళ్వక” ఎన్దతుక్కు - సర్వస్వాపహారక
చెన్దరమరళిచ్చెయ్ కిణార్ (సంశ్లేష త్రిత్వాది). “కళ్వక” ఎన్దతుక్కు - వచ్చుక నెన్దరూ న్దరమ్ (కలక్కి-అవిత్వాది).

“తుని” ఎన్దతుక్కరమ్ (యస్య సాజనకాత్తజా - అప్రమేయం హితత్తేజో యస్య సాజనకాత్తజా” ఇత్వాది ఆరణ్య కాణ్డే రావణం, పతి

దితిజన్మ జః || ౧౩ || ” ————— సభాపర్వణి [ద్యూతపర్వణి-౨౫] దుర్యోధనసభాయాం పాశ్చాతీ శబ్దవక్రగదాపాణే ద్వారకా నిలయా మృత । గోవిందపుణ్డరీకాక్ష చక్షమాంశరణాగతామ్ || ౪౩౪ || ”.

3.

తాత్పర్యము.—బాలసింహమవంటి మణింపుకలవాడై వంచకుడై ఆస్వర్యచేష్టితుడైన సర్వేశ్వరుడు నా సనములను నడుమును శిథిలమగునట్లు నాతోమునుపు చిక్కఁగా : ఁశేషించి తా వాత నన్నిచ్చుట విడిచిపెట్టిపోయి తిరిగియురాక నేయున్నాఁడు. చంద్రుడు మారులను జూడలేక నేను కన్నుమూసికొనినను వానినివ్యాపయచమలు లోపలభాసించి మిక్కిలి బాధించుచున్నవి ఇది నేను బ్రతికడి విధము తోచదు.

3.

మూ —పావియేన్ మనశే నిష్ఠి హమాలో వాడై తన్నాడై వెన్నాడై యాలో ।
మేవుతన్న తియమ్ వెమ్మలియమాలో మేర్కల్ పళ్ళి వెమ్మల్లియాలో ।
తూవియమ్మళ్ళుడై తైయవవిణ్ణతు తైవ్ వెమ్ వెణ్ణై యమ్మవితాలో ।

ఆవియిక్ పరమల్లవక్రై కళాలోయాముడై నెణ్ణమురుణైయనాలో ॥

౪।

ఆ.— (పావియేన్) అరుక్కుణకుమ్ తిరుప్పవళముమ్ తిరుప్పక్కల్ కళుమ్ తిరుత్తోక శేల్మకుమ్ ఎన్నెళ్ళునెన్ఱు ఈరానింగుచ్చెయ్లే అతిన్నేదే, నోవాడైమతలాయుళ్ళువిన్నెయ్మ కాలాగ్నిపోలే ఎన్నెదహియానిన్ఱన; నణ్ణుకళ్ళో పూమాల్వెన్ఱుభుటన్ఱుబోలే ఎరియెరియడిమేలే యేటిమహానిన్ఱు ఆత్తసారమామ్మడియెన్నె భుజిత్తరుళిన పకాడు నిన్ఱుబాధియానిన్ఱుతు, ఇవ్వెత్తావెనశిన్ఱియే యెప్పడియ పర్యస్తపాధకర్గో బాధియానిన్ఱన; ఇవ్వెయ్లొవ్ పాటుక్కులామిత్తేటగుతులైయ్మకాకిల్, ఎన్నెణ్ణుడైత్తులైయిని గుహాయై నెన్ఱుబోలే.

అన్య.—పావియేన్ మనశే నిష్ఠ వాడై (౩), ఈగమ్ తిణ్ వాడై వెన్నాడై (౬) మేవు తిణ్ మళియమ్ (౧) వెమ్మలియమ్ మో మళి ప్పళ్ళి వెమ్మల్లి (౧౨) అమ్ తూవి పుళ్ (౧౫) ఉడై తైయవమ్ వణ్ణు (౧౮) తుత్తైవ ఎమ్మళ్ళ ఇతు (౨౧) అమ్ పూ ఆవియిక్ పరమల్ల నిక్రైకల్ (౨౪) యాముడై నెణ్ణముమ్ తుత్తైయన్ఱు (౨౬).

పన్ని.—అనన్తరమ్, ఆభిరూపమానగుడవావాన తైముడైయవక్ భుజిత్ర ఆశ్రయముమిడుండుమ్మడి నెణ్ణుత్తులైయొరలెన్ఱు అశ్రయత్తుక్కుత్తకుతియనియే లో కానుకూలపచార్దణ్ణో ఎనక్క బాధకర్గళాకానిన్ఱనెన్ఱితాళ్.

సంస్కారకూలమానవైయిమ్ ప్రహలమామ్మడి పాపత్రైయాడైయెనానకొ నెణ్ణోలే, తోలన్ఱునైయిపోకామల్ తొడైప్పదనిన్ఱు వాడై, (౩) ఈరానిన్ఱు; (౪) వనుడైయనంశేవదనైయల్ ఎన్నోడనాట్టోడువాశియణక్కులిర్ న్ఱు ఆనుకూలమానవార్తరూపతి, (౫) ఎన్ఱి యల్వెల్లామెకన్ఱి నైరివీశుమ్” ఎన్ఱవడియే వెవియవాడైయాకానిన్ఱు; (౬) సర్వరక్ష్మమ శ్యాపరమమ్మడి అత్యుప్పడిమ్, కులిర్ న్ఱు, చన్ఱ్రినానవె, (౯) నెరువైచ్చొరియానిన్ఱాక; ప్పొరువాపుప్పత్తాలపడుక్కుప్పన్ఱవకున్ఱి యనతి, పెట్టబుట్టయ్ అగ్ని మయమాన పడుక్కుయాకానిన్ఱు; (౧౨) దిర్బసియవన, కలకైయడైయనాన, పెరియతిరువడిన్ఱు, (౧౫) వాహానాకపుణ్ఱయ, మ పేవైయాకిఱ, ట్టానతు. (౧౮) విమర్శితుభుజిక్రైయాలే ఆత్తిసారమాన, ఎన్నుడైయ స్త్రీత్వమాన, ౬తి, (౨౧) ఎరితలనా మణ్ణుతి ముసుమలవాన పూవెన్నలాయరానిన్ఱు; ఇవ్వెత్తావుక్కుప్పొణ్ణుక్కులొవనవల్ల, ౬వనుడైయసంశ్లేషవిశ్లేషప్రచర్చితే, బాధకపరార్థ ప్రకారము; (౨౪) ఆబ్రీయిరుక్కులామ్మడినావ్కరణమాకవుడైయోమాన, నెణ్ణానితి, ఇతాత్తులైయొకెన్ఱు (౨౬) య్మళ్ళు ముల్లెళ్ళు.

అర్థము.— నా పముగలనాయొక్క మనస్సులో ఉండి ఉత్తరపుగాలి(౩)బిల్లులచేయుచున్నది.నిల్లినయుత్తరపుగాలి మండుమిన్ను ఉత్తరపుగాలిచైనది. (౬) ఆశివవడిగిన చల్లని చన్ద్రుడును (౯) వేడిమిగలచన్ద్రుడైయెను. మృదువైన పుష్పవయ్యల ప్పొరుగులపడిక యాయెను.(౧౨) సుందరమైన తొక్కలుగల గరుత్మంతుని (౧౫) వాహనముగాగల పరగేవతయునెడి సుమీడుచన్ద్రుడు (౧౮)బిల్లలపడిన మాస్త్రీత్వమైన ఈ సనాసులు(౨౧) సుందరమైనపుష్పములవలెనన్నది. నాయాత్మయందణంగుండునున్నది (౨౪)వర్ణపుణ్డరములు. (౨౬) నాయొక్క మనస్సును సహాయముకాకపోయెను. (౨౭).

౪

ఈ.-నాలామ్బట్టు. అకవాయల్ సలికిఱతోట్టియ స్వరూపేనవస్తు స్వరూపికళాతే స్వరకమాయనిస్తుసలి కిఱపదార్థజ్జళై చొల్లుకిఱాళ్.

(పావియేమన తేనినీరుమాలో) నాట్టార్, వలియ ఇవ్వమకుతన్నై నెళ్ళితేవైత్తు పాపతైప్పొక్కి కొళ్ళా నిట్టర్ కిరీర్; ఇవ్వడినై యితే శుభా శయనూకభాగిత్తు అభిమతజ్జళై ప్పెల్ మ్మతు. (వాడై యిత్యాది). ఉట్టుకైయే యాయ్ పుఱమ్మళ్ళవై తాఱ అనుకూలిక్కి ప్పెల్ మ్మతు? తణ్ వాడై ి (యానవాడై యమ్) వెవ్వాడై యాయ్ మ్. ౧. శుః తాతన్" ఎన్నుమాప్పోలే, పుత్రనై యిట్టుచొల్లుమ్మడియాయరానన్మతు. (వాయపుత్రనిజేలగ్ని). కుళిర్ తియే స్వభాః మానవః డై యమ్, అగ్నికల్ప మాయనిస్తు సలిమానిస్తుతు. (తణ్ వాడై) ఎన్మడిమ్, తాయ్ మార్ వాడై కేట్టుచొల్లుకిఱాళ్; (వెవ్వాడై) ఎన్మడిమ్, అనుభవత్తా లేళొల్లుకిఱాళ్. (మెచ్చతన్ నుతియమ్ వెచ్చతియమాలో) నాట్టార్ తాపత్తుక్కి జ్జిసలాపలేయితుజ్జక్కాణ్డేమాలే తానుమతి లేయితుజ్జన్నార్ త్తాళ్, అన్ అగ్నిమ ము చ్చన్సినా నాఱ; అనన్మెళ్ళాటిన్మవనా కయాలే ఇవమమ్ వేఱువట్టా; ౨ 'చచ్చిమామనసోజాతః,' * ఆయన్మ మనమ్ కల్లాన తేత్తి. నుతి కీడాయినన్మతు. (మె-మలర్ ప్పళ్ళి) పుఱమ్మళ్ళవై బాధకమానవాతే అవల్ మక్కళ్ళో పడుక్కైయి లేశెన్మ

ప-౨॥ నాలామ్బట్టు (పావియేనిత్య). "వాడైతణ్ వాడై" ఎన్మతోడగ్గి "ఎమ్ వెన్మై" ఎన్నుమళవుమకటాక్షేత్రవతారిక్తి (అక వాయునిత్య). స్వరూపేనవస్తు స్వరూపికళాతే స్వరకమాయనిస్తు సలికిఱవెన్మతు - స్వరూపేనవస్తుమ్ స్వరూపికళాతమ్ స్వరక మాయనమ్ సలికిఱవెన్మతు. స్వరూపేనవస్తు సలికిఱ వదార్మావతు - స్త్రీత్వమ్; వాడైతోడగ్గి మానవై - స్వరూపికళాతే బాధిక్కిఱాన. మెః ముగి ప్పళ్ళి మెఱిక్కిమానవై - స్వరకమాయ్ బాధిక్కిఱాన వెన్మతు.

"నాలామ్బట్టు" ఎన్మతు-అనువాదమ్. ఇతుక్కు వ్యావర్తయిమ్ (వాట్టార్ త్యాది వాక్యవ్యయమ్). అతావతు-నాట్టార్ క్క- అనిచ్చినిచ్చునాయమ్ ఇట్ట పాపకమాయ్ మిరుక్కిఱాన్మర్తయమ్ ఎనక్క బాధకమాకా నిన్మ తెన్మతు. ౩. పాపత్తుయచ్చువత్తి" ఎన్మ త్తెన్మతు. (వాడై తొన్మై) కొళ్ళా ధ్యానిమ్మైత్తు. ౪. శ్లో, రః మథాగ్ని ధృతిః క్షయమాతీసానిలః తథాచిత్రస్థితో విష్ణుశ్లోగి నాంధ్యః సర్వేషామ్ ఎన్మతు. శుభాశ్రయమాక భ విత్తెన్మతు - ౩. స్మృత్యోయసృతి శోధనమ్" ఎన్మ తెన్మతు. ఇచ్చివైయెన్మతు. క్షిప్రాన్మత్తు. "ఎన్మతోడుమ్" ఎన్మత్త. (అభిమతజ్జళై ప్పెల్ మ్మతు) అతుతాకేయితే యెన్మ బాధకమాకితెన్మతు. మెలిన్మజ్జతి మ్మ. పాపము (అన్మైయిత్తెన్మ. "మె. త్తే. న్మిమ్" ఎన్మయాలే - ఉట్టుకైయెన్మతు. తణ్ వాడై వెవ్వాడైయాయ్ మ్మైన్మతు. అతెన్మతి గున్మ (అతే అమి"న్మ). "వ్యాసవివస్వినస్తారంత్రే పాత్రిమిల్లవమ్ | పరాశరాత్మజం వన్దేకుకతాతంతపానిధిమ్"॥ "వాయా నిగ్మై" ఎన్మ - వాయుపురానాన వగ్గి గుయిత్తెన్మతు. "వాడై" ఎన్మయిక్కి ధేదికధనపూర్వకాక "వెవ్వాడై" ఎన్మతుక్కి ర్మమ్ (అతే అమి"న్మ). వివహిణాననో "వాడై వెవ్వాడై" ఎన్నుతే "తణ్ వాడై" ఎన్మకుడుమా వెన్మ (తణ్ వాడైయొళ్ళ వి. మి. త్తెన్మ) "మెచ్చతన్ మమమ్" ఎన్మతుక్కు ప్రయోజన ముళిచ్చెగ్గొన్మ మ్మ, "మెచ్చతమ్" ఎన్మతుక్కిర్మ ముళిచ్చెయ్ కియార్ (నాట్టార్ త్యాది వాక్యవ్యయత్తా). అగ్నియచచ్చినాకైక్కు హేతువేతెన్మ (అవన్మెళ్ళిత్యాది). అవన్మెళ్ళాటిక్కిడి-అతెన్మ పిన్మమమ్మ (యాలే యున్మవిపక్షేత్తు, అతుక్కు ప్రమాణమ్ (చచ్చిమానత్యాది). అవన్మెళ్ళా వేఱువట్టిరుక్కు మెచ్చ ముతుక్కు ప్రమాణమ్ (అన్మైయిత్తెన్మ). (అన్మై-వేళి పూర్కా) ఎన్మమాట్టువతు. "తణ్ మతిమ్ వెచ్చతియమ్" ఎన్మతేరనోక్తి(మతికేదాయిత్యాది). మో యమ్, మోయిన్మతు-వివరీతమాయన్మ తెన్మతు. ఇచ్చితు పడుక్కైయెన్మొల్లుకిఱాతుక్కి (ఎన్మతేయెన్మ (పుఱమ్మళ్ళవైయిత్యాది.

† (పా) పాపము. ‡ కుణ్డలితమ్ కావచిత్తమ్. § కుణ్డలితమ్ ప్రక్షిప్తమ్. || ఇత్రేసంప్రనామాయలమ్ సునిష్ఠ తారోఱ్. ౨॥ పునుమనూ. ౩॥ వి-పు-౧-౧౭-౭౮. ౪॥ వి-పు-౬-౭-౭౮. ౫॥ తె-౩-౧.

వర్క్కు-బాధకమా-మిత్ర.

పుటమృదానం బాధకమానాల్ నెట్టొక్కరిల శానిధిక్కలాపి లే; అతుప్రసేతు నూసితిల్లె.

జిహార్ (పశ్చిమవిత్త్యా). పద్మక్ల బాధకమవనెన్నెన్న (ఇరుసర్ క్లత్త్యా).

తల్లి). "వేదములు" విజయవాడ (ప్రభుత్వము). తల్లి - తల్లియొక్క.

అజానుత.”

మార్క్సవాదవ్యవస్థను సంగ్రహించి విశ్లేషించి చర్చించి, 'కమ్యూనిస్టు మార్క్సవాదు' అనే పుస్తకమును రాసి పోషించినది.

మూ.— యామోషే నబ్బమస్తునో యన్తాలోప పుత్ర మా లై యమా క్షిణానో ।

యీమధ్య యాయనన్ మః జ్యోతిః కనుజే తీర్థస్థలిరమాలో ।

యామ దై తుణ్ణై యెన్నునో ధ్ధుమా ర పెడినున్న వసుక్కిమ'యనరాలో ।

యామ: ధై యార: యర్ కాక్కుమాతెనెననుడై యర్ల నెజు మోలరిణే॥

九四

శ్రీమద్భక్తవల్లభాచార్యులు వ్రాసిన "నృసింహాష్టకము" అను పద్యమును ఆధారముగా చేసుకొని రావిబిట్టు, నలుపు.

పర్యావృత్తియందు తుల్యత కల్పవలయునోట్టిహరుమ్ వాచనైస్పిరిష్ట ముకిశ్యసనమ్ పాటుక్కుమాట్టామై నమక్కుమున్నే తళరాని అప్పుడు, అవలంబై యి కృపైపెటాకై నమక్కురితావతు, ఇని మజ్జ సోముయై క్కా-కున్ను కి యెట్టాల్.

౫.

అన్య - యముడై నెళ్ళుముమ్ తుల్యత్తు అపుకుమ్ ( ) మ్మాయుమ్ అస్తి యా బుడైయామున్ (౧) మనః (౨) అవ హుడై (౩) తీ మ్మోత్తు తురుమ్ యముడై (౧౨) తుల్యైముమ్ తోట్టిహరుమ్ ఎమిల్ముక్ (౧౫) అవనుక్కు మాయ్ఎల్ అవహు డైయారుత్ (౧౮) పెణుమ్మెతు ఆరితు యముడైయారుయి (౨) కాక్కుమాటు ఎక్. (౨౩)

వన్నీ. - అనన్తరమ్, అత్రితమలభి వానవమడైయ విరక్కు మ్ పెణుకై యరితానాల్ నమ్మడైయ ప్రాణనై రక్షిక్కుమ్ ప్రకార మొ స్పన్దికాల్.

నమక్కు. - భగ్యవానవ తుల్యైయా కాతాహ్మినే నమ్మతాన నెళ్ళుమ్, అలర్దుర్ ధరిత్తుల్ కెయ్తమ్మత్తుడైయాకమ్మై, అవ్విల్ జేయ్యుయై ఎతుక్కుల్ నమ్మిల్లయినే పుకుమ్మియన, (౩) మాత్తెయమ్, ఆకానిత్తు; అవ్విల్లోని మోవప్పవరక్కాకామి యూల నమక్కు క్కెయ్తాహ్మిణి సులభవాన క్కమ్మడై (౪) మృగుస్య వమాన నెళ్ళు, క్లాయ్విల్తాకవేణుమ్; అప్పడి అఱుతి ముడై త్రెట్టాల వడి అవకాత్తో దిత్తెత్తాతి నమక్కు, (౫) ఇనియక్కులానతు, అవమడైయ మృగుమ్మాయై నూచిమ్మిత్తుక్కు ధూమ్మితి విష యనమాన్ ఈరానిత్తు; అప్పడి ఈదువదుకవికల్ నమక్కు పరతత్తైకళాయ్, (౬) ఉతాత్తుడై యెమ్మమ్మియన, తోట్టిహ రుమ్. అవకా మియమాక నీవ కుమ్మ వెనక్కుమున్నే, (౭) అవనుక్కు అవనుతివప్పెణుకీజ్జై ఎన్దు అవకాపారుమ్, ఈదు వు అనానిమ్మి కి త్; ఇప్పిలిల్ రిక్కిమానవరమడైయ క్కమ్మెయనతు, (౧౦) పెణుమననై, ఆరితాయిరాన్ త్తు, అనపిమ్మ ౧౫ కేరకకపా వి ద్యావ్యావృత్తియ నమ్మడైయ వాత్తై, (౨౧) రక్షిక్కు మ్ ప్రకారమ్, ఏతాయిహ్మిత్తు? (౨౩)

౫.

అన్తమ. - మామనమ్మను సమామ కాకవోయి; ఆన్మ (తమతమస్థానములందు) ప్రవేశించగలిగెన (౨) సంధ్యా కాలమును ఆయెను; నా త్రిక్కుమ్మియొక్క (౩) మనమ్మ పాపాణమనన. వానియొక్క (౪) తావ్యమెనకేణునామి బద్ధునెయుమ్మన, నానకు (౧౨) రిక్కి ఈ సూక్తి త్రింగగిన సర్దియారు మునింపే అందుగనే (౧౫) వానికొకై (వాడ వచ్చి నా కొనింగలేని) నెగ్గం త్తుయ. వానియొక్క అమ్మిలాయను (౧౮) పాదురు దుర్లభ మైయున్నది. మనయొక్క పాణమును (౨) రక్షించువిధ మే? (౨౩)

మ. - బ్రాహ్మణ్య సకలదాగ్ధుని స్వర్ణభావజ్ఞులైట్టు అవ్యాధావాన్, అవ్వొకొమనైయ ప్రవసాదమరి తానాల్ ధరిక్కిరిక్కుగ్గో? నెన్దితాల్.

(బ్రాహ్మణ్య) 'ఎన్నెమ్' ఎన్మిగ్గనిక్కు నమ్మెయమాకాతే తుల్యైయిన్మిక్కు యెట్టిక్కు. అనుక్కు తుమ్ ఎన్మిగ్గ మనస్థైయు మాకానిత్తు; నెళ్ళుమడై యిక్కుక్కు యెన్మిన్మిల్ ఓక్కితాగ్గ్తు మిరెజ్జామ్మై త్తై వర్క. (యూముడై యిత్యది) నెళ్ళుమ్మిత్తుడై యిక్కుక్కు నూడై యమహితివితు అవన్నెళ్ళిమితిత్తు; పవార్థక్కు

బ్ర. - బ్రాహ్మణ్య (యూముడై యిత్యది). "కిళ్ళుమ్ అజైయన్దు, అయిన్క మ్మిక్కిల్, అజ్జిల్లిమ్, మిడైయొ న్నోళ్ళవా యుమె - మారయెనె" ఎన్మవత్తైప్పల్లి (సకలదాగ్ధునిమిత్యది). "అవమడైయరుత్ పెణుమ్మెతిరతు - యముడైయారుయి కాక్కుమాకై" ఎన్మత్తై ఎల్లి (అవ్వొకొమిత్యది).

యూముడైయాయ్, యూముడైయైహర్, ఎన్మత్తైక్కు టాపిత్తు "యూముడై నెళ్ళుమ్" ఎన్మకుమ్మభావమ్ (ఎన్మ త్తెనిత్యది). మిదుకొల్లి, అత్రి, అనుక్కు త్తై కాలత్తై మ్మే త్రెన్మ (నెళ్ళుమడైయిన్మిక్కుయిత్యది). అత్త - కానిత్తు; వారానిత్తైత్త మడి. ట్టి. యా ఎన్మిగ్గముమ్ క్కమ్మై "బ్రాహ్మ" ఎన్మకుమ్మభావమ్ (నెళ్ళుమ్మిత్తుడైయిన్మిక్కుయిత్యది). నెతాల్ ఫలితమ్ (దదార్థం

ఈ-తెల్లా వడుగు ముప్పభావభేదము పిఱికి తావ్పేత, (ముప్పభావనానవన్నెలుకల్లాయితము.) నెట్టియమిడి య
వన్నెలు నెక్కివేడ్తావో? ఒరుకల్లె ప్పెట్టాకినవన్నెలు కల్లనాల్ అత్తెనెక్కిక్క వల్లారిలైయితే, (అవనిత్యాది) అవను
డైయ వినియకులులోశై, “అవన్నెలుకల్” ఎప్పు కైవాజువెట్టుకీఱితిల్లె. నాకపకలెల్లామిడిస్తేక, వరపుతాల్ శేక,
అల్ శేక, పగతన్నియకెప్టే” ఎప్పెపుడై కలిచే శిలపాశురజులై నె తితే కులులూతువతు. అతికల్లెగుకై వా
డైకేడాయ్, నీకేడాయ్” ఎన్నాచిప్పతు; ఇన్నాశురజుళాచే అవనుడైయ ఇనియకులులోశై యానతు ఈ కానతు.

(యాముడై యిత్యది) చెల్లుచున్నట్లే యిన్ని కేసు - అవయవముల వాతనోతు తుడై యానతో భీమానుమే వ్యవస్థననై క్కణ్ణు ఎవక్కుమున్నే “ఇరళుక్క వక్కువేయి” ఎన్దునొవుపడాన్టార్కల్. (తుడై యెన్నుమ్) మాన్బుచ్చున్దొవ లే యితే నీడ్గో తో భీమారానవసి. ౧ ఏకంమగిళా సుఖిచ్చునొ” ఎన్దుగుక్కునువర్కళాకై యోలే, ఇవళాబ్బో మైపొలు క్కమాట్టామై నొవుపడుకిణ్డార్కళితే. ఇచర్కళుక్కననొడుసమ్మన్దు మినల్ వచ్చియాకవితే. (యాముడై యారు యిర్కాక్కుమాటెన్) ఇత్తనిమైయల్ అక్కధారణమ్మణ్ణుచేవిరకెన్, పిఱరుయిరాకిల్ నొక్కవుమామితే, (అవను డై యగుళో పెలుమ్బొలితే) అవనుడై య ప్రసాదమ్ పెలుకై యరితాయిల్ బు.అతు పెట్టిల్ నన్దుయిర్తన్నై యుమ్ నొక్కలావితే.

 $\frac{1}{2}$

జీ-అశీత్యాఃవాక్యోన్యాయః. అతు నేకీహి విష్టాబుమ్ నేకీర్తనా, శ్చ త్వన్మాతోఽమ్న (వియక్తై యిత్యాది). ఇతు 'అహం' పుష్టతా భావమ్. అవస్థేష్టానాల్లవాల్కవాన్తవాన్తతోఽస్మ (అవత్తైయవిత్యాది). ఇతు 'తీమ్' పుష్ట - ఇనిమైతుక్ భావమ్. కేవాన్తప్ర ట్టామైథుక్కాట్టకీతార్ (నాకవఃరెల్లావిత్యాది). అర్థోక్ - వాచక-మాప్తేక్. ఇష్టదైశిత - ఇష్టప్రకారదైశిత. నర కణాయ- బలవ్రాయక్కిదాయ; మనమిష్టపడి. 'ఈయమ్' పుష్టతుక్కమ్ (ఎవ్వాశురజ్జకౌతయిత్యాది).

[illegible]

2.

ప్ర. :- అజ్ఞామూర్ఖుడు (యామైయిల్యో) (తులైయన్సుమ్) [రా-కి-గి.] 'ఎకండుగిఖిమ్' ఇత్యాది || ౧౦ || ఎ.కొ.పె.శ్లో.
 రిలే కన్దుకాశ్వుతు.

తాత్పర్యము.— సంధ్యాకాలమైనది; గోవులు గోవుమును జేరినవి; నాశ్వాదయును వారికి వశమైనది. కఠినస్వాదయుండైన ఆశ్రీకృష్ణుడురాలేదు. వానివేణువాదము నన్ను బాధించుచున్నది. నానఖిలులు నాయవస్థనుజూచి నాకం దైవధికముగా దుఃఖించుచు వ్పారు, వాడెనుగ్రహించునటను నేను శీవించియుండుట యశక్యము.

4.

మూ. - అవనుడై యరుళ్ పెఱుమపోతు తాలవ్వరుళ్లనవరుళ్లముల్ల !

అవనురుళ్ పెఱుమళ వావినిల్లాతడువకల్ మాలై యుమ్ నెళ్ళున్జాణేన్ !

శివ నెడుపిరమన్ వణ్ తిరుమడనై శేర్ తిరువాక మెచ్చావియారుమ్!

ఎవమినిప్పురుమిడ మెవమ్ శేయ్ కేనో వారుక్కెన్ శొల్లుకేవనై మిర్ కాళ్ !

౨౩

ఆ. - (అవనుడైయరుళ్) అవనుడైయకటాక్షమ్ పెఱుకిటికై, అవనుడైయకటాక్షముల్లము మల్ శొరుకటాక్షమిల్లై, అవనుడైయకటాక్షమ్ పెఱుమళ వువ్వాత్తాధరి త్తిరుక్కిఱతిల్లై, పకలకుమలైవ్వు తు, తుడైయానవవనుడైయ సొశీల్యునిమెన్నెయారానినతు, ఇది వానెళ్ళేవున కే? ఎ - కేయ్ కే? ఆరుక్కుచ్చొల్లుకే? అన్నై మిర్ కాళ్! ఎవలన్ బుడితాళ్.

౨౪

అన్య. - అవనుడై అరుళ్ పెఱుమపోతు (౩) అరితు అవ్వరుళ్లన అరుళ్లముల్ల (౬) అవనురుళ్ పెఱుమళ వు ఆవి (౯) నిల్లాతు మాలైయుమ్ అడావకల్ (౧౨) నెళ్ళుమ్ కాణేన్ శివ నెడు (౧౫) పిరమన్ వణ్ తిరు (౧౮) మవనై శేర్ తిరు (౨౧) ఆమ్ ఎచ్చావి ఈరుమ్ (౨౪) ఇని పునుమిదమ్ ఎవమ్ (౨౭) ఎవమ్ శేయ్ కేనో అన్నై మిర్ కాళ్ ఆరుక్కు (౩౦) ఎక శొల్లుకే (౩౧)

పన్నీ - అన నెరమ్, గుర్తినిక రొన బ్రహ్మకళోడు నిత్యోన వాయినియాన లక్ష్మీయోడు వాళియ అభిత్తు వామ్రుప్పడియాన వడియై యుడైయవనుడైయ సొశీల్యున కళకమాన వడివానతు ఎన్నాత్తావైయారానిన తెన్జితాళ్.

అవనుడైయ, సంక్లమి పకార్తై, పెఱుమవనై, (౩) అరితాయిరానినతు, అన్యవున కార మెట్టియ మల్ బుముడైన ఆత్మాన పోతుక్కు శొనన, అ పకారెనుంబుయిల్ల, (౬) అవనుడైయవున కార్తమ్, పెఱుమళివున కటియిరుక్కుమ్మడి, ప్రాణక్, (౯) పిరిక్కిఱతిల్లై; పదార్థక ర్మనమెన్నెవ్వాతు పోక్కు. అన్యోతివడన న్యాయ్ వేళియుమ్, సకప్పిక్కిప్పట్ల పకట్పొల్లు తెయుమ్ ఉడైతాయి రానినతు; (౧౨) తనిమెక్కు తివక్కు వలతాన న్నొయుమ్, శుతివక్కొన్జిటితే, ఈశ్వరాభిమానియాన రుద్ర మోడు; (౧౫) అవనుక్కు ముత్పరక నాన పెరుమైయైయైయై యుత్తానము, నును న్నకిల్కాణున కార్తై శేయన, నిరితిశయనమ్మదూపైయాన, (౧౮) ౧* నారీణాము త్తమైయాన లక్ష్మీయోడు వాళియ అ, ఆహ శ్రియంగాకి ఎట్టియైయైయైయై, శిలనమ్మత్తైయైయైయై, (౨౧) తిరుమేరియానతు, స్త్రుతివిషయమాకొణ్ణు ఎన్నాత్తావై, ఈరానినతు. (౨౪) సంక్లమి ప్రాణునాన మేనియైతాతిపిచ్చు, ఒత్తుక్కు కైక్కిడవ, ఏతాయిరుక్కిఱతు? (౨౭) తివగీన ప్రవృత్తి కైయాన నాక్ న్నాన్ శివమాకి ఎన్నెవున కార్తై ఎట్టు కే? ఎన్నో డుకిఱవార్తియైయైయై నియమిక్కిఱ అన్నై మిర్ కాళ్! ఇతుక్కుప్పరివిల్లాతివుడైయై యుమ్, (౩౦) సంక్లమి ప్రాణునాన మేనియైతాతిపిచ్చు ఎన్నె పాతుమిల్లుచ్చొల్లు కే? (౩౧) (అడువకల్ మాలైయై నెళ్ళుమ్) ఎన్దు పాకమాన వాళ్ళు మల్ల కొల్లొల్లుకే - ఎన్నెళ్ళైయైయైయై కొల్లొల్లైతే నెన్జి శొల్లు వారుమిదే.

౨౫

అన్య. - పొడియైక్కి - అనుగ్రహమును బోడు (౨) దుల్లయ. వానియనుగ్రహము కానివి (బంధువులనుటలు) తివ పోతువులు తావు. (౬) పానియామగ్గ వామిడు పొడియైక్కి ప్రాణము (౯) నిలువదు. సంధ్యాకాలమును నశించు మిన్నెడినముకిలడైనది. (౧౨) పానియామగ్గ వామిడు వామిడు, రుద్రునితో కూడ (౧౫) బ్రహ్మ, కిల్కాణున కములుకిల సంపదూపురాలైన (౧౮) క్రీడేవి (పీల్, పరియిన్న పిల్లలనుట్టిది) (౨౧) తమేయ ప్రాణములను బద్దలు చేయు మన్నె. (౨౪) అనిమియ రత్తుకన్దానము విడిక (౨౭) ఏమి చేసె నెను? పు! అన్యోయో! ఎవరద (౩౦) ఏమి చెప్పెదను! (౩౧).

౨౬

అన్య. - అన్యోయో! నిత్యోన వాయినియాన పిరాట్టియోడు అన్యపరరాన బ్రహ్మకళోడు వాళియై యుత్తావై యుమ్ అడావకల్ మాలై యుమ్ నెళ్ళున్జాణేన్ తేన్జితాళ్.

అన్య. - అన్యోయో! (అవనుడైయరుళ్) శివ నెడుపిరమన్ శ్రియమనై శేర్ తిరువాక మెచ్చావియారుమ్! ఎన్దు మల్లైక్కిటాక్ష త్తవతారిన్జ (నిత్యోన వాయినియైయై).

౨౨౨ తిరువాయ్ మొట్టి - ౯ - ౪ - ౯ - తి - మల్లికై - ౬ - పా - అవనుడై యగుల్ వ్యాఖ్యానజ్ఞుల్.

ఈ- (అవనుడై యిత్యాది) కొల్వార్ తేట్టమాయితే అవనుడై య వరుళిరుప్పతు. తణ్ణీర్ పుప్పలిల్ శేర్ న్దుకుళిర్ పుత్తణ్ణీర్ విడాయర్ కు అరితామాప్పో లేయితే యెనక్కరితానపడి. అవనుగుల్ కిడై క్కు మళవుమ్ బన్ధుక్క భుడై య ఇన్ శొల్లై కొణ్డాకిలుమ్ ధరిత్రాలో వెన్న (అవనుగుళల్లనవరుళుమల్ల) ౧, పల్లారుగుళుమ్ ప్పుతు - నల్లనరుళిల్లాల్. విడాయ్ తననుక్కు అగ్ని కణ్ణళై కొణ్డా విడాయై పరిహరిత్రాప్పో లేయితే. పరిహరిక్క నైణ్ణామై యేయల్లు, బాధకమాన తుమ్ శెయ్యుమ్. అవనుగుల్ తప్పాతపిన్బు పెళుమళవుమాజీ యరుద్దాలో వెన్న (అవనుగుల్ పెళుమళవావిన్బిళు) అవన్ ప్రసాదమ్ కిట్టన్దై యుమ్ ప్రాణన్ ధరిక్కి అత్తిలై క్రమప్రాప్తి యై సహిప్పతొరు ప్రాణనై ప్పెల్, గో మాణిలాతి యరుక్కలాయీల్. (అడుపకల్ మాళై యుమ్ నెళ్ళుజ్జాణేన్) పకలై ముడితుక్కొడు వస్తునన్దై యుమ్ తోడ్ శాన్బిత్తు. నెళ్ళై యుమ్ కాణ్ణిలేన్, మాళై యుమ్ కాణ్ణిలేన్, నెళ్ళై యుమ్ కాణ్ణిలేన్ నెన్నుతల్. అతావతు - మేల్ నుకటకాల త్తినుడై య క్రాద్యతైప్పార్ త్తవాతే, ప్పయనన్దై తాన్ తేట్టమానపడి. వట్టిపో కాని అద్దిజ్జోహమ్ పిటన్దాల్, కై యిట్టి అల్లై కొణ్డాకిలుమ్ వట్టికాట్ట, వల్లిడిక్కారనై యాకిలుమ్ కిడై యారో? ఎన్నుమాప్పో లే. (ఆశాన కరరాన పెరియవుడై యారై యుమ్ ముడితుక్కొణ్డాపోన్) ఏకాశీవకర్ణి తుడక్కమాన రాపిసికళ్ కై యిల్ కాటి కొడుత్తు రావణ పేరినిన్బాప్పో లే, ఆశానకరమాన పకలై ముడితుక్కొణ్డా వస్తునన్దై తేట్టమాన్బుడియాయ్ వస్తు విట్టువతు.

(శివనెడు పిరమనిత్యాది) పిరాట్టియోడు అన్యపరరాన రుద్రాదికలోడు వాళియటడడమ్బు కొడుక్కును శీలమ్ స్థారకమాయ్, నిత్యమాన వాత్తానై ముడియూనిన్బుతు. కాపాలిక్క డ్దాళితానతుకీడిరెన్ క్కరితాయీల్లు. ఆగల్ పుటప్పే పోయాకిలుమ్ ధరిత్రాలో వెన్న (ఎవమిసిప్పకుమిడమ్) స్వసాధారణమానపుడమ్బుయిల్లును ఇన్ యెశేవు క్కు ధరిప్పతు? “అవనుడమ్బుకిట్టిల్ బ్రిన్దై” ఎన్నా, హితజ్ఞాన్లు కిటవుణ్ణుడి మైప్పప్పల్ బిధుక్క ప్పొ? (తొట్టిమాగోడి)

తీ-౨॥ “అవనుడై యగుల్” ఎన్బువిశేషి త్తతుక్కుభావమ్ (కొల్వారిత్యాది). ౨. “ఉదారా” ఎన్నుమనని శే; 3 * ఆకకల్పక ఇశో” ఎన్బు ప్రమాణజ్ఞై ప్రసాదిప్పర్. ఇత్తాల్ భావమ్ (తణ్ణీరిత్యాది). అవనుడై యవరుళై ప్పెళుమొళిరితాయీరాన్బిత్తెన్బుళ్యామ్. బన్ధుక్కళిరుళిరుళల్ల” ఎన్నుమతుక్కు ప్రమాణమ్ (ప్రసాదిత్యాది). స్వప్రోర్, “మతలావార్ మావర్” ఇత్యాది, పాటడి. “అగుళు” ఎన్బు విజ్ఞానాన్ (విడాయ్ త్రివిదుక్కిత్యాది వాక్యద్వయము). “అవనుగుళల్లనవరుళుమల్ల -” అడవగుళైయొట్టియమల్లు మిన్దానపరుళేళ అగుళున్బు ఎన్బుళబ్బాడమ్. ఇత్తాల్ భావమ్ (క్రమప్రాప్తియిత్యాది. ఎమ్మెరుమానార్ నిర్వాహాత్తిశాడమ్ (పడైయెత్తొర్). ఇన్బుతల్, మాళై యుమ్ ప్పుతోల్ బ్రిన్దై” ఎన్బు పదమధ్యాహర్యమ్. ఆళవదార్ నిర్వాహాత్తితే యరుళి ప్పెయకతార్ (మాళై యుమ్ కాణ్ణిలేన్ నిత్యాది). బాధకమాణిసన్దైక్కాణ్ణిలేన్ నెన్బు తేమవారుణ్ణో వెన్న (అతావతు మేల్ నుకట విత్యాది). బాధకమాననన్దై తేట్టమాన్బుకుక్కొణ్డా వస్తున్దై యుమ్ (వట్టిపో కాని అద్ది-విత్యాది) కొడైకిలుమ్ వాణ్ణిక్కొణ్డాకిలుమ్.

స్థారకమాయ్ - స్మృతమయైవపడి. ఇత్తాల్ భావమ్ (కాపాలియిత్యాది). కాపాలి - రుద్రా. కస్తాత్తిన్బుతు - కస్తమెన్బు - కిట్టాయ్, తిరునాళికమలత్తిల్ పి - న్ద - బహుతైయొల్లుకిటతు. శివనోడేమాక బహువుమ్ - బుకియపిరాట్టియమ్ శేరుక్కుడిమాన శీలమన్బు తైయైడై య తిరుమేలి ఎన్నా త్తాడైయారాన్బు తెన్బుకబ్బాడమ్. “శివనో” ఇత్యాది క్కుటాపిత్తు (స్వసాధారణమిత్యాది). నిరూణమ్ (అవనుడమ్బుత్యాది). హితజ్ఞాన్లు కిటవుణ్ణుత్తు - “అనై మిర్ కాళి” ఎన్బు త్తెన్నుబ్రిన్దై అనాల్ లోకయాత్రియొన్నుబ్రిన్దైరిత్యాది అన్ను.

౧॥ ౧-తి-౧౫. శ్రీ కణ్ణలితద్వయమ్ ప్రక్షిప్తమ్. + ఇవిడత్తుల్. ఆనాల్ లోకయాత్రియొన్ను ప్పెల్ బిధిరిత్రాలో వెన్న (ఎవమి శెయ్ కేనో) అవనుగుళిలుమ్ ధరిక్కలాయ్ విషయమన్బై” ఎన్బు పాతభేదమ్. ౨॥ ౩-గీ-౨-౧౦. 3॥ X-౬.

అర్థము - కారొక్క మేని నజ్జణ్ణకళ్ళమ్ కవర్ద (3) అత్తని నెళ్ళమ్ అవర్ణణింతు శీరుల్ (౭) అకిణ్ణుకై యత్తనరమ్మ వళ్ళుమన్ (౯) తిణ్ పుళ్ళాదు అత్తై పోల్ (౧౦) వాడై తణ్ మల్లికైప్పు (౧౧) పుతుమణమ్ ముకన్దుకొణ్ణు ఎటియుమ్ (౧౨) ఇక్కూర్ తణ్ వాడై (౨౧) ఆరుయిరళవమ్ అన్నైమిర్ కాళ్ ఆరుక్కు (౨౪) ఎక్కొల్లొక్కే. (౨౫)

పన్నీ - అనన్దరమ్, ఉపకార శీలమాన మేళుకుపోన్ తునిశ తైయుడైయనాయ్ కొణ్ణు సమమ్ భవ్య నాన కృష్టిపృక్క. లిత నెళ్ళాయ్తేలు, వాడై యినుడైయనన్నావామ్ ఇవాన్తై విసళివన్దెన్దితాళ్.

వరైయూమల్ ఇవరిమ్మన్ కాళి మేళుమ్ పోన్దెన్దితైయడై ననాయ్, సమమ్ సర్వముమామ్మడి అన్నయ వరిత్త కృష్టి కృత్రిమధన్యతైమాక, అవారిక ప్పమ్ (౨) మైదిట్టై తనియేయన నెళ్ళానను, అవడన్దై పోయ్తేలు; ఇత్తని ప్పయిరళవనలయ లా మెన్దె నిన్దెత్తు పరిమళసమ్మతై యుడైతన, (౩) అకిణ్ణుకైయెయుమ్, యాళ్ళోనర మ్మొలియైయుమ్, పళ్ళామనాకిటపన్దై యుమ్. (౯) నులిర్ ద్వాటె అర్దరాగ తైయుమ్, ఉట్టుక్కైత్తుకొణ్ణు, ఇన్దసనాకారిబలమ్మయై స్వయం సామర్థ్యతై యుడైత్తా మ్మొణ్ణు సలిత్తె మ్మొ యదోన్ముఖమాన, (౧౦) వాడైయానను, కులిర్దన్ద, మల్లికై ప్పువినుడైయ, (౧౧) కెప్పయాన పరిమళ తై, ముకన్దుకొణ్ణు, పీతానిన్దతు; (౧౨) ఇప్పడి పరికిర సామగ్రియోడై కెటిన్ద, కులిర్దన్ద, వాడైయానను, (౨౧) ఎన్నాత్తైపిసళివమ్; ఇవళివిలుమ్ అభిమతిమ్మొణ్ణుమ్మడియాన అన్నై మిర్ కాళ్! స్వసంపేద్యమాన వాకార తై ఆరుక్కు, (౨౪) ఏత్తెమ్మొల్లొక్కే (౨౫)

అర్థము - మేళుముతో సమానమైన శీలమేళుగల మనశ్శీకృష్టనియొక్క కృత్రిమ వ్యాపారములచే అవారింపబడిన (౨) అత్త నామనమ్మ వారియొద్దోయిచేసినది; పరిమళముగల (౩) దేవదాహధూమము వీణాతంత్రయందుగలిగినదని పంచమాన్దరము (౯) ఇల్లకి మంచినదముగలచర్లము (వీరినో, సంక్షేపించి) అర్థముననన్దమైన (౧౦) ఉత్తరపుగాలి చల్లనైన మల్లెపువ్వుముయొక్క (౧౧) సవినమైన పరిమళమును పోషించేయొత్తినొనివచ్చి వినుతుచున్న (౧౨) ఇంతక్రూరమైన చల్లని ఉత్తరపుగాలి (౨౧) నామార్తయందుబంధించిన కాదు; ఓ! తల్లలారా! ఎవరికి (౨౪) ఏమిచెప్పెదను? (౨౫)

ఈ - ఏమోమ్మొల్లు. కీర్తించొన్న బాధకపదార్థజ్ఞతై తిరిగినన్దు కణ్ పారాతేనలియూనిన్ద తెన్దితాళ్. (ఆరుక్కొల్లొక్కే త్యాది) చెక్కుముజ్జళితాయ్, బాధకపదార్థజ్ఞతై “భోగ్యర మ్మక్కళై” ఎన్ను అనన్దన్దై ప్రేక్షి త్రికిణిపుక్కుళుమ్మొల్లొక్కై ఇత్తైచొన్న వాతే ఎన్నెళ్ళుమత్తదామతాయ్, “శౌర్యము క్కెన్న అనుకూలపదార్థ జ్ఞతై ఖమ్ తేజక్కణనత్తదా” ఎన్నర్కళతే తిర్జగ్ వాననై యాతే; ఉజ్జళుమ్మొల్లొక్కై (ఆరు యిరళవత్త క్కు ఓలిన్ వాడై) మిక్కిత్తుక్కొర్లు పుగిళి వాడై యానతు, నముడై యవాన్తావిసళివొమ్మొల్లు. బాధకపదార్థముల తా లుమ్ ధరిత్తిరుక్కలామితే నమక్కెన్న వైరుకెణ్ణు సెల్లొన్దోమాకిర్; ౧ “ఎన్నెళ్ళోరామత్తేయొమ్మొల్లొక్కై” ఎన్ను అతు వుమ్ మీళాతవిడతేవుక్కతే. (కాదిత్యాది) మేళుమ్మొల్లై శ్రమహరిమానవశనై యున్ద మొనాయ్, అప్పకై

జీ.ఆ || ఏమోమ్మొల్లు (ఆరుక్కొల్లొక్కై). “శౌర్యమక్కిణ్ణుకై” ఇత్యదిక క్కొక్కొక్కే త్తనతారిన్ద (కీర్తించొన్న మొల్లొక్కై). కీర్తించొన్న బాధకపదార్థజ్ఞతాన - పళ్ళుమన్, కాన్దమ్, వాడై, నుతిలానన్దె. “నెళ్ళుమవర్ణణితే, శీరుల్ మవర్” ఇత్యదిక క్కొక్కొక్కే త్తనతారిన్ద (కీర్తించొన్న మొల్లొక్కై). ఉజ్జళుమ్మొల్లొక్కై - ఇప్పడినిన్దైత్తుక్కొక్కై ఉజ్జళుమ్మొల్లు ఎన్ననన్దై చొల్లొక్కై తేన్దెన్దవడి. “ఆరుయిరళవమ్” ఇత్యదిక క్కొక్కొక్కే త్తనతారిన్ద (ఇత్తైచొన్న వాతేయిత్యాది). ఆరుయిర్ - అత్త, మ్మొణ్ణు - మిళుతి. “కారొక్క మేని” ఎన్నెళ్ళోనరమ్మొల్లు “నెళ్ళుమవర్ణణితే, శీరుల్ మవర్” ఇత్యాది ఎన్నుమళివుమవతారికై (బాధకపదార్థమిత్యాది) ఉక్తిచెప్పితజ్ఞతాకర్ణకమా (ఆరుక్కొల్లొక్కే) మోషెన్.

(౧౬౭) తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౯ - తి-మల్లికై - ౭-పా-ఆరుక్కెళ్ళొక్కేళ్ళ వ్యాఖ్యానం. ౨౨౫

ఈ.-కొట్టినమైయనన్వార్ముమాకినమకుభవనానకృష్ణనుడైయ, కళ్ళముణ్ణు-సంశ్లేషదశైయిల్ తాన్దేవేచ్చు క్కళుమ్ శెయిల్ కళుమ్; ౧ “పేచ్చుమ్ శెయిల్ కైయుమ్” ఎన్నక్కడవతితే; అవన్ద్రాశేయపహృతమాయ్ అద్వితి యమానవెన్నెళ్ళానతు అవన్బక్కలతు.

(శీరిత్యాది) “ఇన్బుళ్ళతు కేవలశరీరమేయితే” ఎన్టటికనవిల్లెయవై. వాడై తానేప్రధానమాయవరుకై యన్తి క్కే, మన్ బుమ్ అప్రధానమానవన్ దై యుమ్ కూడకొణ్ణు, ౨ “ఏమైవాశంసతేలజ్జామ్” ఎన్టికపడియ్యే అహమహ మ్మికై “యమ్ మేల్విత్తానిన్బుత్తు (శీరున్ ద్రవిత్యాది) శీటుకై యావతు-అమ్మకుమిక్కిరుక్కై. అతావతెన్నెన్నిల్; పరిమళ మేమాయ్ క్కణ్ణుక్కుప్పకైన్దు పరుషమామాకారమిన్తి క్కేయిరుక్కై. పణ్బట్టయాన్, పన్దమమాకిపన్. (తన్ పళు జ్జాన్దు) | అతిక్కుళిర్ ను వాసితమానద్రవ్యజ్జిల్ శెవ్విమాతాతశాన్దు. (అన్దైన్దు) ఇవన్ దై క్కూట్టిక్కొణ్ణు. (పోరున్ ద్రవాన్దై) “కూడినపరికరజ్జల్ పజ్జల్ జ్జల్” ఎన్నుమ్మడితనివీరమ్ శెయ్ కిటవాడై యానతు. పారుకై యిలేశమైన్దవా డై యానతు. (తన్ మల్లికై పూ) శ్రమహరమానమల్లికై పూర్వి శెవ్విప్పరిమళత్తైముకన్దుకొణ్ణు. ముకప్పార్ తా ధ్వేయాయిన్ బు, మణత్తిల్ కుత్తైయిల్లై. (ఎటియుమాలో) ఇవన్ విరహాగ్ని తన్నెక్కతు వాతపడికడక్కనిన్దు వీశా నిన్బుత్తు; అమ్మైక్కాయ్ చ్చియెయ్ వారై వ్పీలే.

2.

సీ-ఆ (పేచ్చుమ్ శెయిల్ కైయుమిత్యాది) నాయ్ చ్చియార్ తిరుమొళి. అవన్ ద్రాశే-పేచ్చుముతలానవన్ ద్రాశే, అవన్ద్రాశే-అవన్బక్కలతు.

ఎన్బా మొక్కమాడి బాధికైక్కు ఇశ్శేయిరుపవైయున్బావెన్న (ఇన్బుళ్ళతిత్యాది). కేవలశరీరమేయితే యెన్బుత్తు - నెన్బావవచ్చ క్కుల తెన్దెయారే. అన్దైయెన్బుత్తు - అకిన్బుకై తుడక్కమానవై. “శాన్దైన్దుపారున్ ద్రవాన్దై” ఎన్దైయారే - వాడైక్కుప్రధాన్య మెన్టికా రెన్నుతిల్, “మూర్ తణ్ వాన్దై” ఎన్దైయారే పునరుక్తమన్బా ఎన్టికశక్తైయిలేయలి చ్చెయ్ కితారాతల్ (వాడై తా నేయిత్యాది). “అకిన్బుకై, యాన్, శాన్దు” ఎన్నాతే, “శీరున్ ద్ర” ఇత్యాదివిశేషణజ్జుక్కుభావమ్ (ఏమైవేత్యాది). “అదీనోరోషణశ్చన్ద్రస్సక్త్యామమ భిక్తాన్దుతి | ఏమైవాశంసతేలజ్జామ్ స్వేనానీకేనమర్దితుమ్ | యస్తే వ్యసంహాసజ్జాన్దః” ఇత్యాదియన్దకాణ్డే. “ఏమైవ, ఏమైవ” ఎన్బు పుకాయమ్ శొణ్ణున్దైయారే (అహమహమికైయెన్బుత్తు). నరమ్మిలేతడవప్పట్టయాన్. యాన్ - పీడే. “యాన్ కీనరమ్మిలి” ఎన్బు గ్గడియిల్ శబ్దార్థమ్. “పారున్ ద్రవాన్దై” ఎన్బుత్తాల్ ఫలితమ్ (కూడినపరికరజ్జలిత్యాది). పజ్జల్ జ్జల్ - పతర్ కళ్. శబ్దార్థమ్ (పారుకై యిలే యిత్యాది). “ముకన్దుకొణ్ణు” ఎన్దైయారే - పరిమళత్తిక్ మికుతిశొల్లొకిటతు. ఇతుక్కుభావమ్ (ముకప్పార్ తిత్యాది). “ఎటియుమ్” ఎన్బుత్తుక్కుభావమ్ (ఇవన్ విరహాగ్నియిత్యాది). “ముకన్దుకొణ్డేటియుమ్” ఎన్బుత్తుక్కున్దున్బాన్దమ్ (అమ్మైయిత్యాది). కారొక్కమేని యెన్బుత్తోడగ్గి, అవన్ద్రాశే - ఇత్తనిమ్మైయిల్ నలియలామ్మెన్దునిన్దై, శీరున్ ద్రవకి లెన్బుత్తోడగ్గి. ఎటియానిన్బుత్తు - ఇక్కూర్ తణ్ వాన్దై-ఆరుయిరళవన్బు - అన్దై మిర్ కాళ్ - ఆరుక్కెళ్ళొక్కేళ్ళ ఇత్తన్వయః. ఇక్కూర్ తణ్ వాన్దై - ఇప్పడిపరికరసామగ్రియైయున్దైయ మిన్దైత్తుక్కుళిర్ వాన్దైయన్దపడి.

2.

ప్ర-తి.-ఏమైవాశంసతేలజ్జామ్ (ఆరుక్కెళ్ళొక్కేళ్ళతిత్యాది). (శీరున్ ద్రవిత్యాది) యన్ద కాణ్డేషడ్వింశసర్గే “అదీనోరోషణశ్చన్ద్రస్సక్త్యామమ భిక్తాన్దుతి | ఏమైవాశంసతేలజ్జామ్ స్వేనానీకేనమర్దితుమ్ || ౩౦ | యస్తే వ్యసంహాసజ్జాన్దః కపిలా దీప్తః || కేసరః || ౩౦౪ ||

2.

తాత్పర్యము.- ఓ! తల్లెలారా! మేఘశ్యాముండైన సర్వేశ్వరుండు తనకపటముచేత మనకత్వస్తభభవ్యనివలె నటించి తనయొక్క గుణసౌందర్యచేష్టితములను గమనపఱచి నామనస్సు నపహరించుకొనిపోయెను. బాధకవస్తువులవలన గలిగిన బాధ నాకత్వస్త మనస్సామైయున్నది; వీణావేణునాదములును అగరుధూపమునుపఞ్చమరాగమును చన్దనకుసుమములును తాత్తరపుగాలియనున్న మిక్కిలి బాధించుచున్నవి. నానుదస్థులైనది యితరులకుఁ జెప్పఁజాలను.

2.

౧॥ నా-తి-౨-౪. ౨॥ రా-యు-౨౬-౩౦. § (పా) అహమహమికయా. † (పా) అఙ్కుళిర్ న్దు. ¶ (పా) లోచనః.

తిరువాయ్మొళి.-౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికై - ౮ - పా - పుతుమణముకన్దుకొణ్ణ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౨౨౨

ఈ.- (పుతుమణముకన్దుకొణ్ణతియుమాలోహణ్ణిళవాడై) శెవ్విప్పరిమళ తైముకన్దుకొణ్ణతియానిన్జతు, త్రీవధ మెన్జవాతే కిళర్నిళికిప్పత్కిటవాడై యానతు. (పుణశెక్కరాలో) శెక్కర్ వానముమ్ పోయ్మత్తై యమళ వాయిల్దు; మేల్వరుకిటకాల త్తినుడై యత్తెయై ప్పార్ త్తవాతే, పకలోపాత్తి సన్దైయుమ్ తేట్టమాయ్వన్దున్జున్జతు. (అతుమణన్దు) వాక్కుక్కవిషయమామ్బడి యాయిల్దుకల్లన్జతు. శోకవిషయమాక ఇరువత్తునాలాయిరిమ్ గ్రన్థమ్శొన్నవణ, సంశ్లేషవిషయమాక వైన్జుమ్శొల్లిల్ద్రీలనితే, అవిషయమాకవే వాక్కుక్కు. ౧ “శోకశ్లోక త్వమాగతః” ఎన్దు, శోకవిషయమాకవిణ్ణొల్లిల్దు. అప్పడికల్దన్జన్జ నమక్కుభవ్యనానవన్దున్జైయ, కళ్వమ్ - కలక్కిటపోతై త్తాన్ద పేచ్చుక్కుళుమ్ పరిమాల్ద్రజ్జళుమ్. (కణ్ణనిట్కొడితు) కలక్కిటపోతు “నమక్కున్దమ్” ఎన్దు మ్బడియిరున్ద కృన్జన్దున్జైయ తత్కాల త్తిప్పరిమాల్ద్రమ్, అవన్జన్ని త్తాన్ద బాధకమాకానిన్జతు. ఇచ్చెయల్ కళిలిన్దు మవన్జానేన్జ్. (ఇనియతనిలుమ్బర్) పిన్జైయుమతుక్కుమేలే. (మతుమణమల్లికై మన్దొక్కవై) మధు నై యుమ్ మణ త్తైయుముడై త్తానమల్లికై యాలే శెటియత్తోడు తమాత్రై, అట్టియపశున్జాన్దు, ఇన్జై యుమ్ నలియా నిన్జన; అతుక్కుమేలే పళ్ళమమాకిటపణ్ణైయుమ్ కూట్టికొణ్ణు కుల్లోళై బాధకమాకా నిన్జ తెన్దుతల్; ఇవల్ద్రీలే పళ్ళమమెన్జిటపణ్ణైయుమ్ కూట్టికొణ్ణైన్దుతల్. (అతుమణన్దు) అప్పడియేకల్కైక్కాక వెన్దుతల్, అప్పడికల్దన్జవాయ్ చ్చియర్ క్కున్దుతల్. (ఇన్దురుళాయ్చ్చియర్ క్కే) తణ్ద్రపసాదత్తుక్కిలక్కాన ఇన్జై ప్పెన్దళుక్కే. (ఆయ్చ్చియర్ క్కే యూతుమ్) అతాకిటతు - కావల్ కాత్తుక్కిడక్కిటవర్కళై త్తోడై కు త్తియుటక్కి ఒరువరువ త్తిప్పెన్దళై మయిరై ప్పల్ద్రీ యిమ్బుక్కుమాయిల్దు ఇక్కుల్లోళై. ఇన్నార్ క్కుత్తోడు త్తవమ్బుఎన్దుమాప్పేలే. అల్లాత బాధకపదార్థ

జీ-౨॥ ఆళవన్దార్ నిర్వాహత్తిరే యరుళిచ్చెయ్కితార్, శెక్కర్ వానముమిత్తాది. అతావతు- “శెక్కర్” ఎన్దు-సన్ద్యారాగమాయ్, “పున్జే” ఎన్దు-అల్పమాయ్, సన్ద్యారాగమమైయమళ వాయిల్ద్రైన్జాయ్, సన్దైయుమ్ మైయమళ వాయిల్ద్రైన్జపడి. ఎమ్మెరుమానాల్ నిర్వాహత్తిరే, పున్జే-తణ్ణిమెయాయ్, హ్రూరమాన శెక్కరాకానిన్జ తెన్జపడి. బాధకమాన సన్దైహాకిటతునల్లన్జొన్జెన్దు (మేల్ వరుకిటవిత్తాది). తణ్ణి - గ్రూర్యమ్. ఇన్జపడికల్దన్జాన్దే, “అతు” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (వాక్కుక్కిత్తాది). ఇతప్పడి వాక్కుక్కువిషయమోన్జెన్దు (శోకత్తాది). ౨. “రామన్దు సీతయాసార్థమ్” ఇత్తాదియాలే సంశ్లేషమ్ శొల్లివిత్తై యోన్జెన్దు (శోకశ్లోకత్వమిత్తాది). అతావతు - ఉప క్రమప్రాధాన్యత్తాలే శోకవిషయమెన్జపడి. ౩ “సమాత్తరైచ్చతుర్భిర్యపాదర్గీ తోమహర్షణాసోనువ్యాపారణాద్భూయశ్శోకత్వమా గతః” ఇతిబాలకాణ్డే. శబ్దార్థమ్ (అప్పడియిత్తాది). కళ్వమాకిటతెన్జెన్దు (కలక్కిటపోతైయిత్తాది). “నన్జణ్ణొకళ్వమ్” ఎన్జైయు మనువన్జుక్కుణ్ణు “కణ్ణనిల్కొడితు” ఎన్జతుక్కుర్థమ్ (కలక్కిటపోతిత్తాది). ఇత్తార్ భావమ్ (ఇచ్చెయల్ కళిలిత్తాది). ఇని - పిన్జై యుమ్. అతనిలుమ్బర్ - అతుక్కుమేలే. మన్దమ్ - తెలివు; నైబిడ్యమ్. “కోవై” ఎన్దు- త్తోడైయాయ్, మాలైయెన్జపడి. “మన్దొక్కవై శాన్దు ఇన్దయ్మన్సలియానిన్జన” ఎన్జద్యార్యమ్. “శాన్దనిల్” ఎన్దు పునశ్చమేలుమ్ కూట్టికొణ్ణు, శాన్దుక్కుమేలే పళ్ళమమెన్జిటపణ్ణై యుమ్ కూట్టి కుల్లోళై బాధకమాకా నిన్జ తెన్దుతల్. శాన్దనిల్ - శాన్దుక్కుమేలేయెన్జపడి. మన్దొక్కవై శాన్దు ఇవల్ద్రీదే పళ్ళమమెన్జిట ప్పణ్ణైయుమ్ కూట్టి కుల్లోళై బాధకమాకానిన్జ తెన్దు ఏకవాక్యమాతల్. ఇహోవుతు, శాన్దనిల్” ఎన్జతు - శాన్దిలేయెన్జపడి. మణక్కైక్కాక పూతుమెన్జు - * ఉత్తుకిటతుక్కు విశేషణమాతల్; మణన్దు - మణక్కైక్కాక వెన్జపడి. మణన్దవెన్జతు - * ఆయ్చ్చియర్ క్కు విశేషణ మాతల్; ఇహోవుతు “మణన్దు” ఎన్జతు-మణన్ద వెన్జపడి. ఇన్దురుళాయ్చ్చియర్ క్కే-ఇనియవరుకుక్కిలక్కాన వాయ్చ్చియర్ క్కేయెన్జపడి. “ఆయ్చ్చియర్ క్కే” ఎన్జిటపదార్థరణ్దమ్ (అతాకిటతిత్తాది). “ఆయ్చ్చియర్ క్కే” ఎన్జపట్టికల్దమ్ (ఇన్నార్ క్కిత్తాది). “తీన్జున్జున్జు”

౨౨౮ తిరునామముల్లో. - ౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికే - ౯ - పా - ఊతుమ త్రిజ్ఞుల్తో న్యాభ్యానజ్ఞః.

ఈ - జ్ఞభుక్కు జీవి తిరు నేనేయాకలుమ్, ఇత్తుల్లో శై క్కునాక్ జీవికమాట్టే. అవై యెల్లా మొరుపడియమ్ ఇతొరుపడియుమాయిల్ ము నలికిపడి.

జీ-ఆ॥ ఎన్జవవధారణార్థమ్ (అల్లాతవిత్వాది). అల్లాతవద్దైప్పుద్ది వితుక్కేల్దీ మే తెన్న (అవైయెల్లామిత్వాది). “పజ్జనుమ్వెత్తు” ఎన్జతు - పజ్జనుమాకిపడ్డెయిమ్ కూటిక్కొడ్డెన్దపడి. పాళ్ళిళవాడై - పుతుమణముకన్దుకొడ్డెటియమాలి; పుక్కెక్కెరాకానిన్దుతు; అతు మణన్దకన్దు వెన్దుతుడజ్జి, ఉయ్యేక్కనాక్ ఇత్యన్దయః.

ప్ర-శి. - ఎట్టామ్బట్టు (పుతుమణమిత్వాది). (అతుమణన్దు) శ్రీమద్బాలకాణ్డే ద్వితీయసర్గే, “సమాత్మైశ్చతుర్భిర్యఃపాదైర్గో మహర్షిణా । సోనువ్యాహరణాద్భూయశ్శ్లోకత్వమాగతః ॥ ౪౦ ॥”

మణవాళమామునికల్ తిరువడికళేశరణమ్.

తాత్పర్యము. - మంచిపరిమళముగల మందమారుతమును ఎఱునిసన్ధ్యాకాలమును శ్రీకృష్ణుడు సంక్షేపించినప్పుడు చేసిన శృంగార చేష్టితములును, అంతకంటె క్రూరమైన తేనెకారుచున్న పరిమళముగలదట్టమైన మల్లీమాలయు సుందరమైన చందనమును శ్రీకృష్ణునివేణు నాదమును ఇవన్నియు ఒకటిమీదనుకటివచ్చి నన్ను బాంధుచుచున్నవి.

మూ. - ఊతుమ త్రిజ్ఞుల్తోయ్యేన్ నానతు మొట్టిన్దిడై యై త్తెక్కెయ్కోల ।

తూతు శ్చెయ్కణ్ణళిక్కొణ్ణొన్దు పేళిత్తూమొట్టియిలై కళిక్కొణ్ణొన్దునొక్కి ।

పేతుఱుముకణ్ణాయ్ తు నెన్దునెన్దుపేతై నెళ్ళువళపాడుమ్బాట్టై ।

యాతు మొన్జటికిల మమ్మవమ్మమాలై యుమ్వన్దుతు మాయ్ వారాక్ ॥

ఆ. - (ఊతుమ త్రిజ్ఞుల్తో) ఊతుమ త్రిజ్ఞుల్తో ఉయ్యమాట్టుకితేరే; అతిన్నేరే, అజ్జనెన్దయైత్తు, తూతు శ్చెయ్కణ్ణళిక్కొణ్ణొపణి మొట్టికళాతే సాన్ద్రవాదనమ్బణ్ణి, తూమొట్టియిలై కళిక్కొణ్ణొ ప్రేమగర్భమాకనొక్కియమ్, పేతుఱుముకణ్ణాయ్ తునొన్దునొన్దు, ఊడలై త్తిరత్తుక్కొణ్ణొ ఎమ్మాడేమరవైకోత్తు, కేట్టార్ నెళ్ళుకళెల్లామట్టియుమ్బడిపాడినపాట్టు ఎన్నెన్నిదీరుకిపడియొన్దుమ్ తిరికిపట్టి; అతి న్నేరే మాలైయుమ్వన్దుతు, మాయ్ వారాక్.

అన్య. - ఇడైయిడై అతు మొట్టిన్దు (౩) ఊతుమ్ అత్రిజ్ఞుల్తో నాక్ (౬) ఉయ్యేక్క త్తెక్కెయ్ (౯) కోలమ్ తూతు శ్చెయ్ కణ్ణళిక్కొణ్ణొ (౧౨) ఒన్దుపేళి తూమొట్టి ఇళైకళిక్కొణ్ణొ (౧౪) ఒన్దునొక్కి పేతుఱుముకణ్ణాయ్ తు నొన్దునొన్దు (౧౬) పేతై నెళ్ళువళు అఱి (౨౧) పాడుమ్పాట్టై అతు మొన్దు అటికిలమ్ (౨౪) అమ్మవమ్మ మాలైయుమ్వన్దుతు మాయ్ (౨౭) వారాక్. (౨౮)

పన్నీ. - అనన్దరమ్, సాభిప్రాయజ్ఞాన నిరీక్షణజ్ఞైయమ్ ఉక్తికళైయుముడైయ నాయ్కొణ్ణొ మ నొహరిమానపాట్టైయుడైత్తా మ్బడియూతుకిపడుకున్దు నాక్ ధరికమాట్టే నెన్దితాళ్.

ఇడైయిరే, స్వసంవేద్యమాయ్ అవర్ కళితీయుమ్బడియానతక్ నైచ్చమాచకమానపాశురజ్జళై, చ్చొల్లి, (౩) ఊతుకిఱి, అన్దనియమ్బు లొళైతనక్కే, నాక్, (౬) ధరికమాట్టుకితేరే; తనకున్దుతానే, శ్చెయ్యప్పట్ట, (౯) కోల తైయుడైత్తాయ్, అన్దవిషయత్తిరేముమ్బడ చ్చెన్దుదూతకృత్యతైప్పణ్ణుమ్, కణ్ణళిక్కొణ్ణొ, (౧౨) సాభిప్రాయ తైప్పప్పమాక చ్చొల్లి, తన్నుడైయధార్త్యత్తిల్ పరిశుద్ధమానపాశురజ్జ తైయుడైత్తాన, ఇళైకళిక్కొణ్ణొ, (౧౪) సావేత్తిరజ్జళైకట్టాక్షిత్తు, ఇప్పాట్టిలినిమైయిల్ తనకున్దునానవిడుపాడుతక్ ముక త్తిరేత్తోన్దు మ్బడియాయ్, “ఇతు కేట్టవలైకళాన పెణ్ణళి ఎక్ పడుకిణ్ణారో?” ఎన్దుమే న్నేలనొన్దు, (౧౬) ముగ్గెకళాన పెణ్ణళుడైయ, నెళ్ళిలాడాలి వన్దు విళ్ళేడమ్, మికవుమఱుమ్బడి, (౨౧) పాడుకిపాట్టై, ఏలేను మొరప్రకారత్తాలుమ్, అళవిట్టటియమాట్టుకిటిలోమ్; (౨౪) అన్యళివరే అమ్మేఅమ్మే, రాత్రివన్దుతు, ఆశ్చర్యభూతక్, (౨౭) వరుకిటిలక్. (౨౮) (అతు మొట్టిన్దు) ఎన్దువిడత్తుక్కు, నుల్లలో శ్చెయ్ మొట్టియ వన్దుకోల్ల వర్. త్తెక్కెయ్కోలమెన్దు - త్తెక్కెవన్దుకోలమెన్దుమామ్, పేతుఱు - నెళ్ళువళు.

(౧౫) తిరునామ మొట్టి. - ప - ౯ - తిరుమొక్కై - ౯ - చా - ఊతుమ త్రిభుభుత్వే వ్యాఖ్యానము. ౨౨౯

అర్థము. - నడుమనడుమ అసో శుభా వచ్చి (౩) ఊతుమన్న అర్థమునకు మైన కేణు నారకునకే కేణు (౬) తీరించు; తానే చేసి తానిన (౭) అలక్కారముగలవాడై దౌత్యము చేయుచున్న (అభిప్రాయమును దెలుపుచున్న) నేతములచే (౮) ఒక అభిప్రాయమును కలిపి స్వచ్ఛసైన నూత్నలొంగూడిన గానము చేత (౧౫) ఒక అభిప్రాయమును గట్టింపి బాధించుటముఖమందుదో మనము చేసి మిక్కిలి చాధపడి (౧౬) ముగ్ధులను లెనస్తీలయొక్క మనస్సులొంగిగిన వణుకుతో యము నశించునట్లు (౨౧) గానమున్న గానమును వీధిముచేతను ఎఱుంగలేము. (౨౪) అమమ్మ! సాయక్కాలమువచ్చినది, ఆత్మరక్షాభూతుడైన శ్రీకృష్ణుడు (౨౭) కానున్నాడు. (౨౮) ౯.

ఈ - ఒప్పతామ బ్రహ్మ. పట్టేయిడై ప్పెల్లొనడువే ఇవళ కుట్టులూతుకిటపోతు నడునమకేతన్నాల్ న్నామయూలే శిలవు చేపట్టిగ్గిలై ప్పణ్ణానిన్ కొణ్ణు చడునుపాటైనినైత్తు ఒత్తుమధరిక్కమాట్టుకిణ్ణిలే న్నొక్కాల్.

(ఊతుమ త్రిభుభుత్వే యయ్యోకనా) 'కీరీలవైమికై' ఎన్నుమొడికట్టులొక్కైయే బాధకనూనపడి. (ఇట్టైయిడై - అతుమొట్టిన్) 'పిరినేక, అత్తే' ఎన్నావోలే శొల్లుకిటచిభా. ఇట్టైయిడైయే శొల్లి యాయాల్ బుచ్చాడువతు. తాట్టేనైయేలుమ్ పేచ్చుమ్తక వాయాల్ శొల్లుమాట్టామె చాలే (అతు) ఎన్గిణ్ణాల్. ఎవ్బాల్, ఇవిడై తేవన్లెనై, 'మోగుళ్ళుతనై యుమ్ శోజేయో? దే?కకట్టా' చాళు య్లు చ్చొమ్మట్టావే (అతు) ఎన్నాంట్టా మధిస్థరాననామితు క్కెన్నాచాళురవిట్టుచ్చొల్లక?' ఎన్నాళేనైయే తామ్. అన్తిక్కే. (అతుమొట్టిన్) అతులిశిర్నన్ నువుమామ్ - నడువేమవే పాడుకిటపాటై విట్టెన్నువుమామ్. (ఇక శెయితాడి) తనకుత్తానే యాభరిణదా'యే, తకకగత్తెయవో కళ్ళుటిచిక్కవల్ల తిరుక్కణ్ణాల్. నెట్టేలోమ - తానే 'ఎక్కడవైమామ్' ఎన్గిగిట్టె ప్పెల్లొనడువే కాల్తెచ్చెట్టు పిడియానిట్టుమ్కణ్ణిలే. నమ్మిమా ప్పిపి' క శెయివైయే యెయిచ్చె య్యో' అట్టు మాముల్ బుక్కులూగానై యిలే మూట్టుమిట్టువానై శొల్లిచ్చెణ్ణామెనూ. 'ఎన్గి' పాడై యెయిట్టు కొట్టెనైయిట్టు. 'నాం' బు. పేచ్చాల్ శిశున్ మన్నున్నతెనొక్కాలేపిట్టై. తూ' నా' పై' కొట్టెనైయిట్టు.

తీ-౨॥ ఒన్నతామ బ్రహ్మ (కీరీమితాడి) 'ఇట్టైయిడైయెటమొట్టన్' ఎన్గితొడగ్గ 'నాం' పాటై అతుమొట్టేలమ్' ఎన్గి పదజుల్లిక్క. నూ' ప్పిచటార్కై (పట్టేయితాడి). 'ఇట్టే' ఎన్గతుక్కర్థమ్ నన్గిమ్.

'అయ్యోక నాం' ఎన్నుమొడికట్టు 'నా' వాదమాకభావమ్ (కీరీలవైయితాడి). మికై - ఇకన్ 'అతు' ఎన్గితొక్కై (పిరినే రితాడి) 'ఇట్టైయిడై' శొల్లి యాయాల్ బుచ్చుతు - ఇట్టైయిడై నడువేమవే యెన్గతు 'అతు' లొల్లియోలే యెన్గి ప్పెట్టె ఇన్న తన్న హ్మొనా, 'అతు' ఎన్గితొక్కై (తాట్టేనైయితాడి). శొల్లిపొక' తెన్ను మిత్తుకు చాళామ్ (ఎన్నారిత్తాడి) (మోగుళ్ళు తనైయిట్టు' ఊదు) ఎన్గతుక్కర్థై - ౧* తీర ప్పొరెయమిని ప్రవేశ తీతే కణ్ణుకొట్టె. 'నాం' (నాం' నడువే యితాడి). 'అతు మొట్టిన్' ఎన్గ పాడమానటెతు, 'అతు' ఎన్గ - నీచభావణ్ణై చ్చొల్లుకిటకు; 'ఇట్టైయిడై' ఎన్గతు - కుట్టులూతుకిటవిడై 'ఇట్టైయిడై' యెన్గవడి; ఇత్తుక్క నియామకమ్ - (కుట్టులూతుకైయే మూట్టుమిట్టు వానై శొల్లిచ్చెణ్ణావై యా' ఇత్తాడినాక్యమ్; 'అతు మొట్టిన్' ఎన్గ పాడమానటెతు, 'అతు' ఎన్గ - *పాడుమ్ పాటైచ్చొల్లుకిటకు - 'నెయిడే' ఎన్గతు - నడువేమవేయెన్గవడి 'తక' - 'నాం' - 'శెయి' ఎన్గనైయిట్టై (తనకుత్తానేయితాడి). 'తూ' శెయి' ఎన్గతై ఘోత క్కైయరుచిచ్చెయికి తూ' (తూ' శెయి' యితాడి). విదరణమ్ (ఇట్టైయితాడి). 'తూ' శెయి' ఎన్గ విశేషిత్తే క్కు' (నమ్మియితాడి) ఇత్తాల్ (నమ్మిమా ప్పిపి' కా) ఎన్గ కుట్టువతు. ఆతావను - ౨ 'నందేనైచ్చాను మధురైచ్చెను గరై' గరై' తా' రామేజాతా' సితాగోపా'వారి 'కా' వ్యాతిచెతసా' ఎన్గి' ఇడియే 'శెయి' వైయెమ్ శెయినిట్టు మొట్టపడి. వాయా' వేవొణ్ణా' ఇణ్ణో కొణ్ణువేమకై 'కా' వ్యాతిచెతసా' ఎన్గి' ఇడియే 'శెయి' వైయెమ్ శెయినిట్టు మొట్టపడి. వాయా' వేవొణ్ణా' ఇణ్ణో కొణ్ణువేమకై 'కా' వ్యాతిచెతసా' ఎన్గి' ఇడియే 'శెయి' వైయెమ్ శెయినిట్టు మొట్టపడి. వాయా' వేవొణ్ణా' ఇణ్ణో కొణ్ణువేమకై 'కా' వ్యాతిచెతసా' ఎన్గి' ఇడియే 'శెయి' వైయెమ్ శెయినిట్టు మొట్టపడి.

ఆ.-(మాట్ర యువ) మాట్ర యువవర్తకు, మాయావసుకిటిలకా, మామజిపులవృద్ధిజ్ఞానం కోలనన్నాదికళా కర్తృత్వమువారా నిజున, బ్రహ్మచర్య ప్రియమనునదైయి తిరుత్తోక్కామర్ ముల్లక శైయూతిక్కాడువర్తకురాని న్ననర్, ఆతిభజనమాన బోధిసత్వకముడై తరుముకలకళామన్వితరులకమన పూక్తలిక మనుక్తశైవ్యరుకివర్తకులాలానినన, కవలమిత్తవర్తకుమవారానినన, ఇర్తశైవ్యులపన్నవిటా వాశ శైవ్యులయియవర్తకులార్.

[illegible]

ఈ. - శేయితలెన్నెచ్చిల్; అవనిన్నముమ్ వరపుక్కుకృపివణ్ణానిన్టా. (కొడియననిత్యాది) దూరపోనపకుక్కలై యోరిడత్తిలే తిట్టుకైక్కాక అణ్ణుమిణ్ణుమ్ శిలత్తినవిడై యుడై యత్తిరణ్ణు ప్లారుమొక్కకుట్టుల్ కలై వాణ్ణి న్ద్యానమయత్తిలే తణ్ణి వరవై యోరియమ్మడియాకవుమ్ పెణ్ణు నెళ్ళిల్ మఱమాణ్ణుమ్మడియాకవుమ్, ప్లొత్తుమ్ శొల్లమ్ పొరవుమ్ తెరియాతపడియొన్టాక విడియొమ్మడి యూతువలొరుక్కులొలై యుణ్ణు; అతు బాధకమాకా నిన్టతాయ్దా. (వాలొళియిత్యాది) మిక్క వైళియెయుడై తాయ్ కణ్ణవిడమెణ్ణుమ్ తానేయామ్మడి పడర్దములై, అప్పడియిరుక్కిఱకరుముకై, మల్లికై, ఇవల్ ద్రిలేపుక్కు మధుపానమ్మణ్ణి అలై కిఱ-అలిక్కి ఱవణ్ణుకళాననై ససంభ్రమ శృ త్తమ్ పణ్ణానిన్టన; తిర్యక్కుకళాననై, సంశ్లేషతాల్ వన్దహన్దత్తుక్కు ప్లొక్కు ప్లొక్కు శిప్పనవుమ్, ససంభ్రమశృ త్తమ్ పణ్ణువనవుమాకానిన్టన. (వేలై యుమ్) కడలుమ్, ఆకాశ తిలేనిన్ట కూప్పిడానిన్టతు. సంభోగమధ్యత్తిలే దైర్య భజ్జిమిపిఱన్ట కూప్పిడుమ్మడిక్కు స్తారకమాయ్ నలియానిన్టతు. (ఇజ్జననై విట్టు - ఎళళొల్లియుమ్ వణ్) బాధకపదార్థ జ్జళికనడువే, అవనై యొట్టియ వైచ్చొల్లియుజ్జీవిప్పతు. ఇవై మేన్దే లెననలియానిన్టన, అవమోవన్దిలక, నానుజ్జీవిక్కు వేనెనుణ్ణో? ముడిన్దేనెనపడి.

౧౦,

జీ. అ॥ మేలుక్కవతారికై (పిన్నైయిత్యాది). కొడియన మూర్తికళాన. "మల్లికై" ఎన్దిఱబయవచత్తుక్కర్థమ్ (దూరపోన విత్యాది). విరవి - కూడి. వాలొళివళిల్, ఎన్దిఱతు. మూర్తికళాన విశేషణమ్, వాల్-మిమతి. అలమ్మకై-అలైకై యాయ్, విట్టు-ఱవణ్ణు పడి. ఆలుకై-ససంభ్రమశృ త్తమ్ పణ్ణుకై. "అలమ్మి-అవగాహిత్తు, అలమ్మోశద్దియానిన్టన" ఎన్ట ఉరైయిలర్థమ్. "నానుకళు: శున, వణ్ణులుమ్" ఎన్దిఱవిరణ్ణాలువళి త్తవర్ణమ్ (తిర్యక్కుక్కళిత్యాది). కళిప్పననై మేన్దతు - నానుకళై; శృ త్తమ్ పణ్ణువనవుమ్మేన్దతు - వర్ణకళై. విట్టు - వాయ్విట్టు. ఇరుళొన్నతుక్కుభావమ్ (సంభోగేత్యాది). శబ్దార్థమ్ (బాధకేత్యాది). ఇత్రాల్ భావమ్ ఇవై మేన్దేత్యాది.

తాత్పర్యము. - శ్రీకృష్ణుడు రాజగిరిసంధ్యాకాలమువచ్చినను వాడరాలేదు. ఆవులను వృషభములతోఁగూడ సంశ్లేషించి సంతోషముగ పెద్దగుంటలనాడించుచువచ్చుచున్నవి. ఆవులనుబిలిచెడివేలు నాదము నబలుచున్నది. తుమ్మెదలుపుష్పములమీదఁబడి మధుపానముచేసుకొని ఝంకారమును జేయుచున్నవి. సముద్రముఘోషించుచున్నది. ఇన్ని బాధకపదువులనశును ఇర్బడువానిని పడలియుండలేను.

౧౦

మూ. - అవనై విట్టకన్టయిరాల్ ద్రికిల్లావణియై యాయ్చియర్ మాలై పూశల్ !
 అవనై విట్టకల్వత్తొయిరిణ్ణి మణికురుకూర్ చ్చడికోవక మాఱర్ !
 అవనియుణ్ణుమిట్టన్దవన్దేలురై తి వాయిరత్తుళ్ళి నె పత్తుళ్ళిణ్ణు!
 అవనియుళలల్ ద్రినియై మిన్దొణ్ణి చ్చొన్న మాలై నణ్ణిత్తొయితే !
 ఆత్మోర్ తిరువడిక శేశరణమ్.

౧౧.

అ. - (అవనైవిట్టు) వణ్ణువరై పెరుమాళైప్పిరిన్దొణ్ణి కొణ్ణు ధరిక్కుమాట్టామె * అన్దియమ్మోతు అణియై యాయ్చియర్ తిరుళినిన్దకూప్పిట్టాప్పోలే, ఆత్మోరుమ్ అవనైప్పిరిన్ద ధరిక్కుమాట్టా మైకూప్పిట్టలల్ ద్రిన విత్తిరువాయ్ మొట్టిమైక్కణ్ణు అలల్ ద్రియు యల్లామెన్దిటార్.

౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళా నిరువడిక శేశరణమ్.

అన్వ. - అవనైవిట్టకన్ట ఉయిరాల్ ద్రికిల్లా అణియై (౩) ఆయ్చియర్ మాలై పూశల్ (౬) అవనై విట్టకల్వత్తొ ఇరణ్ణి (౯) అణికురుకూర్ శడకోవకమాఱర్ అవని (౧౨) కొణ్ణు ఉమిట్టన్దవకమేల్ ఉరై త్త (౧౫) ఆయిరత్తుళ్ళ ఇవై పత్తుమ్కొణ్ణు అవనియుళ (౧౮) అలల్ ద్రినిన్ట తొణ్ణి అచ్చొన్న మాలై (౨౧) నణ్ణిత్తొయితే ఉయ్మి (౨౩)

౧౧

(౫౯) తిరువాయ్ మొట్టి. - ౯ - ప - ౯ - తి - మల్లికై - ౧౧ - పా - అవనై విట్టు వ్యాఖ్యానజ్ఞర్. ౨౩౩

పన్నీ. - అనన్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కళుళమాక భగవత్సంక్షేప త్రైయగుళిచ్చెయ్ కితార్.

అతిశయితభోగ్య నానవృష్టనైవిట్టకన్దు, ప్రాణధారణమపణ్ణమాట్టాతేయరుప్పారాయ్, అవన్ వరపుక్కీడాక వజ్జియప్పట్ట అభిరణ్డై యుడైయ రాన, (౩) గోపీమూర్, మాలైక్కాల త్తిల్, అవన్ వరపు కాణామల్ కూప్పిట్టవడియై, (౪) అవనై, విట్టకన్దురుక్కైనిమిత్తమాక, మోపుప్పిల్లు, (౫) అత్తుక్కి ముత్తిగనకరిమ్మ నిర్వాహా రాన, అత్తువ రానవర్, భూమియై, (౧౨) ప్రళయజ్ఞోక్కామల్ ఇణ్డు, ఉమిట్టన్డన్ విషయమాక, అరుళ వ్వుయత్తి, (౧౩) ఆయిరత్తిళ్, ఇన్డెప త్రైయన్డన్ కరత్తుక్కొణ్డు, భూమిమ్మళ్ళే, (౧౪) ప్రియాదేవిరకాకమ్మూప్పిట్టనిమ్మ, అనుభవమునైయుడైయవరక శీ అణ్ణుచ్చెన్న ఆశిత వ్యాముగ్ధ నానకన్దునై, (౨౧) క్కీట్టిత్తియ్దుతు, ఉజ్జీవియన్డోళ్. (౨౨) ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియైలివ్వుత్తుప్పాట్టమ్ - గోపీమూర్ తనియైకూప్పిట్టపాశురమాతల్, ఒరుగోప్పిక్కత్తిల్లోడేకూడియమ్ తనియమాయ్ మూన్సిట్ట నాగురగూతం యుగుట్టె-అతు. ఇరు ఎడోనిరాధియవిరుత్తమ్.

౧౧౧

వాదికేసరిఆర్జునియ మణవాళచ్చియర్ తిరువశిక శేకరణమ్.

అత్తుక్కళుళుని విట్టేపించి ప్రాణధారణమంతేయజాలనివార్ సుందరమైనభూషణములుగలవారైన (౩) గోపికలు నాయక్కులయగు నమ్మినదియును (౪) వానివిట్టేపించి యుండునిమిత్తముగ బాసవశి (౫) సుందరమైనగురకాపురికన్పామియైన మాతాన నెడుగు నాయునిగులనమ్మిట్టొన్గు భూమిని (౧౨) ఆరగించి బయలుపడచినసర్వేశ్వరునివిషయమై సాదించిన (౧౩) వేయికాశుములతోడేరిన శతవిధపాశుని అర్చయినవారై సే భూలోకమందు (౧౪) సుపుగానుండిఘోషించి ఓ! భాగవతులారా! అట్లుచెప్పించి డేసన సర్వేశ్వరుని (౨౧) నిరన్తరముగా నాశ్రయించి ఉజ్జీవిండుడి. (౨౩)

౧౧౨

౧౧. - నిగమ త్తిల్, అవన్బక్కల్ చాపలముడై యార్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టియైచ్చొల్లి అవనై పె్పుణ్డో త్తిన్డెత్తార్.

(అవన్బక్కళుళుని ములాత్ గుకిల్లా నణియిత్తై యాయ్చ్చియర్) అవనై విట్టేపిత్తు త్రైయముడై య ప్రాణన్తశై త్తొన్డెత్తెత్తే. అవన్బక్కళుళుని, అవనుడై యనరువుకుళుప్పాక వ్రెప్పక్క ప్పట్ట వాధరణజ్ఞతై యుడై య ఇత్తై పె్పుణ్డో. ౧౧. గోపిమూర్ నిజ్జుమన్ త్తే కుట్టమ్మట్టియప్పకున్దు” ఎన్దిటపశియే, అవన్ వరపుక్కళలాక త్తజ్జతై యరమ్మరిత్తు, పుణ్డోని త్తిల్ సురక్కొన్దుమూలే, తిరువాయ్ప్పాడియిల్ పళ్ళులతుమ్ కుడియిత్తెల్లల్ కృష్ణవిరహ త్తితే ఒరునన్డై

యియన్దుర్పురూపేంద్రుయిల్లు (అవనై విట్టకన్దుతత్తేయిగజ్జి) “! (అవనుడై యపిరివాలేనోవువట్టు) అవర్ కళెల్లా రుము ప్పట్టే త్తే యిగగోరువరుమ్ ప్పూరెన్డై. (అవనియుణ్ణమిట్టన్డవన్ మేలురై త్తి) (సర్వరై యమ్) ప్రళయాప

త్తిరైరిప్పింపు అత్తిన్దనద త్తై యుడై య పుణ్డొక్క న సర్వేశ్వరన్దురువశికళితే యాయ్దుచ్చొల్లిల్లు. తొట్టిర్ - అణికు గురూర్ ప్పొడోపన్ మాతాక, అవనియుణ్ణమిట్టన్డవన్ మేలురై త్తి వాయరతుల్ - అవనై విట్టకన్దుతత్తేయిరగజ్జి - అవనై విట్టకన్దు ములాత్ గుకిల్లా నణియిత్తై యాయ్చ్చియర్ మాలై ప్పూశల్ - శొన్న - ఇప్పత్తుజ్జొణ్డు అమ్మాలై నత్తి

౧౧౨ || నిగమ త్తిల్ (సర్వసయిత్యన్). “తొట్టిర్ - ఎడవత్తుజ్జొణ్డు - ఇయమిన్” ఎడవత్తుత్తిరైవరతాకై అవన్బక్కళిత్యన్).

“అత్తుక్కళుళు” ఎన్దు - ముద్దుచ్చొల్లు ; విట్టేపి త్తైవశి. ఇప్పడియార్తెకళానవరకకాలే యలమ్మరిక్కిటతుక్కు ప్రయాణసముత్తి

త్తియిగగోరు (అవనుడైయచు ప్పొక్కిత్యన్). అణియిత్తై - అణియప్పట్ట వాధరణజ్ఞతై యుడైయరాన. ఇత్తై - అభరణమ్, అణిక్ - పూణ్డో.

అమ్మ మోపుప్పిల్లుపాక ” ఇత్యాదివాక్య త్రైవరియానిష్టుకొణ్డు “మాలై ప్పూశల్” ఎన్దు తుక్కర్థమ్ (కొత్తేయిత్యన్). “మాలై”

ఎన్దు సర్వేశ్వరుయై, “పూశల్” ఎన్దు - కూప్పిడాయ్, సన్ధ్యాకాల త్తిల్ కూప్పిడైవశి. “విట్టకన్దులిణ్డు” ఎన్దు - ముద్దుచ్చొల్లాయ్.

పిరపుక్కళ వన్దువశి. “అవనై విట్టకన్దు” ఎన్దు తొడజ్జి “శదకోపన్ మాక” ఎన్దు పదచ్చేర్ త్తిక్కుభావమ్ (అవర్ కళెల్లామిత్త్యన్) ఇన్దు

డై త్తిరై, “అవన్బక్కళన్దుతత్తేయిగజ్జి” ఎన్దు తు - * శదకోపనుక్కు విశేషణమాకవుమ్ ; మేలే అన్వయ మిడుకిట వివత్తిల్ * అయచ్చొ

ఈ.-త్తొయితు-అవనియుళల్ దీనిన్ముమ్మి. ఇహ్మీతితుశొల్లిదీని, విరహప్రళయ త్తినిన్ముమ్ తమ్మెయెడుక్క వేణుమె
నైక్కాక. (అచ్చొన్నమాతై నత్తొయితు - అవనియుళల్ దీనిన్ముమ్మి తొడ్డిర్) అప్పడిప్పట్ట వ్యామోహతై
వైక్క వల్లవనైక్కిట్టి, అనైత్తొయిమి, అచన్మక్కల్ చాపలముడై యార్, భూమియిలేనిన్ము అడైవుకెడ కూప్పిట్టు
ఉడ్డివితున్మొక్క చ్చానుజ్జో. ఇవ్వాళుర తై యభ్యసిప్పార్కు ఎన్నై వ్వులేకూప్పిడవేడ్డా, “ఎళొల్లియుమ్మవ్”
పాతైప్పట్ట పేటు పేటుకై యిల్ కణ్ణభవిల్లె. ౧౧.

వడక్కు-త్తిరువీత్తిప్పిల్లై తిరువడిక శేకరణమ్.

తీ-అయర్కు విశేషణమాకవుమ్ కణ్ణకొళ్ళితు, ప్రళయాపద్రక్షణమ్ శొల్లైక్క ప్రయోజనమరుళిచ్చెయ్కేటార్ (ఇహ్మీతిత్తొడి). ఇతు
జెన్జతు - “అవనియుమ్మిన్మొ” ఎన్నతై. ఇత్తాల్ - అహ్మిరోడేసంక్లెషితానెన్ముగతు “అచ్చొన్న” ఎన్జివిడైల్లిల్, ఆకారమ్
ఈశ్వరవిశేషణమామ్, అమ్మలైయ్చరడి. ఇత్తాల్ ఫలితిమ్ (ఇహ్మీతుర తైయిత్తొడి). అత్తప్పట్ట పేటావతు - ఉడ్డినమ్, పదార్థజ్ఞో
వ్వు క్కణ్ణకైయాలై అస్వయమ్ కాట్టుకేటార్ (తొడ్డిరిత్తొడి). “పూళల్ - శొన్న” ఎన్నతు - పూళలై వ్వున్న న్నివడి. ౧౧.
తీయర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

తాత్పర్యము.- ఓ భాగవతులారా! కృష్ణవిశ్లేషమును సహించని గోపికలు చెప్పిన విధముగా శ్రీకృష్ణ విభామును సహించనివారై
నుందరమైన మరుకాపురికధీశుడైన సమాభొప్పు ప్రళయాపద్రక్షకుడైన వానివిషయముగ సాదించిన యాపదపాశురముల సభ్యసించి
స్తుతించి ముఖముగా శ్రీశృంగునిబొంది యుత్తేపించుడి. ౧౧.

ద్రమిడోపనిషత్సజ్జతియి లి తిరువాయ్ మొట్టిక్కానళ్ళోకిమ్.

(మల్లికై)

స్వప్రాప్తికాలమవిభావయతీద్దిరే శేకృష్ణే గవామచనధర్మిణిగోపికానామ్ ।

నాయంనమాగమవిలమ్బినియోవసాద ఆసీత్సవనవ మేన్పురితశ్శతారే:

౧౯.

వాదికేసరిఅర్చకియ మణవాళచ్చీయర్ తిరువడిక శేకరణమ్.

అర్థము.- ఇంద్రికే - శ్రీయఃపతి, - స్వప్రాప్తికాలమ్ - తననుబొందుటకు (ఏజ్జుటచియున్న) కాలమును,
అవిభావయతి (సతి) - ప్రకాశింపనివాడవగు మండగా, గవామ్ - గోవులయొక్క, అచనధర్మిణి - రక్షణధర్మముగల, కృష్ణే - శ్రీకృ
ష్ణుడు, సాయమ్ - సాయంకాలమును, సమాగమవిలమ్బిని (పతి) - ఆగమనమందువిలంబించినవాడవగు మండగా, గోపికానామ్ - గోప
స్త్రీలకు, యః - ఏవిధమైన, అవసాది - భేదము, ఆసీత్ - కలిగెనో, సావన - ఆదుఃఖమే, శతారే - సమాభొప్పురకు, సవమే -
(తొమ్మిదవపత్తుయొక్క) తొమ్మిదవతిరువాయ్ మొట్టిలో, స్ఫురితః . వ్యక్తమై (కలిగి) నది ౧౯.

తాత్పర్యము.- సమాభొప్పు, అటుక్కున్మిన్నై అనెను తిరువాయ్ మొట్టిలో తామప్రాప్తించిన భాగవత్ప్రాప్తివిషయక మైనకామము
అప్పుడే ఫలింపనందును, సర్వేశ్వరుడువచ్చి అభాగవత్ప్రాప్తికాలమును విశదపరచునందుననుసర్య వ్రాస్తై, గోవులనుమేపుటకు వెళ్ళిన కృష్ణుడు
సాయంకాలముందు రావందున నాగోసులమందున్న స్త్రీలువడసదుఃఖము “మల్లికై” అను తిరువాయ్ మొట్టిలో తామనుభవించిరి. ౧౯.

ద-తా.-

(మల్లికై)

పద్మాక్షత్వప్రసిద్ధ్యా జగదవసతయా భవ్యతాద్యైశ్చ సార

గ్రాహత్వా ద్వేణునాదైర్మ్యపితజనతయా స్వాజ్ఞానానాదజాడే: ।

శ్యామత్వా ద్భవ్యచోరత్వత ఉతసంసన్తేరీ చేష్టత్వభూమ్నా

నగకూటస్థోత్తసిద్ధ్యన్ముఖ సమయతయ్యాఖ్యాపయామాసకృష్ణమ్.

౧౦౦.

అర్చము - పద్మాక్షత్యప్రసిద్ధ్యా - కమలనయనుడగుటయొక్క (కన్యకేతను, జగదవసరియా - గద్రక్షకుడగుటవలనను, భవ్యతానంద - విధేయుడగుటయొక్క నవానిచేతను, సాగ్రహిత్వాత్ - నామముగ్రహించువాడగుటవలనను, కేణునాదై - కేణునాదముచేత, వ్యాపితజవతయా - సంహేషింపబడినజవములవలనవాడగుటచేతను, అబాదే - బ్రహ్మగులకు, స్యాజ్జదానాత్ - తనశరీరమును (నానస్థానముగా) ఇచ్చుటవలనను, శ్యామత్వాత్ - శ్యామవర్ణముకలవాడగుటవలనను, గన్యవోత్పత్తిః - నవోత్పత్తిమనహరించువాడగుటవలనను, సరసస్తేరచేష్టత్వభూమ్న - సరసమైనమందహాసమును దివ్యచేష్టితములనుగలవాడగుటయొక్క అశిశయముచేతను, కృష్ణమశ్రీకృష్ణుని, సిద్ధ్యస్తుభుసమయతయా - సిద్ధికి (వచ్చుటకు) అభిముఖమైనకాలముకలవాడగుటచేత (కట్టినయముకలవాడని) నః - మనసు, కూటస్థః - మూలపురుషుడైన సమృద్ధియు, ఆత్ర - ఈతిరువాయ్ మొట్టయందు, ఖ్యాసయామాస - ప్రసిద్ధపఱచిరి. ౧౦౧.

వ్యా. - (పద్మాక్షత్యప్రసిద్ధ్యా) అర్చయన్దామరైక్కణ్ణనైమాత్ - ౧. తస్యయాథా కప్యాసంప్రదర్శికమేనమపీణీ - ఎన్నిచుచేయి ౨ * గమ్యైరామృతస్యదూత సుమృష్టనాశరవికరవికసితపుష్టరీణామలాయతేక్షణనాకైయాలుమ్ ; (జగదవసరియా) అకలిదమ్మడైన్దిహస్తామిత్తేనశ్చైవమిత్తిన్ - లోకకన్యకైయైల్లామ్ సృష్టితరక్షీకుమవనాకైయాలుమ్ ; (భవ్యతానంద) కణ్ణ కర్వకతనియున్దై, మెగ్గాయక్ - కృష్ణనాయవదవతరిత్తు భవ్యనాకైయాలుమ్, అదిశబ్దతాతే - గన్యవోత్పత్తిః తొల్లప్పదుకిఱు, (సాగ్రహిత్వాత్) నూటయచపున్నుడైత్తెన్దువవణ్ణుతుత్తెన్దువెమ్ పెణ్ణెగువపూనితాల్ - వణ్ణనతుపున్నుత్తై ఆత్రివాకమాన్మమహ్మతే, అశిశయడైయ వ్యాదయాకిఱే గువహరిత్తు ఆత్రిసారమాకిఱవల్లనాకైయాలుమ్ ; (కేణునాదైర్వ్యాపితజవతయా) అవనడైత్తిణ్ణు లీగుమాల్ - తే క్కణ్ణోగ్గిశ్చజలంబరూవ' ఇత్తాదికలిచ్చిడియే జగ్గురూపర విభాగముఱు జ్జెల్లైయిమ్ వంతనాదతాతే విప్రతరాక్కవల్లనాకైయాలుమ్ ; (నానస్థానానాదై) శివనొడుపిరమన్-నట్టిగవడైకేర తిరువాక్ - ఆన్యపరరాస బ్రహ్మరుద్రకళోడు నిత్యానపాయనియాన పిగొట్టి గొడువాశియుఱుత్తిరుమేనియిలే యిడన్దొడుక్కుమవనాకైయాలుమ్ ; (శ్యామత్వాత్) కారొక్కమేని - వన్నుమూహకమ్మైలే శ్యామిశిరసనకేన్దుయుడైయనాకైయాలుమ్ ; (గన్యవోత్పత్తిః) అతిముణ్డకన్యకైయైకర్వకకర్వకలోటాడితు - తన్నైక్కాట్టలుమాకల్లనమాస - వసంతిచోర్యాదికశ్చైయిడైయనాకైయాలుమ్ ; (సరసస్తేరచేష్టత్వభూమ్న) మాతుళేమకణ్ణో కొణ్ణొమ్మనోక్క - మాలై యువనందలనూయిక్ వారాక్ - తనకువలంబునానకణ్ణోలుమ్, కుట్టలోకైయాలుమ్, సంసంధాపిమ్ కారాకశ్చైచ్చెయ్యకల్లనాకైయాలుమ్, మిత్తెయిమ్ మునొహరేచిష్టిత్తశ్చైయిడైయనాకైయాలుమ్, వణ్ణవరైప్పెరుమాశెవరైక్కయోగ్గనానసమయైత్తై యుడైయనరాక, మొట్టైకమొట్టై ఎన్నితవశికి త్తే, ప్రవన్నజనకూటసరాస వాట్టైర్ ప్రతిపాదిత్తిగుళినాన్దెన్దెత్తార్. ౧౦౧.

వేదాన్తాచార్య ర్ తిరువడిక శ్లో ౨ రణమ్.

తాత్పర్యము - మొట్టై అనెడుతిరువాయ్ మొట్టలో ప్రవన్నజనకూటమైన సమృద్ధియు, సర్వేశ్వరుడు, [౧] పుష్టరీకాశ్చిందా, [౨] అశిశయలుడు, [౩] విధేయుడు, [౪] పుష్పములలోనుండు తుమ్మెదలనెనాశ్చెయిల్లదియాదిసారమునుగ్రహించువాడు, [౫] కేణునాదముచేత నిష్ఠులబనానందజనుడు, [౬] పిరాట్టికని బ్రహ్మగులకు నానాపథులమైన తిరుమేనలచాడు, [౭] శ్యామనిగ్రహించుడు, [౮] సవనతవోరుడు, [౯] అనాదావమాప్తనమందహాసము దివ్యచేష్టితముమెదలైనవానినిగలవాడు, [౧౦] అద్భుతించితిరుడు, ఇట్టిగుణములుగలవాడగుగాని శ్రీమములో మనమపొందుటకు అభిముఖుడైయన్నాడని వక్కాణించిరి. ౧౦౧.

తి.నూ. - మల్లుపమైశెయ్యునాళ్ మాఱన్నై క్కేట్కననశి. శొల్లుమశవుమపన్ద్రాత్తొన్నలత్తాల్. శెల్కెన్ద్రాల్. వాన్ద్రామ్మేవేళియలమర్ న్దమాఱనరుళ్. మాన్ద్రాకప్పోకు మెన్ద్రామాల్. ౧౦౧.

అర్చము - మార్తన్నై - సర్వేశ్వరునిగుఱించి, మల్ - సమృద్ధిమై, అడిమై - కైట్టార్చమును, శెయ్యుమ్నాళ్ - చేసెడిచివమును, క్కేట్కన - అడుగెగా, అవశ - ఆసర్వేశ్వరుడు, శొల్లుమ.వును - (అశిశయ) కర్వకముకు, పన్ద్రా - సహింపని, తొల్ - అనాదగాని (స్వతసిన్దమైన), నలత్తాల్ - భక్తిచేతి, శెల్కెన్ద్రా - నిడదుదిన్న, అన్ద్రామ్మే - ఆశుమతిను, వేళి - చెప్పి, అలమర్ న్ద - తుడమాడిన, మాఱన్ - సమృద్ధియొక్క, అరుళ్ - కృప, మాన్ద్రా - శత్రువుగా (వినాశకముగాచున్నందున), ఎన్ద్రా - నాయుశక్తి, మల్ - అజానము, పోమమ్ - నశించును. ౧౦౧.

ఆహ్వాన్ తిరువడిక శేశరణమ్.
ఎమ్మెరుమానార్ తిరువడిక శేశరణమ్.

తిరువాయ్ మొట్టి. — ఒప్పతామ్మత్తు - పత్తాన్దిరువాయ్ మొట్టి - మాలై నణ్ణి వ్యాఖ్యానజ్ఞుల్.

మూ — మాలై నణ్ణిత్తోయ్ తేయ్ మినోవినై కెడ | క్కాలై మాలై కమలమలరిట్టునీర్ |

వేలై మోతుమతిళ్ శూట్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు | ఆలిన్దేలాలమర్ న్దానడియిడై కళే ||

౧॥

ఆ. — (మాలై నణ్ణి) ౧. ఎక శొలియయవనిదవనైట్టు, ఎన్దు కిడన్దల్ దొనిఱ్ఱుచ్చెయ్ తే, ఆవనువకు మేయ్ తువన్దు పురు ఆవర్ కళివనో డేకలన్దు పరిమాటి నాప్పిలే, తమ్మడైయవ్యసమువ తీరుమ్మడితిరుక్కణ్ణపురత్తిలే ఆవనైక్కణ్ణ ఆవనో డేకలన్దు పరిమాటి, తమ్మడైయ ప్రీత్యతిళయత్తాల అనుకూలజన్మత్తు క్కుటిత్తు,

సర్వ సమాశ్రయణీయ నాయ్ క్కొణ్ణ తిరుక్కణ్ణపురత్తి తేయ్ మున్దురుళియిరున్దు వెమ్మెరుమానైరత్తక నాకప్పన్ ద్రి ఆవన్దిరువడిక శైకమల మలరిట్టునీర్ వినై కెడత్తోయ్ తేయ్ మిన్; ఇటుక్కొరు కాలనియమా పేత్తేయ్ మి లైయెన్దితార్.

౧.

పన్నీ. — పత్తాన్దిరువాయ్ మొట్టియిల్, కీట్టే ప్రాప్యత్వరయాలే ఆర్తరాయ్ ముగ్గుప్పిట్టవర్ క్కు ఈశ్వరన్ ఆర్చావతార మలరి నాయ్ క్కొణ్ణ తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే నిఱ్ఱిఱనిలైయైక్కాట్టి యివరుడైయ వార్తియైశమిప్పిత్తవివాపత్సభత్వత్తిలే సన్దువరాయ్ ; [౧] వటదళశాయిత్వమహోపకార తేయ్ ము, [౨] వస్తవ్యదేశవైలక్షణ్యతేయ్ ము, [౩] విలక్షణవిభూతియోగ తేయ్ ము, [౪] ఆతిశ యితభోగ్యత్వత్తిలే ము, [౫] పరమపదప్రదత్వ తేయ్ ము. [౬] అనుభవవిరోధినిరాసకత్వ తేయ్ ము, [౭] అసన్యత్రయోజనసులభ తేయ్ ము, [౮] సంసారినివర్తకత్వ తేయ్ ము, [౯] కారణత్వ తేయ్ ము, [౧౦] శ్రియస్థితిత్వ తేయ్ మునుసన్దిత్తు, ఏవం ప్రకారవిశిష్టనాయ్ క్కొణ్ణ ఆశ్రయణ స్థలత్తిలే యడిమైకోశ్వతాకనిఱ్ఱిఱ కైఱ్యప్రతిసమ్మన్దిత్వ తేయ్ మునుసన్దిత్తు; అత్యస్తహృష్టరాయ్, “భక్తిపర రాముడు ప్రపంచమిదిరాయ్ ము ఉక్తిపరరాయ్ ము అవనైయాశ్రయిత్తుమ్ అనుభవిత్తుమ్ ఆవన్దిరువడికళిలే కైఱ్యమపణ్ణియమ్, నివృ త్తనాంసారిక మాలై శరాయ్ క్కొణ్ణ వర్తియైజ్జోళ్”, ఎన్దు ఆవనుడైయ కిచ్చితార్ ప్రతిసమ్మన్దిత్వత్తాల వస్తఫలరూప తై ప్రతిపాదిత్తు నిగమిక్కితార్.

*

అన్య. — వేలై మోతుమ్ మతిళ్ శూట్ (౩) తిరుక్కణ్ణపురత్తు ఆలిన్దేలాలమర్ న్దానడియిడై కళే మాలై (౬) నణ్ణి కాలై మాలై కమలమలర్ (౯) ఇట్టు నీర్ వినై (౧౨) కెడ తోయ్ తేయ్ మినో (౧౪).

పన్నీ. — ముత్తెయ్ త్తోయ్, వటదళశాయియాన మహోపకారకన్దిరువడికళిలే ప్రేమయుక్తరాయ్ క్కొణ్ణ సర్వకాలదళిలుమ్ కైఱ్య మపణ్ణియమ్ శిష్ట ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిక్కు ప్రతిపాద్యమాన వర్తతై సజ్గహితరుళిచ్చెయ్ తేయ్ తేయ్.

తిరుక్కిళ్ళిప్పైయ్ దైయసముద్రత్తిలే, మోతప్పట్ట, మతిళ్ శూట్, (౩) తిరుక్కణ్ణపురత్తిలే వర్తిక్కుమవనాయ్, వటదళశాయి యాయ్ క్కొణ్ణాగ త్తెరత్తిత్త అనుభవముల నాసమర్థ నానన్దిరువడిక శైయ్ దేక్షిత్తు, ప్రేమపారవశ్యతై, (౧) ప్పెన్దుక్కొణ్ణ, అహో రాత్రవిభాగము, ఆదరాసురూపమాక, విలక్షణమాన తామరైచ్చుక్కై, (౨) ప్పణిమాటి, నీడళ్, ఉడగళుభవాలభక్తేయ్ ము, (౩) శీగుమ్మడి” అ అబద్ధాల్లిపుటా. ఎన్నిటవడియో శేషత్వానురూపవృత్తియై ప్పణ్ణి, ఉజ్జీవియైజ్జోళ్. (౧౪) మేలారెన్దు తు. ఆలిన్దేలాలమర్ న్దానడి. ఆల్ - అశ్శి సూర్యకృష్ణుడక్కిఱు.

౧.

అర్థము. — సముద్రముయొక్క అలలుకొట్టుచున్న ప్రాకారములచేఱబట్టబడిన, (౩) తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడునువట దళముమీఁద (ప్రళయ కాలమందు) పవ్వళించినవాడునునై సక్రియశపతియొక్క ప్రీతిపదవృత్తములను (ఉద్దేశించి) వ్యామోహమును (భక్తిని) (౧) పొందిన అహో రాత్రము తామరసపుష్పములను (౨) సమర్పించి మీరు ప్రతిబంధకములు (౧౨) నశించునట్లు ఆశ్రయించి ఉజ్జీవించుడి (౧౪),

ఈ. - ౧ * అఱుక్కుమ్మిన్దైయిలే - అవనై పెఱువేఱుమెన్దు మనారథమాయ్చెన్దతు; మనారథనమ
యత్తిలే అపేక్షిత్తపడి కిడై యామైయాలే మిక్కువమ్ కేళప్పట్టపడిశొల్లిల్ల - ౨ * మల్లికై కమ్మల్ త్తెన్దలిల్; అతు
తా రాత్రివ్యసనమాయ్ నొవుపట్టపడియితే. ఇప్పడిమనారథిత్తు పెఱామైయాలే నొవుపడుకీఱవివరుడై య
వవసాద త్తైయనునన్దిత్తు, ఈశ్వరకా "నీరో ఇప్పడిమనారథిప్పీమ్ అతుకిడై యామల్ కేళప్పడువీరుమ్, ఉమ్మై పెఱువే
ఱుమెన్దు మనారథిప్పీముమ్నామన్? ఉమ్మై కిడై యామైయాలిల్లవుపట్టోముమ్నామన్? ఉమ్మై కిరుక్కుత్తై యున్దో?
3 * కలక్టాప్పెరునకరమ్ కలవిరుక్కైయాయుక్కు అవిడ త్తైన్దిత్తు త్తిరుక్కున్దపుర త్తిలే నామ్వన్దు సన్నిధి
పన్దిల్ల ముమ్కాశవన్దో? శరీరావసాన త్తిలే ఉమ్మై యవపేక్షితమ్ శెయ్యక్కడవ్రామ్" ఎన్దునమాధానమ్బున్ద
సమాహితరాయ్, ఇవరుమ్హృష్టరాకిణార్; అవకా "ఒన్దు శెయ్యక్కడవ్రామ్" ఎన్దాల్ అప్పోతేపేల్ల తాకనిన్ద త్తు
హృష్టరాకలామ్బడియితే అవన్బడియిరుప్పతు. ఇప్పడిహృష్టరాయ్, "అవన్బడియిరువానపిన్దు, సర్వేశ్వరకా సర్వ
సమాశ్రయణీయనాయ్కొన్దు తిరుక్కున్దపుర త్తిలే సన్నిధిపణ్ణినాల్, ఎల్లారు మొక్కవననై యాశ్రయియున్దోళ్,
అశ్రయిక్కుమిడత్తిల్ అవన్దురువడికలిలే భక్తియైప్పణ్ణిన్దోళ్, భక్తిక్కుపరికరమిల్లాతార్ ప్రప త్తయైప్పణ్ణిన్దోళ్, అతు
క్కిడానవధ్యవసాయమిల్లాతార్ ఉక్తిమాత్ర త్తై యాకిలుమ్వన్దోళ్, అవ్వళవేకొన్దు అవన్దాకై విడాకా, అనపిన్దు
ఎల్లారు మొక్క అవనై యాశ్రయియున్దోళ్" ఎన్దు పరోపదేశ త్తిలే ప్రవృత్తరాకిణార్. మోహిత్తుక్కిడన్దారాకిల్
కిడక్కుమిత్తనై పోక్కి. ఉన్దార్ న్దారాకిల్ పిఱర్క్కుహితన్దొల్లి యల్లుతునిఱ్ఱమాట్టార్.

“ శరీరావసాన త్తిలే ఉమ్మై యవపేక్షితమ్ శెయ్యక్కడవ్రామ్” ఎన్దు ఈశ్వరకాశొన్నవిడముమ్, అతు కేట్టు
ఇవర్ హృష్టరానవిడముమ్కూడాతు, ' ప్రారబ్ధకర్మావసాన త్తిలే మోక్షమాకక్కడవతు ' ఎన్దోవేదాన్దగళిల్

జీ-ఆ॥ మాలై నల్ల ప్రవేశే, ౧ * అఱుక్కుమ్మిన్దైతుడక్కి సజ్జతియరుళిచ్చెయ్కిణార్ (అఱుక్కుమ్మిన్దైయిత్తాది). మిక్కున్దేశమావ
తెన్నెన్దు (అతుతానిత్తాది). ఇతు అళవన్దార్ నిర్వాహ త్తిలే. నొవుపట్టపడియితేయెన్దతు - నిరవధికదుర్గమమ్మో నెన్దపడి. ఇవరై
పెఱువేఱుమెన్దు మనారథమమ్ ఇవరై కిడై యామైయాలే వన్దివుమ్ తన్నైన్దు మతుక్కు నియామకమ్ కాట్టకిణార్ (కలక్టా
ప్పెరునకర మిత్తాది). “మరణమానాల్” ఎన్దైప్పల్ (శరీరావసాన త్తిలే యెన్దతు). అవకాశొన్న త్తై క్కొన్దు హృష్టరాకలామ్బడుమో
వెన్న (అవనొన్దు శెయ్యవిత్తాది). ఇప్పడిహృష్టరానపిన్దు ఎల్లారుమిప్పివయత్తైయిక్కిఱ తెన్నెన్దుతమ్మడైయ పరమకృపైయాలే అవర్
కకుక్కు భగవత్పాప్తి సాధనవిశేషజ్ఞై యరుళిచ్చెయ్కిణార్ (ఇప్పడిహృష్టరాయితాది). అవన్బడియిరువానపిన్దైయ - ఇప్పడి
సుజాధికనాన పిన్దెన్దపడి. “తనతాళన్దెన్దార్ కెల్లామ్ - శరణమానుమ్” ఎన్దైప్పల్ (సర్వసమాశ్రయణీయనాయ్ కొన్దెన్దతు).
“తొమ్మై త్తెమ్మిమనొత్తొన్దార్” ఎన్దైప్పల్ (ఎల్లారు మొక్కవననై యాశ్రయియున్దోళ్నెన్దతు). ముతల్ నాలుపాత్తైయమ్వల్ల
(భక్తియైప్పణ్ణిన్దోళ్నెన్దతు). “శరణమానుమ్” ఎన్దుతుడక్కి మేలిత్తాట్టక్కైయమ్వల్ల (ప్రప త్తయైప్పణ్ణిన్దోళ్నెన్దతు). (అధ్యవసా
యమిల్లాతార్) ఎన్దు విడత్తిలే, ౪ : “విశ్వాసాయాసభూమ్నాన్యసనభజనయోగారవేకోవిశేషః” ఇత్యాద్యససన్దేయమ్. “తిరుక్కున్దపుర
న్దొల్లి” ఎన్దైప్పల్ (ఉక్తిమాత్ర త్తై యాకిలుమ్వన్దతు). ఉక్తిమాత్ర త్తిలే ఫలమున్దోవెన్న (అవ్వళవేకొన్దెన్దతు). తమ్మడైయవసుభవత్తై
విట్టు పరోపదేశమ్ పణ్ణువానెన్నెన్దు (మోహిత్తాది).

ప్రారబ్ధకర్మావసాన త్తిలేయన్దోమోక్షమ్, శరీరావసాన త్తిలే కూడుమోవెన్దికలైయై పురిహరిప్పతాక పూర్వపత్నానువాదమ్ (శరీ
రావసాన త్తిలేయత్తాది). ౫ “భోగేన త్వితిరేక్షవయత్తాన్తథ సంపద్యతే” ఎన్దిట నూత్ర త్తైప్పల్ (వేదాన్దగళిల్ వాసనైయెన్దతు).

ఈ - వాసనై ' ఎన్నిల్; ఇ త్తిరువాయ్మొళితన్ని తే 'భక్తియైప్పన్మొళి' ఎన్నున్, 'అతుమాన్జాతార్ ప్రపత్తియై వున్మొళి' ఎన్నున్ శొల్లిల్ గీతే. అతల్, ఉపాసకనాకిఁ పధికారియై పున్ దుచ్చొల్లుకిఁతు; ఇఱు, ప్రపన్ననుక్కు చొల్లుకిఁతు; ౧ : 'తవ్యతావదేవచిరంయావన్న విమోక్ష్యే' ఎన్ఱివాక్యమన్ ఇవ్వన్మొళి తెచ్చొల్లుకిఁతు. 'ఇతు తా శరీరావసానై పున్ దుచ్చొల్లుకిఁతో, కర్తావసానై పున్ దుచ్చొల్లుకిఁతో, ఎన్నుచొల్లుకిఁతు, కర్తావ సానై పున్ దుచ్చొల్లుకిఁతెన్దు సిద్ధాన్తి త్తతిల్లెయో! అత్తొడువిరోధియాతో వితు ' ఎన్నిల్; న్యాయానుగృహీత మాయితే వాక్యమగ్గప్రత్యాయకమావతు - ఉపాసకనుక్కుత్తాన్మొళి నవుపాయమెన్నున్ శ్రీఫలిక్కు వేణ్ణై యాతే అవ్వళవున్ న్యాయమేడక్కుమ్; ఇవన్, ములదియిలే, 'ఎన్నుడై యసర్వభరణ్ణుక్కుమ్ కడవాన్ నెన్' ఎన్ను కొణ్ణానరేన్ద్రాన్మొళి తే భరన్యాసమేపణ్ణినవనితే; 'ఇవన్మొళి శేయ్కిఁతొన్మొళి అతుపక్వమాయ్ పెఱవేణుమ్' ఎన్ను చొల్లుకిఁతు హేతువుమిల్లె, ఇవన్మొళి భరన్యాసమేపణ్ణినవీశ్వరనుక్కు అశక్తియైడై అతువిలమ్మ హేతువాకిఁతు మన్. అకవిప్పడిన్యాన్మొళి కాట్టినవాతే ఇవనుక్కు శరీరావసానై తే వేతాన్మొళి త్తట్టిల్లెయి.

ఇనిత్తాన్, ౨: 'భగవన్తంప్రపన్నాసాభగవన్తమవాపసా' ఎన్ను-మాధవిప్రపత్తిపణ్ణి అన్ నరమ్ పెన్ద్రాన్మొళి చొల్లుకిఁతు. ముగ్గలోపాఖ్యానత్తిలే నన్దవాతే 'నరకానుభవమృణ్మొళి నరకల్ భగవన్నామశ్రవణత్తాతే

౧-౨॥ వాసనైయన్మొళి - శొల్లుప్పట్టెన్దవడి. ఇతిలే - పూర్వోత్తరాఘవ్యతిరిక్తే ప్రారబ్ధేపుణ్యపాపే, భోగేన-ఆనుభవేన, క్షయంత్యా, అభి - తత్ఫల భోగసమాప్త్యనరమ్, బ్రహ్మసంపద్యతే, తుశ్చ; పక్షవాప్యవృత్త్యర్థః ఇతిమాత్రార్థః. అతిల్ ఉపాసకనాకిఁ పధికారియై పున్ దుచ్చొల్లుకిఁతెన్దు - ఆవిరువరిమన్మొళి, వేదాన్మొళి, ప్రారబ్ధకర్తావసానై తే నొన్మొళి ఉపాసకనాసపధికారియై పున్ దుచ్చొల్లుకిఁతెన్దు. ఇఱుప్రపన్ననుక్కు చొల్లుకిఁతు - ఇత్తిరువాయ్మొళి 'శరీరావసానై మోక్షమ్' ఎన్ను ప్రపన్ననుక్కు చొల్లుకిఁతు; ఆకైయాతే విరోధమిల్లె యెన్దుకరుత్తు. అతిల్మొళి - వేదాన్మొళి. ఇన్మొళి - ఇత్తిరు వాయ్మొళియిల్మొళి. ౩ : 'ఉపాయభక్తిం ప్రారబ్ధవ్యతిరిక్తాఘనాశినీ । సాధ్యభక్తిం సాహస్రీ ప్రారబ్ధన్యాపిభూయసీ' ఇత్యాద్యను సన్ధేయమ్. సాధ్యభక్తిః - ప్రపత్తిత్వర్థః, ప్రపన్ననుక్కు శరీరావసానై తే మోక్షమెన్ను మతుక్కు ప్రమాణమేన్మొళి (తవ్యత్యాది). పూర్వోగ్య. ఇతు తాన్ - ఇన్మొళి తాన్. సిద్ధాన్తి త్తతిల్లెయో, ఆకైయాతే ఎన్ను రమాసార్ దివ్యసూక్తియొడు విరోధియాతో వెన్మొళి త్తెన్దు పడి. ఇతు - శరీరావసానై తే మోక్షమెన్మొళి న్యాయానుగృహీతమాయితే వాక్యమగ్గప్రత్యాయకమావత్మొళి - తర్కత్తోడే కూడినాతి తే వాక్యమగ్గప్రత్యాయకమావత్మొళి. అన్ న్యాయత్తై యుపపాదిక్కి-తార్ (ఉపాసకనుక్కి-త్యాదివాక్యద్యయత్తాతే). మున్మొళి- పక్వమాయ్. అవ్వళవున్ - కర్తావసానై త్తవున్. ఇవన్మొళి భరన్యాసమేపణ్ణినాల్ శరీరావసానై తే వేతాయ్విడుమాన్మొళి వుళిచ్చెయ్ కిఁతార్ (ఇవన్మొళి త్యాది వాక్యద్యయత్తాతే). (న్యాయానుగృహీతమాయితే) ఇత్యాదివాక్యద్యదగ్గి, (శరీరావసానై తే వేతాన్మొళి త్తట్టిల్లె యి-తే) ఎన్ను నురవుక్కు-మతాత్పర్యమ్ - ఉపాసకనుక్కు విలమ్మ హేతువున్మొళి కైయాతే ప్రారబ్ధకర్తావసానై త్తవున్ నడక్కుమ్. ప్రప న్ననుక్కు విలమ్మ హేతువిల్లా నై యాతే ఇన్ద శరీరావసానై తే మోక్షమాకక్కడవతు; ఆకైయాతే, ఇన్మొళి ఇన్దన్యాయానుగృహీతై నూయ్కొణ్ణు అధికారిభేదేన అర్థద్యయత్తై యమ్ కాట్టక్కడవత్తాకైయాతే ఎన్ను రమాసార్ దివ్యసూక్తియొడు విరోధమిల్లె యెన్దు పడి.

ప్రపన్ననుక్కు శరీరావసానై తే మోక్షమ్ ఎన్ను మతుక్కు ప్రమాణజ్ఞాట్టి, అనుపానముమ్ కాట్టికొర (ఇనిత్తాన్ భగవన్మొళి త్యాది). 'అథాత్రమాధవిసాపితపస్త్యాసుయగ్గరమ్ । భగవన్తంప్రపన్నాసాభగవన్తమవాపసా' ఇతిగాద్యపురాణే శ్రీరక్తమాహత్యే

౨-౨-వి॥ ప్రపత్తిపణ్ణినాల్ శరీరావసానై తే భగవత్ప్రప్రియైన్మొళి ముక్తకణ్ణమాక ప్రమాణమున్మొళి వెన్మొళి చొల్లుకిఁతార్ (ఇనిత్తాన్ భగవన్మొళి త్యాది). - - - - - భక్తనుక్కు కర్తావసానై తే పుక్కిపేటు ఇవనుక్కు శరీరావసానై తే యెన్మొళి నిరూప కమే త్తెన్మొళి శ్చజ్జెయిలే యగుళిచ్చెయ్కొర (ముగ్గలోపాఖ్యానత్తిలేయ్ న్యాది వాక్యత్రయత్తాతే).

ఈ అనన్తరమము క్రానానాకల్ ఎన్తిత్తే; అనతారరహస్యజ్ఞానముడై యవణ ఇశ్వరీ రావసాన త్రిలేపెటక్కడవణ్”
 ఎన్తే శొల్లానినత్తిట ; ౧ “త్యక్తావదేహంపునర్జననైతి” ౨ “సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి” ఎన్తుమ్ శొల్లా
 నిన్తిత్తే.

“అనాల్, ప్రపత్తిపణ్ణినవన నరత్తిలే భగవత్సాస్త్రియాకవేణ్డావూ, ఇవిరోధియైప్పొక్కి ఉన్దిరువడికల్లై
 తరవేణుమ్” ఎన్తున్ వివనవేషీక్కిటతు, పిన్నెయుమ్ అనభిమతమానశరీరత్తోడేయిరుక్కిటమిప్పు కర్త శేషత్తాలే
 యానతో, ఈశ్వరన్తేక్కవిరుక్కితానావతో” ఎన్నిల్; ఈశ్వరన్తేక్కతానాకల్ అవనుక్కుచ్చిలదోషమ్ ప్రసన్దీ
 క్కుమ్, అవన్తా “నమ్విరోధియైనడువేతుణ్ణిత్తు అవ్వరు కేణ్డుపోకిత్తే” ఎన్తు శొన్నత్తోడుమ్విరోధిక్కుమ్; ఆనపిన్పు
 కర్తవశ్యరోపాతి నుఖదుగిఖాద్యనుభవమివనుమ్పణ్ణియిరుక్కైయాలే కర్తత్తాలేయామి తనైయన్తో; ఇని, కర్తమ్
 నడైయాడక్కడనతానాల్ అవ్వళవుమ్ పోక త్తప్పెన్నెన్నిల్; అతువేణ్డా, అధికారివిశేషత్తాలే.

ఇవణప్రపత్తిపణ్ణినవన నరమ్ ముక్తనామాకలితుతనై నచ్చుప్పొయ్ కై యోపాతియాక నిన్తై త్తజ్జి అట్టర్
 థాతు; ఇనియిననై యిజ్జేళిలనాళిరు తనై, శ్రీభీష్మరైయిబ్బనాట్టక్కువెళిచ్చిటపై ఎప్పణ్ణిక్కొడుతాప్పొలే, ఇవణళిల
 ర్కు పడేకిత్తుమ్, ఇనహడైయపుత్తజ్జణ్ణ తిరున్దువారుమాయ్, ఇజ్జనేళిలననైకళుక్కు ముడలాయిరుక్కుమ్; ఇని
 తాన్ “ఇవననై త్తనశరీరమన్తో” ఎన్తు ఇచ్చరమశరీర తై ఈశ్వరన్తానాకవుపేషీక్కువుమ్ మూర్టాన్.

ఇవన్తాప్రపత్తిపణ్ణిజనమయ త్తిలే “ఇప్పోతేవిరోధియై ఉన్దిరువడికల్లై ప్పెటవేణుమ్” ఎన్తుమ్ త్విరైయు
 మివనుక్కుణ్డాక నమ్భావనైయిరై, ముకమ్పఱుకినతాకైయాలే “ఇత్తైవిడ” ఎన్టాల్ కడుక ఇన్తైయాన్; ఇనియెరు

శీ-అ॥ తృతీయాధ్యాయే. భగవన్సామశ్రవణత్తాలేయైత్తు-ప్రపత్తిక్కుముపలక్షణమ్. అవతారరహస్యజ్ఞానమావతు-ఈశ్వరనుడైయజన్తుమ్
 కర్తనిబర్ధనమున్తు, అనుగ్రహనిబర్ధనమైన్తిత్తే. ఎజ్జనేయెన్న (త్యక్తేవీత్యాది). “జన్మకర్తచమేణివ్యమ్” ఇత్యాది గీతాయాన్. “దేహావసాన
 త్తిలేమోక్షమ్” ఎన్తుక్కు - “తస్యతావదేవ” ఇత్యాదిప్రమాణమ్ తవిరప్రమాణద్యయమ్(త్యక్తావదేహమైన్తుమ్, సర్వపాపేభ్యోఎన్తుమ్).
 “త్యక్తావదేహమ్” ఎన్తు - ఉపాసకవిషయమానామి; ప్రపన్నసుక్కుమికింపునర్నాయితాలేసిద్ధికైయాలే, శరీరావసానత్తిలేమోక్ష
 మెన్దిటమాత్రుక్కు ప్రమాణమాకక్కుటైయిరై.

శక్తానుమాదమ్ (అనాలిత్వాది). అనాలెన్తు - ఇవనుక్కు-విలమ్మహేతువిరైయేయానాలెన్తపడి. ఆకిలుమ్ ఇవనుక్కురుచి
 యిల్లామైయాలే యిక్కితానెన్దిజన్తైయై విసషీత్తు, ఇవనుక్కురుచియిలుమ్ శుతైత్తలిరైయెన్తితార్ (ఇవిరోధియైయిత్వాది). పరిహా
 రమ్ (ఈశ్వర నిత్వాది). శిలదోషమ్ ప్రసన్దీక్కుమైన్తు - శరణాగతనానపిన్పుమివణ్ దుఃఖత్తైయనుభవిక్కితాన్ ఎన్దిరున్దానాకల్
 నైర్లుణ్ణియాపదోషమ్ పరుమైన్తుపడి. అన్తయాలే ఈశ్వరన్తేక్కతానెన్ పొకాత్తెన్తుపడి. శక్తాన్తరానువాదమ్ (ఇనికర్తమిత్వాది).
 అవ్వళవుమ్ - ప్రార్థకర్తావసానత్తళవుమ్. పరిహారమ్ (అతువేణ్డావీత్వాది).

ఆర్తప్రపన్ననెన్తుమ్ దృప్తప్రపన్ననెన్తు మిరన్దువక్తయాకవిసషీత్తు ఆర్తనైన్తైక్కు మూన్తుహేతువుమ్ దృప్తనైన్తైక్కురు
 హేతువుమాయ్ నాలుహేతువరుళిచ్చెయ్కితార్ (ఇవణప్రపత్తిపణ్ణినిత్వాది). నచ్చుప్పొయ్ - విషప్రాదమ్. (చరమశరీరతై ఈశ్వ
 రన్తానాకవుపేషీక్కుమాట్టాన్) ఎన్దిటవిడత్తిలే ౩ “సంధాంచయాగ్ సంధేభిర్బ్రహ్మైషః । రమతేతస్మిన్నతజ్జిర్ణేశయానే । నైసంజహా
 త్యహస్సుపూర్వేషు” ఎన్దిటతుతియైప్రమాణమాక ప్రసాదిప్పర్.

కీర్త ఆర్తవిషయమాక హేతుత్రయమరుళిచ్చెయ్తు దృప్తవిషయమాక పురుహేతు (ఇవన్తా ప్రపత్తియిత్వాది. నాలునాళిరు
 విడువానుక్కు ఎన్దిరుక్కుమిశ్వరన్త ఎన్తుమళవుమ్). సంభావనైయిల్లామైయైక్కాట్టుకితార్ (ముకమ్పఱుకినవిత్వాది). అనాలినెన్తు

ఈ.-శరీరపరిగ్రహమ్ పణ్ణతల్ గర్భవాసమ్ పణ్ణతల్ శైయ్యాత్తోయవేణమెన్ను మళవాయ్ శ్రవనుక్కుడ్డాకిలుళ్ళతు; ఆకై యా లేతత్త్రుతున్దాయత్తాలే అప్పడియే పేతాయరుక్కుమ్; ఇననుడై యనినై నై యుమ్పల్ ౧, “ఇవన్దానితిలే చాపలమ్ పణ్ణిరుదానాకిల్ నాలునాళిగున్దువానుక్కుమ్” ఎన్దురుక్కు మీశ్వరన్.

“అనాల్, ఇశ్శిరుక్కిటనాలునాళుమ్ ఆనివ్యాధికళుక్కిడన్దొడతపడి అల్లాతారిల్ చ్యావృత్తితోల్ ౧ ఇవనై సుఖోత్తరనాక వైయాత్తో వానెన్ ? నాట్టారోపాతి బన్దెయిన్ద్రపాతాకళోకిత్తుమ్ బన్దెయిన్ద్ర యలాభమున్దానాపోతు హృష్టవానాప్పోలే యిరున్దుమ్ పోరుమ్మడిక్కిడాక వైక్కిట తేన్?” ఎన్దుల్; ఇవన్దాన్ “ఇవిగోధియై పోక్కియున్దై ప్పొరి వేణుమ్” ఎన్దేయవేళి త్తె; ఇతుతాత్తన్దై తేన్దెటియా నిల్గుచ్చెయ్ తేయమ్ విడమాన్దాతిరుక్కిటన్, ఇతిలే సుఖోత్తరమాక్కినై కుమ్మన్దు, “ఇతుతానేనన్దాయరున్దతాకిల్ ఇన్నుమ్ శిలనాళితుతానే అనువర్తి త్తిడుక” ఎన్దురుక్కు మీశ్వరన్; ఇననుడై యనినై, క్కిడాక వై కుమ్మన్దు ఇన్నము మొరుశరీర త్తిలే యివనుక్కు రుచియున్దాక వ్రమ్ కూడుమ్, ఆకై యాలే, ఇననుడై య హితపరనాయ్ “ఇవనిరున్దపడి యిరుక్కిటాన్” ఎన్దురుక్కుమ్. ఆకై యాలే, ముకమ్ పల్ల గిన విశ్వరీరమ్ తన్నడై యేకభీన్దు ఇనియెరుశరీర త్తిలే యివనుక్కు రుచి పిటప్పతల్లు మున్నే, ఈశ్వరనుక్కు క్కారి యన్దోయ్ తు తలై క్కట్టలాయరుక్కుమ్. ముకమ్ పల్లగిసెతు తన్నడై యేకభీన్దుకొడునిటుమ్; మేల్ వరిప్పకుకిటతటి యా మెయాలే అతిల్ గుచియై; “ఇతుతాన్ పొన్దాతు” ఎన్దుపోలియాక వజీన్దుమ్ వై కుమ్మే. ఇవన్ ముతిలిలే “ఇతై

౧-౧౧౧. పొన్దై యుమ్పల్ (ఇనియెరువిత్తాన్). గర్భవాసమిన్దై కైప్పసెచక్రవర్తిమలనాన్ క్కుళరీరపరిగ్రహమున్దాన్దై యాలే (ఇనియెరు పోరపరిగ్రహమ్ పణ్ణతల్ గర్భవాసమ్ పణ్ణతల్) ఎన్దువికల్పితరుళిచ్చయ్ కిత్తార్. తత్త్రుతున్దాయమావతు - ఇవన్ యాత్తోరుపడి సన్దు ల్పిన్దాన్, అప్పడియే ఫలిత్తై - క్కిడుక్రమాన హేతుత్రియత్తై యమ్ సముచ్చిత్యవరళిచ్చెయ్ కిత్తార్ ఇవన్ దైయవిత్తాన్). నిన్దై నై యమ్) ఎన్దుచరలమ్ - క్కిట్టిల్ హేతుత్రియత్తై యమ్ సముచ్చయిక్కిటతు. అతావతు - “ఇవన్ దై యనినై నై యమ్ పల్ ౧” ఎన్దేయాలే క్కిట్టిల్ పొన్దై మున్దు హేతుక్కుళోడే నిన్దై వు మొరుహేతువై నపడి.

శిల్పాన్ద్రమ్ (అనాతిత్తాన్). ఇవనై ఇశ్శరీరతోడే యిరుక్కిటనాల్ సుఖోత్తరమాక్కినై యా మై క్కిరన్దాహేతు వరుళిచ్చె యుగ్గనిన్దుకొడ్డు, ఇప్పడివైక్కిటతు మిదనుడై యహితార్థమెన్దిత్తార్ (ఇవన్దానివిగోధియై యత్తాన్, ఇరున్దపడి యిరుక్కిటాన్ నెన్దురుక్కుమ్ మెన్దు ముళివుమ్). సుఖోత్తరమాక్కినై ఇశ్శరీరతోడే శిలనాళిరక్కు వేణుమెన్దిట నూతమన్దై క్కే శరీరాన్ద్రపణ్ణయమ్ పేక్షిక్కు మెన్దిత్తార్ (ఇననుడై యి విన్దై క్కిరన్దాన్ విత్తాన్. ఆకై యాలే, క్కిట్టిచ్చొన్దు హేతుద్వయత్తాలే సుఖోత్తరమాక వై యా మై క్కు పరిచారన్దగరుళిచ్చె యెన్దు, ఈశ్వరనుక్కుమ్ కార్వమ్ శైయ్యలాయరుక్కు మెన్దిత్తార్ (ఆకై యాలే ముకమ్ పల్లగిన విత్తాన్). ఆకై యాలే - క్కిట్టిచ్చొన్దు హేతు ద్విరుతుడియాక సుఖోత్తరమాక వై యా మై యాలే నెన్దపడి. కట్టిన్దుకొడునిటుమ్మడిదై యమ్ రుచిపిటవాతపడి యై యన్దాట్టుకిత్తార్ (ముకమ్ పల్లగిన విత్తాన్ దవాకర్వయత్తాలే). హేత్వన్ద్రమ్ (ఇతుతా నిత్తాన్). పోలియాక వజీనుమ్ వై కుమ్మే - ఇన్ద హేతుత్రియత్తాలమ్ ఈశ్వరనుక్కు క్కార్వన్దై యెతు తలై క్కట్టలాయరుక్కుమ్ ఇవన్ పేక్షియాతరుక్కు శరీరావసాన త్తిలే కార్వన్దై యుమ్మెన్దు అపురూప మాకాతో నెన్దు (ఇవన్ ముతిలిలే యత్తాన్). సత్త్విమతలై యెతు త్తపాతు “ఇతై త్తివిత్తుత్తర వేణుమ్” ఎన్దుముతిలిలే కొన్నా నేయాకిలుమ్

౧-౧౧౨. ఆకై యాలే నై యెన్దు - ఇవనిరున్దపడి యిరుక్కిటాన్ యాలే యెన్దపడి. (ఇనియెరుశరీర త్తిలే యివనుక్కు పిటప్ప తల్లు మున్నే ఈశ్వరనుక్కు క్కారి యన్దోయ్ తు తలై క్కట్టలాయరుక్కుమ్) ఎన్దార్ క్కిట్టి, ఇవాన్ క్కయ్ తాలే - తన్దుక్కులీలే న్యన్ద్రపర నానననుడై య అనవధానిమ్ పార్ త్తుకొన్దై పో మెన్దు మిదమ్ ఫలితమెన్దువత్తేత్తు, అప్పడి యనవధానమ్ పార్ త్తుకొన్దై పోనాల్ అవనుక్కు అపురూపమాకాతో నెన్దిట క్కై యెప్పరిగిరిక్కిత్తార్ (ఇవన్ ముతిలిలే యత్తాన్). కర్వ వశ్యగోపాతి సుఖదుఃఖాన్దనాన్దపమ్ పట్టై యాలే శరీరాన్ద్రతో రుచియై, అన్దగిన్దై త్తిలే కొన్దై పో మెన్దిత్తార్.

ఈ.- త్తవిత్తు త్తరవేణుమ్' ఎన్దుబరువాన్తై శొల్లివైక్కెయాలే, అవనుక్క పురుమాథుమ్ శెయ్ తానాకవుమ్ వేణ్ణావిడే. ఇనిచరమన్తై యిలేగః కాశుపామాణస్సిభనాయరుక్కుమితే. అక్రెయాలేముతచ్చొన్న వాన్తైయొక్కొణ్ణుఇవన్ విలక్క మాట్టాతవళవిలే ఈశ్వరకార్యశ్శెయ్ తు తలైక్కట్టుమ్.

“అచిత్కల్పనాయ్ క్కిడక్కిటన్తలైయిలే ఒరుశేనైయిడే, నానేనినైక్కక్కడవే” ఎన్దుశొల్లివై త్తానిడే. “ఇశ్శోకద్వయముమ్ ఎమ్మెరుమానుడైయ సర్వస్వమ్” ఎన్దు శొల్లిక్కడవితే. [స్థితేమనసి] ౨* నిన్తవానిల్లానెణ్ణు మోరిడత్తిలేనిన్జుతు. పట్టిత్తిన్తుతిరియుమ్ పశువుడైయవనుక్కు ఒన్టిల్ ప్రవర్తిక్క ప్పెణ్ణాతిడే; నెణ్ణొక్కొణ్ణు ప్రవర్తి క్కవేణుమితేపురుమాథుమ్ పెళుమోబ్బతుమ్; ౩. “తన్యాహం నిగ్రహం మన్యే నాయోరివనుదుష్కరమ్” ఎన్దునిడే. నాట్టార్ ఊర్వశీనాలోక్యత్తుక్కు నాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణానిన్జు, అనళే తాన్ వన్దుడపథాసమ్ పణ్ణానిన్జు, “నీయే తాయన్దో”

శీ-అ|| చురుదన్తైయిలే “వేణ్ణామ్” ఎన్దు విలక్కినాల్ కార్యమ్ శెయ్యలామోవెన్ (ఇని చరమేత్యాది). “ఇవన్ ముతలిలే” ఇత్యాది వాక్యత్తై నిగమిక్కితార్ (అక్రెయాలే ముతచ్చొన్నవిత్యాది).

కాశుపామాణస్సిభనానదన్తైయిలే కార్యమ్ శెయ్యలామోవెన్ (అచిత్కల్పనాయిత్యాది). అధవా, అనాల్ అన్దిమన్దు ఎత్తివేణ్ణావో వేన్ (అచిత్కల్పనాయిత్యాది) ఎన్దు పుమామ్ శోకద్వయత్తుక్కు మర్థమరుళిచ్చెయ్ తాక, ఇతిక్ కీర్తయైయరుళిచ్చెయ్ తాక (ఎమ్మెరుమానుడైయవిత్యాది). .. పు.సి. తే” ఎన్దు తుక్కర్థమ్ (నిన్తవానిల్లావిత్యాది) తిరు మొళి. నిన్తవానిల్లానెణ్ణొనైయడైయే - ఒరువిషయ స్థిలమన్తై యిటమ్ కాలతాహిత నెణ్ణొయడైయే నెన్దు పడి “నెన్దొయే వేణ్ణి” ఇత్యాది-నాట్టడి. నిన్జువేణుమెన్దుమ్ నిర్బన్ధమే వేన్ (పట్టిత్తిన్ త్యాది). పట్టిత్తిన్తుతిరియుమ్ పశువుడైయవనుక్కున్జుతు - నేన్దొచ్చానాచ్చారమ్ పణ్ణొక్కొణ్ణుతిరికిటపశుపావే, ఓరిడ తిలే అరత్తణమ్ నిన్జుత నెణ్ణొయడైయవనుక్కున్జు పడి నెణ్ణుతాన్ వేణుమోవెన్ (నెణ్ణొక్కొణ్ణిత్త్యాది). నెణ్ణొనియమిక్కవరున్దలోవేన్ (తన్యాహమిత్త్యాది. శీగీతాయామ్, “చన్బులంహిమనస్సక్ష్మప్రమాధిబలవన్ద్రుమ్” ఇతి పూర్వార్థమ్. శ్రీవరాహపురాణే, “స్థితేమనసి” ఇత్యాది. ఇవన్ శొన్నాల్ ప్రమాణమామోవెన్ (నాట్టారిత్త్యాది). “పురూరవాఎన్దికరాజా ఊర్వశీనాలోక్యత్తుక్కు నాధనానుష్ఠానమ్ పణ్ణానిన్జు

అ-అ-వి|| ఇన్దొళిన్జుక్కి, అన్దిమన్దున్తైయిల్ తెలివిల్లామై - తిరిరాన్దరత్తిలే రుచివిటవామైక్కు. హెతువాన్తై యాలే, ఇతువు మొరు చిద్రమిన్దొళున్జున్దొయిల్ దొన్దితార్ (ఇని చరమన్తైయిత్యాది). ఇన్దొడియరణ్ణు చిద్రమన్దొయిల్ దొన్త వన్దరమ్ “ఇవన్ ముతలిలే” ఎన్దు వాక్యత్తై నిగమిక్కితార్ (అక్రెయాలేయిత్యాది). ౪. “యంయోగినః ప్రాణవియోగకాలే యత్నేన చిత్తే వినివేశయన్తి | సతంపుర స్థాధిరిమీక్షిమాణః ప్రాణాన్ జహౌపాస్త ఫలాహిభీః” ఎన్దు అడియే అన్దిమన్దు ఎత్తి యిల్లై యాల్ ఫలసిద్ధియిల్లైయెన్దు ప్రమాణమ్ శొల్లానిన్జుతే ఎన్దికకన్డైయిలే, ప్రపన్న నానెన్దొ నానేనినైక్కన్జు శోకద్వయత్తిలే యరుళిచ్చెయ్ తానేయ్ దొన్దితార్ (అచిత్కల్పనాయిత్యాది). — “ఇతి రిడత్తిలే నిన్జువిట్టార్ వరుకివన్ద్రుచ్చారమేతు, నిన్దొల్ వరుకివభ్యుదయమేతు” ఎన్దికకన్డైయిలే, అరత్తణ్డైయమన్దేవే యరుళిచ్చెయ్ తాన్ (పట్టిత్తిన్ త్యాదివాక్యత్రయత్తై). — అవి వేకికళుక్కిన్దొమనన్దు కిలన్జుమ్, వివేకికళుక్కు క్కలన్జుమోవెన్ (నాట్టారిత్త్యాది). అతావతు-పురూరవాఎన్దికరాజా వేట్టెక్కు ప్పణ్ణుప్పట్టవిడన్దైలే, శాఖావహత్రైయాయొక్కొణ్ణు ఊర్వశి భూమియిలేపన్దు సచ్చరియానిన్జు, ఇవన్ వన్తైక్కణ్ణు “స్త్రీయాక వేణుమ్” ఎన్దు వేక్షిక్క, “నాన్ శొన్న పడిశెయ్ తాయాకిలప్పడియే శెయ్ కీతే” ఎన్దు అవళే శొల్లి, “అతావతేతు” ఎన్దు “ఎప్పొతుమే” సమాపత్తిలే ఇరన్దాట్టుక్కుట్టియై క్కట్టివక్కువేణుమ్, పళియిలే నగ్గునాయ్ ఎక్కుమున్నేయరుక్కువొణ్ణాతు, ఇరున్దాయాకిల్ అప్పాలే విట్టుప్పొకితే” ఎన్దు శొల్లి, “అప్పడియే శెయ్ కీతే” ఎన్దు చిరకాలమనోడే సంశ్లేషిత్తుక్కొణ్ణు నిట్టిటవోవిలే, ఇవనుక్కుమ్ శావమోక్షమ్ పిన్జు ఇన్దొరుడైయ అన్దైయాలే యివన్తైయన్దొత్తు కొన్జుపావతాగన్ద్ర్యోకకోపన్దు ఒరురాత్రియిలేయవను సవనుమాక మ్కూడియరుక్కిటపళివిలే అవన్దైయపుడైన్దొయెయ్ మఅన్దొ అట్టుక్కుట్టికన్డైయమఅపహరిత్తుక్కొన్జుపోక, అట్టుక్కుట్టికళో పాన్తయాలేమిక్కుపుమరుళిత్తైయాయొమ్మిట్టుక్కొన్జుమరుచ్చొల్లి, అవన్ పోకాతే వెణుమనేయరుక్కు, “శాన్దొ పున్దువ నెన్దిరున్దే. నీయుమెన్దొ పొలే స్త్రీయానాయ్” ఎన్దు వేషోక్తియొప్పణ్ణు, అవనుమ్ అన్దొనగ్గు వేషన్దొడేపుట

ఈ.-ఎన్దునమన్, రిత్తు క్కడక్కనిఱ్ఱవల్ల విరక్తనిఱ్ఱ ఇవ్వారెళొల్లుకిఱ్ఱా. [సుస్వస్థశరీరే] పరిణామిద్రవ్య మాన శరీరము మొరునిలై యిలెనిఱ్ఱు. [ధాతుసామ్యస్థితే] అతుక్కుఱ్ఱుచ్చాక ధాతుక్కుఱ్ఱుమొన్దుముడన్బి ఒన్దునిమి రుకై యన్బి క్కే ఇవై యుమెల్లామ్ సమమాయ్, శరీర త్తిలైయెరులాఘవమపిఱ్ఱు, సత్త్వమితలై యెడు త్తపోతాకినమ్మె యావనెరువన్. స్తరిక్కిఱ్ఱాన్ - “నామార్, శరీరమాకిఱ్ఱవితు అచిత్తాయగున్దతు, దేహాతిరి క్తనాయుచ్చానొ రా త్తావుళిన్, అవన్తా సీశ్వరనుక్కు శేషభూతన్, అవనై ప్పెఱ్ఱుకై యివ్వార్తావుక్కు మోక్షమాకిఱ్ఱు” ఎన్దున్దరిత్తు. [విశ్వరూపంచమామ్] కుడల్ బుడక్కాల్ ముట్టయ్ ద్దొల్ వరుమ్ వ్యసనమాత్తావతామావ్పొలే, ఇవన్ సుక్కువన తొన్దు తనక్కువన్దతామ్మడి ఎల్లావల్ త్తైయుమ్ శరీరమాకవుడై య నాయరుక్కిఱ్ఱెన్దై. [అజమ్] ఇననై వ్పొలే జన్మనిబన్ధనమాన కలక్క మిన్బిక్కే యరుక్కై యితే. [తతస్తమిత్యాది] నడై యాడి త్తిరియుమన్దవనుక్కుముడ్డతే యిన్నినై వు; అచిత్కల్పనాయ్ క్కిడన్దవన్దుమ్ “ఇవన్ నినై త్తిలన్” ఎన్దుతేవై యిడాతేనానవనై యెప్పొత్తుమ్ నిన్దై.

శి-అ॥ “ప్యర్ బాక” ఎన్బిఱ్ఱగైయెయసుసన్బిప్పతు. (నీయెక తాయన్దొ) ఎన్బిఱ్ఱవిడత్తీర్, ౧, “చృష్టైవనోర్వకిం ప్రాప్తాంబజ్జాన్మితలొచనః; పాగాఽన్ద్రనంకృత్యా గురుభూజాంప్రయక్తవాక్” ఎన్బిఱ్ఱతనుసన్బేయమ్. ధాతుక్కుళ్-వాతికి త్తెన్బిట్టల్. స్తరికైకారత్తైక్కాల్లు కిఱ్ఱార్ (నామారిత్యాది). “విశ్వరూపంచమామజమ్” ఎన్దుతు - * నారాయణ చద్వార్థమ్. “విశ్వరూపమ్ - మామ్” ఎన్దుచ్చామిత్వ సౌలభ్యజ్ఞతైచ్చొన్నతు, వాత్సల్య సౌశీల్యజ్ఞుక్కుముపలక్షణమ్. “అజమ్” ఎన్దు-జన్మ నిన్దనమాన కలక్క మిన్బిఱ్ఱగైయెయ్చొన్బిక్కైయాదే, జ్ఞానతత్త్వదిక త్తైచ్చొన్బిక్కిఱ్ఱు. † పిఱ్ఱక్కైశుట్టియితే చేతనసుక్కుజ్ఞానాదికళొళిమున్దున్బిట్టతు. “తతః” ఎన్దుతు - పాతుడమ్. “కాఘనావాణసన్బిట్టమ్ - మ్రియమాణమ్ - అనాన్దరామి” ఎన్దుతుక్కుర్థమ్ (నడైయాడియిత్యాది వాక్యవ్యయత్తాలే) ఎన్దునైవు - “స్వరామి” ఎన్బిఱ్ఱనినైవు. “స్వరామి” ఎన్బిఱ్ఱవర్తమానార్థమ్ (ఎప్పొత్తుమ్నినై త్తివడియేనిప్ప నెన్దుతు). “మతే” ఎన్దుతుక్కులొచమ్.

అ-అ-వి॥ ప్పొ, అన్బొలివరే ఒరుమిక్మిన్ద, అన్దలైళియాలే అవనైక్కణ్డ “వెళియిలైయెక్ మున్నై నగ్ననాయరున్దాయ్” ఎన్దుళొల్లి అన్ద రాగావైవిట్టు స్వర్గత్తీరేపోనాళ్, అనన్దరమ్, అన్దరాజా బ్రాహ్మనాయ్కొణ్డ అన్ద వేమత్తొడై సచ్చరియానిక్కు. అన్దుజ్జేయ వ్యస న్దత్తక్కణ్డ, ఈర్వళిమిళవుమ్వన్దు, “దుఃఖప్పడ వేడ్డా, ఉన్నాలేయజాన గర్భమస్థితకవయిల్ బ్రేయెరుక్కుఱ్ఱు. ఒరువన్దుమ్ శెన్దవాతే ఒరుపిల్లి పిఱ్ఱుమ్, అన్దశీలై ప్పొయెయమనమ్మక్కొడుత్తు ఉన్నొడేయెరునాళ్ సంక్షేపిక్కిఱ్ఱే” ఎన్దుళొల్లిబ్బొయ్, ఒరువన్దుమ్ శెన్ద వాత్తేతిరుమ్మవన్దు పిల్లై ప్పొయెయజ్ఞొడుత్తు ఒరునాళ్ సంక్షేపిత్తిరున్దు మిళవుమ్ స్వర్గత్తుక్కుప్పొమ్మొత్తు, అవన్ దేహావన్దగన్దర్వకొళొ అన్దరాజావైవార్తు, “ఉనక్కువేణ్డిఱొరు వరత్తైక్కేట్టుక్కొళ్” ఎన్దు, “ఎనక్కుఱొర్వశీసాలొక్కమ్ వేళామ్” ఎన్దు, అవర్కళొ ఒరు అగ్నియొక్కొడుత్తు “ఇత్తాలొయాగమ్మణ్డినతే యున్దానాళ్ తత్సాలొక్కమ్ వేళామ్” ఎన్దుళొల్లిబ్బొనాళ్కళొ అన్దరాజావుమ్, అన్దఅగ్నియొక్కొణ్డవారానిక్కు, పత్తైయభ్రాన్తి తిలైయెడుత్తు ఒరుఅరళికీథే అన్ద అగ్నియైవైత్తు మఱ్ఱుపోయత్తక వజ్జణత్తుక్కువన్దు మిళవుమ్నినైత్తు ఆరళడియిలైకెల్ల అన్దఅగ్నియానతుశమిప్పత్తురూపమాయ్కొణ్డ అన్దఅనొడేమాడియెరుక్కు, అతిచేయెరు కొమ్మెబ్బ ముఱ్ఱిట్టుక్కొణ్డవన్దుకడైన్దు అగ్నియెయ్దొక్కి అన్దఅగ్నియాలే యాగ త్తెప్పణ్డి ఊర్వశీసాలొక్కత్తైయడైన్దానామ్. ఆ త్తైచ్చొన్బిక్కిఱ్ఱు.

“స్థితేమనసి” ఎన్బిఱ్ఱిక్కిమ్, చరమన్దొకపూర్వార్థతైచ్చొన్బిక్కిఱ్ఱు, తతస్తమ్” ఎన్బిఱ్ఱిక్కిమ్, ఉత్తరాధతైచ్చొన్బిక్కిఱ్ఱు; స్థితేమనసిసుస్వస్థశరీరచంతి” ఎన్దైయాలే - కాలాదినియమాభావమ్; “చరః” ఎన్దైయాలే - చైతన్యమాత్రమ్ ఇల్లుకిఱ్ఱు; “యః” ఎన్దై యాలే - ఆధికారినియతి యైయెన్బిక్కిఱ్ఱు; “స్తర్” ఎన్దు - స్వీకార తైచ్చొన్బిక్కిఱ్ఱు, “విశ్వరూపమ్” ఎన్దు-నాన్దమిత్వజ్ఞొల్లుకైయాదే, ఆశ్రయణ గౌకర్యాపాదకజ్ఞొళొన గుణజ్ఞుక్కుపలక్షణమ్; అజమ్” ఎన్దైయాలే - కార్యాపాదకజ్ఞానతత్త్వదిక త్తైచ్చొన్బిక్కిఱ్ఱు; “మగ్నక్తమ్” ఎన్దు - భక్తిశబ్దేనాభిముఖ్యమాత్రమవివక్షితమ్” ఎన్దుమరుళిచ్చెయ్దొకళొ. “ప్రపన్నమక్కులైమన్ద వ్రతేన్దొ” ఎన్దుక్కు ఇన్ద్రికోద్యయముమ్ ముఖ్యప్రమాణమ్.

ఈ. — పడియేనిచ్చన్. [మద్భక్తమ్] అడై కొడుపాట్ పోకడుమవనై యోవవన్ పల్లీల్ మునెడునాల్ పచ్చెయిడుపెత్తు
కొండ్లకార్యకాల తిలేవన్దవాతే పచ్చెయిడతనాల్లై యెణ్ణియకల్ మునునై యోపల్లీల్ ము. [నయామిపరమాం
గతిమ్] గకళిన్దెల్లిట్టిరాట్టయెల త్తవాళ త్తలై యెయిట్టుమత్తై త్తుకొడుపానావ్ పోతే, తానే కై యెప్పిడిత్తుకొడుపామా
యిల్ ము. ఆతివాహికలై వరక్కాట్టియాతల్, పెరియతిరువడియైవరక్కాట్టియాతల్ కొడుపాకై యన్టిక్కే, ఆతివాహి
కలిల్ ప్రధాననానతానే కొడుపామ్

ఈ — ముతత్పాట్టు. ఇ తిరువాయ్ మొట్టేయిల్లికిఱ వాశ్రయణమై నన్బి హేగావరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్.

(మాలై నన్బిత్తొమ్మై త్తెమ్మమినా) సర్వేశ్వరనిరువడికలై క్కిట్టియాశ్రయిత్తు న్దేవిక్కప్పరుణ్ణోళ్. మాలైన్దు -
న్నేహకార్యమాన వ్యామోహమాయ్, మాలై యుల్ నైన్ద వుమామ్. భక్తియుక్తరాయెన్ద పడి. (తొమ్మై త్తెమ్మ
మినా) ఎన్టిత్తార్, ౨. "తొమ్మై త్తెమ్మ" ఎన్టితమ్ముడై యవాసనై యాలే ౨. "అరుళినన్" ఎన్దు ప్రపత్తియెప్పల్ న్దేయిట్టిన్ద
రాకై యాలే, తమ్ వాసనై తోల్ మచ్చిల్లికిత్తార్. (ఎమ్మమినా) సర్వేశ్వరనిర్వాత వన్దత్తుక్కెల్లామ్ శేషియాయ్ అవన్దై
క్కుత్తిత్తు శేష త్యాకార మెల్లార్ క్కుమై తిరుక్కైయా లేపలర్ క్కుమాక చ్చొల్లికిత్తార్. (నిన్దై ౩౬) భగవత్పాత్రి
విరోధివర్గ మెన్దు తల్, ౩. మల్లికై కమల్ శెన్దలిల్ విరహాన్దే న్దరుమ్మడియెన్దు తల్. (కాలై మాలై) ఆశ్రయణ శున్దు
కాలనియతియిలైయెన్ద. ౪. "ఆతినడువన్దివాయ్" ఎన్టిపడియే సర్వకాలత్తుక్కు ముపలక్షణమ్. (కమలమలరిచ్చన్)

జీ. ౨॥ (అడైయత్తాడి) అడైకొడుపాట్ పోకడుకై - రక్షిక్కితో మెన్దు కై కొండ్లకైవిడుకై. వివరణమ్ (నెడునాళిత్తాడి). "నయామి" ఎన్దు
ఎన్దుత్తుక్కర్థమ్ (కళిన్దెల్లిత్తాడి). ఆత్తవాళ త్తలై - † మున్దానైయిల్ మలై. పతచవ్యవర్తన్యమ్ (ఆతివాహికలైయత్తాడి). ఆతివాహికలై
ప్రధాననానతెన్దు - ౫. "హర్దాసుగృహీతః" ఎన్దత్తైక్కుటాక్షిత్తు. హర్దా - సర్వేశ్వరకా.

ముతత్పాట్టు (మాలైయత్తాడి). ఇ తిరువాయ్ మొట్టేయిల్లికిఱ వాశ్రయణమావతు - ఉపాసనముఖత్రైలుమ్ ప్రపత్తియున్దు
త్రైలుమ్ అవనైయడైకై.

"ఆలిక్ మేలాలమర్ ద్దానాన - మాలిన్దైయ - అడియడైకలై - నన్బిత్తొమ్మై త్తెమ్మమినో" ఎన్దన్దైయత్తు, ప్రపత్తిపరమాకచ్చొల్లి
(సర్వేశ్వరనిత్తాడి). "మాలై" ఎన్టిఱ వికారమ్ అవ్యయమ్. "మాలై నన్బి" ఎన్దుత్తుక్కుభక్తిపరమాకవర్గాన్దరమ్ (మాలైయత్తాడి). "నయా
కార్యమానవ్యామోహ తైత్తైయెన్టిఱతు. కారణకార్యోపచారమ్ పుణ్ణుకిఱ తెన్ద పడి. ఆయాససాధ్యభక్తియై, "తొమ్మై త్తెమ్మమినా"
ఎన్దులఘువాక చ్చొల్లివాసె న్నెన్ద (తొమ్మై త్తెమ్మమినోనిత్తాడి). వివరణమ్ (అరుళిననిత్తాడి). ఆతావశు - "అరుళినన్" ఎన్దు నిన్దు
తుకభగవత్కృపైయెన్దైయెన్దువలమ్మిత్తు సర్వేశ్వర నైప్పల్ న్దేహవాసనై తోల్ మలై పడి. "ఎమ్మమినో" ఎన్టిఱపరమావచనార్థమ్ (సర్వేశ్వర
నిత్తాడి). భక్తిపరమావోతు, "విన్దై" ఎన్దుత్తుక్కర్థమ్ (భగవత్పాత్రిత్తాడి). ప్రపత్తిపరమావోతు అర్థాన్దరమ్ (మల్లికైయత్తాడి).
అథవా, అర్థవ్యయముమ్ భక్తిపరయోజనైయిలే యాకవుమామ్; అప్పోతు, విరహాన్దే న్దరుమ్మడియెన్దు భక్తిపరమగు విరహాన్దై
మిల్లాతిరుక్కచ్చెయ్ తేయమ్ తమ్ముడైయవాసనైయాలే యరుళిచ్చెయ్ తారెన్ద పడి. భక్తిమానుక్కు, ౬. "ప్రాతిర్నిశిత గౌరవ్యా మధ్యా
హ్నా దిఘసంసర్తన్" | నారాయణమవాప్పోతి సద్యఃపాపక్షయాన్దరమ్" ఎన్దు - కాలైయిమ్మాలై యమాశ్రయిక్కువేణామ్. ప్రపత్తిపర
మావోతు "కాలైమాలై" ఎన్దుత్తుక్కుకరు తేతెన్ద (ఆశ్రయణత్తుక్కిత్తాడి). అతెప్పడియెన్ద. (ఆతినడువనిత్తాడి) ముతామిన్దనుమ్

ఆ-౨-వి॥ అనన్దైత్తొమ్మై నమక్కుజ్జీవన మెన్టిఱనినైవు సంసారికళుక్కిన్దైక్కియిరుక్కువుమ్, "తొమ్మై త్తెమ్మమినో" ఎన్దుత్తుక్కు
హేతువైయరుళిచ్చెయ్ కిత్తార్ (తొమ్మై త్తెమ్మమినోనిత్తాడి) వాక్యద్వయత్రాతే. — తొమ్మై కై - కై జ్జుర్యమ్. వాసనైక్కు హేతునయ
మరుళిచ్చెయ్యానిన్దుకొండ్లు, మున్దుకొన్న వర్థతై వివరిక్కిత్తార్ (అరుళిననిత్తాడి.)

ఈ.-సర్వపుష్పజ్ఞుఁకు ముపలక్షణమ్. నీజ్జళ్ విరుచ్చిన ప్రాకృతద్రవ్యమే యమైయుమెన్నై. (నీర్) అధికారికఁకుమ్ మున్ను తైనీజ్జళ్ యమైయుమ్. (వేలై యిత్యాది) సముద్రమణితాకై యాలే తిరై కళ్ వన్దు మోతానిన్దుళ్ళ మతిఁళాలే శూఱుప్పట్టరున్దుళ్ళ తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే. శ్రమహరమాన దేశమెన్నై. (అలిన్ మేలాలమర్ న్దాన్) సకలలోకజ్ఞతై యుమ్ వయిల్ శీలేవైత్తు బరువవనాన వాలన్దళిరిన్ మేలే కణ్ణళర్ న్దవన్. ఉజ్జళ్ విరోధినిరసనజ్జళ్ దుర్బుటజ్జళ్ళేయాకిలుమ్ ఘటిప్పిక్కవల్లవనెన్నై. అవనడియిడై కలై - ఇత్తైళ్ళుమిన్. (అలిన్ మేలాలమర్ న్దాన్) ఆల్ - నీరుమ్, ఇడముమ్. నీరిన్ మేలాలెన్దుమామ్, అలిన్ మేలిడ తైన్దుమామ్. ఆల్ - శెయ్యుళిన్దుమ్.

జీ-అ॥ ముడివుమాన సర్వకాలగళిలు మెన్దు పడి. ఇరణ్డొనిరువన్దాతి ఎఱువత్తుమాన్దామ్మట్టు. “అయ్వురైప్పన్” ఇత్యాది. కమలమల్ వేణు మెన్దిఱినిర్బన్దమెన్నెన్న (సర్వపుష్పేత్యాది). ౧ “కళాళి తుఱాయుమ్” ఇత్యాద్యనుసంధేయమ్. ఇత్రాల్ భావమ్ (నీజ్జళిత్యాది). వేలై- సముద్రమ్. తిరైకళ్ మోతవెన్దు - అర్థాత్సిద్ధమ్. “వేలైమోతుమ్” ఎన్దు విశేషిత్రతుక్కు భావమ్ (శ్రమహరమాన విత్యాది). ఇత్రాల్ ఆశ్రయణ సౌకర్యమ్ సూచితమ్. పవనాన - భవనాన - ఉజ్జా కానిత్రిఱు, అలికామేల్ - అలన్దళిరికామేల్. ఇరు శొన్నతుక్కు-భావమ్ (శుజ్జళ్ విరోధియిత్యాది). అర్థాన్తరకథనత్తుక్కాక ప్రతీకోపాదానమ్ (అలిన్దేలిత్యాది). అలికామేల్ - జలత్రికామేల్, అలమర్ న్దాన్. అలిలైయిలే యమర్ న్దానెన్నుతల్; “అల్” ఎన్దు - ఇడమాయ్, అలిలైయిన్ మేలిడతైయమర్ న్దానెన్నుతల్ ఎన్దుర్బన్దయమ్. ఇప్పిడతై పెరియజీయర్ వ్యాఖ్యానమ్మణ్ణానిఱుఁ చెప్పెయ్లే, “అలెన్దు- జలతైవచ్చిమ్మడియేత్” ఎన్దు విచారియానిఱుఁ, కన్దాడైనాయ్ “అలాజ్జటి ఎన్దుక్కడవతే” ఎన్దు, జీయరుకన్దరుగీనారామ్ “అల్” ఎన్దుజలతైచ్చిల్లుమోనెన్న వరుళిచ్చెయ్లేతార్ (అల్ శెయ్యుళిన్దు మెన్దు). శెయ్యుళిన్దు - కాన్ద్రసిద్ధమానవేచ్చు. నిఖణ్ణసిద్ధవేచ్చు, తిలైచ్చోల్, వ్దుక్కచ్చోల్, శెయ్యుట్చోల్ ఎన్దు మాన్దువకై యా యిరుక్కుమిఁతే; అలిల్, తిలైచ్చొల్లవతు - దేశభాషై; వ్దుక్కచ్చొల్లవతు-వ్యావహారికభాషై; శెయ్యుట్చొల్లవతు - కాన్ద్ర భాషై ఎన్దు తమిళున్ నిఖణ్ణువెచ్చొల్లుకీఱు. “మూల్” ఎన్దు - సర్వేశ్వరస్వపత్తిల్, వేలైమోతుమ్ ఎన్దుతోడజ్జిఅలమర్ న్దానాన - మూలిక - అడియిడైకలై - నణ్ణి - కాలైమాలైకమలమలిట్టునీర్ - వినైకెడ - తొమ్మిటెమ్మిమనూ ఎన్దున్దుయమ్; “మాలై” ఎన్దిఱ విడత్తిల్, వికారమ్ అవ్యయమ్. “మూల్” ఎన్దుభక్తిపరమానపోతు, నీర్ - కాలైమాలైకమలమలిట్టు - వినైకెడ - మాలై న్ణజ్జిత్తిమ్మి టెమ్మిమనూ - వేలైమోతుమ్ ఎన్దుతోడజ్జి; అడియిడైకలై - కళ్యవిమ్మిమ్ మలిట్టునీరిఁజ్జుమిన్ ఎన్దున్దుయమ్.

అ-అ-వి॥ “అల్” ఎన్దు - నీరైయమ్ ఇడతైయమ్ శొల్లుకైయాలే, అలికామేల్ - నీరికామేల్ యిరుక్కిఱు, అలిలే- అలిలైయిలే ఎన్దురణ్డామర్దుమ్. అలికా - నీరికా, మేలూల్ - మేలిడతైన్దు మాన్దామర్దుమ్, “అలికామేల్” ఎన్దిఱప్రధనువత్తిలే, “అల్” ఎన్దిఱవితు అలైయెన్దితార్ (అల్ శెయ్యుళిన్దు మెన్దు). శెయ్యుళిన్దు - అవ్యయమెన్దుపడి.

ప్రతి.- మాలై న్ణిప్రవేశే. ఛాన్దోగ్యే వత్తప్రపాఠికే [౧౮] “తస్యతావదేవచిరం యావన్న విమోక్ష్యే ఆధనంపత్సే.”— గారుడపురాణే శ్రీరంగమాహాత్మ్యే ఆశ్వత్థతీర్థప్రశంసాయామ్, “ఆధయోషి ద్వరాకాచిన్దాధవీతిచవిశ్రుతా । విదుషీసర్వధర్మాణాం సర్వకా మవివర్జితా । తపశ్చచారబహులంతస్మిన్ † తీర్థవరేశుభే । అనాహారజిత్రకోధాసదాచై వామృనిస్థితా” ఇత్యారభ్య ఆధ్యాత్మత్రయేణ మాధవీవైభవం విస్తరేహోక్తాన్, తృతీయాధ్యాయవరమే, “అథాత్రమాధవీసాపితవస్తప్తాన్దునుశ్చరమ్ । భగవన్తం ప్రపన్నాసాభగవన్త మవాపసా” ఇతిస్యాన్తి ప్రపత్యాభగవత్ప్రీతిశ్చ కథితా. — భగవద్గీతాయామ్ (౪) “జన్మకర్తవ్యమేదివ్యమ్” ఇత్యాది, “త్య ద్వాదేహమ్” ఇత్యాది॥ ౯॥ — శ్రీవరాహపురాణే శ్రీఘామింప్రతిశ్రీవరాహః, “స్థితేమనసి” ఇత్యాది, “సయామివరమాంగతిమ్” — (భ-గీ-౬) “చక్షులంహి” ఇతి, “తస్యాహంనిగ్రహమ్” ఇత్యస్యుతిః॥ ౩౮॥

ఇరణ్డానిరువన్దాతి - ఎల్లువత్తుమాన్దామ్మట్టు.

ఆయన్దైప్పనాయరమ్ పేరాతిసడువన్దివాయ్. వాయ్దనుర్ తూవికైకలుమ్. ఏయన్ద.

పిటైక్కోట్టుచ్చెట్టట్టరివిడు త్తపెమ్మా. నిటైక్కొట్టుడత్తుణ్డియార్.

అవతారిక. - ఆహ్వాన్లు భగవద్విశేషమును సహింపలేక బాధపడుచుండఁగా, సర్వేశ్వరుఁడువచ్చి మీకు శీఘ్రములోనే యీశరీరావసానమును మోక్షమిచ్చెదనని సాదించు, దానిచేత నత్యంతహృదయై, సంసారలనుగుఱించి, మీరు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేయున్న శ్రియఃపతివిషయమై భక్తిచేసి యుజ్జీవింతుడి, అందుకు శక్తిలేనియెడల ప్రవృత్తిచేయుడి, దానికిని శక్తిలేనివారు ఈపదిపాశురముల ననుసంధించుడియని యుపదేశించుచున్నాను.

తాత్పర్యము. - ఓ! చేతనలారా! శ్రమపారమైన తిరుక్కణ్ణపురమందువేంచేయున్న శ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములందు ప్రాత స్నానాద్వాలములందు కమల కుసుమములను సమర్పించి భక్తియుక్తులై మీయొక్క సకలశ్రేణులును నశించునట్లు ఆశ్రయించి యుజ్జీవింతుడి.

మూ. - కళ్ళవిల్లుమలరిట్టునీరితైళ్ళుమిన్. నళ్ళి శేరుమ్వయల్ శూన్ కిడజ్జిన్బుడై.

వెళ్ళియేయ్దవైత్ శూన్ తిరుక్కణ్ణపుర. ముళ్ళి, నాళుమ్తొమ్మి తెమ్మిమినొత్తొరే.

అ. - (కళ్ళవిల్లుమ్) అపనిరువడికకై కళ్ళవిల్లుమ్ మలరిట్టునీరితైళ్ళుమిడత్తిల్, అవన్దై నెణ్ణాలేనినైత్తుక్కొట్టు నాళుమిటైళ్ళుమినెన్దెయార్.

అన్వ. - తొణ్డర్ నీర్ కళ్ (౩) అవిల్లుమ్ మలరిట్టు ఇటైళ్ళుమిన్ (౬) నళ్ళి శేరుమ్ వయల్ (౯) శూన్ కిడజ్జిన్ బుడై (౧౨) వెళ్ళి ఏయ్దవైత్ (౧౫) శూన్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ నాళుమిన్ (౧౮) తొమ్మి తెమ్మిమినో (౧౯).

పన్నీ. - అనన్తరమ్, అవన్ నర్కిట దేశ తైయారాధిత్తు అతినుడైయ తేమవతైయై యనుసన్నితు సుభిక్షభాయన ర్తిక్క స్పాగుల్లోశెన్దియార్.

అనుభవచాపలముడైయ, నీడన్, మధువై, (౩) మలరకిట, పూక్కనైక్కొట్టు, ఆరాధియజ్జోళ్; (౬) భోగ్యసమృద్ధియాశ తుద్రమానవెణ్డనణ్డకళకప్పడ, శేరన్దవర్కిట, వయల్ కళాలే, (౯) శూన్ పట్ట, అకట్టినుడైయ, పరిసరత్తిలే, (౧౨) వెళ్ళియోలే శమైన్ద, మతిళాలే, (౧౫) శూన్ పట్ట, తిరుక్కణ్ణపుర తై, రత్తైయడైయదేశమెన్దు నిత్యానుసన్ధానమ్మట్టి, (౧౮) అనుభవబిలప్రితియాలే, తొమ్మితుకిళర్ తియోడేవర్తియజ్జోళ్. (౧౯) (ఇటైళ్ళుమిన్) ఎన్నిటవిడమ్, కీట్టిర్ * అడియిటైళోడే యన్వితమాయ్, దేశపరమాకవుమామ్. వెళ్ళియేయ్దవైత్ - శుక్రపదత్తోడేశేరన్దవైత్తుమామ్. అన్తియే వెళ్ళిపోన్దు నిటముడైయమతిశెన్దుమామ్. నళ్ళి - వెణ్డనట్టు. ౨౦.

అర్థము. - ఓ! చతులారా! మీరు తేనె (౩) కారుమన్న పుష్పములను సమర్పించి ఆశ్రయించుడి; (౬) ఎండ్రకాయలు చేరియున్న పాలములచే (౯) చుట్టబడిన అగడ్తయొక్క సమీపమందు (౧౨) వెండిచేత నిర్మింపబడిన ప్రాకారములచే (౧౫) చుట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమును ప్రతిదినమును అనుసంధించి (౧౮) ఆశ్రయించి యుజ్జీవింతుడి. (౧౯).

ఈ. - ఇరణ్డామ్మట్టు. “ఇన్విషయత్తుక్కైవరుకిటతో?” ఎన్దొమ్మచాపలముడై యార్, సురక్షితమానదేశ మెన్దునిర్భయరాయ్నిత్యమాక వాశ్రయియుజ్జోశెన్దియార్.

(కళ్ళవిల్లుమిత్యాది) శెన్విప్పువైక్కొట్టు అశ్రయియుజ్జోళ్. న్నేహికళాయిరుప్పార్, శెన్విప్పు శ్లేషవర్ కళిఱ్;.

జీ. అ. || ఇరణ్డామ్మట్టు (కళ్ళవిల్లుమిత్యాది). “తొణ్డరే - వెళ్ళియేయ్ద” ఎన్దుతోడజ్జి “ఎల్లుమిసో” ఎన్దుమళపుమ్ కట. క్షీతవతారికై (ఇన్విషయత్తుక్కైత్యాది).

“కళ్ళవిల్లుమ్” ఎన్దుతుక్కుళావమ్ (శెన్వియిత్యాది). కళ్ళవిల్లుమ్మలర్ - తేణ్ శోరికిటమలర్. కీట్టి “ప్రాకృతిద్రవ్య మన్దియమ్” ఎన్దువైత్తు, ఇట్టే “శెన్విప్పు” ఎన్దు విశేషికిటతెన్నెన్దు (న్నేహికళాయిత్యాది). అతావతు - పరివిణ్ కార్యమెన్దుపడి.

ఈ. - ౧. - తొడ్డార్ తుమ్మాయమ్ కణవలరుమ్" నిజపక్షియే పుష్పజాతిమాత్రమేయమైయుమితేఅవన్వడియెప్పార్ త్తాల్. ఆక, ద్రవ్యతారితమ్యమ్ పారాణ, ఆశ్రయిక్కుమనకప్రేమతైయేపార్ కుమ్మత్తనై, శ్రీపురుషోత్తమమజ్జైయానుక్కురాజపుత్రతాతినశెణ్ణకప్పువారైయై స్తరిప్పతు. (నల్లియిత్యాది) నల్లియెన్టు - పెన్ నణ్ణు. నీర్ మాతాతవిజ్జకీచియానిల్ నిన్ న్నిప్పతు. జలసమృద్ధియైయుడైతానవయలాతేహుప్పట్టఅకట్టిసరుకే. కిడణ్ణు - అకట్టి. (వెళ్ళియిత్యాది) సత్త్రపదత్తళపుమోగ్గిన మతిశెన్నుతల్, వెళ్ళియాతే శెయ్యప్పట్టి (తిరుతియాన) మతిశెన్నుతల్. ప్రత్యక్షీక్కిటిలో మాకిలుమ్ ప్రేమాతిశయతాతే అతివిలక్షణమాయ్ తోల్ ముమితే. (తిరుక్కణ్ణపురముల్లి) నిజేమత్తాతే నిర్భయమానచేత మెన్టుఅనుసన్ధిస్తు ఇవివయ త్తిలేచపలరాయిరుప్పార్, నిత్యమాకత్తోమ్రుతుజ్జీవియున్లోళ్. "అపర్వణికడల్ త్తెల్లలాకాతు" ఎన్నుమాప్పోలే ఇవివయ త్తిల్ కాలనియతియైల్లె.

ని-అ-ఇమనుక్కండ నిర్బన్ధమిలైయోవెన్న (కళ్యాణిత్యాది). తిరుమొట్టి. కణవలర్ - కాకణమ్బు. ఇతాల్ ఫలిత్తవర్తమేలెన్న (ఆవిత్యాది). ప్రేమతైయేపార్ కుమ్మెన్న్తుకుమ్మనంవాదమ్ (శ్రీపురుషోత్తమమిత్యాది). అకట్టివిల్ కాలత్తిలే ఇక్కడైయెప్పార్ త్తక్కొట్టు, ఇతుళొన్న తుమ్మభావమ్ (నీర్ మాతాతవిత్యాది). "వెళ్ళి" ఎన్టు - శుక్రనాయ, అత్తాతే సత్త్రపదత్తెచ్చొల్లకీటతు. ఏయ్ కై - అత్తైయమ్ పణ్ణుకాయమ్. అప్పడిసమక్కుత్తోగోగవిలైయెన్న (ప్రత్యక్షీక్కిటిలోమిత్యాది). "వెళ్ళియేన్ న్నమతిళ్" ఎన్టుతైప్పల్ (ప్రేమత్తాతే నిర్భయమానవెన్తు). "తొణ్డరే - నాళుమ్ తొమ్మితెముమినా" ఎన్తుక్కురమ్ (ఇవివయ త్తిలేయిత్యాది). "నాళుమ్" ఎన్టు విశేషి త్తెనుక్కుభావమ్ (అపర్వణిత్యాది). "అశ్వత్థం సింధురాజంచనిత్యం సేవేతస్సృశేత్" మన్దవారే స్ఫురేత్సూర్యమచరంపర్వణి స్ఫురేత్" ఎన్టుతైప్పల్ (అపర్వణి) ఎన్టిటతు. కళ్ళవిల్లుమ్ మలరిట్టునీరైళ్ళామిన్ ఎన్తుక్కుక్కిళ్ళాపాట్టోడేయన్వయమ్. ౨.

తాత్పర్యము, - ఓ! భక్తులారా! జలముచేసిండియున్న అద్భుతలచేతను రజతమయప్రాకారములచేతను రక్షింపబడిన తిరుక్కణ్ణ పురముననుసంధించి తేనెకారుచున్న కమలకుసుమములచే నారాధించి యుజ్జీవించుడి.

మూ. - తొడ్డార్ నున్దన్దుయర్ పోకనీరేకమాయ్ | విణ్ణువాడామలరిట్టునీరైళ్ళామిన్. |
 వణ్ణువాడుమ్మొట్టిల్ శూన్ తిరుక్కణ్ణపుర | త్తణ్ణవాణన్, అమరర్ పెరుమానై యే! 3||
 ఆ. - (తొడ్డార్) సర్వలోకేశ్వరనాయ, * అయర్వణుమమరకళతపతియాయరున్దవైత్తు, సర్వసమాశ్రయణీయనాకైక్కాక శ్చిక్కణ్ణపురత్తిలే యొమ్మన్దరుళియరున్ద పవనుక్కనన్య ప్రయోజనరాయ్ కొణ్ణు అడిమై శెయ్యున్లో శెన్టితార్. 3.

అన్వ. - వణ్ణు పాడుమ్ పొట్టిల్ (3) శూన్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు అణ్ణవాణన్ (౨) అమరర్ పెరుమానై తొడ్డార్ నున్దమరుయర్ (౯) పోద నీర్ ఏకమాయ (౧౨) విణ్ణు వాడా మలరిట్టు (౧౫) నీరైళ్ళామిన్. (౧౬)

పల్ల. - అనన్దరమ్, విలక్షణవిభూతి యుక్తనాయ్ కొణ్ణు మలభనాన సర్వేశ్వరనై ఏకకణ్ణరాయా వాధియున్లో శ్శెణ్డార్.
 పల్ల. - అనన్ద, కళిత్తుప్పాడుమ్, పొట్టిల్, (3) శూన్ త్త, తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే, పరమపదనిలయనాయ్, (౨) నూరిపోగ్గినాయ్ కొణ్ణు పొట్టిల్, పవనకబ్బర్యాభినివేశయుక్తరానవరకళ! ఉజ్జళనుభవాలాభక్షేళమ్, (౯) తీరుప్పడి, నీర్ శో, ఏకహ్మయరాయ్ కొణ్ణు పొట్టిల్, (౧౨) వికాసోన్ముఖమాయ్, శెవ్వియట్టియత, పూక్కళైయిట్టు, (౧౫) ఉజ్జళో శేవత్వానురూపమాక వారాధియున్లో శ్శెణ్డార్. (౧౬)

తా. మ. - ఈ మృగము గానముజేయుచున్న తోటలచే (3) మట్టబడిన తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న వాడును బ్రహ్మమున కభివర్ణించు (౨) నిత్యమూగులగు స్వామియు నైనశ్రీయశపతిని (కైబ్బర్య) పవలలారా! మీయొక్కక్షేళము (౯) సకించునట్లు మీరు నిరన్యూనము జేయుండి (౧౨) వికసించుచున్న వాడని పుష్పములనుసమర్పించి (౧౫) ఆశ్రయించుడి (౧౬)

ఈ.-మూన్మామ్మట్టు. తిరుక్కణ్ణపుర త్తేనిన్దరుళినవఁ డభయవిభూతినాథనాయన్ బు, ఉన్దళ్దుగిమ్మ కెడ అనన్యప్రయోజనరాయ్కోణ్డొళయియుజ్జోళెన్నితార్.

(తొడ్డొర్) ఆకాలేశముడైయారాన నీజ్జళెన్నుతల్, ౧ * అహంసర్వంకరిష్యామిక్కిట్టుప్పిఱన్దనీజ్జళెన్నుతల్. (సున్దమతుయర్ పోక) తుయరుమ్మెళవర్ కళుక్కు వ్యాసృత్తమాయితేయరుప్పతు. విషయప్రావణ్యత్తాల్ వన్దనుగిఖ మెన్నుతల్. ఇత్తెళ్ళప్పెత్తాత ముఁఖమెన్నుతల్. (నీరేకమాయ్) నీజ్జళనన్యప్రయోజనరాయెన్నుతల్, నీజ్జళెల్లారు మొరు మిడతాయెన్నుతల్. “తొడ్డొర్” ఎన్దెయారేల్లారు మొరుమిడతాకలామితే. (విణ్ణువాడామలర్) అలరత్తుడన్దనవళవాయ్ క్కట్టియవలర్ న్దువాడాతపూ. శేవ్విప్పువైక్కొణ్డొళయియుజ్జోళెన్దై. (వణ్ణుపాడుమిత్యాది) వణ్ణుకళోమధుపానమత్త మాయ్కోణ్ణు పాడానిన్దళ్ళళోలై శూన్దదేశమ్; ౨, “ఏతత్సామగాయన్నా సే” ఎన్దిఱపడియే. నిరతిశయభోగ్య మానదేశమెన్దై. (తిరుక్కణ్ణపుర త్తణ్డవాణనమరర్ పెరుమాన్దైయే) తిరుక్కణ్ణపుర త్తేనిన్ద ఎళియనాయరుక్కిఱ వఁ డభయవిభూతినాథనాయన్ బు; పరమపదనిలయనాయ్, * అయర్వఱుమమరర్ కళళివతియుమానన నెన్నుతల్. లీలావిభూతిక్కునిర్వాహకనుమాయ్, నిత్యసూరికళుక్కునిర్వాహకనుమానవనెన్నుతల్. ఇళ్ళేఱశ్రయిత్తువిరోధియైవ్విక్కి పూర్ణానుభవమ్ పణ్ణ బరుదేశవి శేషమ్ తేడిప్పోక వేణ్డా, నిత్యసూరికళు మిళ్ళేవన్దనుభవిక్కుమ్మడి శీలాదిగుణాధిక్యమున్దేతే యిఱ్ఱు. అన్దొర్ కువైత్తళైయిల్ విట్టి తిరుప్పార్ కుజ్జీవనమలైయే; అప్పడియన్దితే యిఱ్ఱుతైనిలై. ౩ ప్రతిమా స్వప్రబుద్ధానామ్ ఇతుక్కాళవన్దా రరుళిచ్చెయ్యమ్మడి - “అమ్మేట్టిలుమేటిప్పాయానిన్దాల్ దేశికరుక్కు చొప్పి వేణు మో? ఎను.

3.

జీ-౨॥ మూన్మామ్మట్టు (తొడ్డొరిత్యాది). “తిరుక్కణ్ణపుర త్తణ్డవాణ నమరర్ పెరుమాన్దై సున్దమతుయర్ పోక నీరేకమాయ్ విణ్ణువాడా మలరిట్టునీరిఱ్ఱుమి” ఎన్దైక్కటాక్షిత్తివతారికై (తిరుక్కణ్ణపుర త్తేనియత్యాది).

“తొడ్డొర్” ఎన్దు - చువలర్ కుమ్, శేషవృత్తియిలన్దయిత్తిరుక్కు మవర్ కళుక్కుమ్ వాచకమాకైయారే, అర్థద్యయత్తైయ మరు రిచ్చెయ్ కితార్ (ఆకాలేశమిత్యాది వాక్యద్యయత్తారే). అహంసర్వంకరిష్యామిక్కు - ౧ “అహంసర్వంకరిష్యామి” ఎన్దికైయ పెరుమాళ్ ప్రాథిత్రైకబర్హుళుక్కున్ద పడి. “తుయర్” ఎన్నుతే, “సున్దమ్” ఎన్దువిశేషిత్తతుక్కు భావమ్ (సుయరుమిత్యాది). ఇవర్ కళుక్కున్దు ఆకాలేశముడైయారైయమ్, కైబ్బర్యత్తిరే అన్దయిక్కువిట్టుప్పిఱన్దాయమ్ కొల్లకిఱతు. ఆతేతెన్న (విషయేత్యాది). “తొడ్డొర్” ఎన్దు తిక్ అర్థద్యయానుగుణమాక, “తుయర్” ఎన్దుతుక్కు మర్థద్యయమరుళిచ్చెయ్ తార్. నీజ్జళనన్యప్రయోజనరాయెన్నుతలెన్దతు - అపమబ్బ లిడత్తిల్ అనన్యప్రయోజననానాల్పలే నీజ్జళమవమోడేప్పొదయరా యెన్దపడి. “తొడ్డొర్” ఎన్దు - అణ్ణిమైవిలియాయ్, సమ్పాధిక్కి ఱతు. అణ్ణిమైవిలి - సామిప్యావన్దనమ్. ఒరుమిడతాకైక్కడియేతెన్న (తొడ్డొరెన్దెయారే యిత్యాది). విణ్ణు - ఈపద్వికనీతమాయ్. ఫలి తమ్ (శేవ్వియిత్యాది). “వణ్ణుపాడుమ్” ఎన్దుతుక్కు దృష్టాన్తమ్ (ఏతత్సామేత్యాది). ఫలితమ్ (నిరతిశయేత్యాది). “అణ్ణువాణ్” ఎన్దెయారే - లీలావిభూతినాథత్వముమ్, “అమరర్ పెరుమాణ్” ఎన్దెయారే - నిత్యవిభూతినాథత్వముమ్ కొల్లకిఱతు, ఇత్తైక్కా ట్టుకితార్ (తిరుక్కణ్ణపుర త్తేని యిత్యాది). “అణ్ణుమ్” ఎన్దు - లీలావిభూతియాక మరుళిచ్చెయ్ తు, నిత్యవిభూతియాక వర్ధాన్తరమ్ (పరమ పదేత్యాది). మున్దిసవర్థతుక్కు శబ్దనిర్వాహ ప్రదర్శనముభేసవివరణమ్ (లీలావిభూతిక్కిత్యాది). “తిరుక్కణ్ణపుర త్తేని వర్తిక్కిఱవ నుభయ విభూతినాథణ్” ఎన్దైత్తాల్ భావమ్ (ఇళ్ళేయశ్రయిత్తిత్యాది). సంసారికళుక్కునిట్కిఱ నిలైయిలే నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్తియైయే యెన్న (అన్దొర్ క్కిత్యాది). ఇత్తాల్ - సర్వసమాశ్రయణీయ నెన్దపడి. సర్వసమాశ్రయణీయనానాల్ “ప్రతిమాస్వప్రబుద్ధానామ్” ఎన్దు తు శేరుమ్మడియే, ఇన్దవచనత్తిరే నిత్యసూరికళుక్కు ప్రాప్తియైయెన్దు తొడ్దొనిన్దతేయెన్న (ప్రతిమాస్విత్యాది). అమ్మేడెన్దతు -

ఆ-౨-వి॥ ఇన్దవిభూతియిలే యెల్లారు మొరుమిడతాక క్కుడుమోవెన్న; ఎల్లారుమ్ * అహంసర్వంకరిష్యామిక్కిట్టుప్పిఱన్దపర్ కిళ్ళాక్కు యారే కూడుమెన్దితార్ (తొడ్డొరిత్యాది).

3.

(౬౩) తిరువాయ్మొట్టి.—౯ - ప - ౧౦ - తి-మానై నళ్ళి - ౪-చా-మానై నొక్క వ్యాఖ్యానం. ౨-౯

జీ-అ॥ అప్రబుద్ధరై. అప్రబుద్ధానామపిఎన్ఱుఅశవన్దారుక్కుక్కరుత్తు. “అగ్నాత్తియివిప్రాణాంహృదిత్వతయోగినామ్ ప్రతిమాస్వప్రబుద్ధానాంసర్వత్రసమదర్శినామ్”. వణ్ణుపాడుమెన్ఱుతుడగ్గి, పెరుమానై - తొణ్ణరెన్ఱు, ఇతైళ్ళుమి నిత్యవ్యయః.

ప్ర-తి.— మూన్ఱామ్బట్టు (తొణ్ణి నందమిత్వాది). (అణ్ణవాణనమరర్ పెరుమానైయే) [ఉత్తరగీతాసు] “అగ్నాత్తియివిప్రాణాం హృదిత్వతయోగినామ్ | ప్రతిమాస్వప్రబుద్ధానాం సర్వత్రసమదర్శినామ్”

తాత్పర్యము.—ఓ! భాగవతులారా! ఉభయ విభూతినాయకుడై పరమభోగ్యములైన తోలలచే జుట్టుబడిన తిరుక్కణ్ణపురమును వేంచేసియున్న శ్రియఃపతిని మీరందఱు నేకీభవించి మీయొక్క సకలక్షేపములను సశించునట్లు నవ్యకుసుమములచే నారాధించి యున్న విందుడి.

మూ.—మానై నొక్కి-మడప్పిన్నై త్తళకేళ్ళనై | తేనై వాడామలరిట్టునీరిజైళ్ళుమిన్.

వానై యున్దమతిళ్ళూత్తిరుక్కణ్ణపురమ్ | తానయన్ద పెరుమాళ్ళరణాకుమే.

అ.—(మానై నొక్కి) ఎల్లార్కు మినియనాయ్ కొగ్గణ్ణనప్పిడై ప్పిరాట్టియోడేమాడత్తిరుక్కణ్ణపురత్తిరే యెళున్దరేయిరున్ద నెమ్మెరుమానుక్కిప్పడి అనన్యప్రయోజనరాయ్ కొగ్గణ్ణడిమైకెయ్యవే, తన్దిరువడికళిల్ నిత్యసిద్ధమాన కైజ్జర్యమాప సమ్మతైయున్దకు మ్మత్తస్తురక్షీత్తరుళుమెన్ఱితార్.

అన్య.— మాన్ నై నొక్కి (౩) మడమ్ పిన్నై త్తళ కేళ్ళనై (౬) తేనై వాడా మలరిట్టు (౯) నీర్ ఇతైళ్ళుమిన్ వానై (౧౦) ఉన్ద మతిళ్ళూత్తిరుక్కణ్ణపురమ్ (౧౫) తానయన్ద పెరుమాళ్ళ రణాకుమే. (౧౫)

పన్నీ.— అనన్దరమ్, అతిశయిత భోగ్యనాన కృష్ణనై, సప్పిన్నై ప్పిరాట్టి కేర్ త్తియిరే ఆరాధియున్దో శెన్ఱితార్.

మానానతు, తోల్బొన్ఱెయున్దమడియాన, నొక్కైయున్దెయళాయ్, (౩) అత్తగుణ పూర్ణయోన, సప్పిన్నై ప్పిరాట్టిక్కు, వల్లన నాయ్, (౬) ౧ “రసోవైసః” ఎన్ఱిఅపడియే తేనప్పిరే భోగ్యభూతనాన వనై, వాడాత, పుష్పజైక్కొగ్గణ్ణ, (౬) నీజ్జళ్, ఆరాధియున్దోళ్; ఆకాశత్తై, (౧౦) త్తళ్ళుమ వడియొగ్గిన, మతిళ్ళూత్తిన్ద, తిరుక్కణ్ణపురత్తై (౧౫) “అత్తిత్తర్కుముకణ్ణొడుక్కైక్కు యోగ్యస్థలమ్” ఎన్ఱు తానేవిరుమ్మిన, సర్వేశ్వరన్, అవ్యాశ్రయణీయ వేషన్దన్నిరే యున్దకుడైయ ఆరాధన ప్రతిసమ్మన్ఱియాయ్ కొగ్గణ్ణ గన్దవ్వ నామే. (౧౫) తేనై వాడామలరెన్ఱు - పూవోడే మాట్టవుమామ్.

అర్థము.— లేడి (ఓడిపోయి) సిగ్గుపడునట్లున్న చూపుకలదియు (౩) స్త్రీత్వపూర్తికలదియునైన సప్పిన్నై ప్పిరాట్టికి జల్లభండై (౬) భోగ్యభూతుడైన శ్రియఃపతిని, వాడనిపుష్పములను సమర్పించి (౯) మీరు ఆశ్రయించుడి. ఆకాశమును (౧౦) త్రోయుచున్న (మిక్కిలి యున్నతియులైన) సాకారములచేజుట్టుబడిన తిరుక్కణ్ణపురమును (౧౫) తానేయాశపడిన సర్వేశ్వరుడు, రక్షకుడుగును. (౧౫)

ఈ.— నాలామ్బాట్టు. ఆశ్రయిక్కుమిడత్తిల్ సప్పిన్నై ప్పిరాట్టి పురుషకారమాకవాశ్రయియున్దోళ్, అవను జ్ఞభుక్కు రసోకనామెన్ఱితార్.

(మానై నొక్కి) మానానతునై యున్దమడియాన నొక్కైయున్దై యనళ్. మాన్ తోల్బొన్ఱెయున్దమడియాన యిల్బొన్ఱె నొక్కిరుప్పతు. (మడప్పిన్నై త్తళకేళ్ళనై) స్త్రీత్వముతలొన అత్తగుణజ్జలైయున్దై య సప్పిన్నై ప్పిరా

జీ-అ॥ నాలామ్బాట్టు (మానైయిత్వాది). “సప్పిన్నై త్తళకేళ్ళనై - ఇతైళ్ళుమిన్, పెరుమాళ్ళ రణాకుమే” వన్దత్తైక్కటాక్షీత వతారిన్ఱై (ఆశ్రయిక్కుమిత్వాది).

మాన్ నైయున్దమడియాన నొక్కైవతేతెన్న (మాన్ తోల్బొన్ఱెత్వాది). “నై” ఎన్ఱు - కడైక్కుత్తెత్తలాయ్, నైయుమెన్ఱపడి.

ఈ-ట్టిక్కువల్లభనాయశ్శవనై. (తేనై) నిరతిశయభోగ్యనానవనై. ఇవేప్పజ్జుడినీరై యన్మోనానుజ్జళై క్కుడిక్కచ్చి
ల్లకిఱతు. (వాడామలరిట్టునీరితైజ్జుమిన్) శెప్పిప్పువిట్టునీరాశ్రయియజ్జోళ. తేనై యమ్ శెప్పిప్పువై యమ్
శేర్క్కైపోలేకాణమ్ ఆశ్రయణమావతు. (వానైయిత్తాది) ఆకాశత్తోడేప్పరైపణ్ణి అత్తైత్తళ్ళుమాప్పోలే
యిరుక్కిఱమతిళాలే శూన్యప్పట్టపూరై. దుప్పొక్కతికళుక్కుట్టిప్పైజ్జాతపడినురక్షితమానపూరై. (తానయన్ద
పెరుమాన్) “ఆశ్రితసంశ్లేషత్తుక్కు ప్పాణ్ణానదేశమ్” ఎన్ఱు అత్తైవిరుప్పిన రిక్కిఱనర్వేళ్ళరనానవన్. (శరణాకుమ్)
ఉజ్జళుక్కురక్షకనామ్. అమ్మతిళవనుక్కురణానాప్పోలే ఉజ్జళుక్కువన్మతిళామ్. ౪.

జీ-ఆ॥ వ్యజ్ఞోక్తి (ఇవేప్పజ్జుడియిత్తాది). ఆతావతు-నిరవధికభోగ్యనైవపడి “తేనైవాడామలరిట్టు” ఎన్ఱపదచ్చేర్ త్రిక్కుభావమ్ (తేనైయ
మిత్తాది). ఉన్దతల్ - తళ్ళుతల్, ఇత్తాల్ భావమ్ (దుప్పొక్కతికళుక్కు-త్తాది). నయన్ద - విరుప్పిన. నయన్దై - విరుప్పమ్. “మ
తిళా” ఎన్ఱ విశేషణమ్ దప్పైన్దార్థమెనితార్ (అమ్మతిళాది). ౪.

ఆ-ఆ-వి ॥ “భోగ్యభూతనానవనైయాశ్రయిక్కై ఉజ్జళుక్కు ఔషధమ్మోలే విరసమాయరున్దతో ఎన్ఱు మభిప్రాయ తై వివక్షితరు
లిచ్చెయ్కితార్ (ఇవేప్పజ్జుడినీరైయిత్తాది). ఎన్ఱమామ్.

తాత్పర్యము.—ఓ! భక్తులారా! మీరు సుందరనయనములను ఆత్మగుణములనుగల నప్పిన్నపిరాట్టిని పురుషకారముగాఁజేసికొని
జగముభోగ్యుడైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించుడి. మీకు, గొప్ప ప్రాకారములుగల తిరుక్కుణ్ణపురమం దాశ్రితరక్షణార్థముగవచ్చి వేంచేసి
యన్నవాఁడు తప్పక రక్షింపఁడును. ౪.

మూ.—శరణమాకున్దనతాళడైన్దార్క్కెల్లామ్ | మరణమానాల్ వైకున్దజ్జొడుక్కుమ్మిరాన్ |

అరణమైన్దమతిళో శూన్య్ తిరుక్కుణ్ణపుర | త్తరణియాళన్, తనతన్పర్క్కన్బాకుమ్ ॥ ౫॥

ఆ.— (శరణమాకుమ్) ఇప్పడిభక్తియొగత్తాలే యవనైయాశ్రయిక్కు తుమరన్ఱియే తన్ఱిరువడికలైయేయుపాయమాక ప్పూర్ణ
నార్క్కు ఒరువడియొన్ఱియే యెల్లాప్పడియాలమ్ రక్షకనాయ్, అప్పోతే యవర్కలైయప్పొక్కతియైవిడువిత్తు త్తిరునాటిలే కొణ్ణాపోయ్
దివ్యప్రకృతికళాక్కి అవర్కళాడే సంశ్లేషితల్లతుధరిక్కుమాట్టాతిరుక్కుచ్చెయ్తే, అవర్కళుక్కుప్పొక్కతిసమ్మన్దమనాదివాసనైయాలే
సవ్యామాయరుక్కైయాలే, క్లప్తకాలత్తిలే యప్పొక్కతితానేవిట్టాల్ తిరునాట్కొడుత్తరుళి, పిన్నైయమవర్కళోపక్కులుశ్శన్నేహ
త్తినాలే తానొన్ఱుమశెయ్యాతానాయ్, ఇవర్కళుక్కుత్తెచ్చెయ్వే నెన్ఱిరుక్కుమెనితార్. ౫.

అన్వ.—తనతాళడైన్దార్క్కెల్లామ్ శరణమాకుమ్ మరణమానాల్ (౩) వైకున్దమ్ కొడుక్కుమ్ పిరాన్ (౬) అరణమైన్ద మతిళో
శూన్య్ తిరుక్కుణ్ణపురమ్ (౯) తరణియాళన్ తనతన్పర్క్కన్ అన్బాకుమ్ (౧౨).

పన్నీ.—అనన్దరమ్, ఆశ్రితర్క్కుపరమపదప్రదనానవన్, స్వవిషయత్తిల్ కైజ్జర్యాభినివిష్టరానార్క్కు, ఆభినివేశన్దా నొరువడి
వుకాణ్ణాప్పోలేయామెనితార్.

తన్ఱిరువడికలైక్కుట్టత్తు ప్రపత్తిపణ్ణిన సర్వాధికారికళుక్కుమ్, తానేయుపాయభూతనాయ్కొణ్ణు, అవర్కళుక్కుడైయమియమాణ
దలైయిల్, (౩) అపునరావృత్తిలక్షణమానదేశతై, కొణ్ణుడుక్కుమ్, మహోపకారకనాయ్, (౬) తేమదక్కురమామ్మడి శమైన్ద, మతిళో
శూన్య్, తిరుక్కుణ్ణపురత్తిలే, (౯) భూమియైరక్షిక్కైక్కుకాకవన్దనిట్టిఱవన్, తన్ఱిరువడికళిల్ ప్రాపణ్యముడైయార్క్కు, ప్రాపణ్యన్దా
నెరువడివుకాణ్ణాప్పోలేయామ్. (౧౨) శరణమాకుమ్ తనతాళెన్ఱు-ఉపాయమానతిరువడికలైన్ఱుమామ్, తరణియాళన్ఱు - శ్రీభూమిప్పిరాట్టి
క్కువల్లభనైన్ఱుమామ్. ౫.

అర్థము.—తనశ్రీపాదములను (ఉపాయమనితలంచి) పొందినవారందఱికిని రక్షకుఁడును, మృతిపొందినయెడల (౩) మోక్షమును
ఇచ్చువాఁడును ఉపకారకుఁడును (౬) రక్షణార్థమెనిర్పఁబడిన ప్రాకారములచేఁజట్టబడిన తిరుక్కుణ్ణపురమందు (౯) సంసారులను
రక్షించుటకైవేంచేయున్న వాఁడునైన శ్రీయః తి తనయందుఁ బ్రీతికలవారి విషయమై ప్రీతికలవాఁడును. (౧౨) ౫

తిరువాయ్ మొట్టి.—క - ప - ౧౦ - తి - మాత్ర స్వస్తి - ౫ - పా - శరణమాకుమ్ వ్యాఖ్యానస్థల్. ౨౫౧

ఈ. — అష్టామ్నాస్టు. ఇప్పడిధక్తియోగత్రా లాశ్రయిక్కక్షమరస్తిక్కే తస్తిరువడికళైయే యుపాయమాక
ప్పన్ద్రినార్తిటత్తవళశైయ్తరుళుమ్మడియై యరుళిచ్చెయ్కిఱార్.

(శరణమానుస్ తనతాళదైన్దార్ కెల్లామ్) జన్మపుత్రజ్ఞానజ్ఞాల్ కుజైయనిన్టారేయాకిలుమ్, తన్మిరువడిక
తైయే యుపాయమాకప్పత్తీనార్ కెల్లామ్. రక్షకనామ్. కీర్తిమూన్టుపాట్టలుమ్ శొన్నభక్తియోగ మధికృతాధి
కారమ్, ఇతిల్ శొల్లుకిట ప్రపత్తిసర్వాధికార మెన్నిటతు; “సమోహంసర్వభూతేషు” ఎన్నక్కడవళితే. భగవద్విష
యన్దాన్ స్పర్శవేధియాయరుక్కుమితే; కైశికత్తిల్ భగవత్సమ్మనధముడై యానెరు చణ్డాలనొట్టై సమ్భవణమ్
బ్రాహ్మణనుడై య వాచారవైకల్యత్తుక్కు పరిహారమాయిత్రు; అవిడి త్తిలెల్లామ్ శొల్లుకిటవర్థమితు వేయాయిత్రు.
(మరణమానాల్ వై కున్దమ్ కొడుక్కుమ్ పిరాన్) ఇవన్ తన్బక్కలిలే భరన్యాసమ్బన్జినవన్టుడన్జి ఇవనై యొట్టియ
త్తనక్కుచ్చెల్లామై యున్డాయరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, ఇవనుడై యరుచియైయనువ ర్తిత్తు శరీరవిశ్లేష త్తళవు మవసర
ప్రతీక్షనాయ్ నిన్టు, పిన్నైయతున్డానాల్ పరమపద తైక్కొడుక్కుముపకారకన్. తన్మిరువడికతైప్పత్తీనవన్టే తానిరు
క్కిటవిడ త్తిలే ఇవనైక్కొడుపోయ్ చేరవైత్తుక్కొళ్ళవేణ్ణి యరుక్కుచ్చెయ్ తేయుమ్, నడువివనిరుక్కుమ్ నాలునాళు
మవనుక్కు ౨ * ఒరుపకలామిరమ్మాళియా యరుక్కైయాలే (మరణమానాల్) ఎన్నిటతు. “మరణమానాల్”
ఎన్నిటతు - తనక్కశక్తియిల్లై, ఇవనుక్కుకర్తవ్యమిల్లై, ఇవన్రుచియైక్కటాక్షిత్తు నిట్కిటవిత్రనై. ఇప్పట్టిల్
“మరణమానాల్” ఎన్టైక్కొణ్ణిణ్ణిక్కిన్ చొన్ననిరూపణమెల్లామ్. (అరణమెన్ట) “నిత్యసూరికళ్ పరియవిరుక్కిట

జీ-ఆ॥ అష్టామ్బుట్ట (శరణమానుమిత్యాది). “వైకుంఠం కొడుక్కుఁ పిరాణ్” ఎన్నుమళవుఁ కటాక్షీత్రవతారితై (ఇష్టాది యిత్యాది).

“ఎల్లామ్ ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (జన్మపత్రేత్వాది). ఇత్రాలఁఫలితమ్ (కీర్తిమాన్యుపాట్టాలుమిత్వాది). ముతత్వాట్టు ఇత్తిరునాయ్
 “మొట్టిక్కాక సజ్గిహమాకైయారే అత్తెవిట్టు మద్రై మాన్యుపాట్టాలుమ్ శొన్నభక్తియోగమెన్డువడి. ఇతు సర్వాధికారమాకైక్కుపప
 త్తియరుచిచ్చెయ్కితార్ (సమాహమిత్వాది). “సమాహంసర్వభూతేషుసమేద్వేష్యస్థినప్రియః । యేభజన్తితుమాం భక్త్యామయితేకేషు
 చాప్యహమ్” ఇతి గీతాయాంసవమే. ఇన్దుప్రవత్తిక్కు విషయభూతనానవీశ్వరక్ తారతమ్యమ్పారాతేవిషయారికు మెన్దెయారే
 ప్రవత్తియుమ్ సర్వాధికారమెన్దు ఇవాన్క్యత్తుక్కుభావమ్. ఆశుద్ధరుమ్ భగవద్విషయత్తుక్కుధికారికళోవెన్న (భగవద్విషయదానిత్వాది).
 ఆతావతు - ఆశుద్ధరైయుమ్ శుద్ధరాక్కుమెన్డువడి. అప్పడిభగవద్విషయన్దాక్ స్మర్మనేధిపాలే ఆశుద్ధరైయుమ్ శుద్ధరాక్కిన్ విడముట్టో
 వన్న ; నాత్తో స్వసమ్బద్ధికలైయేన్దిక్కి, తత్సిమ్బద్ధ సమ్బద్ధికలైయుమ్ శుద్ధరాక్కుమెన్దితార్ (కైశికత్తిలిత్వాది). “ఆనాల్”
 ఎన్దుయదిశబ్దార్థమ్ (ఇవక్ తన్నక్కలిలేయిత్వాది). ఆతు - శరీరవిశ్లేషమ్. ఇతుతన్నైష్టమృతకాట్టుకితార్ (తన్త్రివడికలైయి
 త్వాది). ఇవనుడైయ రుచియా లేనడువిరుక్కుమ్ నాలునాళుమ్ ఎన్దుమాట్టువతు. ఒరువకలాయిరమూట్టియాయరుక్కిఆతు ఆశక్తియారేయా
 నాలోవెన్న (మరణమానాల్గెంతిత్వాది). ప్రవేశత్తిటొచ్చన్న నిరూపణత్తుక్కుల్లామ్ శబ్దనిర్వాహమితువెన్దితార్ (ఇష్టావృత్తిత్వాది). కీర్త్
 చొచ్చన్న - ప్రవేశత్తిలేళ్ళొన్న. పవప్రయోగత్తుక్కుభావమ్ (నిత్యసూరికళిత్వాది). అరణమామ్మడిశమైన - రక్షకమామ్మడిశమైనవెన్దు

అ-ఆ-వి || తరతమవిభాగమ్ పారాతే విషయాకరిక్కు-మిలిన్తైయైయరుళిచ్చయ్కితార్ (భగవద్విషయస్థానిత్యాది). తన్నైయా శ్రయిత్తారుడైయ దోషజ్జైపొప్పక్కు-కైయన్తిక్కే, అవరకళుమ్తజ్జైప్పర్మినారుడైయ దోషజ్జైత్తజ్జళుడైయ దర్శనప్పర్మనాదికళారే పోగున్మడియాయ్మిరు విషయాకరిప్పత్తెన్దు ఇవ్వాక్యత్తుక్కు-త్తాత్పర్మమ్. ఇప్పర్మత్తై ఉదాహరణమ్ భేనదర్శిప్పిక్కే-తార్ (కై శిక త్తిలిత్యాది).

౨౫౨ తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మాలై నణ్ణి - ౬ - పా - అన్ననాకుమ్ వ్యాఖ్యానం.

ఈ.-నిక్కేనిన్టా, ఎవరుకిఱతో? ఎవ్వడ వేడ్డాతిరుక్కై. (తరణియాళ) భూమిక్కు నిర్వాహక. సంసారికభక్తు రక్షకనైన. (తనతప్పర్కగ్నాకుమే) తనకున్న హికళానార్పక్క అతిప్రవణనామ్. (అన్నాకుమ్) ౧. "అన్నుడై యన్" ఎన్నుపిరిక్క వైన్డాతపడి అన్ను తానురువడివు కొడ్డాప్పోలేయిరుక్కై.

౫.

జీ-అ॥ శబ్దార్థము. తిరుక్కణ్ణపుర త్తిరే యిరుక్కిఱతరణి మూళ నెవ్వ పడి. "అన్నాకుమ్" ఎన్టాల్-అతిప్రవణ నెవ్వతో బుమో వెన్న (అన్నుడై య నెన్టిత్యాది). అరణమైవ వేన్టతోడక్కి, తరణియాళ నాన - పిరాన్ - తనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్ - శరణమాకుమ్ - తనతప్పర్కగ్నాకుమ్ - మరణమానాల్ వైకున్దమ్ కొడుక్కు మెన్వయమ్.

౫.

ప్ర.తి.-అత్తామ్బట్టు (శరణమాకుమిత్యాది) (తనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్) భగవద్దీతాయాంపవమే, "సమోహం సర్వభూతేషు సమే ద్వేష్యోప్సిన్ప్రియః | యేభజన్తితుమాంభక్త్యామయి తే తేషుచాప్యనామ్ || ౨౯ ||"

౫.

తాత్పర్యము.-తనశ్రీపాదముల నే యుపాయముగా నాశ్రయించినప్రపన్నులకు ఆశరీరావసాసమందే మోక్షమిచ్చువాడై తిరుక్కణ్ణ పురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి తనభక్తులను మిక్కిలి ప్రీతితోరక్షించును.

౫.

మూ.-అన్ననాకున్దనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్ | శెమ్మైనాక త్తవుణనుడల్ కీడ్డవన్ |

నన్నెనేయ్దమతిళ్ శూడ్ర్ తిరుక్కణ్ణపుర | త్తప్పన్, నాళున్దన మెయ్యర్ క్కు మెయ్యనే ||

౬॥

ఆ.- (అన్ననాకుమ్) ఇప్పడితన్దిరువడికళిరే యనన్యప్రయోజనమానన్నేహ తైయుడైయరానవర్కళ్ పక్కల్ తాను మెన్ట మనన్యప్ర యోజనమాన న్నేహ తైయుడైయనాయ్, స్వానుభవవిరోధికతైయుమ్ తానే హిక్కు మెన్టితార్.

౬.

అన్య.- తనతాళడైవార్ క్కెల్లామ్ అన్ననాకుమ్ శెమ్ (౩) పాన్ ఆత్తు అవుణ్ (౬) ఉడల్ కీడ్డవన్ సన్ పాన్ (౯) వీయ్ద మతిళ్ శూడ్ర్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు (౧౨) అన్బన్ తనమెయ్యర్ క్కు నాళుమ్ (౧౫) మెయ్యన్. (౧౬)

పన్నీ.- అనన్దమ్, ప్రహ్లాదనుడైయ స్వానుభవవిరోధియాన హిరణ్యనైష్ఠిశ్చంద్రవన్, తప్పక్కల్ పారమార్థికప్రేమముడైయార్ క్కు పరమార్థభూతనామెన్టితార్.

తన్ తిరువడికళై ఆశ్రయిత్తార్ క్కెల్లామ్, నిరవధికవాత్సల్యయుక్తనాయ్, శివన్ద, (౩) పాన్బోలేయిరుక్కిఱ, వడివై యుడైయనాన, హిరణ్యాసుతనుడైయ, (౬) శరీరత్తై, అనాయాసనకిట్టిత్తవనాయ్, అప్పడియా శ్రితవిరోధికతైప్పొక్కి ఆడిమైకొళ్ళుక్కాక న్ననానపాన్నా లే, (౯) శమైయప్పట్ట, మతిళ్ శూడ్ర్ న్ద, తిరుక్కణ్ణపుర త్తిరే, (౧౨) విరుమ్మిన్దక్కిమువన్, తప్పక్కల్ పారమార్థిక ప్రయోజన బుద్ధి యుడైయార్ క్కు, ఎన్టమొక్క, (౧౫) తానుమవర్కళ్ పక్కలిరేపారమార్థిక ప్రయోజనబుద్ధియుడైయనా యిరుక్కుమ్. (౧౬)

అర్థము.- తనశ్రీపాదములను (ఉపాయముగా) పొందినవారందఱివీషయమై ప్రీతిచేయువాఁడును ఎట్టిని (౩) బంగారమువలె నున్న శరీరముగల హిరణ్యాసురునియొక్క (౬) శరీరమును చీల్చినవాఁడును మంచిబంగారముచే (౯) నిర్మింపఁబడిన ప్రాకారములచే ట్టఁబడిన తిరుక్కణ్ణపురమందు (౧౨) ఆదరముతో వేంచేసియున్న వాఁడునైన శ్రియఃపతి తనయందు పారమార్థికబుద్ధిగలవారికి (అనన్య ప్రయోజనము) ప్రతిదినమును (౧౫) పరమార్థబుద్ధిగలవాఁడైయుండును. (౧౬)

ఈ.- అత్తామ్బట్టు. తన్నె యాశ్రయిప్పారుడైయ ప్రతిబద్ధకన్తైప్పొక్కి అవర్కభక్తు మిక్కుమ్ స్నేహి యామెన్టితార్.

జీ-అ॥ అత్తామ్బట్టు (అన్ననాకు మిత్యాది). "శెమ్మైనాక త్తవుణనుడల్ కీడ్డవన్- తనమెయ్యర్ క్కు మెయ్యనే" ఎన్నుక్కిఱ్ఱా ట్టిత్తనతారికై (తన్నె యిత్యాది).

(౬౪) తిరువాయ్మొళి.—౯ - ప-౧౦- తి- మాలై నణ్ణి-౭-పా-మెయ్యనాకుమ్ వ్యాఖ్యానజ్యో. ౨౫౩

ఈ.—(అన్బనిత్యాది) తన్బిరువడికలై యే యుచాయమాకప్పల్ శ్రీనార్ కు, ౧. “శరణాగతవత్సలః” ఎన్నిజపడియే అవర్ కళిదోషమ్ తోల్ గ్రాతపడి వ్యాముగ్ధనాయరుక్కుమ్; ౨. “దోషోద్యపితస్యస్యాత్.” ఇవర్ కళుడై యవిరోధి శేయవ తెన్నెన్నిల్; (ప్రహ్లాదనుడై య విరోధిపట్టతుపడుమ్, హిరణ్యనాటిటవసురనుడై య శరీర తైయనాయా సేనక్కిరి త్తవణ. (నన్బెనేయన్దమతిల్) నన్బెహన్నా లే శేయ్యప్పట్టమతిల్. న్నృహణీయమానమతిల్ శేన్. (తిరుక్కణ్ణపుర త్తన్బణ)

“అశ్రితరక్షణతుక్కు ప్పాణ్ణానదేశమ్” ఎన్బువిరుప్పివ రిక్కిణవూర్. (నాళుమేతన మెయ్యర్ కు మెయ్యనే) తన్బక్కలనన్బప్రయోజనరాయరుప్పార్ కు, తానుమవర్ కళి పక్కల్ ఎన్బు మొక్కవనన్బప్రయోజననాయరు క్కుమ్. తన్బక్కల్ ౨ * మిత్రభావముడై యార్ కు ౨. “నత్యజేయమ్” ఎన్బిరుక్కుమవణ. ౬.

జీ-అ॥ అప్పడివ్యాముగ్ధనోశెన్న (దోషోద్యపిత్యాది). “విదితస్సహిధర్మజ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః । తేనమైత్రీభవతుతే యదితేపితుమి చ్చసి” ఇతిసుద్దరకాణ్డే రాణణం ప్రతీసీతా. “మిత్రభావేన” ఇత్యాది, “దోషోద్యపితస్యస్యాత్సతామేతదగర్హితమ్” ఇతియన్ద కాణ్డేరామః. తిరుక్కణ్ణపుర త్తన్బణ - తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే అన్బెయ్యుడైయవనెన్బ శబ్దార్థమ్. తనమెయ్యర్ కు నాళుమ్ మెయ్యనెన్బపడి. “మెయ్” ఎన్బ - అనన్బప్రయోజనతైయాక పుళిచ్చెయ్తు, మిత్రభావమాకవర్ధానర్థమ్ (తన్బక్కలిత్యాది). అతావతు - మిత్రభావ మొట్టియమెయ్తుకూడామెయారే, మెయ్యెన్బ - మిత్రభావతై చొల్లుకిటతెన్బపడి. శేమ్మెనాకతెన్బ తుదగ్గి తిరుక్కణ్ణపుర త్తన్బనానవణ - తనతాళడైదార్ కెల్లామ్ - అన్బనాకుమ్ - తనమెయ్యర్ కు - నాళుమ్ - మెయ్యనామెన్బవయమ్. ౬.

ప్ర-తి.— అతామ్బట్టు (అన్బనాకుమిత్యాది). సుద్దరకాణ్డే [౨౧] రాణణం ప్రతీసీతా, “విదితస్సహిధర్మజ్ఞశ్శరణాగతవత్సలః । తేన మైత్రీభవతుతేయదితేపితుమిచ్చసి ॥౨౦౪॥.” — యన్దకాణ్డే [౧౫] “మిత్రభావేన సంప్రాప్తం నత్యజేయం కథంనాదోషోద్యపితస్యస్యాత్సతామేతదగర్హితమ్ ॥౩॥” ౬.

తాత్పర్యము.—అశ్రితవ్యామోహముగలవాడై అశ్రితవిరోధియైన హిరణ్యనురునిసంహరించి తిరుక్కణ్ణపురమందుజేంచేసియున్న శ్రియఃపతి అనన్బప్రయోజనులై తన నాశ్రయించిన వారిని ననన్బ ప్రయోజనముగారక్షించును. ౬.

మూ.—మెయ్యనాకుమ్ విరుప్పిత్తోమివార్ కెల్లామ్ । పాయ్యనాకుమ్ పుళుమేత్తోమివార్ కెల్లామ్ ।

శేయ్యిల్ వాలై యుకళున్దిరుక్కణ్ణపుర । తైయన్, ఆకతణైప్పార్ కట్టణియనే ॥ ౭॥

ఆ.—(మెయ్యనాకుమ్) ఇప్పడియనన్బ ప్రయోజనమాకత్తోమివార్ కెల్లామ్ తన్నెయ్యుళుపడియే కాట్టిక్కొడుక్కుమ్, అనన్బ ప్రయోజనమాక త్తోమివార్ కెల్లామ్ తన్నెయ్యుళుపడికాట్టాణ్. అనన్బప్రయోజనమాక వోరణ్ణలిమాత్రతైప్పణ్ణి అవనిప్పడినులభ నామో పన్నిల్; తా సేప్రాప్యణ్ ఎన్బిరుప్పార్ కు అవణ్ సులభనామ్, ఇవిడత్తిలారు సన్దేహమిలై ఎన్బిటార్. ౭.

అన్బ.—విరుప్పిత్తోమివార్ కెల్లామ్ మెయ్యనాకుమ్ పుళుమేత్తోమివార్ కెల్లామ్ (౩) పాయ్యనాకుమ్ శేయ్యిల్ వాలై (౬) ఉకళుమ్ తిరుక్కణ్ణపురత్తు నియణ్ (౯) ఆకతణైప్పార్ కట్టు అణియనే. (౧౧)

పన్నె.—అనన్బరమ్, “నన్బప్రయోజనర్ కు సులభనాయ్ కొణ్డె ప్రయోజనాన్దరపర్ కు అన్బోప్రయోజనజ్జళై కొణ్డెతుత్తు అకలనియ్ మొటార్.”

తన్బక్కలిలే ప్రయోజనబుద్ధిపణ్ణివిరుప్పియ శ్రయిప్పార్ కెల్లామ్, తన్నుడైయ పారమార్థికమానప్రాప్యాకార తైయడైయనాయ్ కొణ్డె ప్రకాశియానియ్ మొటార్; పుళుమేళిలప్రయోజనజ్జళైకణ్ణిత్తుతదర్థమాక వాశ్రయిప్పార్ కు, (౩) అన్బప్రయోజనత్రళైక్కొణ్డెతుత్తు తన్నెయ్యుళుమొటార్, తన్నిలమానశేయ్యిల్, వాలైయనతు, (౬) ఉకళానిట్టిట, తిరుక్కణ్ణపుర త్తిలే, ఉభయసాధారణమాక

నిరుపాధికబద్ధవాయిరుక్మి-అవణ్, (౯) తద్దళక వాయిలే తన్నై ప్రావ్యమాక స్వీకరిప్పార్కు, సాధారణబద్ధవాయిరుక్మి చెప్పయేలే అసాధారణసులభ నామ్. (౧౧)

2.

అర్థము. — ఆశపడి (అనన్యప్రయోజనములై) అశ్రయించువారందరికియు భార్యముగా నేవసాదించును; ప్రయోజనా న్తరములను దేశించి యాశ్రయించువారందరికిని (3) అసత్యుడగును (తనస్వరూపమును ప్రకాశింపజేయడు). పాలములందును త్వములు (౬) ఎగులు చున్న తిరుక్కణ్ణ పురమందు వేంచేసియున్న పరమబంధువైన శ్రియఃపతి (౯) హృదయమందు గొఱిలించునావారికి (ధ్యానించువారికి) సులభుడైయుండును.

ఈ. — ఏటొమ్మట్టు అనన్యప్రయోజనార్కు సులభనాయ్ ప్రయోజనా న్తరపరర్క త్తైక్కొడుత్తుత్తానకల నిఱ్ఱుమెనిఱార్.

(మెయ్యనాకుమ్ విరుమ్మిత్తొమ్మవార్ క్కెల్లామ్) అనన్యప్రయోజనరాయిరుప్పార్ క్కు అవర్కళారేనుమాకిలుమ వేషితైముడియనడత్తుమ్; పుఱప్పే ప్రయోజనజ్జలై ప్పల్ల వాశ్రయిప్పార్ క్కు బద్ధకమానవస్పరుషార్థజలై యాదరిత్తుక్కొడుత్తానాయ్ తన్నైక్కొణ్ణకలుమ్. ౧ “కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః” ఎన్నిరుప్పార్ క్కు మెయ్యనాయిరుక్కుమ్; పడైత్తుడై వేణ్ణివద్దదుర్యోధననుక్కు నారాయణగోపాలర్కలై యడైయక్కొడుత్తానాయ్, తాపాణ్ణవర్ కళుక్కాక నిన్దు, అత్తలై యెయ్యియచ్చెయ్ కై యాలేపాయ్యనాకుమ్. (శైయ్యలిత్యాది) శైయ్కళిలేమత్వమానతు ఉకళిత్తువ ర్రి యానిఱ్ఱి-అతిరుక్కుణ్ణపుర త్తిలేనిఱ్ఱి-అపరమబద్ధు. తిర్యక్కుక్కళుమ్కళిత్తువ ర్రిక్కుమ్మడియాన భోగ్యై యెయ్యడై యదేశమెన్నై. తన్నై హృదయ త్తిలేవైప్పార్ క్కు క్కై యాళాయిరుక్కుమ్ - అనన్యప్రయోజనార్ క్కు - ౨ “కిచ్చురొసము పసిత్తా” ఎన్నిరుక్కుమ్.

2.

జీ-అ ॥ ఏటొమ్మట్టు (మెయ్యనాకుమిత్యాది). పూర్వార్థ తైక్కటాక్షి తవతారికై (అనన్యేత్యాది).

“ఎల్లామ్” ఎన్దైత్తప్పల్ల (అవర్కళారేనుమాకిలుమెన్దతు). ఆరేనుమాకిలు మెన్దతు - ఎత్తనై యెనుమ్ నిహినజన్మాకళే యాకిలు మెన్దపడి. ముడియనడత్తుకైయావతు - ప్రాప్తివగ్యస్తమాకనడత్తుకై. అనుభవకైబ్బుర్యజ్జలైక్కొడామెడైప్పల్ల (తన్నైక్కొణ్ణకలుమ్) ఎన్నిఱార్. ఇప్పడియెక్కేక్కొమ్మెన్న (కృష్ణాశ్రయా ఇత్యాది). “కృష్ణాశ్రయాః కృష్ణబలాః కృష్ణనాథాశ్చపాణ్ణవాః” ఇత్యాదిమహాభారతే. ఇతుశొన్నతుక్కుభావమ్ (తిర్యక్కుక్కళుమిత్యాది), “అక త్తైప్పార్ క్కు” ఇత్యాదికర్థమ్ (తన్నైయిత్యాది). వివరణమ్ (అనన్యేత్యాది). “ఇమాస్తమునిశార్దులకిచ్చురొసముపసిత్తా | ఆజ్ఞాపయయ భేష్టంవైశాసనం కరవావకిమ్” ఇతిబాలకాణ్డే విశ్వామిత్రం ప్రతిరాముః శైయ్యలెన్దుతోడక్కి, ఐయ్ - విరుమ్మిత్తొమ్మవార్ క్కెల్లామ్ - మెయ్యనాకుమ్ - పుఱప్పేటొమ్మవార్ క్కెల్లామ్ పాయ్యనా. కుమ్ - ఆక త్తైప్పార్ క్కుటణ్ణియనే యిత్యన్వయః.

2.

ప్ర-తి. — ఏటొమ్మట్టు (మెయ్యనాకుమ్) మహాభారతే [ద్రో-౧౮౩.], “కృష్ణాశ్రయాః” ఇత్యాదిక్కుడై త్తరార్థమ్, “కృష్ణజిరా యణంతేసాం జ్యోతిషమివచన్ద్రమాః” ౨౪. — (అక త్తైప్పార్ క్కుటణ్ణియనే) బాలకాణ్డే [౩౧.] విశ్వామిత్రం ప్రతిరాముః, “ఇమాస్తమునిశార్దుల కిచ్చురొసముపసిత్తా | ఆజ్ఞాపయయ భేష్టంవైశాసనంకరవావకిమ్” ౪.”

2.

తాత్పర్యము. — తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న శ్రియఃపతి, ధనాదిప్రయోజనాంతరములను దనయొద్దనవేషించిన వారికాధులములనిచ్చియు వారికిదుర్లభుడై, అనన్యప్రయోజనములై యాశ్రయించి ధ్యానించువారికిత్యన్వయములభుడై యుండును.

2.

మూ. — అణియనాకున్దనతాళడై న్దార్ క్కెల్లామ్ | పిణియుజ్జారాప్పిఱివెడుత్తాళుమ్ |
మణిపానేయ్ న్దమతిళి శూర్ తిరుక్కణ్ణపురమ్ | పణిమిన్, నాళుమ్ పర మేట్టితళపాతమే ||

౮ ||

తిరువాయ్మొళి.—౯-ప - ౧౦ - తి-మాలై నణ్ణి-౮-పా-అణియనాకుమ్ వ్యాఖ్యానజ్ఞో. ౨౫౫

ఆ.— (అణియన్) ఇప్పుడి తన్దిరువడికలైయే ప్రాప్యమెన్దైన్దార్ క్కల్లామ్ తన్దిరువడికలైయే దుఃఖహేతువాన సంసార తైయుమ్ పోక్కి, అవర్ కళుక్కు సులభనామ్; ఆతలాల్, శ్రీవైవర్ణ్య తిలైన్దరుళియిరుక్కుమాప్పోలే తిరుక్కణ్ణపుర తిలైన్దరుళియిరున్ద వెమ్మెరుమానై పెఱుక్కున్ద. ఆదన్దిరువడికలైయే యుపాయమాక ప్పర్ ముజ్జోళ్. ఇరుక్కూరు కాలనియమమిలై, వేణ్డినపోతాశ్రయిక్కు లామెన్దితార్.

అన్య.— తనతాళ్ అడైన్దార్ క్కల్లామ్ అణియనాకుమ్ (౩) పిణియుమ్ శారా పిఱవి (౬) కెడుత్తు ఆళుమ్ మణి (౯) పాణి వీయన్ద మణిళ్ళూర్ (౧౦) తిరుక్కణ్ణపురమ్ పరమేటితక పాతమ్ నాళుమ్ (౧౫) పణిమిన్ (౧౬)

సన్న.— అన్దరమ్, తన్దిరువడికలైయే ప్రాప్యమెన్దైన్దార్ క్కల్లామ్ అన్యన్దసులభ నాయ్క్కణ్ణ సంసారోచ్చేద తైప్పణ్ణమెన్దితార్. నిరతిశ యభోగ్యమానతిరువడికలై, క్కిట్టిన్దార్ క్కల్లామ్, తానత్తనానన్ద నాయ్క్కణ్ణభుజియానిఱుమ్, (౩) అత్తలే ప్రయోజనాన్దర రూపమానవ్యాధియానదై, కల్లియానిఱుమ్, అతుక్కు హేతువానజన్ద సంసర్దమ్, (౬) పిఱవాతపడికల్లిత్తు, అడిమైకోళ్ళానిఱుమ్, ఆతలాల్ మణియుమ్, (౯) పాన్దుమ్, శేర్న్ద, మణిళ్ళూర్న్ద, (౧౦) తిరుక్కణ్ణపుర తిలై, పరమపద తిలైయిరుక్కుమాప్పోలే సన్నిహిత నానన్దరు వడికలై, నిరన్దరమాక, (౧౫) వణ్ణిఅనుభవిక్కుమ్మడిపారుజ్జోళ్. (౧౬) కణ్ణపురమెన్ద-ఏమోమ్ వేర్ ముయై యెళ్ళిక్కిడక్కిఱు. ౮.

అర్థము.— తనశ్రీపాదములను పొందినవారందఱికిని సులభుడైయుండును, (౩) వ్యాధులును నశించును, జన్మమును (౬) పోగొట్టి పరిపాలించును, రత్నములచేతను (౯) బంగారములచేతను నిర్మింపబడిన ప్రాకారములచేఁబట్టబడిన (౧౦) తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసి యున్న శ్రీవైవర్ణ్యనాథునియొక్క శ్రీపాదములను ప్రతిదినమును (౧౫) ఆశ్రయించుడి. (౧౬)

ఈ.— ఎట్టామ్బట్టు, అననై యాశ్రయియుజ్జోళ్, ఉజ్జళుడై యదుఃఖ తైయుమ్ దుఃఖ హేతువాన సంసార తై యుమ్ పోక్కియరుళుమెన్దితార్.

(అణియనాకుమ్ తనతాళ్ అడైన్దార్ క్కల్లామ్) తన్దిరువడికలై యాశ్రయిత్తారై వరై యాతే అవర్ కళుక్కు సులభ నామ్. ఇన్ద్రాశ్రయి తతోరు తిర్యక్ క్కళుత్తిత్తు, 'కింకార్యంసీతయామమ' ఎవ్వారితే, (పిణియుమ్ శారా) ఉజ్జళుడై య నకలదుఃఖజ్జళుమ్ పోమ్. (పిఱవికెమ్ తాళుమ్) అన్దదుఃఖ హేతువానజన్ద తైప్పోక్కి అడిమైకోళ్ళుమ్. (మణిపానేయన్దమ తిళి షూర్ తిరుక్కణ్ణపురమ్) మణియూలుమ్ పొన్నాలుమ్ శెయ్ తమతిళాలేళూర్ పుట్టతిరుక్కణ్ణ పుర తిలైయెన్ద-సన్దమి యొక్కికోళ్ళువతు. (పరమేటితక పాతమ్ - పణిమిన్ నాళుమ్) పరమపద తిలైయిరుక్కుమ్మడియిన్ద్రుమ్ కుత్తె యా తపడియాముల్ ద్రిగ్గినిప్పతు. అన్దనిరువడికళి లేన్దరూపానురూపమానవృ త్తియైప్పణ్ణజోళ్. అజ్గు నిత్యసూరికళి పణియ విరుక్కుమ్ చనిజ్జేవన్దస్సిన్దు, నీజ్జళుమనన్దిరువడికళి లేపణియప్పారుజ్జోళ్.

శీ-అ॥ ఎట్టామ్బట్టు (అణియనిత్యాది). “పరమేటితక పాతమ్ - పణిమిన్ - పిణియుమ్ శారా పిఱవికెడుత్తాళుమ్” ఎన్దవర్ ధి క్కల్లామ్ తనతాళి కై (అన్దనైయిత్యాది). “పిఱవి” ఎన్దతైప్పర్ (సంసార తైయుమ్ సన్దతు “అడైన్దార్ క్కల్లామ్” ఎన్దతైప్పర్ (వరై యాతేయెన్దతు). అప్పుడిసులభనోకెన్ద (ఇన్ద్రాశ్రయి త్తిత్యాది). “త్యైయికిళ్ళిత్తనూ ఎన్నేరింకార్యంసీతయామమ | భరతేన మహాబాహులత్తజేన యవీయసా” ఇరియన్దకాణ్డే సుగ్రీవం ప్రతిరాము. వీయన్ద - కెయ్ త. “తిరుక్కణ్ణపుర తిలై - పరమేటి” ఎన్ద విశేషి త్తితుక్కు భావమ్ (పరమపద త్తిత్యాది). అన్దనిరువడికళిలే పణియవేణ్ణవానెన్దెన్ద (అజ్గు నిత్యసూరికళిత్యాది). అన్దిక్కి, (పరమపద తిలై) ఇత్తాదివాక్యతిలై, “తిరుక్కణ్ణపుర తిలై యిరుక్కుపక పరమేటి” ఎన్దర వానలిచ్చెయ్ తాగాయ్, పరమపద సన్నిధిరిజ్జువన్దిరుక్కితానెన్ద న్దాన్దరమాతల్. మణిపానేయన్దవెన్ద తుడగ్గి, తిరుక్కణ్ణపుర తిలై - పరమే టితక పాతమ్ - పణిమిన్ ; తనతాళ్ అడైన్దార్ క్కల్లామ్ - అణియనాకుమ్, నాళుమ్-పిణియుమ్ శారా, పిఱవికెడుత్తాళుమ్ ఇత్యన్దయా.

ప్రతి - పాతనాళుమ్ (అనియనామిత్యాది). యుద్ధ కాండే [౪౧] రావణస్యమకుటభక్త్యంతావపున రాగతిం సుగ్రీవంప్రతి రామః, త్వయికింజన్యమహస్త్వేకింకార్యం సీతయామమ ॥౪॥ భరతేనమహాబాహోలక్ష్మణేన యవీయసా । శత్రుఘ్నేనచశత్రుఘ్న స్యశరీరేణవాపునః ॥౫॥

కాత్వర్యము - రత్నములుచెక్కిన స్వర్ణములపాకారములచే సురక్షితమైన తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న పరమపద నాథుడైన శ్రీమహిమయొక్క శ్రీపాదములనాశ్రయించియెడల వాడే సకలదుఃఖములను వానికిఁగారణమైనసంసారమును బోగొట్టును. ౧.

మూ. - పాతనాళుమ్ పణియ త్తణియుమ్ పిణి । ఏతమ్ శారావెనక్కేలినియొక్కటై ।

వేతనావర్ విరుమ్బున్దిరుక్కణ్ణపుర । త్తాయానై, అడైన్దార్ కల్లలిల్లయే ॥

౯॥

ఆ. - (పాతనాళుమ్) ఇవ్వడియవన్దిరువడికలై యాశ్రయిక్కవే, భగవదనుభవవిరోధయాన ఉత్తరభూర్వాఘ్నశ్లొమ్ పోమ్, ఇతి లూరుసంశయమిల్లెయెట్టళొల్లి, ఆవన్దిరువడికలై యే ప్రాప్యమాకవుమ్ ప్రాపకమాకవుమ్ పల్లెప్పెల్ శ్రోక, ఎనక్కేలినియొక్కటైయొట్టు? ఎవ్వొట్టు స్వలాభతైచ్చొట్టుకొటార్.

౯.

అన్వ. - పాతమ్ నాళుమ్ పణియ (౩) పిణి తణియుమ్ ఏతమ్ (౬) శారా ఇని ఎనక్క (౯) ఎక్కటై వేతనావర్ విరుమ్బుమ్ (౧౨) తిరుక్కణ్ణపురత్తు అతియానై అడైన్దార్ కు (౧౫) అల్లల్ ఇల్లయే. (౧౭)

పన్నీ. - అనన్దరమ్, నానవనైప్రాపిత్తు ఎక సకలదుఃఖములను తీరప్పెల్ శ్రోక, కారణభూతనానవనైక్కిట్టిన్దార్ కుదుఃఖముల్లో? వెన్గొటార్.

అవన్దిరువడికలై, నాడోటుమ్, అనుభవిక్కి, (౩) మున్నున్దానదుఃఖములై పోమ్, మేలు మెరుదుఃఖములై, (౬) వారాతు కళ్, ఆకలాల్, ఎనక్క, (౯) ఎన్నకుటైయొట్టు? వేదోచ్చరణతై నాక్కుక్కునిరూపకమాక వుడైయవర్ కళ్, ౧, "వేదవేద్యో" ఎవ్వ వర్తిక్కియాలే విరుమ్బుమ్బడియాన, (౧౨) తిరుక్కణ్ణపుర త్తలై, వేదైకసమధిగమ్య నానవరమకారణభూతనై, ప్రాపితార్ కు, (౧౫) దుఃఖమ్, ఇల్లయకాతే, (౧౭) "పిణి, ఏతమ్" ఎవ్వ - పూర్వాఘ్నోత్తరాఘ్నశ్లొమ్ పోమ్.

౯.

అర్థము. - (వాని) శ్రీపాదములను ప్రతిదినమును ఆశ్రయించగల(౩) (అనాదియైన) పాపములునశించును; ఉత్తరాఘములు (౬) చేరవు; ఇంకమీద నాకు (౯) ఏమిఁకొరకలదు? వేదములను నాతికయందుఁగలవ్రేష్టవులు ఆశపడుచున్న (౧౨) తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న జగత్కారణుడైన శ్రీమహిమిని ఆశ్రయించినవారికి (౧౫) దుఃఖము లేదు (౧౭).

౯.

ఈ - ఒన్బతామ్బొట్టు. ఉపదేశనిరపేక్షమాక నాళమున్నమవనై యాశ్రయిత్తునుఘయాకప్పెల్ శ్రోనెన్బుప్రీత రాకొటార్.

(పాతనాళుమ్ పణియ త్తణియుమ్ పిణి) అవన్దిరువడికలై యాశ్రయిక్కవే, అనాదికాలార్జితమానపూర్వాఘమ్ నకిక్కుమ్. ఇనియతు శేయ్య, నిరోధియానపాపమ్ పోమ్మెన్దై. (ఏతమ్ శారా) ఉత్తరాఘమానతు శేషియాతు. (ఎనక్కేలినియొక్కటై) అవన్దిరువడికలై తేతలై శాయ్ క్క ఎక సకలదురితజ్జఘమ్ పోవతానసిన్బు, ఎనక్కోరుకుటై యొట్టు? (వేతనావ

జీ-ఆ॥ ఒన్బతామ్బొట్టు (పాతమిత్యాది). "ఎనక్కేలినియొక్కటై" ఎన్బ తైప్పల్లవవతారికై (ఉపదేశిత్యాది).

"పాతమ్ - పణియ - నాళుమ్ - పిణి - తణియుమ్" ఎన్బ వయత్తరమ్ (అవన్దిరువడికలై యిత్యాది). "నాళుమ్ పిణి" ఎన్బ - పూర్వాఘమ్. నాడోటుమున్దాన - అనాదికాలార్జితమాన పిణియొన్బవడి. పూర్వాఘనాశత్తుక్కు ఆశ్రయణమ్ సాధనమొనెన్న (ఇనియతి త్యాది). ఇనియతు - భోగరూపమ్, ఇనియతు శేయ్య - ఇనియ తైచ్చెయ్య వెన్బవడి. "నాళుమ్ - పిణి - తణియుమ్ - ఏతమ్ శారా"

ఈ - రిత్తాది) వేదార్థవిత్తుక్కల్ విరుమ్మివ ర్తిక్కిరితుక్కల్లుపుర త్తిలేసన్నిహితనానజగత్కారణభూతనై. వేతనావరే
 నిజతు-తిరుమ్మజ్జెయ్. థోర్ పోల్వారై. విరుమ్మకై యావతు - ౧ “ కల్లుపురమొట్టుడై యానుక్కడియెనురువర్కురి
 యేనూ ” ఎన్నై. ప్రమాణమ్ వేదమాయ్, ప్రమేయమ్ జగత్కారణమాయితే యిరుప్పతు. ౨ “ కారణంతు
 ధ్యేయః ” ఎన్నై, జగత్కారణవస్తువితేధ్యేయమ్. (అతియైనై యడైదార్క్కల్లలిల్లయై) తాయ్మడియిలేశాయ్నా
 ర్కుక్కేశమిల్లయెన్ను మిడమనిశ్చితమ్. ౯.

1-అ|| ఎన్నతుమ్మ - 3|| తదధిగమ ఉత్తరపూర్వపురార్థేవనినాశౌతద్యవదేశాత్ ” ఎన్నిటనూత్రార్థమైర్దుళిచ్చెయ్. ఎనక్కేల్-
 ఎనక్కేల్-నాడి ఏల్-అవ్యయమ్. వేదతైనావిలేయడైయవలెన్తు శబ్దార్థమాయ్, వేదార్థవిత్తుక్కల్లైలక్షిక్కిరితు. వేదార్థవిత్తుక్క-శావారా
 చన్న (వేతనావరేనిజతిత్తాది). తిరుమ్మొట్టి ఎట్టామ్మత్తు ఒప్పతాన్దిరుమ్మొట్టి మూన్తామ్మట్టు, “విడైయ్. న్నడై” ఇత్తాది. (కల్లుపురమొ
 ట్టుడై-నూ) ఇత్తాదిత్తు - స్వప్టార్థః, “వేతనావర్, అతియైనై” ఎన్టపదచ్చేర్ తిమ్మ ఫలితమ్ (ప్రమాణమిత్తాది) ఇక్కేకారణత్వమ్
 పోల్లువానెన్నెన్న (కారణనివృత్తాది). “కారణభూతనై యడైదార్క్కల్లలిల్లయై” ఎన్నిటపద ప్రయోగత్తుక్కుభావమాతల్, “ఇల్లయై”
 ఎన్నుచినిధానార్థమాతల్ (తాయ్మడియిలే యిత్తాది). పాతమ్ - పణియ-నాళుమ్మణ్డాన - పిణి - తణియుమ్, ఏతమ్ కారా, ఇని - ఎన్
 క్కేల్ - ఎక్కుత్తై; ఆకైయారే, వేతనావర్ తుడగ్గి, అల్లలిల్లై ఇత్యన్వయః. ౯.

1౪-తి. - ఒప్పతామ్మట్టు (పాతనాళుమిత్తాది). (అతియైనై) ఆధర్వశిఖాయమ్, “కారణంకారణానాం ధాతాధ్యాతా కారణ
 మిన్వయః.”
 మణిపాశమామునికల్ తిరువడిక శేశరణమ్.

కాశ్చర్యము. - ప్రతిదినమును తనప్రీతిపాదములనాశ్రయించిన వారందఱికిని, పూర్వోత్తరాధురూపములైన సకలపాపములను బోగొ
 న్న జగత్కారణుడైన శ్రియఃపతిని వేదార్థవిత్తుమైన ప్రమాతలు ఆదరముతోనివసించుచున్న తిరుక్కల్లుపురమందాశ్రయించి నేను
 బృతాంధుడనైతిని.

మూ. - ఇల్లయల్లలెనక్కేలనియెన్నుతై । అల్లిమాతరమరున్దిరుమార్ పినక ।
 కల్లిలేయ్దెన్దుమతిల్ శూన్ తిరుక్కల్లుపుర । జ్జొల్ల, నాళున్దుయర్ పాడుశారావే ॥ ౧౦॥

అ. - (ఇల్లయల్లల్) అపన్నిరువడికకై యాశ్రయిత్తు నిరస్తాఖిరుఖిఖానాకే, ఎనక్కినియెన్నుకుత్తెయ్. న్నడై, ప్రీత్యతిశయత్తాతే
 మిన్వయమ్ తిమ్మడైయలాభ తైచ్చొన్ది, “అవశేరతుకక” ఎన్టు విశ్వసిక్కుమాట్టిరాకిల్ తిరుక్కల్లుపురమెన్టు పోల్లుజ్జోళ్, పోల్లవేదిరు
 నాళుమ్ ముఖిజ్జోళ్ వారావెన్దితార్. ౧౦.

అన్వ. - అల్లి మాతర్ అమరుమ్ (౩) తిరుమార్ పినక కల్లిలేయ్దెన్దు మతిల్ శూన్ (౬) తిరుక్కల్లుపురమ్ పోల్ల నాళుమ్ (౯)
 పాడు శారా (౧౦) ఎనక్కు అల్లల్ ఇల్లై (౧౫) ఇని ఎక్కుత్తై (౧౭).

పన్న. - అనస్తరమ్, శ్రియఃపతియాన సర్వేశ్వరమైయతిరుక్కల్లుపుర తైచ్చొన్న వశవిలే దుఃఖిజ్జోళ్ వారాతడయిరున్దతు, ఎన
 క్కునియెన్నుకుత్తెయ్. న్నడై.

తానురేపూవైయిరుప్పివమాకవుడైయకాయ్, ౪* నారీతాము తిమ్మెయనలక్ష్మీ, నిత్యవాసమ్మణ్ణుకిఱ, (౩) తిరుమారై వయ్. న్నడైయవన
 తాయ్, కల్లాలేశేట్టిన్, మతిల్ శూన్ న్, (౬) తిరుక్కల్లుపుర తై, చొన్నవశవిలే, సర్వకాలముమ్, (౯) దుఃఖిజ్జోళ్ అరుమ్, వారాతనవా
 యిరున్దతు; (౧౦) ఎనక్కు, అనుభవాలాభదుఃఖిమ్, ఉన్డాకాతాయరున్దతు; (౧౫) ఇప్పడియానపిన్పు, ఎన్నుకుత్తెయ్. న్నడై (౧౭).
 అనుభవమందిచ్చిన్పు మిన్వో ఎన్టుకరుత్తు.

౨౫౦ తిరువాయ్ మొట్టి.—౯ - ప - ౧౦ - తి-మాలై పణ్ణి-౧౧ - పా - పాడుశారా వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

అర్థము.—కమలవాసినియైనపిరాట్టి నిత్యవాసముజేయుచున్న (౩) సుందరమైనపత్మస్థలముగలవాడు వేంచేసియున్నదియు రాళ్ళచేఁ గట్టబడిన ప్రాకారములచేఁబట్టబడినదియునైన (౬) తిరుక్కణ్ణపురమును అనుసంధించునట్లుండే ప్రతిదినమును (౯) దుఃఖములు ప్రక్కను నూడ చేరవు; (౧౨) నాకు దుఃఖము లేదు; (౧౫) ఇంకను ఏమికోపతకలదు? (౧౭). ౧౦.

ఈ.— పత్తామ్బాట్టు. ప్రీత్యతిశయత్తాశే స్వలాభత్తైచ్చొల్లి భక్తిప్రపత్యనుష్ఠానజ్ఞుకు తమరల్లాతార్ తిరుక్కణ్ణపురమెన్నికవు క్రియైచ్చొల్ల వే సమ స్తదుఃఖజ్ఞుమహోమెన్నితార్.

(ఇల్లైయల్లల్) సకలదుఃఖజ్ఞుమహోమ్. (ఎనక్కేలినియొక్కతై) ఇనియెనక్కేన్నకుత్తైయుణ్ణు? భగవదను భవ విరోధియాన దురితజ్ఞుమహోమహిన్యు, ఎనక్కనుభవత్తుక్కొరు దేశవిశేషమ్ తేడిప్పొక్కవేణ్డియరున్దల్తో? (అల్లియి త్యాది) పెరియపిరాట్టియార్ నిత్యవాసమృణ్ణుకితి తిరుమార్వైయుడై యవళ. ఆశ్రయణ త్తిట్కుత్తై పార్త్తు అవస నాదరియాతపడి ౧ “నకళ్ళిన్నాపరాధ్యతి” ఎన్నామరుకుక్కేయుణ్ణు. తిణ్ణితానమతిళై యుడైయ తిరుక్కణ్ణపుర త్తై వాయాళేళొల్ల. భక్తియిల్లిత్తై క్కు పరికగమిన్దియే ప్రపత్తిక్కు వ్యవసాయమిన్దిక్కే యిరుక్కుమవర్కళ్, “తిరు క్కణ్ణపురమ్” ఎన్దు వాయాళేళొల్లవే, సమ స్తదుఃఖజ్ఞుమహోమ్. ౧౦.

జీ-అ॥ పత్తామ్బాట్టు (ఇల్లైయల్లిత్యాది). “ఎనక్కేలిని యొక్కతై - తిరుక్కణ్ణపురజ్ఞొల్ల నాళుమతయర్ పాడుశారా” ఎన్దు వల్లైక్కటాక్షత్తవతారికై (ప్రీత్యతిశయత్తాశే యిత్యాది).

“ఇని” ఎన్దుతుక్కుభావమ్ (భగవదనుభవతేత్యాది). ఇప్పొత్తితుళొన్నతుక్కుభావమ్ (ఆశ్రయణ త్తిలిత్యాది). “కల్లిలేయ్ద” ఎన్దు యాశే (తిణ్ణితానమతిళై నతు). “ళొల్ల” ఎన్దుతుక్కు ఫలితమ్ (భక్తియిలిత్యాది) నాళుమ తయర్ - నాళే తొణుముణ్డైనతుయర్. పాడు శారా - అరుకిల్ కిటాతు. ఆడైవేఅన్వయమ్. ౧౦.

తాత్పర్యము.— శ్రీయశవతివిషయమైభక్తిప్రపత్తులు చేయుటకసమర్థులైనవారు పురుషకారభూతురాలైన కమలవాసినితోఁగూడ వాడు వేంచేసియున్న దృఢతరప్రాకారావృతమైన తిరుక్కణ్ణపురముయొక్క తిరునామముననుసంధించినయెడల వారికి సకలదుఃఖము లను నశించును. ౧౦.

మూ.—పాడుశారాదిన్దై పల్లెఱుఱవేణ్ణువీర్ | మాడనీడుకురుకూర్ చ్చుడకోపళొల్ |

పాడలొనతమిత్తొయిరత్తుళిప్పత్తుమ్ | పాడియాడిప్పణిమినవన్టాళోకళై యే॥

ఆహ్వాన్ తిరువడికళేశరణమ్.

౧౧॥

ఆ.—(పాడుశారా) సుఖరూపమాన పుష్పాయత్తాశే నిరస్తసమస్తప్రతిబంధకరాయొక్కొణ్డైమ్మెరుమానై ప్పెఱుఱవేణ్ణువీర్! తిరువాయ్ మొట్టియొప్పాడుజ్ఞోశ్శెన్నితార్. ౧౧.

తిరుక్కురుకైప్పిరాన్బిళ్ళాన్బిరువడికళేశరణమ్.

అన్వ.—విన్దై పాడుశారా పల్లెఱుఱవేణ్ణువీర్ (౩) మాడమ్ నీడు కురుకూర్ (౬) శడకోపళొల్ పాడలొన (౯) తమిత్తొ ఆయిరత్తుళో ఇప్పత్తుమ్ (౧౨) పాడి ఆడి యీ ఆవన్టాళోకళో (౧౫) పణిమిన్ (౧౬).

పన్నీ.—అనస్తరమ్, ఇత్తిరువాయ్ మొట్టిమక్కు ఫలమాకభగవదనుభవతై యరుళిచ్చెయ్కితార్.

సాంసారిక సకలదుఃఖజ్ఞుమహో, ఉడళో పరిసర త్రితేయన్దియే, సవాసనమాక పొప్పికవేణ్డియరున్దికోళాకిల్, (౩) మాడజ్ఞో, ఉయిర్ న్ద, తిరునకిరిక్కు నిర్వాహకరాన, (౬) ఆహ్వాన్, అరుళిచ్చెయ్తతాయ్, గానరూపమాన, (౯) ద్రామిడమాయిగుక్కిఱ, ఆయిరన్దిరువాయ్

తిరువాయ్మొళి - ౯ - ప - ౧౦ - తి - మా - నెన్జి-౧౧-పా-పాడుశారా వ్యాఖ్యానజ్ఞో.

౨౫౯

మొట్టమొదట, ఇప్పటికే (౧౨) ప్రీతియుక్తరాయ్ కొండ్లుపాడిపార్వతీ ససంభ్రమస్మృతమ్మణ్ణి, అన్యకులభవాన సర్వేశ్వరస్మిరువడి కలై, (౧౩) వణజ్జి అనుభవిక్కుప్పడిపారుజ్జోళ్, (౧౪) ఇతిరువాయ్ మొట్టిముఖతలై, భగవదనుభవమ్మణ్ణివే సమస్తదురితమును సవాస ననూకపోషి మెస్తుకరుత్తు. ఇతుకలిమి తమ్.

౧౧.

వాదికేసరి అహ్రియమళవాళిచ్చియర్ తిరువడికళేళరణమ్.

అర్థము—దుఃఖములు ప్రకృతచేరకుండునట్లు సమూలముగానశింపజేయఁదలంచితిరేసి, (౩) మేడలచే ఉన్నతమైన తిరునగరికి స్వామియైన (౬) నమ్మాళ్వార్లు సాదించిన గానరూపమై (౯) ద్రావిడరూపమైన వేయిపాశురములలో ఈపదిపాశురములను (౧౨) గాన ముఁజేసి నృత్యముఁజేసి ఆశ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదములను (౧౫) ఆశ్రయించుడి. (౧౬).

౧౧

ఈ. — నిగమత్తిల్, ప్రతిబంధకజ్ఞో సవాసనమాకప్పోక వేణ్ణియరుక్మిల్, ఇతిరువాయ్మొళియై ప్రీతి పూర్వకమాక చ్చొల్గొండ్లు అవన్తిరువడికలై యాశ్రయియుజ్జోళెన్నిఱార్.

(పాడుశారావినై పద్మణివేణ్ణివీర్) వినై ఉజ్జోళ్ పార్వతిలే వన్దుకిట్టాతపడి సవాసనమాకప్పోక వేణ్ణియరుక్మిల్. (పాడనీడిత్యాది) నిత్యమానమాడజ్జలై యుడైతాన వాత్సర్యరళిచ్చెయ్త. ఆప్తపదేశమాకై యాళే, తిరువాయ్మొళి యిట్టిటన్దవన్ద్రీ లర్థవాదమిల్లై. (పాడలిత్యాది) అనాప్తర్ శొల్లిలుమ్ విడవైన్జాతభోగ్యతైయై యుడై తానవిప్పత్తు. పుష్పమ్ పరిమళతోడే యలరుమాప్పోలే. ఇలై యోడేకూడప్పాడిన తమిల్. (పాడియాడిప్పోలె సుసననాళికలైయే) ప్రీతిపూర్వకమాకప్పాడి, ఇరున్దవిడత్తిలిరాతేయాడి ప్రీతిప్రేరితరాయ్కొండ్లు అవన్తిరువడి కలైలే విల్లుజ్జోళ్. ఇతన్జోనానుజ్జలై క్కుడికచ్చొల్లుకిట వేప్పజ్జుడినీర్ ! ౧* తేనేమలరుమ్ తిరుప్పాతతైయితే శేర చ్చొల్లుగిటతు.

౧౧.

వడక్కు తిరువీతిప్పిలై తిరువడికళే శరణమ్.

౧-౨॥ నిగమమ్ (పాడుశారా విత్యాది). “పాడుశారావినై పద్మణివేణ్ణివీర్ - ఇప్పత్తుమ్పాడియాడి - అవన్జాళోకళే - పడి మి” ఎన్దవన్ద్రీక్కటాక్షిత్తవతారికై (ప్రతిబంధకజ్ఞోత్యాది).

“వినై - పాడుశారా” ఎన్దవన్ద్రీయిప్పత్తు. “నీడు - మాడమ్ - ” నిత్యమానమాడమ్మెన్దవడి. నీటి-కాలకృతదైర్ఘ్యపరమ్. ఇట్లే “పాడనీడి”, ఎన్దుతిమ్మైచ్చొన్నతుక్కుభావమ్ (ఆప్తేత్యాది). “పాడలాన” ఎన్దుగానరూపమెన్దిజ్జోగ్యతాకధనత్తుక్కు భావమ్ (అనాప్తర్ త్యాది). శబ్దార్థమ్ (పుష్పమిత్యాది). వ్యర్జ్యమాకభావమ్ (ఇతన్జోవిత్యాది). వివరణమ్ (తేనేమలరుమిత్యాది). వినై-పాడుశారా విత్సరభ్య, పత్తుమ్ పాడియాడి - అవన్జాళోకలై - పడిమి ఇత్యన్ద్రయః.

౧౧.

జీయర్ తిరువడికళే శరణమ్.

౨-౩-౪॥ “భోగ్యమాయరుక్మిణివైచ్చొల్లుకై బౌషధమ్బాలే విరసమాయరున్దతో? కడుకలభ్యసిక్కుమాట్టిజోళో?” ఎన్దు తిరు పుళ్ళిప్పన్ద్రీ వ్యర్జ్యమాకపరుళిచ్చెయ్కిటార్ (ఇతన్జోవిత్యాది). “ఇతుభోగ్యమ్” ఎన్నుమతుక్కుప్రమాణమ్ (తేనేమలరుమిత్యాది).

తాత్పర్యము—ఓ! చేతనులారా! మీపాపములను సవాసనముగాఁ బోగొట్టుకొనుటకుఁ దలంచినయెడల పరమాపుత్రైన నమ్మాళ్వార్లు ప్రసాదించినయొపదిపాశురములను భక్తితోననుసంధించిగానముచేసిపరవశులై నృత్యముచేసి ఆశ్రియఃపతియొక్క శ్రీపాదముల నాశ్రయించుడి.

(౧)౫-౫.

ద్రమిడోపనిషత్సంక్లిషితైతిరువాయ్మొళిక్కానశ్లోకమ్.

(మాలై నణ్ణి) ప్రాప్తిప్రదాన సమయోయమితిప్రకాశ్యస్వస్యప్రియంమహతికృష్ణపురేవనస్తమ్ |

ఈశంయథాశకనమాశ్రయతేతిహర్షా దన్యోపదేశమకరోద్దశమేమునీన్ద్రః ||

౯౦||

వాదికేసరి అభ్యుక్తియమగవాశచ్చీయర్ తిరుపడిక శేశరణమ్.

అర్థము.— స్వస్య - తనయొక్క, ప్రాప్తిప్రదానసమయః - ప్రాప్తినియచ్చుటకుసమయము, అయమ్, ఇది, ఇతి - అని, ప్రకాశ్య - వ్యక్తపఱచి, మహతి - గొప్పదైన. కృష్ణపురే - తిరుక్కణ్ణపురమందు, వనస్తమ్ - వసించుచున్న, ప్రియమ్ - ఇష్టుడైన, ఈశమ్ - సర్వేశ్వరుని, యథాశకనమ్, యథాశక్తి, ఆశ్రయతే - ఆశ్రయించుడి, ఇతి - అని, హర్షాత్ - సంతోషముచేత, మునీన్ద్రః - సమ్రాట్వారు, దశమే-(తొమ్మిదవవత్తుయొక్క) పదియఃతిరువాయ్మొళిలో, అన్యోపదేశమ-పరోపదేశమును, అకరోత్ చేసిరి. ౯౦.

తాత్పర్యము.—‘మాలై నణ్ణి’ అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్రాట్వారు, తమకుసర్వేశ్వరుఁడు తనప్రాప్తికాలమునఁ‘మీరునన్ను ఈశరీరావసానమందుఁ బొందుదురు’ అని విశదపఱచగాఁ దానిచే సత్యస్తవ్యాప్తులై చేతనులనుగుఱించి ‘మీరందఱు తిరుక్కణ్ణపురమందు వేంచేసియున్న భక్తప్రియుడైన సర్వేశ్వరుని యాశ్రయించి యుజ్జీవింతుడి’ అనియుపదేశించిరి. ౯౦.

ద్ర-తా.— (మాలై నణ్ణి) సర్వశ్రేష్ఠ్యా త్వస్వీయైరపిజగదవనా దణ్డవణ్డాధిపత్యా |

స్మిథాయావల్లభత్వా దమృతవితరణా ద్భక్తసున్నిగభావాత్ |

దాసానాంసత్యభావా దతిసుజనతయా ఽధోజగత్కారణత్వా |

చ్చీమా న్వేలాప్రతీక్షోభవభయహరణేచేత్యభాణీచ్ఛతారిః ||

౧౦౨.

అర్థము.— అసో - అనంతము, సర్వశ్రేష్ఠ్యాత్ - సర్వప్రకారములచేతను గొప్పవాఁడగుటవలనను, స్వీకీయైఃఅపి - తనయా శ్రీతులచేతను, జగదవనాత్ - లోకములనురక్షించుటచేతను, అణ్డవణ్డాధిపత్యాత్ - బ్రహ్మణములయొక్క సమూహముల కధిపతియగుట వలనను, స్మిథాయాః - నప్పిన్నపిరాట్టికి, వల్లభత్వాత్ - నాయకుఁడగుటవలనను, అమృతవితరణాత్ - మోక్షము నిచ్చుటవలనను, భక్త సున్నిగభావాత్ - ఆశ్రీతులకుఁ బ్రియుఁడగుటవలనను, దాసానామ్ - భక్తులకు, సత్యభావాత్ - వాస్తవస్వరూపుఁడగుటవలనను, అతిసుజనతయా - (ఆశ్రీతులకు) సుజను (సులభు) ఁడగుటవలనను, జగత్కారణత్వాత్ - జగత్కారణుఁడగుటవలనను, శ్రీమాన్, శ్రీమ స్తుడైన సర్వేశ్వరుఁడు, భవభయహరణే - సంసారభయమును బోఁగొట్టుటయందు, వేలాప్రతీక్షః - ఆవధియైనకాలమును నిరీక్షించు వాఁడు, ఇతి - అని, శతారిః - సమ్రాట్వారు; అభాణీత్ - చెప్పిరి. ౧౦౨.

వ్యా.—(సర్వశ్రేష్ఠ్యాత్)మాలైనణ్ణి- స్వరూపరూపగుణవిభూతికళెల్లావల్లోలుమ్ పెరియనాయరుక్కైయాలమ్; (స్వీకీయైరపిజగదవ నాత్) తిరుక్కణ్ణపురముల్లినాళుమ్ తొమ్మితెమ్మిమినో - స్వాశ్రీతిరారే లోకమెల్లావతిరున్ది యుజ్జీవిక్కుమ్బడివణ్ణుమవనాకైయా లమ్ ; (అణ్డవణ్డాధిపత్యాత్) అణ్డవాణ్ - అనేకకోటిబ్రహ్మణ్యులకు అధిపతియైకైయాలమ్ ; (స్మిథాయావల్లభత్వాత్) మాలై మోక్కిమడప్పినై త్తక్కేళ్ళనై - మాలైపోషేయమకియనొక్కైయైడైయనప్పినై ప్పిరాట్టిక్కు నాయకనాకైయాలమ్; (అమృతవిత రణాత్)తనతాళడైన్దార్ కైల్లామ్ మరణమానాల్ వైకున్డొడుక్కుమ్పితాల్ -తన్దిరుపడికళైయేయపాయోవేయ్యళాకప్పల్లోనారుక్కు శరీరావసానత్తిరే జరమపద తైక్కిడుక్కుమవనాకైయాలమ్ ; (భక్తసున్నిగభావాత్) అన్బనాకుమ్ తనతాళడైన్దార్ కైల్లామ్-ఆశ్రీత రుక్కుతిప్రియనాకైయాలమ్ ; (దాసానాంసత్యభావాత్) మెయ్యనాకుమ్ విరుమ్బితొమ్మివాల్ కైల్లామ్ - అవర్కళుక్కు మెయ్యైయే పణ్ణుమవనాకైయాలమ్ ; (అతిసుజనతయా) అతియనాకుమ్ తనతాళడైన్దార్ కైల్లామ్ - అవర్కళుక్కు-త్యస్తసులభనాకైయాలమ్;

(అశోజగత్కారణత్వత్) ఆతియనై-లోకజ్ఞుక్కెల్లామ్ కారణమాతవాక్యాయమ్ ; (శీమాన్) ఆల్లిమాతరమాన్ తిరుమాన్ పిన్ - శ్రియఃపతియానతియక్కణ్ణపురత్తెమ్మెరుమాన్, ఆ శితరుడైయసంసారనిపర్తనత్తిలే యవనప్రతీక్ష నాయరుక్కిటానెన్దు "మాలై నణ్ణి" ఎన్నిట జుకత్తిలేమాణనరుళిచ్చెయ్తా న్నిటార్.

౧౦౨.

తాత్పర్యము.-“మాలై నణ్ణి” అనెడు తిరువాయ్మొళిలో సమ్మావొల్లు, సర్వేశ్వరుడు, [౧] స్వరూపరూపగుణ విభూతులచే సర్వాధికుడు, [౨] ఆశ్రితులచే లోకులను దిద్దియుజ్జీవింపజేయువాడు, [౩] అనేక బ్రహ్మాణ్ణముల కధిపతి, [౪] నీశానాయకుడు, [౫] హేతుప్రదుడు, [౬] భక్తప్రియుడు, [౭] ఆశ్రితవిషయమందకృత్రిముండు, [౮] ఆశ్రితులభుడు, [౯] జగత్కారణుడు, [౧౦] శ్రియఃపతి, ఇన్నిగుణములు కలవాడుగాన గాశ్రితుల సంసారభీతిని హరించుటకు అవసరమును నిరీక్షించువాడగుచున్నాడని వక్కాణించిరి.

౧౦౩.

ఇతంసరై వ్వికబద్ధం చిరకృతకరుణం శీలసిన్ధుంపతిత్వా
 తుమ్బున్దాద్రక్షీతారం స్వగుణగరిమసంస్థారకం ప్రాహకృష్ణమ్ |
 విస్తర్తుంచాప్యశక్యం ఘటకముఖసువిసమ్భణీయం సుమత్యా
 లక్ష్మ్యైశ్చిప్తం స్వసిద్ధ్యన్ముఖసమయ మనేహగ్ప్రతీక్షంనుమిత్రమ్ ||

౧౦౩||

అర్థము.- ఇతమ్ - ఈవిధంబున, సరై వ్వికబద్ధమ్ - ఎల్లజన్మును(నిరుపాధిక) బంధువును, చిరకృతకరుణమ్ - బహుకాలముగాఁ జూచుచుండెడిదయికలవాడును, శీలసిన్ధుమ్ - సౌశీల్యగుణమునకాకరమైన వాడును, పతిత్వాత్ - భర్తృత్వమునెడు, సంబన్దాత్ - సంబంధముచేత, ద్రక్షీతారమ్ - రక్షించువాడును, స్వగుణగరిమసంస్థారకమ్ - తనగుణములయొక్క మహిమను స్పరింపజేయువాడును, విస్తర్తుంచాపి - మఱుచుటకును, అశక్యమ్ - అసాధ్యుండును, ఘటకముఖసువిసమ్భణీయమ్ - ఘటింపించువారి (పురుషకారభూతుల) క్కణ్ణునన్దుదగినవాడును, సుమత్యా - శోభనత్వముగల, లక్ష్మ్యై - శ్రీదేవితో, శ్చిప్తమ్ - కూడియున్నవాడును, స్వసిద్ధ్యన్ముఖ సమయమ్ - తనప్రాప్తికలిముఖమైన సమయము కలవాడును, అనేహగ్ప్రతీక్షమ్ - అవసరమును నిరీక్షించువాడునునైన, కృష్ణమ్ - కృష్ణుని, నుమిత్రమ్ - నిరుపాధికనుహృత్తుగ, ప్రాహ - (సమ్మావొల్లు) చెప్పిరి.

౧౦౩.

అన.-ఇప్పడినపమశతక త్రిల్ పత్తుదశకజ్ఞశాలుమ్ ప్రతిపాదితజ్ఞశాన వర్గజ్ఞైసజ్ఞహిత్రుకుకీటార్.

వ్యా.-సర్వరుక్ముమ్ నిరుపాధికబద్ధువుమాయ్, చేతనరిడత్తిలే నెడుక్కలమేతుడజ్జీకృపైయైప్పణ్ణినపనుమాయ్, శీలగుణాకరమమాయ్, వ్విసామిభావసమ్బద్ధతై లోకజ్ఞతై రక్షీకుమ్-మవనాయ్, ఆశ్రితర్క్కురుఱక్కువొణ్ణాతడడి స్వకీయగుణజ్ఞకైస్తరిప్పిక్కుమ్-మవనాయ్, మఱుక్కుక్కకక్కసమాయ్, ఘటకముఖేనవిశ్వసనీయనుమాయ్, శోభనైయానపెరియపిరాట్టియై వత్తియాకవుడైయనుమాయ్, వరుకైక్కుక్కొగ్గమానసమయ తైయడైయనుమాయ్, అవసరప్రతీక్షనుమాయరుక్కిటవెమ్మెరుమానై, ఎల్లార్ కుమ్ నిరుపాధికనుహృత్తుక సవమ శక్తి యొక్కెరుళిచ్చెయ్తా న్నిటార్.

౧౦౩.

నే దా న్నా చా ర్య ర్ తి రు వ డి క శే శ ర ణ మ్.

తాత్పర్యము.- ఇట్లు తొమ్మిదవపత్తులో పది తిరువాయ్ మొట్టలచేత, సర్వేశ్వరునికి, [౧] నిరుపాధిక సర్వజన బంధుత్వము, చేతనలయందు నాదికృపావత్వము, [౨] సౌశీల్యసంపత్తి. [౩] భర్తృసంబంధముచేత రక్షకత్వము, [౪] స్వగుణస్థూరకత్వము, [౫] శాశ్వతత్వము, [౬] పురుషకారద్వారా విస్రంభయోగ్యత్వము, [౭] లక్ష్మీయోగము, [౮] స్వప్రాప్త్యభిముఖత్వము, [౯] ప్రాప్తికారకత్వము అనెడు ఈసగగుణములను వర్ణించి, ఈగుణములుకలవాడగు నిరుపాధిక సుహృత్తుగుచున్నాడని ప్రతిపాదించిరి.

తి-నూ.- మాలుమతు వాణ్ణైముల్ బుమ్మమున్ ముడప్పిక్ ముడివిల్ శాలనణ్ణిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మేలన
చ్చీరార్ కణ్ణపుర త్తే శేరు మెనుమ్ శీర్ మాఱ్ తారానొన్ మమ్మ తాల్

అర్థము.- మల్ - సర్వేశ్వరుడు, ఉమతు - మీయొక్క, వాణ్ణైముల్ బుమ్ - అవేతీతిమునన్నింటిని, మున్నున్ - (అర్థము) చేరియున్న, ఉడప్పిన్ - శరీరముయొక్క, ముడివిల్ - అవసానమందు, శాల - మిక్కిలి, నణ్ణి - సమీపించి, శేయవన్ - చేయువన, ఎన - అనిచెప్ప, తా - తాము, ఉకన్దు - సంతోషించి, మేలవనై - సోపితృప్తిని, శీర్ ఆర్ - విశ్వర్యముచే నమ్మియున్న, రత్తే - తిరుక్కణ్ణపురమందు, శేరుమ్ - ఆశ్రయించుడి, ఎనుమ్ - అనినాదించన, శీర్ - గుణములుగల, మాఱ్ - సమ్మాన్యము, గాల్ - శ్రీపాదములను, నమ్మతమక్కు - మనకు, తారానొ - ఇవ్వరా ?

అవ.- (మాలమతు) ఇది, అట్వార్ కు నాశవధిపిఱిక్క. అత్రా శేవర్ సోపదేశ మ్మణ్ణిపాతుర త్తే యనునది విశిష్టము. ఎన్జేయెన్నిల్; ౧ “నాశేటియేక్” ఎన్జుకేట్టవర్ క్కు, “ఉమ్మడైయత్తిరానుగుణమాక ఉమ్మడైయ శరీరావసాన త్తే శేరు మెనుమ్ శీర్ మాఱ్ తారానొన్ మమ్మ తాల్” కొడుపోయడిమొకొక్కడవోమ్” ఎన్జునాల్లిట్టక్కొడుక్క అత్తై శ్వాస్తిరాయ్, అన్దవార్ ప్రకల్పతై, “తిరుక్కణ్ణపుర త్తే శీర్ మాఱ్ తారానొన్ మమ్మ తాల్” రువడికలితే పున్నాదుర్వకరణజ్జై వ్పణిమాటిభ క్తియైవ్పణ్ణున్దోళి, అతుక్కుమాట్టాతార్ ప్రవ త్తయైవ్పణ్ణున్దోళి, అతుక్కుమాట్టాతార్ అన్ద ప్పత్తుప్పాట్టెయిమ్ ప్రీతిపూర్వకమాకప్పాడి అవనిరువడికలితే పణ్ణున్దోళి” ఎన్జు సన్వరెయిమ్ తిన్మమాన్ద్రుమణి అన్ద కొడుమను జిమ్ మాట్టాకిఱ * మాలై నణ్ణియిల్ల తై “మాలమతు వాణ్ణైముల్ బుమ్” ఇత్యదిగూతే యరులి ప్పయికితాన్దన.

వ్యా.- (మాలమతు వాణ్ణైముల్ బుమ్మమున్ ముడప్పిక్ ముడివిల్ శాలనణ్ణిచ్చెయ్ వనెన) అతిత వ్యాముగ్ధ నానా సర్వేశ్వరుడు, “మమ్మడైయ వవేతీతజ్జైల్లామ్ అత్తావోడేపార్దున్దిగుక్కిఱ శరీర త్తిన్డైయబయోగాన న్ద్రోశి తిరుక్కణ్ణపుర త్తే శీర్ మాఱ్ తారానొన్ మమ్మ తాల్” అన్దిక్కు, ఉమ్మెక్కిట్టిమికవుమ్ శేయవనెన్నుశీల్; అజ్జనుమ్మన్, అన్దకార్యత్తే మికవుముల్ గొన్నతల్; ఇన్జుడి శేయవనెన్ను * కణ్ణపుర మెన్డైయాసరులిచ్చెయ్య. (తానుకన్దు) అవనైక్కొన్దు నాశవధియట్టుకొన్దైతామ్ ప్పొప్పరాయ్. (మేలనన్దు) చ్చీరార్ కణ్ణపుర త్తే శేరు మెనుమ్ శీర్ మాఱ్ తారానొన్ మమ్మ తాల్. నాశవధియట్టుకొన్దు త్తతుక్కు మేలాక త్తిరుక్కణ్ణపుర త్తేవన్డ అత్యున్న నాయిగుక్కిఱనన్. ఎన్జు యెన్జు-మేలానవనైయెన్జుమామ్. భరతాత్మోనుక్కు ౩ “పూర్వేచతుర్ద శేవర్” ఎన్జు నాశవధియట్టుకొన్దు అవనై పార్ త్తొక్కొన్దు నానా శీర్ నిన్డపడి. (శీరార్ కణ్ణపుర త్తే శేరు మెనుమ్ శీర్ మాఱ్ తారానొన్ మమ్మ తాల్) విశ్వరూపికళుమ్ శీలాదికళుమ్ పుటవళిమిడున్బుడియాన తిరుక్కణ్ణపుర త్తే శీర్ మాయిల్. (శేరు మెనుమ్ శీర్ మాఱ్ తారానొన్ మమ్మ తాల్). ఆశ్రయియైజ్జోశెన్డు, అనెవరైయన్ శుతీత్తరుళిచ్చెయ్యమ్ ప్పాన్ (మేలుగుణజ్జైయన్ నానా శీర్ మాఱ్ తారానొన్ మమ్మ తాల్ - “తిరుక్కణ్ణపుర త్తై శీలమర్ ద్వాన్డియైజ్జోశై - కాల్ మాలై కమలమలిట్టు-మాలై నణ్ణిచ్చెయ్ వనెన తానుకన్దు మేలన చ్చీరార్ కణ్ణపురముళి - కళ్ళవిట్టుమ్మలిట్టు - నాళుమ్ తొట్టు త్తొమ్మిన్దోళి” ఎన్జుమ్, “తిరుక్కణ్ణపుర త్తై వాణ్ణుమరీ ఎన్జుమ్ - తొన్దోర్ సున్దమతుయర్ పోక - విణ్ణువాడామలిట్టునీరైజ్జుమిక్” ఎన్జుమ్, “వాన్డియెన్జుమ్ శోభాత్తిరుక్కణ్ణపురమ్ అనియన్ దుమ్మా మా - మడప్పిన్దై తే శేర్వనైత్తే నాడామలిట్టునీరైజ్జుమిక్” ఎన్జుమ్, “తిరుక్కణ్ణపుర త్తై రణియాళి - శరణుమాగుమ్ అనెన్దై డైవార్ క్కొల్లామ్” ఎన్జుమ్, “తిరుక్కణ్ణపుర త్తైప్పక్ - తినతాళైన్దోర్ క్కొల్లామ్-అన్ద నాళుమ్” ఎన్జుమ్, “శయిల్ వాళియన్దొళుమ్

కన్యపుర తైయ్ ఆక త్తైప్పార్ కట్టుణియ నే' ఎన్దుమ్, మణిపా నేయ్ నమత్తిళ్ శూత్ తిరుక్కుప్పరమ్ పణిమ్' ఎన్దుమ్.. శేత నాన్
విరుమ్బుమ్ తిరుక్కుప్పరత్తాతియానై యడైన్దార్ కల్లలియై' ఎన్దుమ్, 'అల్లిమాతరమరుమ్ తిరుమర్ పినక - కల్లిలెయ్ నమత్తిళ్ శూత్ తిరు
కన్యపురత్తొల్లనాళుమ్ తుయర్ పాడుకారావే' ఎన్దుమ్, 'పాడుకారావినైపర్ ముళియై - ఇప్పత్తుమ్ పాడియాడిప్పణిమిన్ దన్దాల్
త్తయై' ఎన్దుమ్, ఇప్పడి సర్వర్ క్కుమ్ సర్వాధికారమామ్బడి సమాశ్రయణత్తై యరుళియై తాలెన్దై. ౧ .. ముల్ దొన్దు, 'కన్యపురలో
ఎన్ది * వైకల్ వాల్ తలాననియో పాయమ్, అతిల్ దుర్బలబుద్ధికళుక్కు, 'మాలై నల్లై - కాలైవాలై' 'విన్దు' 'తేనైవాదామలిన్దు' *
అన్బరామ్ పాణ్దత్తి; అతిల్ అశక్తర్ క్కు తాళడైయమ్ ప్రపత్తి, అతిల్ అశక్తర్ క్కు ఉచ్చారణమాత్రమ్ సర్వోపాయశూన్యోక్తుమ్.
ఇప్పత్తుమ్ పాడియిదుమ్ తెణ్డ ఎన్దు గీతాచార్యనైప్పళే అధికారానుగుణమ్ నెటియ్లొమురైక్కితార్' ఎన్ది ఉచ్చార్యహృదయత్తిలే
నాయ నారుమరుళియై తను, ఎవంవిధవైభవయుక్తరాన, (శీర్ మాణ్ తారా మోనన్దు మక్కుత్రాళ్) ఇప్పడి ఉపదేశిక్కుక్కులొన
జ్ఞానసేవాదికళై యుడైయవాల్వార్, నమ్మడైయస్వరూపానుగుణమాక త్తిరువడికళై ఉపాయోపేయమాక పుపకరిత్తరుళాలో' (సన్దమక్కు)
తమ్మడైయతిరువడికళిలే పిఱన్దుముల్ బున్దు పెల్ బు ౨ 'మురుల్ క్కేన్దున్దు మొయ్ క్కొన్దునైయై' ఎన్దొరత్తుప్పరమ్ పణిమమ్. ఆకై
యూల్ ఆల్వార్ తిరువడికళి నిత్యప్రార్థన మొనపడి.

పెరియజీయర్ తిరువడికళి శరణమ్.

తాత్పర్యము.- 'మాలై నల్లై' అను తిరువాయ్మొళిలో, సర్వేశ్వరుడు 'ఈదేహవసానమందు మిఠింకలను నెరవేర్చెదను' అని
యనుగ్రహింప, దానిచే మిక్కిలిసంతోషించిన సమ్మాన్యార్లు చెతనులను సుజించి మారు, సకలసంపత్తిమృద్ధమైన తిరుక్కుప్పరమందు శేం
చేసియున్న సర్వాధికుడైన శ్రియఃపతిని యాశ్రయించుడి' అని యుపదేశించిన, జ్ఞానాది సకలకల్యాణగుణాకరులైన సన్దమక్కు
తమ శ్రీపాదములను మనకు ఉపాయోపేయములుగా నుపకరింతురు.

ఒన్దు తామ్మత్తు - పత్తాన్దిరు వాయ్మొళి ముల్ దొన్దు.

ఆక, తిరువాయ్మొళి - ౯౦ - వాట్టు - ౯౯౩.

ఒన్దు తామ్మత్తు సంపూర్ణమ్.

